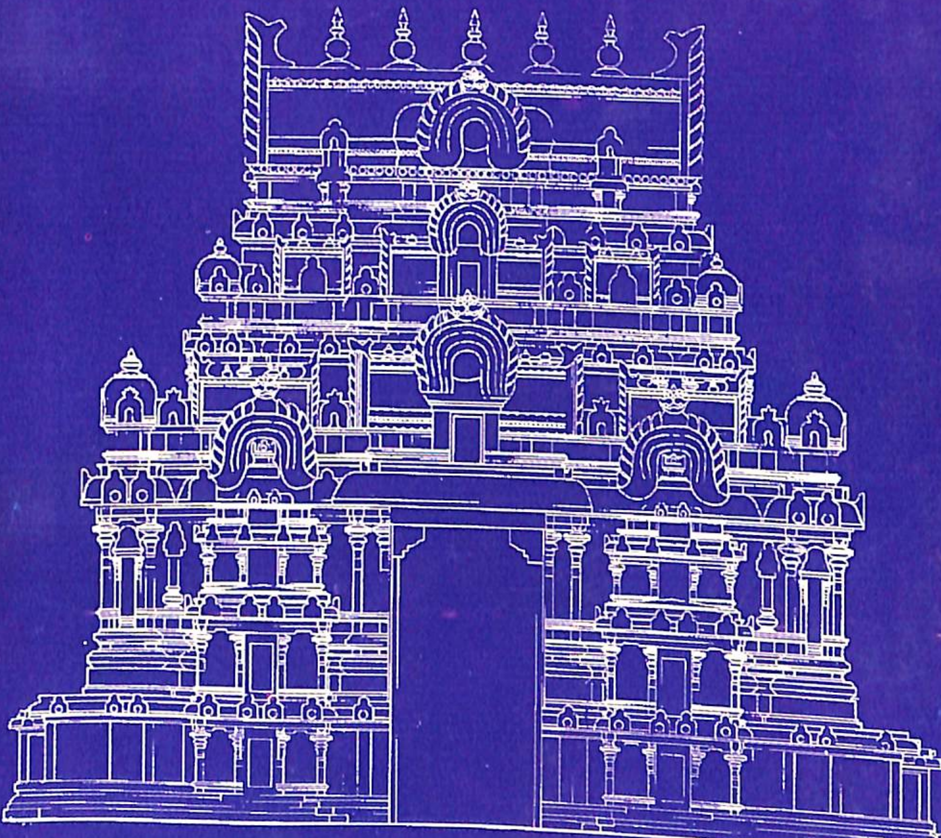
தஞ்சாவூர் சரசுவதி மகால் வெளியீட்டு எண் - 113

𑌮𑌯𑌮𑌤𑌮𑍍

மயமதம்

முதல் பாகம்

Courtesy : ECOLE FRANCAISE D'EXTREME-ORIENT

தஞ்சாவூர் மஹாராஜா சரபோஜியின்
சரசுவதி மகால் நூலகம்
தஞ்சாவூர்.

2004 விலை ரூ. 150.00

தஞ்சாவூர் சரசுவதி மகால் வெளியீட்டு எண் - 113

ஊயஊதழ

மயமதம்

(மயமுனிவராலியற்றப்பட்டது)

முதல் பாகம்

பதிப்பாசிரியர்:

கே.எஸ். ஸுப்ரம்ஹண்ய சாஸ்திரிகள்,

சமஸ்கிருத பண்டிதர் (ஓய்வு)

சரசுவதி மகால் நூலகம், தஞ்சாவூர்.

தஞ்சாவூர் மஹாராஜா சரபோஜியின்

சரசுவதி மகால் நூலகம்,

தஞ்சாவூர்.

2004 விலை ரூ. 150.00

Bibliographical Data

Title of the Book	:	**MAYAMATHAM**
		I Part
Editor	:	**K.S.Subramania Sasthrigal**
Publisher	:	Director Sarasvati Mahal Library.
Publication No.	:	113
Language	:	Sanskrit & Tamil
Edition	:	II Edition
Date of Publication	:	November, 2004
Paper Used	:	18.6 Kg. Seshasayee
Size of Book	:	21 x 14 cm.
Printing and Type Used	:	18 pt. & 12 pt.
Number of Pages	:	574
Price	:	**Rs. 150/-**
Printer	:	Sarma's Sanatorium Press Pudukkottai.
Binding	:	Stiff Binding
Subject	:	Vastu and Silpasastra

வெளியீட்டாளர் முகவுரை

தவப்பெருமை பெற்ற மாமுனிவர்கள் மக்கள் மகிழ்வுடன் வாழக் கருதி கிராமம், நகரம், தேவாலயம், கோபுரம், தேவதாமூர்த்தி உருவங்கள் ஆகியவற்றைப் படைப்பதற்கு இன்றியமையாத சிற்பவாஸ்து நூல்களை இயற்றி அருளியிருக்கின்றனர். அந்நூல்களைக் கற்றறிந்த திறம்பெற்ற சிற்பிகளால் நிர்மாணிக்கப்பெற்ற முற்கால நகரங்கள், கோட்டைகள், துர்க்கங்கள், கோயில்கள், கோபுரங்கள், மாடமாளிகைகள் ஆகியவை இன்றும் எழிலோடு காட்சி தருகின்றன.

பழமையான சிற்பநூல்களில் ஆறுவகையான மரபுகள் பழங்காலத்தில் காணப்படுகின்றன. அவற்றுள் விசுவகர்மாவின் வாஸ்து சாஸ்திரமும், மயனின் மயமதமும் பெருமைபெற்றுத் திகழ்வனவாகும். இவ்வகையில் போற்றத்தக்க சிற்ப நூலான மயமதம் என்னும் நூலானது தேவசிற்பியான மயன் என்னும் முனிவரால் இயற்றப்பட்டது என நூல்கள் உரைக்கின்றன. தஞ்சை சரசுவதி மகால் நூலகத்தின் எண். B 3654, D. 15435 ஆக சமஸ்கிருதத்தில் **மயமதம்** எனும் சுவடி நூல் உள்ளது. இதன் ஐந்து, ஆறு அத்தியாயங்கள் மட்டும் மகாராஷ்டிர உரையுடன் இருக்கின்றது. இந்நூலினை திருவனந்தபுரம் மகாராஜா நூல் நிலையத்தின் பிரதான பண்டிதராக இருந்து வந்த த.கணபதி சாஸ்திரிகள் மயமதம் எனும் நூலினை பல பிரதிகளின் உதவியுடன் சீர்திருத்தம் செய்து, வெளியிட்டுள்ளார். அந்நூலில் 1 முதல் 34 அத்தியாயங்கள் உள்ளன. அதில் இலிங்க லக்ஷணம், பீட லக்ஷணம் , அநுகர்ம விதி, பிரதிமாலக்ஷணம் , சக்ஷுருந்மீலநம் எனும் நான்கு அத்தியாங்கள் கிடைக்கப்பெறாததால் அவை பதிப்பிக்கப்பெறவில்லை என்றும் குறிக்கப்பெற்றுள்ளது.

அந்நூலையும், சரசுவதி மகால் சுவடிகளையும் மூலமாக வைத்துக் கொண்டு, கே.எஸ். சுப்ரமண்ய சாஸ்திரிகள் மூலபாடத்தைக் கிரந்தத்திலும், உரையைத் தமிழிலும் செய்து சரசுவதி மகால் நூலகத்தின் 113ஆம் வெளியீடாக 1966ஆம் ஆண்டில் பதிப்பித்துத்தந்தார். இதில் ஒன்று முதல் இருபத்தைந்து அத்தியாயங்கள் உள்ளன. மக்களுக்குப் பெரிதும் பயன்பட்ட இந்நூலின் இரண்டாம் பதிப்பு வேண்டி பலரும் வேண்டுகோள் விடுத்தனர். எனவே தற்போது மயமதம் முதல் பாகம், இரண்டாம் பதிப்பாக மலர்ந்துள்ளது. இப்பதிப்பு வெளிவர நிதியுதவி நல்கிய நடுவண் அரசுக்கு எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்நூலினைச் செப்பமுற பதிப்பிக்கக் காரணமாகத் திகழ்ந்த மாவட்ட ஆட்சித்தலைவரின் நேர்முக உதவியாளர் (பொது) மற்றும் சரசுவதி மகால் நூலக நிருவாக அலுவலர் திரு. வே. இலட்சுமணன், M.A., நூலக வெளியீட்டு மேலாளர் முனைவர் குடவாயில் பாலசுப்ரமணியன் ஆகியோருக்கும் மற்றும் இந்நூலினைநன்முறையில் அச்சிட்டுத்தந்த புதுக்கோட்டை சர்மாஸ் சானடோரியம் ப்ரஸ் நிறுவனத்தாருக்கும் என் பாராட்டுக்கள்.

டாக்டர் **ஜெ. ராதாகிருஷ்ணன்,** இ.ஆ.ப.,
மாவட்ட ஆட்சித்தலைவர் மற்றும்
இயக்குநர்,
சரசுவதி மகால் நூலகம்.

தஞ்சாவூர்
30-11-2004

PREFACE

The most unique feature of the ancient Hindu civilization is that it conceived of knowledge as one integrated whole, of which all the various branches of learning are mutually complementary parts. While extolling spiritual learning as *Parā vidyā*, the supreme knowledge, the ancient Seers have also laid stress on the learning of material sciences, as *Aparā vidyā*, subsidiary knowledge, which is contributary to the greater wisdom. Under the comprehensive range of religion, they synthesized all aspects of learning and of life, the physical and the intellectual, the material and the spiritual, the mundane and the other-worldly. The works in Śilpa Śāstra, which generally deal with the construction of houses and palaces, villages and towns in one half and with the erection and installation of temples and idols of deities in the other, afford an effective example of this integration of knowledge.

The Śilpa Śāstra is one of the greatest legacies that we have inherited from our ancients. The multi-storeyed towers of temples which have anticipated the advent of sky-scrapers, the thousands of life-like icons and statues of elaborate and

intricate workmanship, the countless varieties of ornamental designs in wood, brick and mostar, and stone, the colossal granite structures raised to dizzy heights in days when mechanized methods of lifting were not even dreamt of and the huge arched roofs of dome-like shape of very spacious halls with not a pillar to support them, and such other great engineering achievements which every foreign tourist in India gazes at, admires and envies, are all the results of the practice of architecture and sculpture, expounded in the ancient works of Śilpa Śāstra.

The word Śilpa, in its wider connotation, comprehends all arts and crafts which require dexterity of hand, combined with concentration of mind and creative faculty. It includes architecture and sculpture, painting and engraving, smithy and carpentry and also all topics of constructive science coming under Mechanics and Engineering in modern parlance. In its more circumscribed sense the word denotes *Vāstu kalā*, the science of building and *Mūrti kalā*, iconography. The hoary origin of this science can be easily surmised from the innumerable references to *Śilpa* and *Śilpis* in *Purāṇas* and *Āgamas*.

Although six different schools of Śilpa have been recognised in ancient works, two of them stand out as more prominent than the rest, namely the school of Viśvakarma and that of Maya, the former being considered as the architect of the Gods and the latter of the Asuras. Viśvakarma Vāstu Śāstra, a standard work of the former school has already been printed

and published by this Library and Mayamatam, the classic of the other school is now placed before the public.

Maya, who is considered to be the author of this treatise is spoken of with reverence as a sage, Mayamuni, and the epics describe him as one of the founders of Śilpa Śāstra, as a worker of miracles in the art of building, and as one endowed with divine inspiration.

The first volume of Mayamata, which is now brought out deals with the lay-out and construction of villages, towns and temples, thus comprising topics pertaining to Architecture only. In the beginning, the author sets forth the right types of sites for buildings and the several standards of measurement beginning with the minutest unit, the Paramāṇu. An elaborate description of the various types of villages first, and of towns next, their classification and modes of construction and the allocation of appropriate residential areas to the several categories of people, suitable to their avocations and their function in society are dealt with at considerable length. Plans of twelve different types of towns and seven different kinds of forts are given in this book, satisfying the civic as well as the defensive needs of the country. With regard to the buildings themselves, Mayamuni deals with every minute detail, beginning with the foundation and basement right upto the turret of the dome. He sets forth the measurements, the quality and the variety of the materials to be employed, and the precautions to be

taken to make the structure auspicious and long-standing.

After dealing with the abode of man, Maya deals with the abode of God. The selection of the suitable holy ground and its consecration mark the beginning of his treatment of temple structure. A large variety of pillars of different materials, size and shape and a wide range of varieties of *Maṇṭapas*, halls for worship and assembly are enumerated, defined and described. The author acquaints the readers with ten different patterns of towers *(gopura)*, which cover almost all the temple towers, one may come across during a tour or pilgrimage. The Vimāna, the dome over the *Sanctum Sanctorum* is the most sacred part of a temple and each famous temple has a distinct type of Vimāna to enshrine the holy Deity. The author sets forth almost all types of Vimānas prescribed in the Āgamas and Śilpas, classifying them on the basis of their type and the number of storeys comprising them. With similar elaborateness, the work gives an account of council-chambers, durbar-halls and public gathering places.

This short and sketchy account of the contents of Mayamata, it is hoped, will enthuse seekers of knowledge to a desire to drink deeper of the well of Śilpa Śāstra and to look forward and also backward to our other publications on this subject.

Our thanks are due in an abundant measure to Sri K. S. Subrahmanya Sastri who has spared no pains to make the edition correct and useful and

who has attempted well the difficult task of writing a clear and reliable translation into Tamil.

This book is printed and published under the scheme of the Government of Madras, (G. O. Ms. No. 1621 Education dated 24—9—1957), who have selected fourteen important and ancient Sanskrit works in Śilpa Śāstra and directed us to publish the same with the original text in Grantha script and a translation into Tamil, to facilitate their being studied by the *Sthapatis* of Tamil Nad. We have published seven out of them already and this is the eighth in the Śilpa series and Volume No. 113 in the series of the publications of the Sarasvati Mahal. But for the financial aid of the Madras Government, many of these works might not have come to light but might simply lie imbedded in the shelves of manuscript libraries. By arranging for their printing and publication, the Government have not only earned the gratitude of the *Sthapatis*, scholars and art-lovers of Tamil Nad, but have also laid us under a deep debt of gratitude for having given us the chance for rendering this great service to the noble cause of the preservation of the ancient treasures of wisdom, to which the T. M. S. S. M. Library stands permanently dedicated.

O. A. Narayanaswami,
Secretary.

ஶ்ரீ கணேஶாய நம: ।

உபோத்காத: ॥

ஶ்ரூயதாம் ஸஹ்ருதயா: ! ஶில்பவித்யாவார்தா !!

விதிதமேவேதம் ஸர்வேஷாமபி விபஶ்சிதாம், யத் ப்ரபாவ ப்ரகாஶித பரமேஶ்வர க்ருபாஸாதித நிரவதிக நிகிலஜ்ஞாநஸம்பந்நா: விஶ்வவித்யாநவத்யசாதுர்யா மஹர்ஷய: லோகாநுக்ரஹ பராயணா: ஶில்பஶாஸ்த்ர க்ரந்தாந் ரசயாஞ்சக்ருரிதி ।

யதார்தவஜ்ஜஶில்பநிர்மிதமேவ ஜகதி விஶ்ருதார்தவீவி விசித்ரதர விவித நகரக்ராமநதீதடாகாராமாதிவைசித்ர்ய-ப்ராஸாத தேவாலயாதிப்ரவஶோபிதம், நிகிலஜநாநந்த-தாவாஸஸம்பூர்ணம் ச வரீவர்தி ।

தாத்ருஶேஷு விஶிஷ்டஶிஷ்டநிர்மிதேஷு ஶில்ப-க்ரந்தேஷு ப்ராயஶ: ப்ரதமோ பாக: நகரக்ராம-ஸௌதாதிலக்ஷணம், அபரோ பாக: விவிததேவதா ப்ரதிமாலக்ஷணம் ஸர்வாங்கஸௌஷ்டவம், ததாதிவிஶிஷ்டம் ச போதயதி ।

ஸகலேஷ்வேதேஷு க்ரந்தேஷு ஸர்வஶாஸ்த்ரைஶ்ச ஶில்ப-விதை: நிர்மிதா: ப்ரத்யக்ஷதேவாலயகோபுரப்ராஸாதாதி விஶேஷா:, தேவதாப்ரதிமாவிஶேஷா வா, ஶில்பஶாஸ்த்ர-விதிவிதாநேந ஸ்வயமேவாவிர்பூதா இவ, அத்யாபி

निर्व्याजं दृष्टिचित्ताकर्षिणो ऽस्य दृश्यगुणा एवेति किं वक्तव्यम् ।

इदं च [illegible] ग्रन्थानां, [illegible], सर्वपद्यानां [illegible] कथितानाम्; [illegible] जीवकथा-[illegible] च [illegible] ।

[illegible] ग्रन्थ [illegible] ग्रन्थः [illegible] । [illegible] सर्वज्ञो जगदीश्व-[illegible] ग्रन्थ [illegible] ज्ञायते । उक्तं च तेनैव ग्रन्थादौ —

'प्रणम्य शिरसा देवं सर्वज्ञं जगदीश्वरम् ।
तं [illegible] शास्त्रं यथाक्रमम् ॥

[illegible] संवोदयम् ।

प्राज्ञा [illegible] लक्षणम् ॥ इति ॥

तञ्जापुरी सरस्वती महालयाभिधपुस्तक-भाण्डागारे विद्यमानः 3654 संख्याकः [illegible] महाराष्ट्रभाषा [illegible] ग्रन्थः [illegible] भवति ।

सोऽयं ग्रन्थः [illegible] श्री त. गणपतिशास्त्री

മഹാശയൈഃ തത്ര തത്രോപലബ്ധബഹുമാതൃകാഗ്രന്ഥ-
സാഹായ്യേന സമ്യക് സംശയസ്യ, ക്ഷപിതഃ സതാ-
ഷ്ട്രീംശായ്യായാശ്ച മുദ്രാപസ്യ പ്രകാശിതോ ഭവതി ।
തദിദമേവ ഗ്രന്ഥമൂരീകൃത്യ യഥാമതി സംശയസ്യ വിശേ-
ഷാത്തു പത്രപുടേഷ്വയോഹാരേ നിവേശ്യ, ശിഷ്യവരാ-
ണാം സാഹായ്യകർതൄണാം, പ്രതിശ്ലോകതാത്പര്യവിവ-
രണരൂപേണ പ്രവിശദഭാഷാലങ്കരണേന സാകം
പരിഷ്കൃത്യ പ്രകാശിതോയം മയൈതാവധിനാ ഗ്രന്ഥഃ
സഹൃദയൈഃ പണ്ഡിതവരൈരാദൃതഃ, ശിഷ്യവരാണാം
പ്രബോധാവഹശ്ച ഭവിഷ്യതി സംപ്രാർത്ഥയേ ഭഗവന്തം
ഗണനായകം ।

ശിഷ്ടഗ്രന്ഥസമാരണം ദ്വിംഗദിവ്യപ്രകാശാധികം ത-
ഥാവപ്രാരബ്ധവ്യാഖ്യാനം ദൃഢയേ । മന്ദജസമുദ്ധൃതാത്ര
മജ്ഞായപ്രഭവതി മജ്ഞവസ്തായം ജനഃ സമുദ്രസ്ഥ മനീഷി-
ഭിരിതസ്തതഃ ഭൂയാദിതി ।

അനന്തശയനം, ൧൦൯൭-൧

കെ. സാം. സാംബശിവശാസ്ത്രീ,
സർവ്വത്ര മഹാമുദ്രാക്ഷരവിശാലം പ്രാഭൃതഃ പണ്ഡിതഃ

உ

ஸ்ரீ கணபதி துணை.

முகவுரை

தனது தவப்பெருமையினுல் அறிவின் கடலெனத் திகழ்ந்து உலகைப்படைக்குமாற்றல் பெற்ற மாமுனிவர்கள், மக்கள் மகிழ்வுடன் வாழக் கருதி மனமுவந்து நகரம், கிராமம், தேவாலயம், கோபுரம், தேவதாமூர்த்தி விசேஷங்கள் முதலான ஸகலவிதமான வஸ்துக்களையும் கல்பிப்பதற்கு இன்றியமையாத சில்ப நூல்களை இயற்றி அருளியிருக்கிருர்கள்.

இந்நூல்களைக் கற்றறிந்து திறனும் ஆற்றலும் பெற்ற சிற்பிகள் வெகுகாலத்திற்கு முன்பு நிறுவிய தேவாலயங்கள், கோபுரங்கள், நகரங்கள், தேவதாமூர்த்திகள் முதலியவைகள் தனது எழில் பெருக்கின் பெருமையினுல் இன்றும் காண்போர் மனதைக் கவருகின்றன.

இத்தகைய பெருமைவாய்ந்த இந்நூல்கள், பயிலும் முறை குன்றிவந்தமையால் தக்கமுறையில் கார்ப்போரற்று, உருக்குலைந்து, சீரழிந்து உண்மையான கருத்துக்களைப் புகட்டும் தன்மை குன்றி காணப்படுகின்றன.

பொன்னெனப் போற்றத்தக்க சில்ப நூல்களில் ஒன்ருன "மயமதம்" என்னும் இந்நூலானது, தேவ சில்பியான மயனென்னும் முனிவராலியற்றப்பட்டது.

தஞ்சை ஸரஸ்வதி மஹால் நூல்நிலையத்தில் நெ. 3654 ஆக இருக்கும் இந்நூலில் ஆதியில் 5, 6 அத்தியாயங்கள் மட்டிலும் மஹாராஷ்டிர உரையுடனிருக்கிறது.

திருவனந்தபுரம் மஹாராஜா அவர்களின் நூல் நிலையத்தில் பிரதான பண்டிதராக இருந்துவந்த த. கணபதி

சாஸ்திரிகள் அவர்கள் பல பிரதிகளின் உதவியுடன் சீர்திருத்தம்செய்து வெளியிடப்பட்டிருக்கின்ற மயமதத்தில் 1-34 அத்தியாயங்கள் இருக்கின்றன. அதிலும் லிங்க லக்ஷணம், பீடலக்ஷணம், அருகர்மவிதி, பிரதிமாலக்ஷணம், சக்ஷுருந்மீலநம் இவைகளடங்கிய இறுதிப் பகுதியான சுமார் 4 அத்தியாயங்கள் கிடைக்காதபடியால் பதிப்பிக்கப் படவில்லை என்று அதன் முகவுரையில் எழுதப்பட்டிருக் கிறது.

ஆயினும் இந்த நூலையே மூலமாக வைத்துக்கொண்டு இதற்கு தமிழில் உரைசெய்து, மூலமும் உரையும் சேர்த்து பதிப்பித்துக் கொடுக்கும்படி தஞ்சை ஸரஸ்வதி மஹால் நூல்நிலையக் குழுவினர் எனக்கிட்ட இப்பணியை ஏற்று, திருவனந்தபுரத்தில் வெளியிட்டிருக்கும் நூலை மூலமாக வைத்துக்கொண்டு பற்பல சில்ப நூல்களையும் பன்முறை பயின்று, அவைகளின் உதவியினால் இந்நூலிலுள்ள பிழை களைச் சீர்திருத்தம்செய்து, திருத்திய பகுதிகளைத் தனித்துக் காட்டியும், தமிழில் மொழிபெயர்த்துச்சேர்த்தும், பேருழைப் புடன் இந்நூலைப் பதிப்பித்திருக்கிறேன்.

இந்நூலானது பண்டிதப் பெரியோர்களால் போற்றப் பட்டு, சில்பி சிரேஷ்டர்களின் மகிழ்ச்சிக்குரியதாகத் திகழ வேண்டுமென்று எல்லாம் வல்ல இறைவனை விநாயகக் கடவுளை வேண்டுகிறேன்.

காணேசாத்வைதிவர,
மந்திரமூர்த்தி,
க்ஷே. சம். ஸுப்ரம்மண்ய சாஸ்திரி,
ஒய்வுபெற்ற பண்டிதர்.
தஞ்சை ஸரஸ்வதி மஹால்.

ஶ்ரீ க³ணேஶாய நம: ।

ஶ்ரீதத்த்வார்த²ஸாரஸ்ய

பரிவர்ஹஹாரஸ்ய விஷயாநுக்ரமணிகா ॥

ஷோடசாத்யாயே —

ஸப்தசாத்யாயே —

ஸாகொதவிம்ஸாயஸ்ரயெ—

ஸப்தவிம்ஶோத்யாயே—

𑌸𑍂𑌚𑍀

𑌗𑍍𑌰𑌨𑍍𑌥𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌾𑌦𑌿𑌤𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌨𑍁𑌕𑍍𑌰𑌮𑌣𑌿𑌕𑌾

𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾 ॥

உ

கணபதி துணை.

மயமத வாஸ்து சாஸ்திரத்தில் பூர்வ பாகத்தின் விஷயானுக்கிரமணிகை.

24-வது அத்தியாயத்தில்

மயமத வாஸ்து சாஸ்திரத்தில் பூர்வபாகம் விஷயானுக்கிரமணிகை முற்றும்.

𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌗𑌣𑍇𑌶𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ।

॥ 𑌮𑌯𑌮𑌤𑌂 𑌨𑌾𑌮 𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌮𑍍 ॥

𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌮𑌯𑌮𑍁𑌨𑌿𑌵𑌿𑌰𑌚𑌿𑌤𑌮𑍍 ।

𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑍍𑌯 𑌶𑌿𑌰𑌸𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌂 𑌜𑌗𑌦𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍 ।
𑌤𑌂 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌤𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌮𑍍 ॥

*𑌦𑍇𑌦𑍀𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 †𑌵𑌸𑍍𑌤𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌮𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌯𑌃 𑌕𑌤𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁 *𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥ ௨ ॥

மயமதம் என்னும் வாஸ்து சாஸ்திரம்

(ஸ்ரீ மயமுனிவர் அருளியது)

மேதாவியான மயன் என்னும் முனிவர், ஸர்வஜ்ஞனும் ஸகல ஜகத்திற்கும் ஈசுவரனுமான பரமேசுவரனை சிரத்தால் வணங்கி, அவரைக்கேட்டு, அவரிடத்திலிருந்து தேவர்கள், மனிதர்கள், பதார்த்தங்கள், எல்லாவற்றையும் ஸுகமாகக் கல்பிப்பதைக் கூறுகின்ற சில்ப சாஸ்திரத்தை முறையுடன் தெரிந்துகொண்டு அவைகளின் ஸ்வரூப லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறார். 2

---

*𑌦𑍈𑌵𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂, 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 𑌮𑌾𑌤𑍃𑌕𑌾𑌪𑌾𑌠𑌃 ।

†𑌭𑌵𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 ,, ,,

*𑌕𑌲𑍍𑌪𑌨𑌾𑌂, ,, ,,

𑌦𑍇𑌦𑍀𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇 𑌦𑍈𑌵𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌠𑌃; 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌤𑌿 ।

𑌆𑌦𑍌 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌚 𑌭𑍂𑌪𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌾 𑌪𑌰𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌮𑍍 ।
𑌮𑌾𑌨𑍋𑌪𑌕𑌰𑌣𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌶𑌂𑌕𑍁𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌨𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌕𑌮𑍍 ॥ ௩ ॥

𑌪𑌦𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌰𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂 𑌬𑌲𑌿𑌕𑌰𑍍𑌮𑌵𑌿𑌧𑌿𑌂 𑌤𑌥𑌾 ।
𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌨𑌗𑌰𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 ॥ ௪ ॥

𑌭𑍂𑌲𑌂𑌬𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌚 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ।
𑌉𑌪𑌪𑍀𑌠𑌂 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌂 𑌚𑍈𑌵𑌾𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥ ௫ ॥

𑌸𑍍𑌤𑌂𑌭𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌮𑍍 ।
𑌸𑌂𑌧𑌿𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌚 𑌶𑌿𑌖𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥ ௬ ॥

𑌏𑌕𑌭𑍂𑌮𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌚 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍁 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ।
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌚 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑍂𑌮𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥ ௭ ॥

𑌸𑌾𑌲𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌖𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌚 𑌗𑍋𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌚 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ।
𑌮𑌣𑍍𑌡𑌪𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿𑌧𑌿𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌶𑌾𑌲𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥ ௮ ॥

𑌗𑍃𑌹𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌂 𑌚 𑌗𑍃𑌹𑌵𑍇𑌶𑌨𑌮𑍇𑌵 𑌚 ।
𑌰𑌾𑌜𑌵𑍇𑌶𑍍𑌮𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌚 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥ ௯ ॥

முதலில் வஸ்து பிரகாரத்தையும், (பிறகு) பூ பரீக்ஷை, பூ பரிக்ரஹம், மானோபகரணம், சங்கு ஸ்தாபன மார்கம், பதம், ஸ்வரவிந்யாஸம், பலிகர்மவிதி, கிராமாதிவிந்யாஸம், நகராதி லக்ஷணம், பூலம்பவிதானம், கர்பவிந்யாஸ லக்ஷணம், உபபீடவிதி, அதிஷ்டான லக்ஷணம், ஸ்தம்ப லக்ஷணம், பிரஸ்தாரவிதி கிரமம், ஸந்திகர்மவிதி, சிகரங்களின் லக்ஷணம், ஏகபூமிவிதானம், த்விதல லக்ஷணம், த்ரிதல லக்ஷணம், சதுர்பூம்யாதி லக்ஷணம், ஸால லக்ஷணம், பரிகா லக்ஷணம், கோபுரங்களின் லக்ஷணம், மண்டபாதிவிதி, சாலா லக்ஷணம், கிருஹவிந்யாஸமார்கம், கிருஹ வேசனம், ராஜவேச்ம விதானம், துவாரவிந்யாஸ

யானானாம் ஶயனானாம் ச லக்ஷணம் லிங்கலக்ஷணம் ।
பீடஸ்ய லக்ஷணம் ஸம்யகனுகர்மவிதிம் ததா ॥ ௰ ॥

ப்ரதிமாலக்ஷணம் தேவதேவீனாம் மானலக்ஷணம் ।
அக்ஷ்ணோருன்மீலனம் சைவ ஸங்க்ஷிப்யாஹ யதாக்ரமம் ॥ ௧௧ ॥

விதாத்ருமுக்யைஸ்த்ரிதஶைர்முனீஶ்வரை꞉
யதா யதோக்தம் ஸகலம் மயேன தத் ।
ததா ததோக்தம் ஸமாஹ்ருத்ய திவௌகஸாம்
ந்ருணாம் ச யத்த்ரவ்யாதிவஸ்துலக்ஷணம் ॥ ௧௨ ॥

இதி மயமதே வாஸ்துஶாஸ்த்ரே ஸங்க்ரஹாத்யாய꞉ ப்ரதம꞉ ।

லக்ஷணம், யான லக்ஷணம், சயன லக்ஷணம், லிங்க லக்ஷணம், பீடலக்ஷணம், அனுகர்மவிதி, பிரதிமா லக்ஷணம், தேவதேவீ மானலக்ஷணம், சக்ஷுருன்மீலனம் இவைகள் எல்லாவற்றையும் சுருக்கமாக முறைப்படி கூறியிருக்கிறார்.

பிரஹ்மா முதலான தேவர்களும் முனிவர்களும், தேவதைகள், மனிதர்கள், மற்றுமுள்ள பதார்த்தங்கள், இவைகளை எப்படி எப்படி கூறியிருக்கிறார்களோ, அவ்விதமே அவைகள் எல்லாவற்றையும் கிரஹித்து, மயன் இந்த நூலில் கூறியிருக்கிறார்.

முதலாவது ஸங்கிரஹாத்தியாயம்
முற்றும்.

𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌅𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌸𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌹𑌿 ।
𑌤𑌦𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 𑌮𑌤𑌂 𑌤𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑍈𑌃 𑌤𑌦𑍍𑌭𑍇𑌦𑌂 𑌚 𑌵𑌦𑌾𑌮𑍍𑌯𑌹𑌮𑍍 ॥ ௧ ॥

𑌭𑍂𑌮𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌦𑌯𑌾𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌶𑌯𑌨𑌂 𑌚 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌧𑌮𑍍 ।
𑌭𑍂𑌰𑍇𑌵 𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌜𑌾𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌹𑌿 ॥

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌦𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍂𑌨𑌿 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌸𑌂𑌶𑍍𑌰𑌯𑌾𑌤𑍍 ।
𑌵𑌸𑍍𑌤𑍂𑌨𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌹𑌿 𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌮𑌾𑌸𑌤𑌃 ॥௨॥

இரண்டாவது அத்தியாயம்

தேவர்களும், மனிதர்களும் எந்த எந்த இடங்களில் வஸிக்கின்றார்களோ, அந்த அந்த இடங்கள் வஸ்து எனப் படுகின்றன, என்று வாஸ்து சாஸ்திரமறிந்தவர்கள் கூறுகிறார்கள். அதிலுள்ள பேதங்களைக் கூறுகின்றேன்.

அந்த வஸ்துவானது பூமி 1, பிராஸாதம் 2, யானம் 3, சயநம் 4 என்று நான்குவிதமாகும்.

அவைகளுள் பிராஸாதம் முதலிய மற்றவைகளுக்கு ஆதாரமாக இருப்பதால் பூமியானது முக்கியமான வஸ்துவாகும்.

பிராஸாதம் முதலிய வாஸ்துக்கள்யாவும் வஸ்துக்களே யாதலாலும், முக்கிய வஸ்துவாகிய பூமியை ஆதாரமாகக் கொண்டு பூமியில் அமைகின்றவைகளாதலாலும், அவைகளும் வஸ்துக்களேயாகும், என்று வாஸ்து விஷயங்களை அறிந்த முன்னோர்கள் கூறுகிறார்கள்.

𑌵𑌰𑍍𑌣𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑌸𑌾𑌕𑌾𑌰𑌦𑌿𑌕𑍍𑌶𑌬𑍍𑌦𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌨𑍈𑌰𑌪𑌿 ।
𑌪𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌯𑌥𑌾𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌂 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌾𑌵𑌨𑌿 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌾 ॥௪॥

𑌯𑌾 𑌸𑌾 𑌸𑌂𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌾 𑌵𑌸𑍁𑌧𑌾 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 ।
𑌦𑍍𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌮𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌂 𑌗𑍌𑌣𑌮𑌙𑍍𑌗𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍 ॥

𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌗𑍌𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌭𑍂𑌮𑌿𑌰𑍇𑌵 𑌤𑍁 ।
𑌸𑌭𑌾 𑌶𑌾𑌲𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌾 𑌰𑌙𑍍𑌗𑌮𑌣𑍍𑌡𑌪𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌦𑌿𑌰𑌂 𑌤𑌥𑌾 ॥௬॥

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌦 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌂 𑌶𑌿𑌬𑌿𑌕𑌾 𑌕𑌿𑌲𑍍𑌲𑌿𑌕𑌾 𑌰𑌥𑌃 ।
𑌸𑍍𑌯𑌨𑍍𑌦𑌨𑌂 𑌚𑍈𑌵𑌮𑌾𑌨𑍀𑌕𑌂 𑌯𑌾𑌨𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌬𑍁𑌧𑍈𑌃 ॥௭॥

𑌮𑌞𑍍𑌚𑌂 𑌮𑌞𑍍𑌚𑌿𑌲𑌿𑌕𑌾 𑌕𑌾𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌜𑌰𑌂 𑌫𑌲𑌕𑌾𑌸𑌨𑌮𑍍 ।
𑌪𑌰𑍍𑌯𑌙𑍍𑌕𑌂 𑌬𑌾𑌲𑌪𑌰𑍍𑌯𑌙𑍍𑌕𑌂 𑌶𑌯𑌨𑌂 𑌚𑍈𑌵𑌮𑌾𑌦𑌿𑌕𑌮𑍍 ॥௮॥

புத்திமானுக இருப்பவன் நிறம், மணம், சுவை, உருவம், திக்கு, சப்தம், ஸ்பர்சம், (தொட்டுப்பார்த்து அறியக்கூடிய உணர்ச்சி) இவைகளினுலே பூமியை பரீக்ஷித்துப் பார்த்து தகுதியுள்ள பூமியை கிரஹிக்க வேண்டும். அப்படி கிரஹிக்கப்பட்ட பூமியானது விசேஷித்து அந்தந்த ஜாதிகளுக்குரிய பூமியாகும்.

அந்த பூமியானது கௌணம் என்றும், அங்கி என்றும், முறையே இரண்டுவிதமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. 5

கிராமம் முதலியவை கௌணங்களாகும். பூமியானது அங்கியாகும்.

புத்திமான்களினுலே ஸபை 1, சாலை 2, பிரபை 3, ரங்கமண்டபம் 4, மந்திரம் 5 இவைகள் பிராஸாதம் என்றும், சிபிகை 1, கில்லிகை 2, ரதம் 3, ஸ்யந்தனம் 4, இவைகளைப்போன்றவைகள் ஆநீகங்கள் என்றும் யானங்கள் என்றும் மஞ்சம் 1, மஞ்சிலிகை 2, காஷ்டம் 3, பஞ்ஜரம் 4, பலகை 5 இவைகள் ஆஸநமென்றும், பர்யங்கம் 1, பால பர்யங்கம் 2, இதுபோன்றவைகள் சயநம் என்றும் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. 8

அத வர்ணாநாமதிகாராணாம் ஸம்பூர்ணைவாதிர் வ்யவஸ்த்திதே ।
ஸம்பூதாநாமாதிஸம்பூதத்வாத் ஸ்த்யாதாரத்வாத் ஜகத்ஸ்திதே: ||௯||

சதுரஶ்ரம் த்விஜாதீநாம் வஸ்து ஶ்வேதநிர்வ்ருதம் ।
உதும்பரத்ருமோபேதம் உத்தரப்லவனம் வரம் ||௰||

கஷாயமதுரம் ஸ்வாத்யம் கதிதம் தத்ஸுகப்ரதம் ।
ப்ராஹ்மணாநாம் ஸுகாயாலம் ரக்தம் திக்தரஸாந்விதம் ||௧௧||

ப்ராக்நிம்நம் தத்ப்ரவிஸ்தீர்ணமஶ்வத்தத்ருமஸம்யுதம் ।
ப்ரஶஸ்தம் க்ஷத்ரியாணாம் வஸ்து ஸர்வஸம்பத்கரம் ஸதா ||

வைஶ்யாநாம் ஸுகாயாலம் பீதாம்லரஸாந்விதம் ।
த்வக்ஷீரத்ருமயுதம் பூர்வப்லவம் ஶுபதம் விஶாம் ||௧௩||

அத ஶூத்ராணாம் ஸுகாயாலம் வஸ்து ப்ராக் ப்லவனாந்விதம் ।

பூமியானது ஆதிபூதமாதலாலும், ஜகத் ஸ்திதிக்கு ஆதாரமாதலாலும், கீழே கூறப்பட்ட நான்கு அதிகரணங்களுக்கும் முன்பு, பூமியே கூறப்பட்டிருக்கிறது.

சச்சிரமாகவும், வெளுட்பு நிறமாகவும், குற்றமற்றதாகவும், அத்தி மரங்களுடையதாகவும், வடக்கே தணிந்ததாகவும், துவர்ப்பு, இனிப்பு இவைகள் நன்கு கலந்த சுவையுடையதுமான பூமியானது, பிராமணர்களுக்குச் சிறந்ததும் ஸுகத்தையளிக்கக் கூடியதுமாகும். 10½

அகலத்தைக்காட்டிலும் எட்டில் ஒருபங்கு நீளமாக இருப்பதும், சிவப்பு நிறமாக இருப்பதும், கசப்புச் சுவையுடையதும், கிழக்கில் தணிவாக இருப்பதும், விஸ்தாரமாக இருப்பதும், அரசமரத்துடன் கூடியதுமான பூமியானது, க்ஷத்திரியர்களுக்கு சிலாக்கியமானதும், எப்பொழுதும் ஸகலவிதமான ஸம்பத்துக்களையும் அளிக்கக்கூடியதுமாகும்.

𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌤𑌿𑌕𑍍𑌤𑌕𑌟𑍁𑌰𑌸𑌂 𑌨𑍍𑌯𑌗𑍍𑌰𑍋𑌧𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 ॥௧௪॥

𑌪𑍍𑌰𑌶𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌜𑌾𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌧𑌨𑌧𑌾𑌨𑍍𑌯𑌸𑌮𑍃𑌦𑍍𑌧𑌿𑌦𑌮𑍍 |

𑌏𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌭𑍇𑌦𑍋 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑌾𑌂
𑌭𑍂𑌪𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌵𑍈𑌶𑍍𑌯𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌾𑌤𑍍 |
𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌭𑍂𑌸𑍁𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂
𑌭𑍂𑌪𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑌚𑍍𑌛𑍇𑌷𑌯𑍋𑌰𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾 ॥ ௧௫ ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌮𑌯𑌮𑌤𑍇 𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑍋 𑌨𑌾𑌮
𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 |

அகலத்தைக்காட்டிலும் ஆறில் ஒரு பங்கு நீளமுள்ளதும், மஞ்சள் நிறமானதும், புளிப்பு ருசியுள்ளதும், இரளி மரத்துடன் கூடியதும், கிழக்கில் தணிந்திருப்பதுமான பூமியானது, வைசியர்களுக்கு சுப சோபனங்களையளிக்கக் கூடியதாகும். 13

அகலத்தைக்காட்டிலும் நான்கில் ஒரு பங்கு நீளமுடையதும், கிழக்கில் தணிந்திருப்பதும், கருப்பு நிறமானதும், உரப்புச் சுவையுடையதும், ஆலமரத்துடன் கூடியதுமான பூமியானது, சூத்திர ஜாதியினருக்குச் சிறந்ததாகும். தனம் தானியங்களின் ஸமிருத்தியையளிக்கும். 14½

இவ்விதமாக பிராமணர்கள், க்ஷத்திரியர்கள், வைசியர்கள், சூத்திரர்கள் இவர்களுக்குத் தனித்தனியே பூமி பேதமானது கூறப்பட்டிருக்கிறது. இவற்றுள், பிராமணர்களுக்குக் கூறப்பட்டிருக்கும் பூமியானது, க்ஷத்திரியர்களுக்கும் தேவர்களுக்கும் சிறந்ததேயாகும். மற்ற வைசிய சூத்திர ஜாதியினருக்கு அவர்களுக்குக் கூறப்பட்டிருக்கிற பூமியே சிறந்ததாகும். 15

வஸ்து பிரகாரமென்னும் இரண்டாவது அத்தியாயம் முற்றும்.

த்ருதீயோऽத்யாய: ||

தேவாநாஞ்ச த்விஜாதீநாஞ்சதுரஶ்ராயதா:(தா)
ஶ்ருதா:(தா) |
வஸ்த்வாக்ருதிரநிந்திதா ஸாऽவாக்ப்ரத்யக்திக்ஸமுந்நதா ||௧||

ஹயேபவேணுவீணாப்திதுந்துபித்வநிஸம்யுதா |
புந்நாகஜாதிமல்லாப்ஜதாந்யபாடலகந்திகை: || ௨ ||

பஶுகந்தஸமா ஶ்ரேஷ்டா ஸர்வபீஜப்ரரோஹிணீ |
ஏகவர்ணா கநா ஸ்நிக்தா ஸுகஸம்ஸ்பர்ஶநாந்விதா ||௩||

பில்வோ நிம்பஶ்ச நிர்குண்டீ பிண்டிதஸ்தவகர்ணக: |

மூன்ருவது அத்தியாயம்

தேவர்களுக்கும் பிராமணர்களுக்கும் நீண்ட சதுரச்ர மாகவும், குற்றமற்றதாகவும், தெற்கில் அல்லது மேற்கில் உயர்ந்தும் இருக்கின்ற பூமியின் வடிவமானது, சிறந்ததாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. 1

குதிரை, யானை, மூங்கில், வீணை, ஸமுத்திரம், துந்துபி வாத்யம் இவைகளுடைய சப்தம் போன்ற சப்தமுடையதும், புன்னை, ஜாதி முல்லைப்பூ, தாமரைப்பூ, தானியம், பாதிரிப்பூ, இவைகளுடைய மணமுடையதும், பசுவின் வாஸனையைப் போன்ற வாஸனையுடையதும், ஸகலவிதமான விதைகளும் முளைக்கக்கூடியதுமான பூமியானது சிரேஷ்டமாகும். 2½

ஒரேவிதமான நிறமுடையதும் அழுத்தமானதும், பசையுள்ளதும், ஸுககரமான ஸ்பர்சமுள்ளதுமான (கைக்கு ஹிதமான உணர்ச்சியுடையதுமான) பூமியானது சிறந்ததாகும். 3

பில்வம் 1, வேம்பு 2, நொச்சில் 3, பிண்டிதம் (மருக்

ஸஹகாரஸ்ய ஷட்வ்ருக்ஷைஸ்சாப்யாயா ஸமன்விதா || ௪ ||

ஶ்வேதா ரக்தா ச பீதா ச க்ருஷ்ணா சாபோதகஸ்திரா |
திக்தா ச கடுகா சைவ கஷாயமதுராம்லகா || ௫ ||

மதுரா ஷட்ரஸோபேதா ஸர்வஸம்பத்கரீ தரா |
ப்ரதக்ஷிணோதகவதீ வர்ணகந்தரஸைர்யுதா ||௬||

ப்ரமாணாஞ்ஜலிமாத்ரே து த்ருஷ்டதோயா மனோரமா |
நிஷ்கபாலா நிர்வல்மீகா க்ருமிவல்மீகவர்ஜிதா || ௭ ||

அஸ்திவர்ஜ்யா ந வாஷிரா தந்துவர்ஜ்யகஸம்யுதா |
ஸம்மார்கேவ்ருக்ஷமூலைஶ்ச ஶூலைஶ்சாபி
விவர்ஜிதே: ||௮||

காரை) 4, ஏழிலைப்பாலை 5, கட்டிமாமரம் 6, இந்த ஆறு விதமான மரங்களும் முளைத்து ஸமதலமாக இருப்பதும், கசப்பு, உரப்பு, துவர்ப்பு, உப்பு, புளிப்பு, இனிப்பு ஆகிய ஆறுவிதமான சுவையுமுள்ளதுமான பூமியானது, ஸகல விதமான ஸம்பத்துக்களையும் அளிப்பதாகும். 5½

பிரதக்ஷிணமான ஜலமுடையதும், நிறம், மணம், சுவையுடையதுமான பூமியானது சுபகரமாகும். 6

புருஷனுடைய கை எடுப்பு மட்டத்தில் தண்ணீர் காணப்படுகின்ற பூமியானது மனதிற்கு இன்பத்தையளிப்பதாகும். 6½

மண்டையோடுகளில்லாததும், பாரைகளில்லாததும், புழுக்கள் புத்துகளில்லாததும், எலும்புகளில்லாததும், பொந்துகளில்லாததும், ஸன்னமான (சிறிய) மணல்களுடன் கூடியதும், கெரி மரங்களின் வேர்கள், பற்பலவிதமான சூலங்கள், (சூலத்தைப்போல் கூர்மையான மு ாகள்)

ஸபங்ககூபகாஷ்டாஶ்மஶர்கராபஸ்மதுஷோஜ்ஜிதா |
ஸா ஶஸ்தா ஸர்வவர்ணானாம் ஸர்வஸம்பத்கரீ தரா ||

ஸா ஶஸ்தா ஸர்வவர்ணானாம் ஸர்வஸம்பத்கரீ யதா |
தத்யாஜ்யக்ஷௌத்ரகந்தா ச தைலாஸ்ருக்கந்திகா ச யா || ௰ ||

ஶவமீநபக்ஷிகந்தா ஸா யா நிந்திதா புதை: |
ஸபாசத்வரஸமீபஸ்தா ந்ருபவேஶ்மஸமாஶ்ரிதா || ௧௧ ||

தேவாலயஸமீபஸ்தா கண்டகத்ருமஸம்யுதா |
வ்ருத்தத்ர்யஶ்ரகோணவிஷமா வஜ்ராபா கூர்மோந்நதா || ௧௨ ||

சண்டாலாவாஸமத்யாயா சகோராயாஶ்ரிதா |

சேறுடன் கூடிய (பாழுங்) கிணறுகள், கட்டைகள், கல்லுகள், சர்க்கரைகள், (கூழாங்கற்கள் அல்லது சலங்கைமணல்) சாம்பல்கள், உமி இவைகளில்லாததுமான பூமியானது, ஸகல ஜாதியினருக்கும், ஸகலவிதமான ஸம்பத்துக்களையும் அளிக்கக்கூடியதாகும். 9½

தயிர், நெய், தேன், இவைகளின் மணமுள்ளதும், எண்ணெ, ரக்தம் இவைகளின் நாற்றமுள்ளதும், சவம், மீன், பறவை இவைகளின் நாற்றமுள்ளதுமான பூமியானது, வாஸ்து சாஸ்திரம் அறிந்த பெரியோர்களாலே நிந்திக்கப் பட்டதாகும்.

ஸபையின் ஸமீபத்திலும் நாச்சந்துகளின் ஸமீபத்திலுமிருப்பதும், ராஜகிருஹத்தையொட்டியிருப்பதும், தேவாலயத்தின் ஸமீபத்திலிருப்பதும், முள்ளு மரங்களுடன் கூடியதும், வட்டமாகவும் முக்கோண வடிவமாகவும் கோணலாகவும் இருப்பதும், வஜ்ராயுதத்தைப்போல் (பலவளைவுகளுடன்) இருப்பதும், ஆமையைப்போலிருப்பதும், சண்டாளர்களின் வீட்டிலுள்ள மரம் முதலியவைகளின்

ஸங்க்லிஷ்டா த்ரிசதுர்மார்கா தரிதாவ்யக்தமார்கிகா || ௧௩ ||

நிம்நம் ப்ரணவாகாரம் பக்ஷிவ *முரஜோபமா |
மத்ஸ்யாகாரம் ச சதுஷ்கோண(ணம்) மஹாவ்ருக்ஷஸமா
யுதம் || ௧௪ ||

யஜ்ஞவ்ருக்ஷயுதம் சாகசதுஷ்கோணஸமாச்ரிதம் |
ஸர்பஜம் நிலயம் சைவ சங்கராராமமேவ ச || ௧௫ ||

ச்மசாநம் ஆச்ரமஸ்தாநம் கபிஸூகரஸந்நிபம் |
வநோரகநிபம் டங்கம் (கம்) சூர்போலூகலஸந்நிபம் ||

சங்காபம் ஸங்கடாபம் ச விஷமஷட்கோணகம் |

நிழலுடன் கூடியதும், சர்மகாரனுடைய (தோல் பதனிடும் தொழில் செய்கின்றவனுடைய) வீட்டையொட்டி இருப்பதும், ஒன்று, இரண்டு, மூன்று, அல்லது நான்கு வழிகளுள்ளதும், தரிதமானதும், தெளிவில்லாமலிருக்கின்ற வழியையுடையதும், பள்ளமாக இருப்பதும், பிரணவத்தின் வடிவமாக இருப்பதும், பக்ஷியின் வடிவம் போலிருப்பதும், முரவம் (முரஜம் — பேரிகை) போலிருப்பதும், மீன் வடிவமாக இருப்பதும், நாற்கோண வடிவமாக இருப்பதும், பெரிய மரங்களுடன் கூடியதும், யஜ்ஞபூமியிலுள்ள விருக்ஷங்களுடன் கூடியதும், தேக்கு அல்லது ஆலமரத்துடன் கூடிய நாக்கோண வடிவமானதும், பாம்புகளுக்கு இருப்பிடமானதும், சங்கரனுடைய பூந்தோட்டமாக இருப்பதும், ச்மசானமாக இருப்பதும், ஆசிரமஸ்தானமாக இருப்பதும், குரங்கு, பன்றி இவைகளைப்போன்ற வடிவமுள்ளதும், காட்டுப்பாம்பு (மலைப்பாம்பு) போன்ற வடிவமுடையதும், டங்கம் (உளி அல்லது கோடாலி) போலும் முறம், உரல் போலுமிருப்பதும், சங்கு போலிருப்பதும், முனைகளுடன்

---

*முரஜோ இதி பாடாந்தரம் முரவோ இதி பாடோ(த்ர) ஸாது இதி பாதி |

ஊஷரம் க்ருமிபிர்ஜுஷ்டம் க்ருஹகோதாக்ருதி || கஎ ||

சதுஷ்பதம் பதம் வர்ஜ்யம் நிந்திதம் வஸ்துவேதிபி: |
பஹுமார்கஸமாயுக்தம் ச மார்கமத்யம் ச நிந்திதம் ||கஅ||

யத் க்ருதம் நிந்திதம் பூமௌ ஸர்வதோஷஸ்ய காரணம் |
தஸ்மாத் ஸர்வப்ரயத்னேன தத்பூமிம் பரிவர்ஜயேத் ||

ஸ்வேதா ரக்தா ச பீதா ச க்ருஷ்ணா வர்ணானுஸாரத: கஜாச்வநாதா ஷட்ரஸா ஏகவர்ணா பசுதான்யபத்மகந்தா சர்க்கராதுஷவர்ஜிதா ப்ராக் உதக்ப்லவா |

கூடியதும், பூனை போலும் ஒணுனைப்போலுமிருப்பதும், ஊஷர (உப்படித்த) பூமியாக இருப்பதும், புழுக்களுடன் கூடியதும், வீட்டுப்பல்லியின் வடிவமாக இருப்பதும் மற்றும் இதுபோன்ற வடிவமுடையதுமான பூமியானது பூதத்வத்தையறிந்தவர்களாலே நிந்திக்கப்பட்டதாகும்.

பலவிடங்களிலிருந்து ஒன்றுகூடுகின்ற வழிகளையுடையதும், வழியின் மத்தியிலிருப்பதுமான பூமியானது இகழப் பட்டதாகும்.

கீழே நிந்திக்கப்பட்ட பூமியில், அஜ்ஞானத்தினலே செய்யப்படும் காரியமானது, மஹாதோஷங்களுக்கு ஹேது வாகும். ஆகையால் அப்படிப்பட்ட பூமியை விலக்கிவிட வேண்டும். 19

வெளுப்பு – சிவப்பு – மஞ்சள் – கருப்பு நிறமானதும், குதிரை – யானையின் சத்தமுடையதும், ஆறு விதமான சுவையுடையதும், ஒரேவிதமான நிறமுடையதும், பசு – தானியம் – தாமரைப்பூ இவைகளின் மணமுடையதும், கருங்கல் – உமி முதலியவைகளில்லாததும், தெற்கு – மேற்கு

[illegible]

[illegible] ॥ ௨௭ ॥

இதி [illegible] பூபரீக்ஷா நாம
த்ருதீயோऽத்யாய: ।

திக்கில் உயர்ந்ததும், கிழக்கு அல்லது வடக்கில் ஜலஸாரத்தை (கிழக்கு அல்லது வடக்கில் செல்லுகின்ற நீரூத்தத்தை) உடையதும், சிறந்த காமதேனுவைப்போன்றதும், சூலங்கள் (முளைகள்) இல்லாததும், எலும்புகளில்லாததும், கெரி-பொந்துகள் இல்லாததுமான பூமியானது, ஸகல ஜாதியினருக்கும் யோக்கியமான பூமியாகும் என்று முற்காலத்திலிருந்த முனிவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள்.

பூ பரீக்ஷை என்னும் மூன்றுவது அத்தியாயம்
முற்றும்.

॥ அதசதுர்தோத்யாய: ॥

ஸுகாந்தவர்ணரஸாதிமத்வேதம் ஸர்வஸஸ்யம் ।
ஸம்க்ருஹ்ய ஸுதி: ப்ராஜ்ஞ: தத்வா தேவபலிம் தத: ॥

ஸ்வஸ்திவாசகவோஷேண ஜயசப்தாதிமங்களை: ।
அபக்ராமந்து பூதானி தேவதாஸ்ச ஸராக்ஷஸா: ॥௨॥

வாஸாந்தரம் வ்ரஜந்த்வஸ்மாத் கர்யாமி பரிக்ருஹ்ய ।
இதி மந்த்ரம் ஸமுச்சார்ய விதிநா பரிக்ருஹ்ய ॥௩॥

க்ருஷ்டா கோமயமிஸ்ராணி ஸர்வபீஜானி வாபயேத் ।
தத்ஸ்ருஷ்டானி விரூடானி பக்வஸம்பதானி ச ॥௪॥

நான்காவது அத்தியாயம்

மேதாவியான ஸ்தபதியானவன், உருவம்—நிறம்—ஒலி முதலிய குணங்களுடன் கூடிய பூமியை ஸங்கிரஹணம் செய்து தேவதைகளுக்கு பலிகொடுத்து, பிறகு ஸ்வஸ்தி வாசன கோஷத்துடனும், ஜய சப்தம் முதலான மங்கள சப்தங்களுடன்,

" இந்த பூமியில் வஸிக்கக்கூடிய பூதங்களும்—தேவதைகளும்—ராக்ஷஸர்களும், இந்த பூமியிலிருந்து விலகி, வேறு வாசஸ்தலத்திற்குச் செல்லவேண்டும். இந்த பூமியை நான் எடுத்துக்கொள்ளப்போகிறேன். " என்ற மந்திரத்தைச் சொல்லி பூபரிகிரஹம் செய்யவேண்டும்.

பிறகு அந்த பூமியை உழுது, கோமயம் (பசுவின் சாணம்) கலந்த ஸகலவிதமான விதைகளையும் அந்த பூமியில் விதைக்கவேண்டும். அந்த விதைகள் முளைத்து பக்குவமடைந்ததும் பலங்களுடனும் இருப்பதைப் பார்த்து,

ஸவ்ருஷாஶ்ச ஸவத்ஸாஶ்ச தத்ர காஸ்து ப்ரவாஸயேத் ।
யதோ கோபி: பரிக்ராந்தபதவ்யாக்ராணைஶ்ச பூஜிதம் ॥

ஸம்ஹ்ருஷ்டவ்ருஷநாதைஶ்ச நிர்தூதகலுஷீக்ருதம் ।
வத்ஸவக்த்ரோத்தை: ஃபேனை: ஸம்ஸ்க்ருதம் ப்ரஸ்நவைரபி ॥ ௬ ॥

ஸ்நாதம் கோமூத்ரஸேகைஶ்ச கோமயாலேபனை:
ஸமேவதம் ।
அந்தரோமந்தநோத்காரை: கோகுரை: க்ருதகௌதுகம் ॥ ௭ ॥

அந்த பூமியில், காளைகளுடனும் கன்றுகளுடனும் கூடிய பசுமாடுகளை வஸிக்கும்படி செய்யவேண்டும். ஏனெனில்,—

பசுக்களினுலே ஸஞ்சரிக்கப்பட்டு, அவைகளின் காலடிகள் பட்டதும், அவைகளினுல் முகர்ந்து பார்க்கப் பட்டதுமான பூமியானது, பரம பவித்ரமாகி பூஜிக்கத் தக்கதாகிறது. 5

ஸந்தோஷமடைந்த விருஷபங்களின் சப்தங்களினுலே அந்த பூமியிலிருந்த தோஷங்கள் யாவும் அலம்பப்பட்டு (விலகி) விடுகின்றன.

கன்றுகளின் வாயிலிருந்து சிந்திய நுரைகளினுலேயும், (பசுக்களின்) பால் பெருக்குகளினுலேயும், அந்த பூமியானது ஸம்ஸ்கரிக்கப்பட்டதாகிறது. (சுத்தம் செய்யப்பட்டதாகிறது. 6

பசுக்களின் மூத்திரத்தினுலே நினைந்தும், அவைகளின் சாணத்தினுலே மெழுகப்பட்டும், அவைகளின் அசைவினுலே மணம் பெற்றும் விளங்குகின்ற அந்த பூமியானது, அவைகளின் குளம்படிகளினுலே, கௌதுபகந்தனம் செய்யப்பட்டதாகிறது. (காப்புக் கட்டப்பட்டதாகிறது.) 7

கோமயேந ஸமாவிஷ்டம் புண்யதீர்தோதகைஸ்ஸஹா புந: |
ததா புண்யாம்போபி ஸேசநாத் (ப்லாவநாத்) விஷயே
ஶுபே || ௮ ||

காலே ச ஸுமுஹூர்த்தே ச ஸுநக்ஷத்ரே ச பூஜிதே |
அக்ஷதை: ஶ்வேதபுஷ்பைஶ்ச பலிகர்ம விதீயதே || ௯ ||

ப்ராஹ்மணைஸ்து யதாஶக்த்யா வாசயேத் ஸ்வஸ்திவாசகம் |
மத்யே தத்ஸ்தலஸ்யாஸ்ய காரயேத் ஸமாதயம் ||௰||

காத்ரோக்த்ர மம்ஹீரம் அதோஸ்ரஸமந்விதம் |
ஹஸ்தமாத்ரம் ஸமம் ஹ்ராஸம் க்ஷித்வா ஸமுத்ரயம் || ௧௧ ||

கீழே கூறப்பட்ட பலவிதங்களினாலேயும் அந்த பூமியானது, பசுவின் மணத்துடன் கூடியதாகிறது. பிறகு புண்ய தீர்த்தங்களைத் தெளிப்பது அல்லது பாச்சுவதனாலே, அந்த பூமியானது, ஸகலவிதமான சுபங்களையும் (மாங்களங்களையும்) அளிக்கக்கூடியதாகிறது. 7½

அப்படிப்பட்ட பூமியில், ஜ்யோதிஷிகர்களினாலே சிறந்ததென விரும்பி நிச்சயிக்கப்பட்ட திதி, நக்ஷத்திரம், கரணம், லக்கினம் முஹூர்த்தம் இவைகளுடன் கூடிய சுபகரமான காலத்தில், அக்ஷதைகளினாலேயும், வெளுப்பு புஷ்பங்களினாலேயும், பலிஹரணம் செய்யவேண்டுமென்று கூறப்பட்டுருக்கிறது. 9

பிறகு பிராம்ஹணர்களினாலே, ஸ்வஸ்தி வாசனம் செய்யும்படி செய்யவேண்டும். 9½

பிறகு அந்த பூமியின் மத்தியில் ஓரிடத்தில் ஒரு முழம் அகலம் நீளம் உயரத்திற்கு சச்சதுரமாக, உயரம் குறையாமலிருக்கும்படி பூமியைத் தோண்டி அதிலிருந்து மண்ணை எடுத்துவிடவேண்டும்.

அப்யர்ச்ய யதா ந்யாயம் தம் குண்டமபிவந்த்ய ச ।
அக்ஷதாக்ஷதகந்தேந ஸலிலேநாபூரயேச்ச ச ॥ கஅ ॥

யஜமாநஸ்து தத: ப்ராஜ்ஞ: ஸ்தபதிர்வா ஸமாஹித: ।
தஸ்ய குண்டஸ்ய பார்ச்வே து பூமௌ தர்பாந் ப்ரஸார்ய
ஸமாஹித: ॥ கக ॥

ஹஸ்தமாத்ரம் ப்ரதக்ஷிணாயாம் ஸம்விசேத் ப்ராக்
சிராஸ்ஸ்வய: ।

அயம் மந்த்ர: —

அவநிர்தேவதே பூயஷ்டுவ யதயாஸேத்ய தேவி நீ ।
உத்தமம் வீர்யமாஸாத்ய தநதாந்யைச்ச ஸிவா பவ ।
உபஸம்பாதயஸ்வ ப்ரத்யேகம் மந்த்ரம் ஜபம் ஹ்ருத: ॥ உ0 ॥

மேதாவியாக இருப்பவன், பிறகு இரவின் ஆரம்ப காலத்தில், அந்தக் குழியை, சந்தனம் — அக்ஷதை முதலியவைகளினாலே பூஜை செய்து வணங்கி அந்தக் குழியில் ஜலத்தைவிட்டு நிரப்பவேண்டும்.

பிறகு யஜமானன் (அல்லது ஸ்தபதி;) சுத்தமாக இருந்துகொண்டு, மன அமைதியுடன், அந்தக் குழியின் பக்கத்தில் பூமியில் தர்ப்பைகளைப் பரப்பி அதன்மீது கிழக்கில் தலையை வைத்துக்கொண்டு படுத்திருக்க வேண்டும். 18½

இது மந்திரம்.—

"ஹே பூமிதேவி நீ இந்த பூமியில் உத்தமமான வீர்யத்தை அடைந்து, (சிறந்த பூஸாரமுடையவளாக இருந்துகொண்டு,) தனம் தானியங்களுடன் மேலும் மேலும் விருத்தியடையவேண்டும். உன்னை வணங்குகிறேன்.

அஹ்நி ஶுத்தே பரீக்ஷேத தம் கூபம் ஸ்தபதி: ப்ராஜ்ஞ: ।
ஸாவஶேஷம் ஜலம் த்ருஷ்ட்வா தத்வாஸ்து ஸர்வஸம்பதே ॥கசு॥

க்லேதவத்த்வம் விநாஶாய ஶோஷே தாந்யதநக்ஷய: ।
ஸம்பூரிதே தத்ரகா வாதே ஸமதா மத்யமா ததா ॥ கஎ ॥

உத்தமா ஸம்பூர்ணாதிகா ஹீநா ஹீநா ஶ்ரேஷ்டா மஹீ ।

மங்களங்களேயளிப்பாயாக." என்ற இந்த மந்திரத்தை ஜபம் செய்துவிட்டு, பிறகு உபவாஸத்தைத் துவக்க வேண்டும். (இந்த மந்திரத்தை ஜபித்து பூமியை வேண்டிக்கொண்டு தர்பைகளாலான படுக்கையில் படுத்துக் கொண்டு, தர்பைகளாலான படுக்கையில் படுத்துக்கொண்டு அந்த இரவு உபவாஸமாக இருக்கவேண்டும். என்பது பொருள்.) 15

மறுநாள் காலையில் புத்திமானான ஸ்தபதியானவன், அந்தக்குழியை பரீக்ஷித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

அந்தப் பள்ளத்தில் விட்ட ஜலமானது முழுமையும் சுண்டிப்போகாமல், மீதி இருந்தால், அந்தப் பூமியானது, ஸகலவிதமான செல்வங்களேயும் அளிக்கக்கூடியதாகும். ஆகவே அந்தப் பூமியை கிரஹித்துக்கொள்ளவேண்டும். 16

அந்தக்குழியானது ஈர நைப்பு உடையதாக இருந்தால் அது நாசத்தையளிக்கும். அந்தக் குழியானது ஈர நைப்புக் கூட இல்லாமல் உலர்ந்திருந்தால், அந்த பூமியானது, தனம்-தானியம் இவைகளே அழித்துவிடும். ஆகவே இவ்விதமான இரண்டுவித பூமிகளேயும் விலக்கிவிட வேண்டும். 16½

குழியைத் தோண்டி எடுத்த மண்ணே அந்தக்குழியில் போட்டால், அந்தக் குழியானது அந்த மண்ணினாலே நிரம்பியிருந்தால், அந்த பூமியானது மத்திமமாகும். குழி

19

தத்³யதா²வர்த்தஸம்ஸ்ருஷ்டம் ப்ரத³க்ஷிண மமோத³காமது⁴க் || ௧௮ ||

ஸா ஹி ப்ரதிஷ்டா²ம் ஸம்யக் க்³ருஹ்ணீயாத் ஸர்வஸம்பதே³ |

ஏவம் யதோ²க்தவிதி⁴நா த்ரிவித⁴ம் விதி³த்வா
க்³ராமாக்³ரஹாரபுரபத்தநகர்வடாதி³ |
ஸ்தா²நீயகேடநிக³மாநி ததே²தராணி
ய: ஸம்விவிக்ஷதி ஸ பூ⁴பரிக்³ரஹணம் விதத்⁴யாத் || ௧௯ ||

இதி மயமதே வாஸ்துஶாஸ்த்ரே பூ⁴பரிக்³ரஹோ நாம சதுர்த்தோ²ऽத்⁴யாய: ||

நிறைந்து மண் மீதமிருந்தால், அந்த பூமியானது உத்தமமான பூமியாகும். குழி நிறம்பாமலிருந்தால் அந்த பூமியானது ஹீனமானதாகும். (ஹீனம்–குணமற்றது.)

அந்தக் குழியில் ஜலத்தை விட்டால், அந்த ஜலமானது, பிரதக்ஷிணமாக (வலமாக) ச்சுழன்று வந்தால், அந்த பூமியானது, ஸகலவிதமான ஸம்பத்துக்களையுமளிக்கக்கூடியதாகும். ஆகவே காமதேநுவைப்போன்ற (காமதேநுவைப் போல, எல்லாவித ஸம்பத்துக்களையுமளிக்கக்கூடிய) பூமியை கிரஹிக்கவேண்டும். 18½

இவ்விதமாகக் கூறப்பட்ட முறையின்படி மூன்று விதமான பூமிகளை (பூமியின் குணங்களை) த்தெரிந்து கொண்டு அவற்றுள் சிறந்த பூமியில், கிராமம்-அக்கிரஹாரம் புரம் - பத்தனம் - கர்வடம் - ஸ்தாநீயம் - கேடம் - நிகமம் - இது போன்றவைகள் (இவைகளை நிர்மாணம் செய்து, அதில்) யாதொருவன் வஸிக்க விரும்புகிருனே, அவன் பூ பரிக்ரஹம் செய்யவேண்டும். 19

பூ பரிகிரஹம் என்னும் நான்காவது அத்தியாயம் முற்றும்.

𑌅𑌥 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌾𑌨𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌯𑌃 ।
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌮𑌾𑌨𑍋𑌪𑌕𑌰𑌣𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌸𑌂𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌤𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍 ॥

𑌪𑌰𑌮𑌾𑌣𑍁𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌦𑍍𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌮𑌾𑌨𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌪𑌰𑌮𑌾𑌣𑍁𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌗𑍋𑌚𑌰𑌮𑍍 ॥௨॥

𑌪𑌰𑌮𑌾𑌣𑍁𑌭𑌿𑌰𑌷𑍍𑌟𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌰𑌥𑌰𑍇𑌣𑍁𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌃 ।
𑌰𑌥𑌰𑍇𑌣𑍁𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌾𑌲𑌾𑌗𑍍𑌰𑌂 𑌲𑌿𑌕𑍍𑌷𑌾 𑌯𑍂𑌕𑌾 𑌯𑌵𑌾𑌷𑍍𑌟𑌧𑌾 ॥ ௩ ॥

𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌦𑌷𑍍𑌟𑌗𑍁𑌣𑍈𑌃 𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑍈𑌃 𑌯𑌵𑌾𑌷𑍍𑌟𑌗𑍁𑌣𑌿𑌤𑍋
𑌽𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌮𑍍 ।
𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌤𑌦𑍁𑌦𑍍𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌵𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌮𑍍 ॥ ௪ ॥

ஐந்தாவது அத்தியாயம்

வாஸ்துக்கள் யாவும் அளவினாலேயே நிச்சயிக்கப் பட்டுள்ளன. ஆகையால் மானோபகரணத்தை முறையே சுருக்கமாகக் கூறுகிறேன். 1

பரமாணு முதல் விருத்தியடைந்தது மாநாங்குலமாகும். பரமாணு என்பது யோகிகளுக்கு மட்டிலும் திருஷ்டி கோசர மாகும். (கண்ணுக்குப் புலப்படக்கூடியதாம்).

பரமாணு	8-கொண்டது ரதரேணுவாகும்.
ரதரேணு	8-கொண்டது வாலாக்ரமெனப்படும்.
வாலாக்ரம்	8-கொண்டது லிக்ஷை எனப்படும்.
லிக்ஷை	8-கொண்டது யூகை எனப்படும்.
யூகை	8-கொண்டது யவை எனப்படும்.
யவை	8-கொண்டது அங்குலம் எனப்படும்.

அங்குலமானது மாத்திரம் என்றும் கூறப்படும்.

12-அங்குலம் கொண்டது விதஸ்தி எனப்படும்.

𑌤𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌮𑍁𑌦𑍍𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌕𑌿𑌷𑍍𑌕𑍁𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌬𑍁𑌧𑍈𑌃 ।
𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑌾𑌪𑌤𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥ ௫ ॥

𑌷𑌡𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍈𑌰𑍍𑌮𑍁𑌷𑍍𑌟𑌿𑌃 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌵𑌿𑌂𑌶𑌦𑍍𑌧𑌨𑍁𑌰𑍍𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃 ।
𑌯𑌾𑌨𑍇 𑌤𑍁 𑌶𑌯𑌨𑍇 𑌕𑌿𑌷𑍍𑌕𑍁𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑌾𑌪𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑌕𑍇 ॥ ௬ ॥

𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌧𑌨𑍁𑌰𑍍𑌮𑍁𑌷𑍍𑌟𑌿𑌃 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌧𑌨𑍁𑌰𑍍𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌿𑌷𑍍𑌕𑍁𑌰𑍇𑌵𑌾𑌥𑌵𑌾 𑌮𑌤𑌃 ॥ ௭ ॥

𑌰𑌤𑍍𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵𑌾𑌰𑌤𑍍𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌭𑍁𑌜𑍋 𑌬𑌾𑌹𑍁𑌃 𑌕𑌰𑌃 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌃 ।
𑌹𑌸𑍍𑌤𑌃 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌧𑌨𑍁𑌰𑍍𑌦𑌣𑍍𑌡𑌃 𑌯𑌷𑍍𑌟𑌿𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌃 ॥ ௮ ॥

விதஸ்தி 2-கொண்டது ஹஸ்தம் என்றும் கிஷ்குஎன்றும் கூறப்படும்.

25-அங்குலம் கொண்டது பிராஜாபத்யம் (ஹஸ்தம்) எனப்படும்.

26-அங்குலம் கொண்டது தநுர்முஷ்டி எனப்படும்.
27-அங்குலம் கொண்டது தநுர் கிரஹம் எனப்படும்.

யாநம் (வாஹனம்) சயநம் (படுக்கை) இவைகளை ஹஸ்தத்திஞலே அளவிடவேண்டும்.

பிராஜாபத்தியத்திஞலே விமானத்தையளவிட வேண்டும். 6

வாஸ்துக்களை தநுர்முஷ்டியிஞலே அளக்கவேண்டும்.

கிராமாதிகளை தநுர் கிரஹத்திஞலே அளக்கவேண்டும்.

அல்லது வாஸ்துக்கள் எல்லாவற்றையும் ஹஸ்தத்திஞலேயும் அளவிடலாகும். 7

ரத்நி-அரத்நி-புஜம்-பாஹு-கரம்-இவைகள் ஹஸ்தத்தின் பரியாய பதங்களாகும்.

4-தநுர் கொண்டது தண்டமாகும். தண்டமானது யஷ்டி என்றும் கூறப்படும். 8

𑌦𑌣𑍍𑌡𑍇𑌨𑌾𑌷𑍍𑌟𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌰𑌜𑍍𑌜𑍁𑌃 𑌦𑌣𑍍𑌡𑍇𑌨 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌂 𑌚 𑌪𑌤𑍍𑌤𑌨𑌮𑍍 ।
𑌨𑌗𑌰𑌂 𑌨𑌿𑌗𑌮𑌂 𑌖𑍇𑌟𑌂 𑌵𑍇𑌶𑍍𑌮𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌮𑌾𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥ ௯ ॥

𑌗𑍃𑌹𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌯𑌾𑌨𑍇 𑌚 𑌶𑌯𑌨𑍇 𑌬𑍁𑌧𑌃 ।
𑌵𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑌿𑌨𑌾 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌮𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑍇𑌨 𑌤𑍁 ॥௰॥

𑌯𑌵𑍇𑌨𑌾𑌲𑍍𑌪𑍀𑌯𑌸𑌾𑌂 𑌮𑌾𑌨𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌮𑌾𑌨𑌕𑍍𑌰𑌮𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌃 ।
𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌿𑌮𑌧𑍍𑌯𑌸𑍍𑌥𑌪𑌰𑍍𑌵𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌾𑌯𑌤𑌂 𑌤𑍁 𑌯𑌤𑍍 ॥ ௧௧ ॥

𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌰𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌯𑌾𑌗𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂
𑌪𑍍𑌰𑌶𑌸𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌦𑍇𑌹𑌲𑌬𑍍𑌧𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑌰𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌤𑍍 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥ ௧௨ ॥

𑌮𑌾𑌨𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍁 𑌸𑍍𑌥𑌪𑌤𑌿𑌰𑍍𑌮𑌾𑌪𑌯𑍇𑌦𑍍𑌬𑍁𑌧𑌃 ।

8-தண்டம் கொண்டது ரஜ்ஜு எனப்படும்.

கிராமம்-பத்தநம்-நகரம்-நிகமம்-கேடம்-வேச்ம முதலியவைகளை தண்டத்தினாலே அளவிடவேண்டும். 9

புத்திமான்கள், கிரஹம் முதலியவைகளை ஹஸ்தத்தினாலும், யாநம்-சயநம் இவைகளை விதஸ்தியினாலும், சிறிதாக இருப்பவைகளை அங்குலத்தினாலும், அல்பமானவைகளை (மிகச் சிறியவைகளை) யவையினாலும் அளக்க வேண்டும். இவ்விதமாக அளக்கவேண்டிய விதிகளைத் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். 10½

கர்தாவினுடைய (யஜமானுடைய) கையின் நடுவிரலின் மத்திய பர்வாவினுடைய நீளமானது, மாத்ராங்குலம் எனப் படும். இந்த மாத்ராங்குலமானது யாகம் முதலியவைகளுக்கு (யாகசாலை முதலியவைகளை அளவிடுவதற்கு)ச் சிறந்ததாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

தேஹலப்தாங்குலமானது மேலே கூறப்பட்டிருக்கிறது.

ப4வந்தி ஶில்பிநோ லோகே சதுர்தா4 ஸ்த2பத்யாதி3பி4: ||௧௩||

ஸ்த2பதி: ஸூத்ரக்3ராஹீ ச வர்த4கிஸ் தக்ஷகஸ்ததா2 |
ப்ரஸித்3த4தே3ஶஸங்கீர்ணஜாதிஜோऽபீ4ஷ்டலக்ஷண: || ௧௪ ||

ஸ்த2பதி: ஸ்தா2பநார்ஹ: ஸ்யாத் ஸர்வஶாஸ்த்ரவிஶாரத3: |
ந ஹீநாங்கோ3ऽதிரிக்தாங்கோ3 தா4ர்மிகஸ்து த3யாபர: ||௧௫||

அமாத்ஸர்யோऽநஸூயஶ்ச தந்த்3ரிதஸ்த்வபி4ஜாதவாந் |
க3ணிதஜ்ஞ: புராணஜ்ஞ: ஸத்யவாதீ3 ஜிதேந்த்3ரிய: ||௧௬||

சித்ரஜ்ஞஸ் ஸர்வதே3ஶஜ்ஞஸ்த்வந்நத3ஶ்சாப்யலுப்3த4க: |
அரோகீ3 சாப்ரமாதீ3 ச ஸப்தவ்யஸநவர்ஜித: || ௧௭ ||

ஸ்தபதியானவன், இவ்விதமாக மானவிதிகளை நன்கு தெரிந்துகொண்டு (வஸ்துக்களை) அளக்கவேண்டும்.

ஸ்தபதிகள் அவரவர்கள் செய்யும் காரியங்களினாலே, ஸ்தபதி 1, ஸூத்ரகிராஹி 2, வர்தகீ 3, தக்ஷகன் 4, என்று 4-விதமாக ஆகிறார்கள்.

பிரஸித்தமான தேசத்தில் ஸங்கீர்ண ஜாதியில் பிறந்தவனும், விரும்பத்தக்க சுபலக்ஷணங்களுடையவனும், ஸகல சாஸ்திரங்களையும், கற்றறிந்தவனும், அங்கங்கள் குறைவாகவோ கூடுதலாகவோ இல்லாதவனும், தார்மிகனாகவும், தயையுள்ளவனும், பொறுமையில்லாதவனும், அஸூயை இல்லாதவனும், சோம்பலில்லாதவனும், குலப்பெருமையுடையவனும், கணிதமறிந்தவனும், புராணங்களை அறிந்தவனும், ஸத்தியம் (உண்மை) பேசுகின்றவனும், இந்திரியங்களை ஜயித்தவனும், சித்திரக்கலையை அறிந்தவனும், ஸகல தேசங்களையும் (ஸகல தேசங்களிலுமுள்ள விசேஷங்களையும்) அறிந்தவனும், அன்னமளிப்பவனும், பேராசை இல்லாதவனும், ரோகமில்லாதவனும், தவறுதல்

ஸுசித்தஸ்ஸ்திரசித்தஶ்ச வாஸ்துவித்யாப்திபாரக: ।
ஸ்தபதேஸ்ஸ்வஸ்ய ஶிஷ்யோ வா ஸூத்ரக்ராஹீ
ஸுதோऽதவா ||௧௮||

ஸ்தபத்யாஜ்ஞானுஸாரீ ச ஸர்வகர்மவிஶாரத: ।
ஸூத்ரதண்டப்ரபாதஜ்ஞோ மானோன்மானப்ரமாணவித் ||௧௯||

ஶைலதார்விஷ்டகாதீநாம் ஸூத்ரக்ராஹிவஶானுக: ।
தக்ஷணாத் ஸ்தூலஸூக்ஷ்மாணாம் தக்ஷகஸ்ஸ து கீர்தித: ||

இல்லாதவனும், ஸப்த விதமான (7 - விதமான) வியஸனங்கள் (துக்கங்கள்) இல்லாதவனும், நல்ல மனது உடையவனும், நிலைத்த மனதுடையவனும், வாஸ்து வித்தையாகிய ஸமுத்திரத்தின் கரையைக் கண்டவனுமான "ஸ்தபதியானவன்" (வீடு முதலியவைகளையும், தேவாலயங்களையும், தேவதாமூர்த்திகளையும்,) நிர்மாணம் செய்து ஸ்தாபிப்பதற்கு தகுதியுள்ளவனுவான். 17½

அந்த ஸ்தபதியின் சீடன் அல்லது மகனாக இருப்பவனும், ஸ்தபதியின் உத்தரவை அனுஸரித்து நடப்பவனும், ஸகல காரியங்களையுமறிந்தவனும், ஸூத்ர பாதம்-தண்ட பாதம், (ஸூத்ரம் விழுந்த இடம், அளவுகோல் விழுந்த இடம்) இவைகளை அறிந்தவனும், அகலம்-நீளம்-உயரம் இவைகளை நன்ருக அளக்கத் தெரிந்துகொண்டவனும், "ஸூத்ரகிராஹி" (கயிறு பிடிப்பவன்) ஆவான். 19

யாதொருவன் பெரிதாகவோ, சிறிதாகவோ இருக்கின்ற கருங்கல்-மரம்--செங்கல் இவைகளை ஸூத்திர கிராஹியின் அபிப்பிராயத்தை அனுஸரித்து செதுக்குகிருனே, அவன் "தக்ஷகன்" என்று கூறப்படுகிருன். (தக்ஷகன்-தச்சன்)

ம்ருத்கர்மஜ்ஞோ குணீ ஶக்த: ஸர்வகர்மஸ்வதந்த்ரக: ।
தக்ஷகஸ்து க்ஷணேநாஸ்மிந் வர்தயதி யுக்தித: ॥ ௨௧ ॥

வ்ருத்திக்ருத் வர்தகி: ப்ரோக்த: ஸூத்ர-
க்ராஹ்யநுகஸ்ஸதா ।
கர்மணோ நிர்வஹணஶக்தா: பலவந்தோ தயாபரா: ॥ ௨௨ ॥

குருபக்தாஸ்ஸதா ஹ்ருஷ்டா: ஸ்தபத்யாஜ்ஞாநுகாஸ்ஸதா ।
தேஷாமேவ ஸ்தபத்யாக்ய: விஶ்வகர்மேதி ஸம்ஸ்ம்ருத: ॥ ௨௩ ॥

தைர்விநா ஹி ஸர்வேஷாம் கர்ம கர்தும் ந ஶக்யதே ।
தஸ்மாதேதத் ஸதா பூஜ்யம் ஸ்தபத்யாதி சதுஷ்டயம் ॥

மண்ணிலாகக்கூடிய காரியங்களை அறிந்தவனும், நல்ல குணங்களுடையவனும், (எதையும் செய்யக்கூடிய) ஸாமர்த்தியமுடையவனும், எல்லாக்காரியங்களையும் தன் அபிப்பிராயப்படி செய்கின்றவனும், உடனே செதுக்கக் கூடியவனும், இதில் மேன்மேலும் யுக்தியினாலே விருத்தி செய்கின்றவனும், எப்பொழுதும் ஸூத்ரகிராஹியை அனுஸரித்து இருப்பவனும் 'வர்தகி' என்று கூறப்படுகிறான்

காரியங்களைச் செய்யும் ஸாமர்த்தியமுடையவர்களும், சுத்தமான மனதுடையவர்களும், பலமுடையவர்களும், தயவு உடையவர்களும், குருபக்தி உடையவர்களும், எப்பொழுதும் ஸந்தோஷமுடையவர்களும், எப்பொழுதும் ஸ்தபதியின் உத்திரவை அனுஸரித்து நடப்பவர்களுமான அவர்களுக்குள், ஸ்தபதியானவன், விசுவகர்மா, என்று கூறப் பட்டிருக்கிறான். இவர்களில்லாமல் எல்லோருடைய காரியங் களையும் செய்ய முடியாது. ஆகையால், ஸ்தபதி முதலிய நான்குபேர்களையும் எப்பொழுதும் பெருமையாக பாவிக்க வேண்டும்.

ஸ்த²பத்யாதி³விநா லோகே
விநா ம ஹிதம் கர்தும் ந ஶக்யதே ।
தைரேவ ஸார்த⁴ம் மர்த்யாணாம் த்ராத:
ஸஞ்ஜி மோக்ஷம் ஸவத்ஸ்த³ ஸதேந்த்³யா: ॥ ௨௫ ॥

இதி மயமதே வாஸ்துஶாஸ்த்ரே மாநோபகரணம் நாம பஞ்சமோऽத்⁴யாய: ।

இந்த ஸ்தபதி முதலியவர்களில்லாமல், இவ்வுலகத்தில் நல்லகாரியத்தைச் செய்ய முடியாது. ஆகையால், அவர்களுடன், மனிதர்கள், குருவினாலே, ஸம்ஸாரத்தினின்றும் (விடுதலையையடைந்து) மோக்ஷத்தை அடைகிறான். 25

மானோபகரணம் என்னும் ஐந்தாவது அத்தியாயம் முற்றும்.

𑌅𑌥 𑌷𑌷𑍍𑌠𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇𑌽𑌹𑌂 𑌦𑌿𑌕𑍍𑌪𑌰𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌶𑌙𑍍𑌕𑍁𑌨𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌵𑍈 𑌸𑍁𑌧𑍀 ।
𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾𑌯𑌣𑌮𑌾𑌸𑍇 𑌤𑍁 𑌶𑍁𑌕𑍍𑌲𑌪𑌕𑍍𑌷𑍇 𑌶𑍁𑌭𑍋𑌦𑌯𑍇 ॥ ௧ ॥

𑌪𑍍𑌰𑌶𑌸𑍍𑌤𑌪𑌕𑍍𑌷𑌵𑌾𑌰𑌰𑍍𑌕𑍍𑌷𑌤𑌿𑌥𑍌 𑌵𑌿𑌮𑌲𑍇 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑍇 ।
𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍁 𑌸𑌮𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌸𑍁𑌧𑌾𑌮𑍍 ॥

𑌜𑌲𑍇𑌨 𑌧𑍂𑌨𑌿𑌤𑍇𑌨 𑌸𑌮𑌂 𑌤𑍁 𑌅𑌤𑌃𑌪𑌰𑌮𑍍 ।
𑌤𑌨𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌯𑍇𑌚𑍍𑌛𑌙𑍍𑌕𑍁𑌂 𑌤𑌨𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇𑌽𑌧𑍁𑌨𑌾 ॥ ௨ ॥

𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌤𑍍𑌰𑌯𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌮𑍂𑌲𑌾𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌸𑌮𑍇𑌵𑌚 ।

ஆறுவது அத்தியாயம்.

சங்குவைக்கொண்டு திக்கு நிர்ணயம் செய்யும் முறை—

ஸூர்யோதயமான பிறகு சங்குவை வைத்து திக்கு நிர்ணயம் செய்வதைக் கூறுகிறேன்.

உத்தராயணம் ஆறு மாதங்களுள் யாதாமொரு மாதத்தில், சுக்லபக்ஷத்தில், சுபகிரஹங்கள் அஸ்தமனம் அடையாத காலத்தில், சுக்லபக்ஷத்தில், சுப நக்ஷத்திரத்தில் (சுபவாரத்தில்) ஸூரியமண்டலம் நிர்மலமாக இருக்கும் பொழுது, தனக்காக கிரஹிக்கப்பட்டிருக்கிற வாஸ்துவின் மத்தியில், பூமியை ஸமப்படுத்தி, ஒருகோல் சதுரத்திற்கு, அந்த பூமியில் ஜலத்தைத் தெளித்து அதை ஸமபூமியாகச் செய்ய வேண்டும். அந்த பூமியின் நடுவில் சங்குவை ஸ்தாபனம் செய்ய வேண்டும். வைக்க வேண்டும் *

சங்குவின் மானத்தை இப்பொழுது கூறுகிறேன்:—

---

* சங்குவை, சந்தனம், குங்குமம், புஷ்பங்களினுலே அலங்கரித்து வைப்பது ஸம்பிரதாயம்.

மூலம் பஞ்சாங்குலம் வ்ருத்தம் ஸர்வவ்ருத்தம் நிர்வ்ரணம்
பவேத் ॥ ௪ ॥

அஷ்டாதஶாங்குலம் மத்யம் த்வாதஶாங்குலமதமம் ।
ஸ்தூலமுச்சவஶம் நாஹம் மூலேசோச்ச (ஶ்யம்) தத்
நவாங்குலமதமம் ॥ ௫ ॥

கஜதந்தம் சந்தனம் சைவ கதிர: கதிரஸ்ஸமீ ।
ஶாகஞ்ச திந்த்ரிணீ சைவ ஶங்குவ்ருக்ஷா உதீரிதா: ॥ ௬ ॥

அந்யைஸ்ஸாரத்ருமை: சத்ராக்ரம் தஸ்யாக்ரம் சித்ர
வ்ருத்தகம் ।

சங்குவின் உயரமானது ஒருமுழமாகும்* அதன் உச்சி ஆனது ஒரு அங்குலமாகும். அதன் மூலத்தின் அகலமானது ஐந்து அங்குலமாகும். அது வட்டமாகவும் வடு இல்லாமலும் (பொக்கை போரை இல்லாமலும்) இருப்பது சிரேஷ்டமாகும்

பதினெட்டு அங்குலம் உயரமுள்ளது (சங்கு) மத்யம மாகும். பன்னிரண்டு அங்குலம் உயரமுள்ளது அதமமாகும். அதன் அடியானது உயரத்திற்குத்தக்க பருமனுடையதாக இருக்க வேண்டும். ஒன்பது அங்குலம் உயரமுள்ளது அதமாதமமாகும்.

கஜதந்தம்—சந்தனம் — கருங்காலி — வெண்கருங்காலி வன்னி–பரம்பை–புளி–இவைகள் சங்கு செய்வதற்குக் கூறப்பட்ட மரங்களாகும். 6

இந்த மரங்கள் நீங்கிய ஸாரமான (அழுத்தமான) மரங்களினுலே, அதன் அக்கிர பாகத்தைச் செய்யவேண்டும். அது சித்திரங்களுடையதாகவும், வட்டவடிவமாகவும் (குடை போலவும்) இருக்க வேண்டும்.

---

* சங்குவுக்குக் கூறப்படுகின்ற மரத்தினுலே சங்குவை செய்து, வேறு ஸாரமுள்ள மரத்திலே, ஒரு அங்குலத்தில் குடை போலச்செய்து, அதன் உச்சியில் சேர்க்க வேண்டும், என்பது பொருள்,

ஶங்கும் க்ருத்வா நிதாய தத் ஸ்தாபயேதாத்மஸூத்ரகே ॥ ௭ ॥

ஶங்குத்விமாணேனைவ தந்மத்யே மண்டலம் லிகேத் ।
பூர்வாபராஹ்ணயோச்சாயா யத்ர தந்மண்டலம் ஸ்ப்ருஶேத் ॥ ௮ ॥

தத்பிந்துத்வயகம் ஸூத்ரம் பூர்வாபரமிதீஷ்யதே ।
பிந்துத்வயாந்தரம் ஜ்ஞாத்வா ஸமாநாக்ஷவதூர்மதா ॥ ௯ ॥

இவ்விதமாக சங்குவை செய்து, தனக்காகக் கொள்ளப் பட்டபூமியில், அந்த சங்குவை, திருதியில் (காலைவேளையில்) ஸ்தாபிக்க வேண்டும். 7

(சங்குஸ்தாபனம் செய்யப்படும் பூமியில், சங்குவை ஸ்தாபனம் செய்வதற்குமுன்,) அந்த பூமியின் நடுவில், சங்குவின் அளவைப்போல இரண்டு பங்கு அகலமுள்ள மண்டலத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். பூர்வாஹ்ணத்திலும், அபராஹ்ணத்திலும் (காலையிலும் மாலையிலும்) சங்குவின் நிழலானது அந்த மண்டலத்தைத் தொடும் பொழுது, இரண்டு பக்கங்களிலும் இரண்டு பிந்துக்களை (பிந்து-புள்ளி) கல்பிக்கவேண்டும். அந்த இரண்டு பிந்துக்களையும் ஒன்று சேர்த்து ஸூத்திரத்தைக்கல்பிக்க வேண்டும் இது கிழக்கு மேற்குதிக்குகளாகும்.

இந்த இரண்டு பிந்துக்களின் மத்தியில் சுழன்று வரக் கூடிய, முகம்-புச்சங்களையுடைய மீன் வடிவத்தைக் கல்பித்து, அதை தெற்கு வடக்காக வைத்து, தெற்கு-வடக்கு-இரண்டு பக்கங்களிலும் இரு புள்ளிகளை வைத்து, அவ்விரண்டு புள்ளிகளையும் ஸூத்திரங்கொண்டு ஒன்று சேர்க்க வேண்டும். இவ்விதமாக இரண்டு ஸூத்திரங்களைக் கல்பித்துக் கொள்ள வேண்டும். 8½

பிறகு, புத்திமானான ஸ்தபதியானவன், மேற்கிலிருந்து வடக்குவரையிலும், கிழக்கிலிருந்து வடக்குவரையிலும், பக்கவாட்டில் ஸூத்திரங்களைக் கல்பித்துக் கொள்ள வேண்டும்,

தக்ஷிணோத்தரத: ஸூத்ரம் ஸாரம் ஸங்க்ஷிப்ய
ந்யஸேத் ।
உதகாத்யயனாநி வயங்காநி விநிக்ஷிபேத் ॥ ௰ ॥

ஸூத்ராணி ஸ்தாபயேத் ப்ராஜ்ஞ: ப்ராகக்ராண்யுத்தராக்ராணி ச ।
கந்யாயாம் வ்ருஷபே ராசாவபச்சாயா ந வித்யதே ஹி ॥ ௧௧ ॥

மேஷே ச மிதுநே ஸிம்ஹே துலாயாம் த்வ்யங்குலம் நயேத் ।
கர்கடே வ்ருச்சிகே மீநே சோதயேச்
சதுரங்குலம் ॥ ௧௨ ॥

தநு:கும்பே ஷடங்குல்யம் மகரேऽஷ்டாங்குலம் ததா ।
சாயாயா தக்ஷிணே வாமே நீத்வா ஸூத்ரம் ப்ரஸாரயேத் ॥

அஷ்டஷஷ்ட்யாயதா ரஜ்ஜு: தாலகேதகவல்கஜை: ।

கன்னி–விருஷபம்–இரண்டு ராசிகளிலும் அபச்சாயை கிடையாது. மேஷம்-மிதுனம்-ஸிம்மம்-துலாம் இந்த நான்கு ராசிகளிலும் இரண்டங்குலம் தள்ள வேண்டும். கடகம்-விருச்சிகம்–மீனம்–இந்த மூன்று ராசிகளிலும் நான்கு அங்குலம் சோதிக்க வேண்டும். தநுஸ்–கும்பம் இந்த இரண்டு ராசிகளிலும் ஆறு அங்குலம் சோதிக்க வேண்டும். மகரராசியில் எட்டு அங்குலம் சோதிக்க வேண்டும். (கீழே கூறியுள்ளபடி சங்குவின் நிழலில், அந்தந்த ராசிகளில் அங்குலங்களைக் குறைக்க வேண்டுமென்பது பொருள்) 12}

சாயையின் தென்பக்கத்திலும் வடபக்கத்திலும், கீழே கூறிய கணக்குடன் ஒதுக்கி (உத்தராயணமானால், வடக்கிலும் தக்ஷிணாயனமானால் தெற்கிலும் ஒதுக்கி) ஸூத்திரத்தைக் கல்பிக்க வேண்டும்.

ரஜ்ஜுவானது 68 அங்குலம் நீளமுள்ளதாக இருக்க வேண்டும். அந்த ரஜ்ஜுவானது, பனைநார்–தாழை

31

ஸூத்ர-தர்ப-வடப்ரரோஹைஶ்சர்மபிர்வாங்குல்யக்ர-ஸ்தூலமாத்ரயா
ரஜ்ஜுபி: || ௧௪ ||

ஸம்ஸ்தானா (க்ரு) த்ர்யர்த்தக்ரந்தா த்ரிவ்ருதிர் க்ரந்திவர்ஜிதா |
தேவப்ராஹ்மணராஜ்ஞாம் ஶேஷயோஸ்து த்விவ்ருதிகா || ௧௫ ||

கதிர: காதிரஶ்சைவ ஶிம்ஶப: க்ஷீரிணீ ததா |
பாதஶங்கவ: ப்ரோக்தா: ஸத்வம் வா ஸாரதாருஜம் ||

ஏகாதஶாங்குலமாரப்ய ஏகவிம்ஶாங்குலம் து தைர்க்யத: |
மூலமுஷ்டிப்ரமாணம் ஸ்யாதக்ரம் ஸூசீஸமம்
பவேத் || ௧௭ ||

நாறினுலாவது, தருப்பையினுலாவது, ஆலவிழுதினுலாவது மறையுரியினுலாவது விரல் நுனியின் பருமனுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். முப்பிரியுள்ளதாகவும், முடிச்சு இல்லாமலுமிருக்கவேண்டும்.

இது, தேவதைகள், பிராமணர்கள், க்ஷத்திரியர்கள், இவர்களுக்குக் கூறப்பட்டதாகும். மற்ற வைசியர்-சூத்திரர்களுக்கு 2. பிரிகளுள்ளதாக இருக்க வேண்டும். 15

வெண்கருங்காலி—கருங்காலி—இலுப்பை—பாலை இந்த மரங்கள், பூமியினுள் அடித்துப் புதைக்க வேண்டிய சங்குவுக்குக் கூறப்பட்ட மரங்களாகும். (மரங்கள் வைரம் பாய்ந்ததாக இருக்க வேண்டுமென்று கொள்ள வேண்டும்.)

அந்த சங்குவானது, பதினேரு அங்குலம் முதல் இருபத்தோரு அங்குலம் வரையில் நீளமுள்ளதாக இருக்க வேண்டும். அதன் அடியானது, ஒரு முஷ்டியளவு (பிடி அளவு) கனமுள்ளதாகவும், நுனியானது, ஊசியைப் போலவுமிருக்க வேண்டும். 17

𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌾𑌮𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌙𑍍𑌮𑍁𑌖𑍋 𑌵𑌾𑌪𑍍𑌯𑌦𑌙𑍍𑌮𑍁𑌖𑌃 ।
𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇𑌨𑌾𑌷𑍍𑌟𑌕𑌂 𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯 𑌤𑌾𑌡𑌯𑍇𑌦𑌷𑍍𑌟𑌭𑌿𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍 ॥௧௮॥

𑌪𑍍𑌰𑌹𑌾𑌰𑍈𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌪𑌤𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌕𑌾𑌜𑍍𑌞𑌯𑌾 ।
𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑍈𑌃 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌂 𑌹𑌿 𑌯𑌤𑍍 ॥

𑌤𑌦𑍍𑌬𑌹𑌿𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍋 𑌯𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌗𑌰𑍍𑌭𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌪𑌦𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌤𑌤𑍍 ॥

𑌪𑌦𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌹𑌿 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌃 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌗𑍃𑌹𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌃 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑍇 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰
𑌪𑌾𑌤𑌨𑌮𑍍 ॥ ௨௧ ॥

மேதாவியான ஸ்தபதியானவன், கிழக்கு முகமாகவோ வடக்கு முகமாகவோ உட்கார்ந்து கொண்டு சங்குவை (சங்குவின் நுனியை பூமியிலூன்றி வைத்து) இடது கையினுல் பிடித்துக் கொண்டு, வலது · கையினுல் சுத்தியை பிடித்து, வைத்துக் கொண்டு, சங்கு ஸ்தாபகனுடைய அனுமதியுடன், அந்த சங்குவை எட்டுதடவை அடிக்க வேண்டும். 18½

யாதொரு ஸூத்திரமானது அளவுகளினுல் நிச்சயிக்கப் பட்டதோ, அது, பிரமாண ஸூத்திர மெனப்படும் அதைச் சுற்றிலும் வெளிப்பக்கத்தில் கல்பிக்கப்படும் ஸூத்திரமானது, பர்யந்த ஸூத்திரமாகும் (பர்யந்தம்-பக்கம்). கர்ப்ப ஸூத்திரம் முதலியது, விந்யாஸ ஸூத்திரமாகும். இது தேவபதத்திற்கு (தேவாலயத்திற்குக்) கூறப்பட்டதாகும்.20

பதவிந்யாஸ ஸூத்திரமானது விந்யாஸ ஸூத்திர மாகும். (விந்யாஸ ஸூத்திரம் எனப்படும்.)

[illegible] ॥ உச ॥

வீடுகளுக்குத் தென்பக்கத்தில் கர்பமாகும் (கர்ப ஸ்தானம்) அதன் பக்கத்தில் ஸூத்திர பாதனம் செய்ய வேண்டும். அந்த ஸூத்திரத்திலிருந்து, சங்குவின் அளவுக்கு நீக்கி சங்குவை நட வேண்டும். (அடிக்க வேண்டும்.) அதில் வெளியில் போவதற்கு வாசல்படியை கல்பிக்கவேண்டும். 22

நகரம்-கிராமம்-துர்கம்-இவைகளில், வாயு திக்கு முதல் ரஜ்ஜுபாதனம் செய்யவேண்டும். தெற்கு முதல் வடக்கு வரையில், கிழக்கு மேற்கில் செல்லும் ஸூத்திரமாகும். மேற்கு திக்கு முதல் கிழக்கு திக்கு வரையில் தெற்கு வடக்காக மற்றொரு ஸூத்திரத்தை விடவேண்டும். (கல்பிக்கவேண்டும்). பிரம்ஹஸ்தானத்திற்கு கிழக்கில் உள்ள அந்த ஸூத்திரத்திற்கு *திரி ஸூத்திரம் என்று பெயர். 24

[illegible]

* அந்த ஸூத்திரமானது பிரம்ஹஸ்தானத்திற்குப் பக்கங்களிலிருந்தால் அதற்கு திரிஸூத்திரம், என்று இருக்க வேண்டுமென்று தோன்றுகிறது.

ததோ த⁴நம் பஶ்சிமம் தா⁴ந்யம் த³க்ஷிணம் தத꞉ |
ப்³ரஹ்மஸ்தா²நாது³த்தரம் ஸுக²மித்யபி⁴தீ⁴யதே || ௨௫ ||

*ஸுக²ப்ரமாணம் யத்ஸூத்ரம் தத்ப்ரமாண-
விதோ⁴ச்யதே |
ஏகஹஸ்தம் த்³விஹஸ்தம் வா த்ரிஹஸ்தம் பரிதோ(அ)தி⁴கம் |
விமாநம் மண்ட³பவ்யாஸாத் பாத³யேத் *[illegible] ||

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

அதற்கு மேற்கிலுள்ளது, தனமாகும். (தனஸ்தானமாகும்.) அதற்கு தெற்கில் தானியஸ்தானமாகும். பிரம்ஹஸ்தானத்திற்கு வடபக்கத்திலுள்ளது ஸுகம். (ஸுகஸ்தானம்) என்று கூறப்படுகிறது. 25

ஸுகஸ்தானத்தை அளவிடுகின்ற ஸூத்திரத்தின் பிரமாணத்தைக் கூறுகிறேன் :—

ஸுக பிரமாண ஸூத்திரமானது, சுற்றிலும் ஒருமுழம்-இரண்டுமுழம்-மூன்று முழம் அதிகமாகும்.

விமானமானது உறுதியாக இருப்பதற்காக மண்டபத்தின் அகலம் எவ்வளவோ, அவ்வளவு புதைக்கவேண்டும். (அஸ்திவாரம் இருக்கவேண்டும்.) 26½

மேஷ மாதத்தில் முதலாவது 10 நாட்களில் 2-அங்குலமும், மத்தியிலுள்ள 10 நாட்களில் 1-அங்குலமும், ஒதுக்கிச்

---

* ஸுக²ப்ரமாணம் இதி பாட²꞉ |
* [illegible] இதி பாட²꞉ |

𑌷𑌟𑍍𑌷𑌟𑍍𑌸𑌪𑍍𑌤𑌾𑌷𑍍𑌟𑌕𑌾𑌦𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌸𑌮𑌾𑌸𑌕𑌂
𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌭𑍇𑌦𑌾𑌦𑍍𑌯𑌜𑌾𑌕𑍍𑌷𑌂
𑌮𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌶𑍇𑌷𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑍁 𑌦𑌶𑌦 𑌸𑌕𑍋𑌟𑌯𑍋𑌸𑍍𑌤𑍁
𑌦𑌿𑌨𑍇 𑌤𑍍𑌯𑌜𑍍𑌯 𑌯𑌥𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌾𑌨𑍍 ॥ ௨௭ ॥

𑌸𑌂𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌯 𑌹𑌾𑌰𑍋𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌪𑌿𑌕𑌂
𑌤𑍍𑌯𑌜𑍇𑌤𑍍 𑌪𑌾𑌦𑍋𑌨𑌾𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌅𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌤𑌃 ।
𑌤𑌤𑍍𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌤𑍍 𑌕𑌾𑌷𑍍𑌠𑌾𑌦𑍌 𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌿 𑌤𑌦𑌗𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍
𑌵𑌿𑌸𑍃𑌜𑍍𑌯 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌦𑌧𑍀𑌤 𑌚 𑌭𑍂𑌮𑌿𑌮𑍍 ॥ ௨௮ ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌮𑌯𑌮𑌤𑍇 𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌦𑌿𑌕𑍍𑌪𑌰𑌿𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦𑍋 𑌨𑌾𑌮
𑌷𑌷𑍍𑌠𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ।

சேர்க்கவேண்டும். (ஸூத்திரத்தை கல்பிக்கவேண்டும்.) மூன்ருவது 10 நாட்களுக்கு ஒதுக்கம் கிடையாது.

விருஷப மாதத்தில் முறையே ஒவ்வொரு 10 நாட்களிலும், 0, 1, 2 அங்குலம் ஒதுக்கவேண்டும்.

ஆனி மாதத்தில் முறையே 2, 3, 4 அங்குலங்களும்
ஆடி மாதத்தில் முறையே 4, 3, 2 அங்குலங்களும்
ஆவணி மாதத்தில் முறையே 2, 1, 0 அங்குலங்களும்
புரட்டாசி மாதத்தில் முறையே 0, 1, 2 அங்குலங்களும்
ஐப்பசி மாதத்தில் முறையே 2, 3, 4 அங்குலங்களும்
கார்த்திகை மாதத்தில் முறையே 4, 5, 6 அங்குலங்களும்
மார்கழி மாதத்தில் முறையே 6, 7, 8 அங்குலங்களும்
தை மாதத்தில் முறையே 8, 7, 6 அங்குலங்களும்
மாசி மாதத்தில் முறையே 6, 5, 4 அங்குலங்களும்
பங்குனி மாதத்தில் முறையே 4, 3, 2 அங்குலங்களும்
ஒதுக்கி ஸூத்திரத்தை கல்பிக்கவேண்டும்.

ராசியையும் ஸூரிய கதியையும் பார்த்து முன்பு கூறப்பட்ட அங்குலக் கணக்கில், யுக்தியுடன் ஒதுக்கி அதன் பிறகு, அந்த எல்லையிலிருந்து ஸூத்திர பாதம் செய்து பூமியைக் கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும். 28

திக் பரிச்சேதம் என்னும் ஆருவது அத்தியாயம் முற்றும்.

𑌅𑌥 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇𑌽𑌹𑌂 𑌪𑌦𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌮𑌾𑌸𑌤𑌃 ।
𑌸𑌕𑌲𑌂 𑌪𑍇𑌚𑌕𑌂 𑌪𑍀𑌠𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌪𑍀𑌠𑌂 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌚 ॥ ௧ ॥

𑌉𑌪𑌪𑍀𑌠𑍋𑌗𑍍𑌰𑌪𑍀𑌠𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌣𑍍𑌡𑌿𑌲𑌂 𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌚𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌮𑌣𑍍𑌡𑍂𑌕𑌪𑌦𑌕𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌪𑌦𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌶𑌾𑌯𑌿𑌕𑌮𑍍 ॥ ௨ ॥

𑌤𑌥𑌾𑌸𑌨𑌂 𑌚 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍀𑌯𑌂 𑌦𑍇𑌶𑍀𑌯𑍋𑌭𑌯𑌚𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌭𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌸𑌨𑌂 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌗𑌰𑍍𑌭𑌂 𑌚 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑍁𑌤𑌂 𑌪𑌦𑌮𑍍 ॥ ௩ ॥

𑌵𑍍𑌰𑌤𑌭𑍋𑌗𑌪𑌦𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌾𑌷𑍍𑌟𑌕𑌪𑌦𑌂 𑌤𑌥𑌾 ।
𑌗𑌣𑌿𑌤𑌂 𑌪𑌦𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌪𑌦𑌂 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑌕𑌮𑍍 ॥ ௪ ॥

𑌸𑍁𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌪𑌦𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌸𑍁𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑍇𑌵 𑌚 ।
𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑌂 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌗𑌰𑍍𑌭𑌂 𑌚 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑍇𑌶𑌂 𑌚 𑌤𑌥𑌾𑌪𑌰𑌮𑍍 ॥ ௫ ॥

𑌤𑌥𑌾 𑌵𑌿𑌪𑍁𑌲𑌭𑍋𑌗𑌂 𑌚 𑌪𑌦𑌂 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑌮𑍍 ।

ஏழாவது அத்தியாயம்

ஸகலவிதமான வாஸ்துவுக்கும் புராதனமாகக் கூறப் பட்டு வருகின்ற பதவிந்யாஸத்தைக் கூறுகிறேன்.

அவைகள் முறையே, ஸகலபதம் 1, பேசகபீடபதம் 2, மஹாபீடபதம் 3, உபபீடபதம் 4, உக்ரபீடபதம் 5, ஸ்தண்டிலபீடபதம் 6, மண்டூக பதம் 7, பரமசாயிகபதம் 8, ஆஸநபதம் 9, ஸ்தாநீயபதம் 10, தேசீயபதம் 11, உபய சண்டிதபதம் 12, பத்ரபதம் 13, மஹாஸனபதம் 14, பத்ம கர்பபதம், 15, த்ரியுதபதம் 16, விரதபோகபதம் 17, கர்ணஷ்டகபதம் 18, கணிதபதம் 19, ஸூரிய விசாலகபதம், 20, ஸுஸம்ஹிதபதம் 21, ஸுப்ரதீகாந்தபதம் 22, விசால

विशालाक्षपदं चैव विप्रभक्तिकसंज्ञकम् ॥ ६ ॥

पदं विश्वेशसारं च तथैवेश्वरकान्तकम् ।
इन्द्रकान्तपदं चैव द्वात्रिंशत् कथितानि हि* ॥७॥

सकलं पदमेकं स्यात् पेचकं तु चतुष्पदम् ।
पीठं नवपदं चैव महापीठं षोडशकम् ॥ ८ ॥

पञ्चविंशत्युपपीठं षट्त्रिंशदुग्रपीठकम् ।
स्थण्डिलं सप्तसप्तांशं मण्डूकं चाष्टकाष्टकम् ॥९॥

परमशायिपदं चैव नवनवपदं भवेत् ।

பதம் 23, விப்ரகர்பபதம் 24, விச்வேசபதம் 25, விபுலபோகபதம் 26, விப்ரதிகாந்தபதம் 27, விசாலாக்ஷபதம் 28, விப்ரபக்திகபதம் 29, விச்வேசஸாரபதம் 30, ஈசுவரகாந்தபதம் 31, இந்திரகாந்தபதம் 32, என்று 32 பதங்கள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. 7

ஏகபதமாக இருப்பதற்கு ஸகலம் என்று பெயர்.

4-பதமுள்ளதற்கு பேசகபதம் என்று பெயர்
9-பதமுள்ளதற்கு பீடபதம் என்று பெயர்
16-பதமுள்ளதற்கு மஹாபீடம் என்று பெயர்
25-பதமுள்ளதற்கு உபபீடம் என்று பெயர்
36-பதமுள்ளதற்கு உக்கிரபீடம் என்று பெயர்
49-பதமுள்ளதற்கு ஸ்தண்டிலம் என்று பெயர்
64-பதமுள்ளதற்கு மண்டூக பதம் என்று பெயர்
81-பதமுள்ளதற்கு பரமசாயிபதம் என்று பெயர்

---

*[illegible]

[illegible] ॥ ௰ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௧௧ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௧௨ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௧௩ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௧௪ ॥

100-பதமுள்ளதற்கு ஆஸநபதம் என்று பெயர்
121-பதமுள்ளதற்கு ஸ்தாநீயம் என்று பெயர்
144-பதமுள்ளதற்கு தேசீயம் என்று பெயர்
169-பதமுள்ளதற்கு உபசண்டிதம் என்று பெயர்
196-பதமுள்ளதற்கு பத்ரபதம் என்று பெயர்
225-பதமுள்ளதற்கு மஹாஸநம் என்று பெயர்
256-பதமுள்ளதற்கு பத்மகர்பம் என்று பெயர்
289-பதமுள்ளதற்கு த்ரியுதம் என்று பெயர்
324-பதமுள்ளதற்கு விரதபோகம் என்று பெயர்
369-பதமுள்ளதற்கு கர்ணாஷ்டக பதம் என்று பெயர்
400-பதமுள்ளதற்கு கணிதபதம் என்று பெயர்
இதற்கு ஸூரிய விசாலம் என்று மற்றொரு பெயராம்

ஸசதுராசீதி சதுஸ்ஸதம் ஸம்ப்ரதிகாந்தகம் ।
நவவிம்ஶத் பஞ்சஶதம் விஶாலம் பதமீரிதம் || ௧௬ ||

ஷட்ஸப்ததி: பஞ்சஶதம் விப்ரகர்பமிதி ஸ்ம்ருதம் ।
விஶ்வேஶம் ஷட்ஶதம் ஸ்யாத் பஞ்சத்ரிம்ஶத்பதம் ஸ்ம்ருதம் ||

ஷட்ஸப்ததி: ஷட்ஶதகம் விபுலபோகமிதி ஸ்ம்ருதம் ।
நவவிம்ஶதிகம் ஸப்தஶதம் விப்ரதிகாந்தகம் || ௧௭ ||

விஶாலாக்ஷபதம் சதுராஶீதி: ஸப்தஶதாதிகம் ।
ஸைகசத்வாரிம்ஶகம் அஷ்டஶதம் விப்ரபக்திகம் ||௧௮||

விஶ்வேஶஸாரமித்யுக்தமேவம் நவஶதம் பதம் ।
ஸைகஷஷ்ட்யா நவஶதம் பதமீஶ்வரகாந்தகம் ||

சதுர்விம்ஶதி ஸம்யுக்தம் ஸஹஸ்ரபதஸங்க்யகம் ।
இந்த்ரகாந்தமிதி ப்ரோக்தம் தந்த்ரவித்பி: புராதனை: ||

441-பதமுள்ளதற்கு ஸம்ஸம்ஹிதபதம் என்று பெயர்
484-பதமுள்ளதற்கு ஸம்ப்ரதிகாந்தம் என்று பெயர்
529-பதமுள்ளதற்கு விசாலபதம் என்று பெயர்
576-பதமுள்ளதற்கு விப்ரகர்பம் என்று பெயர்
635-பதமுள்ளதற்கு விச்வேசம் என்று பெயர்
676-பதமுள்ளதற்கு விபுல போகம் என்று பெயர்
729-பதமுள்ளதற்கு விப்ரதிகாந்தம் என்று பெயர்
784-பதமுள்ளதற்கு விசாலாக்ஷம் என்று பெயர்
841-பதமுள்ளதற்கு விப்ரபக்திகம் என்று பெயர்
900-பதமுள்ளதற்கு விச்வேச ஸாரம் என்று பெயர்
961-பதமுள்ளதற்கு ஈசுவர காந்தம் என்று பெயர்
1024-பதமுள்ளதற்கு இந்திரகாந்தபதம் என்று பெயர்
இவ்விதம் தந்திரங்களறிந்த முன்னோர்கள் கூறுகிறார்கள்.
(கண்டம் என்பதற்கு கூறுகள் என்று பொருள்)

𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌂 𑌪𑌦𑌂 𑌸𑌕𑌲𑌮𑍇𑌕𑌪𑌦𑌂 𑌯𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂
𑌇𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌹𑌿 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌰𑌮𑌹𑌾𑌸𑌨𑌵𑌹𑍍𑌨𑌿𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌮𑍍 ।
𑌪𑌿𑌤𑍃𑌶𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌧𑌿𑌯𑌜𑌨𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌯𑌜𑌨𑌂 𑌚
*𑌸𑌾𑌙𑍍𑌗𑌿𑌕𑌤𑍋𑌯𑌸𑌸𑌿𑌤𑌾𑌕𑌸𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑍇 ॥ ௨௨ ॥

𑌪𑍈𑌶𑌾𑌚𑌭𑍂𑌤𑌵𑌿𑌷𑌪𑌾𑌤𑌕𑌰𑌕𑍍𑌷𑌕𑌾𑌣𑌿
𑌪𑍂𑌜𑍍𑌯𑌾 𑌹𑌿 𑌪𑍈𑌶𑌕𑌪𑌦𑍇 𑌚𑌤𑍁𑌰𑌂𑌶𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇 ।
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌧𑍇𑌯𑌮𑌧𑍁𑌨𑌾 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑍈𑌃
𑌶𑍈𑌵𑌂 𑌤𑍁 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌲𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌸𑌕𑌲𑌂 𑌚 𑌕𑍢𑌪𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 ॥ ௨௩ ॥

𑌅𑌥 𑌪𑍀𑌠𑌕𑍇 𑌨𑌵𑌭𑌾𑌗𑌯𑍁𑌤𑍇
𑌈𑌶𑌾𑌦𑌿𑌦𑌿𑌶𑍍𑌯𑌪𑍇𑌦𑌾𑌤𑍍𑌤𑌭𑌾𑌗𑌕𑍇 ।
𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑌂 𑌜𑌲𑌂 𑌹𑍁𑌤𑌾𑌶𑌨𑌂
𑌨𑌭𑌸𑍍𑌤𑌲𑌂 𑌪𑌵𑌨𑌂 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀 𑌹𑍃𑌦𑍍𑌵𑌯𑍋𑌃 ॥ ௨௪ ॥

முதலாவது ஏகபதமானது, யதிகளுக்குரிய ஸகலபதமாகும். 12, 3, 2, 1 என்ற ஸூத்திரங்களுடன் கூடிய (இந்த ஏகபதத்தில்) விஷ்டரம் (விஷ்டரம் என்ற பெயர் உடைய ஆஸநம்) மஹாஸநம் அல்லது விஷ்டரமஹாஸநம், அக்நிகார்யம், பித்ருயஜனம் (ச்ராத்தம் முதலியவை) தேவயஜநம் (யாகம் முதலிய தேவ ப்ரீதகரமான காரியம்) குருபூஜை இவைகள் விரும்பத்தக்கவைகளாகும். 22

நான்கு (4) அம்சங்களுடன் கூடிய பேசகபதத்தில் பைசாசகிரஹங்கள்-பூதகிரஹங்கள்-விஷபாதாகரகிரஹங்கள் இவைகளிடத்திலிருந்து ரக்ஷிக்கக்கூடிய தேவதைகளைப் பூஜிக்கவேண்டும். விதியை அறிந்தவர்கள், இப்பொழுது, சைவமான நிஷ்கலமூர்த்தியையும், ஸகல மூர்த்தியையும் அதில் கல்பிக்கவேண்டும். (ஸகலம் - கை கால் முதலிய அங்கங்களுடையது. நிஷ்கலம். லிங்காகாரம்.) 23

ஒன்பது (9) பாகமுள்ள பீடத்தில், ஈசானியம் முதலிய திக்குதோறும், ஜலம் 1, அக்நி 2, ஆகாசம் 3, வாயு 4

---

*𑌸𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑌤𑍋𑌯 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌾𑌰𑌾𑌣𑌸𑍀 ।

ஷோடசாம்சம் மஹாபீடம் பஞ்சவிம்சாதிதைவதம் |
ஈசஸ்ச ஜயந்தாதித்யௌ ப்ருசஸ்சாக்னிர்விததோ யம: ||௨௫||

ப்ருங்கஸ்ச பித்ருஸுக்ரீவ வருண: சோஷமாருதௌ |
முக்யஸ்ஸோமோதிதிஸ்சைதே பாஹ்யதைவா: ப்ரகீர்த்திதா: ||

ஆபவத்ஸஸ்ததார்யஸ்ச ஸாவித்ரோ விவஸ்வாநிந்த்ர மித்ரகௌ |
ருத்ரஜோ பூதரஸ்சைதே மத்யே ப்ரஹ்மா ஸ்தித: ப்ரபு: ||

தத்பார்ஸ்வயோர்த்வயோரேகைகமேகைகம் பதயோஜநாத் |
உபபீடம் பவேத்தத்ர தேவதாநாம்(நாம்ச) பதே ஸ்திதா: ||

இவைகளைக் கல்பிக்கவேண்டுமென்பதை அறிந்துகொள்ள வேண்டும். பூமியானது இவைகளின் எல்லையாகும். 24

பதினாறு அம்சங்களுடன் கூடியது மஹா பீடமாகும். இது 25 தேவதைகளுடையதாகும். ஈசன் 1, ஜயந்தன் 2, ஆதித்தியன் 3, பிருசன் 4, அக்நி 5, வித்தன் 6, யமன் 7, பிருங்கன் 8, பிதிருக்கள் 9, ஸுக்ரீவன் 10, வருணன் 11, சோஷன் 12, மாருதன் 13, முக்கியன் 14, ஸோமன் 15 அதிதி 16 இவர்கள் பாஹ்ய தேவதைகளாவார்கள். (பாஹ்யம்-வெளிப்பக்கம்) 26

ஆபவத்ஸர் 17, ஆர்யன் 18, ஸாவித்ரன் 19, விவஸ்வான் 20, இந்திரன் 21, மித்ரகன் (மித்ரன்) 22, ருத்ரஜன் 23, பூதரன் 24 இவர்கள் உள்பக்கத்தின் தேவதைகளாவார்கள். மத்தியில் பிரபுவான பிரம்மதேவன் 25 தேவதையாவார். 27

கீழே கூறப்பட்ட ஷோடசாம்சபதத்தின் இரு பக்கங்களிலும் ஒரு பாகத்திற்கு ஒன்றுவீதம் பதங்களைச் சேர்த்தால் அது உப பீடமாகும். (5×5=25 பதமாகும் என்பது பொருள்).

தத்வாஸ்து பார்ஶ்வயோர்த்வயோரேகைகம் ஸவிபஜ்ய து ।
ஐந்த்ரகாந்தபதம் யாவத் தாவத் யோஜ்ய பதாநி ச ॥ ௨௯ ॥

ஸமாநி பாதி ஸமாநி சதுஷ்ஷஷ்டிபதாதிவத் ।
அஸமாநி ஸமஸ்தாநி சைகாஶீதி பதாதிவத் ॥ ௩௰ ॥

பதாநாமபி ஸர்வேஷாம் மண்டூகம் சாபி தத்வரம் ।
சண்டிதம் ஸர்வவாஸ்தூநாமுத்தமம் ச யதஸ்ததஃ ॥ ௩௧ ॥

தஸ்மாத் ஸம்க்ஷிப்ய தந்த்ரேப்யஃ ஸம்க்ரஹமபி தத்ப்ருவே ।

புத்திமானாக இருப்பவன், கீழே கூறியவிதமாக, இரு பக்கங்களிலும், ஒவ்வொரு பாகத்துடனும் மற்றொரு பாகத்தைச் சேர்த்துக்கொண்டு, இந்திர காந்தபதம்வரையில், பதங்களை பாகுபாடு செய்துகொள்ளவேண்டும். 29

ஸமபாகங்களை (இரட்டையான பாகங்களை) 64 பதத்தை விபாகம் செய்வதைப்போல, விபாகம் செய்ய வேண்டும். அஸமமான எல்லாவற்றையும் (ஒத்தப்படையானவைகளை) 81 பதங்களை விபாகம் செய்வதைப்போல, விபாகம் செய்யவேண்டும். *(கிழக்கு மேற்காக 8 பதங்களும், தெற்கு வடக்காக 8 பதங்களும் கல்பித்தால், அந்த ஸ்தலமானது 8×8=64 பதமாகும். கிழக்கு மேற்கில் 9 பதங்களும், தெற்கு வடக்காக 9 பதங்களும் கல்பித்துக் கொண்டால், அது 9×9=81 பதமாகும் என்பது கருத்து). 30

பதங்கள் எல்லாவற்றிலும், மண்டுகபதம் சிறந்ததாகும். இவ்விதமாகவே, சண்டிதபதமும், எல்லாவித வாஸ்துக்களுக்கும் சிறந்ததாகும். ஆகையால், இவ்விரண்டையும், தந்திரங்களிலிருந்து கிரஹித்து ஸங்கிரஹமாகக் கூறுகிறேன். (64 பதத்திற்கு மண்டுக பதம் என்றும், 81 பதத்திற்கு சண்டிதபதம் என்றும் பெயர்) 31½

𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌪𑌦𑍇 𑌚𑍈𑌕𑌾𑌶𑍀𑌤𑍌 𑌸𑌕𑌲𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌲𑍇 || ௩௨ ||

𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌚 𑌪𑌦𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌚 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌃 |
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑌾𑌦𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌶(𑌕𑍍𑌰)𑌈𑌶𑌾𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌃 𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍 || ௩௩ ||

𑌈𑌶𑌾𑌨𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌪𑌰𑍍𑌜𑌨𑍍𑌯𑍋 𑌜𑌯𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌮𑌹𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌕𑌃 |
𑌆𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌕𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌭𑍃𑌶𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑌕𑌃 || ௩௪ ||

𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌃 𑌪𑍂𑌷𑌾 𑌚 𑌵𑌿𑌤𑌥𑍋 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌯𑌮𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 |
𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑍋 𑌭𑍃𑌙𑍍𑌗𑌰𑌾𑌜𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌮𑍃𑌷𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌃 || ௩௫ ||

𑌦𑍌𑌵𑌾𑌰𑌿𑌕𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑍁𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌃 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌦𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌜𑌲𑌾𑌧𑌿𑌪𑌃 |
𑌅𑌸𑍁𑌰𑌃 𑌶𑍋𑌷𑌰𑍋𑌗𑍌 𑌚 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌰𑍍𑌨𑌾𑌗𑌸𑍍𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌚 ||

𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑍋 𑌭𑌲𑍍𑌲𑌾𑌟𑌕𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌸𑍋𑌮𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌮𑍃𑌗𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 |

ஸகல நிஷ்கலரூபமான சதுஷ்ஷஷ்டி (64) பதத்திலும், ஏகாசீதி (81) பதத்திலும், ஸூத்திரத்திலும், பதமத்தியிலும், பிரம்ஹா முதலான தேவதைகள் ஸ்தாபிக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள்.

இந்த தேவதைகள், வடகிழக்கு திக்கிலிருந்து முறையே, தனித்தனியே கூறப்பட்டிருக்கிறார்கள். 33

ஈசானன் 1, பர்ஜந்யன் 2, ஜயந்தன் 3, மஹேந்திரகன் 4, ஆதித்யன் 5, ஸத்தியகன் 6, பிருசன் 7, அந்தரிக்ஷகன் 8, அக்நி 9, பூஷா 10, விததன் 11, ராக்ஷஸன் 12, யமன் 13, கந்தர்வன் 14, பிருங்கராஜன் 15, மிருஷன் 16, பிதிரு தேவதைகள் 17, தௌவாரிகன் 18, ஸுக்ரீவன் 19, புஷ்பதந்தன் 20, ஜலாதிபன் 21, அஸுரன் 22, சோஷன் 23, ரோகன் 24, வாயு 25, நாகன் 26, முக்கியன் 27,

𑌅𑌦𑌿𑌤𑌿𑌶𑍍𑌚𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌃 ॥௩௭॥

𑌆𑌪𑌵𑌶𑍍𑌚𑌾𑌪𑌵𑌤𑍍𑌸𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑍁𑌤𑍍𑌤𑌰𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍌 ।
𑌸𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌸𑌾𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌶𑍍𑌚𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑍍𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍌 ॥

𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌰𑌾𑌜𑌶𑍍𑌚 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌪𑌰𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍌 ।
𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌜𑌯𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌮𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌤𑌃 𑌦𑌿𑌶𑌿 ॥ ௩௯ ॥

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 [illegible] ।
𑌆𑌰𑍍𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌵𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌶𑍍𑌚 [illegible] 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥

பல்லாடகன் 28, ஸோமன் 29, மிருகன் 30, அதிதி 31, ஆதிதி 32, இந்த முப்பத்திரண்டு (32) பேர்களும் பாஹ்ய தேவதைகள் (வெளிப்பக்கத்திலுள்ள தேவதைகள்) ஆவார்கள். 37

ஆபவன், அபவத்ஸன் இவ்விருவர்களும், உள்பக்கத்தில், வடகிழக்கில் கூறப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

ஸவிந்திரன், ஸாவிந்திரன், இவ்விருவரும், உள்பக்கத்தில், தென்கிழக்கில் கூறப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

இந்திரன், இந்திரராஜன், இவ்விருவர்களும் தென்மேற்கில் கூறப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

ருத்திரன், ருத்திரஜயன் இவ்விருவர்களும் வடமேற்கு திக்கில் கூறப்பட்டிருக்கிறார்கள். 39

மங்களங்களை செய்யக்கூடியவரான பிரம்ஹாவானவர், மத்தியிலிருப்பவராவார்.

ஆரியன் 1, விவஸ்வான் 2, மித்திரன் 3, பூதரன் 4. இவர்கள், பிரம்ஹாவுக்கு எதிரிலிருப்பவர்களாவார்கள். (நான்கு பக்கங்களிலும் என்று பொருள்,) 40

சரகீ ச விதாரீ ச பூதநா பாபராக்ஷஸீ ।
ஸம்ஸ்தாப்யாதிபஹி: ஸூத்ரவஸ்த்யா: அந்யக்ஷேத்ரே ஸ்திய:
ஸ்ருதா: ।
நவதா பலிபோக்தார: சேஷாணாம் பதகல்ப்யதே ||

விம்சத் ஸப்தைஸ் சதுர்பிஸ்ஸுஷட்பிஷ்
ஷட்பிஷ்ஷட்பிஸ் சதுர்பிர்த்வாதசைஸ் ஷட்கை: ।
யுக்தை(ரேகேந)ஸூத்ரைஸ்ச ஸந்திஸம்வ்யாபிநாதி:
ஸம்யுக்தம் ஸ்யாத் ஏகாசீதிபதம் || ௪௨ ||

சதுஷ்ஷஷ்டிபதே மத்யே ப்ரஹ்மணஸ்து சதுஷ்பதம் ||

ஆர்யகாதி சதுர்தேவா: ப்ராகாதி த்ரித்ரிதாமின: ।
ஆபாத்யஷ்டௌ ஸுரா: கோணேஷ்வர்த்தார்த்தபததாமின: || ௪௩ ||

சரகீ 1, விதாரீ 2, பூதனை 3, பாபராக்ஷஸீ 4, இவர்களை, வாஸ்துவுக்கு வெளிப்பக்கத்தில், ஈசானியம் முதலிய திக்குகளில் ஸ்தாபிக்கவேண்டும். இவர்களுக்கு ஸ்தானம் கிடையாது. இவர்கள் பலியை புஜிப்பவர்கள். இவர்கள் நீங்கிய, மற்ற தேவதைகளுக்கு ஸ்தானங்கள் கூறப்பட்டு இருக்கின்றன. 41

20, 7, 4, 6, 6, 4, 6, 12, 3, 4, 8, 1, ஆக 81 பதங்களும், ஸூத்திரங்களும் ஸந்திகளுமுள்ளது ஏகாசீதி 81 பதமாகும். இதற்கு சண்டிதம் என்றும் பெயர். 42½

சதுஷ்ஷஷ்டி 64 பதத்தில், நடுவில் 4 பதங்கள் பிரம்ஹ ஸ்தானமாகும். ஆர்யகன் முதலான 4 தேவர்கள் கிழக்கு முதல் 3, 3, பதங்களுடையவர்களாவார்கள். ஆபன் முதலான 8 தேவதைகளும், கோணங்களில், அர்தபதமுடையவர்களாவார்கள்,

மஹேந்த்ரராக்ஷஸாத்யாஸ்ச புஷ்பபல்லாடகாதய: ।
சதுஸ்சதுஷ்க அமரா தேவா(ச)சதுஷ்பதாஸ்ரிதா: ॥ ௪௫ ॥

*ஜயந்தஸ்சாந்தரிக்ஷஸ்ச விததஸ்ச ம்ருகஸ்ததா ।
ஸுக்ரீவோ ரோகமுக்யஸ்ச திதிரேகைகபதாஸ்ரிதா: ॥௪௬॥

ஸம்ஸாத்யஷ்டஸுராஸ்ஸ்லிஷ்டா: கோணேஷ்வீயதேஸ்வரா: ।
ஏவம் க்ரமேண ஸம்பூஜ்ய மண்டூகே வாஸ்துதேவதா: ॥

ஸர்வே ஸர்வே ப்ரதக்ஷிணவஸாத் பதஸம்ஸ்திதம் விது: ।
ப்ரஹ்மாணம் ச நிரீக்ஷ்யைதே ஸ்திதா: ஸ்வஸ்வபதேஷ்வமீ ॥

மஹேந்திரன் – ராக்ஷஸன் முதலியவர்களும், புஷ்பன்-பல்லாடகன் முதலியவர்களும், நான்கு நான்கு தேவதைகள் நான்கு நான்கு ஸ்தானங்களுடையவர்களாவார்கள்.

* ஜயந்தன் – அந்தரிக்ஷன் – விததன் – ம்ருகன் – ஸுக்ரீவன் – ரோகன் – முக்கியன். திதி – இவர்கள் ஒவ்வொரு பதமுடையவர்களாவார்கள்.

இவ்விதமாக, வாஸ்து தேவதைகள், மண்டூகபதத்தில் முறையே, ஸ்தானங்களை புஜிக்கிறார்கள். 47

---

* ஸம்ப்ரதாயே-ஸ்யம் ஸ்லோக: ஏவம் படநீய: —

பர்ஜந்யாத்யாஸ்ச பூஷாத்யா: தௌவாரிகாதய: ।
நாகாத்யாஸ்ச சதுர்விம்ஸத்தேவாஸ்சைகபதேஸ்வரா: ॥ ௪௭

* இந்த விஷயம் பொருத்தமாக இல்லை. ஆகவே இதை இவ்விதம் திருத்திக்கொள்ளவேண்டும்.

பர்ஜன்யன் முதலியவர்கள், பூஷா முதலியவர்கள், தௌவாரிகன் முதலியவர்கள், நாகன் முதலியவர்கள், இவர்கள், இந்திராதிகளைச் சேர்த்து 24 தேவதைகள், ஏகபதாதிபதிகள் ஆவார்கள்.

ஷட்வம்ஶமேகஹ்ருதயம் சதுர்மர்ம சதுஸ்ஸிரம் |
தேஹிநம் வாஸ்துபுருஷம் நிகுப்ஜம் ப்ராக்ஶிரஸம் விது: ||

தஸ்யோத்தமாங்கம் விஜ்ஞேயமார்யகோ நாம தேவதா |
ஸவிந்த்ரோ தக்ஷிணஹஸ்த: ஸாவிந்த்ர: கக்ஷஸம்ஸ்திதே ||௫0||

ஆபஶ்சைவாபவத்ஸஶ்ச ஸகக்ஷௌ வாமதோ புஜௌ |
விவஸ்வாந் தக்ஷிணம் பார்ஶ்வம் வாமபார்ஶ்வம் மஹீதர: || ௫௧ ||

மத்யே ப்ரஹ்மமய: காய: மித்ர: பும்ஸ்த்வம் விதீயதே |
இந்த்ரஶ்சைவேந்த்ரராஜஶ்ச தக்ஷிண: பாத ஸம்ஸ்தித: ||

அந்த அந்த தேவதைக்கு வலமாக பதபுக்தி கிரமம் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

தேவதைகள், தங்கள் பதங்களிலிருந்து பிரம்ஹாவை பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். 48

வாஸ்து புருஷனானவன், பூமியில் ஆறு முதுகெலும்புகளுடையவனும், ஒரே ஹிருதயமுடையவனும், நான்கு, மர்மங்களுடையவனும், நான்கு ஸிரைகள் (நரம்புகள்) உடையவனும், மிக க் கூ ன லா ன சரீரமுடையவனும், கிழக்குதிக்கில் தலையையுடையவனும் ஆகிறான் என்று கூறுகிறார்கள். 49

அந்த வாஸ்து புருஷனுடைய சிரமானது, ஆரியகன் என்னும் தேவதையாம். ஸவிந்திரன் வலது புஜமாம். ஸாவிந்திரன் கக்ஷமாகும். ஆபன் - அபவத்ஸன், இவ்விருவரும் முறையே இடது கக்ஷமும் இடது புஜமுமாம். விவஸ்வான் என்பவர் சரீரத்தின் வலது பக்கமாம். மஹீதரன் இடது பக்கமாம். மத்தியில் பிரஹ்மமயமான சரீரமாகும். மித்திரன் பும்ஸ்துவமாம் என்று விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இந்திரன் – இந்திரராஜன் இருவரும் வலது பாதமென்று

रुद्रो रुद्रजयो वामपादस्थे शयोर्भवः ।
वास्तुर्ब्रह्मामयेऽप्येवं संस्पृष्टोऽप्यधोमुखो
भवाः ॥

वास्तुमध्ये तु भागेषु ब्रह्मा हृदयमुच्यते ।
निष्कूटांशाः सिरा ज्ञेयाः उक्तैष पुरुषः स्मृतः ॥

गृहे गृहे मनुष्याणां शुभाशुभकरः स्मृतः ।
तस्यांगानि गृहाङ्गैस्तु विद्वान्नैव पीडयेत् ॥

पीड्यन्ते यथासंख्यं गृहिणाङ्गे तु संश्रिताः ।
तस्मात्परिहरेद्विद्वान् पुरुषाङ्गं तु सर्वशः ।
अस्पृश्यं सम्पदे देवतानां सहस्रयः ॥ ௫௪ ॥

கூறப்படுகிறது. ருத்திரன் – ருத்திரஜயன் இருவரும் இடது பாதமாம். இத்தகைய வாஸ்து புருஷன் அதோமுகமாக (பூமியை நோக்கி முகத்துடன்) படுத்திருப்பவனுவான்.

வஸ்துவின் (குறிப்பிட்ட பூமியின்) மூன்றில் ஒரு பாக மான மத்திய பாகத்தில், ஆறு அம்சங்கள் (முதுகெலும்புகள் கிழக்கு வடக்காக இருப்பவைகளாம்.) வஸ்துவின் (பூமியின்) மர்மாக்கள் இருப்பவைகளாம். பிரஹ்மாவானவர் ஹிருதமாகக் கூறப்படுகிருர். நிஷ்கூடாம்சங்கள் நிறர்புகளெனத் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். இவ்விதமாக வாஸ்து புருஷனுடைய வடிவம் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

இந்த வாஸ்துபுருஷன், மனிதர்களுடைய வீடுகள் தோறும், சுபாசுபங்களைச் செய்கின்றவராகிருர் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 54½

அறிவாளியானவன், இந்த வாஸ்துபுருஷனுடைய அங்கங்களை, கிரஹங்களின் அங்கங்களினுலே பீடிக்கலாகாது அப்படி பீடிக்கப்பட்டால், பீடிக்கப்பட்ட அங்கங்களின் எண்ணிக்கைக்கேற்றபடி, யஜமானனுடைய அங்கங்களில் வியாதிகள் உண்டாகும். ஆகையால், நிச்சயமாக,

அஷ்டாஷ்டாம்ʼஶே சதுஷ்கம்ʼ பத்³மஜந்மநாம்
இஷ்டம்ʼ த்ர்யம்ʼஶம்ʼ வ்யஞ்ஜநம்ʼ ஷோட³ஶாநாம் |
அஷ்டாநாம்ʼ ச: ஷோட³ஶாநாம்ʼ பதா³ர்த⁴ம்
ஜ்ஞாதவ்யம்ʼ ஸ்யாத் தை³வதேஷு (தத்³வதே)ஷு ||

பரமஶாயிபதே³ ப்³ரஹ்மா நவாம்ʼஶக:
ஷட்பதா³ ஆர்யகாத்³யாஸ்ஸுரா: |
த்³வி(த்ர்யம்ʼ)பதா³ஸ்த்வபதா³ ஹி விதி³க்ஷு ஸ்தி²தா:
ப³ஹிரந்யைகபதா³ஸ்ஸுரகணா: ||

இதி மயமதே வாஸ்துஶாஸ்த்ரே பத³தே³வதாவிந்யாஸோ நாம
ஸப்தமோऽத்⁴யாய: |

வாஸ்துபுருஷனுடைய அங்கங்களை பீடிக்காமல் ஒதுக்கிவிட வேண்டும்.

இந்த 45 தேவதைகளும் ஒரு தொகுதியாகும். 56½

64 கண்டங்களுடன் கூடிய மண்டூகபதத்தில், பூமியில், மத்தியில் 4 பதங்கள், பிரம்மாவுக்கு உரியதாகும். அவருக்கு முன்னிலையில் இருப்பவர்களுக்கு (ஆர்யகன் – விவஸ்வான் – மித்திரன் – பூதரன் இவர்களுக்குத்) தனித் தனியே 3 அம்சங்களாகும். 24 பேர்களுக்கு ஒவ்வொரு பதமாகும் 16 தேவர்களுக்கு 8 பாகங்களாகும் ஆபன் – அபவத்ஸன், முதலியவர்களைச் சேர்த்து 16 தேவதைகளாம் என்பதை ஊஹித்துக்கொள்ளவேண்டும். 57½

பரமசாயிபதமென்னும் 81 பதத்தில் மத்தியில் 9 பதம், பிரஹ்மாரிசமாகும். பிரஹ்மாவின் முன்னிருக்கும் ஆர்யகாதி 4 தேவதைகளும் 6 (4) பதங்களுடையவர்களாவார்கள். விதிக்குகளிருக்கின்ற ஆபன் முதலியவர்கள் 2 பதங்கள் உடையவர்களாவார்கள். வெளியில் கூறப்பட்டு இருக்கின்ற 32 தேவதைகளும் ஒரு பதமுள்ளவர்களாவார்கள். 58½

பததேவதாவின்யாஸமென்னும் ஏழாவது அத்யாயம் முற்றும்

𑌅𑌥 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌬𑌲𑌿𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ।
𑌸𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌹𑌤𑍍𑌯 𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌮𑍍 ॥ ௧ ॥

𑌗𑌨𑍍𑌧𑌮𑌾𑌲𑍍𑌯𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌧𑍂𑌪𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌯𑌸𑌾 𑌮𑌧𑍁𑌸𑌰𑍍𑌪𑌿𑌷𑌾 ।
𑌪𑌾𑌯𑌸𑍈𑌰𑍍𑌦𑍁𑌗𑍍𑌧𑌾𑌨𑍍𑌨𑌲𑌾𑌜𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌸𑌮𑌰𑍍𑌚𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥ ௨ ॥

𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑍇 𑌫𑌲𑌭𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌮𑌾𑌷𑌾𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌚 𑌤𑌿𑌲𑌾𑌨𑌿 𑌚 ।
𑌵𑌿𑌵𑌸𑍍𑌵𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌦𑌧𑌿 𑌦𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌚 𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌕𑍇 ॥ ௩ ॥

𑌮𑌹𑍀𑌧𑌰𑍇 𑌹𑌵𑌿𑌰𑍍𑌦𑍁𑌗𑍍𑌧𑌮𑍇𑌵𑌮𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌬𑌲𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌃 ।
𑌪𑌰𑍍𑌜𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌯𑌮𑍈𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌵𑌨𑍀𑌤𑌂 𑌸𑌮𑌰𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥ ௪ ॥

எட்டாவது அத்தியாயம்

அந்தந்த ஸ்தானங்களிலிருக்கும் பிரம்ஹாதி தேவதைகளுக்கு பலி கர்மாவானது, ஸாமானியமாகவும் சேர்த்தும் முறையே கூறப்படுகிறது. (1)

கந்தம், புஷ்பமாலை, தூபம், பால், தேன், நெய், பாயஸம், அன்னம் அல்லது பாலும் சாதமும், பொரி இவைகளினாலே பிரம்ஹஸ்தானத்தைப் பூஜிக்கவேண்டும்.

சூரியனுக்கு பழமும் பக்ஷியமுமாகும். விவஸ்வானுக்கு மாஷான்ன (உளுந்து அன்ன)மும் எள்ளுமாகும். மித்திரனுக்கு தயிரும் தூர்வையுமாகும். (தூர்வை - அருகம்புல்) மஹீதரனுக்கு பாலாகும். (இவைகளினால் பலி கொடுக்க வேண்டும் என்பது பொருள்.) இவ்விதமாக உள்ளே இருக்கும் தேவதைகளுக்கு பலி கர்மாவானது கூறப்பட்டிருக்கிறது. 3½

1. பர்ஜன்யனுக்கு நெய்யினாலே பலி கொடுக்க

இந்த்ரகோஶே ச புஷ்பம் ச மதுகந்தாஸ்து பாஸ்கரே |
ஸத்யகே மதுகம் தத்யாத் ப்ருஶாய நவநீதகம் ॥ ௫ ॥

மாஷம் ரஜநிசூர்ணம் ச ககநஸ்ய பலிம் ததேத் |
க்ஷீராஜ்யம் தஹநம் (ச ததேத்) வஹ்நே: ஶிம்பாந்நம்
பூஷ்ணே பாயஸம் ॥ ௬ ॥

கங்குணம் விததே ஶீது ராக்ஷஸே பலிரிஷ்யதே |
ஶிம்பாந்நம் க்ருஸரம் யாம்யே கந்தர்வே ஸர்வகந்தகம் ॥ ௭ ॥

ப்ருங்கராஜே ஸாமுத்ரமத்ஸ்யம் ம்ருஷே மத்ஸ்யௌதநம்
விது: |
நிர்ருதௌ தைலபிண்யாகம் பீஜம் தௌவாரிகே பலி: ॥

ஸுக்ரீவே மோதகம் புஷ்பதந்தகே புஷ்பதோயகம் |
வருணே பாயஸம் யாத்யம் ஶோணிதேநாஸுரே பலி: ॥

வேண்டும், 2. ஜயந்தனுக்கு வெண்ணெயினலேயும், புஷ்பத்தினலேயும், 3. இந்திரனுக்கு புஷ்பத்தினலேயும், 4. பாஸ்கரனுக்கு, தேன்கிழங்குகளாலேயும், 5. ஸத்திய கனுக்கு தேன் அல்லது இலுப்பப்பூவினலும், 6. பிருசனுக்கு வெண்ணெயினலேயும், 7. ககனுக்கு உளுந்து மஞ்சள் பொடியினலும், 8. அக்நிக்கு நெய்யுடன் பாலாலும், 9. பூஷாவுக்கு சிம்பி அன்னமும் பாயஸமும், 10. வித்தனுக்கு கங்குதானியமும், 11. ராக்ஷஸனுக்கு சீது (பழச்சாறு மத்தியம்) என்னும் பானமும், 12. யமனுக்கு சிம்பி அன்னமும் கிருஸரமும், 13. கந்தர்வனுக்கு ஸகலவிதமான கந்தங்களும், 14. பிருங்கராஜனுக்கு கடல்மீனும், 15. மிருஷனுக்கு மத்ஸ்யான்னமும், 16. நிருருதிக்கு (பிதிருக்களுக்கு) எள்ளுப் பிண்ணாக்கும், 17. தௌவாரி கனுக்கு பீஜமும் (பருத்திக்கொட்டையும்) 18. சுக்ரீ வனுக்கு மோதகமும், 19. புஷ்பதந்தனுக்கு புஷ்ப

[illegible] ||௰||

[illegible] ||

[illegible] || கஉ ||

[illegible] || கங ||

[illegible] || கச ||

ஜலமும், 20. வருணனுக்கு பாயஸமும், 21. அஸுரனுக்கு ரத்தத்துடன் தானியமும், 22. சோஷனுக்கு எள்ளுடன் அரிசியும், 23. ரோகனுக்கு உலர்ந்த மத்ஸ்யமும், 24. வாயுவுக்கு நனைந்த மஞ்சளும், 25. நாகனுக்கு மத்யமும் பொரியும், 26. முக்கியனுக்கு தானியங்கள் நிறைந்த தயிரும் நெய்யும், 27. பல்லாடனுக்கு குளான்னமும், 28. ஸோமனுக்கு பால்சோறும், 29. மிருகனுக்கு உலர்ந்த மாமிசமும், 30. அதிதிக்கு மோதகமும், 31. ஆதிதிக்கு எள்ளு பக்ஷணத்துடன் க்ஷீரான்னமும், 32. ஈசானனுக்கு நெய்யும், விசேஷ பலியாகக் கொடுக்க வேண்டும். 12

ஸவிந்திரனுக்குப் பொரியும் தானியமும், ஸாவிந்திரனுக்குக் கந்தோதகமும், இந்திரனுக்கு ஆட்டின் மேதஸ்ஸும், இந்திரராஜனுக்குப் பயத்தம்பொடியும், ருத்திரனுக்கு மாமிச

க்ஷௌத்³ராஜ்யம் சரக்யாஸ்த்வத² விதா³ர்யா லவணோ ப³லி: ।
பூதநாயாஸ்திலம் விஶேஷத்³ரவ்யாண்யந்யாஸ்து ஸாரகம் ॥ ௧௫ ॥

ஸாதா⁴ரணப³லிஶ்ஶுத்³தௌ³த³நம் ஸஸர்பிர் த³தி⁴ ।
ஸர்வேஷாமபி தே³வாநாம் க³ந்தா⁴தீ³நி த³த்³யாத் க்ரமாத் ॥௧௬॥

கந்யகா வாத² வேஶ்யா வா ப³லிதா⁴ரணயோக்³யகா: ।
அங்க³ந்யாஸகரந்யாஸை: ஶுத்³த⁴சேதா யதா²க்ரமம் ॥ ௧௭ ॥

ஓங்காராதி³நமோந்தைஶ்ச மந்த்ரைர்நாமாபி⁴தா⁴ய ச ।
த³த்வா பூர்வம் ஜலம் பஶ்சாத் ஸாதா⁴ரணப³லிம் த³தே³த் ॥

மும், ருத்திரஜயனுக்கு நனைந்த மாமிசமும், ஆபனுக்கு ஆம்பலும் மத்ஸ்ய மாமிசமும், அபவத்ஸனுக்கு சங்கு, முதலைகளின் மாமிசமும், சரகிக்கு மத்யமும் நெய்யும், விதாரிக்கு லவணமும், பூதனைக்கு எள்ளுப்பொடியும், மற்றவளுக்கு (பாபராக்ஷஸிக்கு) பயரின் ஸாரமும், விசேஷ பலி திரவியங்களாகும்.

ஸகல தேவதைகளுக்கும் நெய், தயிர் கலந்த சுத்த அன்னமானது ஸாதாரண பலி திரவியமாகும். ஸகல தேவதைகளுக்கும் கந்தம், புஷ்பம் முதலியவைகளையும் கொடுக்கவேண்டும். 16

கன்னிகையாவது அல்லது வேசியாவது பலியைத் தரிப்பதற்கு யோக்யமாவாள்.

பலிஹரணம் செய்கிறவன் அங்கநியாஸம், கரநியாஸங்களைச் செய்துகொண்டு, சுத்தமான மனதுடன் முறையே, ஓம்காராதியாயும் நமோந்தமாகவும் இருக்கின்ற (ஓம் பர்ஜன்யாய நம: என்பதுபோன்ற) மந்திரங்களினாலே அந்தந்த தேவதைகளின் பெயர்களைச் சொல்லி, முதலில்

*ததஸ்ஸாமான்யபலிம் தத்வா தத்யாத்தேப்யோ யதா பலிம்।
க்ராமாதீனாம் து மண்டூகபதே பரமசாயிகே ॥ ௧௮ ॥

ஸந்தர்ப்ய தேவதாஸ்ஸர்வா: பூர்வோக்தவிதினா தத: ।
விஸர்ஜயேத்ததோ தேவாந் விந்யாஸார்த்தம் து க்ருஹவத் ॥

ப்ரஹ்மாணம் பாஹ்யதேவாம்ச்ச தத்தத்ஸ்தானபதே ந்யஸேத் ।
தேவாலயவிதானார்த்தம் *மார்கார்த்தம் தே ப்ரகீர்த்திதா: ॥

ஜலத்தை விட்டுப் பிறகு ஸாதாரண பலியைக் கொடுக்க வேண்டும்.* 18

புத்திமானாக இருப்பவன் பிறகு அந்த தேவதைகளுக்கு விசேஷமாகக் கூறியிருக்கிற பலியைக் கொடுத்துவிட்டுப் பிறகு அதன்மேல் ஜலத்தையும் விடவேண்டும்.

கிராமாதிகளில் மண்டூகபதம், பரமசாயிபதம் இவைகளில் முன்பு கூறியுள்ள விதியின்படி தேவதைகளைத் திருப்தி செய்து விஸர்ஜனம் செய்யவேண்டும்.

பிறகு (கிருஹாதி) விந்யாஸார்த்தமாக பிரம்ஹாவை யும், பாஹ்யதேவதைகளையும் (ஆர்யகன் முதலான தேவதைகளையும்) அவரவர்களுக்குக் கூறப்பட்டிருக்கின்ற இடங்களில், மந்திரங்களுடன் நியாஸம் (பிரதிஷ்டை அல்லது ஆவாஹனம்) செய்யவேண்டும்.

இவர்கள் தேவாலய நிர்மாணத்திற்காகவும், * நடப்புப் பாதைக்காகவும் கூறப்பட்டிருக்கிறார்கள். மற்றவர்களுக்கு

*தத உத்த்ருத பாம்ஸும், ஹ்ருதயாய நமஸ்தேன ஸாதாரணபலிம் க்ஷிபேத் । இதி க்வசித் பாட: ।

*ராஜார்த்தம் இதி பாடபேத: ।

* ஹ்ருதயாய நம: என்று சொல்லி ஸாதாரண பலியைக் கொடுக்கவேண்டும் என்பது அதிகபாடம்.

* அரசனுக்காகவும் என்பது பாடபேதம்.

𑌶𑍇𑌷𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌨𑌿𑌷𑍍𑌟𑌦𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌤𑍁 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌏𑌵𑌂 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ ௨௨ ॥

𑌸𑍍𑌥𑌪𑌤𑌿𑌰𑍁𑌪𑌵𑌾𑌸𑍀 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌤𑍇
𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌦𑍇𑌹𑍋 𑌬𑌲𑌿𑌕𑌞𑍍𑌚 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾 ।
𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌸𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑌬𑌲𑌿𑌂 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌣𑌾𑌮𑍍
𑌯𑌥𑍋𑌕𑍍𑌤𑌨𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌦𑌧𑍀𑌤 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌕𑍍 ॥ ௨௩ ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌮𑌯𑌮𑌤𑍇 𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌬𑌲𑌿𑌕𑌰𑍍𑌮𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌨𑌾𑌮
𑌅𑌷𑍍𑌟𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ।

ஸ்தானம் கூறப்படவில்லை. அவர்கள் ரக்ஷைக்காகக் கூறப்பட்டவர்களாவார்கள்.

கிராமாதிகளுக்காக ரஹஸ்யமாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்ற விஷயமானது, இங்கு இவ்விதமாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

ஸ்தபதியானவன், முதல்நாள் உபவாசமிருந்து காலையிலெழுந்து, ஸ்நானாதிகள் செய்து சுத்தனாக இருந்துகொண்டு பலிஹரணத்திற்குக் கூறியவைகளில் ஒன்றும் குறைவில்லாமல் எடுத்துக்கொண்டு, கூறியிருக்கின்ற முறையின்படி, தேவர்களுக்கு ஸாமானிய பலியையும் விசேஷ பலியையும் நன்கு செய்யவேண்டும். 23

பலிகர்மவிதானமென்ற எட்டாவது அத்யாயம் முற்றும்.

அத நவமோத்⁴யாய꞉ ॥

க்³ராமாதீ³நாம் மாநம் விந்யாஸம் சாபி வக்ஷ்யதே விதி⁴நா ।
த³ண்டா³நாம் பஞ்சஶதம் க்ரோஶம் தத்³த்³விகு³ணமர்த⁴க³வ்யூதம் ॥

க³வ்யூதம் தத்³த்³விகு³ணம் ஹ்யஷ்டஸஹஸ்ரம் தத்³யோஜநம் விந்த்³யாத் ।
அஷ்டத⁴நுஶ்சதுரஶ்ரா காகணிகா தச்சதுர்கு³ணம் மாஷம் ॥

மாஷசதுர்வர்த⁴நகம் தத்பஞ்சகு³ணம் ஹி வாடிகா கதி²தா ।

ஒன்பதாவது அத்தியாயம்.

இனி கிராமாதிகளின் மானத்தையும் (மானம்-அளவு) அவைகளின் விந்யாஸத்தையும், (விந்யாஸம் - அமைக்கும் முறை) முறைப்படி கூறுகிறேன்.

ஐநூறு (500) கோல் நீளத்திற்கு குரோசம் என்று பெயர்.

அதைப்போல இரண்டு மடங்குக்கு, 1000 கோல் நீளத்திற்கு, அர்த (பாதி) கவ்யூதி என்று பெயர்.

அர்த கவ்யூதியின் இருமடங்கு 2000 கோல் நீளத்திற்கு கவ்யூதி என்று பெயர்.

எண்ணாயிரம் கவ்யூதி கொண்டது ஒரு யோஜனமாகும். (16000000 கோல்)

எட்டு (8) தநுஸ் சச்சதுரமான இடத்திற்கு காணிகை என்று பெயர்.

காணியைப்போல் நான்கு மடங்கு சச்சதுரமான இடத்திற்கு மாஷம் என்று பெயர்.

மாஷத்தைப்போல் நான்கு மடங்கு சச்சதுரமான இடத்திற்கு வர்தனகம் என்று பெயர்.

வாடிகயா ஸார்த்தகுணிதா க்ராமகுடும்பாவநி: ஶ்ரேஷ்டா ||

ஏவம் ஹஸ்தமாநம் தண்டேநோக்தேஷாம் து வக்ஷ்யதே மாநம்।
க்ராமஸ்ய ப்ரதலஸஹஸ்ரை: தண்டை: பர்யந்தமாந-
மிதமுக்தம் || ௪ ||

விம்ஶதி ஸஹஸ்ரதண்டாத் தத்ஸஹஸ்ரவ்ருத்த்யா து பஞ்சமாநம் ஸ்யாத் ।
க்ராமே விம்ஶதி பாகே குடும்பபூமிர்விஶேஷமாத்ரம் ||

தண்டை: பஞ்சஶதைர்யுக்தம் க்ராமஸ்ய மாநமிதம் (உக்தம்) ।
தஸ்மாத் பஞ்சஶதைர்யாவத் விம்ஶத்ஸஹஸ்ரதண்டாந்தம் ||

வர்தனகத்தைப்போல ஐந்து மடங்கு விஸ்தாரமான இடத்திற்கு வாடிகை என்று பெயர்.

வாடிகையைப்போல, நான்குமடங்கு விஸ்தாரமான இடத்திற்கு சிறந்ததான கிராம குடும்பாவனி என்று பெயர்.

இவ்விதமாகப் பூமியின் மானமானது கூறப்பட்டிருக்கிறது.

இனி அவைகளின் அளவைத் தண்டமானத்திஞல் (கோலின் அளவிஞல்) கூறுகிறேன். 3½

கிராமத்திற்கு லக்ஷம் கோல்களிஞல் பர்யந்தமானம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. (கிராமத்தின் எல்லைக்கோடிகள் வரையில் லக்ஷம் கோலளவு கூறப்பட்டிருக்கிறது. இது அகலம் நீளம் இவ்விரண்டுகளின் அளவுகளுமாகும்.)

இருபதிஞயிரம் (20000) தண்டம் முதல் முறையே, 20000 தண்டம் வீதமாகக கூட்டிவர, கிராமங்களின் மானமானது ஐந்துவிதமாகும்.

கிராம மானத்தில் 20ல் 1 பாகம் குடும்ப பூமியாகும். (ஜனங்கள் வஸிக்குமிடம் 20ல் 1 பங்காகும் என்பது கருத்து.)

ப்ரோக்தம் சத்வாரிம்ஶத்பேதம் க்ராமஸ்ய மானமிஷ்யதே ।
த்விஸஹஸ்ரதண்டமானம் ஸார்த்தஸஹஸ்ரம் ஸஹஸ்ரதண்டம் ச ॥

நவசதம் ஸப்தசதம் பஞ்சசதம் த்ரிசதமிதி ச
விஸ்தாராஃ ।
நகரஸ்ய ஸஹஸ்ராதி த்விஸஹஸ்ராந்தம் ச தண்டமானம்
ஸ்யாத் ॥ ௮ ॥

நகரஸ்யாஷ்டஸஹஸ்ரைர் தண்டை: பர்யந்தமிஷ்டம்
(மானம் ஸ்யாத்) ।
த்விஸஹஸ்ரக்ஷயத: த்விஸஹஸ்ராந்தம் சதுர்விதம்
மானம் ॥ ௯ ॥

குடும்ப பூமியானது ஐநூறு (500) தண்டபிரமாணம் கூறப்பட்டிருந்தால், அது கிராமத்தின் (சிறிய கிராமத்தின்) அளவாகும்.

அந்த அளவிலிருந்து ஐநூறு (500) கோல் வீதமாக இருபதினாயிரம் (20000) கோல் வரையில் பெருக்கிவர கிராம மானமானது நாற்பது (40) விதமாகும். 6½

நகரத்தின் விஸ்தாரமானது, இரண்டாயிரம் 2000 கோல், ஆயிரத்தைந்நூறு 1500 கோல், ஆயிரம் 1000 கோல், தொள்ளாயிரம் 900 கோல், எழுநூறு 700 கோல், ஐநூறு 500 கோல், முந்நூறு 300 என்று ஏழு விதமாகும்.

நகர விஸ்தாரமானது ஆயிரம் 1000 தண்டம் முதல், இரண்டாயிரம் தண்டம் வரையில் இருப்பதுமாகும். 8

நகரத்தின் பர்யந்த (எல்லைக்கோடியின்) அளவானது எண்ணாயிரம் 8000 கோலாகும். 8000-த்திலிருந்து இரண்டாயிரம் கோல்வீதமாகக் குறைத்து, இரண்டாயிரம் கோல் வரையில் அளக்க, நகர எல்லையின் அளவானது, நான்கு விதமாகும்.

ग्रामः खेटः खर्वटो दुर्गं नगरमिति च पञ्चविधम् ।
त्रेधैकैकं तेषां मानं वक्ष्येऽत्र दण्डतः ॥

अधमाधमे चतुःषष्टिर्दण्डाः ग्रामस्याष्टाविंशतिशती कथिताः ।
ग्रामस्य मध्यमस्य द्विभागं त्रिभागं तथोत्तमं
प्रोक्तम् ॥ ११ ॥

षट्पञ्चाशद् द्विशतं हीनं खेटं सविंशति
त्रिशतम् ।
मध्यमोत्तममेवं सचतुरशीति त्रिशतदण्डम् ॥ १२ ॥

खर्वटमष्टचत्वारिंशच्चतुश्शतं अधमं च वक्ष्यते ।

(ஜனங்கள் வஸிக்குமிடமானது) கிராமம் 1, கேடம் 2, கர்படம் 3, துர்கம் 4, நகரம் 5 என்று ஐந்துவிதமாகும்.

மூன்று மூன்று பேதமுள்ள அவைகளின் அளவுகளை தண்டமானத்தினால் கூறுகிறேன். 10

அறுபத்திநான்கு 64 தண்ட விஸ்தாரமுள்ளது அதமாதமமான கிராமமாகும்.

அதைப்போல் இரண்டு பங்கு 128 தண்ட விஸ்தாரமுள்ளது மத்தியம கிராமமாகும்.

மூன்று பங்கு விஸ்தாரமுள்ளது உத்தம கிரமமாகும். 11

இருநூத்தி ஐம்பத்தாறு 256 தண்டவிஸ்தாரமுள்ளது அதமகேடமாகும்.

முந்நூத்தி இருபது 320 தண்டவிஸ்தாரமுள்ளது மத்தியமகேடமாகும்.

முந்நூத்தி எண்பத்தி நான்கு 384 தண்டவிஸ்தாரமுள்ளது உத்தமகேடமாகும்.

நானூத்தி நாற்பத்தெட்டு 448 தண்டவிஸ்தாரமுள்ளது அதம கர்படமாகும்.

ஷட்பஞ்சாஶத்த்ரிஷஷ்டிஶதம் ஹீநம் மத்யோத்தமம் ச கர்வ-
டகம் || ௧௩ ||

சத்வாரிம்ஶச்ச ஷட்ஶதத்வயம் து சதுரோத்தரம் ஸப்தஶத-
துர்கம் |
மத்யமம் சாஷ்டஷஷ்ட்யுத்தரம் ஸப்தஶதம் ஶ்ரேஷ்டம் ஹி || ௧௪ ||

த்வாத்ரிம்ஶதஷ்டஶதகம் நகரம் ஷண்ணவத்யஷ்டஶதகம் |
ஷஷ்டிநவஶதத்வயம் மத்யோத்தரம் ஸ்யாத் யதாக்ரமம் ||

ஷோடஶதண்டவிவ்ருத்த்யா வைசித்ர்யம் நவவிதம் பவதி |

ஐநூத்திருபது 520 தண்டமானமுள்ளது மத்திம கர்படமாகும்.

ஐநூத்தி எழுபத்தாறு 576 தண்டமானமுள்ளது உத்தமகர்படமாகும். 13

அறுநூத்தி நாற்பது 640 தண்டமானமுள்ளது அதம துர்கமாகும்.

எழுநூத்திநான்கு 704 தண்டமானமுள்ளது மத்தியம துர்கமாகும்.

எழுநூத்தி அறுபத்தெட்டு 768 தண்டமானமுள்ளது உத்தம துர்கமாகும். 14

எண்ணூத்தி முப்பத்திரண்டு 832 தண்டமானமுள்ளது அதம நகரமாகும்.

எண்ணூத்தறுபது 860 தண்டமானமுள்ளது மத்தியம நகரமாகும்.

தொள்ளாயிரத்து அறுபது 960 தண்டமானமுள்ளது உத்தம நகரமாகும். என்று முறையே கூறப்பட்டிருக்கிறது.

நகரமானமானது 832 தண்டம் முதல் முறையே 960 தண்டம் வரையில் 16 தண்டம் வீதம் கூட்டிவர, நகரமானம் ஒன்பது 9 விதமாகும்.

[illegible] || கசு ||

[illegible] |
[illegible] ||

[illegible] |
[illegible] ||

[illegible] |

நகரத்தின் முக பாகத்தின் நீளமானது, அதன் அகலத்தைப்போல் இரண்டுபங்கு, அகலத்தில் முக்கால் பங்கு. அரைப்பங்கு, கால்பங்கு என (4) விதமாகும். 16

அது அகலத்தில் ஆறில் (6ல்) ஒரு பங்கு, அல்லது எட்டில் (8ல்) ஒரு ப்ங்கு சச்சதுரமாகவோ, அல்லது தான் விரும்புகிற விதமாகவாவது இருக்கவேண்டும்.

அதனுடைய அகல நீளத்தில் தண்டமானத்தினுலே ஒத்தைப் படையான அளவைக் கொள்ளவேண்டும். மீத மிருப்பது வாடபூமியாகும். இது கிராமாதிகளான ஸகல வித வாஸ்துக்களுக்குமாகும்.

இதில் சிரேயஸ்கரமான ஆயாதிகளை உத்தேசித்து, கோலால் அளவைக் கூட்டியாவது, குறைத்தாவது அளவைக் கொள்ளவேண்டும். 18

ஆயம் 1, வியயம் 2, நக்ஷத்திரம் 3, யோநி 4, ஆயுள் (அம்சம்) 5, திதி 6, வாரம் 7, இவைகளை வாஸ்துமானத்தி

---

*[illegible] |

யஜமாநஸ்ய நாமர்க்ஷஜந்மர்க்ஷேணாவிரோதிகம் யத் || க௯ ||

தந்மாநேந ஸமேதம் ஸ்யாத் ஸ்ரீயாஸ் *ஸர்வஸம்பத்ப்ரதம் ।
வ்யாஸாயாமஸமூஹே வஸுநிக்நே அர்கஹ்ருதேऽவஶே-
ஷேऽஹ்ருதே (ஹ்ருதஶேஷம்) || உ0 ||

ஆயவ்யயமவஶிஷ்டம் ஸாமயோக்ஷாஹ்ருதேஷு ச ।
த்வஜதூம்ரஸிம்ஹஶ்வாவ்ருஷகரகஜகாகாஸ்து யோநிகணா: ||உக||

ஸுஷ்டு யோநய உக்தா த்வஜஸிம்ஹவ்ருஷகஜாஸ் ஶுபதா: ।

ஞுலே கணித்துக்கொள்ளவேண்டும். அவைகள் எஜமானனுடைய நாம நக்ஷத்திரத்திற்கும், வாஸ்துவின் ஜன்ம நக்ஷத்திரத்திற்கும் விரோதமில்லாமல் இருக்கவேண்டும். தோஷமில்லாமல் பொருத்தமாக இருக்கும் மானமானது, ஸகலவிதமான ஸம்பத்துக்களையுமளிக்கும்.

வாஸ்துவின் அகலம் நீளம் இவைகளின் கூடுதல் எண்ணை, 8 ஆல் பெருக்கி வரும் தொகையை 12 ஆல் வகுக்க மீதம் வரும் எண்ணானது ஆதாயம் ஆகும். 20

வாஸ்துவின் வியாஸாயாமத்தை (அகலம் நீளம் இவைகளின் கூடுதல் எண்ணை) 9 ஆலே பெருக்கிவரும் தொகையை, 12 ஆல் வகுக்க மீதம் வரும் எண்ணானது வியயமாகும்.

அந்த எண்ணை 3 ஆல் பெருக்கி வரும் தொகையை 8 ஆலே வகுக்க மீதமானது ஜாதியோநிகளாம்.

துவஜம் 1, தூமம் 2, ஸிம்ஹம் 3, நாய் 4, விருஷபம் 5, கழுதை 6, யானை 7, காக்கை 8, இவைகள் எட்டும் யோநிகளாம்.

இந்த யோநிகளில், துவஜம், ஸிம்ஹம், விருஷபம், கஜம், இவைகள் சுபகரமான யோநிகளாகும்.

* ஸர்வஸம்பத்ப்ரதம் இதி பாடாந்தரம் ।

வ்யாஸேऽபி வஸுபி⁴ர்கு³ணிதே த்ரிநவாப்தாவஶேஷம்
ஆய: (தத்ர யத்) ஶிஷ்டம் || ௨௨ ||

நக்ஷத்ரம் பரிணாஹே *த்ரிம்ஶத்³கு³ணிதே திதி²ஸ்ஸப்தஹ்ருதே |
வாரம் ஸூர்யாதி³கமேவம் ஸ்யாத் பக்ஷேவம் ஸர்வவஸ்தூநாம்
கரணீயம் || ௨௩ ||

ஸூர்யாதி³கமேவ †ஸாவநம் வ்யயாதி⁴கம் ஸர்வநாஶம் ஸ்யாத் |

மறுபடியும் வாஸ்துமானத்தை எட்டால் 8 ஆல் பெருக்கி இருபத்தேழால் 27 ஆல் வகுத்து வரும் மீதமானது நக்ஷத்திரமாகும்.

வாஸ்துமானத்தை* முப்பதால் 30 ஆல் பெருக்கி ஏழால் வகுத்து வரும் மீதமானது திதியாகும்.

ஞாயிறு முதலாக வாரத்தைக் கணக்கிட்டுக்கொள்ள வேண்டும். (திதியை பிரதமை முதலாகவும், நக்ஷத்திரத்தை அசுவதி முதலாகவும் கொள்ளவேண்டுமென்பது பொருள்.)

---

*அத்ரைவம் பாடோ² யோஜ்ய: —

த்ரிம்ஶத்³கு³ணே திதி²ஸ்திதி²ஹ்ருதே ஸ்யாத் |

வாஸ்வம்ஶே நவகு³ணிதே ஸப்தஹ்ருதே வாரகோऽவஶிஷ்டம் |

தஸ்மிந் யுக³கு³ணிதே ஸ்யாந் நவஹ்ருதிஶேஷேऽவஶிஷ்டமம்ஶகம் ||

‡ஸாஹஸம் இதி பாட²: |

*இங்கு இவ்விதம் பாடத்தை சோதித்துக்கொள்ள வேண்டும்:—

வாஸ்துமானத்தை முப்பதால் 30 ஆல் பெருக்கி பதினைந்தால் 15 ஆல் வகுத்து வரும் மீதமானது திதியாகும்.

ஒன்பதால் 9 ஆல் பெருக்கி ஏழால் 7 ஆல் வகுத்துவரும் மீதம் வாரமாகும்.

நான்கால் 4 ஆல் பெருக்கி ஒன்பதால் 9 ஆல் வகுத்து வரும் மீதம் அம்சமாகும்.

விபரீதே து விபத்திஸ்ஸ்யாத் தஸ்மாத் ஸம்யக்பரீக்ஷ்ய
கர்தவ்யம் ॥ ௨௪ ॥

த்வாதசஸாஹஸ்ரைர்விப்ரை†ரதிவஸிதமுத்தமோத்தமம் ஸ்ம்ருதம்।
தசஸாஹஸ்ரைர் மத்யமமத்யமம் ஸ்யாதஷ்டஸாஹஸ்ரை: ॥

ஸப்தஸாஹஸ்ரைர் விப்ரைர் மத்யமோத்தமமிதீஷ்டம் ஸ்யாத்।
ஷட்ஸாஹஸ்ரைர் மத்யமமத்யமம் து பஞ்சஸாஹஸ்ரை: ॥

அதமோத்தமம் து சதுஸ்ஸாஹஸ்ரைஸ்
த்ரிஸாஹஸ்ரை: ।

ஆதாயம் அதிகமானல் அது சௌக்கியத்தையளிக்கும். வியயம் அதிகமானல் அது ஸர்வ நாசத்தையளிக்கும். ஆயாதிகள் விபரீதமாக இருந்தால், அது ஆபத்தையளிக்கும். ஆகையால் ஆயாதிகளை நன்கு கவனித்துக் கொள்ளவேண்டும். 24

பன்னீராயிரம் 12000 பிராம்ஹணர்கள் வஸிக்கின்ற கிராமமானது உத்தமோத்தம கிராமமாகும்.

பதினுயிரம் 10000 பிராம்ஹணர்கள் வஸிக்கின்ற கிராமமானது உத்தம மத்தியம கிராமமாகும்.

எண்ணுயிரம் 8000 பிராம்ஹணர்கள் வஸிக்கின்ற கிராமமானது, உத்தமாதம கிராமமாகும்.

ஏழாயிரம் 7000 பிராம்ஹணர்கள் வஸிக்குமிடம் மத்தியமோத்தம கிராமமாகும்.

ஆருயிரம் 6000 பிராம்ஹணர்கள் வஸிக்குமிடம் மத்தியம மத்தியம கிராமமாகும்.

ஐயாயிரம் 5000 பிராம்ஹணர்கள் வஸிக்கும் கிராமமானது மத்திம அதம கிராமமாகும்.

---

†ரதிஷ்டிதம் இதி பாட: ।

𑌅𑌯𑌤𑌵𑌾𑌸𑌂 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌯𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌸𑌾𑌹𑌸𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌸𑌂𑌵𑍇𑌶𑍍𑌯𑌂 𑌨𑍀𑌚𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌸𑌪𑍍𑌤𑌶𑌤𑍈𑌰𑍍𑌯𑌤𑍍 𑌨𑍀𑌚𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌶𑌤𑍈𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌨𑍀𑌚𑌾𑌧𑌮𑌮𑍍 ॥

𑌸𑌾𑌷𑍍𑌟𑌶𑌤𑌂 𑌤𑍁 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍁𑌣𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌗𑍁𑌣𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑌂 𑌤𑌥𑌾𑌶𑍀𑌤𑌿𑌃 ।
§𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌷𑍍𑌟𑌕(𑌯𑍁𑌕)𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌂 𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌶𑌨𑌮𑍍 ॥

𑌆𑌦𑌿𑌶𑍈𑌵𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍈𑌃 𑌦𑌶𑌮𑍇𑌦𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌕𑌂 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌅𑌨𑍍𑌯𑌦𑍇𑌶𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌦𑌾𑌨𑌂 𑌦𑌶𑌮𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌚𑍈𑌵𑌹𑌿 ॥

நாலாயிரம் 4000 பிராம்ஹணர்கள் வஸிக்கும் கிராமமானது அதமோத்தம கிராமமாகும்.

மூவாயிரம் (3000) பிராம்ஹணர்கள் வஸிக்கின்ற இடமானது அதம மத்தியம கிராமமாகும்.

இரண்டாயிரம் (2000) பிராம்ஹணர்ாள் வஸிக்கின்ற கிராமமானது அதமாதம கிராமமாகும்.

ஆயிரம் (1000) பிராம்ஹணர்கள் வஸிக்கின்ற கிராமமானது நீசோத்தம கிராமமாகும் என்று சில்பாசார்யர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள்.

எழுநூறு (700) பிராம்ஹணர்கள் வஸிக்கின்ற கிராமமானது நீசமத்தியம கிராமமாகும்.

ஐநூறு (500) பிராம்ஹணர்கள் வஸிக்கின்ற கிராமமானது நீசாதம கிராமமாகும்.

முறையே, நூத்தெட்டு 108 (1) பிராம்ஹணர்கள் அதைப்போல் இருமடங்கு 216 (2) பிராம்ஹணர்கள் மும்மடங்கு 324 (3) பிராம்ஹணர்கள், நான்கு மடங்கு 432 (4) பிராம்ஹணர்கள், எண்பது 80 (5) பிராம்ஹணர்

§𑌦𑌶𑌮𑍇𑌦𑌸𑌮𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 ‘𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌯𑍁𑌕𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂’ 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌠𑌭𑍇𑌦𑌂 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌤𑌿 ।

ஷட்கைகாஷ்டாம்ஶவிப்ரேதம் க்ஷுத்ரகம் ஸ்யாத்தஶைகஶோம
பேதி கதிதம் ।
தஸ்ய ஸ்வல்பாயஸித்தம் ஶேஷாணாம் த்வாதஶாதி ॥ ௩௧ ॥

யுக்மா†யுக்மவிபாகை: த்விவிதம் ஸ்யாத் ஸகலவஸ்து
விந்யாஸம் ।
யுக்மே ஸூத்ரத்வயம் ஸ்யாத் அயுக்மே பதமத்யே ச
வீதீ ஸ்யாத் ॥ ௩௨ ॥

ஸம்மிஶ்ராமிஶ்ரஸங்கரஶ்லேஷஸம்ஹாரம் ஸ்யாத் ஸர்வஜந்தூநாம் ।
த்வயோகவேஶம் ஸ்வஸ்திகமித ஸர்வம் ப்ரத்வம்ஸம் சைவ ॥

கள் * ஆறுபத்திநான்கு 64 (6) பிராம்ஹணர்கள், ஐம்பது 50 (7) பிராப்ஹணர்கள், முப்பத்திரண்டு 32 (8) பிராம்ஹணர்கள், இருபத்திநான்கு 24 (9) பிராம்ஹணர்கள், பன்னிரண்டு 12 (10) பிராம்ஹணர்கள், பதினறு 16 (11) பிராம்ஹணர்கள், வஸிக்குமிடமானது க்ஷுத்ர (சிறிய) கிராமமாகும். எனவே சிறிய கிராமங்கள் பத்து (10) விதமாகும். 31

ஸகலவிதமான வஸ்து விந்யாஸமும், யுக்மம் என்றும், அயுக்மம் என்றும் இரண்டுவிதமாகும். (யுக்மம் - இரட்டை வரிசை. அயுக்மம் - ஒற்றை வரிசை.) யுக்மத்தில் ஸூத்திர பதம் இருக்கவேண்டும். அயுக்மத்தில் பதத்தின் மத்தியில் வீதி இருக்கவேண்டும். 32

இவ்விரண்டும் ஒன்றோடொன்று சேர்ந்தால், அது ஸகல ஜீவராசிகளுக்கும் கெடுதியை விளைவிக்கும். 32½

---

†யுக்மே விந்யாஸே இதி பாடாந்தரம் ।

* 64, 50 இரண்டு எண்களுக்குப் பதிலாக 48 என்று இருக்க வேண்டுமென்று தோன்றுகிறது. அப்பொழுது அல்பகிராமம் 10 விதமாகும்.

𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑌕𑌂 𑌤𑌥𑌾 𑌨𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑌕𑌂 𑌪𑌰𑌾𑌗𑌮𑍇𑌵
𑌪𑌦𑍍𑌮𑌂 ।
𑌤𑌥𑌾 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑍇 𑌦𑍈𑌵𑌾𑌦𑌷𑍍𑌟𑌵𑌿𑌧𑌂 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥

𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌵𑍀𑌥𑍍𑌯𑌾𑌵𑍃𑌤𑌾 𑌬𑌹𑌿𑌰𑍍𑌨
𑌬𑌹𑌿𑌃 ।
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌦𑍃𑌤𑌂 (𑌸𑌮𑍁𑌦𑌿𑌤𑌂) 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌲𑌯𑌂
𑌤𑌥𑌾 𑌵𑌾 𑌪𑍀𑌠𑌂 ॥ ௩௫ ॥

𑌏𑌕𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌿𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌭𑌿𑌰𑌪𑌿 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌮𑍁𑌕𑍈𑌃
𑌸𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌤𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌗𑍍𑌗𑌤𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌃 𑌋𑌜𑍁𑌦𑌣𑍍𑌡𑌮𑌹𑌾𑌪𑌥𑌾𑌵𑍍𑌯𑌯𑌾𑌃 ॥

கிராமமானது தண்டம் 1, ஸ்வஸ்திகம் 2, பிரஸ்தரம் 3, பிரகீர்ணகம் 4, நந்தியாவர்த்தம் 5, ப்ராகம் 6, பத்மம், 7 ஸ்ரீ பிரதிஷ்டிதம் 8 என்று எட்டு (8) விதமாகக் கூறப் பட்டிருக்கிறது. 34

ஸகலவிதமான கிராமங்களுக்கும் வெளிப்பக்கமானது மங்கள வீதியினால் சூழப்பட்டிருக்கவேண்டும் அதற்கு வெளியில் வீதி இருக்கக்கூடாது. (மங்கள வீதி — தேவதைகள் விவாஹமான தம்பதிகள் முதலியவர்கள் ஊர்வலம் வருவதற்கான வீதி.)

பிரம்ஹஸ்தானமானது முன்னமே கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதில் தேவாலயம் அல்லது பீடம் இருக்கவேண்டும். 35

கிராமத்தின் பாதையானது ஒரு (1) வில், இரண்டு (2) வில், மூன்று (3) வில், நான்கு (4) வில் அல்லது ஐந்து (5) வில் அகலம் உள்ளதும், கிழக்கு மேற்காகச் செல்கின்ற வழியாகவும் இருந்தால், அதற்கு ருஜுமார்க்கம் என்றும், தண்டமார்க்கம் (தம்பமார்க்கம்) என்றும், மஹாபதம் என்றும் பெயர். 36

---

§ 𑌸𑌮𑍁𑌦𑌿𑌤𑌂 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌠𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍 ।

[illegible]

[illegible] ‖

[illegible] *[illegible]

[illegible]

[illegible] ‡[illegible] ‖

[illegible]

[illegible] ‖ கூ ‖

நடுத்தரமான (மூன்று வில்) அகலமுள்ள வீதியானது பிரம்ஹ வீதி என்று கூறப்படும். அதுவே (அந்த கிராமத்திற்கு) நாபியாகும். (நாபி -- தொப்பிள்)

மத்தியில் துவாரங்கள் (சந்துகள்) இருக்கின்ற வீதியானது ராஜ வீதியாகும். இதன் இரண்டு பக்கங்களிலும் சிறிய சந்துகளிருப்பதாகும். 37

சிறிய வீதிகள் எல்லாவற்றிற்கும் குட்டிமகம் என்று பெயர்.

ரதம் செல்லக்கூடிய மார்க்கமானது, மங்கள வீதி என்று கூறப்படுகிறது.

அதற்குக் குறுக்கே வழியுள்ளதானல், அதற்கு நராசபதம் என்று பெயர் வழங்கப்படுகிறது. 38

வடக்கு நோக்கிச் செல்லுகின்ற மார்க்கங்கள் க்ஷேத்ரம் என்றும, அர்களம் என்றும், வாமனம் என்றும் பெயர் உள்ளவைகளாம்.

கிராமத்தைச் சுற்றிலுமிருக்கும் வீதியானது, மங்கள வீதி

---

*[illegible] । இதி பாடாந்தரம் ।

‡[illegible] । இதி பாடாந்தரம் ।

விப்ராணாமிஹ பாஹுல்யம் யத்ர தந்மங்கலம் ஸ்ம்ருதம்
ந்ருபவணிஜாம் பாஹுல்யம் யத்ர தத்புரமுச்யதே ।
ததிதரஜநவாஸம் க்ராமமித்யுச்யதே புதை:
ஶேஷிதம் வஸிதம் யத் தாபஸாநாம் மடாலயம் ॥ ச0 ॥

க்ராமஸ்ய ப்ராங்முகம் மார்கம் ககநீக்ருத தண்டவத் தந்மத்யே ।
சாரசதுஷ்கயுக்தம் தண்டகமிதி கத்யதே முநிபி: ॥ சக॥

தண்டவதேகவீதீ சாபி ஸ்யாத் தண்டகம் ப்ரோக்தம் ।
ஸந்தியுக்தே க்ராமே வஸிதோ மார்கம் வதந்தி ததா
பஹி: ॥ சஉ. ॥

என்று பெயருள்ளதாகும். புரத்தை (பட்டணத்தை)ச் சுற்றிலுமிருக்கும் வீதியானது, ஜன வீதி என்று கூறப்படும். பெரியோர்கள் கிராமம்-புரம் இவ்விரண்டுகளின் வீதிக்கும் ரத்யை என்னும் பெயரைக் கூறுகிறார்கள். 39

பிராம்ஹணர்கள் நிறைந்திருக்கின்ற கிராமத்திற்கு மங்களம் என்று பெயர். அரசர்களும் (க்ஷத்திரியர்களும்) வைசியர்களும் நிறைந்திருக்கின்ற வஸ்துவுக்கு புரம் என்று பெயர். மற்ற ஜனங்கள் வஸிக்கின்ற இடத்திற்கு கிராமம் என்று பெயர் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. தபஸ்விகள் வஸிக்கின்ற இடத்திற்கு மடம் என்று பெயராம். 40

கிராமத்தின் மார்க்கமானது, கிழக்கு முகமாகவோ அல்லது வடக்கு முகமாகவோ ககனீகிருதமான (படியப் போடப்பட்ட) தண்டத்தைப்போல இருந்து, அதன் நடுவில் நான்கு (4) சந்துகளிருந்தால், முனிவர்கள் அந்த மாக்க்கத்தை தண்டகம் (தண்டாகாரமான மார்க்கம்) என்று கூறுகின்றார்கள்.

சந்துகளில்லாமல் தண்டம்போல ஒரே வீதியாக இருந்தாலும் அதற்கும் தண்டம் என்று பெயர், 41½

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ ௪௫ ॥

[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ ௪௬ ॥

நவ பதங்களுடன் கூடிய கிராமத்தில், பதத்திற்கு வெளியில் நான்கு திக்குகளிலும் வழிகள் அமைந்திருக்க வேண்டும். அந்த வழியில் வடகிழக்கிலிருந்து தென் திசை நோக்கி கிழக்கு வீதி செல்லவேண்டும். அந்த வழியிலிருந்து தென்கிழக்கிலிருந்து மேற்கு நோக்கி வீதியானது செல்லவேண்டும். தென் திக்கிலிருந்து வடக்கு நோக்கி வீதியானது செல்லவேண்டும். அந்த வழியானது வட மேற்கு திசையிலிருந்து கிழக்கு திக்கை நோக்கிச் செல்ல வேண்டும். இவ்விதமாக நான்கு திக்குகளிலும் ஸ்வஸ்திகத்தைப்போல் நான்கு வழிகள் அமைந்திருந்தால் அதற்கு ஸ்வஸ்திகம் என்று பெயர் கூறப்படுகின்றது. 44½

(கிராமத்தின்) கிழக்கு மேற்கு பாகங்களில், வடக்கு நோக்கிச் செல்லுகின்ற வழிகள், மூன்று (1) நான்கு (2) ஐந்து (3) ஆறு (4) அல்லது ஏழு (5) இருந்தால் இந்த ஐந்துகளுக்கும் பிரஸ்தாரம் என்று பெயராம். 45½

கிழக்கு நோக்கி நான்கு (4) வழிகளும், வடக்கு நோக்கி

[illegible] ॥ ௪௭ ॥

[illegible] ॥ ௪௮ ॥

[illegible] ॥ ௪௯ ॥

[illegible] ॥ ௫௦ ॥

பன்னிரண்டு (12) பதினொன்று (11) பத்து (10) ஒன்பது (9) அல்லது எட்டு (8) மார்கங்களிருந்தால் இந்த ஐந்து விதங்களுக்கும் பிரகீர்ணகம் என்று பெயர் 46½

கிழக்கு மேற்காக ஐந்து (5) வழிகளும், வடக்கு நோக்கி பதிமூன்று (13) பதினான்கு (14) பதினைந்து (15) பதினாறு (16) அல்லது பதினேழு (17) வழிகளிருந்து, நான்கு திக்குகளிலும் நான்கு (4) வழிகளுமிருந்தால், இதற்கு நந்தியாவர்தம் என்று பெயர். 48

கிராமம் அல்லது நகரத்தின் வெளிப்பக்கத்தில் நந்தியாவர்தத்தைப் (நந்தியாவட்டம்பூ) போல பல சந்துகளும், உள்கையில் பல வழிகளும் அமைந்திருந்தால், இதற்கு நந்தியாவர்தாபம். என்று பெயர். 49

வடக்கு நோக்கிச்செல்லுகின்ற சந்துகள் பதினெட்டு (18) முதல் இருபத்திரண்டு (22) வரையிலும், கிழக்கு

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌗𑍍𑌗𑌤𑍈𑌰𑍍𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑍈𑌃 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌭𑌿𑌰𑍍𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰-
𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌮𑍈𑌃 ।
𑌷𑌡𑍍𑌪𑌞𑍍𑌚𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌯𑌾𑌤𑍈𑌸𑍍𑌤𑍁 *𑌤𑍍𑌰𑌿𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌕𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌅𑌷𑍍𑌟𑌭𑌿𑌰𑍍𑌯𑌦𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑍍𑌗𑌤𑍈𑌰𑍍𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑍈𑌰𑍁𑌦𑌗𑍍𑌗𑌤𑍈𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌷𑍍𑌟𑌾-
𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃 ।
𑌷𑍋𑌡𑌶𑍈𑌷𑍍𑌷𑍋𑌡𑌶𑍈𑌰𑍍𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑍁𑌦𑌗𑍍𑌗𑌤𑍈𑌰𑍍𑌯𑌦𑌿 ॥

𑌤𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍀𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌮𑌷𑍍𑌟𑌵𑌿𑌧𑌂 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ।
𑌅𑌥𑌵𑌾 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌤𑍍𑌸𑌾𑌦𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌤𑌃 ॥௫௩॥

முகமாகச் செல்லுகின்றவழிகள் ஆறும் (6) அமைந்திருந்தால் அதற்கு பராகம் என்று பெயர் கூறப்பட்டிருக்கிறது. 50

கிழக்கு மேற்காகச் செல்லுகின்ற வழிகள் ஏழும், வடக்கில் செல்லுகின்ற வழிகள், மூன்று (3) நான்கு (4) ஐந்து (5) ஆறு (6) அல்லது ஏழும் (7) அமைந்திருந்தால், அந்த கிராமத்திற்கு பத்மம் என்று பெயர். இது மூன்று முதல் ஏழு வரையிலுள்ள வழிகளினாலே ஐந்து விதமாகும். 51

கிழக்கு முகமாக எட்டு (8) வழிகளும், வடக்கு முகமாக இருபத்தெட்டு (28) வழிகளும் இருந்தாலும், அல்லது கிழக்கு முகமாக பதினாறு (16) வழிகளும், வடக்கு முகமாக பதினாறு (16) வழிகளும் இருந்தாலும், அந்த கிராமமானது ஸ்ரீ பிரதிஷ்டிதம் என்று கூறப்படும்.

இவ்விதமாக தண்டகம் 1. ஸ்வஸ்திகம் 2. பிரஸ்தரம் 3. பிரகீர்ணகம் 4. நந்தியாவர்தம் 5. பராகம் 6. பத்மம் 7. ஸ்ரீ பிரதிஷ்டிதம் 8. என்று, கிராமங்கள் எட்டு (8) விதமாக கூறப்பட்டிருக்கின்றன. 52½

அல்லது * ஸ்ரீவத்ஸாதி விந்யாஸங்களைக் கல்பித்துக் கொள்ளவேண்டும். 53

---

*[illegible] ।

* பத்மவிந்யாஸத்தில் ஸ்ரீவத்ஸம் என்பது கூறப்படவில்லை.

ஸர்வேஷாம் க்ராமாணாம் நாபிம் ந வேதயேத் ஸுதீ: |
க்ராமே வாத க்ருஹே வா தண்டச்சேதாதி நைவ
கர்தவ்ய: || ௫௪ ||

ஸகலாத்யாஸநாந்தகம் விந்யாஸார்தம் பதம்
பவேத் க்ருஹாதிஷு |
க்ஷுத்ரே க்ராமே மார்கா: சத்வாரஸ்த்வஷ்டௌ மத்யமே க்ராமே ||

த்வாதச ஷோடச மார்கா க்ராமேஷூத்தமகேஷு து ஸ்யு: |
பல்லாடவி மஹேந்த்ரே ராக்ஷஸவா புஷ்ப
தந்தேஷு த்வாரவதே || ௫௫ ||

புத்திமாகை இருப்பவன், ஸகலவிதமான கிராமங்களிலும், நாபியை (கிராம மத்திய பாகத்தை) பிணைக்காமல் இருக்கவேண்டும். (வாஸ்துவுடன் சேர்க்காமலிருக்க வேண்டும்.)

கிராமத்திலாவது கிருஹத்திலாவது தண்டச்சேதம் செய்யவும் கூடாது. (கோலளவைப் பிரித்து கணக்கிடக் கூடாது.) 54

புத்திமான்கள், ஸகலபதம் முதல் ஆஸநகாந்தபதம் வரையில், கிருஹாதிவிந்யாஸார்த்தம், பதங்களை கல்பித்துக் கொள்ளவேண்டும்.

க்ஷுத்ர (அதம) கிராமங்களில் நான்கு (4) வழிகள் இருக்கவேண்டும்.

மத்தியம கிராமங்களில் எட்டு வழிகள் இருப்பதாகும்.

உத்தம கிராமங்களில் பன்னிரண்டு (12) அல்லது பதினறு (16) வழிகளிருப்பதாகும். 55½

பல்லாடபதம், மஹேந்திரபதம், ராக்ஷஸபதம், புஷ்பதந்தபதம், இவைகள், துவாரயதந ஸ்தானமாகும். (இவைகள் போக்குவரவுக்கு வாயில்படி அல்லது வழி அமைப்பதற்குரிய இடங்களாகும்.)

ஆராயதநஸ்தாநம் ஜலமார்காஸ்தவி சத்வார: |
விததபதேஶ ஜயந்தே ஸுக்ரீவாம்ஶே ச
முக்யபதேபதே || ௫௭ ||

ப்ருஶவ்ருஷப்ருங்கராஜதௌவாரிகஶோஷநாகதிதி ஜலதா: |
ஸ்தாநாந்யுபத்வாராணாமஷ்டௌ (த்வாதஶ) த்வாரோபயோகிதா: ||

த்ரிகரம் பஞ்சகரம் தச்ச ஸப்தகரம் த்வாரவிஸ்தாரம் |
தாரவிமாநேணோச்சயம் அத்யர்த்தம் வாங்க்ரிவிஹீநம்
தத் || ௫௮ ||

ஸர்வேஷாம் க்ராமாணாம் பஹித: பரிவாஹ்ஸ்த்வ
ஸப்ராஸ்த |

இந்த நான்கு இடங்களும் ஜலமார்கங்களுமாம். (ஜலதாரை முதலியவைகளை கல்பிப்பதற்குறிய இடங்களும் ஆகும்.) 56½

விததபதம் (1) ஜயந்தபதம் (2) ஸுக்ரீவபதம் (3) முக்கியபதம் (4) பிருசபதம் (5) விருஷபதம் (6) பிருங்கராஜ பதம் (7) தௌவாரிகபதம் (8) சோஷபதம் (9) நாகபதம் (10) திதிபதம் (11) ஜலதபதம் (12) (ஜலாதிபதிபதம்,) இந்த எட்டு 8 (பன்னிரண்டு 12) ஸ்தானங்களும், உப துவாரங்களுக்கு உரிய இடங்களாகும். (வீட்டுக்குள் நிலைகள் வைத்துக்கொள்ளுவதற்கு உரிய இடங்களாகும். 58

துவாரத்தின் (வாயிற்படியின்) அகலமானது, மூன்று (3) முழம், ஐந்து (5) முழம், அல்லது ஏழு (7) முழமிருக்க வேண்டும். அகலத்தைப் போல் இரண்டு பங்கு உயரம் அல்லது ஒன்றரைப் பங்கு உயர மிருக்க வேண்டும். இந்த அளவில் அதன் காலின் அளவைச் சேர்க்கக்கூடாது. 59

ஸகலவிதமான கிராமங்களுக்கும் வெளியில், நான்கு

𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌯𑌦𑌿 𑌨𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌤𑍀𑌰𑍇 𑌤𑌦𑌨𑍁𑌤𑍀𑌰𑌾𑌯𑌤𑌾𑌃 ॥ ௧௰ ॥

𑌨𑌵𑌪𑌦𑌂 𑌵𑌾𑌷𑍍𑌟𑌪𑌦𑌂 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌪𑌦𑌮𑌥 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌂
𑌤𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌂 𑌦𑍈𑌵𑌮𑍍 ।

𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑌮𑌥 𑌪𑍈𑌶𑌾𑌚𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌶𑍋𑌂𑌽𑌶𑌂 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 ॥

𑌦𑍈𑌵𑌿𑌕𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑌯𑍋𑌰𑌥 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌗𑍃𑌹𑌶𑍍𑌰𑍇𑌣𑍀 ।
𑌕𑌰𑍍𑌮𑍋𑌪𑌜𑍀𑌵𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍈𑌶𑌾𑌚𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌾
𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑌾𑌸𑌃 ॥ ௧௨ ॥

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌸𑍁𑌰𑌗𑌣𑌭𑌵𑌨𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌶𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑍍𑌯𑌮𑍍 ।

பக்கங்களிலும், பெரிய கோட்டைச் சுவர்களும், அகற்கு வெளியில் அகழியும் இருக்கவேண்டும்.

கிராமாதிகளும், நதியின் தென்கரையில் இருந்தால், அது, அந்த நதியை அனுஸரித்து நீண்டிருக்கவேண்டும். 60

கிராமத்தை நவபதம், (அஷ்டபதம்,) அல்லது ஸப்தபதமாகக் கணக்கிட்டால், அதன் மத்தியமானது பிரம்ஹபதமாகும், அதற்கடுத்தது தைவபதமாகும், அதற்கு அடுத்தது மானுஷபதமாகும். அதற்கடுத்தது பைசாசபதமாகும். இவ்விதமாக முறையே ஸ்தானங்களைக் கல்பித்துக் கொள்ளவேண்டும். இந்த இடங்களில், நடுவிலுள்ள பிரம்ஹாம்சத்தை விலக்கி விட்டு, அதையடுத்துள்ள தைவாம்சம், மானுஷாம்சங்களில் பிராம்ஹணர்கள் வஸிப்பதற்கான வீட்டு வரிசையை கல்பிக்கவேண்டும். பைசாச பதத்தில் கர்மோபஜீவிகள் வஸிப்பதற்கு, (தொழில் செய்பவர்கள் வஸிப்பதற்கு) உரியஸ்தானங்களைக் கல்பிக்க வேண்டும், அல்லது அந்த விடத்தில் பிராமணர்களின் வாஸஸ்தானத்தைக் கல்பிப்பதுமாகும்.

அந்தவிடத்தில் தேவகணங்களுக்குரிய தேவாலயங்களை, முறையே கிழக்கு முதல் கல்பிக்க வேண்டும். . 62½

ணதஸ்யாஸ்யமெ விப்ரதேவதாஸ்ரவநம் பவேத் ||௬௩||

சிவஸ்தாநம் (உத்யம்) அமராணாம் ஸம் (ஸவ-)
பாஹ்யே து வா பவேத் |

ப்ருங்கராஜாம்சகே வாபி பாவகே து விநாயகம் || ௬௪ ||

ஈசாம்சே சிவஸ்தாநம் ஸோமாம்சே வா தா
(ந)த்ஸரெஷு வா |

பாஹ்யேஷ்வேஷு ஸாலப்ரேணீம் மாநேந விதிநா கூ— ||

சிவாலயே பரிவாராணாம் ஸ்தாநாநி (க்ரமஸ்தாந)
உச்யதே |

ஸூர்யபதே ஸூர்யம் ஸ்தாபயேத் கார்யம் வேத் ||

இதன் மத்தியில் (இந்த பைசாசபத மத்தியில்) பிராம்ஹணர்கள் வஸிக்குமிடங்களையும், தேவாலயங்களையும் கல்பிப்பதாகும். (63)

கிராமத்திற்கு முற்றிலும் வெளிப்பக்கத்தில், சிவாலய மிருப்பதுமாகும்.

பிருங்கராஜாம்சம் அல்லது பாவகாம்சத்தில் விநாயக ஆலயத்தை நிர்மாணம் செய்யவேண்டும். (64)

ஈசாநும்சத்தில் சிவாலயத்தை நிர்மாணம் செய்ய வேண்டும். ஸோமாம்சம் அல்லது அதற்கடுத்த அம்சங் களில் கல்பிப்பதுமாகும்.

இந்த சிவாலயத்திற்கு வெளிப்பக்கத்தில் வீட்டு வரிசையை, அளவுடனும் விதியுடனும் கல்பிக்கவேண்டும்,

சிவாலயத்தில், சிவபரிவாரங்களுக்குக் கூறப்பட்டிருக் கிற ஸ்தானங்களை இங்கு கூறுகிறேன் —

ஸூர்யபதத்தில் (ஆதித்யபதத்தில்) ஸூரியனை ஸ்தாபிக்கவேண்டும்,

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

அக்னி பதத்தில் காளிகோவிலை நிர்மாணம் செய்ய வேண்டும். (66)

பிருச பாகத்தில் விஷ்ணு ஆலயத்தைக் கல்பிக்க வேண்டும்.

யமபதத்தில் ஷண்முகாலயத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும்.

பிருசாம்சத்திலாவது, நிருருதி அம்சத்திலாவது (பிதிரு அம்சத்திலாவது) கேசவாலயத்தை நிர்மாணிப்பதுமாகும்.

ஸுக்ரீவாம்சத்தில் கணபதியின் ஆலயத்தை கல்பிக்க வேண்டும். புஷ்பதந்த பதத்தில் கல்பிப்பதுமாகும்.

ஐயனர் கோவிலை நிருருதி அம்சத்தில் கல்பிக்க வேண்டும்.

வருணும்சத்தில் (ஜலாதிபாம்சத்தில்) விஷ்ணுவின் ஆலயமிருக்கவேண்டும். (68)

இந்த விஷ்ணுவின் ஆலயத்தில், மேல்தலத்திலிருந்து முறையே, ஸ்தானக பிம்பம், ஆஸந பிம்பம், சயநபிம்பம் இம்மூன்றையும் கல்பிப்பதுமாகும்.

அல்லது மூலதலத்தை கடினமாகக் கல்பித்து, அதன்

ஸ்ஹ மதாமுயஷ்யே ஸ்ஹ மஜெ ஹ்ரும்மநுவெ லெவ
ஈநுவயாஃ |
ஃதிராமயஷ்ய வாயள ஃஹவெஷு காதஹாயநீ வாஸ: || ௭0 ||

ஸொமெ யநத(தநயந)ம்ருஹம் வா ஃதஹாணாமாமுயம் தத்ர |
ஈஸம்ஶெஶம்கர ஹவநம் வஜந்யாம்ஶெ ஜயணெ வா || ௭௧ ||

ஸொமெ †யநதம்ருஹம் வா ஶொஷவதெ வா விமாதவஜ்ஜ |

மேல்தலத்தில் ஸ்தானக பிம்பத்தை பிரதிஷ்டை செய்வது மாகும். (69)

ஜிநாலயத்தை ஸுகதாம்சத்தில் (ஸுக்ரீவாம்சத்தில்) கல்பிக்கவேண்டும்.

பிருங்கராஜாம்சத்நில் ராஜகிருஹத்தை நிர்மாணம் செய்யவேண்டும். (ஜிநாலயத்தை என்பது பாடபேதம்.)

வாயுபதத்தில் மதிராலயத்தை (கள்ளுக்கடையை) கல்பிக்கவேண்டும்.

முக்கியாம்சத்தில் காத்தியாயநீ கிருஹத்தைக் கல்பிக்க வேண்டும். (70)

ஸோமாம்சத்தில் தநத கிருஹத்தை (தநகிருஹத்தை) யாவது; ஸப்தமாதாக்களின் ஆலயத்தையாவது கல்பிக்க வேண்டும்.

ஈசாம்சத்தில் சிவாலயத்தை நிர்மாணம் செய்ய வேண்டும். பர்ஜந்யாம்சம் அல்லது ஜயந்தாம்சத்தில் நிர்மாணிப்பதுமாகும். (71)

ஸோமபதம் அல்லது சோஷபதத்தில் தநத(தந) கிருஹத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும்.

---

*ஜிநயாஃ இதி வாமாரை |

†ஸொஃம்ருஹம் இதி வாமாரை |

𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌗𑌜𑌾𑌨𑌨𑌸𑌦𑌨𑌂 𑌅𑌦𑌿𑌤𑍌 𑌵𑌾 𑌮𑌾𑌤𑍃𑌕𑍋𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌕𑌮𑍍 ॥

𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌰𑍍𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌭𑌾𑌮𑌣𑍍𑌡𑌪𑌂 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌦𑍈𑌶𑌾𑌨𑍇 𑌵𑌾𑌗𑍍𑌨𑍇𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌾 𑌸𑌭𑌾𑌙𑍍𑌗𑌣𑌮𑍍 ॥௭௩॥

𑌤𑌦𑍍𑌵𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑍇 𑌸𑌭𑌾𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 †𑌹𑌰𑌿𑌸𑌦𑌨𑌂 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌤𑌤𑌃 ।
𑌕𑍍𑌰𑍂𑌰𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌕𑌲𑍍𑌪𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌯𑌦𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌕𑌂 𑌤𑌤𑌃 ॥௭௪॥

𑌯𑍁𑌗𑍍𑌮𑌾𑌯𑍁𑌗𑍍𑌮𑌪𑌦𑍇 𑌚 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇 𑌨𑌵𑌭𑌾𑌗𑍇 ।
𑌵𑍍𑌯𑌵𑌹𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌂 𑌚 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌮𑌾𑌂𑌶𑍇 𑌚 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌶𑌃 ॥

அவ்விடத்தில் (சோஷாம்சத்தில்) கணேசாலயத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும்.

அதிதிபதத்தில் மாதிருகோஷ்டத்தை ஸப்தமாதாக்களின் ஆலயத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். (72)

விஷ்ணுவின் ஆலயமத்தியில் ஸபாமண்டபத்தை நிர்மாணம் செய்யவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. அந்த ஸபாமண்டபமானது, பிரம்ஹ ஸ்தானத்திற்கு ஈசானிய பாகம் அல்லது ஆக்னேய பாகத்திலிருக்க வேண்டும். (73)

அந்த ஸபாமண்டபமானது விஷ்ணுவாலயத்திற்கு வடமேற்கு பாகத்திலிருக்கவேண்டும். அதை அடுத்து தென்பாகத்தில் விஷ்ணுவின் ஆலயமிருக்கவேண்டும். (73½)

அதன் மத்தியில், பயங்கரமானதும், நம்பிக்கையை உண்டு பண்ணக்கூடியதுமான ஐந்து விஷயங்களிருக்க வேண்டும். (74)

அஷ்டபாகம் அல்லது நவபாகத்தில், இரட்டைப்படை அல்லது ஒற்றைப்படையில், (64 பதம் 81 பதம்போன்ற

---

†𑌹𑌰𑌿𑌸𑌦𑍍𑌮 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌠𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍 ।

நலிநகபவநம் ஸ்வஸ்திகநந்த்யாவர்தம் ப்ரலீநகம் சைவ ।
யுக் ஶ்ரீப்ரதிஷ்டிதாக்யம் சதுர்முகஹர்ம்யம் து பத்மஸமம் ॥ ௭௬ ॥

விஷ்ணுச்சந்தவிமாநம் த்ரிதலாதித்வாதஶதலாந்தம் ।
பஹிரேவைதம் ஸர்வம் ப்ராகாராத்தஸ்து விஜ்ஞேயம் ॥

ஸ்திதாஸீநஶயநம் யத்ர யதிஷ்டம் து தத்ர தத்
ஸ்தாப்யம் ।
உத்தமமத்யமாதமநீசாதிகம் க்ரமேணைவம் ॥ ௭௭ ॥

பவநம் க்ராமேஷ்வபி தபிதி நீசம் தொத்தமே ந ஸத்யாஜ ।

வஸ்துக்களில்) பிரம்ஹ ஸ்தானத்தை விலக்கி, கிழக்கு முதலான திக்குகளில், முறையே, 1 நளின கபவனம். 2 ஸ்வஸ்திகம் 3 நந்தியாவர்தம் 4 ப்ர(ந)லீனகம் 5 ஸ்ரீபிரதிஷ்டிதம் 6 சதுர்முகஹர்மியம் 7 பத்மஸமம் 8 விஷ்ணுச்சந்தவிமானம் இவைகளை, திரிதலாதி துவாதசதலாந்தமாக (மூன்று அடுக்கு கோபுரம் முதல் பன்னிரண்டு அடுக்கு கோபுரம் வரையிலுடையதாக) நிர்மாணம் செய்ய வேண்டும். இவ்விதமான கோபுரமானது தேவாலயத்தின் வெளிப்பக்கத்திலும் கல்பிக்கப்படவேண்டும். இவ் விஷயத்தை கிராமாதிகளிலும் கல்பிக்கவேண்டும். (77)

(இவ்விதம் கல்பிக்கப்பட்ட தேவாலயங்களில்) ஸ்தித மூர்த்தி, ஆஸீன மூர்த்தி, சயான மூர்த்தி, இவைகளில் எந்த மூர்த்தி இஷ்டமோ, அந்த மூர்த்தியை பிரதிஷ்டை செய்யவேண்டும்.

விமானமானது முறையே, உத்தமம், மத்யமம், அதமம், நீசம், என்று நான்குவிதமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

கிராமாதிகளில், நீசபவனமானது (மிகச்சிறிய வீடானது)

க்ஷுத்ரே க்ஷுத்ரம் விமானம் யத்யத்ரைவோசிதம்
விதாதவ்யம் ॥ ௭௯ ॥

த்ரிசதுஷ்பஞ்சதலம் தத் ஹீனே ஹீனம்(னம்) ச
ஸாமான்யகம் ।
க்ராமே வா நகரே வோத்க்ருஷ்டே தேவாலயம் து
நீசம் சேத் ॥ ௮௦ ॥

நீசா பவந்தி புருஷா꞉ ஸ்த்ரியோ(அ)பி து³ஶ்ஶீலதாம் யாந்தி ।

கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆயினும் உத்தமமான தேவாலயத்தில் நீச விமானத்தை (அதமாதமமான மிகச் சிறிய விமானத்தை) கல்பிக்கக்கூடாது.

கிராமமானது க்ஷுத்திர கிராமமாக இருந்தால், தேவாலயத்தின் விமானம் க்ஷுத்திரமாக (சிறியதாக) இருப்பதாகும். எங்கு எவ்விதமான விமானம் உசிதமோ, அந்த விமானத்தை அங்கு (அந்த கிராமத்தில்) கல்பித்துக் கொள்ளுவதாகும். 79

அந்த விமானமானது, த்ரிதலம், சதுஸ்தலம், பஞ்சதலம், முதலியவைகளாம். (3, 4, அல்லது 5 தலங்களுடையது.)

ஹீனமான கிராமத்தில், தேவாலயத்தின் விமானமானது, ஹீனமாகவோ அல்லது ஸாமானியமாகவோ இருப்பதாகும்.

உத்க்ருஷ்டமான (பெரிய) கிராமம் அல்லது நகரத்தில் தேவாலயமானது நீசமாக (சிறியதாக) இருந்தால், அந்த கிராமம் அல்லது நகரத்திலிருக்கும் புருஷர்கள், நீசர்கள் (அல்பத்தனம் உடையவர்கள்) ஆவார்கள். ஸ்திரீகள் துச்சீலைகள் (கெட்ட நடத்தையுடையவர்கள்) ஆவார்கள்.

ஆகையால் தேவாலய விமானங்களை, கிராமாதிகளுக்கு ஏற்றபடி ஸமமாகவோ பெரியதாகவோ கல்பிக்கவேண்டும்.

தத்ராஸ் ஸாலயிகம் வா தத்ஸம்வேத்ய (யா)
ப்ரயோக்தவ்யா || அக ||

ஹரிஹரஸ்தானம் வாஸ்துகர்ண்யஸமந்தம் யதேஷ்டம் ஸ்யாத்।
ஸம்வ்ருதா: சண்டேசோ தநத: காளீ ச பூதநா சைவ||

காளீஸுதஸ்ச கல்கீ சைதே த்வாரபாலிகா: ப்ரோக்தா: ।
ப்ராகார்வா த்வாரே ஸர்வம் க்ராமாபிமுகம் தத்
பராங்முகம் வா ஸுபதம் || அஉ ||

விஷ்ணுக்ருஹம் ஸர்வதிக்வக்த்ரம் க்ராமாபிமுகம் வா
ஸுபதம் ।

இவ்விஷயமானது விஷ்ணுவின் ஆலயம், சிவாலயம் இவைகளுக்குக் கூறப்பட்டதாகும்.

[சிவாலயம்-விஷ்ணு ஆலயங்கள், மற்ற வீடுகளைக் காட்டிலும் பெரிதாகவும் உயரமாகவும் இருக்கவேண்டும் என்பது பொருள்]

மற்றபடி வீடுகள் யாவும் மனம்போல் இருப்பதாகும். 81½

சண்டிகேசுவரர் 1, குமாரன் 2, தனதன் 3, காளீ 4, பூதனை 5, காளீஸுதன் 6, கட்கீ 7, இவர்கள் கிராமத்தின் வாயில் காப்பாளர்களாவார்கள்.

கிராமங்களில் சிவாலயமானது, கிழக்கு முகம், அல்லது மேற்கு முகமாக இருக்கவேண்டும். அந்த சிவாலயமானது கிராமாபிமுகமாக இல்லாமலிருப்பது சுபத்தையளிப்பதாகும்.

விஷ்ணுவின் ஆலயமானது எந்த திக்கையும் நோக்கி இருப்பதாகும். கிராமத்தை நோக்கி இருப்பது சுபபலனை அளிப்பதாகும்.

[illegible] ||

[illegible] |
[illegible] ||

[illegible] |
[illegible] ||

[illegible]† [illegible] |

மற்ற தேவதைகளின் ஆலயங்கள் கிழக்கு முகமாக இருக்கவேண்டும்.

ஸப்த மாதாக்களின் ஆலயமானது வடக்கு முகமாக இருக்கவேண்டும். 84

ஸூரியனின் ஆலயமானது மேற்கு முகமாக இருக்க வேண்டும்.

வீடுகளைக் கட்டத் துவங்குவதற்கு முன்னமே தேவாலயங்களைக் கட்டிவிடவேண்டும்.

கிராமாதிகளின் ஹ்ருதயஸ்தானம் (1) முதுகெலும்பு ஸ்தானம் (2) சூலஸ்தானம் (3) ஸூத்திர ஸ்தானம் (4) ஸந்தி ஸ்தானம் (5) கர்ணநாடீ ஸ்தானம் (6) இந்த ஆறு (6) இடங்களில் தேவாலயம் முதலியவைகளை நிர்மாணம் செய்யக்கூடாது. 85½

கோசாலையானது, தேவாலயத்திற்குத் தென்பக்கத்தில் இருக்கவேண்டும். வட பக்கத்தில் பூந்தோட்டம் இருக்க வேண்டும். கிழக்குக் கோபுர வாயிலின் பக்கம் அல்லது மேற்குப் பக்கத்தில் தபஸ்விகள் வஸிக்குமிடம் இருக்க வேண்டும்.

---

† [illegible] |

ஸர்வத்ரைவ ஜலாஶயமிஷ்டம் வாபீ ச கூபகம் ச ||௮௭||

வைஶ்யாநாம் தக்ஷிணத: வஸதிஸ்தாநம் து ஶூத்ராணாம் |
ப்ராச்யாம் வாப்யுத்தரதோ கேஹம் கும்பகார-
குலாலாநாம் || ௮௮ ||

தத்ரைவ நாபிதாநாஞ்ச கர்மோபயுக்தாநாம் |
மத்ஸ்யோபஜீவிநாம் ஸ்தாநம் வாஸம் வாயவ்யதிஶி து ||

பஶ்சிமதிஶி மாம்ஸவ்யவஹர்த்ரூணாம் நிவாஸ: ஸ்யாத் |
தைலோபஜீவிநாம் சோத்தரதிஶி க்ருஹஶ்ரேணி: ||௯௰||

ஜலாசயம் (குளம் முதலியவைகள்) குட்டை, கிணறு இவை எந்தத் திக்கிலும் இருப்பதாகும். 87

(தேவாலயத்திற்கு) தென் பக்கத்தில் வைசியர்களின் வாஸஸ்தலம் இருக்கவேண்டும்.

தேவாலயத்திற்கு நான்கு பக்கங்களிலும் சூத்திரர்களின் வீடுகள் இருக்கவேண்டும்.

கிழக்கு அல்லது வடக்குப் பக்கத்தில் குயவர்களின் வீடுகள் இருக்கவேண்டும். 88

அந்தவிடத்திலேயே நாபிதர்களின் வீடுகளும் மற்ற தொழிலாளர்களின் வீடுகளும் இருக்கவேண்டும்.

வாயு திக்கில் மத்ஸ்யோபஜீவர்களின் (மீன் வியாபாரத்தினாலே ஜீவிப்பவர்களின்) வாஸஸ்தானம் இருக்க வேண்டும். 89

மேற்கு திக்கில் மாமிஸ வியாபாரிகளின் வாஸஸ்தலம் இருக்கவேண்டும்.

வடக்கு திக்கில் எண்ணெ வியாபாரம் செய்யும் வாணியர்களின் வீட்டு வரிசை இருக்கவேண்டும். 90

धनुर्भिस्त्रिपञ्चसप्तभिर्वा नवभिः गृहावधिः
वेश्मकः ।
[illegible] तदूर्ध्वं [illegible] वर्धयेत् क्रमशः ॥ ௯௧ ॥

व्यासाद्द्विगुणावधिकं यावदिष्टं [illegible] ।
तत्रैव हस्तमानेन गेहं कुर्याद्यथाविधि ॥

रुचकः स्वस्तिको वा नन्द्यावर्तं च सर्वतो
भद्रम् ।
[illegible] वेश्मनाम् ॥

दण्डकशालालाङ्गलमथवा शूर्पं यदिष्टं [illegible] ।

வீட்டின் எல்லையானது, மூன்று (3) ஐந்து (5) ஏழு (7) அல்லது ஒன்பது (9) தநுஸ் அகலமுள்ளதாக இருப்பதாகும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது அந்த அளவுக்குமேல் முறையே இரண்டு இரண்டு கோல் வீதமாக அகலத்தை விருத்திசெய்துகொள்ளுவதாகும். 91

அகலத்தைப்போல இரண்டு பங்கு அளவு வரையில் விருப்பப்படி நீளத்தை வைத்துக்கொள்ளுவதாகும்.

அதே இடத்தில் ஹஸ்தமானத்தினல், விதிப்படி வீட்டைக் கல்பித்துக்கொள்ளுவதுமாகும். 92

ருசகம் 1. ஸ்வஸ்திகம் அல்லது நந்தியாவர்த்தம் 2. ஸர்வதோபத்திரம் 3. வர்தமானம் 4. என்று அவைகளின் உருவபேதத்தினலே நான்குவிதமான வீடுகள் கூறப் பட்டிருக்கின்றன. 93

அந்த வீடுகள் தண்டகம்–1, சாலே–2, லாங்கலம்–3 அல்லது சூர்பம் என்ற பேதங்களுள் இஷ்டமான பேதத்தில் இருப்பதாகும்.

ம்ராமாத் கிஞ்சிதூரதெ வாவகெதியெரவா வாயவ ||௯௪||

வாஸ: ஸ்யாத் ஸ்தபதீநாம் ஶேஷாணாம் தத்ரகுதேவஸ்ய |
தஸ்மாத் கிஞ்சித்தூரதெ ரஜகாதீநாம் நிவாஸ: ஸ்யாத் ||௯௫||

அக்ஞாருகாஷ்டிமாணி வஸேஶாயாம் கொராஸாதெ தூ |
அக்ஞாருயொஷிதஸ்தா: தாம்ராயஸ்ஸீஸமுக்ஷணாஸ்வஹா: ||

வஸேஶாலெ முறுகொக்ஷத்ரியொவிதா *ம ராமாவேஶ்ய |
வ்யாமஸ்தரதிரி உஹெ்ணஃ வஹாஸதெ: ஸ்யாத்
ஶவாவாஸ: || ௯௬ ||

ஶேஷாணாமபி தத்தூரதெ ஷெஶெ ஶ்மஶாநம் ஸ்யாத் |

கிராமத்திற்கு அப்பால் ஸ்வல்ப தூரத்தில் அக்னி மூலை அல்லது வாயுமூலையில் ஸ்தபதிகளின் வாஸஸ்தானம் இருக்க வேண்டும்.

அவ்விடத்தில் மற்றவர்களுக்கும் வீடுகளிருப்பதாகும்.

அதற்கு அப்பால் ஸ்வல்ப தூரத்தில் வண்ணான் முதலியவர்களின் வாஸஸ்தானம் இருக்கவேண்டும். 95

கிராமத்திற்குக் கிழக்கு திக்கில் ஒரு குரோச தூரத்தில் சண்டாளர்கள் வஸிக்கும் குடிசைகள் கல்பிக்கப்பட வேண்டும். அந்த சண்டாளர்களின் ஸ்திரீகள் செம்பு, இரும்பு, ஈயம் இவைகளினாலே செய்யப்பட்ட நகைகளை அணிந்திருப்பவர்களாவார்கள். 96

முன்பகலில் மலமூத்திர மோசனத்திற்குத் தகுதியான பூமியானது, கிராமத்திற்குத் தென்மேற்கு திசையில் இருக்க வேண்டும்.

கிராமத்திற்கு வடகிழக்கு திக்கில், ஐநூறு (500) கோலுக்கப்பால் சுடுகாடு இருக்கவேண்டும். 97

* ம்ராமஸெஹெஸ்ரதஸ்யாம் உதி வாமெ யாத்ர உதி ஸாதி |

அஷ்டாஹுஸ்ஸங்காஸ் ஸ்த்ராநதோயாஸ்யாவயாநம் ச ||௯௮||

தேவமார்க்ஷவிஷ்வகோஷ்ட க்ராமாவ்ருதஜே ஸமாகவஸிவ்ருத்தி: |
வ்யஸநம் க்ராமவிநாஸ: ந்ருபஸம்மோ ஸவதி மரணம் ச ||

தேவாலயாந்தராவண ஸந்ந்யத்வம் ஸோயஸ்லஷ்யம் சாபி |
மார்க்கே ஸங்கரக்ஷேபணமீத்ருக் க்ராமஸ்ய ஸந்ந்யதா
யாபி || ௱ ||

க்ராமாதீநாம் ச ஸர்வேஷாம் கர்ப்பவிந்யாஸ உச்யதே |

மற்றவர்களுக்கும் அவரவர்கள் இருக்குமிடத்திலிருந்து 500 கோல் தூரத்திற்கப்பால் சவம் அடக்கம் செய்யும் பூமி இருக்கவேண்டும். 97½

சண்டாளர்கள், சர்மகாரர்கள் (தோல் பதனிடுபவர்கள்) இவர்களின் வாஸஸ்தலம், ச்மசானம், ஜலாசயத்திற்குப் போகும் வழி இவைகள் தேவாலயம் விசுவகோஷ்டம் (பொதுச் சாவடி) கிராமத்தைச் சுற்றிலுமுள்ள இடம், வழி இவைகளைச் சுற்றிப் போகவேண்டியதாக (இருக்கக் கூடாது, அவ்விதம்) இருந்தால், வியஸனம் (துன்பம்) கிராமத்திற்கு அழிவு, அரசனுக்கு அவமதிப்பு, மரணம் இவைகளையளிக்கும். 99

தேவாலயத்திற்குள் கடைகளில்லாதிருப்பது (அல்லது கடைகளிருப்பது, தேவதாமூர்த்திகளில்லாமல் சூன்யமாக இருப்பது) குப்பைகளிருப்பது, வழியில் அசுத்தமானவைகளைப் போடுவது இதுபோன்றவைகள் கிராமத்திற்கு சூனியத்தன்மையை உண்டுபண்ணும். (கிராமத்தை உருவமில்லாமல் செய்துவிடும்). 100

கிராமம் முதலிய எல்லாவற்றிற்கும் கர்பவிநியாஸத்தை கூறுகிறேன்.

𑌸𑌗𑌰𑍍𑌭𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌮𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑍈 𑌵𑌿𑌗𑌰𑍍𑌭𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌨𑌾𑌶𑌨𑌮𑍍 ॥

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑍍𑌨𑍇𑌨 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌂 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌗𑍍𑌵𑌿𑌨𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍇𑌤𑍍 ।
𑌮𑍃𑌤𑍍𑌕𑌨𑍍𑌦𑌧𑌾𑌨𑍍𑌯𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌲𑍋𑌹𑌧𑌾𑌤𑍁𑌰𑌤𑍍𑌨𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌨𑍀𑌲𑌕𑍈𑌃 ॥௱௩॥

𑌪𑌣𑍇𑌨 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑍋𑌷𑌾𑌣𑍍𑌯𑍇𑌵
𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇𑌤𑍍 ।
𑌸𑌲𑌿𑌲𑌾𑌪𑍂𑌰𑌿𑌤𑍇 𑌶𑍍𑌵𑌭𑍍𑌰𑍇 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌦𑍍𑌬𑍁𑌧𑌃 ॥

𑌧𑌾𑌨𑍍𑌯𑍋𑌪𑌰𑌿 𑌨𑌿𑌧𑌾𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌾𑌮𑍍𑌰𑌭𑌾𑌜𑌨𑌮𑌭𑍍𑌰𑌮𑍍 ।
𑌤𑌾𑌮𑍍𑌰𑌭𑌾𑌜𑌨𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌧𑌾 𑌪𑌰𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥௱௪॥

𑌅𑌰𑌤𑍍𑌨𑌿 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶 𑌪𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌷𑍍𑌟𑌧𑌾𑌰𑌂 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌾𑌨𑍍𑌤𑌤𑌃 ।
𑌉𑌨𑍍𑌨𑌤𑌂 𑌤𑌾𑌵𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑌾𑌰𑌪𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍 ॥௱௫॥

ஸகர்பமான (கர்பநியாஸத்துடன் கூடிய) கிராமாதிகள் ஸகல ஸம்பத்துகளையும் அளிக்கும். கர்பநியாஸமில்லாத கிராமாதிகள், எல்லாவற்றையும் அழித்துவிடும். ஆகையால் ஸகலவிதமான முயற்சிகளையும் செய்து, நன்கு கர்ப விநியாஸத்தைச் செய்யவேண்டும்.

மண் (தசமிருத்திகை), கிழங்கு (தாமரை), தானியங்கள், சுத்தமான உலோகங்கள், தாதுக்கள், ரத்னம், இந்திர நீலம், பணம் (நாணயம்) ஆகிய திரவியங்களைக் குற்றமற்றவைகளாக ஸங்கிரஹிக்கவேண்டும். அந்த மண் முதலியவைகளை ஜலத்தினாலே நிரப்பப்பட்ட குழியினுள் வைக்கவேண்டும். 103

தானியத்தின்மேல் செப்புப் பாத்திரத்தை அசையாமல் வைக்கவேண்டும். தாமிரப் பாத்திரத்தின் அகலமானது அரத்னி (ஒரு முழம்) 12 அங்குலம், 10 அங்குலம், 8 அங்குலம், 4 அங்குலம் என்று 5 விதமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதன் உயரமானது அகலத்துக்கு ஸமமாகவே

ஸபஞ்சபஞ்சகோஷ்ட²ம் வா நவகோஷ்ட²கமேவ வா ।
உபபீட²பதே³ தே³வா: ஸ்தா²ப்யா தி³க்ஷு து ஸம்ஶ்(ஸ்தி²)தா: ॥

ரஜதேன வ்ருஷ: ஸ்தா²ப்யோ வஜ்ரீ ஹாடகநிர்மித: ।
யமே து யமராஜஶ்ச ஶுல்பே³னாயஸவாரண: ॥ ௱௭ ॥

ஹேமஸிம்ஹஸ்து ரௌப்யேண வருணே ஸ ஜலாதி⁴ப: ।
வாஜீ ஶ்வேதரூப: ஸோமே ராஜதோ த்³விஜராஜக: ॥ ௱௮ ॥

ஈஶே வைக்ராந்தமக்³னௌ து த்ரபுஸீஸம் து நைர்ருதே ।
*ஸ்வர்ணம் ஸமீரணே ஜாதிஹிங்கு³ல்யம் து ஜயந்தகே ॥

இருக்கவேண்டும், அந்தப் பாத்திரமானது வட்டவடிவமாக, சச்சதுரமாக, 10 பட்டைகளுள்ளதாக அல்லது ஒன்பது பட்டைகளுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். அந்தப் பாத்திரத்தில் உபபீடஸ்தானத்தில் தேவதைகள் வஸிக்கிருர்கள்.

ஸூரியஸ்தானத்தில் வெள்ளியினுல் விருஷபம் 1, தங்கத்தினுல் இந்திரன் 2, யமஸ்தானத்தில் சுல்பத்தினுல் (   )யமராஜன் 3, இரும்பினுல் யானை 4, தங்கத்தினுலே சிங்கம் 5, வருணதிக்கில் வெள்ளியினுலே வருணன் 6, வெண்மையானகுதிரை. 7, ஸோமதிக்கில் வெள்ளியினுலே சந்திரன் (ஸோமன்) 8, இவைகளைக் கல்பிக்கவேண்டும். 108

ஈசானதிக்கில் வைக்கிராந்தம், அக்னிதிக்கில் பித்தளை, நைருருதிதிக்கில் ஈயம், வாயுதிக்கில் ஸுவர்ணம். (பணம் என்று மற்ருெரு பாடம்.) ஜயந்தஸ்தானத்தில் ஜாதிஹிங்குலியம், பிருசஸ்தானத்தில் அரிதாரம், விததஸ்தானத்தில் மனேசிலே, பிருங்கராஜஸ்தானத்தில் ஸுவர்ணமாக்ஷிகம், ஸுக்ரீவஸ்தானத்தில் ராஜாவர்தம், சோஷபாகத்தில்

*பணம் இதி பாடா²ந்தரம் ।

ஹரிதாலம் ஹ்ருதயே ஸ்தாநே விந்யஸேத்து மநஶ்ஶிலா ।
மாக்ஷிகம் ஹ்ருந்மத்யமே ஸ்தாநே ராஜாவர்த்தம் ஸமுத்கலே ॥

கைரிகம் கோஷ்டஸ்தாநே து முக்யேஞ்ஜநம் பவேத் ।
அதிதலே தாரதம் விதத்யாத் ஸர்வமேவ ந்யஸேத் க்ரமாத் ॥௧௧௧॥

அஷ்டதிக்ஷு ச லோகேஶா: ஸ்வபாத்ராப்யந்தராநநா: ।
ஷட்பஞ்ச சதுஸ்த்ரித்வ்யங்குலை: பிம்போதயம் பவேத் ॥

ததர்த்தம் வாஹநோத்ஸேதம் ஸ்தாநகாஸநமேவ வா ।
[illegible] ॥௧௧௨॥

வஜ்ரம் ச வைடூர்யம் விவஸ்வதி விநிக்ஷிபேத் ।

கைரிகம், கணமுக்கிய (முக்கிய) ஸ்தானத்தில் அஞ்ஜனம். (அஞ்சனக்கல்) அதிதிஸ்தானத்தில் தரதம் (இவைகளை இவ்விதமாக, முறையே, வைக்கவேண்டும். 111

லோகபாலர்களை நாச்சந்தில் உள்பககத்தைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்படி (பாஜனத்திற்குள் முறையுடன் வைத்து) ஸ்தாபிக்கவேண்டும். லோகபாலர்களின் பிம்பத்தின் உயரமானது, 6, 5, 4, 3, அல்லது 2. அங்குலமிருக்கவேண்டும். 112

அவர்களின் வாஹனங்களின் உயரமானது, அவர்களின் உயரத்தில் ஸரிபாதி உயரமிருக்கவேண்டும். அவர்கள், ஸ்தானகமூர்த்தியாகவோ அல்லது ஆஸனமூர்த்தியாகவோ இருப்பதாகும். 112½

அந்தந்த தேவதைகளின் பாவங்களை அறிந்தவர்கள் கொண்டுவந்து கொடுத்த ரத்னங்களில், ஆபவத்ஸ ஸ்தானத்தில் முத்து, மரீசி ஸ்தானத்தில் பவழம்,

வஜ்ரமிந்த்ரஜயே வித்யாதிந்த்ரநீலம் து மித்ரகே ॥ ௧௧௪ ॥

ருத்ரராஜே மஹாநீலம் மரகதம் து மஹீதரே ।
மத்யே பத்மராகம் து விந்யஸேத் கர்ப்பபாஜநே ॥௧௧௫॥

ஸ்வர்ணாதி தாதவஶ்சைவ ஸ்வஸ்திகாகாரபாஜநே ।
தஸ்யைவ பார்ஶ்வபாகேஷு ஶ்ரீதாதி ந்யாஸயேத் ॥௧௧௬॥

ஹேமாயஸ்தாம்ரரௌப்யைஸ்து ஸ்வஸ்திகாநி சதுஷ்டயம் ।
ப்ரஹ்மஸ்தாநாத் பஹிர்த்தாநி பூர்வாதிஷு ந்யாஸயேத்
க்ரமாத் ॥ ௧௧௭ ॥

ஸ்வர்ணேந ஶாலிம் ரௌப்யேண வ்ரீஹிம் ஆயஸ
கோத்ரவம் ।
ப்ரவாலகம் கம்ஸீஸாஸம் திலம் வைகந்த(கா)ங்குகம் ॥

ஸவித்ரு ஸ்தானத்தில் வஜ்ரம், விவஸ்வான் ஸ்தானத்தில் வைடூர்யம், இந்திரஜய (ராஜ) ஸ்தானத்தில் வைரம், மித்ரஸ்தானத்தில் இந்திரநீலம், ருத்திரராஜஸ் தானத்தில் மஹாநீலம், மஹீதரஸ்தானத்தில் மரகதம், மத்தியில் பத்மராகம், என்று இவ்விதமாக, கர்பபாஜனத்தில், வைக்கவேண்டும். 116

தங்கம்- இரும்பு- தாமிரம்- வெள்ளி, இந்த லோஹங்களினுலே, 4 ஸ்வஸ்திகாகிருதிகளைச் செய்து கர்பபாஜனத்தின் நான்குபக்கங்களிலும் வைக்கவேண்டும். இவைகளை பிரம்ஹஸ்தானத்திற்கு வெளியில் கிழக்கு முதலிய திக்குகளில் முறையே வைக்கவேண்டும். 117

மேலும், ஸுவர்ணத்தினுலே சாலி (சம்பாநெல்) தானியம் வெள்ளியினுலே வ்ரீஹி(சிறுநெல் தான்யவிசேஷம்) தானியம், இரும்பினுலே கோத்ரவம், (வரகுதானியம்)

ஶாலிம் தான்யமயம் தாம்ரே குலுத்தம் முத்கம் ரௌஹஜாம் |
ஸாஜநாய பலிம் தத்வா பஶ்சாத் ஸம்வர்த்தம் ந்யாஸயேத் ||

கர்பந்யாஸவிதிஜ்ஞைஸ்து காலாயஸம் பாத்ரோபரி |
வஜ்ராங்குலோத்த வ்யஸ்லேஷாதாதிக்ய ஸஹஸ்ர பாணத: ||

விஸ்தாரம் ஏகாங்குலம் ஹஸ்தாந்த்யம் த்விதீயகம் |
ஸாஜநோபரி தக்ஷோபஸ்யம் மஹாந்த்யாஸ்வி அக்ஷணே: ||

ஸ்தானீயே (அ)த்ரோணமுகே வாவர்ணாடே ப்ரதிமண்டலே |

பித்தளையினாலே கந்ததானியம், ஈயத்தினாலே உளுந்து, வைக்கிராந்தத்தினாலே (லோஹ விசேஷம்) எள்ளு, இரும்பினாலே பயறு, தாமிரத்தினாலே கொள்ளு இவைகளைச் செய்து, அந்த கர்பபாஜனத்திற்குள் வைத்து, கர்ப பாஜனத்திற்கு பலிகொடுத்து, பிறகு அந்த கர்ப பாஜனத்தை பூமிக்குள் புதைக்கவேண்டும். 119

கற்ப நியாஸ விதியை அறிந்தவர்கள், அந்த கர்பபா ஜனத்திற்குமேலே, கருங்காலியினாலே இந்திரகீலம் (மூடி) போடவேண்டும். அது பாஜனத்தின் விஸ்தாரத்தைக் காட்டிலும் ஒரு அங்குலம் அதிக விஸ்தாரமுள்ளதாகவும், 12. அங்குலம் நீளமுள்ளதாகவும் இருக்கவேண்டும். (கர்பபாஜனத்தின் அளவு இருக்கவேண்டும் என்பது பொருள்.)

(கர்பபாஜனமானது அதிக விஸ்தாரமுள்ளதாக இருந்தால்,) 5 அங்குலம் அதிக விஸ்தாரமுள்ளதாக இருப்பதாகும். இவ்விதமாக 32 அங்குலம் வரையில் விஸ்தாரமாக இருப்பதுமாகும். (மானஸாரத்தில் கர்பபாஜன விஸ்தார மானது 32 அங்குலம் வரையில் கூறப்பட்டிருக்கிறது.) 121

ஸ்தானீயம் 1, துரோணமுகம் 2, கார்வாடம் 3, பிரதி

[illegible] ||

[illegible] |
[illegible] ||

[illegible] |
[illegible] ||

[illegible] |
[illegible] ||

[illegible] |

நாகரம் 4, கிராமம் 5, நிகமம் 6, கேடம் 7, பத்தனம் 8, கோத்ம கோலகம் 9, ஆகிய 9 விதமான கிராமாதி பேதங்களில், பிரம்ஹாம்சம் 1, ஆரியாமசம் 2, அர்காம்சம் 3 விவஸ்வான் அம்சம் 4, யமாம்சம் 5, மித்திராம்சம் 6, வருணம்சம் 7, ஸோமாம்சம் 8, பூதராம்சம் 9, இவைகளில், துவாரத்தின் வலது பக்கமானது, இவர்களின் கர்பஸ்தானமாகும். (கர்பபாஜனத்தை வைக்கவேண்டிய ஸ்தானமாகும் என்பது பொருள்.)

வீட்டில், கீழே கூறப்பட்ட 9 அம்சங்களுடன், புஷ்பதந்தாம்சம், பல்லாடாம்சம், மஹேந்திராம்சம் இவைகளும் கர்பஸ்தானமாகும். 124

கிராமத்தின் ரக்ஷைக்காகவும் ஸகலவிதமான விருப்பங்களின் அபிவிருத்திக்காகவும், விஷ்ணுவின் ஸ்தானம், லக்ஷ்மீஸ்தானம் அல்லது ஸுப்ரம்ஹணியஸ்தானம் இவைகளில் கர்பஸ்தாபனம் செய்யவேண்டும். 125

---

* [illegible] |

𑌶𑌿𑌲𑍇𑌷𑍍𑌟𑌕𑌾𑌚𑌿𑌤𑍇 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌵𑌾 𑌪𑍂𑌰𑍁𑌷𑌾𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌕𑍇 ||௧௨௬||

𑌅𑌨𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌂𑌶𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌕𑌮𑍍 ।
𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌕𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌯𑌥𑌾 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌂 𑌸𑍁𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌰𑌮𑍍 ||

𑌅𑌨𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇 ||

𑌏𑌵𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌗𑌾𑌰𑌭𑍂𑌮𑍀𑌨𑌾𑌂
𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌨𑌾𑌮𑌾𑌲𑌯𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌜𑌾𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍 ।
𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌂
𑌸𑌾𑌰𑍋𑌦𑍍𑌧𑌾𑌰𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌸𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌸𑌂𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌯 𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌤𑌃 || ௧௨௯ ||

புருஷனுடைய கை எடுப்பு மட்டத்திற்குக்கீழே, சிலை அல்லது செங்கல்லினாலே கட்டப்பட்ட, கர்ப ஸ்தானத்தில் கர்பபாஜனத்தை வைத்துவிட்டு, அதற்குமேலே, விஷ்ணு முதலியவர்களின் பிம்பங்களை வைத்து பிரதிஷ்டை செய்ய வேண்டும். 126

இங்கு கூறப்படாத மற்ற இடங்களில், பிரம்ஹாம்சம் முதலியவிடங்களில் கர்பஸ்தாபனம் செய்யவேண்டும்.

ஸ்தபதியானவன், கர்பமானது பத்திரமாக இருக்கும்படி, கர்பபாஜனத்தை அசையாமலிருக்கும்படி வைக்க வேண்டும். 127

இங்கு கூறப்படாத விஷயங்களை கர்பலக்ஷணத்தில் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும். 128

இவ்விதமாக தேவாலயங்களின் பூமியளவு, பிராம்ஹணாதி ஜாதிகளின் வீடுகளின் அளவு, கிராமாதிகளின் மான வின்யாஸ மார்கம், இவைகள், தந்திரங்களிலிருந்து எடுத்து சுருக்கமாகவும் நன்கும் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. 129

दद्यात्स नृपवरः स्थपतिकादि चतुर्विधेभ्यः
सन्मानदिक्षु विभवेन ह्य भूमिं च गां च ।
नित्यं यथा भवति सिद्धिरनेकवस्तु
या चन्द्रताररविवासमहार्णवं शुभाशाः (तः) ॥१३०॥

इति मयमते वास्तुशास्त्रे ग्रामविन्यासो नाम
नवमोऽध्यायः ॥

ஸ்தபதி முதலியவர்களினுலே அளவுகளுடன் அமைக்கப்பட்ட, கிராமாதிகளும், வீடுகளும், தேவாலயங்களும், சந்திரன் நக்ஷத்திரங்களிருக்கும் வரையில் சாசுவதமாக இருப்பதைக் காண்கின்ருேம். ஆகவே அரசன், மானுதி காரியங்களில் ஸமர்த்தர்களான ஸ்தபதி முதலிய நான்குவித பிரிவினர்களுக்கும், தக்க ஸம்மானங்களையும், பூமிகளையும், பசுக்களையும் வெகுமதியாக அளிக்கவேண்டும். 130

கிராமவின்யாஸமென்னும் ஒன்பதாவது
அத்தியாயம் முற்றும்.

அத² த³ஶமோऽத்⁴யாய: ॥

நக³ராதீ³நாம் மாநம் விந்யாஸம் ச க்ரமாத³ஹம் வக்ஷ்யே ।
க்ஷுத்³ரம் யந்நக³ராணாம் த்ரிஶதம் த⁴நூம்ஷி ஶதத³ண்ட³வர்த⁴நாத³வதி⁴ ॥

ஸாஷ்டகஸப்ததிபே⁴தா³ஶ்சாஷ்டஸஹஸ்ராந்தகம் யாவத் ।
நக³ராணாம் விஸ்தாரம் ஹி ப்ரோக்தம் பூர்வோக்தாசார்யைந ॥ ௨ ॥

ஶதத³ண்டா³தி³†த³ஶவ்ருத்³த்⁴யா த்ரி: ஸப்த த்ரிஶதத³ண்டா³ந்தம் ।
க்ஷுத்³ராணாமித³முதி³தம் நக³ராணாமேவ ஸம்பே⁴தா³: ॥ ௩ ॥

உத்க்ருஷ்டவர்த⁴நவிதி⁴: நக³ரவதே³வ பத்தநாதி³ஷ்வபி ஸாதை⁴: ।

பத்தாவது அத்தியாயம்

நகரம் முதலியவைகளின் அளவையும், அதன் விந்யாஸத்தையும் (விந்யாஸம் — அமைப்பின் முறை) முறையே கூறுகின்றேன்.

நகரத்தின் முதலாவது விஸ்தாரம் முன்னூறு (300) தனுஸ் அளவாகும். அந்த அளவுக்குமேல், (100) தனுஸ் வீதமாக, (8000) தனுஸ் வரையில் அளவைக் கூட்டிவர நகரத்தின் விஸ்தாரமானது எழுபத்தெட்டு (78) விதமாகும். இவ்விதமாக முன்னோர்கள் நகரத்தின் அளவுகளைக் கூறியிருக்கிறார்கள். 2

க்ஷுத்திர (சிறிய) நகரங்களின் விஸ்தாரமானது நூறு (100) தண்டம் முதல், பத்து தண்டம் வீதமாக முன்னூறு தண்டம் வரையில் விருத்தி செய்துவர, இருபத்தோரு (21) விதமாகும். 3

---

†க்ரமாத் இதி பாட²: ।

आचतुस्सहस्रकाणां सङ्ख्ययोक्ता नातिसङ्ख्य सङ्ख्यया क्रमात् ॥

त्रिशतादि चतुश्शतकं यावत् वृद्ध्या तु विंशतिभिः ।
षड्विधमुक्तं खेटं श्रेष्ठमध्यावरे विस्तारम् ॥ ५ ॥

चतुश्शतात् चतुर्वृद्ध्या द्रोणमुखे सङ्ख्यया क्रमात् ।
षण्णवति चतुश्शतकं यावत्तावत्तु विस्तारम् ॥ ६ ॥

द्विशतादि चतुश्शतकं यावत् पञ्चाशद्वृद्ध्या ।
कर्वटस्यैवं पञ्चविस्तार उद्दिष्टः ॥ ७ ॥

द्विशतादि पञ्चाशद्वृद्ध्या अष्टाविंशत्त्रिशततं यावत् ।

உத்தமபுரத்தின் பரிதியானது (சுத்தளவானது) ராஜ தண்டத்தினல் பதினாறுயிரம் (16000) கோலளவு இருப்பதாகும். அந்த அளவில் ஐநூறு (500) தண்டம் வீதம், நாலாயிரம் (4000) தண்டம் வரையில் குறைத்து வர, பரிதிமானமானது இருபத்திஐந்து (25) விதமாகும். 4

முன்னூறு கோல் முதல், நானூறு (400) கோல் வரையில், முறையே, இருபது (20) கோல் வீதம் கூட்டிவர ஆறு (6) விதமான கேடங்களின் அளவாகும். இவைகள் முறையே சிரேஷ்ட - மத்திம- அதம கேடங்களின் விஸ்தாரமாகும். 5

நானூறு (400) கோலளவு முதல், இருபத்திநான்கு (24) கோல் வீதமாக நானூற்றித்தொண்ணூற்தாறு (496) கோல் வரையில் விருத்தி செய்து வர துரோண முகத்தின் மானமானது ஐந்து (5) விதமாகும். 6

இருநூறு (200) கோலளவு முதல் நானூறு (400) கோல் வரையில் ஐம்பது (50) கோல் வீதமாக விருத்தி செய்து வர கர்வடத்தின் விஸ்தாரமானது ஐந்து (5) விதமாகும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 7

யாவத்த்ரிம்ஶச்ச விஸ்தாரா: ப்ரோக்தா: த்ரி: பஞ்சஸங்க்2யயா ॥ ௮ ॥

ஶதாதி3 த3ண்டே3 ஶதவ்ருத்3த்4யா பஞ்சஶதம் யாவத்3 த3ண்ட3மிஷ்யதே ।
ஸ்யாத் கோஷ்ட2கோலகாநாம் விஸ்தாரம் பஞ்சைவ பே4த3த: ॥௯॥

தாவத்புரே ப்ரோக்தம் மாநவிஸ்தாரே ஸூரிபி4: ப்ராஜ்ஞை: ।
யாவத் பஞ்சஶதாந்தம் த்3விஶதாதா3ரப்4ய ஸப்தயா சாபத: ॥௰॥

பஞ்சாஶத் த4நுர்வ்ருத்3த்4யா விஸ்தாரம் கதி2தம் விட3ம்ப3கஸ்ய ।
ப்ரமாணமவஶிஷ்டம் சாபம் ஸப்தபே4த3ம் து வை தேஷாம் ॥௧௧॥

த்3விகு3ணம் த்ரிபாதா3தி4கம் பாத3ம் தேஷாம் சாயதம்
விஸ்தாராத் ।
விஸ்தாரே து ஷட3ஷ்டாம்ஶே ஹாநேநைகே நவாயதம் வா புந: ॥

இருநூறு (200) கோலளவு முதல் முன்னூத்தி நாற்பது கோலளவு வரையில், பத்து (10) கோல் வீதம் கூட்டிவர நிகமத்தின் விஸ்தாரமானது பதினைந்து (15) வித்மாகும்.

நூறு (100) தண்டம் முதல் ஐநூறு (500) தண்டம் வரையில் நூறு (100) தண்டம் வீதம் கூட்டி வர, கோத்தும கோலகத்தின் மானமானது ஐந்து (5) விதமாகும். 9

மேதாவிகளான வித்வான்கள் புரத்திற்குக் கூறப் பட்டிருக்கின்ற அளவில், இருநூறு (200) தனுஸ் முதல் ஐநூறு (500) தனுஸ் வரையில், ஐம்பது (50) தனுஸ் வீதம் விருத்திசெய்து வர, விடம்பத்தின் அளவானது, ஏழுவித மாகும். என்று இவ்விதமாக இவைகளின் மானத்தை கூறியிருக்கிறார்கள். 11

நகரம் முதலியவைகளின் முகாயதமானது (முன் பக்கத்தின் நீளமானது) அதன் விஸ்தாரத்தைப்போல் இரண்டு பங்கு, முக்கால் பங்கு, அரைப்பங்கு, அல்லது

சதுரச்ராயதாச்ரம் வ்ருத்தம் வ்ருத்தாயதம் து வா புன: ।
ஸ்யாத் கோஷ்டுவ்ருத்தேஷாம்(வம்) *ஸப்ராகாராக்ருதி: பஞ்சதா ॥

தசாஷ்டஸப்தபஞ்சாம்ஶசதுரம்ஶேஷு †க்ரமே விஸ்தரே ।
ஸப்தஷட்பஞ்சவேதாக்னிபாகைர்வா ப்ராகாரமௌலய: ॥

த்வித்ரிசதுர்ஹஸ்தம் ஸ்யாத் விஸ்தாரம் ஸாலஸ்ய து கரம் து ।
§ஸப்தஹஸ்தாதிகாஸ்ஸதி: ஸமுத்ஸேதம் (து) த்ரிகோணாந்தம் ॥

கால்பங்கு இருக்கவேண்டும். அல்லது அதன் முன் பக்கத்தின் நீளமானது, அதன் அகலத்தில் ஆறில் ஒருபங்கு ($\frac{1}{6}$) அல்லது எட்டில் ஒருபங்கு ($\frac{1}{8}$) இருக்கவேண்டும். 12

நகரம் முதலியவைகளின் கோட்டைச் சுவற்றின் உருவமானது, சச்சதுரம் 1, நீண்டசதுரம் 2, வட்டம் 3, நீண்ட வட்டம் 4, கோளத்தைப்போன்ற வட்டம் 5, என்று ஐந்து விதமாகும். 13

அந்தக் கோட்டைச் சுவற்றின் எல்லையானது, அதன் அகலத்தில் (சுவற்றின் நீளத்தில்) பத்தில் ஒரு பாகம், எட்டில் ஒரு பாகம், ஏழில் ஒரு பாகம், ஐந்தில் ஒரு பாகம், அல்லது நான்கில் ஒரு பாகத்தில், முறையே ஏழுபாகம், ஆறுபாகம், ஐந்துபாகம், நான்குபாகம், மூன்றுபாகம், (10ல் 7 பாகம், 8ல் 6 பாகம், 7ல் 5 பாகம், 5ல் 4 பாகம், 4ல் 1 பாகம்) இருக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

கோட்டைச்சுவரின் அகலமானது, இரண்டு முழம், மூன்று முழம், அல்லது நான்கு முழங்கள் இருக்கவேண்டும்.

---

*ஸப்ர: கமிதாக்ஷ இதி பாடாந்தரம் ।

†தஸ்ய ரதம் இதி பாடாந்தரம் ।

§ஸப்தஹஸ்தாதிகாஸ்ஸதி: இதி பாடாந்தரம் ।

பரித: பரிகா பாஹ்யே வப்ராப்யந்தரே தேவாலயாதீநி ।
பேசகஸ்தாநமாரப்யாஸநஸ்தாநாந்தம் சண்டிதம் ப்ரோக்தம் ॥ ௧௬ ॥

ஸூத்ராதீந்யபி விஷமஸ்தாநாநி ச வர்ஜயேத்புத்திமாந் ।
ப்ராகுதங்முகம் மார்கம் சேத்தத்ர யதேஷ்டம் ந்யாஸகம் விதிநா ॥௧௭॥

தண்டாதிஸப்ததண்டாந்தம் யாவத் தண்டார்தவ்ருத்தித: ।
மார்கவிஸ்தாரபேதே த்ரயோதஶ ஹஸ்தாந்தாஷ்டௌ ஸ்ம்ருதா: ॥௧௮॥

அதன் உயரத்தின் உச்சியானது, * பதினேழு (17) முழம், அல்லது பதினொரு (11) முழமிருக்கவேண்டும். அல்லது இந்த அளவுகளில் மூன்றில் ஒரு பாகம் குறைவாக இருப்பதுமாகும். 15

கோட்டையின் வெளிப்பக்கத்தில், சுற்றிலும் அகழி இருக்கவேண்டும். கோட்டையின் உள் பக்கத்தில் தேவாலயாதிகள் இருக்கவேண்டும்.

பேசக பாகம் முதல் ஆஸனபாகம் வரையிலுள்ள ஸ்தானத்திற்கு சண்டிதம் (சண்டித பதம்) என்று பெயர் கூறப்பட்டிருக்கிறது. 16

புத்திமானாக இருப்பவன், ஸூத்திராதிகளையும் விஷம ஸ்தானங்களையும் விலக்கிவிடவேண்டும்.

வழியானது, கிழக்குமுகம் அல்லது வடக்குமுகமாக இருந்தால், அங்கு விதியுடன் இஷ்டப்போல் நியாஸத்தைக் கல்பித்துக்கொள்ளுவதாகும். 17

வீதியின் விஸ்தாரமானது, ஒரு கோல் முதல் ஏழு (7) கோல் வரையில், அரை (½) கோல் வீதமாக விருத்தி செய்யப்பட்டுவந்தால், அதன் விஸ்தாரமானது பதிமூன்று (13) விதமாகும். 18

---

* 17, 9, அல்லது 11 முழம் என்று பாடபேதம்.

𑌰𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌸𑌜𑍍𑌜𑌨𑌬𑌹𑍁𑌲𑍇 𑌨𑌦𑍀𑌸𑌮𑍀𑌪𑍇 𑌤𑍁 ।
𑌨𑌗𑌰𑌂 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌮𑍇𑌵 𑌵𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌗𑍃𑌹𑍇𑌣𑍈𑌵 𑌤𑌦𑍍𑌰𑌾𑌜𑌧𑌾𑌨𑍀 𑌵𑌾 ॥௧௯॥

𑌦𑌿𑌕𑍍𑌷𑍁 𑌚𑌤𑌸𑍃𑌷𑍁 𑌗𑍋𑌪𑍁𑌰𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑌾𑌰𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑌾𑌮𑌗𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾𑌢𑍍𑌯𑌂 ।
𑌕𑍍𑌰𑌯𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌯𑌕𑍈𑌰𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑌨𑌾𑌵𑌾𑌸𑌸𑌂𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑌂 ॥௨௦॥

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍇𑌵𑌾𑌲𑌯𑌸𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌨𑌗𑌰𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 ।
𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌗𑍁𑌦𑌗𑍍𑌦𑌿𑌶𑌿 𑌰𑌹𑌿𑌤𑌾 𑌪𑌰𑌿𑌤𑌶𑍍𑌶𑌾𑌲𑌾 𑌬𑌹𑌿𑌶𑍍𑌶𑌪𑌾𑌂𑌸𑍁𑌚𑌯𑌾 ॥

𑌪𑌰𑌿𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌖𑌾 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑍇 𑌶𑌿𑌬𑌿𑌰𑌯𑍁𑌤𑌾𑌨𑍇𑌕𑌰𑌕𑍍𑌷𑌕𑌾 ।
𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌤𑌸𑍍𑌸𑌾𑌮𑍍𑌮𑍁𑌖𑍀 𑌵𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌭𑌯𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾 ॥ ௨௨ ॥

(தேசமத்தியில்) ஸாதுக்கள் (நல்லோர்) அதிகமாக இருக்குமிடத்தில், நதியின் ஸமீபத்தில், நகரத்தை நிர்மாணம் செய்யவேண்டும். அல்லது ராஜ கிரஹத்துடன் கூடிய ராஜதானியை நிர்மாணம் செய்யவேண்டும். 19

நான்கு திக்குகளிலும் நான்கு கோபுரங்களுடையதும், கோட்டைச் சுவர்களுடன் கூடியதும், பதார்த்தங்களை வாங்கி விற்பனை செய்யும் வியாபாரிகளுடன் கூடியதும், ஸகலவித ஜனங்களும் வஸிக்கத்தக்க வீடுகள் நிறைந்ததும், ஸகல தேவாலயங்களுடன் கூடியதுமான வாஸ்துவானது நகரம் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

மேற்கு திக்கு வடக்கு திக்குகளில் பிரவேசிக்க முடியாததும், (வழி இல்லாததும்) சுற்றிலும் கோட்டைச் சுவர்களுடன் கூடியதும், அதன் வெளிப்பக்கத்தில் மணல் குவியல்களுடன் கூடியதும் கோட்டையைச் சுற்றிலும் அகழிகளுடன் கூடியதும், அதற்கு வெளிப்பக்கத்தில், கூடாரங்களுடன் (ஸேனைகள் தங்குமிடங்களுடன்) கூடியதும், அநேகம் விதமான ரக்ஷைகளுடன் கூடியதும், கிழக்கிலும் தெற்கிலும் அபிமுகமாக இருப்பதும், ராஜ

ஸாலப்ராகாரஸம்யுக்தா நாநாவீதிஸமந்விதா ।
ஸர்வதேவாலயைர்யுக்தா நாநாகணிகாந்விதா பஹூத்யாநா ॥

ஹஸ்த்யஶ்வரதபதாதி பஹுத்வாரோபத்வாரா ஸர்வஜநயுக்தா ।
அந்தர்பஹுஜநாகீர்ணா ॥௨௪॥

யா ந்ருபவேஶ்மஸமேதா ஸா கதிதா ராஜதாநீதி ।
காநநவநேஷு வா ஸர்வஜநாவாஸஸங்கீர்ணே ॥ ௨௫ ॥

க்ரயவிக்ரயகைர்யுக்தம் யத் ததேவ புரமிதி ।
ஶ்ரேஷ்டிபிஸ்ஸ்திதம் யத் நத்யாவ்ருதம் தத் வேடம் ॥

பலத்துடன் கூடியதும், உயரமான கோபுரத்துடன் கூடியதும் பற்பல விதமான மாளிகைகளுடன் (ஜனங்கள் வஸிக்கும் வீட்டு வரிசைகளுடன்) கூடியதும், ஸகலவிதமான தேவாலயங்களுடன் கூடியதும், நாநாவிதமான கணிகை (தாஸிகள்) களுடன் கூடியதும், பல உத்தியானங்களுடன் கூடியதும், யானைப்படைகளுடனும், குதிரைப் படைகளுடனும் ரதங்களுடனும், காலாட்படைகளுடனும் கூடியதும், ஸகலவிதமான ஜனங்களுடன் கூடியதும, துவாரங்களுடனும், உப துவாரங்களுடனும், (பெரிய வழிகளுடனும், சந்துகளுடனும்) கூடியதும், கோட்டையினுள் அநேகவிதமான ஜனங்கள் வஸிக்கக் கூடியதும், இருப்பதுடன், ராஜபவனத்துடன் கூடியதுமான நகரமானது, ராஜதாநீ என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 24½

காடு அல்லது தோட்டத்தில், ஸகலவிதமான ஜனங்களும் வஸிக்கத்தக்க வீடுகளுடன் கூடியதும், கிரயவிக்கிரயங்கள் செய்யும் வியாபாரிகளுடன் கூடியதுமான இடத்திற்கு புரம் என்று பெயர். இந்த புரத்திற்கு நகரம் என்றும் பெயர், 25½

வஸிதः வவ-ஜதயுக்தம் வவ-ஃடகம் ஸவ-ஜநஸஹிதம் ।
வவ-ஃடவெடகஃமெத்ய யஜந* தாஸ்யம் ஜநஸ்தாநகுப்ஜம் || உஎ ||

ஸீவாநர மதவக்தோஹிர ஹியுக்தம் ஸவ-ஜநஸஹிதம் |
க்ரயவிக்ரயகெய-யுக்தம் ரத்நயநக்ஷளஉவஸ்ஹாஸ்யம் || உஅ ||

ஸாமுரவெஹா ஹ்யாஸெ தத்ந.மதாயாஃவக்தம் வெராக்தம் ।
வரநூவஷெஃஸஸீவெ யுஸாரம் ஹக்ரியொவெதம் || உகூ ||

ஸெநாஸெநாவதியுநஃஷஉஷிதம் ஃஸிரஃதி அ வஸெ: ।

நதிகளாலும் மலைகளாலும் சூழப்பட்டு, சூத்திரர்கள் வஸிக்கின்ற இடத்திற்கு கேடம் என்று பெயர். 26

நான்கு பக்கங்களிலும் மலைகளினுலே சூழப்பட்டதும், ஸகலவிதமான ஜனங்களும் வஸிக்கக்கூடியதுமான இடத்திற்கு கர்வடம் என்று பெயர். 26½

கர்வடம், கேடகம், இவைகளின் மத்தியில், ஜனங்கள் வஸித்துவரும் இடத்திற்கு ஜனஸ்தான குப்ஜம் (ருப்ஜம் என்பது பாடபேதம்) என்று பெயர். 27

துவீபாந்தரங்களிலுள்ள பதார்த்தங்களுடன் கூடியதும், ஸகலவிதமான ஜனங்களுடன் கூடியதும், விலைக்கு வாங்கி விற்கும் வியாபாரிகளுடன் கூடியதும், ரத்னங்கள், தனம், வெண்பட்டுக்கள், முதலிய பண்டங்களுடன் கூடியதும், ஸமுத்திரக்கரையின் ஸமீபத்திலிருப்பதும், அந்த பதார்த்தங்களை உத்தேசித்து வருகின்ற ஜனங்களுடன் கூடியதுமான இடத்திற்கு, பத்தனம் என்று பெயர் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

சத்ரு ராஜாக்களின் அல்லது இதர ராஜாக்களின் தேசத்திற்கு ஸமீபத்தில், யுத்தத்தைத் துவக்குவதற்கு

---

*வாஸம் தா தக காஸம் உதி வாமோஹநம் ।

[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

வேண்டிய காரியங்களுடன் கூடியதும், ஸேனைகளுடனும், ஸேனாபதிகளுடனும் கூடியதுமான இடத்திற்கு, சிபிரம் என்று பெயர், என்று பெரியோர்கள் கூறுகிறார்கள். 29½

அதே இடமானது, ஸகலவிதமான ஜனங்களினாலும் நிறைந்தும், ராஜ பவனத்துடன் கூடியும், அனேகவிதமான காவல்களுடன் கூடியும் இருந்தால், அதற்கு ஸேநாமுகம் என்று பெயர், என்று அந்த விஷயத்தையறிந்தவர்கள் கூறுகிறார்கள். 30½

பக்கங்களில் மலைகளும் நதிகளுமிருக்குமிடத்தில், ராஜ பவனத்துடனும், பலவித கட்டுக்காவல்களுடனும், அரசனால் அமைக்கப்பட்டிருக்கும் இடத்திற்கு, ஸ்தானீயம், என்று பெயர் கூறப்பட்டிருக்கிறது 31½

சில்பாசாரியர்கள், நதியின் தென்பக்கத்திலும் ஸமுத்திரத்தின் வடபக்கத்திலுள்ளதும், வியாபாரிகள் முதலியவர்களுடன் கூடியதும், ஸகலவித ஜனங்களும் வஸிக்கத் தக்கதுமான இடமானது, துரோணமுகம், என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது, என்று கூறியுள்ளார்கள்.

இது கிராமத்திற்கு ஸமீபத்தில் ஜனங்கள் வஸிக்கக் கூடிய இடமாக இருந்தால், அதற்கு விடம்பம் என்று பெயர், என்று கூறியுள்ளார்கள். 33

वनमध्ये जनावासं यत् कोट्टकोलकं प्रोक्तम् ।
आद्यवर्णाद्युपेतं सर्वजनावाससंकीर्णम् ॥ ३४ ॥

बहुकर्मकरायुक्तं यन्निगमं तत् समुद्दिष्टम् ।
नद्यद्रिवनसंयुक्तं बहुजनसमायुक्तं नृपवासम् ॥ ३५ ॥

यत् तत् स्कन्धावारं तत्पार्श्वे चेरिका प्रोक्ता ।
गिरिवनजलपङ्केरिणदैवतमिश्राणि सप्तदुर्गाणि ॥ ३६ ॥

गिरिमध्यं गिरिपार्श्वं गिरिशिखरं पार्वतं दुर्गम् ।
अजलं तरुसंगहनं वनदुर्गं दुष्प्रवेशं तु
स्यात् ॥ ३७ ॥

வனமத்தியில் ஜனங்கள் வஸித்துவந்தால், அந்த இடத்திற்கு கோத்மகோலகம் என்று பெயர் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

பிராம்ஹணர்கள் முதலிய நான்குவிதமான ஜாதிகளுடன் கூடியதும், ஸகலவிதமான ஜனங்களும் வஸிக்கின்ற வீடுகளுடன் கூடியதும், பலவிதமான தொழிலாளிகளுடன் கூடியதுமான ஸ்தலத்திற்கு நிகமம் என்று பெயர் கூறப்பட்டிருக்கிறது. 34½

நதீ–மலை–வனம் இவைகளுடன் கூடியதும், பஹுவிதமான ஜனங்களுடன் கூடியதும், ராஜபவனத்துடன் கூடியதுமான ஸ்தானத்திற்கு ஸ்கந்தவாரம் என்று பெயர். இதன் பக்கத்தில் சேரி இருக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

கிரிதுர்கம் 1, வனதுர்கம் 2, ஜலதுர்கம் 3, பங்க (சேறு) துர்கம் 4, இரிண (பொட்டல்வெளி) துர்கம் 5, தைவத துர்கம் 6, மிச்ரதுர்கம் 7. என்று, துர்கங்கள் ஏழுவிதங்களாகும்.

கிரிமத்யம், கிரிபார்சுவம், கிரிசிகரம் என்று கிரிதுர்கம் மூன்றுவிதமாகும். (1)

ஜலமில்லாமலும், மரங்கள் அடர்த்தியாக உள்ள காடுகளால் (சூழப்பட்டிருப்பதால்) துஷ்பிரவேசமாகவும் இருப்பது வனதுர்கமாகும். (2)

[illegible]

[illegible]

[illegible]

கிரிதுர்கம், வனதுர்கம் இரண்டும் சேர்ந்திருப்பது மிச்ர துர்கமாகும். (3)

இயற்கையாகவே அமைந்திருக்கும் துர்கமானது தைவதுர்கமாகும். (4)

நகரத்தைச் சுற்றிலும் சேற்றினாலாகியது பங்கதுர்கம் எனப்படுகிறது. (5)

நதியினாலும், ஸமுத்திரத்தினாலும் சூழப்பட்டிருந்தால், அது ஜல துர்கமாகும். (6)

காடுகளோ, ஜலமோ, இல்லாமல் ஒரே பொட்டலாக இருப்பது, இரிண துர்கமாகும். (7) 38

நகரமானது, கீழே கூறப்பட்ட துர்க்கங்களால் சூழப் பட்டதாக இருந்தாலும், கோட்டைச் சுவர்களுடன் கூடியதாகவும், அநேகம் விதமான காவந்துகளுடன் கூடியதாகவும் இருக்கவேண்டும். 39

வனதுர்கமில்லாத நகரமானது, கோட்டைக்கு வெளிப் பக்கத்தில் அகழியுள்ளதாகவும், மறைக்கப்பட்ட வழியுடையதாகவும், பகைவர்கள் நுழைய முடியாததுமாக இருக்கவேண்டும். மேலும்,—

கோபுரங்களுடனும் மண்டபங்களுடனும் கூடின

[illegible]

[illegible]

த்³விகவாட§மர்க³ளபரிக⁴ஹஸ்தோந்நதேந்த்³ரகீலயுதம் ।
ஸஸ்தம்ப⁴மத்⁴யஶாலயுதமிஷ்டகஸஹிதம் ஸகு³ப்தஸோபாநம் ||௪௧||

த்³வாராணி மண்ட³பஸபா⁴ஶாலாகாராணி காரயேத்தாநி ।
ஶாலாஸு ஸா(ஶா)லாகாராம் *சதுரஶ்ரம் வ்ருத்தம் ததா²யதம் ச
வ்ருத்த꞉ ||௪௨||

‡சக்ரம் வ்ருத்தம் கௌ³ட³க்ஷேத்ரமித² கும்ப⁴ம் நாக³வ்ருத்தம் ச ।
மக்³நசதுரஶ்ரம் த்ரிகோணமஷ்டாஶ்ரம் நேமிகண்ட²ம் ச ||௪௩||

வ்ருத்தாகாராஶ்ரேஷ்டகயா ஶாலா ஸம்ஸ்தா²ப்ய ஸ்தி²தா꞉ ।

தாகவும், மறைக்கப்படாததாக இருப்பினும், படிக்கட்டுகளாலே மறைக்கப்பட்டதாகவும், இரண்டு கதவுகள், பரிகமென்னும் ஆயுதங்களாலான தாப்பாள்கள், ஒரு முழம் உயரமுள்ள இந்திரகீலம் (தாப்பாள்) இவைகளுடன் கூடியதும், தூண்களுடன் கூடிய மத்தியமாலயத்துடன் கூடியதும், இட்டகத்துடன் (கல்) கூடியதும், ரஹஸ்யமான படிக்கட்டுகளையுடையதுமாக இருக்கவேண்டும். 41

துவாரங்களை, (கோட்டைவாயில்களை) மண்டபம்—ஸபை—சாலை—இவைகளைப்போன்ற வடிவமுள்ளவைகளாக அமைக்கவேண்டும்.

சாலையின் உருவங்கள், * சதுரம், 1, விருத்தம் 2, ஆயதம் (ஆயதவிருத்தம்) 3, சக்ரம் 4, விருத்தம் 5, கௌக்குடம் 6, கும்பம் 7, நாகவிருத்தம் 8, மக்ன சதுரம் 9, த்ரிகோணம் 10, அஷ்டாச்ரம் 11, நேமிகண்டம் 12, என்று பன்னிரண்டுவிதமாகும். 43

---

§அர்க³ளபரிவஸ்ரமஞ்சம், இதி பாடா²ந்தரம் ।
*சதுரஶ்ரம் வ்ருத்தமாயதம் ச பாட²꞉ । இதி பாடா²ந்தரம் ।
‡சக்ராவர்த்தம் இதி பாடா²ந்தரம் ।
* சதுரச்ரம் 1, விருத்தம் 2, ஆயதம் 3, புரம் 4, நந்தியாவர்தம் 5, கௌக்குடம் 6, என்று மற்றொரு பாடம்.

[illegible] || ௪௪ ||

[illegible]

[illegible] ||௪௫||

[illegible]

[illegible] ||

[illegible]

கோட்டைச் சுவர்கள் யாவும் செங்கற்களால் கட்டப் படவேண்டும். அவைகள் பன்னிரண்டு (12) முழ உயரத் திற்குக் குறைவில்லாமல் இருக்கவேண்டும். அவைகளின் அகலமானது, உயரத்தின் அளவில் சரிபாதி அளவு இருக்க வேண்டும். அதன் அடித்தலத்திலுள்ள சுவரானது மனித ஸஞ்சார யோக்யமாக இருக்கவேண்டும். 44

கோட்டைச் சுவர்களின் உள்பக்கத்தில், மண் குவியல் களுக்கு மேலே அநேக யந்திரங்கள் (பீரங்கிகள்) வைக்கப் பட்டிருக்கவேண்டும். கோட்டைச் சுவர்களைச் சுற்றி அகழிகள் இருக்கவேண்டும். மண்குவியல்களிலமைந்துள்ள சந்துகளையுடையதாக இருக்கவேண்டும். (இந்த சந்தானது அகழிக்கும் கோட்டைச் சுவருக்கும் மத்தியிலுள்ளதாகும். இதற்கு அலங்கம் என்று பெயர். இது படைகள் ரஹஸ்ய மாக ஸஞ்சரிப்பதற்காகக் கூறப்பட்டதாகும்.) கோட்டைச் சுவற்றிலும் சிபிரங்களிருக்கவேண்டும். (சிபிரம் – பதாதி களும் ஸேனாபதிகளும் ஆயுதங்களுடன் தங்குவதற்கான இடம்.) கோட்டைக்குள் பற்பலவிதமான ஜனங்கள் வஸிக்கும் வீடுகளும் ராஜபவனமும் இருக்கவேண்டும். யானைப் படைகள், குதிரைப் படைகள், ரதங்கள், பதாதிகள் இவர்களால் நிறைந்திருக்கவேண்டும்.

தானியங்கள், தைலங்கள், க்ஷாரங்கள் (க்ஷாரம் - உப்பு),

लोहं स्नायुविषाणवेणुतृणेन्धनसंयुतम् ॥ ௪௭ ॥

चर्मकार (अङ्गार) युक्तं सवल्कलं (वल्लूरैः)
सारदारुयुतम् ।

दुर्गं दुर्गमशक्यं दुर्लङ्घ्यं दुरवगाहं च ॥ ௪௮ ॥

रक्षार्थं च जयार्थं शत्रुभिरभेद्यं च दुर्गमिष्टं
स्यात् ।

इन्द्रश्च वासुदेवो गुहो जयन्तश्च वैश्रवणः ॥

अश्विनौ श्रीमदिरे शिवश्च दुर्गा सरस्वती चेति ।
प्राकाराभ्यन्तरस्था दुर्गनिवेशे च विज्ञेयाः ॥ ௫௰ ॥

லவணம் (ஸமுத்திர உப்பு), மருந்துப் பண்டங்கள், கந்தகம், விஷம், லோஹம் (இரும்பு), கெரி, நரம்புகள், விஷாணம் (கொம்புகள்), மூங்கில், விறகு, வைக்கோல்–புல் முதலியவைகள் [1] சர்மகாரன் (தோல் தொழில் செய்பவன்), [2] வல்கலம் (மரவுரி), ஸாரமான (அழுத்தமான) மரங்கள் இவைகள் நிறைந்திருக்கின்ற துர்கமானது, பகைவர்களாலே ஆக்ரமிக்கமுடியாததும், கோட்டைச் சுவரைத் தாண்டிச் செல்ல முடியாததும், அகழியில் நீந்திச்செல்ல முடியாததும் ஆகுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 48

தற்காப்புக்காகவும், பகைவர்களை வெற்றிகொள்ளுவதற்காகவும், சத்துருக்களினாலே பேதிக்கமுடியாத இத்தகைய கோட்டையானது விரும்பத்தக்கதாகும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 48½

பிராகாரத்தின் உள் பக்கத்தில் இந்திரன் 1, வாஸுதேவன் 2, குஹன் 3, ஜயந்தன் 4, வைச்ரவணன் (குபேரன்) 5, அசுவிநீ தேவர்கள் 6, ஸ்ரீதேவீ 7, மதிராதேவீ 8, சிவன் 9, துர்கை 10, ஸரஸ்வதீ 11 இவர்களை ஸ்தாபிக்கவேண்டும். துர்கநிவேசங்களிலும் ஸ்தாபிக்க

---

1. தோல், கரிகாய்கள் என்பது பாடபேதம்.
2. வல்லூரம் என்பது பாடபேதம்.

[illegible] ||௫௧||

[illegible] ||௫௨||

[illegible]

[illegible]

வேண்டும். (படைகள் தங்குமிடங்களிலும்) ஸ்தாபிக்க வேண்டும். 50

பழங்கால முனிவர்கள் இவ்விதமாகத் துர்கவிதானத்தை (துர்கம் அமைக்கவேண்டிய விதத்தை) நன்கு கூறியிருக்கிறார்கள்.

கோட்டைகளின் விந்யாஸங்கள் (அமைப்புகள்) எல்லாவற்றையும் முறையே கூறுகிறேன். 51

நகரங்களில், கிழக்கு மேற்காகச் செல்லுகின்ற வழியானது, பன்னிரண்டு (12) பத்து (10) எட்டு (8) ஆறு (6) நான்கு (4) அல்லது இரண்டு (2) என்று இரட்டைப் படையாக இருந்து, அவ்விதமாகவே, தெற்கு வடக்காகவும் இரட்டைபடையான மார்க்கங்களிலிருந்தாலும், பதினொன்று (11) ஒன்பது (9) ஏழு (7) ஐந்து (5) மூன்று (3) அல்லது ஒன்று (1) என்று ஒத்தைப்படையான மார்க்கங்களிருந்தாலும், யுக்மபதம் அயுக்மபதங்களில், பிரம்ஹாம்சமானது, ஒரு அம்சம், அல்லது இரண்டு அம்சம், அல்லது மூன்று அம்சமுடையதாக இருப்பதாகும். 53

இவ்விதமாக நகரம் முதலிய எல்லாவற்றிற்கும், மார்க்கங்கள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. 53½

தண்டவதேகாவீதீ தத்தண்டகமிதீஷ்டம் ஸ்ம்ருதம் || ௫௪ ||

உத்தரதக்ஷிணவக்ரைகம் தன்மத்யே ஸம்ப்ரயுக்தம் ததா |
கர்த்தரீதண்டகம் ப்ரோக்தம் ப்ராக்ப்ரத்யக் குட்டிமே த்வயம் || ௫௫ ||

தத்பாஹுதண்டகம் ஸ்ம்ருதம் திக்ஷு சதுர்மார்கஸம்யுக்தம் |
பஹுகுட்டிமஸம்யுக்தம் மத்ய(மத்யம்)வீத்யா பார்ச்வயோஸ்ததா ||

சேஷம் பூர்வவதுத்திஷ்டம் குடிகாமுகதண்டகம் ப்ரோக்தம் |
ப்ராக்வீதீத்ரயோபேதை: உதக்வீதிபிரேவ ஸம்யுக்தம் || ௫௭ ||

தத்கலகாபந்ததண்டகமிதி தத்ஜ்ஞை: ஸமுத்திஷ்டம் |
ப்ராகுதக்வீதித்ரயோபேதம் பார்ச்வயோரேவ || ௫௮ ||

நகரமத்தியில் தண்டாகாரமாக ஒரேவழி இருந்தால், அதற்கு தண்டகம் என்று பெயர். 54

அதன் நடுவில் வடக்கு முகமாக மற்றொரு வழி கல்பிக்கப்பட்டிருந்தால், அதற்கு கர்தரி தண்டகம் என்று பெயர்.

அந்த நகரத்தின் மத்தியில் கிழக்கு மேற்கில் இரண்டு குட்டிமமார்கள் (கற்களால் கட்டப்பட்ட வழிகள்) இருந்தால் அதற்கு பாஹுதண்டகம், என்று பெயர். 55½

நான்கு திக்குகளிலும் நான்கு வழிகளிலிருந்து, வீதியின் மத்தியில் இரு பக்கங்களிலும், அநேகம் குட்டிமமார்க்கங்களிலிருந்து மற்றவைகள் முன்பு கூறப்பட்டதைப்போலிருந்தால், அதற்கு குடிகாமுகதண்டகம் என்று பெயர். 56½

கிழக்கு முகமாக மூன்று மார்கங்களும், வடக்கு முகமாக மூன்று மார்கங்களும் இருந்தால், அதற்கு, கலகாபந்த தண்டகம் என்று பெயர். 57½

கிழக்குமேற்கான மார்கங்கள் மூன்றும், தெற்குவடக்

ணாஶ்சைகாந்தரிதாஸ்த்ரை குட்டிமமார்காஶ்சாநேகஶ꞉ ।
வேதீபத்ரகமிதம் நகராதீநாமிதம் ஶஸ்தம் ॥ ௫௯ ॥

ஸ்வஸ்திகமார்கம் க்ராமே யதா ததா ஸ்வஸ்திகம் விதீயதே ।
ப்ராகாயதாஸ்ததோதகாயதா மார்கா꞉ ஷட்ஷட்ஸ்வஸ்திகாஸ்தத்வத்பவேத் ॥

ப்ராகுதக் ஸாமாந்யவேதம் வீதீவத்தம் ஸ்வஸ்திகம் சைவ ।
ப்ராசீநாதீவீதா꞉ அஷ்டாஸ்வேவ மார்கா꞉ ஸ்யு꞉ ॥ ௬௧ ॥

ப்ரஹ்மாவ்ருதவீத்யேகம் குட்டிமமார்கா꞉ த்ரய꞉ ப்ராக்ரா꞉ ।
பத்ரகம் பத்ரகமிதம் நாம நகராதிவிந்யாஸம் ॥ ௬௨ ॥

கான மார்க்கங்கள் மூன்றும் இருந்து, அவைகள் ஒன்றுக் கொன்று குறுக்கேசென்றும், அவைகளில் பலவழிகள் குட்டிம மார்க்கங்களாகவும் (கல்லால் கட்டப்பட்ட மார்க்கங்களாகவும்) அமைந்திருந்தால் இதற்கு வேதிபத்திரம் என்று பெயர். இது நகரம் முதலியவைகளுக்குச் சிறந்ததாகும் என்று கூறப் பட்டிருக்கிறது. 59

கிராமவிந்யாஸத்தில் ஸ்வஸ்திகமார்க லக்ஷணம் கூறப் பட்டிருக்கிறது. அவ்விதமாகவே நகராதிகளிலும் ஸ்வஸ்திக மார்க லக்ஷணத்தைக் கொள்ளவேண்டும். 59½

கிழக்குமுகமாக ஆறு வழிகளும், வடக்குமுகமாக ஆறு வழிகளும் இருந்து, அந்த வழிகள் முன்பு ஸ்வஸ்திக மார்கத் துக்குக் கூறப்பட்டதைப்போலவும் இருக்கவேண்டும். இவ் விதமாக இருந்தாலும், அது ஸ்வஸ்திகமார்கம் ஆகும். 60½

கிழக்குமேற்காக நான்கு (4) வீதிகளும், தெற்குவடக் காக நான்கு வீதிகளும் இருக்கவேண்டும். பிரம்ஹ ஸ்தானத்தைச் சுற்றிலும் ஒரு மார்கம் இருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக நகராதிகளின் விந்யாஸம் அமைந்திருந்தால் அதற்குப் பத்திரகம் என்று பெயர். 62

ப்ராகு³த³க்³தீ³ர்க⁴மார்கா³: பஞ்சைவோத்தரமார்கா³: ததை²வ ஹி ।
ப³ஹுகுட்டிமஸம்யுக்தம் முக²ம் ப⁴த்³ரம் நாம தஸ்ய து ॥ ௬௩ ॥

ப்ராக்ப்ரத்யக்ஷட்பதா²ஶ்சைவோத்தரவக்த்ராயதா மார்கா³: ।
யதி³ ப³ஹுகுட்டிமயுக்தம் தத³ஸ்ய ப⁴த்³ரகல்யாணம் ॥ ௬௪ ॥

பூர்வாபரஸப்தமார்கா³: ஸப்தைவோத³க³யதா ததா² ।
ஶேஷம் ப்ராக்³வத் ஸர்வம் விந்யாஸம் தந்மஹாப⁴த்³ரம் ॥ ௬௫ ॥

அஷ்டௌ பூர்வாபரமார்கா³ஸ்ததா²ஷ்டாவுத்தராயதா: ।
த்³வாத³ஶ மார்கா³ஸ்தேஷாம் ஸார்க³ளகுட்டிமயுக்தா: ॥ ௬௬ ॥

யத்³யஸ்ய ஸர்வதோப⁴த்³ரம் நாம விந்யாஸகம் ப⁴வேத் ।

கிழக்குமுகமாக ஐந்து (5) மார்கங்களும், வடக்குமுகமாக ஐந்து (5) மார்கங்களுமிருந்து அவைகளில் பலகுட்டிம மார்கங்களுமிருந்தால், (குட்டிம மார்கம் — கல்லால் கட்டப்பட்ட வழி. இதைக் கயிர்களினால் அமைக்கப்பட்ட வழி என்றும் கூறலாம்.) அதற்கு, பத்திர முகம், என்று பெயர்.

கிழக்குமேற்காக ஆறு (6) வழிகளும், தெற்கு வடக்காக ஆறு (6) வழிகளும் இருந்து, அவைகளில் பலவழிகள் குட்டிமமாகவுமிருந்தால், அதற்கு (நகரத்திற்கு) பத்திர கல்யாணம் என்று பெயர். 64

கிழக்குமேற்காக ஏழு (7) மார்கங்களும், தெற்குவடக்காக ஏழு மார்கங்களும், மற்ற லக்ஷணங்கள் முன்பு கூறியது போலவும் அமைந்திருந்தால் அதற்கு மஹாபத்திரம் என்று பெயர். 65

கிழக்குமேற்காக எட்டு (8) மார்கங்களும், தெற்குவடக்காக எட்டு (8) மார்கங்களும் இருந்து அவைகளுள் பன்னிரண்டு மார்கங்கள் அர்களங்களுடனும், குட்டிமங்களுடனும் கூடியவைகளாகவுமிருந்தால், இந்த நகரவிந்யாஸத்திற்கு

ஸவநவமார்காஶ்சைவ ப்ராகுதீச்யாஶ்வாப்யுதீசிகா: || ௬௭ ||

ஸந்த்யோபஸந்த்யாயுக்தம் குட்டிமமார்கார்களைர்யுக்தகம் ।
ராஜஹர்ம்யோபேதம் யத் நகரம் நாம்நா ஜயாங்கம் வதேத் || ௬௮ ||

ப்ராசீநாதி தஶமார்கா: ஸ்யுர்தஶமார்காஸ்ததைவ ஹ்யுதக் ।
ந்ருபவேஶ்மஸம்யுக்தம் யுக்த்யார்களகமார்கயோபேதம் || ௬௯ ||

பஹுகுட்டிமஸம்யுக்தம் விஜயம் நாமத: ஸ்ம்ருதம் ।
ப்ராசீநாஶ்சைகாதஶமார்கா ருத்ரா உதீசிநா: || ௭௦ ||

ப்ரஹ்மாம்ஶாதிவர்ஜாம்ஶோ(ஶே)யதிஷ்டம் தத்ர ந்ருபாலயம் ।
தத்பூர்வதோऽங்கணம் மஹாப்ரமாணகம் ஸ்யாதிஷ்டஸ்தாநே து || ௭௧ ||

ஸுபத்திரம் என்று பெயர். (அர்களம்–தாப்பாள் குட்டிமம் – கற்களால் கட்டப்பட்டது.) 66½

கிழக்கு நோக்கி ஒன்பது (9) வழிகளும், வடக்கு நோக்கி (9) வழிகளும் இருந்து, சந்துகளுடனும், சந்துக்குள் சந்துகளுடனுமிருந்து, குட்டிம மார்கங்களுடனும், அர்களங்களுடனும் கூடியதாகவுமிருந்து, அந்த நகரத்தில் ராஜபவனமும் இருந்தால், அந்த நகரத்திற்கு ஜயாங்கம் என்று பெயர்.

கிழக்கிமேற்காகப் பத்து (10) வழிகளும், தெற்குவடக்காகப் பத்து (10) வழிகளும், அந்த நகரத்துல் ராஜபவனமுமிருந்து, அதில் யுக்தியுடன் கல்பிக்கப்பட்ட அர்களங்களும், பல குட்டிமங்களுமிருந்தால் அதற்கு விஜயம் என்று பெயர் கூறப்பட்டிருக்கிறது. 69½

கிழக்குமேற்காகப் பதினோறு (11) மார்கங்களும், தெற்குவடக்காகப் பதினோறு (11) மார்கங்களும் இருக்க வேண்டும். பிரம்ஹாம்சத்தை நீக்கி, விருப்பமான அம்சத்தில் ராஜபவனமிருக்கவேண்டும். அதன் முன்பக்கத்தில் இஷ்டமான இடத்தில் அமைக்கப்பட்டுள்ள பெரிய அங்கணம் (கட்டிடம்) இருக்கவேண்டும்.

तत्रान्तःपुरवासं शेषं पूर्वं समुन्नयेत् ।
तत्प्राङ्मार्गं मध्यमार्गं सा कथिता राजवीथिका ॥ ௭௨ ॥

तस्याः पार्श्वयोः स्थाने वेश्मपङ्क्तिर्धनाढ्यानां राजिका
वक्त्रिः ।
तत्पार्श्वयोर्द्वयोर्वासो वणिजां तस्य दक्षिणतः ॥

तन्तुवायवासं तूत्तरे चक्रिणां वासम् ।
तज्जात्यनुक्रमेणैव तत्स्थानेषु कल्पयेत् ॥ ௭௩ ॥

शेषं प्रागिव सर्वं योग्यं (ज्यं) तत् सर्वतो
भद्रम् ।
एवं षोडशभेदा हि मुनिभिः प्रोक्ताः प्रस्तारे पुरातनैः ॥

அதில் அந்தப்புர ஜனங்களின் வாஸஸ்தானம் இருக்க வேண்டும். மற்றவைகளை ஊஹித்துக்கொள்ளவேண்டும். அந்த அரண்மனைக்குக் கிழக்கிலிருந்து செல்லுகிற மார்கமானது, ராஜவீதி என்று கூறப்படுகிறது. அந்த ரராஜவீதியின் இரண்டு பக்கங்களிலும், தனவந்தர்களின் மாளிகையின் வரிசையானது இருக்கவேண்டும். அதற்கு இரண்டு பக்கங்களிலும் வியாபாரிகளின் வாஸஸ்தலமிருக்கவேண்டும். அதற்கு தென்பக்கத்தில் தந்துவாயன்களின் (சேணியன்களின்) வாஸஸ்தலமிருக்கவேண்டும். அதற்கு வடக்கில் சக்கிரிகளின் (குயவர்களின்) வாஸஸ்தலமிருக்கவேண்டும். அதன் பக்கங்களின், அந்தந்த ஜாதியினர் வஸிப்பதற்கான இடங்களைக் கல்பிக்கவேண்டும். மற்றவைகளை முன்பு கூறப்பட்டிருக்கிறபடியே கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும். இவைகள் யாவும் சேர்ந்து ஸர்வதோபத்ரம் என்று கூறப்படுகிறது.

பழைய காலத்திய முனிவர்கள், இவ்விதமாகப் பதினாறு (16) விதமான நகரவிந்யாஸங்களைக் கூறியிருக்கிறார்கள். 75

पदमध्ये तु मार्गच्छेदं वर्ज्यं सन्धिर्न स्यात् ।
शेषं यत्कथितं शिल्पं योग्यं नृपाज्ञया
तच्छिक्षेत् ॥ ७५ ॥

क्षुद्राणामपि मध्यानां नगराणामपि क्रमात् ।
तत्र कुटुम्बावलिकं वक्ष्येऽहं चान्तरापणम् ॥ ७७ ॥

परितो रथवीथ्यः स्युर्मध्ये वणिजां गृहश्रेणी ।
तद्दक्षिणतः पार्श्वे गेहं स्यात् तन्तुवायानाम् ॥ ७८ ॥

उत्तरत्रावासावलिकं स्याच्चक्रिकाणां तु ।
कंसकारविसिकानां स्याद्वासं रथवीथिकानाम् ॥ ७९ ॥

ब्रह्मपदमेकं तत्राग्रापणं कार्यम् ।

பதமத்தியில், மார்கச்சேதம் செய்வது, விரும்பத்தக்கதல்ல. சந்தும் இருக்கக்கூடாது சில்பத்தை அறிந்தவர்கள் அரசனின் அனுமதியின்பேரில், இங்கு கூறப்படாத மற்றவைகளை நன்கு கல்பிக்கவேண்டும். 76

சிறிய நகரங்களிலும், மத்திம நகரங்களிலும், மற்ற (உதத்ம நகரங்களிலும்) குடும்பங்களின் வரிசைகளையும், உள்ளையில் கடைகளையும் கூறுகிறேன். 77

நகரத்தைச் சுற்றிலும் ரதமார்கங்களிருக்கவேண்டும். அதன் மத்தியில் வியாபாரிகளின் வீட்டு வரிசைகள் அமைந்திருக்கவேண்டும். அதன் தென்பக்கத்தில் சேணியர்களின் வீடுகள் இருக்கவேண்டும். 78

ரதமார்கத்தின் வடபக்கத்தில், சக்கிரிகளின் (குயவர்களின்) வீட்டு வரிசை இருக்கவேண்டும்.

ரதமார்கத்தில் பலவித தொழிலாளிகளின் வாஸஸ்தானங்கள் இருக்கவேண்டும்,

தாம்பூலாதிபலஞ்ச த்³ரவ்யம் ஸாராந்விதம் து ச || ௭௯ ||

ஈஶாநாதி³மஹேந்த்³ராந்தம் அந்தராபணமிஷ்யதே ।
தத்ரைவ உச்சமத்ஸ்யமாம்ஸம் பக்வம் ஶாகம் ச விஜ்ஞேயம் || ௮௧ ||

மஹேந்த்³ராத³க்³நிபர்யந்தம் ப⁴க்ஷ்யம் போ⁴ஜ்யம் ச நிர்தி³ஶேத் ।
* அக்³ந்யாதி³ரக்ஷ:பதா³ந்தம் தத்ர பாண்டா³தி || ௮௨ ||

தஸ்மாத் நிர்ருதிபதா³ந்தம் பாநபாத்ராதி³கம் விஜ்ஞேயம் ।
வஸ்த்ரம் பித்ருபதா³த்புஷ்பத³ந்தாந்தம் வஸ்த்ரம் ||

நகர மத்தியிலுள்ள பிரம்ஹபதத்தைச் சுற்றிச் செல்லுகின்ற ஓர் வழி இருக்கவேண்டும். அந்த இடத்தில், உட்கையில் கடைகள் கல்பிக்கப்படவேண்டும். அங்கு தாம்பூலாதிகளும், பழங்களும், ஸாரவத்தான திரவியங்களும் இருக்கவேண்டும். 80

ஈசானபதம் முதல் மஹேந்திரபதம் வரையில், அந்தராபணங்கள் (உள்கையில் கடைகள்) இருக்கவேண்டும். அதே இடத்தில் உயர்ந்த மத்ஸிய மாமிசம், காய்கறிகள் இவைகளுமிருக்கவேண்டும். 81

மஹேந்திரபதம் முதல் அக்னிபதம் வரையில், பக்ஷிய போஜ்யங்கள் வியாபாரம் செய்யவேண்டிய இடமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

அக்கினிபதம் முதல் ராக்ஷஸபதம் வரையில், பாண்டங்கள் (சட்டிப்பானைகள்) வியாபாரம் செய்யுமிடம் ஆகும். 82

அதிலிருந்து நிருருதிபதம் வரையில், பானபாஜனம் (கிண்ணம்) முதலானவைகள் வியாபரம் செய்யுமிடமாகும்.

பிதிருபதம் முதல் புஷ்பதந்தபாகம் வரையில், வஸ்திரங்கள் (துணிகள்) வியாபாரம் செய்யுமிடமாகும். 83

* பாடா²: ராக்ஷஸபதா³ந்தம் உத பாபோ யத்ர உத ஸாதி ।

தஸ்மாத் ஸமீரணாந்தம் தாந்யாத்யாபணிகம் ப்ரகீர்த்திதம் ।
ஸமீராத் பல்லாடபதாந்தம் வஸ்த்ராத்யாபணிகம் ஸ்ம்ருதம் ॥ ௮௪ ॥

தத்ரைவ லவணாதித்ரவ்யம் தைலாதிகம் ஜ்ஞேயம் ।
தஸ்மாதீசபதாந்தம் கந்தம் புஷ்பாதிகம் விக்ரயம் ॥ ௮௫ ॥

ஏவம் நகராபணமார்க்கம் பரிவீதீஷு ஸர்வத: ।
ஈசாத்யம் ப்ரதக்ஷிணம் நவபதார்த்தம் ஆபணம் ஸ்ம்ருதம் ॥ ௮௬ ॥

ராஜிஷ்டம் தத் மரீசம் பிப்பலீகம் ஆபணி ஸர்வதா ।
மத்வாஜ்ய தைலாதிகம் ச ஔஷதத்ரவ்யம் ஸர்வத: க்ரயம் ॥ ௮௭ ॥

அங்கிருந்து வாயுபதம் வரையில் அரிசி, தானியங்கள், பாய் முதலியவைகள் வியாபாரம் செய்யுமிடமாகும்.

வாயுபதம் முதல் பல்லாடபதம் வரையில், வஸ்திரம் முதலியவைகள் வியாபாரம் செய்யுமிடமாகும். 84

அந்த இடத்திலேயே உப்பு முதலியவைகளும், எண்ணைகளும் வியாபாரம் செய்யவேண்டும்.

அங்கிருந்து ஈசானபதம் வரையில், கந்த (வாசனை) திரவியங்களும், புஷ்பம் முதலியவைகளும் வியாபாரம் செய்யவேண்டும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 85

இவ்விதமாக நகர மத்தியில், பிரம்ஹபதத்தைச் சுற்றிலுமுள்ள வழியில், ஈசானபதம் முதல் முறையே, வலமாக ஈசானபதம் வரையில், சுற்றிலும் ஒன்பது (9) விதமான பதார்த்தங்கள் விற்பதற்குரிய ஸ்தானங்கள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

அதன் மத்தியில் குறுக்கே செல்லுகின்ற வழிகளில் எங்கும் ரத்னங்கள், தங்கம், வஸ்திரம், மஞ்ஜிட்டை, மிளகு, திப்பிலி, மஞ்சள், தேன், நெய், தைலம் முதலியவைகள், மருந்து சாமான்கள், இவைகள் வியாபாரம் செய்யவேண்டும். 87

ஆர்யகபதே ச விவஸ்வந்மித்ரகே பூதரகே ச பதே ।
ஶாஸ்தா துர்கா கஜாஸ்யஶ்ச லக்ஷ்மீஶ்சாத்ரைவ விஜ்ஞேயா: ॥௮௮॥

தேவாலயாஶ்ச பரிதோ க்ராமே யதா ததா விதி: ।
வஸிதும் ஸர்வஜநாநாமுசிதம் கிஞ்சித்ததோ தூரே ॥ ௮௯ ॥

நகராத் த்விஶதம் தண்டம் த்யக்த்வா ப்ராச்யாம் து வாக்நேய்யாம் ।
சண்டாலகுடீராணி தத்ரைவ து கோலிகாநாம் து ॥௯௦॥

அநுக்தம் ஸர்வமுக்தம் து க்ராமே து யதா ததா விதி: ।
பத்தநம் ருஜுவீத்யந்தம் நைவ வ்யாகாதகாரணம் தத: ॥

ஆர்யபதம்-விவஸ்வத்பதம்-மித்ரபதம்-பூதரபதம் இந்த இடங்களில் சாஸ்தா (ஐயனார்), துர்கை—விநாயகர்—லக்ஷ்மி இவர்களைப் பிரதிஷ்டை செய்யவேண்டும். 88

அந்த இடத்தில் சுற்றிலும் நான்கு திக்குகளிலும், கிராமவிந்யாஸத்தில் கூறியிருப்பதைப்போல் தேவாலயங்களைக் கல்பிக்கவேண்டும்.

அதற்குச் சிறிது தூரத்தில் ஸகலவிதமான ஜனங்களும் வஸிப்பதற்குத்தக்க வாஸஸ்தானங்களைக் கல்பிக்க வேண்டும்.

நகரத்திற்கு வெளியில், நகரத்திலிருந்து இருநூறு(200) கோல் தூரத்திற்கப்பால், கிழக்கு திக்கிலாவது, அக்கினி திக்கிலாவது சண்டாளர்களின் குடிசைகளிருக்கவேண்டும். அந்த இடத்திலேயே கோலகர்களின் ஸ்தானங்களும் இருக்கவேண்டும். 90

இங்கு கூறப்படாத விஷயங்களைக் கிராமவிந்யாஸத்தில் கூறியிருக்கிறபடியே கொள்ளவேண்டும்.

நகரமானது நேராகச் செல்லுகின்ற வீதிகளையுடைய

ஶேஷாணாமபி தத்தத்யோக்யவாஸாஶ்ச தத்ர விஜ்ஞேயம் || ௯௨ ||

ஸ்தாநீயதுர்கபுரபத்தநகோட்டகோல-
த்ரோணாமுகாநி நிகமம் ச கேடமேவ கர்வடம் |
க்ராமம் ச தஶவிதமிதீஹ தஶைவ யுக்த்யா
விந்யாஸகாநி கதிதாநி புராதநாசார்யை: || ௯௩ ||

ஏவம் ப்ரோக்தம் ப்ராஹ்மணாதிகாநாம்
வர்ணாநாம் சாப்யத ஜாத்யந்தராணாம் |
க்ராமாதீநாம் வாஸவிந்யாஸமார்கம்
ஸாலங்காரம் ஶாஸ்த்ரஸங்க்ஷிப்ய தந்த்ராத் || ௯௪ ||

த்யக்தா(த்யக்த்வா)ஸர்வ: ஶ்ரீவதிகாதிஷு தத்ஷட்ஸ்வபி
ஶாலாதிகல்பிதவர்ணோபயுக்தம் ச மாநம் ச |

வைகளாக இருந்தால், அந்த நகரத்தில் அந்தரா பணம் இருக்கக்கூடாது. 91

மற்ற விஷயங்களை அதற்குத் தக்கபடி அறிந்துகொள்ள வேண்டும். 92

முன்காலத்தில் பெரியோர்கள் ஸ்தானீயம் 1, துர்கம் 2, புரம் 3, பத்தனம் 4, கோத்மகோலகம் 5. துரோணமுகம் 6, நிகமம் 7, கேடம் 8, கிராமம் 9, கர்வடம் 10 என்று கூறப்படுகின்ற பத்து (10) விதமான வஸ்துக்களின் விந்யாஸங்களை, யுக்தியாகக் கல்பிக்கவேண்டிய முறைகளைக் கூறியிருக்கிறார்கள். 93

இவ்விதமாகப் பிராம்ஹணாதி ஜாதியினரும்; மற்ற ஜாதியினரும் வஸிப்பதற்குரிய கிராமாதிகளின் விந்யாஸங்கள், சில்பசாஸ்திரங்களிலிருந்து கிரஹித்து இந்த நூலில் அலங்காரங்களுடன் அழகாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. 94

𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌜𑌨𑌪𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑍈𑌰𑌨𑍇𑌕𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁-
𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌤𑌾𑌰𑌯𑌾𑌵𑌦𑌾𑌵𑌸𑌥𑌂 𑌦𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌃 || ௯௫ ||

𑌇𑌤𑌿 𑌮𑌯𑌮𑌤𑍇 𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌨𑌗𑌰𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌨𑌾𑌮
𑌦𑌶𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ||

அரசன் மானுதி காரியங்களில் சமர்த்தர்களான ஸ்தபதி முதலான நான்கு பேர்களுக்கும், பூமியையும் பசுக்களையும் வழங்கவேண்டும். பணத்தையும் அநேகவிதமான வஸ்துக்களையும் வழங்கவேண்டும். அவர்கள் சந்திரனும் நக்ஷத்திரங்களும் இருக்கும் வரையில் சாசுவதமாக, பரம்பரையாக வஸித்துவருவதற்காக வீட்டையும் கட்டிக்கொடுக்கவேண்டும். **95**

நகரவிதானம் என்னும் பத்தாவது அத்தியாயம் முற்றும்.

𑌅𑌥 𑌏𑌕𑌾𑌦𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌭𑍂𑌮𑌿𑌲𑌮𑍍𑌬𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌸𑌂𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌤𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍 ।
𑌚𑌤𑍁𑌰𑌶𑍍𑌰𑌾𑌯𑌤𑌾𑌶𑍍𑌰𑌂 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌚 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌯𑌤𑌮𑍍 ॥ ௧ ॥

𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌶𑍍𑌰𑌂 𑌚 𑌷𑌡𑌶𑍍𑌰𑌂 𑌚 𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌶𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌚 ।
𑌹𑍀𑌨𑌾𑌧𑌿𑌕 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌹𑍇𑌤𑍁𑌂 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌕𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌯𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌤𑌃 ॥ ௨ ॥

𑌭𑍂𑌮𑌿𑌲𑌮𑍍𑌬𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌤𑌃 ।
𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌿𑌹𑌸𑍍𑌤𑌵𑌿𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑍈𑌵𑌂 (𑌚) 𑌭𑍂𑌮𑍇𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌯𑌮𑍍 ॥

𑌪𑌞𑍍𑌚𑌷𑌡𑍍𑌢𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑍍𑌯 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌿𑌹𑌸𑍍𑌤𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑌾𑌤𑍍 ।
𑌵𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌤𑍁 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌭𑍂𑌮𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌕𑌮𑍍 ॥ ௪ ॥

பதினோராவது அத்தியாயம்

பூமிலம்பவிதியைச் சுருக்கமாக முறையுடன் கூறுகிறேன்.

பூமிலம்ப விந்யாஸமானது, சச்சதுரம் 1, நீண்ட சதுரம் 2, வட்டம் 3, நீண்ட வட்டம் 4, அஷ்டாச்ரம் 5, ஷடச்ரம் 6, துவியச்ரவிருத்தம் 7, என்று பூமியைக் குறைப்பதாலும், கூட்டுவதாலும், பூமிலம்பமானமானது ஏழுவிதமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. 2½

மூன்று (3) முழம் முதலும், நான்கு (முழம்) முதலும், இரண்டுமுழம் விதமாகக் கூட்டிவர, ஏகபூமியின் மானமானது, நான்கு (4) விதமாகும். 3

ஐந்து (5) ஹஸ்தம் முதலும், ஆறு (6) ஹஸ்தம் முதலும் முறையே பதினோரு முழம் வரையிலும், பன்னிரண்டு ஹஸ்தம் வரையிலும், இரண்டு ஹஸ்தம் வீதமாகக் கூட்டிவர, துவிதல பூமியின் மானம் நான்குவிதமாகும். 4

ஸப்தாஷ்டஹஸ்தமாரப்ய த்வித்விஹஸ்தவிவர்த்தநாத் ।
பஞ்சதசவிகாரா(ஷோடசா)ந்தம் த்ரிதலே பஞ்சதா ஸ்ம்ருதம் ॥

நவபங்க்திகராரப்ய யாவத் பஞ்சஷோடசஹஸ்தகம் ।
அர்த்யுஷ்ணதயம் வேதாங்கம் அர்த்தோத்தரம் ஸதாதகம் ॥௫॥

ஏகஹஸ்தம் த்விஹஸ்தம் வா க்ஷுத்ரைகதலம் ஸ்ம்ருதம் ।
யுக்மாயுக்மகரோபேதை: ஹஸ்தாத்யேஷு ஸமன்விதை: ॥

கேசித் வதந்தி தேவாநாம் மாநுஷாணாம் விமாநகே ।
ஹஸ்தாதே ஸப்தஷட்பஞ்சவேதாக்ந்யந்தாதிகம் த்ரிபி: ॥

ஏழு (7) அல்லது எட்டு (8) ஹஸ்தம் முதல், (15) பதினைந்து விகாரம் (பதினைந்து அல்லது (16) பதினறு) ஹஸ்தம் வரையில், இரண்டு ஹஸ்தம் வீதமாகக் கூட்டிவர த்ரிதலமானது ஐந்து (5) விதமாகும். 5

ஒன்பது (9) அல்லது பத்து (10) ஹஸ்தம் முதல் பதினைந்து (15) அல்லது பதினறு (16) ஹஸ்தம் வரையில் (இரண்டு ஹஸ்தம் வீதமாகக் கூட்டிவர) சதுஸ்தலமும், பஞ்ச தலமும் நான்குவிதமாகும். 6

க்ஷுத்ர ஏகதலமானது, ஒரு ஹஸ்தம் அல்லது இரண்டு ஹஸ்தம் இருக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 6½

சிலர் தேவதைகளுக்கு இரட்டைப் படையாகவும் ஒத்தைப் படையாகவும் கூறப்பட்ட அளவுகளில், அரை முழம் கூட்டியும், அரை முழம் குறைத்துமிருப்பதாகும் என்று கூறுகிறார்கள். 7½

மானுஷ விமானங்களில், ஏழு (7) ஹஸ்தம் ஆறு (6) ஹஸ்தம், ஐந்து (5) ஹஸ்தம் நான்கு (4) ஹஸ்தம், மூன்று (3) ஹஸ்தமுள்ள அளவுகளில், மூன்று (3) ஹஸ்தம் அதிகமாக இருப்பதாகும் என்று கூறுகிறார்கள், 8

ஶாந்திகம் பௌஷ்டிகம் ஜயதஞ்சாத்புதம் ஸார்வகாமிகம் ।
உச்ச்ராயம் த்விகுணம் பாதாத்யர்த்தாதிகம் சாபி ஸம்மதம் ॥

பஞ்சதஶகரவ்யாஸாத் ஹீனம் க்ஷுத்ரவிமானகம் ।
ஸப்தாஷ்டாதிகபங்க்த்யாதி ஸப்ததிஹஸ்த விவர்த்தனாத் ॥௰॥

க்ஷுத்ரஸ்தேஶ்வதேஹம் ... த்ரீணி சதாநி ச ।
ஸப்தவிம்ஶதிமானானி த்வாதஶாந்தானி க்ரமாத் ॥௧௧॥

த்ரயோவிம்ஶச்சதுர்விம்ஶத்ஹஸ்தாத் ஶதகராந்தகம் ।
த்ரித்ரிஹஸ்தவிவ்ருத்த்யா து த்ரிஸப்தோத்ஸேதமிஷ்யதே ॥

ஸர்வஜாதிக்ஷுத்ரகேஷு ஶ்ரேஷ்டோத்யேயாயாமம் ஹயேத் ।

அவைகளுக்கு, முறையே, சாந்திகம் 1, பௌஷ்டிகம் 2, ஜயிதம் 3, அத்புதம் 4, ஸார்வகாமிகம் 5, என்று பெயர். 8½

அதன் (நீளமானது) உயரத்தைப்போல் இரண்டுபங்கு கால்பங்கு, அல்லது அரைப்பங்கு அதிகமாக இருப்பதும் அங்கீகரிக்கப்பட்டதாகும். 9.

பதினைந்து முழம் விஸ்தாரத்திலிருந்து குறைந்த விஸ்தாரமுடைய விமானமானது, க்ஷுத்ரவிமானமாகும்.

பதினேழு (17) அல்லது பதினெட்டு (18) முழம் முதல் எழுபது (70) முழம் வரையில் இரண்டு முழம் விதமாகக் கூட்டிவர, மானமானது இருபத்தேழுவிதமாகும். அவைகள் முறையே பன்னிரண்டு (12) முழம் வரையில் கூறப்பட்டவைகளாம். 11

இருபத்திமூன்று (23) இருபத்திநான்கு (24) முழம் முதல், நூறு முழம் வரையில், மூன்று (3) முழம் விதம் விருத்தி செய்துவர, உத்ஸேத மானமானது (அகலத்தின் அளவானது) இருபத்தேழு (27) விதமாகும். (12)

த்ர்யுத்தமோத்க்ருஷ்டஹஸ்தாதி த்வித்விஹஸ்தவிவர்த்தநாத் || ௧௩ ||

ஸப்தஷஷ்டிஹஸ்தாந்தம் ஸம்வ்ருத்யா ஸப்தவிம்ஶ
(௨௭)தி: |

அத்யுத்க்ருஷ்டவிமாநாதி மாநாநாம் விதீயதே || ௧௪ ||

ஸப்தாஷ்டபக்திகோஹஸ்த த்ரித்ரிஹஸ்தவிவர்த்தநாத் |
ஷண்ணவத்யந்தகம் உச்சம் ப்ராகிவ ஸம்வ்ருத்யா || ௧௫ ||

ஶ்ரேஷ்டமத்யகநிஷ்டம் ஸ்யாத் மாநம் மத்யமகேஷு ச |
நவபக்திகராந் வா ஷட்பஞ்சாஶத்கராந்தகம் || ௧௬ ||

த்வித்விஹஸ்தவிவ்ருத்யா து அத்யுத்கம் ஸம்வ்ருத்யா |

இவ்விதமாக உத்கிருஷ்டமானங்களில், உத்தம-மத்திம-அதம மானங்களாகும்.

பதிமூன்று (13) பதிநான்கு (14) முழம் முதல், அறுபத்தைந்து (65) அறுபத்தாறு (66) முழம் வரையில் இரண்டு (2) முழம் வீதமாகக் கூட்டிவர, விமானத்தின் அகலமானது முன்பு கூறியது போல இருபத்தேழு (27) விதமாகும். சதுஸ்தல விமானங்கள் பன்னிரண்டு முழம் வரையில் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. 14

பதினேழு (17) பதினெட்டு (18) முழம் முதல் தொண்ணூற்றைந்து (95) தொண்ணூற்றாறு (96) முழம் வரையில், மூன்று (3) முழம் வீதமாகக் கூட்டிவர, அதன் உயரமானது, முன்பு கூறப்பட்டதுபோல், இருபத்தேழு விதமாகும். 15

இவ்விதமாக மத்தியம விமானங்களின், உத்தம-மத்திம அதம மானங்களாகும்.

ஒன்பது (9) அல்லது பத்து (10) முழம் முதல் ஐம்பத்தைந்து (55) அல்லது ஐம்பத்தாறு (56) முழம் வரையில்,

ஷண்ணாம் த்வாதஶாந்தாநாம் ஹர்ம்யாணாம் விஸ்தரம் க்ரமாத் ||

ஸப்தாஷ்டநவபௌமாநாம் யாநி மாநாநி கீர்திதா: |
க்ராஹ்யாத் த்வாதஶபூம்யந்தம் விஶாலம் மாநவித்புத: ||கஅ||

த்விஷட்த்ரயோதஶக்ஷ்மாணாம் ஷோடஶக்ஷ்மம் யதாக்ரமம் |
ஷட்ஷட்ஷட்ஸப்தபஞ்சாஶத் ஹஸ்தவ்யாஸௌ
ஶிவோதிதம் || ககூ ||

விஸ்தாரம் ஸ்தம்பதோ பாஹ்யே ஜந்மாத் ஸ்தூப்யவஸாநகம் |
கேசிதாஸிவாராந்தம் து வ்ருத்யதிஷ்டகாநகம் || உ0 ||

இரண்டு முழம் விதமாகக் கூட்டிவர ஹர்மிய விஸ்தாரமானது, இருபத்திநான்கு (24) விதமாகும். இந்த விஸ்தாரமானது, முறையே பஞ்சஹர்மியம் முதல், துவாதச ஹர்மியம் வரையில், (5 அடுக்கு மாடிமுதல் 12 அடுக்கு மாடி வரையில்) ஹர்மியங்களின் விஸ்தாரமாகும். 17

அளவில் சமர்த்தனுக இருப்பவன், ஏழு (7) எட்டு (8) ஒன்பது (9) பூமிகளுக்குக் கூறப்பட்ட பிரமாணத்திலிருந்து, துவாதச பூமியந்தம் பிரமாணங்களைக் கல்பித்துக்கொள்ள வேண்டும். 18

பன்னிரண்டு (12) பதிமூன்று (13) பூமிமுதல் பதினுறு (16) பூமி வரையில், முறையே, ஐம்பத்தாறு (56) ஐம்பத்தாறு (56) ஐம்பத்தாறு (56) ஐம்பத்தேழு (57) ஐம்பது (50) ஹஸ்தம் விஸ்தாரமிருக்கவேண்டும் என்று பரசிவனுல் கூறப்பட்டிருக்கிறது 19

ஸ்தம்பத்திற்கு வெளிப்பக்கத்திலிருந்து விஸ்தாரத்தை கணக்கிடவேண்டும். ஜன்ம ஸ்தானத்திலிருந்து (அஸ்திவாரத்திலிருந்து) ஸ்தூபி வரையில் உயரத்தைக்

ஸப்தாம்ஶே த்ர்யம்ஶகோ நிர்தேஶ: ஸமீரித: ।
தத்தத்பூமேஸ்து விஸ்தாரே நிர்தேஶோச்சம் த்ர்யம்ஶகை: ॥

விஸ்தாராத் த்விகுணாம்ஶேந யுக்த்யாயாமம்
ப்ரயோஜயேத் ।
தேவாநாம் ஸார்வபௌமாநாம் த்வாதஶதலம் விது: ॥ ௨௨ ॥

ரக்ஷோகந்தர்வயக்ஷாணாம் ஏகாதஶதலம் மதம் ।
விப்ராணாம் நவ பௌமம் ஸ்யாத் தஶபௌமமதாபி வா ॥ ௨௩ ॥

யுவராஜஸ்ய ராஜ்ஞஸ்ச பஞ்சமஸ்யைவ ஸம்மத: ।
ததா ஸப்ததலம் ஷண்ணாம் ஏவ ப்ரவக்ஷ்யதே ॥ ௨௪ ॥

கணிக்கவேண்டும். சிலர் சிகரம் வரையில் உயரத்தைக் கணக்கிடவேண்டுமென்று கூறுகிரார்கள். 20

மஹாபூமிகளின் (பெரிய மாடிகளின்) நீளமும் உயரமும் கூறப்பட்டது.

அந்தந்த பூமிகளின் விஸ்தாரத்தில், ஏழில் ஒரு பங்கில் மூன்று அம்சமானது, நிர்தேசோச்சமாகும். (குறிப்பிட்ட உயரமாகும்.)

அல்ப பௌமங்களில், விஸ்தாரத்தைப்போல் இரண்டு பங்கு நீளத்தை யுக்தியுடன் கல்பிக்க வேண்டும்.

தேவர்களுக்கும், ஸார்வபௌமனுக்கும், பன்னிரண்டு தலம் வரையில் கூறியிருக்கிரார்கள். 22

ராக்ஷஸர்கள், கந்தர்வர்கள், யக்ஷர்கள், இவர்களுக்கு பதினொரு (11) தலம் வரையில் இருப்பதாகும்.

பிராம்ஹணர்களுக்கு, நவதலம், அல்லது தசதலம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. 23

யுவராஜா, ராஜா, ராஜபஞ்சமன், இவர்களுக்கு, ஸப்த பௌமம் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

த்ரிபௌமம் ச த்விபௌமம் வணிஜாம் ஶூத்ரஜன்மனாம் |
ராஜ்ஞாம் பஞ்சதலம் ப்ரோக்தம் பட்டதாராம் ததா ||

ஶதஹஸ்தாதூர்த்வமாயாம: ஸப்ததிர்ஹஸ்தவிஸ்தர: |
நேஷ்யதே பௌமதலம் து மானவித்பிர்விசக்ஷணை: ||உச||

க்ஷுத்ராத்யுத்தமாந்தாநாம் விமாநாநாம்
வ்யாஸோச்ராயமிஶ்ரஹஸ்தகயோர்விமானயோர்மனேஷு |
யுக்த்யா யதோசிதம் ஶாஸ்த்ரைர்பூர்வஶாஸ்த்ராணாம்
ந்யூனாம் ததைவ கதிதம் ஹி மயா வாஸ்தாணெ: ||உஅ||

இதி மயமதெ வஸ்துஶாஸ்த்ரெ பூமிலம்பவிதாநம் நாம
ஏகாதஶோத்யாய: ||

ஸப்த தலம் முதல், ஏகாதச தலம் வரையில் சக்கிர வர்திக்கும், அவனுக்கடுத்த ஆறுபேர்களுக்கும் கூறப் பட்டிருக்கிறது. 24

சூத்திர ஜாதியில் பிறந்த வியாபாரிகளுக்கு அல்லது, வியாபாரிகளுக்கும் சூத்திரர்களுக்கும் திரிபௌமம் கூறப் பட்டிருக்கிறது.

ராஜாக்களுக்கு பஞ்சதலம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இது பட்டதாரிகளுக்குமாகும். 25

மான நிபுணர்கள் பௌமதலமானது. நூறு முழத்திற்கு மேல் நீளமாகவும், எழுபது முழத்திற்குமேல் அகலமாகவும் இருக்கக்கூடாது என்று கூறுகிருர்கள். 26

பிரஹ்மா முதலிய தேவேசுவரர்களுக்கும், மனிதர்களுக்கும், கலப்பாக முழக்கணக்குடன் கூடிய க்ஷுத்திர விமானங்கள், அல்பவிமானங்கள், மத்திம விமானங்கள்; உத்தம விமானங்கள் இவைகளின் விஸ்தார பேதங்களும், உச்ச பேதங்களும், யுக்தியுடன் உசிதமாக பிராசீனமான நூல்களில் கூறி இருப்பதையனுஸரித்து என்னால் கூறப் பட்டிருக்கின்றன. 28

பதினோராவது அத்தியாயம் முற்றும்.

अथ द्वादशोऽध्यायः ॥

தே³வதாநாம் த்³விஜாதீநாம் வர்ணாநாம் ஸத்³மஸு க்ரமாத் |
க³ர்ப⁴ந்யாஸவிதி⁴ம் ஸம்யக் ஸம்க்ஷேபாத்³விஸ்தராத்³ ப்³ருவே ||

ஸர்வரத்நௌஷதீ⁴ஸம்பூர்ணம் க³ர்ப⁴ம் தத்ஸம்பதா³ம் ப்ரத³ம் |
த்³ரவ்யஹீநஸம்பூர்ணம் க³ர்ப⁴ம் ஸர்வவிபத்கரம் ||௨||

தஸ்மாத் ஸர்வப்ரயத்நேந க³ர்ப⁴ம் ஸம்யக்³ விநிக்ஷிபேத் |
க³ர்ப⁴ஶ்வப்⁴ரஸ்ய கா³ம்பீ⁴ர்யம் ஸ்வாதி⁴ஷ்டா²நோந்நதே: ஸமம் ||௩||

[illegible] |
[illegible] ||

பன்னிரண்டாவது அத்தியாயம்

இப்பொழுது தேவதைகளுடையவும், பிராம்ஹணாதி வர்ணத்தாருடையவும், மாடிகளிலும் வீடுகளிலும், கர்ப நியாஸம் செய்யவேண்டிய விதியை நன்றாகவும், சுருக்கமாகவும் கூறுகிறேன். 1

சகலவிதமான திரவியங்களுடனும் கூடிய கர்பமானது, சகலவிதமான சம்பத்துக்களையும் அளிக்கும். கர்பமானது திரவியஹீனமாக இருந்தால், அது பலவிதமான ஆபத்துக்களையும் உண்டுபண்ணும். 2

ஆகையால், சகலவிதமான முயற்சிகளும் செய்து, கர்பத்தை நன்கு வைக்கவேண்டும். கர்பம் வைப்பதற்கான குழியின் ஆழமானது எந்த கிருஹாதிகளில் வைக்கப் படவேண்டுமோ அதன் ஸ்வாதிஷ்டானத்தின் உயரத்திற்கு ஸமானமாக இருக்கவேண்டும். 3

கர்ப பாஜனத்தை வைப்பதற்காக, பூமியில் பள்ளம் செய்து, அதை கருங்கல்லுகள் அல்லது செங்கற்களால்,

நிம்நகா³ஹ்ரத³கேதா³ராத்*வல்லிகே குலீராவடே |
ஸமுத்³ரே ஶ்ருங்கே³ பஶோ: ஹஸ்திதந்தேஷு ம்ருத்திகா: ||௫||

தது³ர்த்⁴வம் தஸ்ய மத்⁴யே து பத்³மகந்த³ம் ந்யஸேத் புந: |
பூர்வே நீலோத்பலகந்த³ம் ச த³க்ஷிணே குமுத³ம்
க்ஷிபேத் || ௬ ||

ஸௌக³ந்தி⁴கம் பஶ்சிமே வித்³யாத் காகலோஹ(ஷ்ட)முத்தரேऽபி |
தா⁴ந்யாந்யஷ்டௌ தந்மத்⁴யே து ஶாலிவ்ரீஹிப்ரியங்கவ:||

கங்குமுத்³க³ம் ச மாஷம் ச குலுத்த²ம் ச திலம் ததா² |
ப்ராத³க்ஷிண்யேந ஶால்யாதீ³நீஶாநாதி³ஷு விந்யஸேத் ||

சச்சதுரமாகக் கட்டவேண்டும். அந்தப் பள்ளத்தில் ஜலத்தை நிரப்பி, அதனடியில், சகலவிதமான மிருத்திகை (மண்) களையும் போடவேண்டும். 4

நதீ 1, மடு (ஏரி முதலிய பெரிய ஜலாசயம்) 2, பயிர் விளையும் வயல் 3, மலை 4, *பல்லிகை 5, நண்டுவளை 6, கலப்பையின் கொழு 7, ஸமுத்திரம் 8, பசுவின் கொம்பு 9, யானையின் தந்தம் 10, இந்த இடங்களிலிருந்து எடுக்கப்படும் மிருத்திகைகளை, பள்ளத்தின் அடியில் போடவேண்டும்.

அதற்குமேலே, அந்தக் குழியின் மத்தியில், தாமரைக் கிழங்கை வைக்கவேண்டும். அதற்கு கிழக்கு திக்கில், நீலோத்பல கிழங்கை வைக்கவேண்டும். தெற்கு திக்கில், அல்லிக்கிழங்கை வைக்கவேண்டும். மேற்கு திக்கில், செங்கழுநீர் கிழங்கை வைக்கவேண்டும். வடக்கு திக்கில் காகலோகத்தை (காகலோட்டியத்தை) வைக்கவேண்டும்.

அதற்குமேலே, சம்பா நெல் 1, சென்னெல் 2, வரகு தானியம் 3, கங்குதானியம் 4, பயறு 5, உளுந்து 6,

---

*வல்மீக இதி பாடா²ந்தரம் |
*புத்து என்பது பாடபேதம்.

[illegible] |
[illegible] || ௯ ||

[illegible] |
[illegible] || ௰ ||

[illegible] |
[illegible] || ௧௧ ||

கொள்ளு 7, எள்ளு 8, இந்த எட்டுவிதமான தானியங்களையும், ஈசானிய திக்கு முதல் பிரதக்ஷிணமாக எட்டு திக்குகளிலும் வைக்கவேண்டும். 8

அதற்குமேலே, தாமிரத்தினலே செய்யப்பட்ட பெட்டியை வைக்கவேண்டும். அந்தப் பெட்டியின் அகல மானது, மூன்று (3) அல்லது நான்கு (4) அங்குலம் அகலம் முதல், இருபத்தைந்து (25) அல்லது இருபத்தாறு (26) அங்குலம் வரையில், இரண்டு அங்குலம் வீதமாக விருத்தி செய்துவர, பன்னிரண்டு (12) விதமாகும்.

அதன் உயரமானது, அதன் அகலத்திற்கு சமமாகவோ, அல்லது எட்டில் ஒரு பங்கு, ஆறில் ஒரு பங்கு, அல்லது ஐந்தில் ஒரு பங்கு குறைவாகவாவது இருக்கவேண்டும். 10

இந்த அளவானது, முறையே, ஏக ஹர்மியம் முதல் துவாதச ஹர்மியம் (12-மாடி) வரையிலுள்ள வாஸ்துக்களுக்குக் கூறப்பட்டதாகும்.

அதன் பாதாலம்பிவிதானமானது, அதற்காக எடுக்கப்பட்ட உயரத்தில், மூன்றில் ஒரு பங்கு இருக்கவேண்டும். (பாதாலம்பிவிதானம் - அதன் அடிப்பக்கத்தின் மட்டமான இடம்.) 11

தத்ஸ்தலோச்ச்ராயம் ஹர்ம்யாங்க்ரிவிஷ்கம்பஸமம் வாஷ்டாம்ஶஹீநகம் |
த்ரிபாதம் வா விஸ்தாரம் தஸ்ய பேலாயா: ப்ராகிவோச்ச்ரயம்† ॥

த்ரிவர்க்கமண்டபாகாரம் வ்ருத்தம் வா சதுரச்ரகம் |
பஞ்சவிம்ஶதி கோஷ்டம் வா நவ கோஷ்டகமேவ வா ॥௧௩॥

பேலோச்ச்ராயார்த்தத்ரிபாகம் கோஷ்டபித்த்யுச்ச்ரயம் பவேத் |
தத்பித்திகநதாம் குர்யாத் யவை: த்ரி சதுஷ்டயை: ॥

அந்த இடமானது, அந்தந்த ஹர்மியங்களின் பாத விஷ்கம்பத்திற்கு (விஷ்கம்பம்-உயரம்) சமமாகவோ, அதில் எட்டில் ஒரு பங்கு குறைவாகவோ இருக்கவேண்டும். அந்த பேலையின் (பேலா-பேழை) அகலமானது, முக்கால் பங்கு இருக்கவேண்டும். உயரமானது முன்பு கூறப்பட்டிருப்பதைப்போல இருக்கவேண்டும்.* 12

அது திரிவர்க மண்டபத்தைப்போன்ற உருவமுடையதாகவாவது, வட்டமாகவாவது, சதுரச்ரமாகவாவது இருக்கவேண்டும். இருபத்தைந்து (25) கோஷ்டங்களுடையதாகவாவது, நவ கோஷ்டங்களுடையதாகவாவது இருக்கவேண்டும். 13

கோஷ்ட பித்தியின் (கோஷ்டம்-இடம்) உயரமானது, பேலையின் உயரத்தில் அரைப்பங்கு, அல்லது மூன்றில் ஒரு பங்கு இருக்கவேண்டும்.

அதன் பித்தியின் கனமானது இரண்டு யவை, மூன்று யவை, அல்லது, நான்கு யவை இருக்கவேண்டும். 14

---

†ஸமுத்ஸேதாத்த்ரிபாகைகம் பாதாலம்பிவிதாநகம் | இதி ௧௨ ஶ்லோகாதநு அதிக: பாட: இதி பாடாந்தரம் |

*பாதாலம்பிவிதானமானது, எடுக்கப்பட்ட உயரத்தில் மூன்றில் ஒரு பங்கு இருக்கவேண்டும். என்பது 12-வது சுலோகத்திற்குப் பிறகு அதிக பாடம் என்பது பாடாந்தரம்.

உபபீடபதே தேவா: பஞ்சவிம்ஶதி ஸம்ஸ்திதா: ।
ஶ்வப்ரஸ்யோர்த்வம் ததா பூமிம் கந்தபுஷ்பைஶ்ச தீபதூபகை: ॥ ௧௫ ॥

வாஸயித்வா து பூர்வேத்யு: பஞ்சகவ்யேந பாஜனம்
ப்ரக்ஷால்ய ஸூத்ரைராவேஷ்ட்ய ஶாலிதாந்யாஸ்த்ருதே ஶுபே ॥

ஸ்தண்டிலே ஸ்தண்டிலம் சாபி மண்டூகம் வாபி கல்பயேத் ।
விந்யஸ்ய தேவாந் ப்ரஹ்மாதீந் ஶுத்ததண்டுலதாரயா ॥

ஆராத்ய கந்தபுஷ்பாத்யை: புவநாதிபதிம் ஜபேத் ।
ஸ்தபதி: கும்பாந் ந்யஸ்ய வஸ்த்ரைர் விபூஷிதாந் ॥

ஸுகந்தோதகஸம்பூர்ணாந் கந்தபுஷ்பஸமர்ச்சிதாந் ।

அதன் உப பீடபதத்தில், இருபத்தைந்து தேவதைகள் இருக்கின்றார்கள்.

அந்தப் பள்ளத்திற்கு மேலேயுள்ள பூதலம் முழுமையும் சந்தனம்–புஷ்பம்–தீபம் (தூபம்) இவைகளினால், வாசனையுள்ளதாகச் செய்து, 15

முதல்நாள் கர்பபாஜனத்தை பஞ்ச கவ்யத்தினாலே பிரக்ஷாளனம் செய்து, அதன்மேலே நூல்களை சுத்தி, பூமியில் சம்பா நெல்லை நன்றாகப் பரப்பி, மேடையாகச் செய்து, அதில் சண்டித பதம், அல்லது மண்டூக பதத்தைக் கல்பித்து, அதில் சுத்தாக்ஷதையின் தாரையினாலே, பிரம்ஹாதி தேவதைகளை நியாஸம் செய்து (ஆவாஹனம் செய்து) சந்தனம் புஷ்பம் முதலியவைகளினாலே ஆராதித்து, புவநாதிபதியை ஜபம் செய்யவேண்டும். 17½

பிறகு, ஸ்தபதி, வஸ்திரம் சாத்தி அலங்கரிக்கப்பட்டவைகளும், நறுமணமுள்ள ஜலத்தினாலே நிறைந்தவைகளும்

[illegible] ||

[illegible] ।
[illegible] ||௨௰||

[illegible] ।
[illegible] || ௨௧ ||

[illegible] ।
[illegible] || ௨௨ ||

[illegible] ।

களங்கம் (அழுக்கு அல்லது தோஷம்) அற்றவைகளும், பொத்தலில்லாதவைகளும், நூல் சுற்றப்பட்டவைகளுமான ஐந்து (5) பாத்திரங்களை வைத்து, அதன் தென் பக்கத்தில் கந்தத்துடன் கூடிய சம்பா நெல்லினால் கல்பிக்கப்பட்ட ஸ்தண்டிலத்தில் (திட்டாணியில்) வைத்து, அவைகளை, சந்தணம் புஷ்பங்களினாலே ஆராதித்து (பூஜை செய்து) முறைப்படி பலி கொடுக்கவேண்டும். 20

ஸ்தபதி சுத்தனாக இருந்துகொண்டு, கர்பந்யாஸம் செய்வதற்கான பாத்திரத்தை வெளுப்பு வஸ்திரத்தினாலே சுத்தி, தானியஸ்தண்டிலத்திற்குமேலே, வெளுப்பு வஸ்திரத்தை விரித்துப்போட்டு, தர்பைகளைப் பரப்பி, அதன் மேலே, அந்த கர்பபாஜனத்தை வைக்கவேண்டும்.

பிறகு, இரவில், சுத்தமான பாலைக் குடித்துவிட்டு, உபவாஸமாக இருக்கவேண்டும். பிறகு, சில்ப சாஸ்திர மறிந்த மேதாவியான ஸ்தபதியானவன், ஸூத்திர கிராஹி முதலியவர்களால் சூழப்பட்டவனாக இருந்துகொண்டு,

ஸௌவர்ணராஜதஸ்யாந்யேஷு ஸாலிவ்ரீஹிகுலுத்தகாந் ||௨௨||

த்ரபுணா கம்பு [illegible] ஈஶாநே [illegible] ।
[illegible] வம் ச [illegible] மாஷம் [illegible] ||

[illegible] ।
ஜயந்தே ஜாதி ஹிங்குல்யம் ஹரிதாலம் [illegible] ||௨௫||

[illegible] ।
[illegible] ||

தானியம் முதலிய வஸ்துக்களை கர்ப பாஜனத்திற்குள் வைக்கவேண்டும். 22½

தங்கத்தினுலே செய்யப்பட்ட சாலிதானியம் 1, (சம்பா நெல்) வெள்ளியால் செய்யப்பட்ட விரீஹிதானியம் 2, (அறுபது நாளில் விளையும் நெல், அல்லது சென்னெல்) சுல்பத்தினுலே செய்யப்பட்ட கொள்ளு 3, (சுல்பம் சுத்தம் செய்த செம்பு) த்ரபுவினுல் (பித்தளை) செய்யப்பட்ட கம்பு தானியம் 4, ஈயத்தினுலே செய்யப்பட்ட உளுந்து 5, இரும்பினுலே செய்யப்பட்ட பயறு 6, இரும்பினுலே செய்யப்பட்ட வரகு தானியம், (7) வைக்ராந்த மென்னும் லோஹத்தினுலே [illegible] (பிரபாசத்துடன்) செய்யப்பட்ட என்ளு 8, ஆகிய எட்டு (8) தானியங்களையும், ஈசானிய திக்கு முதல் பிரதக்ஷிண [illegible] விதியுடன் வைக்கவேண்டும்.

ஜயந்த ஸ்தானத்தில் ஜாதி ஹிங்குலியத்தையும் அரி தாரத்தை பிருசஸ்தானத்தி[illegible] [illegible] பதத் திலும், மாக்ஷிகத்தை ([illegible]ர்ண மாக்ஷிகம) பிருங்கராஜ பதத்திலும், [illegible]ர்தத்தை சுக்ரீவபதத்திலும், [illegible] கைரி கத்தை (மலையிலுள்ள தாதுப்பொருள்) சோஷ பதத்திலும்,

𑌅𑌞𑍍𑌜𑌨𑌂 𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌅𑌦𑌿𑌤𑍌 𑌤𑌾𑌰𑌕𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌃 ।
𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌰𑌾𑌗𑌂 𑌤𑍁 *𑌮𑌰𑍀𑌚𑍌 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑌂 𑌤𑌥𑌾 ॥௨௭॥

𑌸𑌾𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌰𑌾𑌗𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑍈𑌡𑍂𑌰𑍍𑌯𑌂
𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌵𑌸𑍍𑌵𑌤𑌿 ।
𑌵𑌜𑍍𑌰𑌮𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌜𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌨𑍀𑌲𑌂 𑌤𑍁 𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌕𑍇 ॥

𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌰𑌾𑌜𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍀𑌲𑌂 𑌮𑌰𑌕𑌤𑌂 𑌤𑍁 𑌮𑌹𑍀𑌧𑌰𑍇 ।
𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌮𑌾𑌪𑌵𑌤𑍍𑌸𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌚𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌪𑍍𑌰𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌶𑍋 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌶𑍂𑌲𑍀 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌃 𑌸𑌹𑌾𑌦𑍇𑌵𑍀 𑌚
[illegible] ।
𑌅𑌪𑌾𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑍈𑌕𑌪𑌤𑍍𑌰𑌾𑌬𑍍𑌜 [illegible] 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 ॥௩௦॥

அஞ்சனத்தை (அஞ்சக்கல்) கணமுக்ய ஸ்தானத்திலும், தர தத்தை (பாதரஸத்தை)அதிதி ஸ்தானத்திலும், மத்தியில் பத்ம ராகத்தையும் 1, *மரீசிபதத்தில் பவழத்தையும் 2, சாவிந்திரபதத்தில் புஷ்பராகத்தையும் 3, விவஸ்வத் பதத்தில் வைடூரியத்தையும் 4, இந்திரஜயபதத்தில் வைரத்தையும் (5) மித்திரபதத்தில் இந்திர நீலத்தையும் 6, ருத்ரராஜ பதத்தில் மஹா நீலத்தையும் 7, மஹீதரபதத்தில் மரகதத்தையும் 8, அபவத்ஸபதத்தில் முத்தையும் 9, கிழக்கு திக்கிலிருந்து முறையே பிரதக்ஷிணமாக வைக்கவேண்டும்.

விஷ்ணுகிராந்தி, திரிசூலம், ஸ்ரீதேவீ, ஸஹதேவீ, தூர்வை, கருச்சாரங்கண்ணி, நாயுருவி, ஓரிதழ் தாமரை, இந்த எட்டு ஓஷதிகளையும் ஈசானதிக்கு முதல் முறையே வைக்கவேண்டும். 30

---

*𑌆𑌰𑍍𑌯𑌕𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨 𑌇𑌤𑌿 𑌮𑌰𑍀𑌚𑌿𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌠𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 । 𑌪𑌦𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌮𑍋 𑌨 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌤𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑍈𑌃 𑌊𑌹𑍍𑌯𑌮𑍍 ।

* ஆர்யக ஸ்தானத்தில். என்பதற்கு பதிலாக மரீசி ஸ்தானத்தில் என்று இருக்கிறது. பதங்கள் வரிசையாக கூறப்படவில்லை. இதை அறிந்து கொள்ள வேண்டும்.

சந்த³நாகருகர்பூரலவங்கைலாப²லத்³வயம் ।
தக்கோலஞ்சாஷ்டக³ந்தா⁴ம்ஸ்து ஜயந்தாதி³ஷு விந்யஸேத் ॥௰௧॥

ஸ்வஸ்திகாநி சதுஷ்கோஷ்டே ஹேமதாம்ரஸுரௌப்யகை: ।
ஸர்வேஷாமபி ஸாமாந்யமேதது³க்தம் ஸமஸ்தகே ॥௰௨॥

கபாலம் ஶூலக²ட்வாங்க³ம் பரஶும் வ்ருஷப⁴ம் ததா² ।
பிநாகம் ஹரிணம் பாஶம் ஹேமம் பூர்வாதி³ஷு
ந்யஸேத் ॥ ௰௩ ॥

---

*சந்தணம் 1, அகில் 2, பச்சைக்கற்பூரம் 3, லவங்கம் 4, ஏலக்காய் 5, லதாபலம் (ஜியோதிர் லதாபலம்) 6, தக்கோலம் 7, (செஞ்சந்தணம் 8) ஆகிய அஷ்ட (8) கந்தங்களை, ஜயந்தாதி ஸ்தானங்களில் வைக்கவேண்டும்.

தங்கம், இரும்பு, தாம்ரம், வெள்ளி, இவைகளினால் நான்கு ஸ்வஸ்திகங்களை செய்து, அவைகளை முறையே (கிழக்கு திக்குமுதல்) நான்கு திக்குகளிலும் வைக்க வேண்டும்.

இதுவரையில் கூறப்பட்டவைகள் யாவும், ஸகல தேவதைகளுக்கும் மனிதர்களுக்கும் பொதுவாகக் கூறப் பட்டிருக்கிறது. இனி அந்தந்த தேவதைக்குறிய அடையாளங்களுடன் கூறுகிறேன். 32

கபாலம் 1, சூலம் 2, கட்வாங்கம் 3, பரசு 4, விருஷபம் 5, பிநாகம் 6, மான் 7, பாசம் 8, (இவைகள் சிவசின்ஹங்கள்) இந்த எட்டு (8) ஆயுதங்களையும் கிழக்கு முதலாக எட்டு திக்குகளிலும் வைக்கவேண்டும். 33

---

* இங்கு (7) கந்த திரவியங்கள்தான் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகையால், சந்தணம் என்பதற்கு, வெண் சந்தணம், செஞ்சந்தணம் என இரண்டையும் கொள்ளவேண்டும்.

கார்தஸ்வரமயம் சாஷ்டமங்கலம் தத்ர விந்யஸேத் |
தர்பணம் பூர்ணகும்பம் ச வ்ருஷபம் சாமரத்வயம் ||

ஸ்ரீவத்ஸம் ஸ்வஸ்திகம் ஶங்கம் தீபம் தேவாஷ்டமங்கலம் |
ஸ்தாபகஸ்யாநுஶிஷ்யஸ்தாநு ஸ்தபதி: கர்த்ருஸம்மதோ ந்யஸேத் ||

ஶுக்லாத்யேந வாஸஸா ஸம்யக் (ஸு)பிதாயைந தத்
ஸ்திரம் |
தமேவாராத்ய கந்தாத்யை: ஸ்நாபயேத் கலஶோதகை: ||

ஸுவர்ணத்தினுலே செய்யப்பட்ட அஷ்டமங்களங்களை, முன்போலவே, எட்டு (8) திக்குகளிலும் வைக்கவேண்டும்.

தர்பணம் 1, (முகம் பார்க்கும் கண்ணுடி) பூரண கும்பம் 2, விருஷபம் 3, இரண்டு சாமரம் 4, ஸ்ரீவத்ஸம் 5, ஸ்வஸ்திகம் 6, சங்கம் 7, தீபம் 8, இவைகள் தேவாஷ்டமங்களமாம். இவைகளை, யஜமானனுடைய அனுமதியுடன், ஸ்தபதியாவது அவனுடைய சிஷ்யனுவது, முறையுடன் வைக்கவேண்டும். 35

பிறகு வெளுப்பு வஸ்திரத்தினுலே, அந்த கர்ப பாஜனத்தைமூடி, அது அசங்காமலிருக்கும்படி செய்ய வேண்டும்.

அந்த கர்பபாஜனத்தை, கந்தம் – அக்ஷதை புஷ்பங்களினுலே ஆராதித்து (பூஜித்து). கலசஜலத்தினுலே அபிஷேகம் செய்யவேண்டும். 36

பிறகு, ஸ்தபதி, ஸ்தாபகனேடுகூட, புஷ்பம், குண்டலம், ஹாரம் முதலிய ஆபரணங்கள், கடகம், மோதிரம், ஸுவர்ணத்தினுலே செய்யப்பட்ட பஞ்சாங்க பூஷணங்கள், மற்றும் பலவித ஆபரணங்கள், ஸுவர்ணயஜ்ஞோபவீதம், புதிய வஸ்திரம் உத்தரீயங்கள், இவைகளை தரித்துக் கொண்டு, சுவேத சந்தனம் பூசிக்கொண்டு, வெளுப்பு

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]

நிறமான புஷ்பங்களை சிரஸ்ஸில் சூடிக்கொண்டு, சுத்தனாக இருந்துகொண்டு,

பிராம்ஹணர்களுடைய வேத கோஷங்களுடனும், சங்கம் பேரிகை முதலிய வாத்திய கோஷங்களுடனும், கௌரீ கல்யாணம் முதலிய பாட்டுகளுடனும், ஜயகோஷங்களுடனும், திக்கஜங்களுடன் கூடியதும், ஸமுத்திரங்களுடனும் மலைகளுடனும் கூடியதும், அனந்தனுடைய சிரஸ்ஸில் இருப்பதுமான அகண்ட பூமண்டலத்தையும் தியானம் செய்துகொண்டு, ஸிருஷ்டி - ஸ்திதி - லயம் இவைகளுக்கு ஆதாரபூதரான புவனாதிபதியை ஜபிக்க வேண்டும்.

ஜபம் தியானம் செய்துகொண்டு.— பிரம்ஹாதிதேவர்களுக்கும் தேவிமார்களுக்கும் கர்பஸ்தானமாகக் கூறப்பட்டு இருக்கிற துவாரத்தின் (கர்பகிருஹ துவாரத்தின்) தென்

𑌹𑍋𑌮𑌸𑍍𑌤𑌂𑌭𑍇 𑌪𑍍𑌰(𑌪𑍍𑌰)𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑌂𑌭𑍇 𑌪𑌾𑌦𑍁𑌕𑌾𑌸𑍁
𑌪𑍍𑌰(𑌪𑍍𑌰)𑌦𑍇𑌶𑌯𑍋𑌃 ॥௪௨॥

𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌧𑌸𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌨𑌿𑌮𑍍𑌨𑌂 𑌗𑌰𑍍𑌭(𑌗𑌰𑍍𑌤) 𑌸𑌂𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾𑌶𑌕𑍃𑌤𑍍 ।
𑌅𑌥𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌤𑌾 𑌸𑌾𑌰𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌪𑌾𑌷𑌾𑌣𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑌾 ॥௪௩॥

𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍁𑌣𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌾 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌘𑌨𑌾𑌯𑌤𑌾 ।
𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌮𑌾𑌫𑌲𑌕𑌾 𑌯𑌾 𑌸𑌾 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑍍𑌯𑌾 𑌤𑌦𑍍𑌭𑌾𑌜𑌨𑍋𑌪𑌰𑌿 ॥ ௪௪ ॥

𑌤𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌕𑍍 𑌸𑌂𑌶𑍍𑌲𑌿𑌷𑍍𑌟𑌮𑌥𑍇𑌷𑍍𑌟𑌕𑌮𑍍 ।

பக்கத்திலுள்ள ஸ்தம்பத்திற்குக் கீழேயுள்ள குழியில், கர்பத்தை (அந்த கர்பபாஜனத்தை) நன்கு பொருத்தமாக வைக்கவேண்டும். 41½

ஹோமஸ்தம்பம், கர்பகிருஹத்தில் சுற்றிலுமுள்ள தூண்கள், கர்பகிருஹத்தைச் சுற்றிலும் பாதுகாஸ்தானம், இவைகளின் கீழே, செய்யப்படும் பள்ளமானது, கர்ப பாஜனத்தை வைப்பதற்கு செய்யப்பட்ட பள்ளத்தைக் காட்டிலும் அதிக உயரமுள்ளதாக (ஆழம் உள்ளதாக) இருந்தால் அது, கர்பஸ்தாபனத்திலே உண்டாகும் ஸகல விதமான ஸம்பத்துக்களேயும் நாசம் செய்துவிடும். [கர்ப கிருஹத்திலுள்ள தூண்கள். சுற்றுப்புறங்களில், சுவர் வைக்குமிடங்கள், இவைகளின் அஸ்திவாரத்திற்காக தோண்டப்படும் பள்ளமானது, கர்பஸ்தாபன ஸ்தானத்தை காட்டிலும் அதிக ஆழமுள்ளதாக இருக்கக்கூடாது என்பது பொருள்.]

அந்த கர்பபாஜனத்தின்மேலே, ஸாரவத்தான (மிகவும் உறுதியான) மரங்கள், அல்லது சிலையினாலே சச்சரமாகவும், பாத்திரத்தின் விஸ்தாரத்தைப்போல இருமடங்கு விஸ்தாரமுள்ளதாகவும், ஐந்து அங்குல கனமுள்ளதாகவும், பிரதிமா பலகையை கல்பித்து அதை கர்ப பாஜனத்தின்மீது வைக்கவேண்டும். 44

...ரத்நௌஷதிஸமாயுக்தம் வஸ்த்ரபுஷ்பாதிஶோபிதம் ॥௪௫॥

ஈஶகர்பமிதம் ப்ரோக்தமந்யேஷாம் து ப்ரவக்ஷ்யதே ।
[illegible] ஸௌவர்ணம் சக்ரம் து
[illegible] ॥௪௬॥

ஶங்கசாபகதாதண்டம் ச [illegible] ।
தநு: ஶங்கம் ச வாமே து கட்கம் தண்டம் ச தக்ஷிணே ॥

புரஸ்தாத் வைநதேயம் ச ஸௌவர்ணேந [illegible] ।
[illegible] ॥௪௭॥

[illegible] ।

அந்த பலகத்திற்குமேலே, நாண்கு செங்கற்களை நன்கு பொருத்தமாக ஒன்று சேர்க்கப்பட்டதும், ரத்னங்கள்—ஒஷதிகளுடன் கூடியதும், வஸ்திரம், புஷ்பம் இவைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டதுமான, ஸ்தம்பத்தை ஸ்தாபனம் செய்யவேண்டும். 45

இதற்கு ஈசகர்பம், என்று பெயர். மற்ற தேவாலயங்களில் கர்பஸ்தாபன விதியைக் கூறுகிறேன்.

விஷ்ணுவின் ஆலயத்தில் கர்பத்தின் மத்தியில் ஸுவர்ணத்தினுல் சக்கரம் செய்துவைக்கவேண்டும். சங்கம் - வில் - தண்டம் இவைகளை தங்கத்தினுலும், நந்தகத்தை (கத்தியை) அயஸ்ஸினுலும் (இரும்பினுலும்) செய்து தனுஸ் - சங்கம் இவைகளை இடது பக்கத்திலும், கத்தி, தண்டம் இவைகளை வலது பக்கத்திலும் வைக்க வேண்டும். ஸுவர்ணத்தினுல் கருடனை செய்து எதிரில் வைக்கவேண்டும். இது விஷ்ணு ஆலயத்தில் வைக்க வேண்டிய கர்பமாகும். 47½

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌸𑌨𑌪𑌦𑍇 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌂𑌬𑌾𑌰𑌾𑌹𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌯𑍇𑌦𑍇𑌵 𑌚 ॥

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌤𑌥𑍋𑌂𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌵𑍃𑌤𑌂 𑌤𑍁 𑌤𑌤𑍍 ।
𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌿𑌕𑌾𑌨𑌿 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌿𑌕𑍍𑌷𑍁 𑌵𑌾𑌮𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑍁𑌮𑍍 ॥௫௧॥

𑌕𑍁𑌶𑌾𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌲𑌾𑌂 𑌵𑌾𑌮𑍇 (𑌸𑌵𑍍𑌯𑍇) 𑌤𑍁 𑌵𑌾𑌮𑍇(𑌰𑌃)
𑌤𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌣𑌾𑌗𑍍𑌨𑌯𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍇𑌤𑍍 ।
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌗𑌰𑍍𑌭𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌿𑌕𑌂 𑌚𑌾𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌲𑌾𑌂 𑌚 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌰𑌂 𑌚 𑌕𑍁𑌕𑍍𑌕𑍁𑌟𑌂 ।
𑌮𑌯𑍂𑌰𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌸𑍌𑌵𑌰𑍍𑌣𑍈*𑌰𑌯𑌸𑌾 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑍇 ॥ ௫௨ ॥

𑌵𑌾𑌮𑍇 𑌚 𑌕𑍁𑌕𑍍𑌕𑍁𑌟𑌂 𑌦𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌚 𑌮𑌯𑍂𑌰𑌕𑌮𑍍 ।

பிரஹ்மாவின் ஆலயத்தில் யஜ்ஞோபவீதம், ஓங்காரம், ஸ்வஸ்திகம், அக்னி இவைகளை ஸுவர்ணத்தினாலும், பத்மம் கமண்டலம் - ஜபமாலை - தர்பம் இவைகளை தாமிரத்தினாலும் செய்துவைத்து, பிரஹ்மாவின் ஆஸனபதத்தில், பத்ம மத்தியில் வைக்கவேண்டும். அந்த கர்ப மத்தியில் யஜ்ஞோபவீதத்தினால் சுத்தப்பட்ட ஓம்காரத்தை வைக்க வேண்டும். ஸ்வஸ்திகங்களை நான்கு திக்குகளிலும் வைக்க வேண்டும். இடது பக்கத்தில் கமண்டலத்தை வைக்க வேண்டும். தர்பம் - ஜபமாலை இவைகளை வாம (வலது) பாகத்திலும் வைக்கவேண்டும். எதிரில் ஜ்வலித்துக்கொண்டிருக்கின்ற அக்னியை வைக்கவேண்டும். இது பிரஹ்ம கர்பமாகும். இதை பிரஹ்ம ஸ்தானத்தில் வைக்க வேண்டும். 51

ஸ்வஸ்திகம் - ஜபமாலை - சக்தி - சக்கரம் - கோழி-மயில் களை ஸுவர்ணத்தினால் செய்யவேண்டும். இரும்பினால் சக்தி யாயுதத்தை செய்து மத்தியில் வைக்கவேண்டும். இடது

---

*𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌮𑌯𑌸𑍀𑌂 𑌉𑌦𑌿 𑌯𑌾𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌵𑌾𑌰𑌃 ।

𑌅𑌕𑍍𑌷𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑍍𑌯𑌂 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌂 𑌷𑌣𑍍𑌮𑍁𑌖𑌵𑍇𑌶𑍍𑌮𑌨𑌿 ॥

𑌅𑌮𑍍𑌭𑍋𑌜𑌂 𑌅𑌙𑍍𑌕𑍁𑌶𑌂 𑌪𑌾𑌶𑌂 𑌸𑌿𑌂𑌹𑌂 𑌸𑌵𑌿𑌤𑍁𑌰𑌾𑌲𑌯𑍇 ।
𑌵𑌜𑍍𑌰𑌂 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌕𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌰𑌂 𑌚𑌾𑌮𑌰𑌂 𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌜𑍍𑌰𑌿𑌣𑌃 ॥ ௫௪ ॥

𑌜𑌾𑌮𑍍𑌬𑍂𑌨𑌦𑌮𑌯𑌂 𑌮𑍇𑌷𑌂 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌪𑌾𑌵𑌕𑌸𑍍𑌯𑌾𑌲𑌯𑍇 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 ।
𑌅𑌯𑌸𑌾 𑌮𑌹𑌿𑌷𑌂 𑌪𑌾𑌶𑌂 𑌹𑍈𑌮𑌜𑌂 𑌯𑌮𑌾𑌲𑌯𑍇 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 ॥ ௫௫ ॥

𑌅𑌯𑌸𑌾 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌕𑌂 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍃𑌤𑍇𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑌕𑍇 ।
𑌵𑌾𑌰𑍁𑌣𑍇 𑌮𑌕𑌰𑌂 𑌪𑌾𑌶𑌂 𑌲𑍋𑌹𑌜𑌂 𑌹𑍈𑌮𑌜𑌂 𑌤𑌥𑌾 ॥ ௫௬ ॥

பக்கத்தில் குக்குடத்தையும், வலது பக்கத்தில் மயிலேயும் வைக்கவேண்டும். அக்ஷஸூத்திரத்தை எதிரில் வைக்க வேண்டும். இது ஷண்முகபவனத்தில் வைக்கவேண்டிய கர்பமாகும். 53

தாமரைப்பூ – அங்குசம் – பாசம் – ஸிம்ஹம், இவைகள் ஸூரியாலயத்தில், கர்பத்தில் வைக்கவேண்டியவை களாகும்.

இந்திரனுடைய ஆலயத்தில், வஜ்ரம், யானை, நந்தகம், (கத்தி) சக்ரம், சாமரம், இவைகளை வைக்கவேண்டும். 54

தங்கத்தினுலே செய்யப்பட்ட, செம்மரியாடு, சக்தி இவைகளை அக்நியின் ஆலயத்தில் வைக்கவேண்டும்.

இரும்பினுலே செய்யப்பட்ட எருமைக்கடா, தங்கத்தி னுலே பாசம் இவைகளை யமனுடைய ஆலயத்தில் வைக்க வேண்டும். 55

நிருருதியின் விமானத்தில், இரும்பினுலே செய்யப்பட்ட நந்தகத்தை (கத்தியை) கர்பத்தில் வைக்கவேண்டும்.

வருணனுடைய ஆலயத்தில், இரும்பினுல் செய்யப் பட்ட மகரத்தையும் (முதலையையும்) தங்கத்தினுலே

वायोः कृष्णसारं हैमं व्यालं तारापतेः
क्षिपेत् ।
नरवाहे नरः प्रोक्तः मकरो मकरध्वजे ‖ ५७ ‖

परशुं दन्ताक्षमालां च विघ्नेश्वरालये क्षिपेत् ।
ओंकारं वक्रदण्डं च सौवर्णं चार्यकस्य तु ‖

अश्वत्थं कलशं सिंहं छत्रं स्वर्णेन कारयेत् ।
अश्वत्थः पारतः स्थाप्यः छत्रं तस्योपरि स्थितम् ‖

कुण्डिका वामभागे तु केसरी दक्षिणे भवेत् ।
जैनदेवालये सर्वं श्रीवत्साशोकसिंहकम् ‖

செய்யப்பட்ட பாசம், இவைகளை, கர்பத்தில் வைக்க வேண்டும். 56

வாயுவுக்கு தங்கத்தினாலே மானையும், சந்திரனுக்கு, வியாளத்தையும், (வியாளம் – யாளி, அல்லது பாம்பு) கர்பத்தில் வைக்கவேண்டும்.

குபேரபவனத்தில் மனுஷ்யாகிருதியையும், மன்மத பவனத்தில் மகரத்தையும் வைக்கவேண்டும். 57

பரசு, தந்தம், ஜபமாலை, இவைகளை, விக்னேசுவருடைய ஆலயத்தில், கர்பத்தில் வைக்கவேண்டும்

சாஸ்தாவின் ஆலயத்தில், ஓம்காரம், கோணலான தண்டம், இவைகளை ஸுவர்ணத்தினாலே செய்து வைக்க வேண்டும். 58

புத்தருடைய ஆலயத்தில், அரசமரம் – கமண்டலம் – ஸிம்ஹம் – குடை – இவைகளை தங்கத்தினாலே செய்து, அரசமரத்தை எதிரில் வைக்கவேண்டும். குடையை அதன் மேலே வைக்கவேண்டும். கமண்டலத்தை இடது பக்கத்திலும், ஸிம்ஹத்தை வலது பக்கத்திலும் வைக்கவேண்டும்

கமண்ட்வக்ஷமாலா ச பிஞ்சிபிஞ்சம் து வாமத: ।
ஶ்ரீவத்ஸம் கனகம் (பிம்பம்) தாம்ரவ்ருக்ஷம் ந்யஸேத் ததா ॥௬௧॥

வ்ருக்ஷஸ்ய வாமத: ஸ்தாப்ய: சத்ரம் தஸ்யோபரிஷ்டத: ।
பிம்பம் தக்ஷிணபார்ஶ்வே து அக்ஷமாலா வாமே து குண்டிகா ॥

ஶ்ரீவத்ஸம் மத்யமே ஸ்தாப்யம் கேஸரீம் தத்ர விந்யஸேத் ।
ஸௌவர்ண கனகம் தாம்ரவ்ருக்ஷம் மயூர பிஞ்சிகாயுதம் ॥ ௬௨ ॥

ஶுகம் சக்ரம் ச ஸௌவர்ணம் து ஸிம்ஹம் ஶங்கம் ச ராஜதம் ।
ரௌப்யம் தாம்ரமயம் சைவ க்ருஷ்ணோ ஹேம தடாகம் ॥ ௬௩ ॥

ஶவம் த்ரிமூர்த்தி விசாலே து மஹாமூர்த்தி காயத்ரி லக்ஷண: ।

ஸ்ரீவத்ஸம், அசோகஸிம்ஹம் (ஸிம்ஹத்துடன் அசோக சக்ரம்) இவைகளை கர்பத்தில் வைக்கவேண்டும். 60

ஜைனாலயத்தில், கமண்டலம் – ஜபமாலை – மயில் தோகை, இவைகளையும், மூன்று குடை, அரசமரம், விசிறி, இவைகளையும், தங்கத்தினாலே செய்து, மரத்தை எதிரில் வைத்து, அதன்மேலே குடையை வைக்கவேண்டும். வலது பக்கத்தில், மயில்தோகை, அல்லது ஜபமாலையையும் இடது பக்கத்தில் கமண்டலத்தையும் வைக்கவேண்டும். ஸ்ரீ ஸ்வரூபத்தை மத்தியில் வைக்கவேண்டும். அங்கு ஸிம்ஹத்தையும் வைக்கவேண்டும். அபரபாகத்தில் (இடது பக்கத்தில்) கமண்டலத்தையும், விசிறியையும், வைக்கவேண்டும். இவ்விதமாக கர்பத்தை வைக்க வேண்டும். 63

ஸமர்த்தனாக இருப்பவன், துர்கையின் ஆலயத்தில், கிளி – சக்ரம், இவைகளை ஸ்வர்ணத்தினாலும், ஸிம்ஹம்,

𑌖𑌟𑍍𑌵𑌾𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌕𑌂 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌪𑌾𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌹𑍇𑌮𑌜𑌮𑍍 ॥௬௫॥

𑌪𑌦𑍍𑌮𑌂 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌸𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌓𑌂𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌚 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌰𑍍𑌣𑌕𑌮𑍍 ।
𑌧𑍍𑌵𑌜𑌂 𑌕𑌾𑌕𑍇𑌨 𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌹𑍈𑌮𑌂 𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑌾𑌲𑌯𑍇𑌷𑍍𑌵
[illegible] ॥௬௬॥

𑌕𑌪𑌾𑌲𑌶𑍂𑌲𑌘𑌣𑍍𑌟𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌕𑌾𑌳𑍀𑌮𑌨𑍍𑌦𑌿𑌰𑍇
𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 ।
𑌹𑌂𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌶𑌿𑌖𑌿𑌤𑌾𑌰𑍍𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌿𑌂𑌹𑍇𑌭𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤
𑌰𑍂𑌪𑌕𑌾𑌨𑍍 ॥

𑌜𑌾𑌮𑍍𑌬𑍂𑌨𑌦𑌮𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌮𑌾𑌤𑍃𑌕𑌾𑌲𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 ।

சங்கும், இவைகளை, வெள்ளியினாலும், மானை தாமரத்தினாலும், கத்தியை இரும்பினாலும் செய்து கர்பஸ்தாபனம் செய்ய வேண்டும். 64½

க்ஷேத்திரபாலருடைய ஆலயத்தில், கட்வாங்கம் - நந்தகம் (கத்தி) - சக்தி - இவைகளை கர்பத்தில் வைக்க வேண்டும். 65

லக்ஷ்மீதேவிக்கு, தாமரை புஷ்பத்தையும், ஸரஸ்வதீ தேவிக்கு, மூன்று அக்ஷர ஸ்வரூபமான ஓம்காரத்தையும், கர்பத்தில் வைக்கவேண்டும்.

ஜ்யேஷ்டாதேவியின் ஆலயத்தில் காக்கை - துவஜம் - நீலோத்பலம் - இவைகளை தங்கத்தினாலே செய்து வைக்க வேண்டும். 66

காளிகோவிலில், கபாலம் - சூலம் - மணி - பிரேதங்கள், இவைகளை கர்பத்தில் வைக்கவேண்டும்.

ஸப்தமாதாக்களின் கோவிலில், ஹம்ஸம் 1, ஜபமாலை 2, மயில் 3, கருடன் 4, ஸிம்ஹம் 5, யானை 6, பிரேதரூபங்கள் 7, இவைகளை, தங்கத்தினாலே செய்து வைக்கவேண்டும். 67½

பத்மாக்ஷமாலிகம் தீபம் ரோஹிண்யா கர்பமண்டலே ||

தர்பணம் சாக்ஷமாலாம் ச பார்வத்யா கர்பகே விக்ஷிபேத் |
பத்மாக்ஷமாலிகம் பூர்ணகும்பம் மோஹிநி கர்பகே ||

ஸ்வஸ்வாயுதாகாரஸ்ய ஸவிசேஷஸ்ஸ வாஹநை: |
அநுக்தாநாம் ச தேவாநாம் தேவீநாம் கர்பமிஷ்யதே ||

விப்ராதீநாம் து வர்ணாநாம் ஜாதிகர்ப விதீயதே |
காரகம் தண்டகாஷ்டம் ச ரௌப்யம் ஹைமமயம் க்ரமேண ||எக||

யஜ்ஞோபவீதம் யஜ்ஞாக்நிம் யஜ்ஞபாண்டம் ச ராஜதம் |
யஜ்ஞோபவீத(தம்)யேஷ்யம் யஜ்ஞபாண்டாநி நிக்ஷிபேத் ||

ரோஹிணீதேவியின் ஆலயத்தில், தாமரை மணிமாலை, அல்லது, தாமரைப்பூ, ஜபமாலை, தீபம், இவ்வகைகளை கர்பத்தில் வைக்கவேண்டும். 68

பார்வதீ தேவியின் ஆலயத்தில், கண்ணாடி, ஜபமாலை, இவைகளை வைக்கவேண்டும். தாமரைப்பூ, ஜபமாலை, அல்லது தாமரைமணி மாலை, பூரணகும்பம், இவைகளை மோஹிநி ஆலயத்தில் வைக்கவேண்டும். 69

இங்கு கூறப்படாத புருஷதேவதைகளுக்கும், ஸ்திரீ தேவதைகளுக்கும், அவரவர்களுக்கு உரிய அடையாளங்களுடனும், வாஹனங்களுடனும் கர்ப்பத்தை வைக்க வேண்டும். 70

பிராம்ஹணர் முதலானவர்களுக்கு அந்தந்த ஜாதிக்குரிய கர்பத்தை வைக்கவேண்டும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

தாமரத்தினாலே கமண்டலம், தங்கத்தினாலே தண்டம், வெள்ளியினாலே யஜ்ஞோபவீதம் - யஜ்ஞாக்னி - யஜ்ஞ பாண்டங்கள் - (பாண்டம் - பாத்திரம்) இவைகளைச்செய்து

[illegible] |
[illegible] ||

[illegible] |
[illegible] ||

[illegible] |
[illegible] ||

[illegible] |
[illegible] ||௭௩||

[illegible] |

மத்தியில் யஜ்ஞோபவீதத்தையும், யஜ்ஞபாண்டங்களை வலது பக்கத்திலும், கமண்டலத்தையும், தடியையும் இடது பக்கத்திலும், அக்னியை முன்னிலையிலும் வைக்கவேண்டும். இது பிராம்ஹணர்களுக்குரிய கர்பமாகும். 72½

க்ஷத்திரியர்களுக்கு நான்கு பக்கங்களிலும் ஸ்வஸ்திகங்களையும், நடுவில் ஸுவர்ணமயமான சக்கரத்தையும், இடது பக்கத்தில் வெள்ளியினாலே சங்கத்தையும், தாமரத்தினாலே செய்யப்பட்ட வில்லை இடது பக்கத்திலும், வெள்ளியினாலே செய்யப்பட்ட தண்டம் - கத்தி, இவைகளை வலது பக்கத்திலும், - தங்கம் - இரும்பு - தாமரம் - வெள்ளி, இவைகளால் செய்யப்பட்ட நான்கு யானைகளை நான்கு திக்குகளிலும் முறையே வைக்கவேண்டும். நடுவில் லக்ஷ்மீதேவியின் உருவத்தையும், அதற்கு நான்கு திக்குகளிலும் ஸ்வஸ்திகங்களையும், குடை, துவஜம், பாவட்டா, இவைகளையும், ஆஜ்ஞாரூபமான தண்டத்தையும் வைக்கவேண்டும். இந்த கர்பமானது, அரசனுடைய அரண்மனையில் வைப்பதானால், ராஜகிருஹதுவாரத்தில் வைக்கவேண்டும். மற்ற

𑌵𑌾𑌰𑍍𑌷𑍍𑌣𑍇𑌯𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌂 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 †𑌵𑌿𑌜𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 ॥௭௭॥

𑌆𑌯𑌸𑌂 𑌹𑌲𑌶𑍀𑌰𑍍𑌷𑌂 𑌚 𑌶𑌙𑍍𑌖𑌂 𑌤𑌾𑌮𑍍𑌰𑌂 𑌕𑍁𑌳𑍀𑌰𑌕𑌮𑍍 ।
𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌯𑍁𑌧𑌂 𑌸𑍀𑌸𑌜𑌂 𑌮𑌾𑌷𑌂 𑌹𑌯𑌂 𑌵𑍃𑌷𑌗𑌜𑍌 𑌹𑌰𑌿𑌮𑍍 ॥௭௮॥

𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌵𑌰𑍁𑌣𑍇𑌨𑍍𑌦𑍁𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌕𑍍 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌚𑌤𑍁𑌰𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌗𑍋𑌨𑍍 𑌦𑌿𑌕𑍍𑌷𑍁 𑌚𑌤𑌸𑍃𑌷𑍍𑌵𑌪𑌿 ॥

𑌗𑍋𑌵𑍃𑌷𑌂 𑌚 𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍 𑌵𑍈𑌶𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ।
𑌬𑍀𑌜𑌵𑌾𑌪𑍍𑌯𑌂 𑌹𑌲𑌂 𑌸𑍌𑌵𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌤𑌾𑌮𑍍𑌰𑌜𑌂 𑌯𑌾𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥௮௦॥

க்ஷத்திரியர்களுடைய கிருஹத்திலானால் உசிதம்போல் வைக்கவேண்டும். 76½

வார்ஷ்ணேயகர்களுடைய கிருஹகர்பமானால், (வார்ஷ்ணேயகர்-விருஷ்ணிவம்சத்தில் பிறந்தவன்) * விஜய துவாரத்திற்கு தென் பக்கத்தில் கர்பத்தை வைக்க வேண்டும். இரும்பினால் செய்யப்பட்ட கலப்பையின் கொழு, சங்கு, தாமரத்தினால் செய்யப்பட்ட நண்டு, பஞ்சாயுதங்களையும், ஈயத்தினால் செய்யபட்ட உளுந்து, குதிரை, விருஷபம், யானை, சிங்கம், இவைகளையும் சூரியன்-அக்கினி-வருணன்-இந்து இவர்களின் ஸ்தானத்தில் நன்கு வைக்கவேண்டும். வெள்ளியால் செய்யப்பட்ட நான்கு பசுக்களை நான்கு திக்குகளிலும் வைக்கவேண்டும். காளைமாட்டை முன்பக்கத்தில் வைக்க வேண்டும். இது வைசியர்களுக்குக் கூறபட்ட கர்பமாகும். 79½

---

†𑌵𑌿𑌵𑌸𑍍𑌵𑌦𑍍𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌾, 𑌵𑌿𑌤𑌤𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌾, 𑌪𑌾𑌠𑍋 𑌭𑌾𑌵𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌤𑌿 ।

* விவஸ்வத்ஸ்தானத்திற்கு, என்றாவது விததஸ்தானத்திற்கு என்றாவது, பாடம் இருக்க வேண்டுமென்று தோன்றுகிறது.

ராஜதேந வஸாம் விதத்யாத் அதர்வி-ரக்ஷா விதிக்ஷிவேக: ।
மத்யே மொவாம் மவம் சைவ தக்ஷிணஸ்யாம் யாமம் வாமத: ॥

ஹைமம் தக்ஷிணஹாமே து வாமாம்ஸே பீஜபாத்ரகம் ।
பீஜம் ஹிரண்மயம் ஶூத்ர மஹம் வைஶ்யே ச ஸம்மதம் ॥

ப்ராஹ்மணாம் ப்ராஹ்மமஹம் ச ஜாதிமஹம் விநிர்திஶேத் ।
அநேகபூமியுக்தாநி யாநி வாஸப்ராஹ்மணி ச ॥௮௩॥

வாஸ்துதிக்கு ச ஹர்ம்யாதி மண்டபே ச ப்ராஹ்மகம் தே* ।
தக்ஷிணே தேது ஹிக்ஷா து ஸாஷ்டாதிள து
அதர்வ்-ஶ்ரமே ॥ ௮௪ ॥

தங்கத்தினுலே செய்யப்பட்ட விதைகள் வைக்கும் பாத்திரமும், கலப்பையும், தாமரத்தினுலே செய்யப்பட்ட நுகத்தடி, வெள்ளியினுல் செய்யப்பட்ட பசு, இவைகளை நான்கு திக்குகளிலும் வைக்கவேண்டும். நடுவில் காளை மாட்டை வைக்க வேண்டும். அதைப் பார்த்து (அதற்கு எதிரில்) நுகத்தடியை வலது பக்கத்திலும், பீஜபாத்திரத்தை (விதை வைக்கும் பாத்திரத்தை) இடது பக்கத்திலும் வைக்கவேண்டும். பீஜங்கள் (விதைகள்) தங்கத்தினுலே செய்யப்பட்டிருக்க வேண்டும். இது சூத்திரர்களுக்குரிய கர்பமாகும். இது வைசியர்களுக்குமாகும். 82

பிராம்ஹணர் முதலிய ஜாதியினரின் வீடுகளில், வைக்கப்படுகின்ற கர்பமானது, கர்பத்திற்கு கூறப்பட்டிருக்கிற திரவியங்களுடன் அந்தந்த ஜாதியினருக்குக் கூறப்பட்டிருக்கிற பதார்த்தங்களையும் சேர்த்து வைக்க வேண்டும்.

வசிக்கின்ற வீடானது அநேக பூமியுக்தமாக (பல மாடிகளுடன் கூடியதாக இருந்தால்) அந்த வீடுகளில்,

*ஶாக்ஷவேவி ச ஊதி வாமேந ஹாவயேதி ஹாதி ।

𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑍇 𑌵𑌾 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑍇 𑌯𑍋𑌗𑍇𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 ।
𑌸𑍍𑌥𑌾𑌲𑍀𑌤𑌦𑌪𑌿𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌚 𑌵𑌾𑌰𑍍𑌷𑌿𑌕𑌂 𑌤𑌣𑍍𑌡𑍁𑌲𑌂 𑌸𑍍𑌰𑌜𑌮𑍍 ॥

[illegible] 𑌦𑌨𑍍𑌤𑌕𑌾𑌷𑍍𑌠𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌲𑍋𑌹𑌂 𑌚 𑌭𑌾𑌜𑌨𑍇 ।
𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 [illegible] 𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑌃 𑌶𑌾𑌲𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯[illegible] ॥

𑌧𑌨𑌸𑌦𑍍𑌮𑌨𑌿 [illegible] 𑌕𑍁𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑌂 [illegible] ।
[illegible] ॥

புஷ்பதந்த ஸ்தானம், பல்லாடஸ்தானம். மஹேந்திர ஸ்தானம், *கிரஹக்ஷதம் தென்பக்கத்திலுள்ள நேத்திர பித்தி, இந்த இடங்களில் கர்பத்தை வைக்க வேண்டும்.

அந்த கிருஹமானது சதுர்பூமிகம் முதலானதாக இருந்தால் (நான்கு முதலிய மாடிகளுடையதானல்) சோமாதி ஸ்தானங்கள், வாயில்வழி, அதன் வலது பக்கத்திலுள்ள ஸ்தம்பம், அல்லது இவ்விரண்டுகளும் கூடுமிடம், இந்த இடங்களில் கர்பத்தை வைக்க வேண்டும். 84½

சமையல் கட்டில் அன்னம் பக்குவம் செய்யும் பாத்திரம் ததுபதானம் (அதன் தலையணை-அதாவது அந்த பாத்திரத்தின் மேலே மூடுகின்ற பாத்திரம்) வார்ஷிகம் தண்டுலம். (ஒரே வருஷத்திய அதாவது பழைய அரிசி) புஷ்பமாலை, களக்யம், தந்த காஷ்டம், அக்நி, இரும்பு, (இரும்பு பாத்ரம்) இவைகளை சமயல் கட்டில் தென் பக்கத்தில் வைக்கவேண்டும். சம்பா நெல் அல்லது அரிசி, ஜலம் விட்டு, நிறப்பிய கும்பம் இவைகளையும் வைக்க வேண்டும். 86

தனஸத்மத்தில் தனங்கள் வைக்கும் உள்ளில் தாப்பாள் குஞ்சிதம் (சாவி) இவைகளை கர்பத்தில் வைக்கவேண்டும்.

---

*கிரஹக்ஷதம் என்பதற்கு பதிலாக ராக்ஷஸஸ்தானம் என்று இருக்க வேணுமென்று தோன்றுகிறது.

யேந யத்கர்ம நிஷ்பாத்யம் தேந தத்ஸர்வமாசரேத் |
யாநி யஸ்ய ச ஶில்பாநி தாநி தஸ்ய நியோஜயேத் ||

ஸபாப்ரபாமண்டபேஷு §கர்ணபாதே ச தக்ஷிணே |
த்விதீயஸ்தம்பகே வாபி தக்ஷிணாங்க்ரௌ து *வா ந்யஸேத் ||

அயோமயகஜோ மத்யே கர்பஸ்யாயஸ கம்புக: |
லக்ஷ்மீம் ஸரஸ்வதீம் ஹைமீம் பாத்ரமத்யே து விந்யஸேத் ||

மத்யம் நாட்யஸபாயாம் ச ப்ரக்ஷிப்தே கர்பபாத்ரகே |
ஸ்நிக்தம் ஸர்வமாதோத்யம் உபயோஜ்ய விசேஷத: ||௯௧||

ஶய்யாதீநி ச ஸர்வாணி ஸர்வலோஹமயாநி ச |
ஶ்ரீவத்ஸம் பங்கஜம் பூர்ணகும்பம் ஹேமஜமிஷ்யதே ||

சுகாலயத்தில், கட்டில், தீபம், படுக்கை, இவைகளை கர்பத்தில் வைக்கவேண்டும்.

எந்த கட்டிடம் எதனுல் செய்யப்பட வேண்டுமோ, அதை அந்த இடத்தில் கர்பத்தில் வைக்க வேண்டும். 88

சபை, தண்ணீர் பந்தல், மண்டபம், இவைகளில் வலது பக்கத்தில், கர்ணபாதத்தில், இரண்டாவது தூணில் அல்லது வழிக்கு தென்பக்கத்தின் காலில் கர்பத்தை வைக்க வேண்டும். அந்த கர்ப பாத்திரத்தின் மத்தியில், இரும்பினுலே செய்யப்பட்ட யானை, இரும்பினுலே செய்யப்பட்ட கம்பு, தங்கத்தினுலே செய்யப்பட்ட லக்ஷ்மி, சரசுவதி இவைகளை வைக்க வேண்டும். 90

நாட்டிய சபையில் சகலலோஹங்களினுலும் செய்யப் பட்ட ஆதோத்யங்கள் எல்லாவற்றையும், [ஆதோத்யம்—

---

§கர்ண இதி பாடாந்தரம் | *விந்யஸேத் இதி பாடாந்தரம் |

‡[illegible] ।
[illegible] ॥ [illegible] ॥

துலாபாராபிஷேகார்த்தம் மண்டபே சாபி [illegible] ।
பாஷண்டாஶ்ரமிணாம் வாஸே தத்தச்சிஹ்னம் து [illegible] ॥

ஜாத்யந்தராணாம் ஸர்வேஷாம் தத்தச்சிஹ்னம் ப்ரயோஜயேத் ।
[illegible] ॥

வீணை முதலிய தந்தி வாத்யங்கள், மிருதங்கம் முதலிய தோல் வாத்தியங்கள், புல்லாங்குழல் முதலிய சுஷிரவாத்தியங்கள், ஜாலரா முதலிய கனவாத்யங்கள் என்று நான்கு வகையான வாத்யங்கள்] குடிகாமுகம் (கட்டிடத்தில் வாசப்படி) அல்லது மண்டிதஸ்தம்ப மூலம், (அலங்காரம் செய்து கொள்ளுமிடத்திலுள்ள தூணின் அடித்தலம்) அல்லது இரண்டு இடங்களிலும் வைக்கவேண்டும். 91½

ஹிரணியகர்பனுடைய (பிரம்ஹாவினுடைய) சபையில் ஸ்ரீவத்ஸம், தாமரை மலர், பூரணகும்பம் இவைகளை சுவர்ணத்திருலே செய்து, கர்பத்தில்வைத்து, அதை துவாரஸ்தம்பத்தில் வைக்கவேண்டும். முன்பு கூறப்பட்ட கர்ணபதத்தில் வைப்பதுமாகும். 92

ஹிரண்யகர்ப மண்டபத்திற்கு கூறப்பட்ட கர்பத்தை, துலாபாரம் செய்வதற்கான மண்டபத்திலும் வைப்பதாகும்.

பாஷண்டாசிரமிகளுடைய வாசஸ்தானத்தில், அவரவர்களுக்குரிய அடையாளங்களை கர்பத்தில் வைக்கவேண்டும். 94

மற்ற ஜாதியினாரின் வாசஸ்தானங்களில் அவரவர்களுடைய அடையாளங்களை கர்பத்தில் வைக்கவேண்டும்.

‡ஹிரண்ய[illegible] பாடாந்தரம் ।

ரத்நாநி தாதவச்சைவ ஸம்பூர்ணாந் ஸமாஜநே ।
தத்தேவஸ்யாநுபாவஜ்ஞை: ந்யஸ்தவ்யா நீஷபாத்ரகே ॥

த்வாரஸ்ய தக்ஷிணே ஸ்தாநே ஸ்வாமிஸ்தாநஸ்ய தக்ஷிணே ।
அப்யந்தரமுகம் கர்ப்பம் வேச்மமத்யே பஹிர்முகம் ॥

இமம் மந்த்ரம் ஸமுச்சார்ய ப்ராங்முகோ வாப்யுதங்முக: ।
ஸம்யக் ஸ்தாபயேத் கர்ப்பம் ஸ்தபதி:
க்ரமாத் ॥ ௯௮ ॥

அயம் மந்த்ர: —

ஸர்வதேவதாப்யோ நம: *ஸ்வாஹா । ஸர்வரத்நாதிபதயே ஸ்வாஹா । உத்தரப்ரஜாபதயே ஸத்யாஸிதே நம: ।

யஜமானனுடைய மனைவி கர்ப்பிணியாக இருந்தால், அப்பொழுது கர்ப்பநியாசம் செய்யக்கூடாது. 95

அந்தந்த தேவதா பாவங்களை அறிந்தவர்கள் ரத்னங்கள், தாதுப்பொருள்கள் இவைகளை ஸ்வல்ப விஸ்தாரமான பாத்திரத்தில் வைத்து, அதை துவாரத்திற்கு வலது பக்கத்திலுள்ள ஸ்தானம், ஸ்வாமி ஸ்தானத்திற்கு வலது பக்கம், இந்த இடங்களில் வைக்கவேண்டும். 96†

கர்பமானது, உள்பக்கத்தைப் பார்த்து இருக்க வேண்டும். வீடுகளில் மத்தியில் வைக்கும் கர்பமானது பஹிர்முகமாக (வெளிப்பக்கத்தைப் பார்த்து) இருக்க வேண்டும். 97

ஸ்தபதியானவன், கிழக்கு முகமாக, அல்லது வடக்கு முகமாக இருந்துகொண்டு, இந்த மந்திரத்தைச் சொல்லிக் கொண்டு, முறையே கர்பபாஜனத்தை நன்ருக ஸ்தாபிக்க வேண்டும். 98

---

† ஸ்வாஹா ஓம் நம: இதி பாடாந்தரம் ।

ஶ்ரியை நம: । ஸரஸ்வத்யை நம: । வைவஸ்வதாய நம: । வஜ்ரபாணயே நம: । அபிநவஸர்வவிக்நப்ரஶமநாய நம: । நமோ வஹ்நயே ஸ்வாஹா ॥ இதி ॥

வாபீகூபதடாகேஷு தீர்கிகாஸேதுபந்தகே ।
மத்ஸ்யமண்டூககுளீரம் ஸர்ப்பம் வை ஶிம்ஶுமாரகம் ॥

ஹைமஜம் தஜ்ஜலோத்தரே பூர்வஸ்யாம் திஶி வா புந: ।
புருஷாஞ்ஜலிமாத்ரே து ஶ்வப்ரே பாத்ரம் நிதாபயேத் ॥

ஸுமுஹூர்த்தே ஸுலக்நே ச ஹோராகரணஸம்யுதே ।
ராத்ரௌ கர்ப்பம் ததூர்த்வே து ஸ்தாபயேச்சதுரிஷ்டகம் ॥ ௱௧ ॥

கர்பபாஜனம் வைப்பதற்கு மந்திரம்:—

ஸ்வரதேவதாப்ய: மந்த்ரேப்ய:* ஸ்வாஹா । ஸர்வ ரத்நாதிபதயே ஸ்வாஹா । உத்தம ப்ரஜா பதயே ஸத்ய வாதிநே நம: । ஸரஸ்வத்யை நம: । வைவஸ்வதாய நம: வஜ்ரபாணயே நம: । அபிநவ ஸர்வவிக்ந ப்ரசமநாய நம: । நமோ வந்ஹயே ஸ்வாஹா ॥

குட்டை - கிணறு - குளம்- ஏரி - அணைக்கட்டு, இவைகளில், சுவர்ணத்திநாலே செய்யப்பட்ட மத்ஸ்யம் - தவளை- நண்டு-பாம்பு-சிம்சுமாரம் (முதலை) இவைகளை, அந்த ஜலாசயத்தின் வடபக்கம், அல்லது கிழக்குப் பக்கத்தில், புருஷனுடைய கை எடுப்புமட்டமுள்ள பள்ளத்தில், கர்ப பாஜனத்தை வைக்கவேண்டும். 100

சிலாக்கியமான முஹூர்த்தம், சிலாக்கியமான லக்னம், நல்ல ஹோரை, நல்ல கரணம், இவைகளுடன் கூடிய காலத்தில், ராத்திரியில், கர்பஸ்தாபனம் செய்யவேண்டும். அதற்கு மேலே வைக்கவேண்டிய சதுரிஷ்டகத்தை,

*ஸ்வாஹா ஓம் நம:, என்பது பாடபேதம்

यद्गर्भस्थानं तु यस्य स्यात् तत्र स्थाप्य प्रथमेष्टका ।
मृत्कन्दधान्यलोहधातुरत्नौषधिभिः सह ॥१०३॥

शैले शैलेन्द्रिका स्यादेव प्रथमेष्टका ।
शैले शिलामयी वेष्टके चैष्टके चेष्टका
शुभाः ॥

गर्भभाजनविस्तारा विस्ताराद्विगुणायता ।
विस्तारार्धघना सा चतुःसंहितेष्टका ॥१०४॥

(நான்கு கல்லுகளினுலே இணைக்கப்பட்ட கல்லை) பகலி லேயே வைக்கவேண்டும். 101

எந்த கர்பத்திற்கு எது ஸ்தானமோ, அந்த இடத்தில் பிரதமேஷ்டகையை (முதலாவது கல்லை) வைக்கவேண்டும்.

முன்பு கூறப்பட்ட அஷ்டமிருத்திகைகள், புஞ்ச கந்தங்கள் (விவிதமான கிழங்குகள்), தானியங்கள், சிறந்த உலோகங்கள், தாதுக்கள், ரத்னங்கள், ஒஷதிகள் இவை களுடனும் விதைகளைச் சேர்த்து, பிரதமேஷ்டகையைச் செய்யவேண்டும். 102½

கருங்கற்களால் கட்டப்படும் வாஸ்துக்களில் கருங்கல்லி னுலேயே பிரதமேஷ்டகை இருக்கவேண்டும். செங்கற்களி னுலே கட்டப்படும் வாஸ்துவில் செங்கல்லினுலேயே இருக்க வேண்டும். அவ்விதமிருப்பது சுபங்களையளிக்கும். 103

அந்த பிரதமேஷ்டகையானது, கர்ப பாஜனத்தின் விஸ்தாரமும், அதைப்போல் இருமடங்கு நீளமுள்ளதாகவும், அகலத்தில் அரைப்பங்கு கனமுடையதாகவும், நான்கு கற்களைச் சேர்த்து செய்யப்பட்டதாகவுமிருக்கவேண்டும். இது, சகல வாஸ்துக்களுக்கும் பொதுவாகக் கூறப்பட்ட விதியாகும். 104

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

மத்தியமோத்தம வாஸ்துவில், சதுரிஷ்டகங்களில் எட்டு அல்லது பன்னிரண்டு, எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

நேராக நீண்ட விரல் அடையாளமுள்ள கல்லானது, ஆண்கல்லாகும். 105

விரல் பதிந்திருப்பது ஒத்தப்படையாக இருந்தால், அது ஸ்திரீயாகும்.

அந்தக் கற்களில் கோணலாகக் கோடுகள் இருந்தால், அந்தக்கல் அலியாகும். 105½

மேடுபள்ளங்களில்லாமலும், ஒரே விதமாக சுடப்பட்டும் நல்ல ஒலியுடையதாகவும், அழகாகவும் இருக்கின்ற கற்கள் சிறந்தவைகளாம். 106

இவைகளில், புருஷக் கற்களை புருஷ கிரஹங்களிலும், ஸ்திரீ கற்களை ஸ்திரீ கிரஹங்களிலும், நபும்சகக் கற்களை நபும்சக கிரஹங்களிலும் வைக்கவேண்டும். கற்கள் எவ்விதமாக உருவாயிற்றோ, அவ்விதமாகவே அவைகளை வைக்கவேண்டும். (ஜாதிக்கேற்ப வைக்கவேண்டும்) 107

பிரதமேஷ்டகைக்கான சிலையானது, முன்னமே

𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑌾𑌧𑌾𑌰𑌵𑌟𑍇 𑌶𑌿𑌰𑌸𑌿 𑌤𑌾 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌸𑍍𑌯𑌾𑌧𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑍇𑌷𑍍𑌟𑌕𑌾𑌂 ।
𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌗𑍍𑌨𑍇𑌯𑌦𑌿𑌕𑍍𑌷𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑍋𑌣𑍇𑌷𑍁
𑌪𑍍𑌰𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌮𑍍 ॥ ௱௮ ॥

𑌦𑍇𑌵𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌥𑌪𑌤𑌿𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍 ।
𑌕𑍇𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹𑍁𑌰𑍍 𑌮𑌂𑌜𑍀𑌰𑍇 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌂𑌶𑌾𑌵𑌸𑌾𑌨𑌕𑍇 ॥

𑌇𑌷𑍍𑌟𑌕𑌾𑌭𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍇 𑌖𑌾𑌤𑍇 𑌪𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑍇𑌷𑍍𑌟𑌕𑌾𑌮𑍍 । ,
𑌪𑍍𑌰𑌦𑍇𑌶𑌸𑍍 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌯𑍇𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌨𑍀𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑌿𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑌕𑌾𑌦𑌿𑌸𑌹𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿
𑌯𑌾𑌤𑌾𑌨𑌿
𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌗𑍍𑌨𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹𑍁𑌰𑍍𑌦𑌿𑌕𑌪𑌾𑌲𑌕𑌾𑌨𑍍
𑌹𑍋𑌮𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌹𑌿𑌤𑍇 ।

சஷாலத்தில் பிந்துக்கள், ரேகைகள் இல்லாமல், தோஷங்களில்லாமல் செய்யப்பட வேண்டும். 108

விமானத்தில், கர்பத்திற்காக தோண்டப்பட்ட குழியில் கர்பத்தின் சிரஸ்ஸில் பிரதமேஷ்டகையை வைக்க வேண்டும். பிறகு அதற்கு தென்கிழக்கில் வைக்கவேண்டும். அதன் பிறகு, வலமாக திரிகோணங்களில் வைக்க வேண்டும்.

ஸ்தபதியானவன், இவ்விதமாக தேவதைகளுக்கும் பிராம்ஹணர்களுக்கும் கர்பஸ்தாபனத்தை செய்ய வேண்டும். 109½

சிலர், கர்பத்திற்காகத் தோண்டி, கற்களாலே கட்டப்பட்ட பள்ளத்தில், அந்த பள்ளத்தின் ஐந்தில் இரண்டு பங்கு அளவுக்கு மேலே பிரதமேஷ்டகையை வைக்க வேண்டுமென்று கூறுகிறார்கள்.

ஸ்தபதியானவன், முன்போலவே நன்கு அலங்காரங்

[illegible]

[illegible] ||

[illegible]

[illegible] |

[illegible]

[illegible] ||

[illegible]

[illegible] |

கள் செய்துகொண்டு, அந்தவிடத்தில் யுக்தியுடன் கற்களை வைக்கவேண்டும். 111

தேவதாதி ரூபங்கள், ஓஷதிகள், ஒளி பொருந்திய ரத்னங்கள், சுவர்ணம் முதலான அஷ்ட லோகங்கள், தாதுப்பொருள்கள், அஞ்சனக்கல் முதலியவைகளையும், அஷ்டமிருத்து, தானியங்கள், இவைகளையும், கர்ப பாத்திரத்தில் வைத்து, சுபதினம், சுபபக்ஷம், சுபநக்ஷத்திரம், சுப ஹோரை, சுபமுஹூர்த்தம், இவைகளுடன் கூடிய சுப காலத்தில், புத்திமானான சில்பியானவன், ராத்திரியில் அந்த கர்ப பாஜனத்திற்குப் பலி கொடுத்து, குழியில் ஜலத்தை விட்டு, அந்த ஜலத்தில், கர்ப பாஜனத்தை யுக்தியுடன் முதலில் வைக்கவேண்டும். 112

தேவர்கள் மனிதர்கள், இவர்களின் விமானங்களில், துவாரம் கூடுமிடத்தில், அதன் பாதமூலத்தில், அங்கங்கள் குறைவில்லாத கர்பத்தை முதலில் விதியுடன் வைத்து, அதன்மேலே சகல பதார்த்தங்களுடனும் செய்யப்பட்ட சதுரிஷ்டகத்தை, கர்பத்திற்கு மேலே வைக்கவேண்டும்.

ஸர்வமங்கலத்ரவ்யாட்யாம் தாம்

ஸ்தாபயேத் ஸ்தபதிஸ்தம் வ்ருக்ஷயோர்மதம் ॥ ௩௪ ॥

இதி மயமதே வ(ா)ஸ்துஶாஸ்த்ரே கர்பவிந்யாஸோ நாம த்வாதஶோ(அ)த்யாய: ॥

ஸ்தபதியானவன், ஐந்து ஐந்து கலசோதகங்களாலே அபிஷேகம் செய்யப்பட்டு பரிசுத்தமாக இருப்பவைகளும், வெண் சந்தணம் - புதிய வஸ்திரங்களுடன் கூடியவைகளும், சகலவிதமான மங்கள பதார்த்தங்களாலேயும் ஆச்சரியத்தையளிப்பவைகளும், பாதஸ்தானத்தில் சேர்த்து வைக்கவேண்டியவைகளுமான அந்த கர்ப பாஜனம், பிரதமேஷ்டகை இரண்டையும் வைக்கவேண்டும்.

கர்பவிந்யாசம் என்னும் பன்னிரண்டாவது அத்தியாயம் முற்றும்.

𑌅𑌥 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌦𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌅𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌧𑌸𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍 𑌉𑌪𑌪𑍀𑌠𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾𑌰𑍍𑌥𑌮𑍁𑌚𑍍𑌚𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌚 𑌶𑍋𑌭𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌸𑌮𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑌾𑌦𑌮𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌵𑌾 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌂𑌶𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌂𑌶𑌮𑍇𑌵 𑌵𑌾 ।
𑌸𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌵𑌾 𑌪𑌾𑌦𑍋𑌨𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍁𑌣𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌾 ॥

𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍁𑌣𑌂 𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌤𑍁𑌙𑍍𑌗𑌤𑌃 ।
𑌉𑌤𑍍𑌸𑍇𑌧𑌂 𑌦𑌶𑌭𑌾𑌗𑍇 𑌤𑍁 † 𑌏𑌕𑍈𑌕𑍈𑌕𑍇𑌨 𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑌾𑌤𑍍 ॥

𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌂𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌜𑌨𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍁 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑌮𑌃 ।

பதிமூன்றுவது அத்தியாயம்.

அதிஷ்டானத்திற்குக் கீழே உபபீடத்தை வைக்க வேண்டும். அந்த உபபீடமானது, அதிஷ்டானத்தின் ரக்ஷைக்காகவும், அதிஷ்டானமானது உயரமாக இருப்பதற்காகவும், அழகுக்காகவும் வைக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 1

அந்த உபபீடமானது, அந்த அதிஷ்டானத்தின் உயரத்திற்கு ஸமம், முக்கால்பங்கு, அரைப்பங்கு, ஐந்தில் இரண்டுபங்கு, ஒண்ணேகால்பங்கு, ஒண்ணரைப்பங்கு, ஒண்ணேமுக்கால்பங்கு அல்லது இரண்டுபங்கு, உயரமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். 3

அதன் உத்ஸேதமானது (பருமனானது) அதிஷ்டானத்தின் பருமனில், பத்தில் ஒருபாகம், பத்தில் இரண்டுபாகம், பத்தில் மூன்றுபாகம், பத்தில் நான்குபாகம், அல்லது பத்தில் ஐந்துபாகம்வரையில், அதிஷ்டான ஜன்மத்திற்கு வெளியில் நிர்கமம் இருப்பதாகும். [அதிஷ்டானத்திற்கு வெளியில் நீட்டிவைக்கவேண்டும்] 3½

†𑌭𑌾𑌗𑍇𑌽𑌕𑍈𑌕𑍇𑌨 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌠𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍 ।

தண்டம் வா ஸார்த்ததண்டம் வா த்விதண்டம் வா த்ரிதண்டகம் ॥ ௪ ॥

அதிஷ்டானஸமதுங்கா வா ஸமம் தத்பாதபாஹ்யகம் ।
வேதிபத்ரம் ப்ரதிபத்ரம் ஸுபத்ரம் ச த்ரிதா மதம் ॥ ௫ ॥

உத்ஸேதே த்வாதசாம்சே து த்வ்யம்சேனோபானமீரிதம் ।
பத்மமம்சம் ததூர்த்வேऽர்த்தாம்சம் க்ஷேபணம் பஞ்சபாகிகம் ॥

க்ரீவமர்த்தேன கம்பம் ஸ்யாத் பாகேனைகேனாம்புஜம் பவேத் ।
சேஷாம்சம் வாஜனம் கம்பமஷ்டாங்கமுதீரிதம் ॥ ௭ ॥

ஷடங்கம் வா விஹாயாதஸ்சோர்த்வஸ்தாம்புஜம் ।
வேதிபத்ரம் த்விதா ப்ரோக்தம் ஸர்வஹர்ம்யேஷு யோக்யகம் ॥ ௮ ॥

அதன் பாதபாஹியமானது, (பாஹியம்-வெளிப்பக்கம்) ஒருகோல், ஒண்ணரைக்கோல், இரண்டுகோல் அல்லது மூன்று கோலளவு இருக்கவேண்டும். 4½

உபபீடமானது வேதிபத்ரம் பிரதிபத்ரம், ஸுபத்ரம், என்று மூன்றுவிதமாகும்.

அதன் உயரத்தை பன்னிரண்டு (12) பாகங்களாகச் செய்து அவற்றுள் உபானம் இரண்டு (2) அம்சம் பத்மம் ஒரு (1) அம்சம், அதற்குமேலே அரை (½) அம்சம் க்ஷேபணம், ஐந்து (5) பாகம் க்ரீவம், அரை (½) அம்சம் கம்பம், ஒரு (1) பாகம் அம்புஜம், மீதமுள்ளபாகம் (2 பாகம்) வாஜனமும் கம்பமும், இவ்விதமாக எட்டு (8) அங்கங்களுடனுவது, அல்லது கீழேயும் மேலேயும் கூறப்பட்டிருக்கிற அம்புஜங்களை நீக்கி ஆறு (6) அங்கங்களுடனுவது இருப்பது இவ்விரண்டும் வேதிபத்ரமாகும். இது, ஸகலவிதமான ஹர்மியங்களுக்கும் யோக்யமாகும். 8

†सप्तविंशद्विभक्तेंशे द्वौ पञ्च द्वौ तथैकांशकैः ।
द्वादशांशैः षडंशैकत्र्यंशैकद्व्यंशकैः क्रमात्
योजयेत् ॥

जन्मादिवाजनान्तं तु तत्तन्मेतिद्रवहाभिके ।
पादुकं पङ्कजं कम्पं कण्ठमुत्तराम्बुजम् ॥ १० ॥

कपोतपालिकान्तादि प्रतिवाजनमुच्यते ।
प्रतिपत्रमिदं नाम सर्वालङ्कारसंयुतम् ॥ ११ ॥

जन्ममसूरकपादेषु प्रत्येकाष्टांशभागकांशकैः ।
त्र्यंशेनैकांशकेनापि द्व्यंशेनैकेन
योजयेत् ॥ १२ ॥

[1] ஜன்மாதி வாஜனந்தமான உயரத்தை இருபத்தேழு (27) பாகமாகச் செய்து, அந்த அம்சங்களில் இரண்டு (2) அம்சம், ஐந்து (5) அம்சம், இரண்டு (2) அம்சம், ஒரு (1) அம்சம், பன்னிரண்டு (12) அம்சம், ஆறு (6) அம்சம், ஒரு (1) அம்சம், மூன்று (3) அம்சம், ஒரு (1) அம்சம், இரண்டு (2) அம்சம் இவைகளால் சேர்க்கவேண்டும். [2] 9½

பாதுகம், பங்கஜம், கம்பம், கண்டம், உத்தராம்புஜம், இவைகளை கபோதபாலிகாந்தம் முதல் கல்பிக்கவேண்டும். இதற்குப் பிரதிவாஜனம் என்று பெயர். இது ஸகல விதமான அலங்காரங்களுடன் கூடியதானுல் இதற்குப் பிரதி பத்திரம் என்று பெயர். 11

---

†सप्तविंशद्विभक्तेंशे द्वौ पञ्चांशकैः ।
इति वा पाठः ।

1. 2, 14, 9, 12 1, 1, அம்சங்களுடன் என்பது பாடபேதம்

2. இங்கு கூறியுள்ள அம்சங்கள் பொருத்தமாக இல்லை. அதை சீர்படுத்திக்கொள்ளவேண்டும்.

பாதுகம் பங்கஜஞ்சைவ ஆலிங்காந்தரிதம் ததா ।
ப்ரத்யூர்த்வவாஜனம் கண்டமுத்தராப்ஜகபோதகம் ॥௧௩॥

ஆலிங்காந்தரிதம் சோர்த்வ ப்ரதிரூர்த்வவாஜனம் ।
விதேயம் ப்ரதிபத்ரம் ஸ்யாதேகபாகாதிகம் தத: ॥௧௪॥

உபபீடோதயே பாகே ஏகவிம்ஶதிபாஜிதே ।
ஜன்மத்வயம் அம்புஜத்வயம் கண்டார்த்தம் பத்மமர்த்தகம் ॥௧௫॥

ஜன்மாப்ஜம் ததா கம்பம் கண்டமஷ்டாம்ஶமீரிதம் ।
கம்போத்தரத்வயம் பத்மம் கோபானகம் த்ரிபி: ॥ ௧௬ ॥

பாதார்த்தமூர்த்வகம்பம் ஸ்யாத் பத்மார்த்தம் வாஜனம் ததா ।

பாதுகம் இரண்டு (2) அம்சம், பங்கஜம் ஒரு (1) அம்சம், ஆலிங்காந்தரிதம் இரண்டு (2) அம்சம், பிரத்யூர்துவ வாஜனம் இரண்டு (2) அம்சம், கண்டம் ஒரு (1) அம்சம், உத்தராப்ஜம் (8) அம்சம், கபோதம் இரண்டு (2) அம்சம், ஆலிங்காந்தரிதம் இரண்டு (2) அம்சம், ஊர்துவ ப்ரதி (விருதி) இரண்டு (2) அம்சம், ஊர்துவ வாஜனம் ஒரு (1) அம்சம், இவைகளுடன் கூடியது பிரதிபத்திரமாகும்.

இவைகளுடன் ஒருபாகம் அதிகமாக உள்ளது மற்றொரு பிரதிபத்ரமாகும். இவ்விதமாக பிரதிபத்ரம் இரண்டுவித மாகும். 14

உபபீடத்தின் உயரத்தை இருபத்தோரு (21) பாக மாகச் செய்துகொண்டு, அவற்றுள், ஜன்மம் இரண்டு (2) அம்சம், அம்புஜம் இரண்டு (2) அம்சம், கண்டம் அரை (½) அம்சம், பத்மம் அரை (½) அம்சம், வாஜனம் இரண்டு (2) (2) அம்சம், அப்ஜம் அரை (½) அம்சம், கம்பம் அரை (½) அம்சம், கண்டம் எட்டு (8) அம்சம், உத்தரம் பத்மம் ஒண்ணரை (1½) அம்சம், கோபானகம் மூன்று (3) அம்சம்,

ஜந்மத்³வ்யம்ʼஶம்ʼ த்ர்யம்ʼஶேந பத்³மமம்ʼஶேந கந்த⁴ரம் || ௧௭ ||

த்³வாப்⁴யாம்ʼ வாஜநமேகேந கம்பமஷ்டாம்ʼஶகைர்க³லம் |
அம்ʼஶேந கம்பகம்ʼ த்³வாப்⁴யாம்ʼ வாஜநம்ʼ கம்பமம்ʼஶகம் || ௧௮ ||

ஸுப⁴த்³ரம்ʼ த்³விவித⁴ம்ʼ ப்ரோக்தம்ʼ ஸர்வாலங்காரஸம்ʼயுதம் |
ஸிம்ʼஹேப⁴மகரவ்யால[illegible]

[illegible] || ௧௯ ||

ப்ரதிவக்த்ரம்ʼ ஜ²ஷாஸ்யம்ʼ ஸ்யாத் [illegible] |
அர்பிதா(அ)நர்பிதே ஹர்ம்யே ஸர்வத்ர பரிகல்பயேத் ||

ஊர்துவ கம்பம் அரை (½) அம்சம் என்று, அதன் அங்கங்களைக் கல்பிக்கவேண்டும். இதற்கு ஸுபத்திரம் என்று பெயர். 16½

உபபீடத்தின் உயரத்தில் ஜன்மம் இரண்டு (2) அம்சம், பத்மம் மூன்று (3) அம்சம், கந்தரம் ஒரு (1) அம்சம், வாஜனம் இரண்டு (2) அம்சம், கம்பம் ஒரு (1) அம்சம், களம் எட்டு (8) அம்சம், கம்பம் ஒரு (1) அம்சம், வாஜனம் இரண்டு (2) அம்சம், கம்பம் ஒரு (1) அம்சம், இவ்விதமாக அமைக்கப் பட்டதும் ஸுபத்ரமாகும். இவ்விதமாக ஸுபத்திரமானது இரண்டுவிதமாகும். இது ஸகலவிதமான அலங்காரங்களுமுள்ளதாகும். 16½

இதில் ஸிம்ஹம், யானை, மகரம் வியாளம், (யாளி) பூதங்கள், இலைகள், இவைகளையமைக்க வேண்டும். இதன் முகப்புதோரும், மகர மத்ஸ்யத்தையமைக்கவேண்டும். அதன் வாலானது தலையில் ஏறி இருக்கவேண்டும். 19½

இதை அர்பிதஹர்மியம், அனர்பிதஹர்மியம், (மாடியுள்ளது, மாடி இல்லாதது) இவைகளில் எங்கும் கல்பிக்க வேண்டும். 20

கும்பம் பத்மம் வ்ருத்தவ்ருத்தாங்கை: ப்ரதிவாஜநாந்தரிதோந்நதே ।
ததா மஸூரகாணாம் து யுஞ்ஜீயாதுபபீடகே ‖ ௨௧ ‖

அதிஷ்டாநஸ்ய துங்கம் ஸ்யாத் த்விகுணேந ஸமம்
ஸபாதமர்த்தம் த்ரிபாதம்
பஞ்சாம்சத்வ்யம்சகம் வா த்ர்யம்சத்வ்யம்சிதே
ச்ரேஷ்டமாநே த்ர்யுபபீடம் ।
ஸர்வாங்கம் ஸமம் சேத் ததபி ச மஹதா
வாஜநேநோபயுக்தம்
ஸர்வாதிஷ்டாநத்யயோர்ந்தஸ் ச்ருதத்ரஸதிநா
யோஜிதவ்யம் பலாய ‖

இதி மயமதே வஸ்துசாஸ்த்ரே உபபீடவிதாநோ நாம
த்ரயோதசோऽத்யாய: ।

புத்திமான்களாக இருப்பவர்கள், இதன் ஒவ்வொரு அங்கத்திலும் அளவை கூட்டியும் குறைத்தும் கொள்ளுவதாகும்

அவ்விதமே மஸூரகங்களின் உபபீடங்களிலும் கல்பிக்க வேண்டும். 21

உபபீடமானது அதிஷ்டானத்தின் உயரத்தைக் காட்டிலும் இரண்டு (2) பங்கு, அதற்கு சமமான உயரம், ஒண்ணரைப்பங்கு, அரைப்பங்கு, முக்கால் பங்கு ஐந்தில் இரண்டு பங்கு, மூன்றில் இரண்டு பங்கு, இருப்பதாகும். இந்த உபபீடத்தின் அங்கங்களின் அளவு ஸமானமாக இருப்பதானாலும், வாஜனம் பெரிதாக இருக்கவேண்டும். திடமான புத்தி சக்தியுள்ளவன், அதன் அடிப்பக்கத்தில் மனோஹரமான சில்பங்கள் எல்லாவற்றையும் கல்பிக்க வேண்டும். இது உபபீடத்திற்கு வலுவைக்கொடுப்பதற்காகவாகும். 22

உபபீடவிதாநம் என்னும் பதிமூன்ருவது அத்தியாயம்
முற்றும்.

𑌅𑌥 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌦𑍈𑌵𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌗𑍃𑌹𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌿 ।
𑌤𑌦𑍍𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌜𑌾𑌙𑍍𑌗𑌲𑌾𑌨𑍂𑌪𑌭𑍇𑌦𑌤𑌃 ॥

𑌬𑌹𑍁𑌶𑌰𑍍𑌕𑌰𑌯𑌾 𑌯𑌾 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌂 [illegible] ।
𑌸𑌿𑌤𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍋𑌕𑌤𑍋𑌯𑌾𑌢𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌜𑌾𑌙𑍍𑌗𑌲𑌾𑌂 [illegible] 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌬𑌹𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌾𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌫𑌲𑌂 𑌯𑌥𑌾 ।
†[illegible] ॥

[illegible] ॥
[illegible] ॥ ௪ ॥

பதினுன்காவது அத்தியாயம்

தேவதைகள், பிராமணர்கள், மற்ற ஜாதிகள், இவர்களுடைய கிருஹ காரியங்களில், அதற்கு யோக்யமான பூமியானது, ஜாங்கலம்-அநூபம் என்று இரண்டுவிதமாகும்.

பெருமணலுடன் கூடியதும், கெல்லும்பொழுது மிகவும் அழுத்தமாக இருப்பதும், வெளுப்பு நிறமான ஸ்வல்ப ஜலமுடையதுமான பூதலமானது, ஜாங்கலம் என்று பெயருடையதாகும். 2

கெல்லப்படுகிற பூமியானது, பலத்தை அனுஸரித்து, கூழாங்கற்களுடனும் கசேரு முதலியவைகளுடனும் கூடியதாகவும், சிறுமணலுடன் கூடியதும், கெல்லும் பொழுது ஜலத்தைக் காணும் வரையில், கற்கள் - கூழாங்கற்கள், மணல், இவைகளுடன் கூடியதும், பசையுள்ளதுமான பூமியானது, அநூபம் எனப்படும். 4

---

†[illegible] 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌠𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍 ।

ஸுக³ர்தோஹி: க்ரமாத் பூர்ணம் நிஷ்பங்கம் ஸிகதாம்பஸா ।
ஸுநிக்ருதைர்ஹஸ்திபாதைஶ்ச காஷ்டகனைர் ப்ருஹத்தரை: ॥

தத்பாதே ஸலிலைரேவ ஸம்பூரிதே அக்ஷயதா ஶுபா ।
ஸமத்வம் ஸலிலைரேவ ஸாமர்த்யாத் விசக்ஷண: ||௬||

மஹீம் பரீக்ஷ்ய தாம் நீத்வா கர்பம் தத்ர நிதாபயேத் ।
ஸம்ஹதிம் ப்ரமாணாயாமம் தத்ர ஸ்தம்போபானாதிகம் || எ ||

உபானோந்நதி பாதோச்சம் த்விபாகம் த்ரிபாகம் து தத: ।
ததா பத்மம் ததோபானம் கல்பயேத்து விசக்ஷண: ||அ||

ஸ்வபாவம் ப்ருதிவீம் ஹஸ்தம் க்ருத்வா ஸம்பூர்ணத: ।
ஸுநிக்ருத்ய ததூர்த்வே து ஜன்மாதி போதயேத் ||கூ||

கெல்லப்பட்டுள்ள பள்ளத்தை, முறையே மணல்களால் ஒட்டையில்லாமல் துற்று, அதை யானையின் கால்களினுலும், பெரிய மரத்துண்டுகளாலும் கெட்டித்து, அதில் ஜலத்தை நிரப்பவேண்டும். அது குறையாமல் ஜலத்துடன் சமமாக இருந்தால், அந்த பூமியானது, சுபகரமாகும். சமர்த்தனுக இருப்பவன், அத்தகைய பூமியைத் தேர்ந்தெடுத்து, அந்த இடத்தில் கர்பஸ்தாபனம் செய்து, அதன் மேலே, உபானத்தை வைக்கவேண்டும். 6½

அந்த உபானமானது, (அதன் மேலே வைக்க வேண்டிய) ஸ்தம்பத்தின் உயரத்தைப் போல இரண்டு அல்லது மூன்று பங்கு உயரமுள்ளதாகவும், அதன் பஹளத்தில் (கனத்தில்) பாதி கனமுள்ளதாகவும் இருக்கவேண்டும். அந்த உபானத்தின்மேல், பத்மத்தையும், அதன்மேல், உபோபானத்தையும் அழகாக இருக்கும்படி அம்சகல்பனைகளுடன் செய்யவேண்டும். 8

இயற்கையாக உள்ள பூமியை ஒரு முழம் உயரமாகச் செய்து அதைக் கெட்டிக்கவேண்டும். அதற்கு மேலே இருப்

தஸ்யோர்த்வே த்வதிஷ்டானம் ஸோபபீடம் து கேவலம் ।
ஸ்தம்பம் வா ஸகுட்யம் வா ஜங்காவர்க்கம் ததூர்த்வகம் ॥

பூமிதேஶ இதி ப்ரோக்தா கபோதோர்த்வகதா ப்ரதி: ।
ப்ராஸாதாதீநி வஸ்தூநி அதிதிஷ்டந்தி யாநி தத் ॥ ௧௧ ॥

அதிஷ்டானம் தது ந்நத்யம் ஜாதிபூமிவஶாத் த்விதா ।
தைவிகானாம் சதுர்ஹஸ்தம் த்ரிஹஸ்தார்த்தம் த்விஜந்மனாம் ॥

ந்ருபாணாம் த்ரிகரம் ஸார்த்தத்விஹஸ்தம் யுவராஜகம் ।
த்விஹஸ்தம் வணிஜாமேகஹஸ்தம் ஶூத்ரஸ்ய கீர்த்திதம் ॥ ௧௨ ॥

பதற்கு, உபானம் என்றும் ஜன்மம் என்றும் பெயர் கூறப்பட்டிருக்கிறது 9

அதற்குமேலே உபபீடம் மட்டிலுமிருந்தால், அதற்கு அதிஷ்டானம் என்று பெயர்.

அந்த உபபீடமானது, ஸ்தம்பத்துடனாவது சுவற்றுடனாவது இருந்தால், அதன் மேலேயுள்ள பாகத்திற்கு (அதாவது உபபீடத்தின் மேலுள்ள தூண், சுவர், இவைகளுக்கு) ஜங்காவர்கம் என்று பெயர். 10

கபோதத்திற்கு மேலேயுள்ள பிரதியானது பூமிதேசம் எனப்படும்.

பிராஸாதம் முதலிய வாஸ்துக்கள், எதன்மீது இருக்கின்றனவோ, அதற்கு, அதிஷ்டானம் என்று பெயர். 11

அந்த அதிஷ்டானத்தின் உயரமானது, ஜாதியின் வசத்தினாலும், பூமியின் வசத்தினாலும், இரண்டு விதமாகும்.

தேவர்களின் அதிஷ்டானத்தின் உயரமானது, நான்கு (4) முழமிருக்கவேண்டும். பிராம்ஹணர்களின் அதிஷ்டானமானது, மூணரை ($3\frac{1}{2}$) முழம் உயரமுள்ளதாக இருக்க வேண்டும். அரசனின் அதிஷ்டானத்தின் உயரமானது,

[illegible]
[illegible]
[illegible] (கஂ) || கச ||

[illegible] ।
[illegible] ||கரு||

மூன்று (3) முழம் உயரமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். யுவ ராஜாவின் அதிஷ்டானமானது, இரண்டரை (2½) முழம் உயரமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். வைசியர்களுக்கு இரண்டு (2) முழமும், சூத்ரர்களுக்கு ஒரு (1) முழமும் உயரமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும் என்று கூறப்பட்டுள்ளது. 13

இந்த அளவுகள் ஜாதிகளைப் பொருத்தவைகளாகும். இனி பூமி வசத்தினாலே அளவுகள் கூறப்படுகின்றன. 13½

துவாதச (12) பூமி முதல் த்ரி (3) பூமி வரையில் அதிஷ்டானத்தின் உயரமானது ஒரு (1) கோலளவுக்கு ஆறு (6) அங்குலம் குறைவாக இருக்கவேண்டும். 14

உத்தம த்ரி (3) தலத்தின் அதிஷ்டானோச்சமானது, ஒன்றே முக்கால் (1¾) முழம் இருப்பது விரும்பத்தக்க

---

* கரு ஶ்லோகாநந்தரம் அதிகபாட:—

[illegible] ।
[illegible] ||

[illegible] ।
[illegible] ||

[illegible] ।
[illegible] ||

[illegible] ।
[illegible] ||

தத்த்ராஷொடியாயெ-ந்த ஷஷ்டாம்ஸொ நகோநத: ।
ஸயிஷ்டாநஸ்ய ஸொகஸெயம் வாஸ்துவஸ்துநி ஸூவஸாக ॥

யஷ்வாநஸ்ய நிஷ்ராந்தம் தக் த்ர்யம்ஸெந விஸாஜயெக் ।
தஸ்ரெகைகாம்ஸம் ஸஹிஷ்க்ர்த்ய ஐமதீம் காரயெத்ஸுயஃ ॥

தாகும். மேதாவிகள் இந்த முறையை அனுஸரித்து அதம த்ரி (3) தலம் முதலியவைகளின் உயரத்தைக் கல்பித்துக் கொள்ளவேண்டும். * 15

வாஸ்து வஸ்துவில் பூவசத்தினுலே அதிஷ்டானத்தின் உயரமானது அததின் பாதோதயத்தில் அரைப்பங்கு ஆறில் ஒரு பங்கு அல்லது எட்டில் ஒரு பங்கு குறைவாக இருக்க வேண்டும். 16

புத்திமானுக இருப்பவன், உபானத்தின் யாதொரு நிஷ்கிராந்தம் உண்டோ அதை மூன்று (3) பங்காகச்செய்ய

---

* அதிக பாடம் —

பீடத்தின் உயரம் ஐந்து (5) முழமிருந்தால், அதன் மஸூரிகையின் உயரம், முப்பத்திரண்டு (32) அங்குலமாகும். முப்பது (30) அங்குலம் முதல், இரண்டு (2) அங்குலம் வீதம் கூடுதலாக முப்பத்தெட்டு (38) அங்குலம் வரையில் இருப்பது மாகும். அதன் அகலம் பதிமூன்று (13) அங்குலமாகும்.

பீடத்தின் உயரம் ஆறு (6) முழம் முதல் பத்து (10) முழம் வரையிலிருந்தால், அதன் மஸூரிகோச்சம் முப்பத்தோ (31) ரங்குலம் இருக்கவேண்டும்,

பீடோச்சம் பதினுன்கு (14) முழமிருந்தால், மஸூரி கோச்சம் முப்பத்தொன்பது (39) அங்குலமிருக்கவேண்டும்.

பீடத்தின் உயரமானது மூன்று (3) அல்லது நான்கு (4) முழமுள்ள வீடுகளில், ஸாமர்த்தியசாலிகள், இந்த முறையில் மஸூரிகோச்சத்தை கணக்கிட்டுக்கொள்ளவேண்டும்.

மஸூரிகையின் உயரத்தைக்கொண்டு, அதிஷ்டானத்தின் உயரத்தைக் கல்பித்துக்கொள்ளுவதுமாகும்.

புத்திமான்கள், இந்த முறையிலும் பீடோச்சத்தைக் கல்பித்துக்கொள்ளுவதாம்.

தஅஸ் கூ²ஊ²ஷவட்டு ஷ தஅஸ் கூணஸூ வெஸூநழ ।
ஶுஶ்தொஸ்வெஷயாம்ஸமாநம் தூ ஹாமமாநெந வக்ஷ்யதெ ॥

கஷவஷ்ருஸஸ்பிவகஹாமிகம்
அம்ஶ பகஸஸிஹாமிகெ கூ்ரமாஸ் ।
வப்ரகம் கூஉஷகம்வககூம
கம்வவாஜநமயொர்த்வகம்வகழ ॥ கக ॥

வாதபங்ஙஉஷிதம் தஷூஷஹ்யெ
ஹாநூஹிவிரமூணி* தாம்ஸகெ கூதெ ।
டெவவிப்ரநூவவெவஸூஸமூக்ஷ்கெ-
ஷ்வவஉகூஷிஹி: வாமாதமௌ: ॥ உ0 ॥

வேண்டும். அதில் ஒரு பாகத்தை வெளியில் ஒதுக்கிவிட்டு அந்த இடத்தில் ஜகதியை கல்பிக்கவேண்டும். 17

அதைப்போலவே குமுத பட்டத்தையும் அதைப் போலவே கண்டவேசனத்தையுங் கல்பிக்கவேண்டும்.

உபானத்தில் காணப்படும் உயரத்தை பாகமானத்திலே கூறுகிறேன். 18

பிராசீனுளன முனிவர்கள், பாதபந்தத்தின் உயரத்தை *இருபத்திநான்கு (24) பாகங்களாகச் செய்து, அவைகளில், முறையே, வப்ரம் எட்டு (8) பாகம், குமுதம் ஏழு (7) பாகம், கம்பம் ஒரு (1) பாகம், கந்தரம் எட்டு (8) பாகம், கம்பம் ஒரு (1) பாகம், வாஜனம் எட்டு (8) பாகம், ஊர்துவ கம்பம் ஒரு (1) பாகம், என்று பாககல்பனம் செய்துகொண்டு, இந்த அங்கங்களை கல்பிக்கவேண்டுமென்று கூறியுள்ளார்கள். இது தேவர்கள், பிராம்ஹணர்

---

*சதுஸ்த்ரிம்ஶதிபாகைரிதி யுக்த: பாட: ।

*முப்பத்திநான்கு (34) பாகங்களாக என்று பாடம் இருக்கவேண்டும்.

அம்ஶைரஷ்டாதஶபிஸ்ஸமீக்ருதைஸ்ஸைகேந பாகேந
யதாக்ரமம் ஸமாம்ஶகைர் க்ரமாத் ।
வாஜநம் ப்ரதிமுகம் த்ர்யஸ்ரகம்
நேத்ரமத்ர வ்ருத்தகுமுதம் ச வப்ரகம் || ௨௧ ||

த்ரிஷட்ஸம்க்யபாகமிதே தலே
நாகவக்த்ரஸத்ருஶம் ப்ரதிவ்ருதித்வயம் ।
தேவவிப்ரந்ருபவேஶ்மகேஷ்வதத்
யோக்யகம் ஹ்யுரகபந்தகம் பவேத் || ௨௨ ||

அம்ஶாஷ்டாதஶ-பாதோச்சே: உத்ஸேதாம்ஶகை: அம்ஶைரஷ்ட
ஶேஷவாமைஶ:

க்ஷேத்ரவாஹநாதிகம்பம் ஜந்மகம் பாதகம் யாவத்
யாவத்கல்பயேத் ।

கள், க்ஷத்திரியர்கள், வைசியர்கள், சூத்திரர்கள், இவர்களுக்குப் பொதுவாகக் கூறியுள்ளதாகும். (20)

பாததலத்தின் உயரத்தை (18) பாகங்கள் செய்து கொண்டு, அந்த பாகங்களில், ஒரு (1) பாகம் வாஜனம், இரண்டு (2) பாகம் பிரதிமுகம், ஒரு (1) பாகம் த்ரியச்ரம், ஒரு (1) பாகம் நேத்ரம், ஆறு (6) பாகம் விருத்தகுமுதம், ஏழு (7) பாகம் வப்ரம், இவைகளை, முறையே கல்பிக்க வேண்டும். 21

இவ்விதம் பதினெட்டு (18) பாகங்களினாலே (வாஜனம் முதலியவைகளுடன்) கல்ப்பிக்கப்பட்ட பாததலத்தில், ஸர்ப முகத்தைப்போன்ற இரண்டு (2) ப்ரதிகளை (விருதிகளை) கல்பிக்கவேண்டும். இத்தகைய உரக பந்தமானது தேவாலயம், பிரம்ஹணகிருஹம், ராஜகிருஹம், இவைகளுக்கு யோக்கியமாகும். 22

பாதோச்சத்தின் அம்சங்களில், முறையே, ஒன்று (1)

[illegible]
[illegible]
[illegible] || ௨௩ ||

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] || ௨௪ ||

[illegible] †[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

அரை (½) அரை (½) ஏழு (7) ஆறு (6) ஒன்று (1) இரண்டு (2) ஒன்று (1) இந்த அம்சளினால், க்ஷுத்ரோபானம், அப்ஜம், கம்பம், ஜகதீ, குமுதம், அதன் உச்சியில் தாரை, இவைகளுடன், ஆலிங்காதியாயும் ஆலிங்காந்தமாயுமிருக்கின்ற வாஜனம், பத்மத்துடன் கூடிய பிரதிமுகத்தையும், கல்பிக்கவேண்டும். தலோச்சமானது இருபத்தோறு (21) அம்சங்களுடையதானால், அதில், யானை, சிங்கம், மகரம், யாளி, இவைகளினாலே அலங்கரிக்கப்படவேண்டும். 23

இலை, கொடி, முதலிய உருவங்களினாலே அலங்கரிக்கப்பட்ட அந்த ப்ரதி (விருதி) கிரமமானது, தேவாலயத்திற்கு உசிதமாகும். யானைகளின் வடிவமாக இருப்பது, புஷ்டிகரமும் ஜயபிரதமுமாகும். 24

பாதோச்சத்தை இருபத்தாறு (26) அம்சங்களாகச் செய்துகொண்டு, அவைகளுள், முறையே, ஒன்று (1)

†[illegible]
[illegible]

வப்ரம் பத்மம் களாப்ஜம் குமுதமுபரிபத்மம் ச கம்பம்
களம் தத:
கம்பம் பத்மம் ச பட்டீகமலோர்த்வே கம்பம் ச
ஷட்விம்ஶாம்ஶகே ॥ ௨௫ ॥

பத்மகேஸரமேதத்து ப்ரோக்தம் கம்பவாஜநபங்கஜைர்யுதந்து ।
கும்பவப்ரயுதம் ச ஸ கந்தரம் ஶாம்பவாலயேஷு தத்
ப்ரவிதீயதே ॥ ௨௬ ॥

ஜந்மேஷ்டகாம்ஶகாதிஷ்டாநவாரி ச தஸ்யாம்ஶ
காமேஷு:
அத்யாம்ஶாம்ஶவிஹர்ம்யே: தத்வாரி ச தஸ்யாம்ஶ
காமேஷு ஜந்மது ।
வப்ரம் களம் களாப்ஜம் தத்வாரி கண்டம் பங்கஜம் கம்பகண்டம்
கம்பம் பத்மம் ஹாரவாஜநகண்டோபரிபத்மம் கம்பகம் கண்டமாஸ்ருஜ ॥

இரண்டு (2) ஒன்று (1) ஆறு (6) ஒன்று (1) ஒன்று (1) ஒன்று (1) *எட்டு (8) ஒன்று (1) ஒன்று (1) இரண்டு (2) ஒன்று (1) இரண்டு (2) ஒன்று (1) ஒன்று (1) இந்த (1+2+1+6+1+1+1+8+1+1+2+1+2+1+1=30) அம்சங்களினுல், முறையே, ஜன்மம், அப்ஜம், வப்ரம், பத்மம், களம், அப்ஜம், குமுதம், உபரிபத்மம், கம்பம், களம், கம்பம், பத்மம், பட்டீ, கமலம், உபரிகம்பம், இவைகளைக் கல்பிக்கவேண்டும். 25

கம்பம், வாஜனம், பத்மம், இவைகளுடனும், கும்பம், வப்ரம், இவைகளுடனும் கந்தரத்துடனும் கூடியது, பத்மகேஸரம் எனப்படும். இது சிவாலயத்திற்கு விதிக்கப்பட்டதாகும். (இவைகளை அதிஷ்டானத்தில் கல்பிக்க வேண்டும்). 26

---

* உபரிபத்மம் 8 பாகம் என்பதை 4 பாகம் என்று திருத்திகொண்டால் அம்சங்கள் 26 என்பது பொருத்தமாகும்.

வா்ஷுவா்ஷு(ழு)ெதஃ்ஷாஹாநும் குஶிதம் நவவஃதிஹி
ா்அயெ ।
ஶிஶிஹி: வநுஷெசவி வஶிதாமஶுஃமஶுஜமாவெ
விஶாநகெ ॥ உஅ ॥

ஆஹாராெகெந ஸவாம்ஶகஶாஶி(ஶி)வவெஹைக அம்ஶ்ராஸ்ரா
ஹாஹெ:

ஷாகெஹெநகெந வெஹெஃ ஶிவஶாஶிநயஹெநகெந
ஜாஹாஷாஜபு ।
ஹுஜவஜம் ஜெகுவாஜம் மஷுயா மஷுகம்வம் உஷும் தஜ கவொதம்
ஷிஷும் மாஷாஷிகம் தஜ வநுஷிஃவஷு நஆஜநம்
வம்கஜாஜ்ஜு ॥ உகூ ॥*

(அதிஷ்டானத்தின் உயரத்தின்) பாகங்களில், ஒரு (1) அம்சம் ஜன்மம், அரை ($\frac{1}{2}$) அம்சம் வப்ரம், அரை ($\frac{1}{2}$) அம்சம் பத்மம், அரை ($\frac{1}{2}$) அம்சம் களாப்ஜம், ஒரு (1) அம்சம் குமுதம், அரை ($\frac{1}{2}$) அம்சம் பத்மம், இரண்டு (2) அம்சம் கம்பம், அரை ($\frac{1}{2}$) அம்சம் கண்டம், ஒரு (1) அம்சம் கம்பம், அரை ($\frac{1}{2}$) அம்சம் பத்மம், இரண்டு (2) அம்சம் மஹாவாஜனம், அரை ($\frac{1}{2}$) அம்சம் உபரிதளம், ஒரு (1) அம்சம் கம்பம், அரை ($\frac{1}{2}$) அம்சம் கண்டம், இவைகளை (முறையே) கல்பிக்க வேண்டும். 27

சில்பிகளால், ஊர்துவமுகமாகவும் மத்தியம முகமாகவும் இருக்கும் விமானத்தில், அதன் சுற்றுப் புறங்களில் அதன் உயரத்தில் பத்தொன்பது (19) பாகங்களால், புஷ்பங்கள் நிறைந்ததாகச்செய்யப்பட்டால், அது பூஜிக்கத் தக்கதாகும். 28

இரண்டு (2) அம்சம், ஒரு (1) அம்சம், ஏழு (7) அம்சம் ஒரு (1) அம்சம், ஒரு (1) அம்சம், நான்கு (4) அம்சம்,

---

*ஶ்லோகொயம் ஸம்மதாயெஃா ந ஹவதி ।

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌬𑌨𑍍𑌧𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍇𑌤𑌦𑍍𑌧𑍈 𑌅𑌥𑌵𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾𑌂𑌶𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌦𑌂𑌶𑌕-
𑌵𑌿𑌭𑌾𑌜𑌿𑌤𑍇 ।
𑌦𑍇𑌵𑌸𑌦𑍍𑌮𑌸𑍁 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑍌𑌭𑌾𑌗𑍍𑌯𑌾𑌰𑍋𑌗𑍍𑌯
𑌸𑍌𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌦𑌦𑌾𑌤𑌿 ॥௩௦॥

𑌤𑍁𑌙𑍍𑌗𑍇 𑌷𑌡𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍𑌯𑌂𑌶𑍇 𑌵𑌾 𑌜𑌗𑌤𑍀𑌕𑌾𑌰𑌵𑌂 𑌕𑌮𑍍𑌪𑌕𑌮𑍍
𑌕𑌮𑍍𑌪𑌂 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌂 𑌕𑌪𑍋𑌤𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌪𑌰𑌿 𑌚 𑌤𑌥𑌾 𑌨𑌿𑌮𑍍𑌨𑌪𑌟𑍍𑌟𑌿𑌕𑌮𑍍 ।
𑌕𑌮𑍍𑌪𑌂 𑌹𑌾𑌰𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯 𑌷𑌡𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌂𑌪𑌨𑍍𑌨𑌮𑌂𑌶𑌕𑍈-
𑌬𑌨𑍍𑌧𑌾𑌂𑌶𑌕𑌾𑌂𑌶𑌕𑍈𑌃
𑌅𑌲𑌙𑍍𑌕𑍃𑌤𑍇𑌨 𑌕𑌮𑍍𑌪𑌾𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌬𑌨𑍍𑌧𑌕𑌮𑍍 ॥

ஒரு (1) அம்சம், ஒரு (1) அம்சம், மூன்று (3) அம்சம் ஒரு (1) அம்சம், ஒரு (1) அம்சம், நான்கு (4) அம்சம் ஒரு (1) அம்சம் ஒரு (1) அம்சம், மூன்று (3) அம்சம், ஒரு (1) அம்சம் (இந்த அளவுகளினால் முறையே) மோஹாம ராப்ஜம். ஹ்ருத்பத்மம், கைரவம், அப்ஜம், கந்தரம், கண்டம், கம்பம், தளம், கபோதம், துவிலிங்காந்தாதிகம், வாஜனம், பங்கஜத்துடன் கூடிய பிரதிமுகம், இவைகளை கல்பிக வேண்டும் * 29

சாந்தமான மனதையுடைய வர்தகியானவன், உயரத்தின் முப்பத்திரண்டு (32) பாகங்களினால், இவ்விதம் அமைத்தால் அதற்கு ஸ்ரீபந்தம் என்று பெயர். இதை தேவ மந்திரங்களில் கல்பிக்வேண்டும். இது ஐசுவரியம், சௌபாக்கியம், ஆரோக்யம், சுகபோகங்கள், இவைகளை யளிக்கும். 30

உயரத்தை (பீடோச்சத்தை) இருபத்தாறு (26) அம்சங்களாகச்செய்து அவைகளில் முறையே, ஒன்று (1) ஆறு (6) ஐந்து (5) ஒன்று (1) ஆறு (6) ஒன்று (1) ஒன்று (1) எட்டு (8) ஒன்று (1) ஒன்று (1) இரண்டு (2) ஒன்று(1) அம்சங்களில் (1+6+5+1+6+1+1+8+1+1+2+1=34) க்ஷுரம்,

* இங்கு கூறப்பட்டிருக்கும் விஷயம் பொருத்தமாக இல்லை

ஸாலிங்கமந்தரிதம் ப்ரதிவத் த்வயோர்

தத்வாஜனேன ச யுக்தமிதமேவ ।

ஸ்ரீகாந்தகஸௌரகமஷ்டகோணம்

வ்ருத்தம் து வா குமுதமம்பரசாரிணாம் தத் ॥௩௨॥

அதிஷ்டானோச்சே ஷட்விம்சதிவிபக்தே ஜன்மைக
அம்சே ஸாயம்சா

யம்சோ த்வ்யம்சாப்ஜம் கம்பம் ஜகதீ குமுதகம்
கம்பகண்டம் ச கம்பம் ।

பத்மம் பட்டம் ச கண்டம் தத்வதூர்த்வே ச ததா வாஜனாம்சம் ச
பட்டம்

ஸ்ரேணீபந்தம் ஸமாஸ்தானாஸ்ருதிதலதயம் தம்ம
ஷட்விம்சதம்சே ॥ ௩௩ ॥

ஜகதீ, கைரவம், கம்பம், கண்டம், கம்பம், பத்மம், கபோதம், நிம்னம், அந்தாதிவக்திரம், கம்பம், இவைகளைக் கல்பிக்க வேண்டும். இதற்கு மஞ்சபந்தம் என்று பெயர். இதை தேவாலயங்களிலும், ராஜகிரஹங்களிலும் கல்பிக்க வேண்டும் * 31

இது ஆலிங்கத்துடனிருந்தும் இரண்டு பிரதி (வ்ருதி) களின் மத்தியிலிருந்தும், வாஜனத்துடன் கூடியுமிருந்தால், இதற்கு ஸ்ரீகாந்தகஸௌரகம் என்று பெயர். (இதன்) குமுதமானது அஷ்டகோணமாகவாவது, வட்டமாகவாவது, இருக்கவேண்டும் அது தேவர்களுக்குரியதாகும். 32

அதிஷ்டானோச்சத்தை இருபத்தாறு (26) அம்சங்களாகச் செய்து, அவைகளில் ஒரு (1) அம்சம் ஜன்மம், இரண்டு (2) அம்சம் அப்ஜம், ஒரு (1) அம்சம் கம்பம், ஆறு (6) அம்சம் ஜகதீ, நான்கு (4) அம்சம் குமுதம், ஒரு (1) அம்சம் கம்பம், இரண்டு (2) அம்சம் கண்டம், ஒரு (1) அம்சம் கம்பம், இரண்டு (2) அம்சம் பத்மம் ஒரு (1)

---

*இதில் அம்சாதிகள் பொருத்தமாக இல்லை.

ஸார்த்⁴த்³வ்யம்ஶகாம்ஶைர்து⁴ர்யம்ஶபஸ்ஸித்³தா⁴ம்ஶக்ர
விகைகேந ஜந்ம

க்ஷுத்³ரம் பத்³மம் யுக்தமப்³ஜம் காண்டோர்த்⁴வபத்³மம் ததா²
ஶ்ரேணீப³ந்த⁴ம் |

ஶ்ரேணீமாக்²ய: ப்ரதிவாஜநயோ ரதிநாத் போஜயேத்
க்ருஷ்டம் ஸே

தாம்நே தே³வாஸுராணாம் ஸ்ம்ருதம் ஸோபாநே‡வப்ரம் வத்³
பா³ஹ்யே ||

அஷ்டாத³ஶாம்ஶகே*பா⁴ஸம் ஸேயம்ஶமஸப்தபதிவத்³ர க:
அர்த்³தே⁴ ஸோபாந்தே ஜநி:

ஸோமேதோவாஜநகஞ்ஜம் த்³விஸ்தரவதி அ ததா² கம்ப³ வப்ரம்
அ காண்ட³ம் |

அம்சம் பட்டம், இரண்டு (2) அம்சம் கண்டம், ஒரு அம்சம் வாஜனம், ஒண்ணரை ($1\frac{1}{2}$) அம்சம் அப்ஜம், அரை ($\frac{1}{2}$) அம்சம் பட்டம், என இவ்விதமமைந்திருந்தால் இதற்கு ச்ரேணீபந்தம் என்று பெயர். இது தேவர்களின் ஆலயங்களுக்குக் கூறப்பட்டதாகும். 33

அதிஷ்டானோச்சத்தை பதினெட்டு (18) அம்சங்களாகச் செய்து, அவற்றுள், ஒண்ணரை ($1\frac{1}{2}$) அம்சம் ஜன்மம், அரை ($\frac{1}{2}$) அம்சம் க்ஷுத்திரம், (க்ஷுத்திரபத்மம்) ஐந்து (5) அம்சம் பத்மம், ஒரு (1) அம்சம் திருக், ஒரு (1) அம்சம் அப்ஜம், மூன்று (3) அம்சம் குமுதம், (1) அம்சம் உபரிபத்மம் ஒரு (1) அம்சம் ஊர்துவலிங்கம், ஒரு (1) அம்சம் ஆலிங்காந்தம், இரண்டு (2) அம்சம் பிரதி, ஒரு (1) அம்சம் வாஜனம், இவைகளை முறையே கல்பிக்கவேண்டும். இதற்கு பத்மபந்தம் என்று பெயர். இது தேவேசுரர்களுடைய ஆலயங்களில் கல்பிக்கப்படவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 34

---

‡வப்ரம் இதி பாடா²ந்தரம் | *பா⁴க³ இதி பாடோ²ऽயுக்த: |

𑌪𑌦𑍍𑌮𑌂 𑌪𑌟𑍍𑌟𑌂 𑌚 𑌕𑌣𑍍𑌠𑌂 𑌤𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌮𑌪𑌿 𑌚 𑌤𑌥𑌾 𑌕𑌮𑍍𑌪𑌪𑌦𑍍𑌮𑌂 𑌚 𑌪𑌟𑍍𑌟𑍀
𑌪𑌟𑍍𑌟𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌬𑌨𑍍𑌧𑌂 𑌤𑌦𑌪𑌿 𑌚 𑌸𑌹𑌿𑌤𑌂
𑌸𑌦𑍍𑌵𑌿𑌕𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑌦𑌂𑌶𑍈𑌃 ||

𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌕𑍁𑌮𑍁𑌦𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌾𑌜𑌨𑍇
𑌕𑌪𑍋𑌤𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌹𑌿 𑌕𑌪𑍋𑌤𑌬𑌨𑍍𑌧𑌕𑌮𑍍 ।
𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌵𑍇𑌦𑍈𑌃(𑌶𑍍)𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌵𑌾𑌜𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌃
𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌶𑍍𑌰𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌬𑌨𑍍𑌧𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 || ௩௧ ||

[illegible]
[illegible] 𑌕𑌮𑍍𑌪
𑌕𑌣𑍍𑌠𑌂 𑌚 𑌕𑌮𑍍𑌪𑌮𑍍 ।

அதிஷ்டானுேச்சத்தை இருபத்திரண்டு (22) பாகங்களாகச்செய்துகொண்டு, அவைகளில் இரண்டு (2) பாகம் உபானம், ஒரு (1) பாகம் அப்ஜம், ஒரு (1) பாகம் கம்பம் *ஐந்து (5) பாகம் வப்ரம், ஒரு (1) பாகம் கும்மம் நான்கு (4) பாகம் பத்மம், ஒரு (1) பாகம் பட்டம், ஒரு (1) பாகம் கண்டம், இரண்டு (2) பாகம் கம்பம், ஒரு (1) பாகம் பத்மம், ஒரு (1) பாகம் பட்டி, இரண்டு (2) பாகம் பட்டம், ஒரு (1) பாகம் வப்ரபந்தம். 35

அதுவே, விருத்தம், குமுதம், வாஜனத்தில் கபோதங்களுடன் கூடியதாக இருந்தால், அதற்கு கபோதபந்தம் என்று பெயர். 35½

அதுவே, நான்கு பிரதிவாஜனம், திரியச்ரங்களுடன் கூடிய பிரதியுடன் கூடியதாக இருந்தால், இதற்கு பிரதி பந்தம் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 36

அதிஷ்டானத்தின் உயரத்தை இருபத்திநான்கு (24)

---

*ஐந்து என்பதை நான்கு என்று திருத்திக்கொண்டால் அம்சங்களின் கூடுதல் இருபத்திரண்டாகும்.

பத்மம் பட்டாப்ஜநிம்நம் கமலமுபரி கும்பம் தலம் நிம்நகாந்த-
மூர்த்வப்ரதிவாஜநே ச கலஶாவேகம்
ஸமாம்ஶாஸ்ஸ்ம்ருதா: ॥

ஏதாநி ஶில்பைஶ்சதுர்தஶைவ
ப்ரோக்தாநி தஜ்ஜ்ஞைஶ்ச மஸூரகாணி ।
ஸர்வாணி நாஸ்யங்க்ரியுதாநி யுக்த்யா
த்ருடீக்ருதாங்காநி மயோதிதாநி ॥ ௩௮ ॥

ஸோபாநாக்ருதிப்ரதிவாதாம்ப்ரஸிரஸ்ய யந்மஸூரகம்
அங்க்ரிபாதாதே:
ஏகைகவர்க்கஸ்ய ஸாதிக்ருதப்ரதிபந்நாயோக்தவ்யா
பமூராயதே ।

பாகங்களாகச் செய்துகொண்டு, அவைகளில், ஒரு (1) அம்சம் குரம், இரண்டு (2) அம்சம் கமலம், ஒரு (1) அம்சம் கம்பம், மூன்று (3) அம்சம் கண்டம், ஒரு (1) அம்சம் கம்பம், இரண்டு (2) அம்சம் பத்மம், ஒரு (1) அம்சம் பட்டம், இரண்டு (2) அம்சம் பத்மம், ஒரு (1) அம்சம் நிம்னம், ஒரு (1) அம்சம் கமலம், ஒரு (1) அம்சம் உபரி கும்பம், இரண்டு (2) அம்சம் தளம், ஒரு (1) அம்சம் அந்த நிமனம், ஒரு (1) அம்சம் ஊர்த்வபிரதி, ஒரு (1) அம்சம் வாஜனம், இரண்டு (2) அம்சம் கலசம், ஒரு (1) அம்சம் * இவைகளைக் கல்பிக்கவேண்டும். 37

சில்பசாஸ்திரமறிந்தவர்கள், இவ்விதமாக பதினன்கு (14) விதமான மஸூரிகங்களைக்கூறி இருக்கிறார்கள். இவைகள் எல்லாவற்றையும் நாஸி, அங்கிரியுடன் யுக்தியுடன் கல்பிக்கவேண்டும். இவ்விதம் உறுதியுடன்கூடிய அங்கங்களைக் கூறியிருக்கிறேன். 38

---

* இதில் கடைசியிலுள்ள ஒரு அம்சத்திற்கு விஷயம் கூறப்படவில்லை.

ஸௌஷ்ட்யார்த்தம் ஹர்ம்யாணாம் ஸாங்கவிவ்ருத்தீநாம் உத்தமாதீநாம்
மாநம் ப்ரோக்தம் ஸௌந்தர்யஸ்ய விகல்பைஸ்திரதீபி: தந்த்ரவித்பி:
புராணை: ॥ ௩௯ ॥

மஸூரகமதிஷ்டாநம் வஸ்த்வாதாரம் தராதலம் ।
தலம் குட்டிமமாத்யாங்கம் பர்யாயவசநாநி ஹி ॥ ௪௰ ॥

யாவஜ்ஜகதி நிஷ்க்ராந்தம் தாவத் குமுதநிர்கம: ।
அம்புஜாநாம் து ஸர்வேஷாம் உத்ஸேதஸமநிர்கம: ॥

இவைகளில் திருடமான புத்தியுள்ளவன், இந்த அளவுகளை, கூறியுள்ள அளவு, அதில் அரைப் பங்கு, முக்கால் பங்கு, கால் பங்குகளிலும், இரண்டு பங்கு, அண்ணே முக்கால் பங்குகளினுலும் கல்பிப்பதாகும். அவைகளிலும், அவைகள் பலமாக இருக்கும்பொருட்டு, அங்குலக் கணக்கில், அங்கங்களின் அளவுகளைக் கூட்டியும் குறைத்தும் கொள்ளுவதாகும்.

ஸ்திரமான புத்தியையுடையவர்களும், சில்பதந்திரங்களை அறிந்தவர்களுமான பழைய காலத்திய முனிவர்கள், அங்கவிருதிகளுடன்கூடிய உத்தம, மத்திம, அதம கிரஹங்களில், தனங்களின் அழகுக்காக இவிதம் அங்கங்களின் அளவுகளைக் கூறியுள்ளார்கள். 39

மஸூரகம், அதிஷ்டானம், வஸ்துவாதாரம், தராதலம், தலம், குட்டிமம், ஆதியங்கம், இவைகள் பரியாயவாசகங்களாகும். 40

ஜக்தியின் நிஷ்கிராந்தம் எவ்வளவு இருக்கின்றதோ அவ்வளவு குமுதத்தின் நிஷ்கிராந்தம் இருக்கவேண்டும்.

தாமரைப்பூக்களின் நிர்கமமானது, அதன் உயரத்திற்கு ஸமமாக இருக்கவேண்டும். 41

உச்ச்ராத் தீவ்ரம் த்ர்யம்ஸகம் பாதம் வார்த்தமேவ வா ।
வேத்ராணாமபி ஸர்வேஷாம் சதுர்பாகைகநிர்கமம் ॥

தத்ஸமம் வா த்ரிபாதம் வா மஹாவாஜனநிர்கமம் ।
ஏவம் தீவ்ரக்ரமம் ப்ரோக்தம் ஸௌந்தர்யவசாத்து வா ॥

ப்ரவேசநிர்கமம் கார்யம் ஸர்வாங்கானாம் மஸூரகே ।
ப்ரதிச்சேதம் ந கர்தவ்யம் ஸர்வத்ரைவ விசக்ஷணை: ॥

த்வாரார்த்தம் யத் ப்ரதிச்சேதம் ஸம்பத்வாரம் அதேத்ருசம் ।
பாதபந்தாதிஷ்டானம் சேதநீயம் யதோசிதம் ॥ ௪௫ ॥

தளாக்கிரத்தின் தீவ்ரமானது, அதன் உயரத்தைக் காட்டிலும் கால்பங்கு, அல்லது அரைக்கால் பங்கு இருக்க வேண்டும்.

வேத்திரங்களெல்லாவற்றிற்கும் (வேத்திரம்—பிரம்பு) நான்கில் ஒரு பாகம் நிர்கம் இருக்கவேண்டும். 42

மஹாவாஜநத்தின் நிர்கமமானது, வேத்திர நிர்கமத்திற்குச் சமமாகவோ, அதில் முக்கால் பங்காகவோ இருக்க வேண்டும்.

இவ்விதமாக தீவிர கிரமமானது கூறப்பட்டிருக்கிறது. அழகு உறுதி இவைகளைப்பொருத்துமிருக்கலாம். 43

மஸூரகத்தில் எல்லா அங்கங்களுக்கும் பிரவேச நிர்கமம் செய்யவேண்டும்.

ஸமர்தர்களாக இருப்பவர்கள், சகல அங்கங்களிலும் பிரதிச்சேதத்தைச் செய்யாமலிருக்கவேண்டும். 44

துவாரார்தமான பிரதிச்சேதமானது, ஸம்பத்துவாரமாக இருக்கக்கூடாது என்பதில்லை.

பாதபந்தமுள்ள அதிஷ்டானத்தை உசிதம்போல் சேதிக்கவேண்டும். 45

ஜந்மாதிபஞ்சவர்க்கே து தத்தத்துங்காவஸாநகே |
ஸபட்டிகாம்ஶேऽதிஷ்டாநேऽப்யந்யேஷ்வேவம் ஸமூஹ்யதாம் |
யத் யத்ரைவோசிதம் ப்ராஜ்ஞ: தத் தத்ரைவ
ப்ரயோஜயேத் || ௪௬ ||

ஸ்தம்போச்ச்ராயஸமம் வா மஸூரோச்ச்ராயகம்
தத்ஷட்ஸப்தாஷ்டாம்ஶகம் ஹாநமீரிதம் |
வஸ்த்வாதாரோச்ச்ராயம் ஹ்யேவம் ஸர்வேஷு
ஶைவம் பூர்வம் ஶம்புநா ஸமுதாஹ்ருதம் || ௪௭ ||

இதி மயமதே வாஸ்துஶாஸ்த்ரே அதிஷ்டாநவிதாநம் நாம
சதுர்தஶோऽத்யாய: ||

ஜன்மாதிகளான பஞ்சவர்க்கங்களில், அததின் துங்காவஸானத்திலும், (உயரத்தின் முடிவில்) பட்டிகையோடு கூடிய அதிஷ்டானத்திலும், மற்றவைகளிலும் இவ்விதமாகவே ஊஹித்துக்கொள்ளவேண்டும். எது எந்த இடத்தில் பொருத்தமாக இருக்குமோ, அதை அந்த இடத்தில் உபயோகிக்கவேண்டும். 46

மஸூரோச்சத்தின் அளவானது, ஸ்தபோச்சத்திற்கு ஸமம், அல்லது, அதில் ஆறு, ஏழு, அல்லது எட்டில் ஒரு பாகம் குறைவாக இருப்பதாகும். சகலவிதமான வஸ்துக்களிலும், வஸ்துவாதாரமானது, இவ்விதமிருக்கவேண்டுமென்று பரமேசுவரன், முன்னமே கூறியிருக்கிறுர். 47

அதிஷ்டானவிதி என்னும் பதினுன்காவது அத்தியாயம் முற்றும்.

𑌅𑌥 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌦𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌪𑌾𑌦𑌾𑌯𑌾𑌮𑌂 𑌸𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌮𑌾𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌭𑍂𑌷𑌣𑌾𑌦𑌿𑌕𑌮𑍍 ।
𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌸𑌮𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌤𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍 ॥

𑌸𑍍𑌥𑌾𑌣𑍁𑌃 𑌸𑍍𑌥𑍂𑌣𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌾𑌦𑌶𑍍𑌚 𑌜𑌙𑍍𑌘𑌾 𑌚 𑌚𑌰𑌣𑍋-
𑌽𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌕𑌃 ।
𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌲𑌿𑌪𑌃 𑌕𑌮𑍍𑌪𑌃 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑌚𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌹𑌿 ॥ ௨ ॥

𑌸𑌵𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌷𑍍𑌟𑌹𑌸𑍍𑌤𑍋𑌚𑍍𑌚𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑌪𑌾𑌦𑌕𑌮𑍍 ।
𑌤𑌤𑍍𑌵𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑌿𑌹𑍀𑌨𑌨 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍 [illegible] ॥ ௩ ॥

𑌕𑍁𑌤𑍍𑌤𑍋𑌤𑍍𑌸𑍇𑌧𑌾𑌂𑌶𑌮𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌪𑌾𑌦𑍋𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ।
𑌕𑍁𑌤𑍍𑌤𑌾𑌯𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌪𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌕𑌮𑍍 ॥ ௪ ॥

பதினைந்தாவது அத்தியாயம்

பாதாயாமத்தையும், அதன் விஸ்தாரத்தையும், அதன் ஆகிருதியையும், அலங்காரங்களையும், மற்ற லக்ஷணங்களையும், நன்ருகவும், முறையுடனும், சுருக்கமாகவும் கூறுகிறேன். 1

ஸ்தாணு, ஸ்தூணம், பாதம், ஜங்கை, சரணம், அங்கிரி, ஸ்தம்பம், தலிபம், கம்பம் இவைகள் பரியாயபதங்களாகும்.

எட்டு முழம் ஒரு சாண் (12 அங்குலம்) உயரமுள்ளது, துவாதச பூமியின் (பன்னிரண்டு அடுக்குக்கட்டிடத்தின்) ஆத்தியபாதமாகும் (முதல் தலத்தின் ஸ்தம்பமாகும்). இரண்டாவது தலம் முதல், அந்த அளவில் முறையே பன்னிரண்டு அங்குலம் வீதமாக உயரத்தைக்குறைத்து, ஸ்தம்பத்தின் உயரத்தைக்கொள்ளவேண்டும். 3

அல்லது அந்த தலத்தில் காணப்படுகின்ற உயரத்தின் அம்சமானத்தினாலேயும், ஸ்தம்போச்சத்தைக் கொள்ளுவதாகும்.

அதிஷ்டாநத்வயோச்சேய: ஸ்தம்ப: ப்ரோக்த: ஸ்வயம் ஸமா வா |
ஸோபபீடாதிஷ்டாநோச்சாத் த்விகுணம் ஸ்தம்பமிஷ்யதே ||

தத்ராஷ்டாவிம்ஶமாத்ரம் ஸ்யாத் ஷண்மாத்ரம் ஆங்குலம் ஸ்மிதே |
பாதோச்சே தஶநந்தாஷ்டபாகைகம் பாதவிஸ்தரம் ||

தத்பூம்யம் வா த்ரிபாதோநம் அர்தபாதோநமேவ வா |
குட்யஸ்தம்பஸ்ய விஸ்தாரஸ்தேந த்ரிபாதமர்தமாநம: ||

பஞ்சஷட்பாகமேவம் வா ஸப்தாம்ஶம் ஹித்வா த்விஷ்கம்ப உச்யதே |
ஜந்மாதிவ்ருத்தம் ஸ்தம்பநிகேஷவ மொரோ: ஸ்தம்பவிஸ்தாரம் விதி: ||

ஸ்தம்பத்தின் உயரமானது, அதிஷ்டானத்தின் உயரத்தைப்போல் இருமடங்கு உயரமிருக்கவேண்டும். 4

ஸ்தம்பத்தின் உயரமானது, அதிஷ்டானோச்சத்தின் இரண்டு பங்கு உயரத்திற்கு அதிகமாக இருக்கவேண்டுமென்று பிரம்ஹதேவர் கூறி இருக்கிறார். 4½

மூல பூமியின் ஸ்தம்பத்தின் விஸ்தாரமானது இருபத்தெட்டு (28) அங்குலம் இருக்கவேண்டும். 5

இரண்டாவது பூமி முதலிய பூமிகளிலுள்ள ஸ்தம்பங்களின் அகலமானது, முறையே, இரண்டுஇரண்டு அங்குலம் குறைந்து வரவேண்டும். எனவே பன்னிரண்டாவது தலத்தில் ஸ்தம்பத்தின் விஸ்தாரமானது ஆறு (6) அங்குலமிருக்கவேண்டும். 5½

பாதோச்சத்தில் பத்து (10) ஒன்பது (9) அல்லது எட்டு (8) பாகங்களில் ஒருபாகம், பாதவிஸ்தாரம் ஆகும். 6

குட்யஸ்தம்பத்தின் விஸ்தாரமானது, அதில் அரைப் பங்கு, கால்பங்கு, அல்லது முக்கால்பங்கு இருப்பதாகும்.

प्रतिस्तम्भः प्रतेरूर्ध्वे चोत्तराधोऽवधितायतिः |
जन्मोर्ध्वे स्तम्भनिक्षेपः स्तम्भयागोक्तहोमकः ||

त्र्यंशैकखातं कृत्वा तदधःस्थलं स्थिरम् |
पादुकाद्युत्तरान्तं निखातस्तम्भ उच्यते || १० ||

अग्रविस्तारो मूलात् स्तम्भस्य उच्यते |
तद्व्यासादधिकहीनं द्वादशांशादि षड्भागान्तविस्तरः ||

அதைப்போல் இரண்டு (2) மூன்று (3) நான்கு (4) ஐந்து (5) அல்லது ஆறு (6) பங்கு, பித்தியின் (பித்தி சுவர்) விஸ்தாரம் இருக்கவேண்டும். 7

ஜன்மத்தின் உச்சியில், ஸ்தம்பம், நிக்ஷேபம், ஹோமம், இவைகள் ஸ்தம்பவிதியில் கூறப்பட்டிருப்பவைகளாம். 8

பிரதிக்குமேலே பிரதி ஸ்தம்பமிருக்கவேண்டும். அது உத்தரத்திற்குக் கீழ்வரையில் பொருந்தி நீண்டு இருக்க வேண்டும்.

ஜன்மத்திற்கு மேலே ஸ்தம்பத்தை வைக்கவேண்டும். ஸ்தம்பத்தின் உயரத்தில் மூன்றில் ஒருபங்கு ஆழமான பள்ளம் செய்து, அந்த இடத்தை ஸ்திரமான தலமாகச் செய்யவேண்டும். அதற்கு மேலே ஸ்தம்பத்தை வைக்க வேண்டும். அந்த ஸ்தம்பமானது பாதுகம் முதல் உத்தராந்தமாக இருக்கவேண்டும். இதற்கு நிகாதஸ்தம்பம் என்று பெயர். (நிகாதஸ்தம்பம்—பூமட்டத்திற்குக் கீழே புதைக்கப்பட்டிருக்கும் ஸ்தம்பம்.) 10

அந்த ஸ்தம்பத்தின் அக்ரபாகத்தின் அகலமானது, அதோபாகத்தின் அகலத்தில் பன்னிரண்டில் ஒருபாகம் முதல், ஆறில் ஒருபாகம் வரையில் குறைவாக இருப்பதாகும். 11

†𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌤𑌲𑌮𑌾𑌰𑌭𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌦𑌪𑌾𑌦𑌾𑌷𑍍𑌟𑌭𑌾𑌗𑌕𑌮𑍍 ।
𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌤𑌲𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌹𑍀𑌨𑌕𑍍𑌰𑌮𑌃 ॥

𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑌾𑌗𑍍𑌰𑌾𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑌶𑍍𑌰𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑌮𑌣𑍍𑌡𑌿𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌦𑌷𑍍𑌟𑌾𑌶𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌿𑌤𑍀𑌰𑌿𑌤𑍇 ॥௧௩॥

𑌷𑌡𑌶𑍍𑌰𑌮𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌤𑍍 𑌷𑍋𑌡𑌶𑌾𑌶𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍 ।
𑌕𑌰𑍍𑌣𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌚𑌤𑍁𑌰𑌶𑍍𑌰𑌮𑌗𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌟𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌿𑌤𑍀𑌰𑌿𑌤𑌃 ॥௧௪॥

𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌶𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌾 𑌷𑍋𑌡𑌶𑌾𑌶𑍍𑌰𑌂 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑍀𑌰𑌿𑌤𑌮𑍍 ।

இரண்டாவது தலம் முதல் பன்னிரண்டாவது தலம் வரையிலுள்ள ஸ்தம்பத்தின் உயரமானது, மூலஸ்தம்பத்தின் உயரத்தில், முறையே, ஆறில் ஒருபாகம் குறைவாக இருக்கவேண்டும். இவ்விதமே அதன் விஸ்தாரத்தையும் கொள்ளவேண்டும். 12

ஸ்தம்பாக்ரத்தின் ஆகாரமானது, சதுரச்ரமாகவும், கும்பம், மண்டி இவைகளுடனும் இருக்கவேண்டும். இதற்கு "பிரம்ஹகாந்தம்" என்று பெயர்.

ஸ்தம்பத்தின் அக்ரமானது, அஷ்டாச்ரமாகஇருந்தால் அதற்கு "விஷ்ணுகாந்தம்" என்று பெயர். 13

அது ஷடச்ரமாக இருந்தால் அதற்கு "இந்துகாந்தம்" என்று பெயர்.

அது ஷோடசாச்ரமாக இருந்தால் அதற்கு 'ஸௌம்யம்' என்று பெயர்.

அதன் அடியில் கர்ணமாத்திரம் சதுரச்ரமாகவும், அதன் உச்சியில் அஷ்டாச்ரம் அல்லது ஷோடசாச்ரம்

---

†𑌪𑌾𑌦𑌪𑌾𑌦𑌾𑌷𑍍𑌟𑌭𑌾𑌗𑍋𑌨𑌾𑌃 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌤𑌲𑌮𑌾𑌦𑌿𑌤𑌃 ! 𑌇𑌤𑌿 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌪𑌾𑌠𑌃 ।

கும்பமண்டியுதம் வாபி பூர்வாஶ்ரம் ஸமாவ்ருதம் ||௧௫||

விஸ்தாரத்விகுணம் மத்யேऽஷ்டாஶ்ரமதவா சதுரஶ்ரகம் |
வியுக்தம் கும்பமண்டிப்யாம் மத்யாஷ்டாஶ்ரம் ததுச்யதே ||

அத சாஷ்டாஶ்ரவ்ருத்தாப்யாம் பூர்வோக்த: ஸமாயுத: |
க்ரமாத்யதி ருத்ரச்சந்தமிதி ஸ்ம்ருதம் ||

தண்டார்த்தம் தூர்த்வத: கல்ப்யம் த்விதண்டம் த்விகுணம் ஸமம் |
யதேஷ்டாக்ருதிஸம்யுக்தம் மூலபத்மாஸனம் ஸ்ம்ருதம் || ௧௮ ||

அத்ரைவாக்ருதிவக்த்ரம் ஸ்யாத் பத்மாஸனாதிகம் |

அல்லது, விருத்தம், அல்லது, கும்பம், மண்டி இரண்டும் இருந்தால் அதற்கு "பூர்வாச்ரம்" என்று பெயர். 14½

அது விருத்தமாக இருந்தால் அதற்கு "ருத்ரகாந்தம்" என்று பெயர். 15

அதன் விஸ்தாரத்தைப்போல் இரண்டு பங்கு அஷ்டாச்ரம், அல்லது, சதுரச்ரம் இருந்து, கும்பம், மண்டி இரண்டும் இல்லாதிருந்தால் அதற்கு "மத்யாஷ்டாச்ரம்" என்று பெயர். 16

அதன் மத்தியில் சதுரச்ரம், அஷ்டாச்ரம், விருத்தம் இவைகள் க்ரமமாக இருந்தால் அதற்கு "ருத்ரச்சந்தம்" என்று பெயர். 16½

தண்டத்தின் (தூண் உச்சியின் அகலம்) அரைபாகத்திற்கு மேலே, இரண்டு தண்டம் உயரத்தில் இரண்டு பங்கு விஸ்தாரமாக பத்மாசனத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். இதற்கு "மூலேபத்மாஸனம்" என்று பெயர். 17

விரும்பிய உருவத்துடன் கூடியதாக இருந்தாலும்,

𑌸𑌪𑌦𑍍𑌮𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌾𑌂𑌶𑍇 𑌤𑍁 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌕𑌂 𑌤𑌦𑍍 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌮𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑌮𑍍 ||௧௯||

𑌵𑍍𑌯𑌾𑌲𑍇𑌭𑌸𑌿𑌂𑌹𑌭𑍂𑌤𑌾𑌦𑌿𑌮𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌮𑍂𑌲𑌤𑌃 |
𑌯𑌥𑍇𑌷𑍍𑌟𑌾𑌕𑍃𑌤𑌿𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌨𑍍𑌨𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾 𑌸𑌮𑍀𑌰𑌿𑌤𑌮𑍍 || ௨௰ ||

𑌲𑌬𑍍𑌧𑍈𑌵 𑌤𑌦𑌾𑌯𑌾𑌮𑍇 𑌶𑍁𑌣𑍍𑌡𑌭𑍇𑌦𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 |
𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌤𑍍 𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑌮𑌣𑍍𑌡𑌿𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌶𑍁𑌣𑍍𑌡𑍁𑌪𑌾𑌦𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍 ||

𑌉𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌰𑌣𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌿𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌹𑌿 |
𑌕𑌰𑍍𑌣𑌾𑌯𑌾𑌮𑍇𑌨 𑌶𑍀𑌰𑍍𑌷𑍇 𑌤𑍁 𑌚𑌤𑍁𑌰𑌶𑍍𑌰𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 ||௨௨||

𑌤𑌦𑌧𑍋𑌽𑌰𑍍𑌧𑌦𑌣𑍍𑌡𑍇𑌨 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌂 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌶𑍍𑌰𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 |

உச்சியில் மண்டிதத்துடன் கூடியதாக இருந்து, சக்கிரவாகங்களின் உருவங்களினுல் சுற்றிலும் நிறைந்திருந்து, அதன் அடியில் பத்மாஸனமிருந்து, மத்தியில் பத்ரத்துடனுமிருந்தால், "துவிமண்டிதம்பத்ரகம்" என்று பெயர். 19

அடியில் யாளி, யானை, சிங்கம், பூதங்கள், இந்த உருவங்களுடன் கூடியதாக இருந்து, விருப்பமான உருவத்துடன் கூடியதாகவுமிருந்தால், அந்தந்த உருவங்களுக்குத் தக்க பெயராகும். 20

அதன் உயரத்தில் கிடைத்ததே சுண்டபேதத்துடனிருந்து, அது கும்பம், மண்டி, இவைகளுடன் கூடியதாகவுமிருந்தால், அதற்கு சுண்டுபாதம் என்று பெயர். 21

அதுவே, விடப்பட்ட மேலேசெய்யவேண்டிய காரியங்களுக்கு அங்கமான பிண்டிபாதமாகும்.

அதன் உச்சியில் கர்ணத்தின் அளவு, சதுரச்ரத்துடன் கூடியதாகவும், அதற்குக்கீழே அரைதண்ட அளவில், (தண்டம்-தூணின் உச்சியின் அகலம்) பத்மம், அஷ்டாச்ர

தததஸ்தாத் விகாராஶ்ரம் தண்டமாத்ராப்ஜம் ததா பூர்வவத் ||

ததோ தண்டமானேன மத்யபட்டம் யுகாஶ்ரகம் |
பத்மம் ச ஷோடஶாஶ்ரம் ச பூர்வவத் பரிகல்பயேத் ||௨௪||

ஊர்த்வே ப்ரதேஶம் யுகாஶ்ரம் ஸ்யாத் சித்ரகண்டம்
ததுச்யதே |
ததேவாஷ்டாஶ்ரகம் மத்யபட்டம் ஶ்ரீகண்டமுச்யதே ||௨௫||

மத்யபட்டம் கலாஶ்ரம் சேத் ஶ்ரீவஜ்ரஸ்தம்பமுச்யதே |
சதுரஶ்ராகாரம் யுகாஶ்ரம் ஸ்யாத் த்ரிபட்டக்ஷேபணான்விதம் ||

க்ஷேபணஸ்தம்பமித்யுக்தம் பட்டம் பத்ராதி(பத்ரை-)
ஶோபிதம் |

மும், அதற்குக்கீழே விகாராச்ரமும், ஒருதண்டமாத்திரத்தில் அப்ஜமும், அதற்குக்கீழே ஒரு தண்ட அளவில், மத்திய பட்டமும், யுகாச்ரமும், முன்பு கூறப்பட்டதைப்போல பத்மம் ஷோடசாச்ரம் இவைகளையும் கல்பிக்கவேண்டும். அதற்குக்கீழே, மீதமுள்ள பாகமானது சதுரச்ரமாக இருக்க வேண்டும். இவ்விதமாக இருப்பதற்கு "சித்திரகண்டம்" என்று பெயர். 24½

அதுவே அஷ்டாச்ரம், மத்தியபட்டத்துடனிருந்தால், அதற்கு "ஸ்ரீகண்டம்" என்று பெயர்.

அதன் மத்தியபட்டமானது கலாச்ரமாக (ஷோடசாச்ரமாக) இருந்தால், அதற்கு "ஸ்ரீவஜ்ரஸ்தம்பம்" என்று பெய்யர்.

(ஸ்தம்பத்தின்) உச்சியின் உருவமானது சதுரச்ரமாகவும் த்ரிபட்டம் க்ஷேபணத்துடனும் இருந்தால், அதற்கு "க்ஷேபணஸ்தம்பம்" என்று பெயர். அதன் பட்டமானது, பத்திரங்களினுலே (பத்ரம் - இலை) விசேஷமாக அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். 26½

ஊர்த்வாதஸ்ய ஶிகாமாநம் த்ர்யம்ஶம் துர்யாம்ஶமேவ வா ||

ஸஹ பொதிகயா யுக்தா: நாநாரூபைர்விசித்ரிதா: |
பாதாக்ரவிஸ்தாரம் யத்து தத் தண்டமிதி கத்யதே || ௨௮ ||

ஸர்வேஷாமபி ஹர்ம்யாணாம் ஸாங்கமேதத் தண்டமாநத: |
ஸபாதம் ஸார்த்தபாதோநத்விகுணம் த்விகுணாந்தகம் ||

ஶ்ரீகரம் சந்த்ரகாந்தம் ச ஸௌமுக்யம் ப்ரியதர்ஶநம் |
யதாக்ரமேண நாமாநி கலஶாநாம் பவந்தி ஹி || ௩௰ ||

பொதிகாவிஷ்கம்பதைர்க்யம் ச கண்டம் க்ஷேபம் ச வக்ஷ்யதே |
தாருஜாதம் க்ரமேணைவ ஸங்க்ஷேபாத் வக்ஷ்யதே ||

ஸ்தம்பத்தின் உச்சியிலும் கீழேயுமிருக்கின்ற சிகையின் மானமானது, (உச்சியின் அகலத்தில்) மூன்றில் ஒரு பங்கு அல்லது நான்கில் ஒருபங்கும் (உயரமும்) அவைகள் போதிகையுடன் (பொதிக்கட்டையுடன்) பொருந்தியும், பல உருவங்களினாலே அலங்கரிக்கப்பட்டுமிருக்கவேண்டும்.

ஸ்தம்பத்தின் உச்சியின் அகலத்திற்கு, "தண்டம்" என்று பெயர் கூறப்படுகிறது. 28

ஹர்மியங்களின் (வீடுகளின் அல்லது மாடிக்கட்டிடங்களின்) சகல அங்கங்களையும், தண்டமானத்தினால் அளக்கவேண்டும். 28½

கலசங்களின் (தூணின் உச்சியில் அமைக்கப்படும் குடத்திற்கு) உயரமானது, தண்டமானத்தில், முறையே ஒண்ணேகால், ஒண்ணரை, ஒண்ணேமுக்கால், இரண்டு பங்குகளிலிருந்தால், அவைகளுக்கு, முறையே, ஸ்ரீகரம், சந்திரகாந்தம், ஸௌமுக்யம், பிரியதர்சனம், என்று பெயர்கள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. 30

कुम्भोच्छ्राये नवांशे तु द्व्यंशे भागेन वा चतुरंशकैः ।
कमलं कण्ठमेकेन भागेनास्यं प्रकीर्तितम् ॥ ८२ ॥

भागेन पद्ममर्धेन वृत्तमर्धेन हीरकम् ।
हीरौ पादसमव्यासौ तत्कर्णेनास्य विस्तृतम् ॥

तत्कर्णं कुम्भविस्तारं तत्कर्णं फलकायतम् ।
अथवा फलकायामं चतुर्दण्डं त्रिदण्डकम् ॥ ८४ ॥

सार्धत्रिदण्डमायाममर्धेनाथ त्रिदण्डकम् ।
तदर्धेनैव त्रिभागे तु भागेनार्धेनास्य
विस्तृते ॥ ८५ ॥

போதிகை கண்டத்தின் மத்தியம், கும்பம், ஸ்கந்தம், பத்மம், மாலாஸ்தானம், இவைகளை ஸ்தம்பாக்கிரத்திலிருந்து கிரமமாகக் கல்பிக்கவேண்டும். 81.

கும்பத்தின் உயரத்தில் ஒன்பதில் இரண்டு அல்லது நான்கு பாகங்களினுல் கமலம், ஒரு பாகத்தினுல் கண்டம், ஒரு பாகத்தினுல் முகம், ஒரு பாகத்தினுல் பத்மம், அரை பாகத்தினுல் ஹீரகம், அரைபாகத்தினுல் விருத்தம், அரை பாகத்தினுல் இரண்டு ஹீரகம், இவைகளை கல்பிக்கவேண்டு மென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 82.

ஹீரங்கள் இரண்டும், பாதத்திற்கு சமமான விஸ்தார முள்ளவைகளாக இருக்கவேண்டும். அதன் ஆஸ்ய விஸ்தாரமானது; அதன் கர்ணத்திற்கு சமமாக இருக்க வேண்டும். அந்த கர்ணமானது, கும்பத்தின் விஸ்தாரம் இருக்கவேண்டும். அந்த கர்ணமானது பலகையின் அகல மிருக்கவேண்டும். அல்லது பலகையின் நீளமானது நான்கு தண்டம், அல்லது மூன்று தண்டமிருக்கவேண்டும். 84

அதனுடைய நீளமானது மூன்றரை தண்டமாகும்

ஸார்தேந வேத்ராம்ஶேந பத்மம் பால்யாஸமிஷ்யதே ।
நாகவக்த்ரஸமாகாரம் வேத்ராத் பாதரூபவத் ॥ ௩௬ ॥

பாதவிஸ்தாரவிஸ்தாரம் த்ருக்கண்டம் வீரகண்டகம் ।
ஸர்வேஷாமபி பாதாநாம் வீரகண்டம் சதுரஶ்ரகம் ॥ ௩௭ ॥

ததூர்த்வஸ்கந்தமுச்சத்ரிபாதோந(ம்) ததர்தாம்ஶம் பத்மமிஷ்யதே ।
ததத:ஸ்த ததர்தேந பத்மம் பத்ரவிசித்ரிதம் ॥ ௩௮ ॥

மாலாஸ்தாநமதஸ்தஸ்மாத் தண்டமாநஸமுந்நதி: ।
பாதவிஸ்தாரவிஸ்தாரா போதிகா தத்ஸமோதயா ॥

உயரமானது மூன்று தண்டமாகும் அதன் உயரத்தில் மூன்றில் ஒருபாகம், உத்ஸந்தி இருக்கவேண்டும் என்று விரும்பப்படுகிறது. ஒருபாகம் வேத்திரம், ஒரு அம்சம் பத்மம் இருக்கவேண்டும். அந்த பத்மமானது பாலியைப் போல இருக்கவேண்டும். 35½

பாதத்தின் உருவத்தைப்போலும், வேத்திரத்திலிருந்து நாகத்தின் முகத்தைப் போன்ற உருவமுடையதாகவும் இருக்கவேண்டும். 36

த்ருக்கண்டம், வீரகாண்டம் இவைகள், பாதத்தின் விஸ்தாரத்தைப் போன்ற விஸ்தாரமுடையதாக இருக்க வேண்டும். 36½

பாதங்கள் எல்லாவற்றுக்கும், வீரகாண்டமானது சதுரச்ரமாக இருக்கவேண்டும். 37

ஸ்கந்தமானது, அதனுடைய உயரத்தில் முக்கால் பங்கு இருக்கவேண்டும். அதற்குக்கீழே அதற்கு அரைப் பங்கு, பத்திரங்களினாலே அலங்கரிக்கப்பட்ட பத்மம் இருக்கவேண்டும். அதற்குக் கீழே மாலாஸ்தானமானது, தண்டத்தின் அளவு உயர்ந்திருக்கவேண்டும். போதிகையானது, பாதத்தின் விஸ்தாரத்தைப் போன்ற விஸ்தாரமும், அதைப்போன்ற உயரமுமுடையதாக இருக்கவேண்டும்.

பஞ்சதண்டஸமாயாமா ஶ்ரேஷ்டா யேஷா து போதிகா |
அர்தா ஸா த்ரிபஞ்சாம்ஶா அதமா ஷஷ்டாம்ஶா த்வி(த்வே)கா ||

த்ரிஹஸ்தா நாத்ரிஹஸ்தாத்ஸேதாயதா போதிகா பவேத் |
ஸமண்டாகும் தத்ஸமம் ஸ்யாத் ஸஹாதாம்
அதமமண்டனம் || ௪௧ ||

த்ரிமண்டம் கும்பயுதாநாம் து பாதாநாம் ப்ரவிதீயதே |
ஸமேஷாமபி பாதாநாம் யதேஷ்டாயதமிஷ்யதே || ௪௨ ||

த்ரிபாதஸ்திதி அதமஹஸ்தோத்ஸேதா வா ஸ்தம்பே து பங்க்திகா |
க்ஷயம் த்ரியம்ஶவேத்யேதம் ஸாயாமம் விதீயதே ||

பொதிகையானது ஐந்து தண்டத்திற்கு ஸமமான உயரமுடையது உத்தமமாகும். அதில் அரைப்பங்கு (பாதத்தைப்போல் 2½ பங்கு) உயரமுள்ளது அதமமாகும்.

அந்தப் பொதிகையானது மூன்று தண்டம் விஸ்தாரமுள்ளதாகவும், நான்கு தண்டம் நீளமுள்ளதாகவும் இருக்க வேண்டும். 40

கீழே கூறப்பட்ட உயரத்திலும் அகலத்திலும் மூன்றில் ஒரு பங்கு குறைவாக இருக்கும் பொதிகையானது மத்திமமாகும். 40½

அந்தப் பொதிகையானது, மண்டியுடனும் கும்பத்துடனுமிருந்தால் அதன் அகலமும் உயரமும் நான்கு பங்கு (பாத விஸ்தாரத்தைப் போல்) இருக்கவேண்டும். 41

பாதமானது மண்டி முதலியவைகளில்லாமல் சாதாரணமாக இருந்தால், அதன் அகலமும் உயரமும், பாத விஸ்தாரத்தைப்போல் மூன்று பங்கு இருக்கவேண்டும் என்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 41½

பொதிகைகள் எல்லாவற்றிற்கும் நீளமானது, இஷ்டம் போல் கல்பித்துக்கொள்ளுவதாகும். 42

[illegible] ।
[illegible] ||௪௪||

[illegible] ।
[illegible] || ௪௫ ||

[illegible] ।
[illegible] ||௪௬||

[illegible] ।

பொதிகையின் மேலேயுள்ள பட்டிகையானது, பொதிகையின் உயரத்தில் மூன்றில் ஒரு பங்கு, அல்லது நான்கில் ஒரு பங்கு உயரமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும்.

அதன் சாயாமானமானது அதில் அரைபாகம், மூன்றில் இரண்டுபாகம், அல்லது முக்கால் பங்கு இருக்க வேண்டுமென்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 43

அதன் தரங்கஸ்தானமானது மூன்று அல்லது நான்கு பங்கு இருக்கவேண்டும். க்ஷுத்திர க்ஷேபணத்துடன் கூடிய மத்தியபட்டமானது, பத்திரங்களினால் அலங்கரிக்கப் பட்டிருக்கவேண்டும். 44

எந்த இடத்திலும் தரங்கங்கள் (தரங்கம்—அலை) ஸமமாகவும், ஒன்றுக்கொன்று குறைவாகவும் இருப்பது அனுமதிக்கப்பட்டதாகும். 44½

உச்சியின் நிஷ்கிராமமானது அதன் விஸ்தாரத்தில், அரைப்பங்கு அல்லது மூன்றில் ஒருபாகம் இருக்கவேண்டும்.

கிரந்த (தி) பட்டிகையானது, முஷ்டி பந்தத்திற்கு மேலே கல்ப்பிக்கப்பட்ட யாளியின் கூட்டத்தைப்போன்ற உருவமுடையதாயும், அழகான பந்தக்கிரியை, கொடி, இவைகளினாலே விசித்திரமாகவுமிருக்கவேண்டும். 46

.ஸாயிதெஸஜகரெவஷ்ட்ராஷஸம்யக்தம் அாம் ஜூஷ்ண் ||௪௭||

வாமஷயொ: பொதிகாயா வட்டம் பாத விஸாரவகம் |
நாநாசித்ரைவிசித்ராவா ஸா பெஷ்ட்ரா சித்ர
பொதிகா || ௪௮ ||

வப்ரைர்விசித்ரிதா பத்ரபொதிகெதிவ்யர்தீரிதா |
ஸமாரணவதரங்கமாஸதரங்கமாஸா தரங்கிணீ || ௪௯ ||

அதரஷஷடிவம்கஷ்யகஷஸம்வத்ரா வா ஸஷ்டதரங்மகா: |

அல்லது நாளீகத்துடன் கூடியதாகவோ, அல்லது ஸமதலமாகவோ, அல்லது நாடகத்துடன் கூடியதாகவோ இருக்கவேண்டும்.

அதன் உச்சியின் அலங்காரமானது, பூதங்கள், யானைகள், மகரங்கள், யாளிகள், இவைகளுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். 47

பொதிகையின் மத்தியில் பக்கங்களின் யட்டமானது, பாதத்தின் விசாலமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும்.

பலவித சித்திரங்களினாலே அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்தால், அது "சித்திரபோதிகை" என்று பெயர். 48

அந்தபோதிகையானது, இலைகளினாலே அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்தால், அதற்கு, "பத்திரபோதிகை" என்று பெயர்.

அது, மஹா ஸமுத்திரத்தின் அலைகளைப்போன்ற அலைவடிவங்களினாலே அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்தால், அதற்கு, "தரங்கிணீ" என்று பெயர். 49

அந்த தரங்கங்கள் (தரங்கம்—அலை) நான்கு (4) ஆறு (6) எட்டு (8) பத்து (10) அல்லது பன்னிரண்டு (12) இருக்கவேண்டும். 49½

बहवोऽपि समास्स्युस्ते आद्यन्त्यास्सदृशाः पराः
क्रमशः ॥ ५० ॥

पादमर्धं त्रिपादं वा भित्तौ स्तम्भस्य निर्गतिः ।
चतुरष्टाश्रवृत्तानां यथाक्रममिति स्मृतः ॥ ५१ ॥

द्विहस्ताद्यं चतुर्हस्तं स्तम्भान्तरमिति स्मृतम् ।
षडंगुलविवृद्ध्या तु नवधा परिकीर्तितम् ॥

तुलोदितांशवशेनापि यथा युक्त्या प्रयोजयेत् ।
स्तम्भस्तम्भान्तरं मध्यं प्रमाणं सार्वदेशिकम् ॥

பல அலைகளிருந்தாலும், அவைகள் ஒன்றுக்கொன்று ஸமமாகவும், முறையே சிலாக்யமானவைகளாகவும்இருக்க வேண்டும். 50

பித்தியின் ஸ்தம்பநிர்கதமானது, (நிர்கதம்—பூமட்டத்திற்குக் கீழேயுள்ள பாகம்) ஸ்தம்போச்சத்தில் கால்பங்கு, அரைப்பங்கு அல்லது முக்கால் பங்கு இருக்கவேண்டும். இந்த விகிதமானது, முறையே, சதுரச்ரம், அஷ்டாச்ரம், வ்ருத்தமான ஸ்தம்பங்களுக்குக் கூறப்பட்டதாகும். 51

ஸ்தம்பங்களின் இடைவெளியானது, இரண்டு முழம் முதல் நான்கு முழம் வரையிலிருப்பதாகும். அது, இரண்டு முழம் முதல் ஆறு அங்குலம் வீதமாகக் கூட்டிவர, ஏழுவிதமான அளவுடையதாகும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 52

தூலில் காணப்படும் உயரத்தில், யுக்தியுடன் அம்ச விபாகம் செய்துகொள்ளுவதுமாகும்.

ஒரு ஸ்தம்பத்திற்கும் மற்றொரு ஸ்தம்பத்திற்கும் மத்திய பாகத்தின் அளவானது, எல்லா இடங்களுக்கும் பொதுவாகக் கூறப்பட்டதாகும். 53

விஷமஸ்தம்பபாகம் து வாஸ்து வஸ்து விநாஶநம் |
ஸாயதம் அபி தத்ஸம்ஜ்ஞம் தஸ்யாதேவ வ்யவஸ்திதே ||

ஶிலாஸ்தம்பவிஶாலம் வா ஸமம் த்விகுணம் து வா |
ஶிலாஸ்தம்பவிஶாலம் ஸ்யாத் தேவாநாம் நைவ மாநவே ||

இஷ்டகாஶைலவ்ருக்ஷைஶ்ச ஸ்தம்பா: ப்ரோக்தா:
புராதநை: |
யுக்மாயுக்மம் து தேவாநாம் அயுக்மம் து ந்ருணாம் மதம் ||

சதுஸ்ஸ்தம்பம் பஹிஸ்ஸ்தம்பம் (வ்ருத்த)ஸ்தம்பம் யதா பவேத் |

ஸ்தம்பபாகத்தை விஷமமாகப் (சமபாகமில்லாமல்) பிரித்தால், அது, வாஸ்துவையும் வஸ்துவையும் நாசம் செய்துவிடும்.

நீண்டவையாவும் அந்தந்த பெயரையே அடையும். 54

சிலாஸ்தம்பத்தின் விசாலமானது, தாருஸ்தம்பத்தின் விசாலம், அதைப்போல் ஒண்ணரைப்பங்கு, இரண்டு பங்கு, அல்லது மூன்று பங்கு இருப்பதாகும். சிலாஸ்தம்பத்தின் விசாலமானது, தேவாலயங்களுக்குக்கூறப்பட்டதாகும். மனிதர்களின் வாஸ்துவுக்குக் கூறப்பட்டதல்ல. 55

ஸ்தம்பங்கள் எல்லாவற்றையும், செங்கற்கள், கருங்கல், சகலவிதமான மரங்கள், இவைகளினுலே கல்பிக்க வேண்டுமென்று பழய காலப் பெரியோர்கள் கூறியிருக்கிருர்கள். 55½

ஸ்தம்பங்கள், தேவாலயங்களில் ஒத்தப்படையாகவும் இருப்பதாகும், இரட்டைப்படையாகவும் இருப்பதாகும்.

மனிதர்களின் வாஸ்துக்களில், ஸ்தம்பங்கள் ஒத்தப் படையாகவே தானிருக்கவேண்டும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 56

க்ருஹாணாம் பித்திமத்யே து ஶாலாநாம் து ததா பவேத் ||

ப்ராஸாதாநாம் து பாதபாஹ்யே பாதமத்யே ஶயநாஸநே |
உபாநாதிஶிர: கேசித் கேசித் ஸ்தூப்யவஸாநகம் ||

முநய: ப்ரவதந்த்யேதத் ப்ராஸாதே ஸர்வதேஶிகே |
பாதபாஹ்யே பாதமத்யே வா ஸபாமண்டபயோர்மதம் ||

அந்தர்பஹிஸ்ச மத்யே து ஸா(ஶா)லாநாம் ஏகஸூத்ரகம் |
யாஜ்ஞீயாதேவமேவம் து ஸர்வேஷாம் ஸம்பதாம் வதேத் ||

அந்தஸ்தம்பம், பஹிஸ்தம்பம் இவைகள், (கூடம் தாவரம் போன்ற இடங்களிலுள்ள தூண்கள்.) ஒரே சூத்திரத்தில் (நேருக்கு நேராக) இருக்கவேண்டும். 56½

கிருஹங்களில் ஸ்தம்பமானது, பித்தியின் மத்தியிலிருப்பதாகும். சாலைகளிலும் அவ்விதமே, ஸ்தம்பங்கள் பித்தி மத்தியிலிருப்பதாகும். 57

பிராஸாதங்களில், (தேவாலயம்-ராஜகிருஹங்களில்) பாத பாஹ்யத்திலும் (பாஹ்யம்-வெளிப்பக்கம்) பாதமத்தியிலும் (பித்தியிலுள்ள ஸ்தம்பமானது) இருப்பதாகும். இவ்விதமே சயனத்திலும், ஆசனத்திலும், இருப்பதாகும். 57½

சிலர், உபானம்முதல், சிரஸ் (உச்சி) வரையில், உயரத்தைக் கணக்கிடுகிறார்கள். மற்றும் சிலர், உபானம் முதல் ஸ்தூபிவரையில் (ஸ்தூபியின் உச்சிவரையில்) உயரத்தைக் கணக்கிடுகிறார்கள். 58

முனிவர்கள் இந்த இரண்டுவிதமான அளவுகளையும் எல்லாவிடங்களிலும் பிராஸாத விஷயமாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். 58½

சபை, மண்டபம் இவைகளின் உயரத்தை, பாத பாஹ்யம், அல்லது பாதமத்யம், இவைகளில் அளந்து கொள்ளுவதாகும். 59

விபரீதே விபத்தி: ஸ்யாதிதி ஶாஸ்த்ரவிநிஶ்சய: ।
ஸ்தம்போத்தராதிகாநாம் து த்ரவ்யம் தாருஶைலேஷ்டகா: ॥

ஸ்நிக்தஸாரமஹாஸாரா த்ருடா ஸாந்த்ராஸ்ஸுபூர்ணதரா: ।
அவக்ரா நிர்வ்ரணாஸ்ஸர்வே ம்ருதுஶீதவர்ஜிதா க்ஷீணஸாரா: ॥

புண்யாத்ரிவநநதீஜாதா த்ருஷ்டிப்ரியா மநோஹரா: ।
ஸர்வஸம்பத்ஸம்ருத்த்யர்தா: ஸந்தேஹோऽத்ர ந ஸம்ஶய: ॥

சாலேகளின் (ஸ்தம்ப) சூத்திரமானது, வெளியிலும் உள்ளேயும் மத்தியிலுமிருக்கவேண்டும். இதை இவ்வித மாகவே உபயோகிக்கவேண்டும். இவ்விதம் செய்வதால் சகலவிதமான சம்பத்துக்களுமுண்டாகும். 60

இதற்கு விரோதமாக உபயோகிக்கப்பட்டால், அது விபத்துக்களேயுண்டுபண்ணும். 60½

ஸ்தம்பங்கள், உத்தரங்கள் முதலியவைகளின் திரவிய மானது, மரம்–கருங்கல்–அல்லது செங்கல்லாக இருக்க வேண்டும். 61

ஸ்தம்பம் உத்தரம் முதலியவைகளுக்கான மரங்கள், தைலப்பசையுள்ளவைகளாகவும், நல்ல உறுதியுள்ளவை களாகவும், நன்கு வைரம் பாய்ந்தவைகளாகவும், கிமுட்டுத் தனமடையாதவைகளாகவும், தருணவஸ்தையில்லாதவை களாகவும், கோணலில்லாதவைகளாகவும், காயம்படாத வைகளாகவும் இருக்கவேண்டும். இப்படிப்பட்ட மரங் களேயே கிரஹிக்க வேண்டும். 62

புண்ணியமான பூமி, மலை, வனம், நதீ, இந்த இடங் களிலிருப்பவைகளும், பார்ப்பதற்கு அழகாக இருப்பவை களும், மனதிற்கு இன்பமளிக்கக் கூடியவைகளுமான மரங்கள், சகலவிதமான சம்பத்துக்களின் சம்ருத்தியையும் அளிப்பவைகளாகும். அதில் சந்தேகமில்லை. 63

காதிர: ஶாகமதூக: ஸ்தபகஶ் ஶிம்ஶபா ।
அர்ஜுநஶ்சாஜகர்ணீ ச க்ஷீரிணீ பத்மசந்தநௌ ॥

பிஶிதோ தந்வந: பிண்டீ ஸிம்ஹோ ராஜாதந: ஶமீ ।
திலகஶ்ச புருஷாஶ்சைதே ஸ்தம்பயோக்யா: ப்ரகீர்திதா: ॥௬௫॥

நிம்பவ்யாக்ரஶிரீஷாஶ்ச ஏக: காலஶ்ச கட்பல: ।
திமிஶோ விகங்கதஶ்சைவ பநஸ: ஸப்தபர்ணக: ॥௬௬॥

பௌமஶ்சைவ கவாக்ஷீ சைத ஊர்த்வவ்ருக்ஷா: ப்ரகீர்திதா: ।
ஏகவர்ணா: ஸ்திரா: ஸ்நிக்தா: ஸுகஸ்பர்ஶா: ப்ரகீர்திதா: ॥

ப்ராகுதக்ப்லவிதாஸ்ஸர்வே ஶைலா: ஶுபதா: ஸ்ம்ருதா: ।

கருங்காலி, தேக்கு, இலுப்பை, ஸ்தபகம், சிம்சுபை, மருது, அஜகர்ணீ, க்ஷீரிணீ, பத்மம், சந்தணம், பிசிதம், தன்வனம், பிண்டீ, ஸிம்ஹம், ராஜாதனம் (முறள்), வன்னி, திலகம், இவைகள் புருஷ விருக்ஷங்களாம். இந்த விருக்ஷங்கள் ஸ்தம்பங்களுக்கு உபயோகிக்கத் தக்கவைகளாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. 65

வேம்பு, வேங்கை, வாகை, ஏகம், காலம், கட்பலம், திமிசை (தினிசை), விகுசம் (சார எலுமிச்சை), பலா, ஏழிலைப்பாலை, பௌமை, கவாக்ஷீ, இந்த மரங்கள் ஊர்துவ விருக்ஷங்களாம். (ஸ்தம்பங்களுக்கு மேலே செய்யக்கூடியவைகளுக்கு உபயோகிக்கத் தக்கவைகளாம்) 66

ஒரே நிறமுள்ளவைகளாகவும், உறுதியுள்ளவைகளாகவும், மனோஹரமானவைகளாகவும், சுககரமான ஸ்பர்சமுடையவைகளாகவும், கிழக்கில் சாய்ந்தும் வடக்கில் சாய்ந்தும் இருப்பவைகளாகவும் இருக்கும் சிலைகள், சுபங்களையளிப்பவைகளாம். 67

ஸ்த்ரீலிங்காஸ்தாபி பும்லிங்கா: நிர்தோஷாஸ்து நபும்ஸகா: ||

ஸுபாராஸ்ச(சி)க்ஷ்ணாஸ்ச ஸுஸ்வராஸ்ஸுபதாஸ்ஸுபா: |
ஸ்த்ரீலிங்காஸ்தாபி பும்லிங்கா பின்னச்சித்ராதிவர்ஜிதா: ||௬௯||

ஏதைர்த்ரவ்யை: க்ருதம் வஸ்து ஸர்வஸம்ருத்திதம் |
தர்மார்த்தகாமஸௌக்யானாம் ஸம்பதே பவதி நிஸ்சிதம் ||

ந தேவதாலயஜா வ்ருக்ஷா: வஜ்ரஹதா வா ந விதக்தா |
ந தாவாநலஸம்ப்லுஷ்டா ந பூதாலயமத்யமா: || ௭௧ ||

பெண்சிலை, ஆண்சிலை, தோஷமற்ற நபும்ஸகசிலை இவைகள் நல்ல கனமுள்ளவைகளாகவும், சமமாக செதுக்கப்பட்டவைகளாகவும், இனிமையான ஒலியுள்ளவைகளாகவும் இருப்பவைகள், சுபகரமானவைகளாம். அந்த சிலைகள், ஸ்திரீ சிலைகளானாலும், புருஷசிலைகளானாலும், உடைந்து அல்லது துவாரமுள்ளவைகளாக இருக்கக் கூடாது. 69

இவ்விதமான திரவியங்களினாலே நிர்மாணம் செய்யப் படும் வஸ்துவானது (கிருஹமானது), ஸகல ஸம்ருத்திகளையு மளிப்பதாகும். தர்மம், அர்த்தம், காமம், சௌக்கியம் இவைகளையளிக்கத் தக்கதாகும் என்பது நிச்சயம். 70

தேவாலயத்திற்குள்ளிருக்கும் மரங்களை கிரஹிக்கக் கூடாது.

இடிவிழுந்த மரங்களை கிரஹிக்கக்கூடாது.

காட்டுத்தீயினால் பொசுங்கிய மரங்களை கிரஹிக்கக் கூடாது.

பூதாலயங்களின் மத்தியிலுள்ள மரங்களை கிரஹிக்கக் கூடாது. 71

ந மஹாபதஸமுத்பந்நா ந ச க்ராமஸமுத்பவா: ।
ந கடாம்புஸம்வர்த்திதா ந பக்ஷிம்ருகஸேவிதா: ௭௨ ||

ந வாதபக்நா ந கஜபக்நா: ஶுஷ்கா நைவ ம்ருதாஸ்ததா ।
ந சண்டாலஜநாகீர்ணா ந ஸர்வஜநஸேவிதா: || ௭௩ ||

அந்யோந்யவேஷ்டிதா ஶா . . ந வல்மீகஸமாஶ்ரிதா: ।
ந ஸ்நாயுஸம்மிதா ஶாகா ந லதாகோடராவ்ருதா: ||

மஹாபதங்களில் (ராஜமார்கங்களில்) முளைத்திருக்கும் மரங்களை கிரஹிக்கக்கூடாது.

கிராமங்களில் முளைத்த மரங்களை கிரஹிக்கக்கூடாது.

குடத்தினுல் ஜலம் விட்டு வளர்க்கப்பட்ட மரங்களை கிரஹிக்கக்கூடாது

பக்ஷிகளும் மிருகங்களும் தங்கும் மரங்களை கிரஹிக்கக் கூடாது. 72

காற்றடித்து முறிந்த மரங்கள், யானைகளினுல் முறிக்கப் பட்ட மரங்கள், ஜீவனற்ற (மடித்துப்போன) மரங்கள் இவைகளை கிரஹிக்கக்கூடாது.

சண்டாள ஜனங்களினுல் சூழப்பட்டிருக்கும் மரங்களை கிரஹிக்கக்கூடாது.

சகல ஜனங்களும் தங்கக்கூடிய மரங்களை கிரஹிக்கக் கூடாது. 73

ஒன்றோடொன்று பின்னிக்கொண்டு முறிந்த மரங்கள், புத்துக்கள் வளர்ந்த மரங்கள், இவைகளை கிரஹிக்கக் கூடாது.

கொடிகளினுல் சூழப்பட்ட மரங்கள், நெருக்கமாக முளைத்திருக்கும் மரங்கள், இவைகளை கிரஹிக்கக்கூடாது.

நரம்புகள் தெரியும் மரங்கள், பொந்துகள் விழுந்த மரங்கள், இவைகளை கிரஹிக்கக்கூடாது. 74

நாந்த:ஸாரவிஹீநாஶ்ச ந ஹ்ரஸ்வா: கீடதூஷிதா: ।
நாகாலபலிநோ வ்ருக்ஷா ந ஶ்மஶாநஸமீபகா: ॥

ஸபா சைத்யஸமீபஸ்தா தேவாலயஸமாஶ்ரிதா: ॥
வாபீகூபதடாகாதி வஸதிஸ்தாஶ்ச ஸம்பவா: ॥ ௭௬ ॥

நிக்ருஷ்டவஸ்துஸஞ்ஜாதத்ரவ்யம் ஸர்வம் விவர்ஜயேத் ।
தஸ்மாத் ஸர்வப்ரயத்நேந ஶுத்தம் த்ரவ்யம் ப்ரஶஸ்யதே ॥

ஶிரா ச வாரணே வ்ருக்ஷா விஜாதிவிஷயோசிதா: ।
ப்ராஹ்மணாநாம் ச க்ஷத்ரியாணாம் ந கார்யாணாம் வேஶ்ம
ஸம்ஸ்தயோ: ॥ ௭௭ ॥

மரம் முழுமையும் முளைகளுள்ள மரங்கள், பூச்சிகளினல் மிகவும் கேடடைந்த மரங்களை கிரஹிக்கக்கூடாது.

அகாலத்தில் பலனைக்கொடுக்கும் மரங்களைக் கிரஹிக்கக் கூடாது.

சுடுகாட்டிற்கு சமீபத்திலுள்ள மரங்களைக் கிரஹிக்கக் கூடாது. 75

சபை, நாச்சந்துகளிலுள்ள மரங்கள், தேவாலயங்களுக்கு சொந்தமான மரங்கள், இவைகளைக் கிரஹிக்கக்கூடாது.

குட்டைகள், கிணறுகள், குளங்கள், வீடுகள், இவைகளிலுள்ள மரங்களைக் கிரஹிக்கக்கூடாது. 76

இடிந்து பாழாகப்போன இடத்தில் முளைத்திருக்கும் மரமானது, சகலவிதமான ஆபத்துக்களையும் உண்டு பண்ணும்.

ஆகையால் இத்தகைய தோஷங்களில்லாமல், சுத்தமாக இருக்கும் மரங்களையே கிரஹிக்கவேண்டும். 77

பிராஹ்மணர்கள், அரசர்கள் இவர்களுக்கு வீடு கட்டு

𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌦𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌯𑌃 𑌕𑍋𑌶𑌾𑌲𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌕𑍃𑌤𑍍 ।
𑌏𑌕𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌮𑌿𑌶𑍍𑌰𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥௭௯॥

𑌤𑍍𑌰𑌿𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌙𑍍𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑌮𑍁𑌦𑌾𑌹𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍋𑌦𑌿𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌂𑌪𑌦𑌾𑌂 𑌪𑌦𑌮𑍍 ॥

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍋𑌮𑍁𑌖𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌶𑍁𑌭𑌪𑌕𑍍𑌷𑍇 𑌮𑍁𑌹𑍂𑌰𑍍𑌤𑌕𑍇 ।
𑌮𑍌𑌞𑍍𑌜𑍀𑌧𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑍀 𑌕𑍃𑌤𑌕𑍌𑌤𑍁𑌕𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌃 ॥௮௧॥

𑌦𑌿𑌵𑍇 𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑍈𑌰𑍍𑌨𑌯𑍇𑌦𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍌 𑌮𑍃𑌦𑍍𑌵𑍀𑌹 𑌸𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌸𑌂𑌪𑌦𑍈𑌃 ।

வதற்கு, தேவாலயத்தின் சிலையை கிரஹித்துக்கொள்ளுவதாகும்.

பாஷண்டிகளுக்கும் கிரஹித்துக்கொள்ளுவதாகும்.

வைசியர்கள், சூத்திரர்களுக்கு கிரஹிக்கக்கூடாது. 78

அதை, வைசிய சூத்திரர்களுக்கு கிரஹித்து கிருஹத்தில் உபயோகித்தால், அது தர்மம் — காமம் — அர்த்தம் (செல்வம்) இவைகளை அழித்துவிடும். 78½

ஒரே வஸ்துவினால் கல்பிக்கப்படும் வாஸ்துவானது, சுத்தம் எனப்படும். இரண்டுவிதமான திரவியங்களினாலே கல்பிக்கப்பட்டது மிச்ரம் எனப்படும். மூன்றுவித வஸ்துக்களினாலும் கல்பிக்கப்பட்ட வாஸ்துவானது, சங்கீர்ணம் எனப்படும். இவைகளினால், முன்பு கூறப்பட்டிருக்கும்படி அவரவர்களின் வாஸஸ்தலங்களை கல்பித்தால், அது சகல விதமான சம்பத்துக்களுக்கும் இருப்பிடமாகும். 80

வாஸ்துவுக்கு வேண்டிய விருக்ஷாதி திரவியங்களை விரும்புகிறவன், சர்வதோமுகமான நக்ஷத்திரத்தில், சுபகரமான பக்ஷத்தில், சுப முஹூர்த்தத்தில் கௌதுகபந்தனம் செய்துகொண்டு அரணியத்திற்குப் புறப்படவேண்டும். 81

மங்க³லை: ஶப்³தை³ஶ்ச யுக்தைஶ்ச ஸாத⁴நை: க்ருத்ஸ்நேந
ச ॥ ௮௩ ॥

பாயஸாந்நச மத்ஸ்யைஶ்ச ப⁴க்ஷ்யைஶ்சாபி ப³ஹுவிதை⁴: ।
ஸம்பூஜ்யேஷ்டாம்ஸ்து ஸர்வாம்ஸ்து வ்ருக்ஷாம்ஶ்ச வநதே³வதா: ॥

பூ⁴தக்ரூரப³லிம் த³த்வா கர்மயோக்³யாந் த்³ருமாந் ஹரேத் ।
ஆமூலாக்³ராதா³ர்ஜவம் வ்ருத்தம் ஶாகா²நேகஸமந்விதம் ॥ ௮௪ ॥

தத்து பும்ஸ்வ்ருக்ஷமித்யுக்தம் ஸ்தூ²லமூலம் ஸ்த்ரீக்ஷம் க்ருஶாக்³ரகம்
ஸ்தூ²லாக்³ரம் க்ருஶமூலம் து ஷண்ட²ம் தத³ீரிதம் ॥ ௮௫ ॥

[illegible] உதீ³ரித: ।

சுபகரமான நிமித்தங்கள், சுபகரமான சகுனங்கள், சமயோசிதமான மங்கள சப்தங்கள், இவைகளுடன் புறப்பட்டு அதற்கு வேண்டிய ஸகல சாதனங்களுடனும் அரண்யத்திற்குச் செல்லவேண்டும். அங்கு, கந்தம், புஷ்பங்கள், தூபங்கள், மாமிசம், கிருசரம் (எள்ளும் வெல்லமும்), பாயசான்னம், மத்ஸ்யங்கள், பலவிதமான பக்ஷ்யங்கள், இவைகளினால் விரும்பிய சகல தேவதைகளையும், வனதேவதைகளையும் மரங்களையும் பூஜித்து, பூதங்களுக்குரிய க்ரூர பலியைக் கொடுத்துவிட்டு, பிறகு வாஸ்து காரியங்களுக்கு உபயோகப்படக்கூடிய மரங்களை கிரஹிக்கவேண்டும். 83½

அடியிலிருந்து நுனிவரையில் நேராகவும் வட்ட வடிவமாகவும் பல கிளைகளுடனுமிருக்கும் மரமானது ஆண் மரமாகும்.

அடிப்பக்கம் பருத்தும், நுனி சிறுத்துமிருக்கும் மரமானது, பெண் மரமாகும்.

நுனி பருத்தும், அடி சிறுத்துமிருக்கின்ற மரமானது நபும்சக விருக்ஷமாகும். 85

ஸர்வேஷாமேவ வேஶ்மனாம் ஸாங்கீர்ணம் ஸம்ப்ரகீர்திதம் ||

பவித்ராயாம் க்ஷீரபானஸ்ய ஸ்வபேத் ஸ்தபதிருத்தமோ
மதிமான் ஶுசி: |

ஸ்வப்யாத் தக்ஷிணபார்ஶ்வே து ஸம்ஸ்தாப்ய பரஶும் ஸுதீ: ||

ஶேதே பஶ்சிமாஸ்யோ ராத்ரௌ ஶயீதாபரோ நர: |
ப்ரபாதே ஸ்தபதி: ஸர்வாபரணாட்ய: ஸபரஶ்வத: ||௮௯||

அயம் மந்த்ர: —

அபக்ராமந்து பூதானி தேவதாஶ்ச ஸகுஹ்யகா: |
யுஷ்மாகம் து பலிம் ஹ்ய: கரோமி ஶிரஸா வ்ருக்ஷ: ||

முஹூர்த்த ஸ்தம்பத்தை உத்தேசித்து, ஆண் மரம் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

வீடுகளின் மற்ற அங்கங்களுக்கு ஆண் மரங்கள், பெண் மரங்கள், அலிமரங்கள் இவை யாவும் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. 86

சிறந்த புத்திமானுன ஸ்தபதி இரவு சுத்தமான பாலைக் குடித்துவிட்டு, சுத்தமாக இருந்து முஹூர்த்த ஸ்தம்பத்திற்கான விருக்ஷத்திற்குக் கிழக்கு திக்கில் தர்பைகளைப் பரப்பிவிட்டு, தனது வலது பக்கத்தில் கோடாலியை வைத்துக் கொண்டு தூங்கவேண்டும். மற்றொருவன், மேற்கு முகமாகப் படுத்து இரவு தூங்கவேண்டும். 87½

(மறுநாள் காலையில்) சிறந்த ஆபரணங்களையணிந்து கொண்டு ஸ்தபதியானவன் கோடாலியை வைத்துக் கொண்டு அபிமந்திரணம் செய்யவேண்டும். 88

இது மந்திரம் —

ஸிவக்ஷ ஹேவாத்ரா: தெவதாஷ்ஷ ஸமாஹ்யகா: ।
கவெஷ்ஷ ஸாயயிஷ்யாமி க்ரியதாம் வாஸவயவ: ||௯௰||

வநஸ்பதே நக்ஷேத்ரஸ்ய வாதவஷேஹ்யா ரஜ:(தத:)ஸாஸி: ।
தாஷ்ஷ தமுவ்ரதெஷ்யக ஸ்மெஜஸ்ய வரமோசேவஷ ||

உவத்ராஷெக்ஷ தம் தொக்ஷம் யதாகாமம் வஷாஷ்டிஷ ।
தமெஷ்தம் வஹ்வொமெஹ்யாவெ க்ருஷ்டிஷா தத்ர
ஷகுடயெக || ௯௨ ||

வாஸிஷா ரவொ விவ்ரஷய்யஷ: க்ஷீரம் வாத்ரவியஷ்ரஷ ।
மொஷணிதம் ஸ்வாதிரம் ஹதத்யாக வஷஷயெக்ஷம் ப்ரயத்ந: ||

இந்த மாத்தில் வஸிக்கின்ற பூதங்களும், குஹ்யகர்களுடன் கூடிய தேவதைகளும், இதைவிட்டுச் செல்ல வேண்டும்.

ஹே விருக்ஷங்களே, ஸோமன், உங்களுக்கு மறுபடியும் பலத்தைக் கொடுப்பாராக. பூமிபுத்திரர்களான ஹே மரங்களே! உங்களுக்கு மங்களம் உண்டாகட்டும். குஹ்யகர்களுடன் கூடிய ஹே தேவதைகளே! நான் இந்தக் காரியத்தை சாதிக்கின்றேன். நீங்கள் வேறு இடத்திற்குச் செல்லுங்கள். இவ்விதமாகச் சொல்லி சுத்தனாக மரங்களுக்கு நமஸ்காரம் செய்யவேண்டும். பிறகு, 90

பால், எண்ணெ, நெய், இவைகளினால் கோடாலியின் நுனியை நன்கு தேய்க்கவேண்டும். 91

பிறகு விருப்பப்படி மரத்தை வெட்டுவதற்குத் துவக்க வேண்டும் அந்த மரத்தின் அடியில் ஒருமுழம் ஒதுக்கி விட்டு, அதற்கு மேலே கோடாலியினாலே மூன்று தடவை மரத்தை வெட்டிவிட்டு அந்த வெட்டுவாயைப் பார்க்க வேண்டும். 92

பதநே ஸிம்ஹஶார்தூலக³ஜ்ஹஸ்திஸ்வநோபமா: ।
ருதிதம் ஹஸிதம் க்ரோஶம் கூஜிதம் நிந்திதம் பரை: ॥

பாதயேது³த்தராக்³ரம் து பூர்வாக்³ரம் வா ப்ரயத்நத: ।
தே தி³ஶௌ ஶுப⁴தே³ ஸ்யாதாமந்யாஸ்ஸு விபத்தயே ॥

ஸாலாஶ்மர்யஜகர்ணீநாம் சி²ந்நே து பதநம் ஶுப⁴ம் ।
மூலே ப்ரஸ்பு²டிதே ப³ந்து⁴ப்⁴ருத்யயோஸ்து விநாஶநம் ॥

வெட்டுவாயில் ஜலம் பெருகினல் அது அபிவிருத்தியை யளிக்கும். பால் பெருகினல், புத்திரவிருத்தியையளிக்கும்.

ரக்தம் பெருகினல் அது யஜமானனைக் கொன்றுவிடும். ஆகையால் அதை முயற்சியுடன் விலக்கிவிடவேண்டும். 93

மரமானது விழும்பொழுது அதன் சத்தமானது ஸிம்ஹம், புலி, யானை இவைகளின் சத்தத்தைப்போல் இருந்தால், அது சுபகரமாகும். 93½

அது அழுகுரல், சிரிப்பு, இறைச்சல் இவைகளைப் போலிருந்தால், இகழ்ச்சிக்குரியதாகும் என்று பெரியோர்கள் கூறியுள்ளார்கள். 94

மரத்தைவெட்டி வீழ்த்தும்பொழுது அதை வடக்கு அல்லது கிழக்கில் தலைப்பக்கம் விழும்படி வெட்டிச்சாய்க்க வேண்டும். அந்த இரண்டு திக்குகளும் சுபகரமானவைகளாம். மற்ற திக்குகள் விபத்துக்களை உண்டுபண்ணக் கூடியவைகளாம். 95

ஸால விருக்ஷம், (மராமரம்) அச்மரீ, அஜகர்ணீ, இந்த மரங்கள், வெட்டிய மரத்தின் அடிக்கட்டையின் மேலே விழுந்தால், அது சுபமான பலத்தையளிக்கும்.

அதன் அடியானது வேரில் உதைந்துநின்றால், பந்துக்களுக்கும், சேவகர்களுக்கும் அழிவையுண்டுபண்ணும். 96

சி²ந்நே ஸ்தி²தே ஸம்ஸ்ப்ருʼஷ்டா வ்ருʼக்ஷாணாம் நிபாதநே ।
ஶிரஸ்ஸம்ப³ந்தே⁴ நாஶஸ்ஸ்யாத் மூலஸம்ப³ந்த⁴தஶ்ஶ்ரமோ ப⁴வேத் ॥

ஶரீரநாஶம் கர்த்ரூʼணாம் நாஶமேவ ப்ரஜாஸ்தத: ।
உப⁴யோ: பதநம் பூஜ்யம் ச்சே²த்³யம் சோப⁴யதஸ்ஸமம் ॥

அதஶ்சதுரஶ்ரம்ருஜும் க்ருʼத்வா மௌஹூர்த்திகஸ்தம்ப⁴ஸம்ப⁴வம் ததா ।
ஸிதவஸ்த்ரேண ஸம்வேஷ்ட்ய ரத²ஶய்யாஸு வேஶயேத் ॥

தே³வத்³விஜமஹீபாநாம் விஶாம் சைவ ஶகடேந து ।
ஶூத்³ரஸ்ய வா நரஸ்கந்தே⁴நாநயேத்து விசக்ஷண: ॥

வெட்டப்பட்ட மரமானது, அதை விட்டுக் கிளம்பி, வெட்டப்பட்ட மரத்தின் அடிக்கட்டையின் மேலேயே நின்று, மற்றொரு மரத்தைத் தள்ளுவதற்காக அதன் உச்சியில் சம்பந்தப்பட்டால், நாசமுண்டாகும். அதன் அடியில் சம்பந்தப்பட்டால், சிரமமுண்டாகும். யஜமானனுக்கு சரீர நாசத்தையும், அதற்குப் பிறகு புத்திர நாசத்தையுமுண்டுபண்ணும். 97½

இரண்டு மரங்களும் விழுந்தால், அது பூஜிக்கத்தக்கதாகும்.

வெட்டிய மரத்தை இரு பக்கங்களிலும் சமமாக இருக்கும்படி துண்டு செய்யவேண்டும். 98

அதை சதுரச்ரமாகவும், நேராகவும் செய்து, முஹூர்த்த ஸ்தம்பத்திற்கான அந்த மரத்தை, வெளுப்பு வஸ்திரத்தினாலே போத்தி, அது தேவதைகள், பிராஹ்மணர்கள் அல்லது அரசர்களுக்கானால், அதைத் தேரில் ஏற்றிப் படுக்கையாக வைக்கவேண்டும்.

வைசியர்களுக்கானால், வண்டியில் வைக்கவேண்டும்.

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

சூத்திரர்களுக்கானால், அதை மனிதர்களின் தோளில் தூக்கி எடுத்துக்கொண்டுவரவேண்டும். 100

இந்திர கீலங்கள் (தூண்கள்) எல்லாவற்றையும் இவ் விதமே முயற்சியுடன் எடுத்துவரவேண்டும். மற்ற மரக் குவியல்களையும் நுனியை நுனிப்பக்கத்திலும் அடியை அடிப் பக்கத்திலும் வைக்கவேண்டும். 101

அவைகளை முஹூர்த்தஸ்தம்பத்தின் இரண்டு பக்கங் களிலும் படுக்கையாக வைக்கவேண்டும். பிறகு வண்டியில் ஏத்திப் படுக்கையாக வைத்துக்கொண்டு வரவேண்டும்.

ஸ்தபதி பின் தொடர்ந்துவர அந்த மரத்தை சுபகர மான துவாரத்தின் வழியாக எடுத்துவந்து வேலை செய்யும் மண்டபத்திலிறக்கி மணலின் மேலே படுக்கையாக வைக்கவேண்டும்.

அதை கிழக்கு நுனியாக அல்லது வடக்கு நுனியாக வைத்து, பிறகு, அது காயும் வரையில் அப்படியே வைத்து ரக்ஷித்து வரவேண்டும். 103

𑌕𑌾𑌰𑍍𑌣𑌿𑌕𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌖𑌦𑌿𑌰𑌃 𑌖𑌾𑌦𑌿𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌧𑍂𑌕𑌕𑌃 |
𑌰𑌾𑌜𑌾𑌦𑌨𑍋 𑌯𑌥𑌾 𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌮𑌨𑍁𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑍇 ||

𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌕𑌾𑌦𑌶𑌦𑌶𑌨𑌵𑌵𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌮𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌾𑌃 |
𑌤𑌤𑍍𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌿𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑍀𑌰𑍍𑌣𑌾𑌃 𑌦𑌶𑌾𑌂𑌶𑍋𑌨𑌾𑌗𑍍𑌰
𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌰𑌾𑌃 || ௱௫ ||

𑌪𑌞𑍍𑌚𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑌰𑌾𑌮𑌤𑌾𑌲𑌨𑌿𑌖𑌾𑌤𑌕𑌾𑌃 |
𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿𑌭𑌾𑌗𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌨𑌾 𑌤𑍁 𑌵𑌾 ||

𑌏𑌵𑌂 𑌭𑍂𑌮𑍍𑌯𑌨𑍁𑌸𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌤𑍁 𑌸𑌂𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌖𑌾𑌤𑌂
𑌪𑌰𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 |

அந்த மரத்தை எவ்விதமாகவும் திருப்பக்கூடாது. வைத்தவிதமாகவே ஆறுமாதகாலம் இருக்கவேண்டும்.

தேவதைகள், பிராம்ஹணர்கள், இவர்களுக்கு முறையே முஹூர்த்த ஸ்தம்பங்களுக்கான மரங்கள், கொன்னை, கருங்காலி, வெண் கருங்காலி, இலுப்பை, ராஜாதனம் (பழமுண்ணிப்பாலை) இவைகள் முறையே கூறப்பட்டவைகளாம். இனி இவைகளின் விஸ்தாரத்தையும் நீளத்தையும் கூறுகிறேன். 105

ஸ்தம்பங்கள், பன்னிரண்டு (12) பதினொன்று (11) பத்து (10) ஒன்பது (9) சாண் நீளமும், அந்த எண்களின் அங்குளிகள் விஸ்தாரமும், அதில் பத்தில் (10) ஒருபாகம் குறைவான அக்கிரத்தின் விஸ்தாரமும், ஐந்து (5) நாலரை (4½) நாலு (4) மூன்று (3) தாலம் (அடி) நிகாதமும், (புதைக்கப்படவேண்டிய பாகம்) உள்ளவைகளாக இருக்க வேண்டும். 106½

இவ்விதமாக ஸ்தம்பங்களின் உச்சம், அகலம், இவைகள் அந்தந்த பூமிக்குத் தக்கபடி கூறப்பட்டிருக்கிறது. 107

𑌅𑌶𑍍𑌵𑌤𑍍𑌥𑍋𑌦𑍁𑌮𑍍𑌬𑌰𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌪𑍍𑌲𑌕𑍍𑌷𑌨𑍍𑌯𑌗𑍍𑌰𑍋𑌧𑌕𑌾𑌃 ||௱அ||

𑌸𑌪𑍍𑌤𑌪𑌰𑍍𑌣𑌶𑍍𑌚 𑌬𑌿𑌲𑍍𑌵𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌲𑌾𑌶𑌃 𑌕𑍁𑌟𑌜(𑌜)𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 |
𑌪𑍀𑌲𑍁𑌃 𑌶𑍍𑌲𑍇𑌷𑍍𑌮𑌾𑌤𑌕𑍀 𑌲𑍋𑌧𑍍𑌰𑌃 𑌕𑌦𑌮𑍍𑌬𑌃 𑌪𑌾𑌰𑌿𑌜𑌾𑌤𑌕𑌃 ||

𑌶𑌿𑌰𑍀𑌷𑌃 𑌕𑍋𑌵𑌿𑌦𑌾𑌰𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌿𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌣𑍀𑌕𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑌃 |
𑌶𑌿𑌗𑍍𑌰𑍁𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌪𑌾𑌰𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌶𑌾𑌲𑍍𑌮𑌲𑍀 𑌸𑌰𑌲𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 || ௧௧௦ ||

𑌕𑌿𑌂𑌶𑍁𑌕𑌶𑍍𑌚𑌾𑌰𑌿𑌮𑍇𑌦𑌶𑍍𑌚𑌾𑌹𑌯𑌾𑌕𑍍𑌷𑍋𑌽𑌕𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑌃 |
𑌕𑌪𑌿𑌤𑍍𑌥𑌃 𑌕𑌣𑍍𑌟𑌕𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌜𑍀𑌵𑌶𑍍𑌚 𑌡𑍁𑌣𑍍𑌡𑍁𑌕𑌾𑌃 ||௧௧௧||

𑌕𑌾𑌰𑌸𑍍𑌕𑌰𑌃 𑌕𑌰𑌞𑍍𑌜𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌰𑌣𑌶𑍍𑌚𑌾𑌶𑍍𑌵𑌮𑌾𑌰𑌕𑌃 |
𑌬𑌦𑌰𑍋 𑌬𑌕𑍁𑌲𑌃 𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑍀 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌕𑌸𑍍𑌤𑌿𑌲𑌕𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 || ௧௧௨ ||

𑌪𑌾𑌟𑌲𑍍𑌯𑌗𑌰𑍁𑌕𑌰𑍍𑌪𑍂𑌰𑌾 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌤𑍇 𑌦𑍇𑌵𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌕𑌾𑌣𑌿 |

எந்த விடத்திலும் ஜ்ஜஷால (மத்ஸ்யாகாரம்) ஸ்தம்ப மாக இருந்தால், நிகாதம் செய்யக்கூடாது. 107½

அரசு, அத்தி, ப்லக்ஷம், (இரளி—கல்லொளி) ஆல், ஏழிலைப்பாலை, பில்வம், புரசு, வெட்பாலை, பீலு, (உவக் காய்) நறுவிலி, வெள்ளலொத்தி, அடப்பை, பாரிஜாதை, (பவழமல்லி) வாகை, மலையகத்தி, திந்திரிணீகம், (புளி) மஹாதுருமம், சிலீத்ரம், சர்பமாரம், முள்ளிலவு, சரளம், புரசு, அரிமேதம், (துர்கந்தமுள்ள கருங்காலி) கடு (கடுக் காய்மரம்) தானி, நெல்லி, விளா, கண்டகம், புத்திரஜீவி, டுண்டுகம், காரை, புங்கை, நொச்சில், அசுவமாரம், இலந்தை, மகிழ், பிண்டீ, பத்மகம், திலகம், பாதிரி, அகில், கற்பூரம் இந்த மரங்கள் யாவும், தேவயோக்கியமானவை களாம்.

இவைகள் மனிதர்களின் வீடுகளுக்குக் கூடாதவை களாம்.

𑌦𑍈𑌵𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌾 𑌇𑌮𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌨𑌰𑌾𑌣𑌾𑌮𑌨𑌯𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌃 ॥

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑍍𑌨𑍇𑌨 𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌨𑌰𑌾𑌲𑌯𑍇 ।
𑌊𑌷𑌰𑌂 𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑍁𑌰𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌸𑍍𑌨𑌿𑌗𑍍𑌧𑌂 𑌤𑌾𑌮𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌣𑌕𑌮𑍍 ॥௧௧௪॥

𑌵𑍃𑌷𑍍𑌟𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵 𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌮𑍍𑌰𑌪𑍁𑌲𑍍𑌲𑌕𑌮𑍍 ।
𑌶𑌰𑍍𑌕𑌰𑌾𑌸𑍍𑌥𑌿𑌮𑍂𑌲𑌾𑌸𑍍𑌥𑌿𑌰𑍋𑌮𑌂 𑌸 𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌲𑌕𑌮𑍍 ॥௧௧௫॥

𑌏𑌕𑌵𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌸𑍁𑌖𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌮𑌿𑌷𑍍𑌟𑌕𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 ।
𑌮𑍃𑌤𑍍𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌯 𑌜𑌾𑌨𑍁𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌜𑌲𑍇 𑌤𑌤𑌃 ॥௧௧௬॥

𑌕𑍍𑌷𑍋𑌭𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑍈𑌕𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌪𑌾𑌦𑌃 𑌪𑌾𑌦𑌃 ।
𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑌕𑌷𑌾𑌯𑌾𑌮𑍍𑌭𑍋𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌗𑍍𑌜𑌲𑍈𑌰𑌪𑌿 ॥௧௧௭॥

இந்த விருக்ஷங்களை மனிதர்களுக்கு உபயோகிக்கலாகாது. உபயோகித்தால் அனர்த்தங்களை உண்டுபண்ணும். ஆகையால் இவைகளை சகலவிதமான முயற்சிகளும் செய்து மனிதர்களின் வீடுகளில் உபயோகிக்காமலிருக்க வேண்டும். 113½

ஊஷரமண், வெளுப்புமண், கருப்புமண், பசையுள்ள செம்மண், என்று, மண் நான்குவிதமாகும். இந்த நான்கு விதமான மண்களுள், தாம்ரபுல்லகமென்னும் நல்ல செம்மண்ணையே கல்லுகளுக்காக கிரஹிக்கவேண்டும். 115

மணல் இல்லாமலும், கூழாங்கற்களில்லாமலும், வேருகளில்லாமலும், எலும்புகளில்லாமலும், செல்லிகளில்லாமலும், ஒரேவிதமான நிறமுள்ளதும், கைக்கு மிருதுவாகவும் இருக்கின்ற மண்ணானது- ஓடுகள் கற்களைச்செய்வதற்கு சிறந்த மண்ணாகும். 115½

முதலில் மண்கட்டிகளை முழங்கால் மட்டம் ஜலத்தில் நிறப்பவேண்டும். பிறகு அதை நன்கு கலந்து கால்களினால்

க்ஷீரத்ருமாம்புபிராஸிக்தா மர்த்யேந்மாஸமாத்ரகம் ।
அர்த்த:பலக்ஷபக்ஷாஹி: ஸாத்ரைர்வாத்க்ஷீ ஸிம்ரணாயதா: ॥

வ்யாஸாயாமைஸ்த்ரிஹஸ்தைமகத்வ்ராஸந்யேவசேஸவசே ।
இஷ்டகாபவஹவ: ஷோக்ஷ்யா: ஸமஸ்ரா: ஸர்வதஸ்ததா: ॥௧௧௮॥

ஸகலிர்அதர்ஸ்ரேஸாஸதீதைத்ரவ விசக்ஷண: ।
ஜமெ வ்ருக்ஷிவத்ய யதேந்த்ர ஜமாதர்ஸூர்தத்ய தகிவார்ந: ।
நிராஸ்ரேஸ்தா: வ்ரயொக்தவ்யா இஷ்டகா இஷ்டகர்மணி ॥

துகைக்க வேண்டும். இவ்விதம் நாற்பது தடவை செய்ய வேண்டும். 116½

பிறகு, பாலுள்ளமரங்கள், அடப்பமரம், மாமரம், கடுக்காய்மரம், தானிமரம் இவைகளின் பட்டைச்சாறுகள், திரிபலாஜலம், இவைகளைவிட்டு, ஒருமாதம் வரையில் நன்கு மர்திக்கவேண்டும். 117½

பிறகு அந்த மண்ணைக்கொண்டு, நான்கு, ஐந்து, ஆறு அங்குலம் அகலமும், அதன் இருமடங்கு நீளமும், அகலத்தில் சரிபாதி, கால்பாகம் அல்லது முக்கால் பங்கு கனமுமுள்ள கற்களைச் செய்யவேண்டும். இவைகள் முறையே உத்தம மத்திமாதமக்கற்களாம்.

இவைகளை நன்கு காயவைத்து, பிறகு அந்தக் கற்கள் யாவும் ஒரே விதமாக இருக்கும்படி, அவைகளைக் காளவாயில் எறிக்கவேண்டும். 119

சமர்த்தஞன சில்பியானவன், அவைகளை, ஒருமாதம், இரண்டு மாதம், மூன்று மாதம், அல்லது நான்கு மாதம் ஆறப்போட்டு, பிறகு அவைகளை எடுத்து, சாவதானமாக, அவைகளை ஜலத்திற்குள் போட்டு, பின்பு அவைகளை ஜலத்திலிருந்து எடுத்து, அவைகளில் ஈரமில்லாமல் ஜலம் நன்கு சுண்டிய பிறகு, அவைகளை இஷ்டமான காரியங்களில் உபயோகிக்கவேண்டும். 120

एवं प्रोक्तेष्वेकशिलाद्रुमेष्टका प्रशस्ता
कार्याणि वस्तूनि हितानि वास्तुवृद्ध्यै ।
यन्निर्मितं सुविधवस्तु विशिष्टमाद्यैः
प्रत्यूहं विनष्टधनधान्यविवर्धितं स्यात् ॥ १२१ ॥

स्तम्भायामं तारकोणादिकं
सालङ्कारं लक्षणं च क्रमेण ।
यथोक्तं यथोक्तं संवदाराढ्यं तत्
प्राक्तं नृणां सिद्धिदं संपदाम् ॥ १२२ ॥

इति मयमते वस्तुशास्त्रे द्रव्यपरिग्रहो
नाम पञ्चदशोऽध्यायः ॥

இவ்விதமாக, மரங்கள், சிலைகள், கற்கள், இவைகளை முறையுடன் எடுத்து, அவைகளினால் கல்பிக்கப்படுகின்ற வாஸ்துக்கள் சிறந்தவைகளாகவும். சகல சமிருத்தியையு மளிக்கக்கூடியவைகளாகவுமிருக்கும்.

வேறு வாஸ்துக்களுக்கு உபயோகித்து மிஞ்சியதும், சீரழிந்து வீணாகப் போன வீடுகளிலிருந்து கிடைத்தவை களுமான கற்கள் முதலியவைகளினால் நிர்மாணிக்கப் படுகின்ற வாஸ்துவானது, ஆபத்துக்களையளிக்குமென்று, ஆதி காலத்திய பெரியோர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். 121

தேவாலயங்கள், மனிதர்களின் கிருஹங்கள், இவை களில் வைக்கக்கூடிய தூண்களின் நீளம், அகலம், உருவம், அவைகளில் செய்யக்கூடிய அலங்காரங்கள், இவைகள் முறையுடன் அழகாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. இவைகளை யுக்தியுடன் கல்பித்துக்கொண்டால், அது ஸகலவிதமான ஸம்பத்துக்களுக்கும் காரணமாகும். 122

திரவிய பரிகிரஹமென்னும் பதினைந்தாவது அத்தியாயம் முற்றும்.

அத ஷோடஶோऽத்யாய: ||

உத்தராதிவ்ருத்யந்தம் ப்ரஸ்தாராவயவம் க்ரமாத் |
வக்ஷ்யே ஸம்க்ஷிப்ய ஸர்வேஷாம் ஸர்வவாஸ்தூநாமுபயோக்யகம் || ௧ ||

உத்தரம் த்ரிவிதம் பாதவிஸ்தாரம் தத்ஸமோதயம் |
த்ரிபாதோதயயுக்தம் விஸ்தாரம் பாததத்ஸமம் || ௨ ||

ஷண்டோத்தரம் பத்ரபந்தம் ரூபோத்தரமிதி த்ரிதா |
த்ரிபாதம் வா த்ரிபாகாம்ஶத்வயம் வா கர்ணநிர்கமம் ||

ஸ்வஸ்திகம் வர்த்தமானம் ச நந்த்யாவர்த்தவதாக்ருதி: |
ஸர்வதோ ஸந்த்யுத்தராணாம் ப்ரத்யுத்தரநிவேஶநம் ||௪||

பதினாருவது அத்தியாயம்

ஸகலவிதமான வாஸ்துக்களுக்கும் உபயோகமாக, உத்தரம் முதல் விருதி வரையில், பிரஸ்தாராவயவங்களை, முறையே ஸங்கிரஹமாகக் கூறுகிறேன். 1

உத்தரமானது, பாதத்தின் விஸ்தாரம் அவ்வளவு உயரமுள்ளது, பாதத்தில் முக்கால் பங்கு உயரம் பாதத்தின் விஸ்தாரமுள்ளது, நடுத்தரமான உயரம் பாத விஸ்தாரம் உளது, என்று மூன்று விதமாகும். 2

ஷண்டோத்தரம், பத்திரபந்தம், ரூபோத்தரம், என்று மூன்றுவிதமாகும். 2½

உத்தரங்களின் கர்ணநிர்கமமானது, முக்கால்பங்கு, மூன்றில் இரண்டு பங்கு, அல்லது அரைப்பங்கு இருக்க வேண்டும். 3

ஒவ்வொரு உத்தரத்தின் நிவேசனமும், ஸ்வஸ்திகாகாரம், வர்தமானகாரம், நந்தியாவர்தத்தைப் போன்ற

த்ரிபா⁴கை³கம் சதுர்பா⁴க³ம் வாஜநம் நிர்க³மேऽத²வா |
சதுரஶ்ரம் ஸபர்ணாக்³ரம் தந்மூர்த்⁴நி முஷ்டிப³ந்த⁴நம் ||

துலாச்சே²தே³ந வா கல்ப்யம் ப்ரயுக்தா வாஜநோபரி |
ஸ்தம்ப⁴தாரார்த⁴தீவ்ரம் ஸ்யாத் தீவ்ரம் பட்டாம்பு³ஜக்ரியம் ||

ஸநாளிகாத³யஸ்தத்ர வாஜநாத் ஊர்த்⁴வநிர்க³மே |
போ³தா⁴க்³ரயோஜிதோ வா ஸ்யாத் தந்மூர்த்⁴நி து ப்ரமாலிகா ||

ஸ்தம்ப⁴வ்யாஸஸமோத்ஸேதா⁴ வா த்ரிசதுர்பா⁴க³தீவ்ரகா |
கர்ணேஷ்வத்⁴யர்த⁴மாத்ரா ச பத்³மகஸம்யுதா ||அ||

ஆகாரம், அல்லது ஸர்வதோபத்ரத்தைப் போன்ற ஆகாரமுடையதாக இருக்கவேண்டும். 4

வாஜனமானது, மூன்றில் ஒரு பங்கு, அல்லது கால் பங்கு, கர்ண நிர்கமத்தில் சென்றிருக்கவேண்டும். அதன் உச்சியிலிருக்கும் முஷ்டிபந்தனமானது, சதுரச்ரமாகவும், நுனியில் இலையுடையதாகவும் இருக்கவேண்டும். 5

அந்த முஷ்டி பத்தனத்தை துலாச்சேதம் செய்து கல்பிப்பதுமாகும்.

வாஜனத்தின் மேல்பாகத்தில், ஸ்தம்ப விஸ்தாரத்தில் அரைப் பங்கு தீவ்ரமும், கால்பங்கு பட்டமும் தாமரை மலருமிருக்கவேண்டும். அதன் அடிப்பக்கத்தில் முளை இருக்கவேண்டும். அது வாஜனத்திலிருந்து ஸ்தம்பத்தில் சொருகக்கூடியதாக இருக்கவேண்டும். எனவே, வாஜனமானது, மேல்பக்கம் கீழ்பக்கம் இரண்டு பக்கங்களிலும் குடுமியுடையதாகும். 7

அதற்குமேலே ப்ரமாலிகையாம். அது, ஸ்தம்பத்தின் அகலத்திற்கு ஸமமான உயரமுள்ளதாகவும் மூன்றில் ஒரு பாகம், அல்லது நான்கில் ஒருபாகம் தீப்ரமுள்ளதாக

𑌦𑌣𑍍𑌡𑌿𑌕𑌾 𑌸𑌮𑌶𑍍𑌲𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌤𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑍇 𑌦𑌣𑍍𑌡𑌿𑌕𑌾 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑌾𑌰𑍍𑌧𑌵𑌿𑌷𑍍𑌕𑌮𑍍𑌭𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌾 𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌾𑌰𑍍𑌧𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾 ॥

𑌮𑍁𑌷𑍍𑌟𑌿𑌬𑌨𑍍𑌧𑌸𑌮𑌾𑌕𑌾𑌰𑌚𑌤𑍁𑌰𑌶𑍍𑌰𑌾 𑌯𑌥𑌾 𑌤𑌥𑌾 ।
𑌯𑌥𑍇𑌷𑍍𑌟𑌵𑌿𑌷𑍍𑌕𑌮𑍍𑌭𑍋𑌤𑍍𑌸𑍇𑌧𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌮𑍋𑌤𑍍𑌸𑍇𑌧𑌵𑍇𑌶𑌨𑌮𑍍 ॥௰॥

𑌵𑌲𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑍇 𑌤𑍁 𑌗𑍋𑌪𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌾 𑌤𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌤𑌃 ।
𑌮𑍁𑌷𑍍𑌟𑌿𑌬𑌨𑍍𑌧𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑍋𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌾 𑌪𑌟𑍍𑌟𑌿𑌕𑌾 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌣𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌜𑌾 ॥௧௧॥

𑌅𑌧𑌿𑌕𑌾 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌾 𑌤𑍁 𑌦𑌣𑍍𑌡𑌿𑌕𑍋𑌪𑌰𑌿 𑌪𑌟𑍍𑌟𑌿𑌕𑌾 ।

இருக்கவேண்டும். அதன் உச்சியில் யானையின் மண்டையைப்போன்ற கும்பம் மண்டி இவைகளிருக்கவேண்டும். 8

அதற்கு மேலே, ஸமமாகப் பொருத்தப்பட்ட தண்டியம் இருக்கவேண்டும். அந்தத் தண்டியமானது ஸ்தம்பத்தில் அரைப்பங்கு? விஸ்தாரமுள்ளதாகவும், அதில் அரைப்பங்கு நீளமுள்ளதாகவும், அதில் அரைப்பங்கு நிஷ்கிரமமுள்ளதாகவும் இருக்கவேண்டும். அது வாஜனத்திலுள்ள முஷ்டிபந்தனத்தைச் சொருகக்கூடியதான சதுரச்ரமுடையதாக (சதுரச்ரமான துவாரமுடையதாக) இருக்கவேண்டும். 9½

அல்லது தண்டியமானது விரும்பும் அளவு அகலம் உயரமுள்ளதாகவும், அதே உயரமுள்ள வேசனமுடையதாகவும் இருப்பதாகும். 10

அந்த தண்டியத்திற்கு மேலே வலயம் இருக்கவேண்டும். அல்லது கோபானம் இருக்கவேண்டும். அதற்கு மேலே முஷ்டிபந்தனத்தின் விஸ்தாரமும் உயரமுமுள்ள பட்டிகையும் க்ஷேபணம்புஜமும் இருக்கவேண்டும்.

தண்டிகையின் மேலேயுள்ள யட்டிகையானது

तस्याग्रं शिखया तत्र तद्ग्राहं गोपानकम्
आबध्नीयाद्बुधः ॥௧௨॥

उत्तराग्रावलम्बं वा यथायुक्ति यथारुचि ।
वाजनान्ते तुलान्ते वा गोपानं योजयेद्
बुधः ॥௧௩॥

तुलान्तरसमं गोपानान्तरं विधीयते ।
गोपानदण्डिकोर्ध्वे तु वाजनान्तावलम्बनम् ॥

दण्डायामविस्तारं स्वायामं तीव्रं गोपानमुच्यते ।
कम्पं सार्धाङ्गुलं कल्प्य मध्यमदृष्टे ॥௧௫॥

அதிலிருந்து செதுக்கி வைக்கப்பட்டு மிஞ்சியதாக இருக்க வேண்டும்.

அதில் அதே அளவு சோதித்து கோபானத்தை வைக்க வேண்டும். 12

அந்த தண்டியமானது உத்திரத்தினுள் பிடியுள்ளதாக வாவது (சொருகப்பட்டாவது) அல்லது விருப்பம்போல் கல்பிக்கப்பட்டாவது இருப்பதாகும்.

கோபானத்தை (குறுக்கு வட்டத்தை) வாஜனத்தின் உச்சியிலாவது, துலாத்தின் உச்சியிலாவது (பொருத்தி) வைக்கவேண்டும். 13

கோபானத்தின் மத்தியபாகமானது (இடைவெளியானது) * துலாத்தின் இடைவெளிக்கு ஸமமாக இருக்க வேண்டும் என்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 13½

கோபான தண்டத்திற்குமேலே வாஜனாந்தமாக அவலம்பனம் (தாங்கல்) இருந்தால், அது கோபானத்திற்கு

---

* துலாம் என்பது குறுக்கு வட்டத்தைச் சொருகி வைப்பதற்காக உத்தரத்தின் மத்தியில் வைக்கப்படும் இரண்டு குத்துக்கால்களை குறிப்பதாம்.

[illegible] ।
[illegible] ॥௧௬॥

[illegible] ।
[illegible] ॥௧௭॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।

மேலே, தண்டத்தின் அரைப்பங்கு விஸ்தாரமும், அதில் அரைப்பங்கு தீவ்ரமும் (ஒதுக்கம்) உள்ளதாகவுமிருக்க வேண்டும். அதில் வலயத்தின் (வளை) யின் துவாரத்தில், ஸமமாக இருக்கும்படி, கம்பத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். தண்டிகையின் வாஜனத்திற்குள்ளிருக்கின்ற காயபாதமானது, அதற்குறிய அம்சத்திலிருக்கவேண்டும்.

பாதத்தின் விஸ்தாரமானது கால்பங்கு நிஷ்கிராந்தமாகவும், (கால்பங்கு வெளியில் நீண்டிருப்பதாகவும் அதன் அக்ரபாகத்தில் பட்டிகையுடையதாகவுமிருக்கவேண்டும்.

பாதங்களின் மத்திய பாகமானது பலகைகள் அல்லது ஸாரமுள்ள மரங்களினுலே மூடப்படவேண்டும்.

மேலே மூடப்படும் பலகையானது எட்டு அங்குலம் விஸ்தாரமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். 17

கோபானஸிக்கு மேலே (விட்டத்திற்கு மேலே) லோஹங்களினுலே செய்யப்பட்ட ஓடுகளினுலே மூட வேண்டும். 17½

கபோதபாலிகையின் (உத்தரத்திற்கு மேலேயுள்ள விட்டத்தின்) நிஷ்கிராந்தமானது (உயரமானது) இரண்டு

யதாஶோபம் யதாசித்ரம் கபோதே கர்ணபாலிகா ||௧௯||

ததா மத்யஸ்திதா வாபி ஸௌதே ஶைலே ஸுஶோபிதா ।
விதேயா வாஜநஸ்யோர்த்வே பூதஹம்ஸாதிகாவலி: ||

தண்டோச்சா வா த்ரிபாதோச்சா வாஜநம் பூர்வவத் பவேத் ।
கபோதாலம்பநம் தஸ்யாஸ் தண்டார்தம் வாத தண்டகம் ||

அத்யர்தாதி த்ரிதண்டாந்தம் கபோதோச்சவிநிர்கதம் ।
ஸஸாங்ககம் வா த்ரிதண்டா வா விதேயா வாஜநோபரி ||௨௨||

தண்டம், மூன்று தண்டம், ஒரு முழம், அல்லது இரண்டு முழமிருக்கவேண்டும். இது சிறிய பெரிய வீடுகளுக்குக் கூறப்பட்டதாகும்.

கபோத கர்ணபாலிகையாயானது சோபாகரமாகவும், ஆச்சரியகரமாகவும் இருக்கவேண்டும். 19

சிலாமயமான ஸௌதத்தில் (மாளிகையில்) கல்பிக்கப்படும் கபோதபாலிகையானது, மத்தியத்திலிருக்கும்படி கல்பிக்கப்படவேண்டும்.

அதன் வாஜனத்திற்கு மேலே பூதங்கள், ஹம்ஸம் முதலியவைகளை வரிசையாகக் கல்பிக்கவேண்டும்.

அந்த வாஜனமானது ஒரு தண்டம், அல்லது முக்கால் தண்டம் உயரத்தில் இருக்கவேண்டும். அது முன்பு கூறப்பட்டிருப்பதைப்போலவே இருக்கவேண்டும். 20

அது கபோதத்திற்கு ஆலம்பனமாக இருக்கவேண்டும். 20½

அந்த கபோதத்தின் உச்சவிநிர்கதமானது (கபோதம் நீண்டிருக்கும் உயரமானது) அரை தண்டம், ஒரு தண்டம், இவவிதமாக ஒண்ணரை தண்டம் முதல் மூன்று தண்டம் வரையிலிருப்பதாகும். 21½

த்ரிபாதேநாத²வா குர்யாத் வாஜநாத் கபோதோர்த்⁴வம் து வஸந்தகம் ।
ஏவம் வாஜநயுக்தம் தத் பரிவேஷ்டகமீரிதம் ॥

யதா த்³ருட⁴ம் ஸ்தி²ரம் தத் ததா த்³ருட⁴ம் விகல்பயேத் ।
கபோதோச்ச்ரித்ரிபா⁴க³ம் வா பாத³ம் வா க்ஷுத்³ரநிர்க³தி: ॥ ௨௪ ॥

கபோதே நாஸிகா க்ஷுத்³ரே நீவ்ராக்³ரே கணிகா ।
ஸர்வாஸாம் விஸ்தாரம் த்³விகு³ணம் விஸ்தரா ஸ்மிதா ॥

வாஜனத்திற்கு மேலே வஸந்தகம் அல்லது நித்திரையைக் கல்பிக்கவேண்டும். 22

அது வாஜனத்திற்கு மேலே வாஜனத்தின் உயரத்தில் முக்கால் பங்கு உயரமுடையதாகக் கல்பிக்கப்படவேண்டும். கபோதத்தின் உயரமானது முன்பு கூறப்பட்டதைப் போலவே இருக்கவேண்டும்.

இவ்விதமாக அதை சிலையினாலே மட்டிலுமாவது இஷ்டகைகளினாலே மட்டிலுமாவது உறுதியாக இருக்கும்படி கல்பிக்கவேண்டும். 23

ஸமர்த்தனாக இருப்பவன், எவ்விதமாகக் கல்பித்தால் அது உறுதியுடனிருக்குமோ அவ்விதமாகக் கல்பிக்க வேண்டும்

அதன் க்ஷுத்திர நிர்கதியானது (வால்வீச்சானது) கபோதோச்சத்தில் மூன்றில் ஒருபாகம், நான்கில் ஒரு பாகமிருக்கவேண்டும். 24

கபோதத்தின் நாஸிகா க்ஷுத்திரத்தில் (கபோதத்தின் இறுதியில் நீண்டிருக்குமிடத்தில்) நீப்ரத்தின் உச்சியில்

ஸிம்ஹஶ்ரோத்ரஶிகாரூபம் பட்டிகாந்தஸ்ய பட்டிகா ।
விதே4யா ஸ்வஸ்திகாகாரா நாஸிகோர்த்4வே து நாஸிகா ॥

குக்ஷிமானம் யதா2மானம் யதா2ஸௌந்த3ர்யமேவ வா ।
ப்ரதிவாஜனகஸ்யோர்த்4வே நேஷ்யதே நாஸிகோச்ச்2ரய: ॥

ஆலிங்க3ம் பாத3வாஸ்தோச்சம் பாதா3ம்ஶ பாத3நிர்க3தம் ।
தஸ்யாக்3ரஸ்தம் ப்ரவேஶே நிஷ்க்ராந்தா வேஶநக்ரியா ॥

ப்ரஸ்தாரம் ஹி பாதோ3ச்சம் பாதே3 பாதா3ங்க3மே ஸ்தி2தம் ।

இருக்கும் கர்ணிகையானது ஒண்ணேகால் தண்டம், ஒண்ணரை தண்டம், அல்லது இரண்டு தண்டம் விஸ்தாரமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். 25

பட்டிகையின் இறுதியிலுள்ள பட்டிகையானது, ஸிம்ஹத்தின் காதுகள், சிகை, (தலைமயிர்) இவைகளைப் போலிருக்கவேண்டும்.

அதன் நாஸிகையின்மேலே, ஸ்வஸ்திகாரமான நாஸிகையைக் கல்பிக்கவேண்டும். 26

அதன் குக்ஷியின் (மத்திய பாகத்தின்) அளவானது, அதன் அளவுக்கேற்றபடி அழகாக இருக்கவேண்டும். 26½

பிரதிவாஜனத்திற்குமேலே நாஸிகை உயர்ந்திருப்பது விரும்பத்தக்கதல்ல. அதன் ஆலிங்கனமானது பாதத்தில் கால்பங்கு உயரமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். அதன் விநிர்கதமானது கால் பங்கில் கால்பங்கு இருக்கவேண்டும். (விநிர்கதம்-வெளிப்பக்கத்தில் ஒதுக்கம்) அதன் உச்சியில் நிஷ்கிரந்தாவேசன கிருயையானது, அதற்கு உள்ளடங்கியதாக இருக்கவேண்டும். (நிஷ்கிரந்தாவேசன கிரியை—(வெளியில் நீண்டிருக்கும் கூறில் பொறுத்தமாகச் சொருகி வைப்பது) 28

தண்டம் த்ரிபாதமர்த்தம் வா வ்ருத்த(வ்ரு)த்யுத்ஸேதயம்
ததூர்த்வத: ||௨௯||

ஶேஷாத்ரிபாதநிஷ்க்ராந்தா வ்ருத்திரர்த்தேந வா ததா ।
தண்ட: ஸ பாதஸ்ஸார்த்தேந வா வ்ருத்திவக்த்ரம் விநிர்கமே: ||௩௦||

தாவதூர்த்வமதிஷ்டஸ்யா: ப்ராமாத்ரவிநிர்தா ஸ்ருதா ।
ஸவ்யாலா வா ஸஸிம்ஹா வா ருஜ்வீ வா ஸ்யாத் ப்ரதை:
க்ருதி: || ௩௧ ||

ததூர்த்வத்ரி அர்த்தாம்ஶம் வாஜநம் நிர்கமோதயே ।

பாதத்தில், பாதாந்தரத்திலிருக்கின்ற த்ரிபட்டமானது, பாதத்தில் கால்பங்கு உயரமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும்.

அதன் மேலேயுள்ள பிரத் (விருத்) யுத்ஸேதமானது (விருதி-வட்டம், உத்ஸேதம்-உயரம்) ஒரு தண்டம், முக்கால் தண்டம், அல்லது அரை தண்டமிருக்கவேண்டும்.

பிரதியானது அதன் உயரத்தில் முக்கால் பங்கு அல்லது அரைப்பங்கு நிஷ்கிராந்தத்தையுடையதாக இருக்க வேண்டும்.

அவ்விதமே தண்டமானது ஒவ்வொரு முகத்திலும், கால் பங்கு, அல்லது அரைப்பங்கு, விநிர்கமமுடையதாக இருக்கவேண்டும். (வெளியில் நீண்டிருக்கவேண்டும்.) 30

அதன் ஊர்த்துவகதியானது அதே அளவு இருக்க வேண்டும். (விருதி உயரச்சென்றிருப்பது தண்ட விநிர்கமத்தின் அளவே இருக்கவேண்டும்.) 30½

விருதியின் செய்கையானது (அலங்காரமானது) வியாளத்துடன் கூடியதாகவோ, ஸிம்ஹத்துடன் கூடியதாகவோ, நேராகவோ இருக்கவேண்டும். 31

வாஜனத்தின் நிர்கமத்தின் உயரமானது அதன்

ஸமகரம் சித்ரகண்டம் நாகவக்த்ரமிதி த்ரிதா ॥ ௩௨ ॥

நாகவக்த்ரம் நாகபணம் ஸ்வஸ்திகாக்ருதி ஶிர: க்ரியம் |
தேவானாம் த்விஜாதீநாம் பவேத் ஸமகரா வ்ருதி: ॥௩௩॥

சதுரஶ்ரம் து வர்ணாக்ரம் ஸமகரம் சித்ரவர்ணகம் |
ந்ருபாணாம் வணிஜாம் ஶூத்ராணாமர்த்தசந்த்ரகம் ॥௩௪॥

ஹஸ்திப்ருஷ்டம் ஹஸ்திமூர்த்நம் வ்ருத்தாக்ரம் சித்ரஸன்னிபம் |
க(ம)கரம் கர்கடம் பந்தமேவமன்யச்ச ஸம்ஹ்ருதம் ॥ ௩௫ ॥

உயரத்தில் மூன்றில் ஒரு பங்கு அல்லது நான்கில் ஒரு பங்கு இருக்கவேண்டும்.

அது, மகரத்துடன் கூடியது, சித்திரகண்டம், நாகவக்திரம் என்று மூன்றுவிதமாகும். 32

நாகவக்திரம் என்பது, ஸர்பத்தின் படத்தைப்போன்றதாகும். ஸ்வஸ்திகத்தைப்போன்ற சிரஸ்கிரியையையுடையதாகும்.

தேவர்களுக்கும், பிராஹ்மணர்களுக்கும், விருதியானது, மகரத்துடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். 33

க்ஷத்திரியர்களுக்கும், வைசியர்களுக்கும், கண்டாக்ரமானது, சதுரச்ரமாகவும், மகர வடிவமாகவும், அல்லது சித்திரகண்டமாகவும் இருக்கவேண்டும்.

சூத்திரர்களுக்கு அர்த சந்திர வடிவமாக இருக்கவேண்டும். 34

பிரதி (விருதி) யின் அக்ரமானது, யானை வடிவமாகவும், அதன் மண்டையின் வடிவமாகவும், சித்திரத்தைப் போலவும் இருக்கவேண்டும்.

ககர (மகர) பந்தம், கர்கடபந்தம், இதுபோன்ற மற்றவைகளை ஊஹித்துக்கொள்ளுவதுமாகும். 35

𑌵𑌾𑌜𑌨𑍋𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑍇 𑌵𑌲𑍀𑌕𑍋𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑍇 𑌤𑍁𑌲𑌾𑌂 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌕𑍍 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌦𑌣𑍍𑌡𑍋𑌚𑍍𑌚𑌂 𑌵𑌾 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑌾𑌦𑍋𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌯𑌤𑌦𑌰𑍍𑌧𑌤𑌾𑌰𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥௩௫॥

𑌤𑍍𑌰𑌿𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌪𑌞𑍍𑌚𑌦𑌣𑍍𑌡𑍈𑌃 𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌂 𑌤𑌤𑍍 𑌸𑌾𑌗𑍍𑌰𑌨𑌾𑌲𑌿𑌕𑌮𑍍 ।
𑌸𑌵𑍍𑌯𑌾𑌲𑌾𑌗𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌂𑌹𑍃𑌤𑌾𑌗𑍍𑌰𑌂 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌾𑌙𑍍𑌗𑌸𑍍𑌥𑌤𑌰𑌙𑍍𑌗𑌵𑌤𑍍 ॥

𑌵𑌲𑍀𑌕𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌵𑌲𑍀𑌕𑍋𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑍇 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌪𑌟𑍍𑌟𑌿𑌕𑌾 ।
𑌦𑌣𑍍𑌡𑌾𑌰𑍍𑌧𑌾𑌰𑍍𑌧𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑍋𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌾 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌛𑌿𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑌦𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇 ॥

𑌫𑌲𑌕𑍈𑌰𑍍 𑌤𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑍇 𑌤𑍁 𑌦𑌣𑍍𑌡𑍋𑌤𑍍𑌸𑍇𑌧𑌯𑌾 𑌤𑍁𑌲𑌾 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌰𑌾 ।
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑌾𑌦𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑍃𑌤𑌾 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌤𑌾 𑌸𑌭𑌾 ॥

வாஜனத்திற்கு மேலேயும், வலீகத்திற்கு மேலேயும், துலாத்தை, நன்ருகப் பொருத்திவைக்கவேண்டும். 35½

அது, தண்டத்தின் உயரம், அல்லது தண்டத்தில் முக்கால் பங்கு உயரமும், அதில் சரிபாதி விஸ்தாரமும், மூன்று, நான்கு, அல்லது ஐந்து தண்டம் நீளமும், நுனியில் நாளமுள்ளதாகவும் இருக்கவேண்டும். 36½

வலீகமானது, பார்சுவாங்கத்திலிருக்கின்ற தரங்கத்தைப்போல், வியாளாக்கிரம், அல்லது ஸம்பிருதாக்கிரமாக இருக்கவேண்டும். 37½

வலீகத்திற்கு மேலே வர்ணபட்டிகையை கல்பிக்கவேண்டும். அது தண்டத்தில் பாதி, பாதியில் பாதி விசாலமும் உயரமுமுடையதாக இருக்கவேண்டும். அதன் நடுவில் துவாரமிருக்கக்கூடாது. (வலீகம்—எரவானம்.) 38

அதற்கு மேலே பலகைகளினுலே தண்டத்தின் உயரமுள்ள துல்ாத்தை ஸ்திரமாக கல்பிக்கவேண்டும். அது தண்ட விஸ்தாரத்தில் முக்கால் பங்கு விஸ்தாரத்துடன்

துலோர்த்⁴வ விஸ்தாரதாரோச்சா ஜயந்தீ ஸ்யாத் துலோபரி ।
ஸ்யாத³ர்த⁴த³ண்டோ³ந்நதோச்சா ஜயந்த்யூர்த்⁴வேऽநுமார்க³கம் ॥

தது³ர்த்⁴வே ப²லகா: பாத³பாத³ஷட்³பா⁴க³தீவ்ரகா: ।
இஷ்டிகாசூர்ணஸங்கா⁴த ப்ரஸ்தரஸ்தம்ப⁴விஸ்தர: ॥

கராலமுத்³க³ஸ்ரீமுத்³கா³ஸகல்கக்லிந்நகத்³வாந் ।
உத்தரம் வாஜநம் சைவ தத்பார்ஶ்வாநுக³தம் ப⁴வேத் ॥௪௨॥

துலாத்³வாராநுயாதா ஹி ஜயந்தீ திர்யக்³க³மா மதா ।

வைக்கப்பட்டு பிரவேசானுகதமாக(பொருத்தமாக) அழகாக இருக்கவேண்டும். 39

துலாத்திற்கு மேலே துலாத்தின் விஸ்தாரத்தின் அகலமும் உயரமுமுள்ளதாக ஜயந்தியை கல்பிக்கவேண்டும்.

ஜயந்திக்குமேலே அரை தண்டம் உயரமுள்ளதாக அனுமார்கம் (இடைவெளி) இருக்கவேண்டும். 40

அதற்கு மேலேயுள்ள பலகைகள் ஜயந்தியின் விஸ்தாரத்தில் கால் பங்கு, அரைக்கால் பங்கு, ஆறில் ஒரு தீவிரமுள்ளதாக (நீபிரமுள்ளதாக நீபிரம்—மத்தியமானம்) இருக்கவேண்டும். 40½

கற்பொடிகளின் ஸங்காதமான பிரஸ்தரஸ்தம்பத்தின் விஸ்தாரமானது, கராளமுத்கி (கருப்புப்பயறு) காராமணி இவைகளின் கல்கத்தினலே பசையுள்ள காரியமுடையதாக (பூசப்பட்டு) இருக்கவேண்டும். 41½

உத்தரமும் வாஜனமும் அதன் பக்கத்தை ஒட்டி இருக்க வேண்டும்.

துலா துவாரத்தை அனுஸரித்துச் செல்லுகின்ற ஜயந்தியானது. குறுக்கே வந்திருக்கவேண்டும். 42½

அநுமார்க³ம் ப்ருʼஷ்டே² து த்³வாரஸ்யாநுக³தம் ஶுப⁴ம் ||

ஆரப்⁴ய ம்ருʼத்³வா வாபி துலா தே³வந்ருபவேஶ்மயோ: |
த்ரிதண்ட³ம் வா த்³விதண்ட³ம் வா ஸ்யாத்³வலீகதுலாந்தரம் ||௪௪||

த்³விதண்ட³ம் ஸார்த⁴யுக்³மம் வா ஜயந்த்யா விஸ்த்ருʼதே |
த³ண்டா³ர்த⁴மத்⁴யம் விஸ்தாரம் ஸ்யாத் மத்⁴யத: ||௪௫||

கர்ம சித்ரவிசித்ராம்ஶா விதே⁴யா வஸ்துஸக்ரியா |
க்ஷுத்³ராணாம் து துலாதீநி யதா² த்³ருʼட⁴ம் ததா²
ப⁴வேத் ||௪௬||

தேவாலயம் அரச கிருஹங்களில் துலையானது ஜயந்திக்கு மேலே மார்கத்தையனுஸரித்து துவாரத்தை யொட்டியிருப்பது சுபகரமாகும். 43

அல்லது துவாரத்திற்குக் குறுக்கே செல்லுகின்றதாக இருப்பதுமாகும். 43½

வலீகம் துலாம், இவைகளின் இடைவெளியானது மூன்று தண்டம், அல்லது இரண்டு தண்டம் இருக்க வேண்டும். 44

ஜயந்தியின் மத்திய விஸ்தாரமானது இரண்டு தண்டம், இரண்டரை தண்டம் அல்லது ஒண்ணரை தண்டம் இருக்கவேண்டுமென்று விரும்பப்படுகிறது. 44½

ஜயந்திக்கு மேலேயுள்ள அனுமார்கமானது, சித்திரமில்லாமலிருக்கவேண்டும். 45

கருங்கற்களின் கிரியையானது, சித்திரங்களினாலே விசித்திரமாக இருக்கும்படி கல்பிக்கப்படவேண்டும்.

க்ஷுத்திர கிரஹங்களில், துலாதிகளை, எவ்விதமாக வைத்தால் உறுதியாக இருக்குமோ, அவ்விதமே செய்ய வேண்டும். 46

விரூபம் வா ஸரூபம் வா ஸர்வாங்கம் து ப்ரயோஜயேத் ।
துலாத்ரவ்யோபரிஷ்டாத் து பலகாச்சாதநம் து வா ॥
இஷ்டகாபிர்விதாதவ்யா ஶேஷம் பூர்வவதாசரேத் ॥

மஞ்சஸ்யோத்ஸேதம் ஹி மஸூரிகோத்ஸேதாத்
தஶாம்ஶம் அஷ்டயோ(யோ)ர்த்விதீயாம்ஶகம் வா ।
யாவத் பலம் விஸ்தாரஶோபாம் ஸமேதி
தாவத் விதேயம் ததா விதிநா விதிஜ்ஞை: ॥௪௮॥

மத்வாஜ்யதத்திதுக்தம் மாஷயூஷம் ச சர்ம
க்ஷீரத்ருமாணாம் ச த்வக்ஷம் நாளிகேரம் ।
க்ருத்வைகத்ர ஹாரை: மதிதம் புஷ்பசூர்ணம்
ஸந்தஸ்ய க்ருத்வா ஸைந்தவம் ஸகர்கராத்ம ॥௪௯॥

சகல அங்கங்களையும், ஒரே விதமாகவோ மாறுபாடு உடையதாகவோ உபயோகிப்பதாகும். 46½

துலா திரவியத்திற்குமேலே, பலகைகளால் மறைப்பதாகும். அல்லது செங்கற்களினாலே மறைப்பதுமாகும். மற்றவைகளை முன்பு கூறியிருப்பதைப் போலவே செய்ய வேண்டும். 47

மஞ்சத்தின் உயரமானது, மஸூரிகையின் உயரத்தில், பத்தில் ஒருபங்கு, அல்லது எட்டில் ஒருபங்கு குறைவாக இருக்கவேண்டுமென்று அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அல்லது தலிபத்தில் அரைபாகம் இருப்பதுமாகும். முறையறிந்தவர்கள், மஸூரிகையானது, பலமாகவும், விஸ்தாரமாகவும், அழகாகவும் இருக்குமோ அவ்விதமாக முறையுடன் கல்பிக்கவேண்டும். (தலிபம்–தூண்) 48

தேன் 1, நெய் 2, தயிர் 3, பால் 4, மாஷயூஷம் 5, (உளுத்தங்கஞ்சி) சர்மம் 6, மரப்பட்டை அல்லது தோல் 7, வாழைப்பழம் 8, வெல்லம் 9, தேங்காய் 10 இவைகளை

ஹஸ்தஸ்தம்பதுலாதீநாம் ந்ருணாம் கேஹே யுக்மாயுக்மம் யதா

யுக்மாயுக்மகஸம்வஸ்யா ஸுராணாம் கேஹே யுஜீத ஹஸ்தாதிகாநாம் |

மத்யே த்வாரம் நிந்திதம் ஸுரபூஸுரபூபாநாம்

ஶேஷாணாமுபமத்யே வ விஹிதம் தத்ஸர்வஸம்பதாம் ||

ப்ரஸ்தரோபரி வேதி: ஸ்யாத் ஸா பாதவத் த்வித்ரிபாகோதயா |

அஷ்டஷட் சத்வாரி கம்பாநி பாதபாதவதாநி ச ||ருக||

தொடர்ச்சியான பாகங்களிஞலே முன்றயே விருத்திசெய்து கிடைத்த சூர்ணமானது நூறு பங்குகளுள்ளதாக இருக்க வேண்டும். இதற்கு இருமடங்கு சர்கரையைச் சேர்க்க வேண்டும். *

மனிதர்களின் கிரஹங்களில் ஹஸ்தம், ஸ்தம்பம், துலாம் முதலியவைகளை ஒத்தைப்படையாகக் கல்பிக்க வேண்டும். தேவாலயங்களில் ஹஸ்தாதிகளை ஒத்தைப் படையாகவும் இரட்டைப்படையாகவும் கல்பிப்பதாம். தேவாலயங்கள், பிராம்ஹண கிரஹங்கள், ராஜகிரஹங் களில் மத்தியில் துவாரமிருப்பது நிந்திக்கப்படவில்லை. மற்றவர்களுக்கு துவாரமானது உபமத்தியமாகவே இருக்க வேண்டுமென்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதுவே ஸகல ஸம்பத்துக்களுக்கும் இருப்பிடமாகும். 50

பிரதிக்குமேலே வேதி இருக்கவேண்டும். அந்த வேதி யானது, பாதத்தைப்போல், இரண்டு அல்லது மூன்று பங்கு உயரமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும்.

வேதிகைகளில், இரண்டு, ஆறு அல்லது நான்கு

---

* இது மஸூரிகை முகப்பு அவைகளில் கல்பிக்கப்படும் சித்திரங்கள் முதலியவைகளைக் கல்பிப்பதற்காகக் கூறப் பட்டதாம்.

𑌪𑌦𑍍𑌮𑌶𑍈𑌵𑌲𑌪𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌂𑌗𑌾 𑌵𑍇𑌦𑌿𑌕𑌾 𑌤𑌥𑌾 ।
𑌕𑌂𑌭𑌾𑌧𑌸𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌕𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌹𑌿 𑌸𑍍𑌤𑌂𑌭𑌾𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵
𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌤𑌃 ॥௫௨॥

𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌂𑌭𑌃 𑌕𑌂𑌭𑌵𑌤𑍍 𑌪𑌟𑍍𑌟𑌿𑌕𑌂 𑌅𑌗𑍍𑌰𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑌮𑍍 ।
𑌵𑍇𑌦𑌿𑌕𑍋𑌪𑌰𑌿 𑌯𑍋𑌜𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌜𑌾𑌲𑌕𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌿𑌚𑌕𑍍𑌷𑌣𑍈𑌃 ॥௫௩॥

𑌤𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑍁𑌦𑍍𑌰𑌭𑌿𑌤𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑌂𑌭𑌮𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍁 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌜𑌾𑌲𑌕𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 ।
𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌣𑍍𑌡𑌾𑌨𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌦𑍁𑌦𑍀𑌰𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ ௫௪ ॥

𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑌣𑍍𑌡𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌂𑌶𑌮𑍁𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌯𑌮𑍍 ।

கம்பங்களிருக்கவேண்டும். பாதத்தின் அளவில், நான்கில் ஒரு பங்கு கனமுள்ளவைகளாகவும் இருக்கவேண்டும். 51

வேதிகைகள், பத்மம், சைவலம், (பாசிக்கொத்து) இலை முதலிய சித்திரங்களினாலே அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். 51½

கம்பத்திற்குக் கீழே ஸ்தம்பங்களை பிரயோகிக்க வேண்டும். அவ்விடத்திலேயே, யுக்தியுடன், ஊர்துவ கம்பம்; அதக் கம்பத்தைப் போல, பட்டிகம், அக்கிர பந்தனம், இவைகளைக் கல்பிக்கவேண்டும். 52½

ஸமர்தனாக இருப்பவன், வேதிகைக்குமேலே, ஜாலகங்களை (ஜன்னல்களை) வைக்கவேண்டும். 53

ஜன்னல்களை சுவற்றிலுள்ள தூணின் மத்தியத்தை விலக்கிவிட்டு, கல்பிக்கவேண்டும். அது, நான்கு தண்டம் வரையில் விஸ்தாரமுள்ளதாக இருப்பதாகும்.

அந்த ஜன்னல்கள் இரண்டு தண்டம் முதல் விஸ்தார முடையதாகவும், அதைப்போல் இரண்டு பங்கு உயரமுள்ளதாகவும் இருக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 54

𑌯𑍁𑌗𑍍𑌮𑌾𑌯𑍁𑌗𑍍𑌮𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌃 [illegible] ||௫௫||

𑌗𑌵𑌾𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌕𑍁𑌞𑍍𑌜𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌚 𑌨𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑌰𑍍𑌜𑍁𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑍍 ।
𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌖𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌸𑌕𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌚 𑌯𑍋𑌜𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌥𑍋𑌚𑌿𑌤𑌮𑍍 ||௫௬||

𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌾𑌶𑍍𑌰𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌕𑍁𑌡𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌗𑌵𑌾𑌕𑍍𑌷𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌯𑍁𑌗𑍍𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌕𑍁𑌡𑍍𑌯𑌂 𑌕𑍁𑌞𑍍𑌜𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍 ||௫௭||

𑌪𑌞𑍍𑌚𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌮𑌯𑌕𑍁𑌡𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌵𑌶𑌾𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌨𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑌾𑌕𑍃𑌤𑌿𑌵𑌶𑌾𑌨𑍍𑌨𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍 ||௫௮||

அவைகளின் உயரமானது, ஒண்ணரை, அல்லது ஒண்ணேகால் பங்கு குறைவாக இருப்பதுமாகும். இந்த அளவில், மத்தியிலுள்ள பாதத்தின் துவாரத்தை ஒதுக்கிவிட வேண்டும்.

இரட்டைப்படை அல்லது ஒத்தைப்படையான கால்கள், கம்பங்கள், இவைகள் அதன் உயரம், அகலங்களில் கல்பிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். 55

ஜாலகங்கள், கவாக்ஷம், குஞ்சராக்ஷம், ந்தியாவர்தம், ருஜுக்கிரியம், புஷ்ப கண்டம், ஸகர்ணம் என்று பலவித மாகும். இவைகளை உசிதம்போல் கல்பிக்கவேண்டும். 56

கர்ணக துவாரமானது தீர்காச்ரமாக இருந்தால் அதற்கு கவாக்ஷம் என்று பெயர்.

கர்ணக துவாரமானது யுக்மாச்ரமாக இருந்தால், அதற்கு குஞ்சராக்ஷம் என்று பெயர். 57

பஞ்ச ஸூத்திரமயமான சித்திரமானது பிரதக்ஷிண வசமாக கல்பிக்கப்பட்டிருந்தால், அது நந்தியா வர்தத்தின் உருவத்தைப்போலிருப்பதால், அதற்கு ந்தியாவர்தம் என்று பெயர். 58

ஸ்தம்ப⁴ஸ்ய திர்யக்³க³தம் கம்பம்ருஜுத்வாத் தத்³ருஜுக்ரியம் ।
புஷ்பகண்ட²ம் ஸகர்ணம் ச நந்த்³யாவர்தம் ததோऽவதே³த் ॥

பி⁴த்திமத்⁴யாத் ப³ஹிஸ்தஸ்ய ஸ்தம்ப⁴ஸம்ஹிதம் கவாடயுக் ।
கவாடயுக்³மமேகம் வா க⁴டனோத்³கா⁴டனக்ஷமம் ॥௬௦॥

பாத³வர்கே³ऽத²வா க்³ரீவாவர்கே³ வாதாயனஸ்தி²தி꞉ ।
குலிகா ஜாலகம் தா³ம வின்யாஸாக்ருதிலக்ஷணம் ॥௬௧॥

ஸ்வஸ்திகம் வர்த⁴மானம் ச ஸர்வதோப⁴த்³ரஸன்னிப⁴ம் ।
...

ஜாலகம் ... ॥௬௨॥

ஸ்தம்பத்திற்குக் குறுக்கே செல்லுகின்ற கம்பமானது, ருஜுவாக இருப்பதனாலே, அதற்கு ருஜுக்ரியம், என்று பெயர்.

புஷ்பகண்டம், ஸகர்ணம், இவைகள் நந்தியாவர்தம் என்றே கூறப்படுகின்றன. 59

பித்திமத்தியிலிருந்து வெளியில், அதற்கு, கதவுடன் கூடிய ஸ்தம்பத்தைச் சேர்க்கவேண்டும்.

கவாடமானது, இரண்டு அல்லது ஒன்று, சாத்தக் கூடியதாகவும், திறக்கக்கூடியதாகவும் இருக்கவேண்டும்.

வாதாயன ஸ்திதியானது, பாதவர்கத்தில் அல்லது க்ரீவாவர்கத்திலிருக்கவேண்டும்.

வாதாயனமானது, குளிகாஜாலகம், தாமவிந்யாஸாக்ருதி லக்ஷணம், ஸ்வஸ்திகம், வர்தமானம், ஸர்வதோபத்ர ஸன்னிபம், என்று பெயருடையதாகும். இவைகளை, மரம், கருங்கல், செங்கல், இவைகளினாலே யுக்தியுடன் யோஜனம் செய்யவேண்டும். 63

𑌫𑌾𑌲𑌕𑌂 𑌫𑌲𑌕𑍋𑌪𑍇𑌤𑌂 𑌭𑌿𑌤𑍍𑌤𑌿𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌾𑌦𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 ।
𑌭𑌿𑌤𑍍𑌤𑌿𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾𑌧𑌃 𑌸𑌪𑌦𑍍𑌮𑌂 𑌪𑌟𑍍𑌟𑌪𑌟𑍍𑌟𑌿𑌕𑌮𑍍 ॥ ௬௪ ॥

𑌪𑌾𑌦𑌪𑌾𑌦𑌷𑌡𑌂𑌶𑌂 𑌸𑌮𑍍𑌮𑌿𑌤𑌾 𑌫𑌲𑌕𑌾 𑌘𑌨𑌮𑍍 ।
𑌶𑌿𑌬𑌿𑌕𑌾𑌕𑍁𑌡𑍍𑌯𑌵𑌤𑍍𑌕𑌾𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 𑌫𑌲𑌕𑌾𑌮𑌯𑌮𑍍 ॥ ௬௫ ॥

𑌸𑌮𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌪𑌕𑌃 𑌕𑍁𑌡𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌯𑌥𑍋𑌚𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌯𑍋𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌶𑌾𑌰𑌦𑍈𑌃 ॥

𑌜𑌾𑌲𑌂 𑌗𑌵𑌾𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌜𑌰𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌿𑌕𑌾𑌂𑌶𑌮𑍍
𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍈𑌃 𑌜𑌾𑌲𑌕𑌂 𑌚 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑍁𑌡𑍍𑌯𑌮𑍍 ।

ஜாலகம், பாலகம், ஜஷ்டம்குட்யம், என்று மூன்று விதமாகும்.

ஜாலங்களுடன் கூடியது ஜாலகம், எனப்படும்.

கற்களாலமைக்கப்பட்டது, ஜஷ்டகுட்யம், எனப் படும்.

பலகையுடன் கூடியது பாலகம் எனப்படும். இது ஒவ்வொன்றும் பித்திமத்தியில் பாதமுடையதாகும். பித்தி பந்தனமானது கீழும் மேலும் பத்மத்துடன் கல்பிக்கப் பட்ட பட்டிகையையுடையதாம். 64

பலகையானது பாதத்தில் கால்பங்கு ஆறில் ஒருபங்கு கனமுடையதாக இருக்கவேண்டும். அல்லது பலகாமய மாக இருப்பது சிபிகாகுட்யத்தைப்போல் எங்கும் பலகை யினாலேயே அமைந்திருக்க வேண்டும். இதற்கு பலகாகுட்யம் என்று பெயர். 65½

ஸமர்தனாக இருப்பவன், இவைகளில், எது எங்கு உசிதமாகத்தோன்றுகிறதோ அதை அங்கு கல்பித்துக் கொள்ளவேண்டும். 66

𑌨𑍈𑌵 𑌛𑍇𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌵𑍇𑌦𑌿𑌕𑌾 𑌜𑌾𑌲𑌕𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂
𑌨 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰𑌾𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌃 𑌛𑍇𑌦𑌨𑍀𑌯𑌮𑍍 ॥ ௧௭ ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌮𑌯𑌮𑌤𑍇 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌰𑌕𑌰𑌣𑌂 𑌨𑌾𑌮
𑌷𑍋𑌡𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

இவ்விதமாக வேதிகாங்கமான பிரஸ்தரம் கூறப்பட்டுள்ளது. அதை அறிந்தவர்கள், ஜாலகத்தையும், மூன்றுவிதமான குட்யத்தையும் யுக்தியுடன் கல்பிக்க வேண்டும்.

ஜாலகத்திற்காக வேதிகையை சேதிக்கக்கூடாது. எங்கும் ஒவ்வொரு அங்கத்திலும் சேதிக்கவும் கூடாது.

பிரஸ்தரகரணம் என்னும் பதினாறுவது அத்தியாயம் முற்றும்.

அத ஸந்திவிதாநாத்யாய: ॥

பார்ஶ்வோர்த்வஸ்திதஶாயிதத்ரவ்யாணாம் ஸந்திருச்யதே ।
ஏகஸ்மிந் வஸ்துநி த்ரவ்யைர்பஹுபிஸ்து விவர்த்திதா: ॥

துர்லபைஶ்சாத்ருமாக்ராணாம் பலவர்த்தநகாரணாத் ।
ஸந்திகர்ம ப்ரஶஸ்தம் ஸ்யாத் ஸஜாதீயைர்வரத்ருமை: ॥

மல்லலீலம் ததா ப்ரஹ்மராஜம் வை வேணுபர்வகம் ।
பூக(ம)பர்வம் தேவஸந்திர்தண்டிகா ஷட்விதா ஸ்ம்ருதா ॥

அத திக்ஷு பஹி:ஸ்தித்வா நிரீக்ஷ்ய ஸ்தபதிர்க்ருஹம் ।
தக்ஷிணா தக்ஷிணே தீர்க்கா தீர்க்கோஹ்யாம் ஸாயயேத்
க்ருதாம் ॥௪॥

பதினேழாவது அத்தியாயம்

பக்கத்தில் வைப்பது, நிறுத்தி வைப்பது, படுக்கையாக வைப்பது, என்ற முறைகளில் திரவியங்களின் ஸந்தியைக் கூறுகிறேன்.

ஒரு பதார்த்தத்தில் பல பதார்த்தங்களை இணைத்து வைப்பதனாலே, துர்லபமான நுனி மரங்களில் பலத்தை விருத்தி செய்வதனாலே, ஸந்திகார்யமானது, சிலாகிக்கத் தக்கதாக இருக்கும். இவ்விதமாகச் செய்யப்படும் ஸந்தி கார்யமானது ஒரே ஜாதியான உத்தம விருக்ஷங்களினாலே செய்யப்படவேண்டும். 2

இந்தி ஸந்தியானது, மல்லலீலம் 1, பிரம்ஹராஜம் 2, வேணுபர்வகம் 3, பூகபர்வம் 4, தேவஸந்தி 5, தண்டிகை 6 என ஆறுவிதமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. 3

ஸ்தபதியானவன், வீட்டிற்கு வெளியில் நான்கு பக்கங்களிலும் நின்று, வீட்டைப்பார்த்து தெற்கு வடக்குகளில்,

மத்₄யே ச த₃க்ஷிணே சைவ யஸ்ஸந்தி₄ம் கர்துமிச்ச₂தி ।
மத்₄யேऽதிதீ₃ர்க₄ம் யுஞ்ஜீயாத் தீ₃ர்க₄மத்₄யம் ச பூர்வவத் ॥

வாமத₃க்ஷே ஸமத்₃ரவ்யம் மத்₄ய(த்₄யு)தீ₃ர்க₄யோரபி வா ।
மத்₄யத்₃ரவ்யம் விநா வாமத₃க்ஷே த்₃ரவ்யம் ஸமம் ததா₂ ॥௬॥

ஏவம் ஸந்தி₄ம் ப₃ஹி꞉ குர்யாத் ததை₃வாந்தர்ஹஸ்தகே
விது₃꞉ ।
ஸ்த₂பதிர்ஹ்ருத₃யஸ்தா₂நே ஸ்தி₂த்வா வை சதுர்தி₃க்ஷு ச தாம் தி₃ஶி ॥

தீ₃ர்கா₄ல்பம் ஸமத்₃ரவ்யம் பூர்வவத் பரிகல்பயேத் ।
ஆதா₄ராதே₄ய நீத்யைவ த்₃ரவ்யஸந்தி₄ம் ஸமாசரேத் ॥௮॥

கிரமமாக நீளமானதுடனும், குட்டையானதுடனும் இணைக்க வேண்டும். 4

மத்தியிலும் தக்ஷிணபாகத்திலும் இணைக்க விரும்புகின்றவன், மத்தியில் அதிதீர்கமாகவும், நடுத்தர தீர்கமாகவும், முன்போல் இணைக்கவேண்டும். 5

வாமபாகம் வலது பாகங்களில் ஸமமான திரவியம், அல்லது மத்திதீர்கத்தினுலே இணைக்கவேண்டும்.

வாம—தக்ஷ பாகங்களில் மத்திய திரவியமில்லாமல் ஸமமான திரவியத்தினுலே இணைப்பதுமாகும். 6

இவ்விதமாக ஸந்தியை வெளிப்பக்கத்தில் செய்ய வேண்டும். அவ்விதமே உள்கையில் செய்வதுமாகும் என்று கருதுகிருர்கள். 6½

ஸ்தபதியானவன், ஹிருதயஸ்தானத்தில் நின்று நான்கு பக்கங்களிலும் பார்த்து, தீர்க திரவியம், அல்ப திரவியம், ஸமதிரவியங்களை, முன்பு கூறியிருப்பதைப்போல் கல்பிக்கவேண்டும். 7½

திரவிய ஸந்தியை, ஆதாரம், ஆதேயம், என்ற நீதியுடன் ஸஹித்துக்கொள்ளவேண்டும். 8

[illegible]
[illegible] ||௯||

[illegible]
[illegible] ||௰||

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]

மூலத்துடன் மூலத்தையும் அகிரத்துடன் அக்கிரத்தையும் (மூலம்—அடிப்பக்கம், அக்ரம்—நுனி) இணைக்கலாகாது. மூலத்துடன், அக்கிரத்தையும், அக்கிரத்துடன் மூலத்தையும் சேர்த்து இணைப்பதனால், ஸந்திகாரியமானது ஸுகத்தையளிப்பதாகும். 9

மூலத்தை கீழ் பக்கத்தில் சயிதமாகவும், அக்ரத்தை மேலேயும் இணைக்கவேண்டும்.

இரண்டு திரவியங்களைச் சேர்த்து ஒருங்க இணைத்தால், இதற்கு, மல்லலீலை, என்று பெயர்.

மூன்று திரவியங்களைச் சேர்த்து, இரண்டு ஸந்திகள் கல்பிக்கப்பட்டால், இதற்கு பிரம்ஹராஜம் என்று பெயர்.

நான்கு அல்லது ஐந்து திரவியங்களைச் சேர்த்து முறையே, மூன்று, அல்லது, நான்கு ஸந்திகள் கல்பிக்கப்பட்டால், அதற்கு வேணுபர்வம் என்று பெயர். இது தேவாலயங்களிலும், மனுஷ்ய கிரஹங்களிலும் கல்பிக்கப்படுவதாகும்.

[illegible]
[illegible] ।
[illegible] ||௧௨||

[illegible] ।
[illegible]
[illegible] || ௧௩ ||

[illegible] ।
[illegible] ||

[illegible] ।
[illegible] ||

ஆறு, ஏழு திரவியங்களினாலே, ஐந்து, ஆறு ஸந்திகள் கல்பிக்கப்பட்டால், அதற்கு பூகபர்வம், என்று பெயர். இது, தனம், தானியங்களையளிக்கும். 12½

எட்டு — ஒன்பது திரவியங்களினாலே, ஏழு — எட்டு ஸந்திகள் கல்பிக்கப்பட்டால், அது சகல வீடுகளுக்கும் யோக்யமாகையால், அதற்கு **தேவஸந்தி** என்று பெயர்.

பல திரவியங்களினாலே, தீர்கமாகவும், அல்பமாகவும், பல ஸந்திகள் கல்பிக்கப்பட்டால், அதற்குத் **தண்டிகை** என்று பெயர். இது, தனம், தானியம், சுகம் இவைகளை யளிக்கும்.

திரவியத்தின் மூலமானது (அடிப்பக்கமானது) தெற்கு, அல்லது மேற்கிலிருப்பது புகழப்படுகின்றது. 15

அவைகளின், நுணியை நுணியுடனும், அடியை அடியுடனும் வைத்து இணைக்கவேண்டும்.

அவைகளில் ஆதார திரவியத்தை அடியையும்

𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌯𑍋𑌰𑌗𑍍𑌰𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍋𑌪𑌰𑌿 𑌨𑌿𑌯𑍋𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌯𑍋𑌰𑍍𑌮𑍂𑌲𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌮𑍍𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌸𑌂𑌯𑍋𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥௧௭॥

𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌧𑍇𑌯𑍋𑌤𑍍𑌸𑍇𑌧𑌂 𑌶𑍇𑌷𑌵𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌤𑌤𑌃 ।
𑌏𑌤𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍋 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌮𑌾𑌹𑍁𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌃 ॥௧௮॥

𑌨𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌨𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌂 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌤𑍁 𑌸𑌕𑌰𑍍𑌣𑌕𑌮𑍍 ॥௧௯॥

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌗𑍍𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌮𑍇 𑌤𑍁 𑌸𑌕𑌰𑍍𑌣𑌕𑌮𑍍 ।
𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌰𑍇 𑌤𑍁 𑌸𑌕𑌰𑍍𑌣𑌕𑌮𑍍 ॥௨௰॥

நுனியையும் துண்டித்துவிட்டு, முதலில் கிழக்கில் வைக்க வேண்டும். (ஆதாரம்—தாங்கல், வளை) 16

அதன்மேலே தென்பக்கத்திலிருந்தும், வடக்கிலிருந்தும் வைக்கப்படும் திரவியங்களின் நுனிகளை வைத்து இணைக்கவேண்டும்.

தெற்கிலிருந்தும் வடக்கிலிருந்தும் மேலே வைக்கப்படும் திரவியங்களின் மூலமானது, உச்சியில் செதுக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். 17

மேற்கேயிருப்பதை ஆதேய வஸ்துவுக்கேற்றபடி அடிப்பக்கத்தில் செதுக்கி வைக்கவேண்டும்.

இவ்விதம் கல்பிப்பதற்கு சர்வதோபத்ரம் என்று பெயர்.

இவ்விதமே தெற்கிலிருந்து துவக்கி, நந்தியாவர்தத்திற்குக் கூறப்பட்டிருக்கும் முறையின்படியே நந்தியாவர்தத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். 18½

தெற்கிலிருந்து வடக்கே நீட்டி வைக்கப்படும் திரவியங்கள், தெற்கே கர்ணமுள்ளவைகளாக இருக்க வேண்டும். 19

ஸாவேவேஸ்திமம் நீவகம் ஸாவேவோயரம் தா ஸாகணகேழ ।
ஸூயாராயெய நீதைவ ஸாவோதீதி ச விந்யஸெக் ॥

ஆதாரவதகாதிம் தமஷிவா மாதீதி ச க்ரமாத் ।
வக்ஷ்யொபவஹாஹிதூ ஷவெகீவகம்
வ்ராமாஷமம்ருகழ ॥ ௨௨ ॥

ஸஸிவெஸு பஹாரூவெஹு: ஆஹாரம் வா
தியகமம்ருகழ ।
ஸ்வஸ்திகாக்ருதிஸாமாயாக்கம் ஸ்வஸ்திபவநமிஷ்யதே ॥ ௨௩ ॥

கிழக்கு மேற்காக நீட்டிவைக்கப்படுகின்ற வஸ்து வானது, மேற்கில் கர்ணமுடையதாக இருக்கவேண்டும்.

தெற்கு வடக்காக நீட்டி வைக்கப்படும் வஸ்துவானது, வடக்கில் கர்ணமுடையதாக இருக்கவேண்டும். 20

கிழக்கு மேற்காக நீட்டி வைக்கப்படும் வஸ்துவானது, கிழக்கில் கர்ணமுடையதாக இருக்கவேண்டும்.

கிழக்கு முதல் வைக்கப்படும் இவைகளை, ஆதாரம் ஆதேயம் என்ற முறையின்படியே வைக்கவேண்டும். 21

இவ்விதமாக வைத்து கல்பிக்கப்படுவதற்கு, **நந்தியாவர்தம்** என்று பெயர்.

அதைப்போலவே, தெற்கு முதலியவைகளிலிருப்பவை களையும், முறையே, இரு பக்கங்களிலும், அனேக திரவியங் களினாலே, கிழக்கு நுனியாகவும் வடக்கு நுனியாகவும், இருக்கும்படி நீண்டிருப்பதும், சிகையுடன் கூடிய பல திரவியங்களினாலேயாவது, இரண்டு திரவியங்களினாலே யாவது, அமைக்கப்பட்டிருப்பதும், குறுக்கே அக்ரபாகத்தை யுடையதாகவும், ஸ்வஸ்திகத்தைப் போன்ற ஆகாரத்தை யுடையதாகவும் கல்பிக்கப்படுவதற்கு, **ஸ்வஸ்திக பந்தம்** என்று பெயர். 23

பஹிர்தோ பஹுத்ரவ்யஸம்யுக்தம் ததந்தரே ।
மத்யேங்கணஸமாயுக்தம் பாஹ்யே யுக்த்யா ஸமந்தத: ॥

பூர்வத்ரவ்யம் பரத்ரவ்யம் ஶ்லிஷ்டம் தக்ஷிணோத்தராத் ।
ஶாலாநாம் பித்திமாஶ்ரித்ய யுக்த்யா ஸம்யக் ஸமாசரேத் ॥

ஏவம் யதோதிதம் பந்தம் வர்த்தமானமிதீரிதம் ।
ஊர்த்வோர்த்வக்ரியயா யுக்த்யா ஸ்யாததஸ்ஸ்தலம் க்ருதி: ॥

விபரீதே விபத்தேஸ்ஸ்யாதிதி ஶாஸ்த்ரவிநிஶ்சய: ।
தீர்க்கான் ஹ்ரஸ்வேஷு ஸம்யோஜ்ய த்ரவ்யஸாமர்த்யவான் குண: ॥

மத்தியில் அங்கணத்துடன் கூடியதும், வெளிப்பக்கத்தில் யுக்தியுடன் பல திரவியங்களுடன் கூடியதும், அதே போல அதன் இடைவெளிகளிலும் பல திரவியங்களுடனும் கூடியது, பத்திரகம் என்று கூறப்படும். 24

பூர்வதிரவியம் பரதிரவியத்துடன் கூடிய பத்திரகத்தை தெற்கிலிருந்தும், வடக்கிலிருந்தும், சாலைகளின் சுவற்றை ஆசிரயித்து யுக்தியுடன் நன்கு கல்பிக்கவேண்டும். இவ்விதம் கல்பிக்கப்படும் இந்த பந்தத்திற்கு வர்தமானம் என்று பெயர். 25½

மேலே மேலே கல்பிக்கப்படவிருக்கின்ற தலங்களுக்கேற்றபடி, அடித்தலமான பூதலத்தில் யுக்தியுடன் காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும். 26

அவ்வாறில்லாமல் விபரீதமாகக் கல்பித்தால், அது ஆபத்துக்கு ஹேதுவாகும் என்பது சாஸ்திரத்தின் நிச்சயமாகும். 26½

சாமர்தியசாலியாக இருப்பவன், நீளமாகவும், குட்டையாகவும் இருக்கும் திரவியங்களைச் சேர்த்து, அவைகளை இணைக்கும்பொழுது, பொருத்துவதற்கு ஏற்ற வலுவுடைய

யதாவயவம் யதாயோகம் ததா யோக்யம் விசக்ஷணை: ।
ஏவம் விதிவிந்யஸ்தம் த்ரவ்யாணாம் ஸம்பந்தே து ஸர்வஸம்பதம் ॥

மேஷயுத்தம் த்ரிகண்டம் ச ஸௌபத்ரம் சார்தபாணிகம் ।
மஹாவ்ருத்தம் ச பஞ்சைதே ஸ்தம்பஸந்தய: ஸ்ம்ருதா: ॥

ஷட்சிகாச்சஷதந்தம் ச ஸூகரக்ராணமேவ ச ।
ஸங்கீர்ணகீலம் வஜ்ராபம் பஞ்சைவ ஶயிதே த்வபி ॥௩௰॥

ஸ்வவ்யாஸகர்ணயுக்தம் யத் வ்யாஸம் வா ததாயதம் ।
த்ர்யம்ஶைகம் மத்யஶிகம் மேஷயுத்தம் ப்ரகீர்திதம் ॥௩௧॥

ஸ்வஸ்திகாகாரம் த்ரிகண்டம் ஸ்யாத் ஸ த்ரிஶூலி
த்ரிகண்டகம் ।

தாகவும், தகுதியுள்ளதாகவும் பார்த்து, ஏற்றவாறு கல்பிக்க வேண்டும். இவ்விதமாக திரவியங்களை விதியுடன் சேர்த்துப் பிணைத்தால், அது சகல சம்பத்துக்களையுமளிப்பதாகும். 28

ஸ்தம்பஸந்திகள், மேஷயுத்தம் 1, த்ரிகண்டம் 2, ஸௌபத்ரம் 3, அர்தபாணிகம் 4, மஹாவிருத்தம் 5 என்று ஐந்துவிதமாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. 29

சயிதஸந்திகள் (படுக்கையாக இருக்கின்ற வஸ்துக்களின் ஸந்திகள்) ஷட்சிகை 1, ச்சஷதந்தம் 2, ஸூகர க்ராணம் 3, ஸங்கீர்ணகீலம் 4, வஜ்ராபம் 5 என்று ஐந்து விதமாகும். 30

தனது வியாசத்தில் கர்ணமுடையதும், வியாசத்தைப் போல் ஒண்ணரைப்பங்கு நீளமுடையதும், மூன்றிலொரு பாகம் மத்தியில் சிகையுடையதும், மேஷயுத்தம் என்னும் பந்தமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 31

ஸ்வஸ்திகத்தைப்போன்றிருப்பது திரிகண்டபந்தமாகும். திரிசூலியாக இருப்பது, திரிகண்டபந்தமாகும்.

𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑍇 𑌚𑌤𑍁𑌶𑍍𑌶𑌿𑌖𑍋𑌪𑍇𑌤𑌂 𑌸𑍌𑌪𑌤𑍍𑌰𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌅𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌛𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍁 𑌮𑍂𑌲𑍋𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑍇 𑌆𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌯𑍋𑌰𑌪𑌿
𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑌨𑌾𑌤𑍍 ।
𑌅𑌰𑍍𑌧𑌪𑌾𑌣𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑍋 [illegible] ॥௩௩॥

𑌅𑌰𑍍𑌧𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌶𑌿𑌖𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌤𑌨𑍍𑌮𑌹𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌕𑍃𑌤𑌿𑌷𑍁 𑌪𑌾𑌦𑍇𑌷𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍁𑌞𑍍𑌜𑍀𑌤 𑌵𑌿𑌚𑌕𑍍𑌷𑌣𑌃 ॥௩௪॥

𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑌦𑍈𑌰𑍍𑌘𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌧𑌾𑌤𑍍 𑌅𑌧𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍𑌧𑌾𑌨𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ।
𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇𑌽𑌥𑌵𑍋𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌂𑌧𑌿𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑍍 𑌵𑌿𑌪𑌦𑌾𑌮𑌾𑌸𑍍𑌪𑌦𑌂 𑌸𑌦𑌾 ॥௩௫॥

பக்கத்தில் நான்கு சிகையுடன் கூடியதற்கு **ஸௌபத்திரம்** என்று பெயர். 32

இணைக்கப்படும் இரண்டு வஸ்துக்களின் கனபரிமாணத்தில், அடியிலுள்ள வஸ்துவில் அரைப்பங்கும் மேலேயுள்ளதில் அரைப்பங்கும் சேதித்துவிட்டு அவ்விரண்டுகளையும் ஒன்றுக்கொன்று எதிராகவைத்துக் கல்பிக்கப்படும் ஸந்திக்கு **அர்தபாணிபந்தம்** என்று பெயர். 33

மத்தியில் அரைவட்டமான சிகையுடையது **மஹா விருத்தபந்தம்** என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

சாமர்த்தியசாலியாக இருப்பவன், இந்த மஹாவிருத்த பந்தத்தை, விருத்தாகாரமான பாதங்களில் கல்பிக்க வேண்டும். 34

தூண்களில், தூணின் நீளத்தில் சரிபாதியளவுக்குக் கீழே, சந்தானத்தை (சந்தானம்—ஒட்டு) செய்யவேண்டும். அவ்வாறு செய்யாமல் ஸ்தம்பத்தின் நடுவிலாவது, பாதிக்கு மேலேயாவது சந்தியை கல்பித்தால், அது அடிக்கடி ஆபத்துக்களையுண்டுபண்ணும். 35

கும்ப⁴மண்ட்³யாதி³ஸம்யுக்தம் ஸந்தா⁴நம் ஸம்பதா³ம் பத³ம் |
ஸாலங்காரே ஶிலாஸ்தம்பே⁴ யதா² யோக்³யம் ததா² சரேத் ||

ஸ்தி²தஸ்ய வ்ருக்ஷஸ்யாங்க³வத்³ வ்ருக்ஷவஸ்தோ விதி⁴: |
வ்யத்யயேநோர்த்⁴வமூலம் ச ஸர்வஸம்பத்³விநாஶநம் || ௩௭ ||

அர்த⁴பாணிப³ந்தே⁴ த்³விநேத்ரே கலஶாகாரஷட்ஶிகா |
மத்⁴யே க⁴நகீலா யா ஸா து ஷட்ஶிகாஹ்வயா || ௩௮ ||

ஸ்வாயாமே பார்ஶ்வயோ: ஹ்ரஸ்வம் து மத்ஸ்யத³ந்தகம் |
ஸ்வவிஸ்தாரார்த⁴யோக்³யம் யதா² பக்ஷஶிகாந்விதம் || ௩௯ ||

கும்பம், மண்டி, இவைகளின் சம்பந்தத்துடன் கல்பிக்கப்படுகின்ற சந்தியானது, சம்பத்துக்களுக்கு இருப்பிடமாகும்.

அலங்காரங்களுடன் கூடிய சிலாஸ்தம்பத்தில் பொருத்தமாக இருக்கும்படி, சந்தியைக் கல்பிப்பதாகும். 36

நிற்கின்ற மரத்தின் அங்கமானது எவ்வாறிருக்குமோ, அதேபோல ஸ்தம்பத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும்.

அப்படிக்கில்லாமல், மேலே அடிப்பக்கத்தையும், கீழே நுணிப்பக்கத்தையும் வைத்தால், அது சகல சம்பத்துக்களையும் அழித்துவிடும். 37

அர்தபாணிபந்தத்தில், இரண்டு நெற்றிகளிலும் கலப்பையைப்போன்ற ஆறு குடுமிகளும், கனமாக மத்தியிலுள்ள கீலமு(கூறு அல்லது முளை)முடையது ஷட்சிகை என்று கூறப்படும். 38

தனது (ஸ்தம்பத்தின்) விஸ்தாரத்தில், குறுக்காகக் கைகளில் (பக்கங்களில்) நுணியையுடையதற்கு ச்சஷதந்தம் (மீன் அல்லது முதலைப் பல்) என்று பெயர்.

𑌸𑍂𑌕𑌰𑌘𑍍𑌰𑌾𑌣𑌵𑌤𑍍𑌤𑍁𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌸𑍂𑌕𑌰𑌘𑍍𑌰𑌾𑌣𑌸𑌨𑍍𑌧𑌿𑌕𑌮𑍍 ।
𑌯𑌥𑌾𑌬𑌲𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌬𑌲𑌶𑌿𑌖𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ ௪௦ ॥

𑌨𑌾𑌨𑌾𑌕𑍀𑌲𑍈𑌰𑍍𑌯𑍁𑌤𑌂 𑌸𑌂𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌂𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑌕𑍀𑌲𑌕𑌮𑍍 ।
𑌵𑌜𑍍𑌰𑌾𑌕𑍃𑌤𑌿𑌶𑌿𑌖𑌂 𑌨𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾 𑌵𑌜𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌧𑌿𑌰𑌿𑌹𑍈𑌵 𑌤𑌤𑍍 ॥ ௪௧ ॥

𑌸𑌨𑍍𑌤𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌪𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑌿𑌸𑌂𑌯𑍋𑌗𑍇 𑌸𑌨𑍍𑌧𑌿𑌰𑍇𑌕𑌾𑌕𑍃𑌤𑌿𑌰𑍍𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌉𑌪𑌰𑍍𑌯𑍁𑌪𑌰𑌿 𑌚𑍈𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑌰𑍀𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌪𑌤𑍍𑌕𑌰𑌮𑍍 ॥ ௪௨ ॥

𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌮𑍂𑌲𑌂 𑌬𑌹𑌿𑌃𑌸𑍍𑌥𑌾𑌗𑍍𑌰𑌂 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌯𑍋𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌅𑌨𑍍𑌤𑌾𑌗𑍍𑌰𑌂 𑌬𑌹𑌿𑌰𑍍𑌮𑍂𑌲𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌨𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌨𑌮𑍍 ॥ ௪௩ ॥

ஸ்தம்பத்தின் மேலும் கீழும் பொருத்தமாகவும், பலமான சிகையுடன் கூடியதாகவும், சூகரத்தின் கிராணத்தை (பன்றியின் மூக்கை)ப்போன்ற வடிவமுடையதுமான பந்தத்திற்கு சூகரக்ராணம் என்று பெயர். 39½

பலமாக இருக்கும்படி, பலவிதத்திலும் பலமுள்ள சிகைகளுடன் கூடியதாகவும், பல கீலங்களுடனும் கல்பிக்கப் படுகின்ற ஸந்திக்கு, ஸங்கீர்ணகீலகம் என்று பெயர்.

வஜ்ரத்தைப்போன்ற சிகையுடன் கூடிய ஸந்தியானது வஜ்ரஸந்தி என்று கூறப்படும். இது வஜ்ரத்தைப் போன்றதேயாகும். 41

இதை வரிசையாகக் கல்பிக்கும்பொழுது, சந்தியானது ஒரேவிதமாகக் காணப்படும்.

மேன்மேலும் இவ்விதமாகவே கல்பிக்க வேண்டும். அவ்வாறில்லாமல், விபரீதமாகக் கல்பித்தால், அது விபத்தை யுண்டுபண்ணும். 42

பார்சுவ திரவியங்களில், உள்ளே மூலத்தையும், வெளியில் நுணியையும் வைத்து ஸந்தியை கல்பிக்க வேண்டும்.

ஶிகா தந்தம் ச ஶூலம் ச வித்தம் பர்யாயஶப்திதம் ।
ஶல்யம் ச ஶங்குராணிஶ்ச கீலம் பர்யாயவாசகம் ॥ ௪௪ ॥

அஷ்டஸப்தஷடம்ஶாட்யே ஸ்தம்பே
பாகதாரோக்தயோ ஶூலகீலயோ: ।
கீலபார்ஶ்வத்வயே பாதமத்யமம்
யோஜயேத் ஸமத்வேன ஸுதீஸ்ஸதா ॥ ௪௫ ॥

ஸ்தம்பாந்தம் தந்தாந்தகம் சேத்ததா
தந்தாந்தம் சேத் ஸ்தம்பாந்தம் ததைவ ।
ஸ்தம்பாந்தம் சேத் ஸமஸ்தம்பம் ஸமேதம்
ஸர்வநாஶம் பாதாந்தம் க்ஷயம் வதேத் ॥ ௪௬ ॥

உள்பக்கத்தில் நுணியும், வெளிப்பக்கத்தில் அடியுமாக கல்பிக்கப்படுகின்ற சந்தியானது, யஜமானனுக்கு அழிவை யுண்டுபண்ணும். 48

சிகை, தந்தம், சூலம், வித்தம், இந்த பதங்கள் பரியாய பதங்களாகும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

சல்யம், சங்கு, ஆணி, கீலம், இந்த பதங்கள் பரியாய வாசக பதங்களாகும் என்று கூறப்படுகிறது. 44

சிறந்த அறிவாளியாக இருப்பவன், எட்டு, ஏழு, அல்லது, ஆறு அம்சங்களுடன் கூடிய ஸ்தம்பத்தில் சூலம், கீலம், இவ்வகளுக்கு பாகத்துடன் கூறப்பட்டிருக்கின்ற அகலத்தையும், கீலத்தின் பார்சுவத்தையும், ஸ்தம்பத்தின் மத்தியையும், ஸமமாக இருக்கும்படி இணைக்கவேண்டும். 45

ஸ்தம்பாந்தமானது, தந்தாந்தகமாக இருந்தால், (தந்தத்தின் இறுதியானது, ஸ்தம்பாந்தமாக இருந்தால்) அது அழிவையுண்டுபண்ணும்.

திக்விதிக்த்வாரதேவாம்ஶம் வர்ஜயித்வா து யோஜயேத் |
அர்காந்தகஜலேஶேந்து ஸ்தானம் திகிதி கீர்த்திதம் ||

அக்நிரக்ஷோவாயுஶம்பு ஸ்தானம் விதிகிதி ஸ்ம்ருதம் |
க்ரஹக்ஷதஸ்ய புஷ்பஸ்ய பல்லாடஸ்ய மஹேந்த்ரக꞉ ||௪௮||

ஶாதேஷாமம்ஶக(கம்)த்வாரம் தத்ர ஸந்திம் ந காரயேத் |
ஶல்யம் ச தந்தம் த்யக்த்வைவ பூர்வோக்தானாம் ச ஸம்மதம் ||

தந்தாந்தமானது, ஸ்தம்பத்தின் மத்தியமாக இருந்தாலும், அதேபோல அழிவையுண்டுபண்ணும்.

சந்தியின் மத்திய பாகமானது, ஸ்தம்பாந்தமாக இருந்தால், அது ரோகத்தையுண்டுபண்ணும்.

சந்தியின் மத்தியமானது, பாதத்தின் மத்தியமாக இருந்தால், அது அழிவையளிக்கும். 46

திக்குகள், விதிக்குகள், துவார தேவாம்சங்கள், இவைகள் எல்லாவற்றையும் நீக்கிவிட்டு, சந்தியைக் கல்பிக்கவேண்டும்.

அர்கன், யமன், வருணன், ஸோமன், இவர்களின் ஸ்தானங்கள், திக்குகளென்று கூறப்படுகின்றன. 47

அக்கினி நிருருதி வாயு, ஈசானன், இவர்களின் ஸ்தானங்கள், விதிக்குகள், என்று கூறப்படுகின்றன.

கிரஹக்ஷதன், புஷ்பன், பல்லாடன், இந்திரன், இவர்களின் அம்சங்கள், துவாரங்களாகும். அந்த விடங்களில் சந்தியைக் கல்பிக்கக்கூடாது. 48½

புத்திமானாக இருப்பவன், சல்யத்தையும், தந்தத்தையும் விட்டு விட்டு, முன்பு கூறப்பட்டவைகளுக்கு சம்மதமாக

மத்யார்த-மத்யமத்யம் ச த்யக்த்வா ஸந்திம் ப்ரகல்பயேத் ।
த்ரவ்யமத்யஸ்ய ஸூத்ரஸ்ய வாமேதரே து தந்தகம் ॥௫௦॥

த்ரவ்யவிஸ்தாரமத்யஸ்தா ஶிகா ஶீக்ரவிநாஶிநீ ।
அந்யோந்யஸந்திவித்தம் ச ஶிகாகீலஸ்ய வேதகம் ॥௫௧॥

தர்மார்த-காமஸௌக்யாநாம் விபத்திம் நித்யஶோ பவேத் ।
வாமதக்ஷிணயோர்மத்யே ஸந்திம்(௦) வர்ஜயேத் ॥௫௨॥

தாரதீவ்ராந்தராலம் யத் கல்ப்யஶல்யமிதி ஸ்ம்ருதம் ।
பூர்வவத்விதிநா ஸந்த்யாயாமஸ்ய து யோஜயேத் ॥

[illegible] வா யோஜயேத்ததா ।

இருக்கும்படி, மத்தியார்தத்தையும், மத்திய மத்தியத்தையும் விட்டுவிட்டு, சந்தியை கல்பிக்கவேண்டும். 49½

திரவியத்தின் மத்தியிலுள்ள சூத்திரத்திற்கு வலது இடது புறங்களில் தந்தமும், திரவிய விஸ்தாரத்தின் மத்தியிலுள்ள சிகையும், சீக்கிரமாக அழிவையுண்டுபண்ணும். 50½

சந்திகள் ஒன்றோடொன்று இடித்துக்கொள்ளுவது சிகாவேதம், கீலவேதம் (வேதம்-ஒன்றில் மற்றொன்று இடிப்பது) இவைகள் தர்மம், அர்த்தம், காமம், சௌக்கியம் இவைகளுக்கு தினந்தோறும் ஆபத்தை விளைவிக்கும்.

இடது பக்கத்திலிருந்து வலது பக்கத்தில் சேர்த்து சந்திகல்பனம் செய்வதை விட்டுவிடவேண்டும். 52

தார தீவ்ர மத்தியிலுள்ளதற்கு கல்பியசல்யம் என்று பெயர். இதை முன்பு கூறியிருப்பதைப்போல் விதியுடன் ஸந்தியின் நீளத்தின் மத்தியில் யோஜனம் செய்ய வேண்டும். 53

ஸர்வேஷாமபி வர்ணாநாம் ஸர்வஸம்பத்க்ஷயோ பவேத் ||

[illegible] ||௫௫||

[illegible] |
விபரீதே விநாஶாய பவேதேவ ந ஸம்ஶய: || ௫௬ ||

ஊர்த்வத்ரவ்யாணி ஸர்வாணி பாதாதீநி யதாவிதி |
ஸஶிகாந்யஶிகாந்யத்ர யோஜ்யாநி பூர்வவத் ||

பாதோபரி பவேத் ஸந்திர் மத்யே நைவ காரயேத் |

அறியாமையினாலேயோ, த்வரையினாலேயோ (அவஸரத்தினாலேயோ) கூறப்படாத இடத்தில் யோஜனம் செய்தால், அது, ஸகல வர்ணத்தார்களுக்கும், ஸகல ஸம்பத்துக்களுக்கும் அழிவையுண்டுபண்ணும்.

புதிய திரவியங்களை புதியவைகளுடனும் பழையதான ஜீர்ணமான திரவியத்தை ஜீர்ணமான திரவியத்துடனும் யுக்தியுடன் செய்யப்படுகின்ற திரவிய ஸந்தானமானது ஸம்பத்துக்களுக்கு காரணமாகும்.

விபரீதமாக கல்பிக்கப்பட்டால், அது, விநாசத்தையே உண்டுபண்ணும் என்பது நிச்சயம். 56

பாதம் முதலிய ஊர்த்துவ திரவியங்கள் எல்லாவற்றையும், சிகையுடன் கூடியவைகளாகிலும், சிகை இல்லாதவைகளாகிலும், முன்பு கூறியதைப்போல யுக்தியுடன் இணைக்க வேண்டும். 57

இணைப்பானது பாதத்திற்கு மேலே இருக்கவேண்டும். நடுவில் இருக்கக்கூடாது.

ப்ரஹ்மஸ்யோபரி த்ரவ்யஸம்யோகம் விபதாம் பதம் ||௫௮||

ப்ரஹ்மஸ்தானஸ்தித: ஸ்தம்ப: ஸ்வாமிநஸ்து விநாஶநம் |
துலாதீந்யுபரிஸ்தாநி த்ரவ்யாண்யத்ர தோஷோ ந வித்யதே ||

பும்ஸ்த்ரீநபும்ஸகக்ஷ்மாருஹஸம்யோஜனே
பும்ஸா ச பும்ஸி ஹிதம் ததைவ பும்ஸ்த்ரீ |
தைவோஹயேந ச நபும்ஸகஸம்யுத: ஸ்யாத்
ஜாத்யைகயா பும்ஹ உக்தவிபர்யயம் வா || ௫௯ ||

ஏவம் யுக்த்யா த்ரவ்யஸம்யோகயோகம்
வக்த்ரம் த்ரவ்யாணாம் தைர்க்யாணாம் நிவாஸே |

பிரம்ஹஸ்தானத்தில் உச்சியிலுள்ள திரவியங்களை இணைப்பது ஆபத்துக்களுக்கு இடமாகும். 58

பிரம்ஹஸ்தானத்திலிருக்கும் ஸ்தம்பமானது, யஜமானனுக்கு அழிவையுண்டுபண்ணும். (பிரம்ஹஸ்தானத்தில் தூண் வைக்கக்கூடாது என்பது பொருள்)

இங்கு (பிரம்ஹஸ்தானத்தில்) மேலே வைக்கப்படும் துலாதி திரவியங்கள் தோஷத்தையுண்டுபண்ணமாட்டா.

புருஷ விருக்ஷம், ஸ்திரீ விருக்ஷம், நபும்ஸகவிருக்ஷங்களை இணைக்கும்பொழுது, புருஷ விருக்ஷத்தை புருஷ விருக்ஷத்தோடும், அல்லது புருஷ விருக்ஷத்தை ஸ்திரீ விருக்ஷத்தோடும் இணைக்கவேண்டும். அதேபோல ஸ்திரீ விருக்ஷத்தை ஸ்திரீ விருக்ஷத்தோடு அல்லது புருஷ விருக்ஷத்தோடு இணைக்கவேண்டும்.

ஸ்திரீ விருக்ஷத்தையோ புருஷ விருக்ஷத்தையோ நபும்ஸக விருக்ஷத்தோடு சேர்த்து இணைக்கக்கூடாது.

யத்ர யத்ர ஸம்வதாநாஹதம் தத்ர
யத்ராயத்ர ஸவ்யஸம்வத் க்ஷயம் ஸ்யாத் ||௬௦||

ஸந்த்ரம் ஸ்வல்பதரம் விதேயமந்யதா தீர்க்காதிரேகச்சேதனம்
ஸ்தூலம் காஷ்டசிலாதி கஜதந்தகம் நிம்நம் ஹி
பக்வேஷ்டகா |

ஒரே ஜாதி விருக்ஷமாக இணைப்பது சுபகரமாகும். 60

இவ்விதமாக தேவாலயங்களிலும், மனித கிருஹங்களிலும், யுக்தியுடன் செய்யப்படும் திரவிய சந்தான யோகமானது, கூறப்பட்டிருக்கிறது.

யுக்தியுடன் கல்பிக்கப்படுகின்ற திரவிய சந்தானமானது, சகலவிதமான சம்பத்துக்களுக்கும் ஹேதுவாகும்.

யுக்தியுடனில்லாமல் செய்யப்படும் திரவிய சந்தானமானது, சகல சம்பத்துக்களையும் அழித்துவிடும். 61

இணைக்கும்பொழுது, துவாரமானது, சிறிதாக கல்பிக்கப்படவேண்டும். நீளமாக இருப்பதில், அதிகமான பாகத்தை வெட்டிவிட வேண்டும்.

பெரிதாக இருக்கின்ற மரம், சிலை, இவைகள் இபதந்தம் (யானையின் தந்தம்) என்று கூறப்படும், பக்வேஷ்டகமானது, நிம்னம் என்று கூறப்படும்.

பக்வேஷ்டகத்தினாலே, (சுட்ட கல்லினாலே) கல்பிக்கப்படும் நிர்கமனமானத்தை (கட்டிடத்திற்கு வெளியில் நீண்டிருக்கும்படி கல்பிக்கப்படும் காரியமானத்தை) எப்பொழுதும் சுதையினாலேயே கல்பிக்கவேண்டும். அது மெல்லியதாகவும் இருக்கவேண்டும்,

[illegible]

[illegible] ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌮𑌯𑌮𑌤𑍇 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌸𑌨𑍍𑌧𑌿𑌕𑌰𑍍𑌮𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑍋 𑌨𑌾𑌮
𑌸𑌪𑍍𑌤𑌦𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

கூர்மையான புத்தியுடையவன், முதலில் மனதினாலே செய்யவேண்டியதை ஊகித்து நிச்சயித்துக்கொள்ள வேண்டும். பிறகு காரியத்தைச் செய்யவேண்டும். 62

மயமதத்தில் சந்திகர்ம விதானம் என்னும்
பதினேழாவது அத்தியாயம்
முற்றும்.

அத² அஷ்டாத³ஶோऽத்⁴யாய꞉ ॥

க³லபூ⁴ஷணமேதேஷாம் ஶிரஶ்ச²ந்த³ம் யதா²ததா² ।
லூபாமானம் ச வக்ஷ்யேऽஹம் ஸ்தூபிகா லக்ஷணம்
க்ரமாத் ॥ ௧ ॥

வேதி³கா த்³விகு³ணோத்ஸேத⁴ம் கந்த⁴ரம் ஶிக²ரோத³யம் ।
தத்³த்³வித்ரிகு³ணதுங்க³ம் வா வேதி³கோத்ஸேத⁴ம் ததா² வா க³லம் ॥

க³ர்ப⁴பி⁴த்தித்ரிபா⁴கை³கம் வேதி³பாத³ப்ரவேஶநம் ।
க்³ரீவாவேஶம் தத³ஸ்தாவசைவம் தை³வே ச மாநுஷே ॥ ௩ ॥

பதினெட்டாவது அத்தியாயம்

இனி, இப்பொழுது, இவைகளின் களபூஷணம், சிரச் சந்தம், லுபாமானம், ஸ்தூபிகா லக்ஷணம், இவைகளை முறையே கூறுகிறேன். 1

வேதிகையைப்போல் இரண்டு பங்கு உயரமுள்ளதான கந்தரமானது, சிகரத்தின் உதயமாகும். (உதயம்—உயரம். சிகரத்தின் கழுத்தானது, வேதிகையின் 2 பங்கு உயரம் இருக்கவேண்டும். சிகரத்தின் உயரம் அதன் கழுத்தின் உயரமே இருக்கவேண்டும் என்பது பொருள்.)

அல்லது, களமானது, வேதிகையின் உயரத்தைப் போல் இரண்டு அல்லது மூன்று மடங்கு உயரமுடையதாகவோ, வேதிகையின் உயரமோ இருப்பதுமாகும். 2

வேதிகையின் பாதவேசனமானது, பாதத்திலிருந்து கர்பபித்தியின் (உயரத்தில்) மூன்றில் ஒரு பங்கு இருக்க வேண்டும். ஆகையால் (சிகரத்தின்) க்ரீவாவேசமானது, அவ்வளவு (வேதிகாவேசத்தினளவு) இருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக, தேவாலயங்களிலும், மானுஷ கிருஹங்களிலும் மானம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. 3

வேத்யங்க்ரிர்பித்திவிஷ்கம்பே பஞ்சாம்ஶே வேத்யங்க்ரிவேஶநம் ।
க்ரீவாவேஶம் ததர்த்தேந சதுரம்ஶே ததைவ ச ॥௪॥

ஏவம் விவித நீத்யா து க்ரீவா ஸாத்யா ப்ரயத்நத: ।
உத்தரம் வாஜநம் சைவ முஷ்டிபந்தம் ம்ருணாலிகா ॥௫॥

தண்டிகாவலயம் சைவ க்ரீவாபூஷணமிஷ்யதே ।
முஷ்டிபந்தோபரிக்ஷிப்தவ்யாளநாடகமூர்த்தத: ॥ ௬ ॥

தண்டிகா ச விதாதவ்யா ததூர்த்வே ஶிகரக்ரியா ।
ஶிகரோத்ஸேதமாத்யோத்தாம்ஶமாநவஶேந வா ॥௭॥

தண்டிகாவதிவிஸ்தாரம் பஞ்சாம்ஶ(ம)த்வ்யம்ஶமாநகம் ।

வேதியின் அங்கிரி (பாதம்) வேசனமானது, பித்தியின் விஷ்கம்பத்தில், ஐந்தில் ஒரு பங்காகும். ஆதலால், க்ரீவா வேசமானது, அவ்வளவேயாகும். நான்கு பங்கிலும் அவ் விதமே (4ல் 1 பங்கு) ஆகும். 4

இவ்விதம் பலவித அளவுகளினுலே, பிரயாஸத்துடன், க்ரீவையை (க்ரீவை–கழுத்து) ஸாதிக்கவேண்டும்.

உத்தரம், வாஜனம், முஷ்டிபந்தம், மிருணுளிகை, தண்டிகை, வலயம் அல்லது தண்டிகாவலயம் இவைகள் களபூஷணமென்று கருதப்படுகின்றன. 5-6

முஷ்டி பந்தத்திற்கு மேலே போடப்பட்ட வியாள நாடகத்திற்குமேலே, தண்டிகையை கல்பிக்கவேண்டும். அதற்கு மேலே சிகர காரியமாகும்.

சிகரத்தின் உயரமானது, கீழே கூறப்பட்ட உயரத்தின் அம்சமான வசத்தினுலாகும். 7

தண்டிகையின் அவதி விஸ்தாரமானது, ஐந்தில் இரண்டுபங்கு அளவுடையதாகும்.

ஸப்ததஶாம்ஶே து த்ர்யாதிபாதியுக் ததா ||௮||

ஸப்தாதிஶாம்ஶகே பஞ்ச(ஷட்ஸப்த)வேதாஷ்டாம்ஶகே ।
ஸப்தாஷ்டாம்ஶம் து தாராயாமித்யஷ்டௌ ஶிகரோதயா: ||

பாஞ்சாலம் ஆதி வைதேஹம் மாகதம் ஆதி கௌரவம் ।
கௌஸலம் ஶௌரஸேநம் ச காந்தாராவந்திகம் ததா ||௯||

யதாக்ரமேண நாமாநி ஜ்ஞாதவ்யாநி விசக்ஷணை: ।
ஜகநாத் பஹிரேவைதே ஸங்க்லுப்தே ஸமோதிதா: ||௧௧||

ஸர்வாணி தைவதாநாம் ஸ்யுர்மாநுஷாணாமதோர்த்ததஷு ।
தத்பாதாத்யர்த்தஸஹாமாதைகாம்ஶவர்ஜிதாந் ||௧௨||

ஏழு 7, ஒன்பது 9, பதினொன்று 11, பதிமூன்று 13, பதினைந்து 15, பதினேழு 17, இந்த பாகங்களில் முறையே மூன்று 3, நான்கு 4, 'ஐந்து 5, ஆறு 6, ஏழு 7, எட்டு 8, அம்சங்களும் விஸ்தாரத்தில் பாதியும், சிகரத்தின் உயரமாகும். 9

(இந்த எட்டுவிதமான சிகரோதயங்களுக்கும் முறையே) பஞ்சாலம் 1, வைதேஹம் 2, மாகதம் 3, கௌரவம் 4, கௌஸலம் 5, சௌரஸேனம் 6, காந்தாரம் 7, ஆவந்திகம் 8 என்று பெயர்கள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. இந்தப் பெயர்களை சாமர்தியசாலிகள் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். 10½

இவைகள் யாவும், ஜகனத்திற்கு (ஜகனம்—அடிவயிறு) வெளியிலேயே, ஒவ்வொன்றும் சேர்த்து கூறப்பட்டிருக்கின்றன. 11

இவைகள் யாவும், தேவர்களுக்கு உள்ளவைகளாகும். (தேவாலயங்களில் உள்ளவைகளாகும்.) இவைகளில், பாதிக்குக் கீழ்ப்பட்டது மானுஷமாகும்.

ஶ்ராவந்திகாவ்ருத்(ஶ்ரய-ஹ்ர)த்த்வஷ்டதா(ஷ்ட-ஷ்)
ஶ்ரூபோதயா: |
வ்யாமிஶ்ரம் ச கலிங்கம் ச ததா கௌஶிகமேவ ச ||கஉ||

வராடம் த்ராவிடம் சைவ பர்பரம் கோல்லகம் ததா: |
ததா ஸௌண்டிகமித்யேதே வ்யாமிஶ்ரா விலூபோதயா: ||கச||

தேவாநாம் கதிதாந்யேவ பாஷண்டாஶ்ரமிணாமபி |
அத சதுரஶ்ரம் ச வ்ருத்தம் ச ஷடஶ்ராஷ்டாஶ்ரமேவ ச ||கரு||

த்வாதஶாஶ்ரம் த்விரஷ்டாஶ்ரம் பத்மகுட்மலஸந்நிபம் |
ததாமலகவக்த்ராபம் தீர்க்கவ்ருத்தம் ச ஶேகரம் ||கசு||

அது, பத்து பாகம் முதல், பதினேழு பாகம் வரையில், ஒவ்வொரு பாகமாகக் கூட்டிவர, லுபோதயமானது, மேலே, ஆவந்திகத்தையொட்டி, எட்டுவிதமான வியாமிச்ர மானமாகும். (வியாமிச்ரம்—கலப்பு) 12½

இவைகளுக்கு, முறையே, வியாமிச்ரம் 1, கலிங்கம் 2, கௌசிகம் 3, வராடம் 4, திராவிடம் 5, பர்பரம் 6, கோல்லகம் 7, சௌண்டிகம் 8, என்று வியாமிச்ர விலுபோதயம் எட்டு விதமாகும். 14

தேவர்களுக்குக் கூறப்பட்டவைகளே, பாஷண்டாச்ரமி களுக்குமாகும். 14½

ஹர்மியம் முதலியவைகளின் சிரஸ்ஸு (சிகரம்) கள், சதுரச்ரம் 1, விருத்தம் 2, ஷடச்ரம் 3, அஷ்டாச்ரம் 4, துவாதசாச்ரம் 5, த்விரஷ்டாச்ரம் 6, பத்மகுட்மலம் போன்றது 7, (சச்சதுரம் 1, வட்டவடிவம் 2, அறுகோணம் 3, எட்டுக்கோணம் 4, பன்னிரண்டு கோணம் 5, பதினறு கோணம் 6, தாமரை மொட்டைப்போன்றது 7,) பழுத்த நெல்லிக்கனியைப் போன்றது 8, நீண்ட வட்டம் 9,

அஷ்டா(த்³யஷ்டய-த்³வ்யஷ்டாஷ்டயா)ந்தாணி ஸங்க்²யாதா⁴ராம்
ஶிராம்ஸி ஹி ।
ஷடா³தி³ஷஷ்டிகர்ணம் ச ஸம்மதம் ஶிகராக்ருதி: ||௧௭||

தத்பத்³மஸ்ய து தது³த்ஸேத⁴ம் ஶ்ருங்க³ஸ்ய வேதா³ம்ஶகம் ।
தத்ஸமோத்துங்கமாநா வா தது³ர்த்⁴வே ஸ்தூபிகா யதி: ||

அல்பீயஸீ ஶிரோர்த⁴ம் வா ஹாம்ஶோத்துரா வா த்ரிபா⁴கிகே ।
ஸங்க்ஷேபாத் ஸ்தூபிகாலங்காரா ஸம்யக்பஶ்சாத்
ப்ரகாஶ்யதே || ௧௯ ||

கோளத்தைப்போன்றது 10, என பலவிதமான உருவமுடையதாகும்.

அந்த சிரஸ்ஸுகள், எட்டு முதல் அறுபத்துநான்கு வரையில் தாரைகளுடையவைகளாம். 16½

சிகரத்தின் ஆகாரமானது, ஆறு முதல் அறுபது வரையில் கர்ணமுடையவைகளும் அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. 17

பத்மத்தின் உயரமானது, அதன் (அந்த சிகரத்தின்) உயரத்தில், நான்கில் ஒரு பாகம், அல்லது ஐந்தில் ஒரு பாகம் இருப்பதாகும். அதற்கு மேலே ஸ்தூபியின் உயரமானது, அதற்கு ஸமமான உயரமுடையதாகவோ, அதில் முக்கால் பங்கு உயரமுடையதாகவோ இருப்பதாகும். 18

அல்பமான ஸ்தூபிகையானது, சிரஸ்ஸில் பாதியளவுடையதாகவோ, மூன்றில் ஒருபங்கு அளவுடையதாகவோ இருப்பதாகும்.

ஸ்தூபியின் அலங்காரமானது, சுருக்கமாக, பின்பு கூறப்படுகிறது. 19

𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌦𑍍𑌯𑍇𑌕𑌾𑌦𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌅𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌭𑍂𑌮𑌿𑌕𑌾𑌃 ।
𑌅𑌥𑌵𑌾 𑌚𑌤𑍁𑌰𑌾𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌾 𑌵𑌾 𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌾 𑌦𑍇𑌵𑍇 𑌚 𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑍇 ॥

𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌹𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑍋𑌚𑍍𑌚𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌶𑍍𑌰𑌂 𑌨𑌾𑌮 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌕𑌰𑌮𑍍 ।
𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾𑌧𑌸𑍍𑌥𑌯𑍋𑌶𑍍𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌕𑌰𑌾𑌣𑍍𑌯𑌰𑍍𑌧𑌮𑌾𑌨𑌤𑌃 ॥௨௧॥

𑌅𑌰𑍍𑌧𑌾𑌦𑌾𑌰𑌭𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌵𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍋𑌕𑍍𑌤𑍋𑌚𑍍𑌚𑌸𑍀𑌮𑌯𑌾 ।
𑌆𑌰𑍋𑌹𑌣𑍍𑌯𑌵𑌰𑍋𑌹𑌣𑍍𑌯𑍌 𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌦𑍁𑌦𑌾𑌹𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌦𑌣𑍍𑌡𑌿𑌕𑌾𑌵𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌾𑌯𑌾 𑌅𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌤𑍁 𑌚𑌤𑍁𑌰𑌶𑍍𑌰𑌕𑌂 𑌸𑌮𑌮𑍍 ।
𑌶𑌿𑌰𑍋𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑌾𑌸𑌨𑌸𑍀𑌮𑌾𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌕𑌲𑌂 𑌨𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

தேவாலயம், மானுஷாலயங்களில், ஐந்து முதல் பதினொன்று வரையில், அல்லது, நான்குமுதல் பத்துவரையில், என, லுமைகளின் எண்ணிக்கை நான்காகும். (ஒத்தைப் படையானால், 5, 7, 9, அல்லது 11, இரட்டைப்படையானால், 4, 6, 8, அல்லது 10 என்பனவாம்) 20

முன்பு கூறப்பட்ட அந்தரோச்சமானது (மத்தியின் உயரமானது) வியாமிச்ரம் என்று பெயருடைய புஷ்கரமாகும். மேலேயுள்ளவைகளும் கீழேயுள்ளவைகளும், பாதியளவினாலே புஷ்கரங்களாகும். (புஷ்கரம்—தாமரைப்பூ) 21

பாதியிலிருந்து துவக்கித் திரும்பி பின்பு கூறப்பட்ட உயரத்தின் எல்லையில் கூடுவதாகும். இவைகள் ஆரோஹணித்தும் அவரோகணித்தும் (ஏறியும் இறங்கியும்) இருப்பவைகளாகும். இந்த விஷயமானது ரஹஸியமானதாகும், என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 22

தண்டிகையை எல்லையாகவுடைய ஆரத்தின் பாதியானது, சம சதுரச்ரமாகச் செய்யப்படவேண்டும். அது, சிரோவேஷ்டனத்தின் ஆஸன ஸீமா என்னும் ஸூத்திரத்துடன் கூடி இருக்கும்படி, கலத்தை சேர்த்துக் கல்பிக்க வேண்டும். 23

தண்டிகோர்த்வபாஹல்யம் ஸூத்ரயேதாஸநாதத: ।
சதுரம்சாதி தசாம்சம் பிந்தூந் விந்யஸேத் ॥

கோஷ்ணீஷஸந்தேர் பிந்தூநாம் ஸமச்சாயோச்சமிஷ்யதே ।
சாயோச்சாயதாநி சிரஸோ மூலாதாஸநே ந்யஸேத் ॥௨௫॥

தா ஏவ தண்டிகாதீநாம் பர்யந்தாநி பவந்தி ஹி ।
கோஷ்ணீஷஸந்தேர் பர்யந்தபிந்தும் லுமாயதம் ॥௨௬॥

தத்பர்யந்தவிஸ்தாரம் கஸூத்ரே விந்யஸேத் புந: ।
ஸர்வம் கர்ணஸ்தச்சாயாமாநேந ஸம்மிதம் ॥

ஆசனத்திற்குக் கீழே தண்டிகைக்கு மேலே பஹுளமாக இருக்கும்படி ஸூத்திரிக்கவேண்டும்.

ஆசனத்தில், நான்கு அம்சம் முதல், பத்து அம்சம் வரையில், பிந்துக்களாக கல்பிக்கவேண்டும். 24

அந்த பிந்துக்களின் ஸமச்சாயையானது, கோஷ்ணீஷ ஸந்தியைக்காட்டிலும், (சிரோவேஷ்டன ஸந்தியைக்காட்டிலும்) உச்சமாக (உயரமாக) இருக்கவேண்டும்.

சாயையின் உயர அகலமானங்களை, சிரஸின் அடியிலிருந்து, ஆஸனத்தில் நியாஸம் செய்யவேண்டும். 25

அவைகளே, தண்டிகை முதலியவைகளின் பரியந்தங்களாக ஆகின்றன. (தண்டிகைகளின் எல்லையாகும்.)

கோஷ்ணீஷத்தின் (சிரோவேஷ்டனத்தின்) துடர்ச்சியிலிருந்து, பரியந்தமான பிந்துவரையில், லுமையின் ஆயதமாகும். (ஆயதம்—விஸ்தாரம்.) 26

அததின் பர்யந்த விஸ்தாரத்தை, மறுபடி கஸூத்திரத்தில் (சிரோஸூத்திரத்தில்) விந்யாஸம் செய்யவேண்டும். அததன் கர்ணத்திலுள்ள சாயையின் மானத்தினலே, எல்லாவற்றையும் அளவிட வேண்டும். 27

தத்தத்பர்யந்தஸூத்ராணி மல்லபர்யந்தஸூத்ரவத் ।
ஏவம் மத்யலுபாவ்ருத்திராஸீமாந்தே வர்ணஷோடஶஸங்க்யயா ॥

ஏவமேவ(தத்-தத்)ததஶ்சாத்யாரோஹ்ய
சாவரோஹ்ய ச ।
தத்தத்புஷ்கரஸஞ்ஜாதம் தத்தந்மல்லாயதம் விது: ॥ ௨௯ ॥

ஸமத்யம் ச விமத்யம் ச லுபாகலநமேவ ஹி ।
மத்யம் ச மத்யகரணம் சாகரணமநுகோடிகம் ॥ ௩௦ ॥

கோடிரித்யேவமுத்திஷ்டே பஞ்சவர்ணலுபா: க்ரமாத் ।
யுக்மாம்ஶேऽயுக்மஸங்க்யா ஹி அயுக்மே யுக்மஸங்க்யயா ॥ ௩௧ ॥

காஷ்டாந்தராலிகோஷ்ணீஷவிஸ்தாரம் ஸாம்ஶஸங்க்யயா ।

அவையவைகளின் பர்யந்த ஸூத்திரங்கள், மல்ல பர்யந்த ஸூத்திரங்களைப் போன்றவைகளாம்.

இவ்விதமாக மத்திய லுபையானது, எல்லை வரையில் வர்ண 16. ஸங்கியையினாலே விருத்தியடைகிறது. 28

இவ்விதமாகத் திருப்பி, அதன் பிறகு, ஆரோஹிணித்தும், அவரோஹிணித்தும், (ஏத்தியும், இறக்கியும்) அந்தந்த புஷ்கரங்களிலுண்டானதை (அளவை) அந்தந்த மல்லாயதமென கண்டுகொள்ள வேண்டும். 29

மத்தியத்துடன் கூடியதும், மத்தியத்துடன் கூடாததும், லுபாகலனமே (லுபையே) ஆகும்.

மத்தியம் 1, மத்திய கரணம் 2, அகரணம் 3, அனுகோடிகம் 4, கோடி 5, என்று வர்ணலுபைகள், முறையே, ஐந்து விதங்களாகும். 30½

லுபையானது, இரட்டைப்படை அம்சங்களுடையதானால், ஒத்தைப்படையான எண்களினாலும், ஒத்தைப்

அங்குலிகா ஸப்த மண்டியா ஹி ஸமயா ஸமயா அ ஸா ||௩௨||

தத்தத் ஸூத்ராத் ஸ்திதாதூர்த்வம் தத்ஸூத்ராணி
ஸூத்ரயேத் |

சயிதஸூத்ராதத: ப்ருஷ்டவம்சஸூத்ராணி
ஸூத்ரயேத் ||௩௩||

சயிதஸ்திதஸூத்ராந்த: கீலம் தத்கூடமஸ்தகே |

ந்யாயேநாநேந விந்யஸ்தா: சூலிகா விஷமேஸமா: ||

ஸர்வாஸ்ஸர்வஸமாஸ்த்வேதா ஸா சூலிகாக்ருதி: |

ஸமம் ஸ்யாதர்த்தசந்த்ராபம் ஹி யதா கர்த்தவ்யமீத்ருசம் ||

படையானுல் இரட்டைப்படையான எண்களினுலும் சிரோந்தத்திலுள்ள உஷ்ணீஷம் வரையில் அம்ச எண்களுடையதாகும். 31½

சூலிகையை பக்கத்திவ் பக்கத்தில் பிரமணம் செய்ய வேண்டும். (சுற்றப்படவேண்டும்.) 32

மத்தியிலுள்ள ஸூத்திரங்களே, அந்தந்த ஸூத்திரத்திலிருந்து, ஸ்தித ஸூத்திரத்தி (நேராகச் செல்லுகின்ற ஸூத்திரத்தி)ற்குள்ளிருக்கின்ற ஸூத்திரங்களே ஸூத்திரிக்க (பிணைக்க) வேண்டும்.

சயித ஸூத்திரத்திற்குக் கீழே (சயிதம்-நேராக இல்லாமல் சாய்வாக படுக்கையாக இருப்பது) பிருஷ்டவம்ச ஸூத்திரங்களே இணைக்கவேண்டும். 33

சயித ஸூத்திரம், ஸ்திதஸூத்திரம் இவைகளுக்குள்ளே இருக்கின்ற கீலமானது அந்த கூடத்தின் (கூடம்-கூட்டம்) சிரத்திலிருக்கவேண்டும்.

இவ்விதமாக வைத்து, எல்லாச் சூலிகைகளேயும் சமமாகவும், அரைவட்ட சந்திரனேப்போலவும் எழுத வேண்டும். 34

ஶூலிகாக்ரம் லுமாமத்யே விஷ்கம்பஸ்த்யம்ஶமத்யமே ।
க்ருதம் து குக்குடபக்ஷவத் ஸ்யாத் ॥ ௩௫ ॥

கூடமத்யஸ்ய ஸூத்ரம் து பாலகூடஸ்ய விஸ்தரே ।
ஸ்தனமத்யகதம் ஸூத்ரம் வலயத்வாரமத்யகம் ॥ ௩௬ ॥

லுமாமானம் து தண்டம் வா ஸபாதம் ஸார்த்தமேவ வா ।
விஸ்தாரஸ்த்ரி-சது:பஞ்சபாகைகாம்ஶம் து தத்கனம் ॥

ஜானுவ்யாஸம் கனம் த்வாப்யாம் ஶூலிகார்த்தார்த்தமேவ வா ।
தண்டிகா விஸ்த்ருதம் தாவத் த்ரிபாதாம்ஶம் து தத்கனம் ॥

சூலிகையின் உருவமானது, லுமையின் மத்தியிலும், விலுமையின் மத்தியிலும் சென்றிருக்கவேண்டும். இவ்விதம் செய்யப்படும் காரியமானது, குக்குட பக்ஷத்தைப்போல இருப்பதாகும். (குக்குட பக்ஷம்—கோழிச்சிறகு) 35

கூட மத்திய ஸூத்திரமானது, பால கூட விஸ்தாரத்திலுள்ள ஸூத்திர ஸ்தன மத்தியில் சென்று வலயத்துவார மத்தியத்தையடைந்திருக்கவேண்டும். 36

பர்யந்த ஸூத்திரத்தினுள், தண்டிகையின் இறுதியின் விஸ்தாரமானது, அதனுள் ஜானுகத்தின் விஸ்தாரமாகும். அதனுள் சூலிகை இருப்பதாகும். 37

லுமையின் மானமானது, ஒரு தண்டம், ஒன்றேகால் தண்டம், அல்லது ஒன்றரை தண்டமாகும். அதன் விஸ்தாரமானது, அகலத்தில் மூன்றில் ஒன்று, நான்கில் ஒன்று, அல்லது ஐந்தில் ஒருபாகம் இருப்பதாகும். அதன் கனம், ஜானுவியாஸம், இவ்விரண்டும், சூலிகையின் மேல்ப் பாதியில் பாதியாகும். தண்டிகையின் விஸ்தாரமானது,

வலயம் ஜாநுநீவ்ரம் ச தண்டிகா விஸ்தாரார்த்ததஃ |
மல்லமத்யாதி ஸாமீரீ ஜாநுகாலம்பனம் ச யத் ||௪௰||

சயனாஜ்ஜாநுகாந்தம் ச ஆசூலிகாபாகமேவ வா |
ஸயனாத் தாவதேவ ஸ்யாத் த்ரிப்ராலம்பனஸூத்ரகம் ||௪௧||

குடாரிகா லலாடம் ச ஜகனம் ச ஸமம் பவேத் |
பாதவிஷ்கம்பகர்ணோ வா விஷ்கம்பத்விகுணோ வா ||௪௨||

கூடவ்யாஸோ லுபா பிண்டீ கர்ணஸ்தத்த்விகுணாயதஃ |
நாளிகாலம்பமர்த்தம் ஸ்யாத் மல்லாக்ரஸஹிதம் ||௪௩||

அதிஷ்டம் தத்வஷ்டாம்சம் ஸ்யாத் தத்ஸமம் தத்வஸ்ய |
ஜாநுகம் ச சதுர்பாகம் மத்யவஸ்த்ரஸ்ய வம்சகம் ||௪௪||

அதே அளவாகும். அதன் கனம் முக்கால் அல்லது கால் பாகமாகும். வலயம், ஜாநுநீப்ரம், இவைகள், தண்டிகை யின் விஸ்தாரத்தில் பாதியாகும். 39½

மல்ல மத்தியம் முதலான சாமீரீ ஜாநுகாலம்பனம், பர்யந்த ஜாநுகாந்தம், இவைகள், சூலிகா பாகங்களே யாகும்.

சயனத்திலிருந்து, த்ரிப்ராலம்பன ஸூத்ரமானது அதே அளவுடையதாகும். குடாரிகா லலாடம், ஜகனம், இவைகள் ஸமமாக இருக்கவேண்டும். 41½

பாதவிஷ்கம்பத்தின் கர்ணமாவது, விஷ்கம்பத்தின் இருமடங்காவது, கூடவியாஸமாகும்.

லுபை, பிண்டி, கர்ணம், இவைகள் அதைப்போல் இரண்டுபங்கு அகலமுடையதாகும்.

நாளிகாலம்பமானது, அதில் பாதியாகும். அது, உச்சி யில், மல்லாக்கிரத்துடன் சேர்ந்திருப்பதாகும். 43

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ॥ ௪௫ ॥

[illegible]

[illegible]

அதன் சித்திரமானது, (துவாரமானது) தீவ்ரத்தின் அளவுள்ளதாகும்.

மல்லங்களின் பிரவேசனம், ஜாநுகம், லுபாமத்தியம், மத்தியபிருஷ்டவம்சம், இவைகளின் தீவ்ரம், தாரம், இவைகள் ஸமமாக இருக்கவேண்டும்.

அல்லது லுபா மத்தியமானது, சூல்யம்சமாகவாவது, (சூலியின் அளவாவது) இருக்கவேண்டும். 44½

லுபையும் தீவ்ரத்தைப்போல் எட்டு மடங்குள்ள வலயமும், வம்சத்தின் விஸ்தாரமாகும்.

வேசனமும், தீவ்ரமும், அதில் பாதியளவுள்ளதாகும். அவைகளை, பலகைகள், லோஹகோஷ்டம், இவைகளாலே கல்பிக்கவேண்டும். மறுபடியும், அது ஸ்திரமாக இருக்கும்படி, மிருத்துக்களினாலே மூடவேண்டும். 46

லுபையின் பாதிக்குக்கீழ், பலகைகளை வைத்து, அதற்கு மேலே, அஷ்டபந்தம் செய்யவேண்டும்.

லுபா மத்தியிலிருந்து கீழே, வலயத்திற்கு துவாரம் இருக்கவேண்டுமென்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 47

[illegible] ।
[illegible] ||

[illegible] ।
[illegible] ||௫0||

[illegible] ।
[illegible] ||

[illegible] ।
[illegible] || ௫௨ ||

கிரியையில் பதினறு (16) பரலேகைகளைக் கல்பிக்க வேண்டும். குக்ஷி வியாஸத்தில் எட்டில் ஒரு பாகம், மாத்ராமானமாகும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 48

இந்த பாகத்தினலே, ஏழரை பாகம் முதல், இரண்டரை பாகம் வீதமாக பதினைந்து பாகம் வரையில், பரலேகைகளாம். (எனவே இவைகளின் எண்ணிக்கை) பதினறாகும். 49

லுமையின் கீழேயும் மேலேயுமிருக்கின்ற பிந்து முதலியவைகளின் மத்தியில், அந்த விதியை வைத்து, சமர்த்தர்களாக இருப்பவர்கள், அந்த பிந்து முதலியவைகள் காணும்படி, (தெரியும்படி) பரலேகைகளைக் கல்பிக்கவேண்டும்.

இவ்விதமாக தேவாலயம் ராஜகிருஹங்களுக்கும், கிருஹங்களுக்கும், பதினறு பரலேகைகள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

புத்திமானக இருப்பவன், லுபாயாமத்தின் இரண்டு பங்கு அளவினலே, சிரோவேஷ்டனம், ஆஸன ஸூத்திரம், இவைகளுக்குக் கீழே, சபரத்தை (மீனை) எழுதவேண்டும்.

ஸமர்த்தனக இருப்பவன், அதற்குமேலே, மல்லத்தை (மல்ல லீலையை) எழுதவேண்டும். 52

ஶூலாயதாத்யோதாஶ்ச த்ரி பஞ்சாம்ஶைகரேகே: க்ரமாத் ।
தத்தம்ஶாவஸாநம் து மத்ஸ்யம் தத்தத் ஸமாலிகேத் ॥

ஸர்வேஷாம் பரலேகாநாம் க்ரமோயம் பரிகீர்த்தித: ।
பாஞ்சாலாதிலுமாநாம் து ப்ருதக்த்வம் ப்ரோக்தமேத
மேதாவிபி: ॥

ஶூலாஸநாக்ரேஷு ஶூலாத் ரேகாம் ப்ரகல்பயேத் ।
மத்யம் தஸ்ய பரலேகா ப்ரோக்தா ப்ரகீர்த்திதா ॥௫௫॥

லுமாபாஹுள்யமாநேந ஹஸ்தநீள ருஜ்வாயதாம் ।
மத்யஸூத்ரஸமாயுக்தாம் சதுஸ்ரகடிகாம் கல்பயேத் ॥ ௫௬ ॥

மல்லாயதத்திற்குக் கீழே, முறையே, மூன்றில் ஒரு பாகம், ஐந்தில் ஒரு பாகம் என பாககல்பனம் செய்து கொண்டு, அந்தந்த அம்சாவஸானமாக, அந்தந்த மத்ஸ்யத்தை எழுதவேண்டும். 53

பரலேகங்கள் எல்லாவற்றிற்கும், இந்த க்ரமம் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

புத்திமான்கள், பாஞ்சாலாதி லுமைகளை தனித்தனியே கூறியிருக்கிறார்கள். 54

மல்லத்திலிருந்து, ஆஸனம், அக்ரம், இவைகளில், ருஜு ரேகையை கல்பிக்கவேண்டும். அந்த ரேகையின் மத்தியமானது பரலேகையாகும், என்று மேதாவிகள் கூறியுள்ளார்கள். 55

லுமையின் பாஹுள்ய (அதிக) மானத்தினாலே, ஒரு சாண் நீளமுள்ளதும், ருஜுவாக (நேராக) இருப்பதும், மத்திய ஸூத்திரத்துடன் கூடியதுமான, சதுரச்ரமான கடிகையைக் கல்பிக்கவேண்டும். 56

அந்தஶ்சூலிகாந்தவர்ணபட்டோவா திர்யக்ஸூத்ரஸ்ய (ஸூத்ரே)
மத்யத: |
விந்யஸ்ய கடிகாம் பஶ்சாத் பிந்நாம் ஶயநஸூத்ரவத் ||

ப்ரதிவர்ணம் து கடிகாம் தத்வர்ணேந ப்ரகல்பயேத் |
க்ஷிப்தஸூத்ரஸ்ய ஶேஷாம்ஶச்சிந்நே வர்ணலுபோதரே ||

தண்டிகோத்தரவலயஸ்தஸூத்ரஸமம் லிகேத் |
உதராயாமமத்யே து லிகிதே கரகம் பவேத் || ௫௮ ||

கடிகா லலாடமத்யம் கரகம் ச ஸமம் யதா |
ததா நீயாய கடிகாம் லுபோதரவஶாயதாம் || ||௫௯||

தல்லலாடக்ருதிச்சேத்யா வலயாக்யா லுபோதரே |

சூலிகையின் மத்தியில் (அல்லது சூலிகைக்குள்) வர்ணலுமையானது திர்யக் (குறுக்கான) சூத்திரத்தின் மத்தியிலிருந்து, கடிகையை விந்யாஸம் செய்யவேண்டும்.

பிறகு சயன சூத்திரத்தைப்போல, ஒவ்வொரு வர்ணமாக சேதித்து, அந்த வர்ணத்திஞலே, அந்தக் கடிகையைக் கல்பிக்கவேண்டும்.

அந்தக் கடிகையானது, க்ஷிப்த சூத்திரத்தின் சேஷாம்சமாக சேதிக்கப்பட்ட வர்ண லுமையின் வயிற்றில் (நடுவில்) தண்டிகையின் உத்தர வலயத்திலிருக்கின்ற சூத்திரத்திற்கு சமமாக எழுதவேண்டும். 58½

(இவ்விதமாக) உதர ஆயாமத்தின் மத்தியி எழுதிஞல் (அது) கரகமாகும். 59

கடிகையில் லலாட மத்தியமும், கரகமும், சமமாக இருக்கும்படியாக, லுபோதரவசமாக நீண்டிருக்கின்ற கடிகையைக் கல்பிக்கவேண்டும். 60

இஷ்டபார்ஶ்வே க்ஷிபேச்சாயாம் சித்ரைஸ்து
வலயஸ்ய து || ௬௧ ||

தத்தத்கடிகயா தத்ர மத்யஸம்ஹிதமத்யயா |
யா லலாடமதச்சாயா தாஸாம் தாஸாம் து ஸா பவேத் ||

தண்டிகாவலயத்வாரே ஸ்தநஜாநூத்தராதிஷு |
ஶிரோமத்யேऽர்தமத்யே ச முண்டதுண்டோபரி ||

விடபாக்ரஶிகோபேதலுபாபாதஸ்து வம்ஶக: |
ஸவர்ணா மத்ஸ்யபந்தாஸ்து கர்ஜூரபத்ரவத்ஸ்திதா: ||

லுபோதரத்திலுள்ள வலயாதிகளை, அதன் லலாட கிருதியினால் (லலாட மட்டமாக) சேதிக்கவேண்டும். வலயத்தின் சாயையை சித்திரங்களினாலே (சித்திரங்களின் வழியாக) இஷ்டமான பக்கத்தில் விடுவதாகும். 61

அது அந்தந்த கடிகையுடன், அதனின் மத்தியத்தில் சேர்ந்திருக்கின்ற மத்தியத்தையுடையதாக இருக்க வேண்டும்.

அதனின் லலாடத்தின் சாயையானது, அதனின் சாயையேயாகும். 62

இவ்விதமாக (கடிகையை) தண்டிகை, வலயத்தின் துவாரம், ஸ்தனம், ஜானு, உத்தரங்களின் மேற்புறம், இவைகளிலும் சிரோமத்தியம், அர்தமத்தியம், முண்டதுலையில் உபரி பாகம், இவைகளில் விந்யாஸம் செய்யவேண்டும். 63

விடபாகத்தின் (விட்டப்பகுதியின்) சிகையுடன் கூடிய லுபையின் பாதமானது, வம்சத்தை மேல் இருப்பதாகும்.

மத்ஸிய பந்தங்கள், ஒரே நிறமாகவும், பேரீச்சையின் இலைகளைப் போலவும்இருக்கவேண்டும். 64

[illegible]
[illegible]
[illegible] ||௬௫||

[illegible]
[illegible] ||

[illegible]
[illegible] ||௬௭||

[illegible]
[illegible] || ௬௮ ||

[illegible] ।

லுபைகளை, சிகரத்தின் மத்தியில், அதற்கான எல்லைக்குள்ளேயே கல்பிக்கவேண்டும்.

லுபையின் உச்சியில் பலகத்தையும், அதன் உச்சியில் கம்பத்தையும் கல்பிக்கவேண்டும். 65

அதை, கற்களினாலேயாவது, சுதையினாலாவது, மூடி அலங்கரிக்கவேண்டும்.

ஸ்தூபிகா கலி (வலி) தீர்கமானது, அதற்குக் கூறப்பட்டிருக்கின்ற உயரத்திற்கு சமமாக இருக்கவேண்டும். 66

அதன் அக்ரவிஸ்தாரமானது (அதன் விஸ்தாரத்தில்) பாதியளவு இருக்கவேண்டும். அதன் மூலத்தின் விஸ்தாரமானது, தண்டத்தின் பாதியளவு இருக்கவேண்டும். அதன் மூலத்தை, சங்கு மூலத்திலிருந்து முண்டாந்தமாக வேதனம் செய்யவேண்டும். (உள்ளே சொருகவேண்டும்.) 67

மண்டநாகாக்ர பட்டிகையானது, வம்சத்திற்குக் கீழே கல்பிக்கத்தக்கதாகும்.

பாலகூடஸ்தனம், சங்குமூல முண்டகம், அந்தத்தில் உள் வலயம், வர்ணபட்டிகை, இவைகள் நாளிக்த்துடன் இருக்கவேண்டும். 68

𑌮𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑌖𑌰𑍍𑌜𑍂𑌰𑌪𑌤𑍍𑌰𑌮𑌲𑍍𑌲𑌨𑌿𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑌾𑌤𑍍 ॥௬௯॥

𑌵𑌲𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌿𑌕𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌶𑌿𑌖𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌲𑌙𑍍𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌤𑍍 ।
𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑍋 𑌮𑍁𑌖𑌪𑌟𑍍𑌟𑌸𑍍𑌯 𑌦𑌣𑍍𑌡𑍍𑌯𑍋 𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌰𑍍𑌧𑌮𑍇𑌵 𑌵𑌾 ॥

𑌨𑍀𑌵𑍍𑌰𑌂 𑌷𑌡𑌷𑍍𑌟𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌵𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌿𑌕𑍋𑌚𑍍𑌚𑌂 𑌤𑍁 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌤𑌿𑌃 ।
𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌧𑍍𑌵𑌜𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍂𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌦𑌣𑍍𑌡𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌤𑌃 ॥ ௭௧ ॥

𑌤𑌤𑍍𑌕𑌣𑍍𑌠𑌂 𑌤𑌾𑌵𑌦𑍇𑌵𑍋𑌚𑍍𑌚𑌂 𑌸𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌮𑍇𑌵 𑌵𑌾 ।
𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌾𑌗𑍍𑌰𑌮(𑌮𑌾)𑌗𑍍𑌰𑌪𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧-
𑌤𑍁𑌙𑍍𑌗𑌵𑌤𑍍 ॥ ௭௨ ॥

𑌅𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌕𑌾𑌨𑌂 𑌮𑌞𑍍𑌚(𑌸𑍍𑌵𑌞𑍍𑌚)𑌵𑌰𑍍𑌗𑍍𑌯𑌯𑍋𑌃 ।

மத்ஸ்ய பந்தன கர்ஜூர பத்திரம், மல்லநிபந்தனம், இவைகளிலிருந்து வலக்ஷ (வெளுப்பு) ஸ்வஸ்திகாரைகளினாலே சிகராந்தத்தை அலங்கரிக்கவேண்டும். 69½

முகபதியின் விஸ்தாரமானது, தண்ட்யமாகவாவது, (ஒரு தண்டமாவது) ஒண்ணரை தண்டமாவது இருக்க வேண்டும். 70

அதன் நீப்ரமானது, ஆறில் ஒரு பாகம், அல்லது எட்டில் ஒரு பாகமிருக்கவேண்டும். அதன் நீளமானது, கர்ணிகையின் உயரமாகும்.

சக்தி துவஜத்தின் மூலவிஸ்தாரமானது, ஒரு தண்டமாகும். 71

அதன் கண்டத்தின் உயரமானது, அதே (மூலவிஸ்தாரத்தின் அளவே) இருப்பதாகும். ஒண்ணேகால், அல்லது ஒண்ணரைப்பங்கு இருப்பதுமகும்.

கிரீவாந்தத்திலிருக்கும் அக்கிரபத்திரமானது, ஸ்தம்ப வியாசத்தில் பாதியளவு உயரமுள்ளதாகும். 72

வாதாஹதத்வஜாக்ராபதாவத் கர்ணிகா க்ரியா ||௭௩||

அதஸ்தாதர்தகர்ணம் து சிரஸோர்தார்தநாமிதம் |
க்ரீவோபரி கபோலாந்தம் த்ரிதண்டம் ஸார்தமேவ வா ||

தாவச் சக்திர்த்வஜாந்தம் ஸ்யாத் ஸபத்ரம் வா ஸசூலகம் |
நேத்ரஸம்ஶ்லிஷ்டமல்லம் து சூலிகாஸ்தனமண்டலம் || ௭௫ ||

ஶயிதஸ்திதபட்டாப்யாம் ம்ருணாள்யாதிவிபூஷிதம் |
[illegible] ||

அக்கிர பத்திரங்கள் இரண்டுகளின் மத்திய இடைவெளியானது, இரண்டு தண்டம் முதல் மூன்று தண்டம் வரையிலிருப்பதாகும்.

கர்ணிகையின் காரியமானது, காத்தில் அசைகின்ற அழகிய கொடியைப்போலிருக்கவேண்டும். 73

அதற்குக்கீழே, அர்தகர்ணமானது, சிரசில் பாதியில் பாதி வணங்கியிருக்கவேண்டும்.

க்ரீவைக்குமேலே கபோலாந்தமானது, மூன்று தண்டம், அல்லது மூணரை தண்டமிருப்பதாகும். 74

அதுவரையில் சக்தி துவஜாந்தமாகும். அது பத்திரத்துடனுவது, சூலத்துடனுவது இருக்கவேண்டும்.

நேத்திரத்துடன் சேர்ந்திருக்கின்ற மல்லமானது, சூலிகையின் ஸ்தநமண்டலமாகும். 75

அது சயித(படுக்கையான) பட்டம், ஸ்தித(நேராக இருப்பது) பட்டம், இவைகளினுலேயும், மிருணுலிகை (தாமரைத்தண்டு) முதலியவைகளினுலேயும் அலங்கரிக்கப் பட்டிருக்கவேண்டும்.

அர்த்த கர்ணேர்துவம், பட்டோர்துவம் இவைகளின்

யதா மாநஸ நிஷ்க்ராந்தம் த்ரிமுகம் ஸ்யாத்
ததூர்த்வத: |
ஶூலாகாரம் மதலாபம் வா ஸர்பாஸ்யம் வா ஸநாடகம் ||எஎ||

ததூர்த்வே கூடகோஷ்டாத்யைர்பூஷிதம் ஸ்யாத் விமாநவத் |
ஸபட்டக்ஷுத்ரகம்பாம்ஶம் மத்யதோரணமேவ வா ||எஅ||

தோரணாஸ்யாந்தரே பத்மஸ்தா ஸாபிஷேகாம்புஜாலிகா |
ஏவம்விதைரலங்காரைர்பூஷணீயா லலாடிகா ||எகூ||

லலாடவம்ஶஸம்விஷயஸ்ய பூர்வயுக்தா |

ஒவ்வொன்றின் ஊர்துவ பாகத்திலும் முஷ்டி பந்தனத்தை (மூடிய கையைபோன்ற முடிச்சை) கல்பிக்கவேண்டும். 76

அதன் நிஷ்கிராந்தமானது (நீண்டிருக்கும் பாகமானது) அதற்குமேலே, மூன்று முகமுடையதாக (மூன்ருக) இருக்க வேண்டும்.

அது சூலத்தைப் போலாவது, மதலாபமாகவாவது சர்பத்துடன்கூடியது போலவாவாது, நாடகத்துடன்கூடிய தாகவாவது இருக்கவேண்டும். 77

அதற்குமேலே, கூடகோஷ்டம் முதலியவைகளினுலே அலங்கரிக்கப்பட்டு விமானத்தைப் போளிருக்கவேண்டும். அது, பட்டம், க்ஷுத்திரகம்பம் இவைகளுடனே மத்திய தோரணத்தைப்போலவோ இருக்கவேண்டும். 78

தோரணத்தின் நடுவில் தாமரை புஷ்பத்தில் உட்கார்ந்திருப்பவளும் அபிஷேகம் செய்யப்படுகின்றவளுமான லக்ஷ்மீதேவியை கல்பிக்கவேண்டும்.

(விமானத்தின்) லலாடிகையை (நெற்றியை) இவ்வித மான அலங்காரங்களினுலேயும், மற்றும் பலவிதமான அலங்காரங்களினுலேயும் அலங்கரிக்கவேண்டும். 79

ஸ்தம்பவிஸ்தாரவிஸ்தீர்ணா விதாதவ்யா குடாரிகா ||௮௰||

தத்கர்ணம் பத்ரமகரை(ர)ர்பூஷிதம் ஆவலம்பிதம் ।
அர்த்தகர்ணேந தத³ர்த்தம் வா யதாயுக்தி யதாருசி ||௮௧||

மத்யமஸ்தலுபாதிர்யக்கமபந்தவிஷ்டகம் ।
ததுபர்யேவ தேந ஸம்ஶ்லிஷ்டம் ஸ்தூபிகாரூபமிஷ்யதே ||

பூர்வோக்தம் ஸ்தூபிகாமாநமலங்காரமதோச்யதே ।
ஸ்தூப்யுதயே ததுபர்யுபர்யுதயேம்ஶம் ஶராம்ஶகம் ||

ஜம்புதயேம் ச ஹாரம் ஸ்தூப்யுதயேம்ஶம் தயாயகம் ।
ஹாரமுதயம் தயாயம்ஶமம்ஶோதயம் தயாயகம் ||௮௨||

லலாட வம்சத்தில் வேதம் செய்யப்பட்டதும், (இணைக்கப்பட்டதும்), மத்திய சூத்திரத்திருலே உறுதி செய்யப்பட்டதும், ஸ்தம்பத்தின் விஸ்தாரத்தின் விஸ்தாரமுடையதுமான குடாரிகையைக் கல்பிக்கவேண்டும். 80

அதன் கர்ணமானது, பத்திரம்–மகரம் இவைகளினுல் அலங்கரிக்கப் பட்டதாகவும் தொங்கிக்கொண்டுமிருக்க வேண்டும். அது அர்த்த கர்ணத்துடனுவது, அதில் பாதியாகவாவது இருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக மனம்போல், யுக்தியுடன் கல்பிக்கவேண்டும். 81

மத்தியலுபையில் குறுக்கே செல்லுகின்ற பந்த விஷ்டகத்தை, அதற்குமேலே, அத்துடன் இணைக்க வேண்டும். இது ஸ்தூபிகையின் ரூபமாகக் கருதப்படுகிறது.

முன்பு கூறப்பட்டிருக்கிற ஸ்தூபிகையின் மானத்தையும், அலங்காரத்தையும் கூறுகிறேன்.

ஸ்தூபியின் உயரத்தை இருபத்திரண்டு (22) அம்சங்களாகச்செய்து, அவைகளில், கீழே இருந்து முறையே–

[illegible]

ஒண்ணரை	அம்சம்	பத்மம்	1½
அரை	அம்சம்	க்ஷேபணம்	½
அரை	அம்சம்	வேத்திரம்	½
அரை	அம்சம்	க்ஷேபணம்	½
ஒரு	அம்சம்	பத்மம்	1
ஐந்து	அம்சம்	கடம்	5
ஒரு	அம்சம்	பத்மம்	1
அரை	அம்சம்	க்ஷேபணம்	½
ஒரு	அம்சம்	திருக்	1
அரை	அம்சம்	கம்பம்	½
ஒரு	அம்சம்	நேத்திரம்	1
அரை	அம்சம்	க்ஷேபணம்	½
ஒரு	அம்சம்	திருக்	1
அரை	அம்சம்	கம்பம்	½
அரை	அம்சம்	பத்மம்	½
ஒரு	அம்சம்	பலகம்	1
அரை	அம்சம்	அம்புஜம்	½
அரை	அம்சம்	வேத்திரம்	½
நாலரை	அம்சம்	முகுளம்	4½
		ஆக அம்சங்களின் கூடுதல்	22

இவைகளைக் கூறியிருப்பதைப்போல் கல்பிக்கவேண்டும்.

த்³வித்ரிவேத³த்ரித்³விகாம்ஸைர் ரஸாம்ஸபஞ்சத்ரிபஞ்சபி⁴: |
த்³வித்ரிபா⁴கை³: க்ரமாத் வ்யாஸம் மூலபத்³மாதி³ஷு
ஸ்ம்ருதம் ||௮௮||

மூர்த்⁴னோ முகுலமேகாம்ஸம் அர்த்³தா⁴ம்ஸம் வா சதுரஸ்ரகம் |
அஷ்டாஸ்ர ஷோட³ஸாஸ்ரம் வா ஸாதா⁴ரம் வ்ருத்தமேவ வா ||௮௯||

தச்சா²க்ருதி: ஶிரஸ்ஸந்தோ³லங்காரவஶாத் ததா² வா |
தச்சா²க்ருதிஸ்ஸுராதீ⁴ஶவிப்ராணாம் ச விஶாம் மதம் ||

ஏழு (7) அம்சம், இரண்டு (2) அம்சம், மூன்று (3) அம்சம், இரண்டு (2) அம்சம், ஐந்து (5) அம்சம், ஒன்பது (9) அம்சம், ஐந்து (5) அம்சம், மூன்று (3) அம்சம், இரண்டு (2) அம்சம், மூன்று (3) அம்சம், நான்கு (4) அம்சம், மூன்று (3) அம்சம், இரண்டு (2) அம்சம், மூன்று (3) அம்சம், ஐந்து (5) ஆறு (6) அம்சம், ஐந்து (5) அம்சம், இரண்டு (2) அம்சம், மூன்று (3) அம்சம், என்பன முறையே மூலபத்மம் முதலியவைகளின் விஸ்தாரமாகும். 88

ஸ்தூபியின் உச்சியிலிருக்கின்ற முகுளத்தின் அக்ர பாகமானது, ஒரு அம்சம், அல்லது அரை அம்சமிருக்க வேண்டும். அதை எவ்விதம் செய்தால் அழகாக இருக்குமோ அவ்விதம் கல்பிக்கவேண்டும்.

அதன் உருவமானது, சதுரச்ரம், அஷ்டாச்ரம், அல்லது ஷோடசாச்ரம், (16) ஆகவாவது, ஆதாரத்துடன் வட்டமாகவாவது இருப்பதாகும். 89

அது சிரஸ்சந்தமாகவோ, அலங்காரவசமாகவோ இருப்பதாம்.

இப்படிப்பட்ட ஆகாரமானது, தேவர்கள், அரசர்கள், பிராம்ஹணர்கள், வைசியர்கள், இவர்களுக்கு அனுமதிக்கப் பட்டதாகும். 90

ஸுரவிப்ரந்ருபாணாம் து வைஶ்யாநாம் சைவ
ஸம்மதே ।
தத்ஸம்ப³ந்த⁴ம் ஸதா³வாத்⁴ய த்⁴வஜத³ண்ட³ம் தது³ர்த்⁴வத꞉ ॥௯௧॥

ஏவம் லக்ஷணஸம்யுக்தம் விமானம் ஸம்பதா³ம் பத³ம் ।
கராளமுத்³கீ³(முத்³க³)குல்மாஷகல்கசிக்கணஸாஹ்வயா꞉ ॥ ௯௨ ॥

பஞ்சைதே ப³ஹுகாலஸ்ய ஸர்வகார்யப்ரஸாத⁴நா꞉ ।
உபயோக³பீ³ஜஸ்தா²ம் சூர்ணாநாம் ஸ்வாத்³யபஞ்சகா꞉ ॥௯௩॥

ஹரீதகீபீ³ஜஸமா க்ஷுத்³ரபாஷாணசூர்ணிதே ।
ஸார்த⁴த்³ரவ்யார்த⁴மாணக்ஷேபகதாமிதா꞉ ॥ ௯௪ ॥

இது, சுரர்கள், பிராம்ஹணர்கள், அரசர்கள், வைசியர்கள், இவர்களுக்குக் கூறப்பட்டதாகும். சூத்திரர்களுக்குக் கூறப்பட்டதல்ல.

அத்துட சம்பந்தித்திருக்கும்படி, துவஜ தண்டத்தை அதன் உச்சிக்குமேலே இருக்கும்படி வைக்கவேண்டும். 91

இவ்விதமான லக்ஷணங்களுடன்கூடிய விமானமானது, சகலவிதமான சம்பத்துக்களுக்கும் இருப்பிடமாகும். 91½

கராளம், முத்கீ (பயறு) குல்மாஷம் (யாவகம்) கல்கம், சிக்கணசம், என்னும் இந்த ஐந்தும், வெகு காலமாக சகல விதமான காரியங்களுக்கும் உபயோகமான சூரணங்களுக்கு உபயோகமானவைகளாகக்கூறப்பட்டிருப்பவைகளாகும்.

கடுக்காய், தானிக்காய், இவைகளின் விதையினளவு உள்ள, கூழாங்கற்களின் சூரணத்தை, முன் கூறிய ஐந்து சூரணங்களில், பாதியளவு சேர்க்கவேண்டும். 93

பயறளவுள்ள சிறிய கூழாங்கற்கள் முத்கம் (பயறு) என்று கூறப்படுகிறது.

அர்த்₄த₄பாத₃த்₃வயாம்ʼஶை: [illegible] (குல்மாஷம்) தது₃ச்யதே ।
காராளம்ʼ சாபி முக்தீம்ʼ ச தேன மானேன யோஜயேத் ॥௯௫॥

ஸம்யுக்தமானஸஹிதா சணகஸ்யார்த்₄த₄மானத: ।
க்ரியாயுக்தம்ʼ வேஷ்டிதம்ʼ கல்கம்ʼ ஸ்நிக்₃த₄ம்ʼ ஸ்தை₂ர்யம்ʼ ச கேவலம் ॥௯௬॥

[illegible] ।
ஸம்யுக்தானாம்ʼ ச பஞ்சானாம்ʼ விதா₄தவ்யம்ʼ ப்ருʼத₂க்
ப்ருʼத₂க் ॥௯௭॥

ஒண்ணரை, முக்கால், இரண்டு பங்குகள், முறையே, பெரிய கூழாங்கல், சிறிய கூழாங்கல், கிஞ்சல்கனிகதை (புஷ்பத்தின் மகரந்தப்பொடி)யைப்போன்ற மணல், இவைகளின் பொடிகள், சர்க்கரை, சிப்பித்தூள் இவைகளைச் சேர்த்தால், அதற்கு குல்மாஷம், என்றுபெயர்.

கராளம், முத்கீ, இவைகளை, அதே அளவில் சேர்க்க வேண்டும். 95

முன்பு கூறப்பட்ட அளவுடன் கூடிய மணலுடன், அதேயளவு கடலை (கொத்துக்கடலை) மாவைச் சேர்க்க வேண்டும்.

இவ்விதமாக, இவைகளைச் சேர்த்து பிசையப்பட்ட கல்கமானது, வேலைகளுக்கு உபயோகமுள்ளதும், நல்ல பசையுள்ளதும், கேவலம் மஸ்தாயுமிருப்பதாகும்.

இந்த கல்கத்தினலே, கற்களாலே மூடப்பட்டிருக்கிற உச்சி மூடியை, மனதுக்குத்தோன்றிய அளவுபூசி, உச்சியை துவாரமில்லாதிருக்கும்படி செய்யவேண்டும்.

முன்பு கூறப்பட்ட ஐந்துகளையும், தனித்தனியே கல்பிக்கவேண்டும். 97

𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌦𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌪𑌰𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
[illegible]
[illegible] ॥௯௮॥

[illegible] ।
[illegible] ॥௯௯॥

[illegible] ।
[illegible] ॥௱॥

ஆங்காங்கு, அதற்குக்கூறப்பட்டிருக்கின்ற திரவியத்தினாலேயே, அதனை கல்பிக்கவேண்டும். 97½

முதலில் முன்பு இருந்ததில், மூன்று மூறை ஜலத்தைக் கொட்டி, நன்கு குட்டனம், (தாங்கக்கூடிய அளவுக்கு) துமஸ்போட வேண்டும். (இடிக்க வேண்டும் என்பது பொருள்.) 98

பிறகு பால்மரங்கள், அடப்பமரம், மாமரம், கடுக்காய், இவைகளின் பட்டை ஜலத்தை விட்டு இடிக்க வேண்டும்.

அதற்குப்பிறகு, திரிபலையின் கஷாயத்தை விட்டு இடிக்கவேண்டும்.

அதன் பிறகு, உளுந்தமாவினாலான பசையைப்பூச வேண்டும். 99

பிறகு சமர்த்தனாக இருப்பவன், மணலுடன் சிப்பியின் பொடியைக்கலந்து, அந்தச்சிப்பியின் குழியிலுள்ள ஜலத்தினாலே, (சிப்பியைப் பொடி செய்து அதில் தண்ணீரைக் கொட்டும்பொழுது அதிலுண்டாகும் குழியிலுள்ள ஜலத்தினாலே) பிசைந்து, குரசங்குட்டனம் செய்து, (பூணுள்ள உலக்கையினாலே நன்கு இடித்து), பிறகு, அதை துணியால் வடிக்கட்டி எடுக்க வேண்டும். 100

कल्कं च चिक्कणं तेन कल्कनीयं विचक्षणैः ।
दधिदुग्धमाषयूषगुडाज्यकदलीफलैः ॥ १०१ ॥

जलैश्च नालिकेरस्य चूतपक्वफलस्य च ।
कल्पितं शिल्पिभिर्यत्तत् बन्धोदकमितीरितम् ॥ १०२ ॥

प्राक् शुद्धोदकेनादौ शोध्य बन्धाम्भसा ततः ।
सुधीवर्य शर्करया कार्या नानारूपान्विता क्रिया ॥

दक्षश्च इष्टकैः पक्वैर्लोहलोष्टैर्यथोचितम् ।
गोपानस्योपरिष्टात्तु छादनीयं विचक्षणैः ॥

[illegible] ।
कल्कान्तं [illegible] तु चिक्कणम् ॥ १०५ ॥

அப்படி வடிக்கட்டி எடுக்கப்பட்ட ஜலத்தினாலே, கல்கத்தை, பசையுள்ளதாகக் கல்பித்துக்கொள்ள வேண்டும். 100½

தயிர், பால், உளுந்துப்பசை, வெல்லம், நெய், வாழைப்பழம், இளநீர், நன்கு பழுத்த மாம்பழச்சாறு, இவைகளைக்கலந்து, சிப்பிகளினாலே கல்பிக்கப்படுகின்ற யாதொரு ஜலமுண்டோ, அதற்கு, பந்தோதகம், என்று பெயர் கூறப்பட்டிருக்கிறது. 102

முதலில் சுத்த ஜலத்தினாலே சுத்திசெய்து, பிறகு பந்தோதகத்தினாலே சுத்திசெய்யவேண்டும். அதன் பிறகு சுதாலேபனம் செய்து, பலவித ரூபங்களுடன்கூடிய காரியத்தைச் செய்யவேண்டும். 103

சமர்த்தனாக இருப்பவன், சுட்டகற்கள், லோஹ லோஷ்டம், இவைகளினால், உசிதம்போல், கோபாநஸியின் மேல் பாகத்தை மூடவேண்டும். 104

ஜலஸ்த²லஸ்த²லவ்யாமிஶ்ரே து யதே²ஷ்டம் ஸமுதீ³ர்யதே |
ஷண்மாஸமுத்தமம் ப்ரோக்தம் சதுர்மாஸம் து மத்⁴யமம் ||

அத⁴மம் து த்³விமாஸம் ஸ்யாத் ஶோஷணம் பரிகீர்த்யதே |
ததோ ப³ந்தோ⁴த³கேநைவ ஸம்க்லேத்³ய க்ரமஶ: ஸுதீ⁴: ||

லூபோபரிஷ்டாத்கர்பரே சைவம் சூர்ணக்ரியாம் புன: |
க்ருத்வாநீயம் யத்நேந ச²ாத³நம் விதீ⁴யதே || ௱அ ||

தே³வாநாம் ச த்³விஜாநாம் ச ஆவாஸே யோக்³யம் ஸநாதநம் |
ப³ஹிரங்க³ஸ்ய ஸர்வேஷாம் மாத்ரம் யாஜ்ஞீத பா⁴ஷிதம் ||

கராளம், முத்கீ, குல்மாஷம், இவைகளின் கனம் தனித்தனியே, ஒவ்வொரு அங்குலமிருக்கவேண்டும். அதில் அரைப் பங்கு (அரை அங்குலம்) கல்கத்தின் கனம் இருக்கவேண்டும். அதில் பாதியில் பாதி (அரைக்கால் அங்குலம்) பசையின் மானமிருக்கவேண்டும். 105

ஜலம், பூமி, இவைகளிலானால், அல்லது ஜல பூமியிலானால், அவைகளின் கனம், இஷ்டம்போல் இருப்பதாகும்.

இந்தப் பூச்சுக்களை, ஆறுமாசகாலம் ஆரப்போடுவது உத்தமமாகும். நான்கு மாசகாலம் ஆரப்போடுவது மத்திமமாகும். இரண்டு மாசம் ஆரப்போடுவது அதமமாகும்.

அதன் பிறகு, இவைகளை பந்தோதகத்தினலே முறையே நினைக்கவேண்டும். 107

லூபையின் மேலேயுள்ள கற்பரப்பிலும், மறுபடி இவ்விதம், சூர்ண காரியங்களைச் செய்து, முயற்சியுடன் மூடவேண்டும். அவ்விதம் செய்வது, கனச்சாதனமாகும் என்று கூறுகிருர்கள். 108

𑌸𑌾𑌰𑌂 𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌯𑍋𑌪𑍇𑌤𑌂 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾𑌕𑍃𑌤𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸𑌂 𑌸𑌂𑌪𑌦𑌾𑌂 𑌪𑌦𑌮𑍍 ॥

𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌂 𑌮𑌰𑌣𑌂 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌸𑍁𑌰𑌕𑌥𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌨𑌗𑍍𑌨𑌂 𑌤𑌪𑌸𑍍𑌵𑌿𑌲𑍀𑌲𑌾𑌂 𑌆𑌮𑌯𑌾𑌵𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌨 𑌯𑍋𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥௧௧௧॥

𑌅𑌨𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾𑌮𑍍𑌚𑍈𑌤𑍍𑌯𑌯𑌾 𑌕𑌾𑌮𑍇 𑌸𑌾𑌧𑌨𑍀𑌯𑌂 𑌯𑌥𑍇𑌷𑍍𑌟𑌤𑌃 ।
𑌪𑌕𑍍𑌷𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌕𑌾𑌷𑌾𑌯𑌮𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌗𑍁𑌡𑌾𑌷𑍍𑌟𑌾𑌂𑌶𑌕𑌂 𑌮𑌾𑌷𑌂 𑌤𑍁 ॥

𑌮𑍁𑌦𑍍𑌗𑌂 𑌷𑌡𑌂𑌶𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌕𑍍𑌷𑌡𑌂𑌶𑌕𑌮𑍍 ।

தேவாலயம், துவிஜாலயம், இவைகளில், இவ்விதம் செய்வதாகும். சாசுவதமாக இருக்கும்.

புத்திமானுக இருப்பவன், எல்லாவற்றிற்கும், உள்ளும் புறமும், குடையை கல்பிக்கவேண்டும். (குறிப்பிட்ட காலம் வரையில், வெய்யிர், மழை, இவைகள், அவைகளில் விழாமலிருக்கும்படி, நிழலாக இருக்கும்படி செய்யவேண்டும்)

மிகவும் மங்களகரமான கதைகளுடன் கூடியதும், சிரத்தையுடன் நிருத்தகிரியையுடன் கூடியதுமான, பிரம்ஹணுதிஜாதியினரின், நிவாஸஸ்தானமானது, சகல சம்பத்திற்கும் நிவாஸஸ்தாநமாகும். 110

தேவர் அசுரர்களுடைய கதையுடன் கூடிய சண்டை, மரணம், துக்கம், நக்னம், (ஆடை இல்லாத உருவம்) தபஸ்விகளின் லீலை, வியாதியுடையவன் முதலியன, இவைகளை (சிகரங்களில்) கல்பிக்கக் கூடாது. 111

மற்றவர்களின் வீடுகளிலும், சிகரமில்லாத வீடுகளிலும் இஷ்டம்போல் சாதித்துக் கொள்ளுவதாகும்.

பந்தன சூர்ணத்தில், நூறு பங்குக்கு, ஐந்து(5) பங்கு உளுத்தம்பசை, ஒன்பது (9) அம்சம் வெல்லம், எட்டு(8)

त्रैफलं दशभागं स्यान्नालिकेरं वेदांशकम् ॥

क्षौद्रमेकांशकं त्र्यंशं कदलीफलमिष्यते ।
एकैकमंशेन तांशे तद्योजितव्यं सबन्धनम् ।
सर्वेषामधिकं श्रेष्ठं गुडं च दधिदुग्धकम् ॥

चूर्णे द्व्यंशं करालं च मध्वाज्यकदलीनालिकेरं
च माषम्

चक्रे (शुक्तेः) तोयं च क्षीरं दधिगुडा
सहितं त्रैफलं क्रमेण ।
एकैकमंशेन संमिश्र्य कल्पितो योऽसौ
बन्धः शिलायाः समो भवेत्
सर्वज्ञैः कृष्णशिलासमः कथितं तज्ज्ञैः
विद्वद्भिर्दीक्षितैः ॥

அம்சம் தயிர், இரண்டு (2) அம்சம் நெய், ஏழு (7) அம்சம் பால், ஆறு (6) அம்சம் சர்மபட்டையின் சாறு, பத்து (10) அம்சம் த்ரிபலை, நான்கு (4) அம்சம் தேங்காய், ஒரு (1) அம்சம் தேன், மூன்று (3) அம்சம் வாழைப்பழம், என்று பாககல்பனையுடன் சேர்க்கவேண்டும். இவ்விதம் முறை யுடன் சேர்த்து கல்பிக்கப்படும் பந்தனமானது, மிகவும் சிறந்த பந்தனமாகும்.

வெல்லம், தயிர், பால், இவைகளை மற்ற எல்லா வற்றையும் காட்டிலும், அதிகமாகச் சேர்ப்பது சிலாகிக்கத் தக்கதாகும். 114

பந்த சூர்ணத்தை நூறு பங்கு செய்து அத்துடன் கராளசூர்ணம் நூத்தில் இரண்டு பங்கும், தேன், நெய், வாழைப்பழம், தேங்காய், உளுந்து, சக்ரேதோயம் (சுக்தி தோயம்—சுண்ணாம்புஜலம்) பால், தயிர், வெல்லம், த்ரிபலை இவைகளை முறையே ஒவ்வொரு அம்சம் கூட்டி கல்பிக்கப் படும் பந்தமானது, கருங்கல்லுக்கு ஸமமானதாகும் (ஷ்ருதி

தேவாநாம் த்விஜமுக்யாநாம் வைஶ்யாநாம் ஸத்மநாம் ததா ||
மூர்தேஷ்டகா விதாதவ்யாஶ்சதஸ்ரோ லக்ஷணாந்விதா: |
ஸமா: ஸ்நிக்தா: ஸுபக்வாஶ்ச ஸுஸ்வநாஶ்ச ஸுஶோபநா: ||

ஸ்த்ரீலிங்கா: ஸ்யுரபி வா பும்லிங்கா பிந்நஸுஷிரவர்ஜிதா: |
விஸ்தாராயாமதீவ்ரத்வம் ப்ரதமேஷ்டகயா ஸமம் ||௧௧௮||

ஶிலாமயே ஶிலாமூர்த்நா ஸர்வதோஷவிவர்ஜிதா |
இஷ்டகாஶிலவஜ்ஜேயம் அந்யேஷ்வேவம் விதிர்பவேத் ||

யுள்ளதாகும்) என்று சில்ப தந்திரங்களையறிந்த முனிவர்கள் கூறுகிறார்கள். 115

இப்பொழுது தேவதைகள், பிராமணர்கள் க்ஷத்திரியர்கள், வைசியர்கள் இவர்களின் வீட்டில், லக்ஷணம் பொருந்திய நான்கு மூர்தேஷ்டகைகளை (உச்சியில்வைக்கும் கற்களை) கல்பிக்கவேண்டும். அவைகள் மேடுபள்ளமில்லாமல் மனோஹரமாகவும், ஸமமாக சூளையில் வைத்து எரிக்கப்பட்டவைகளாகவும், நல்ல ஒலி (சத்தம்) உள்ளவைகளாகவும், மிகவும் சோபனமாகவும் இருக்க வேண்டும்.

அவைகள், கருங்கல்களாக இருந்தால், அவைகள், ஸ்திரீ சிலையாகவோ, புருஷ சிலையாகவோ இருப்பதாகும். அவைகள் பின்னப்பட்டவைகளாகவோ, துவாரமுள்ளவைகளாகவோ இருக்கக்கூடாது.

அந்தக் கல்லுகள் அகலம், நீளம், கனம் இவைகளில், பிரதமேஷ்டகைகளுக்கு ஸமமாக இருக்கவேண்டும். 118

பிரதமேஷ்டகையானது சிலாமயமாக இருந்தால், மூர்தேஷ்டகையும் சிலாமயமாகவே இருக்கவேண்டும். (செங்கல்லாக இருந்தால் செங்கல்லாகவே இருக்கவேண்டும்

தைரேவாதௌ³ தயோரக்³ரே ச த்³ரவ்யைர்வ்யாஸேஷ்டகாஸ்ஸமா: ।
மிஶ்ரத்³ரவ்யே ஸங்கீர்ணே யேந த்³ரவ்யேண வர்ணிதம் ॥

தேநைவ ஶீர்ஷவிந்யாஸம் ரஹஸ்யம் பரிகீர்திதம் ।
லோஹஜம் தா³ருஜம் வாபி ஸ்தூபிகாகீலமிஷ்யதே ॥௧௨௧॥

ஊர்த்⁴வஹர்ம்யாங்க்⁴ரிவிந்யாஸாயாமவிஸ்தாரபாத³தத்ஸமம் ।
அக்³ரமங்கு³லவிஸ்தாரம் மூலாத் க்ரமக்ருஶம் ததா² ॥௨௨॥

அத² ப்ரவக்ஷ்யே ஸங்க்ஷேபாத் ப்ரஹாரம் தே³வயோக்³யதா ।

என்பது பொருள்) அது எவ்வித தோஷமுமில்லாமலிருக்க வேண்டும்.

துவக்கம் முதல் சிகரம் வரையில் எந்த திரவியங்களினுலே நிர்மாணம் செய்யப்பட்டிருக்கின்றதோ அதே திரவியத்தினுலே, ஆதியிலும் அந்தத்திலும், அழகான இஷ்டகைகளை (பிரதமேஷ்டகை, மூர்தேஷ்டகைகளை) வைக்கவேண்டும்.

மிசிர திரவியங்களினுலே நிர்மாணம் செய்யப்பட்ட ஸங்கீர்ண மந்திரத்தில், மேலேயுள்ள பாகமானது, எந்த திரவியத்தினுலே கல்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றதோ, அதே திரவியத்தினுலே, சிரோ (உச்சியின்) வின்யாஸத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும் இது ரஹஸியமாகக் கூறப்பட்டதாகும்.

ஸ்தூபிகையின் கீலமானது, லோஹத்தினுலேயாவது மரத்தினுலேயாவது, இருக்கவேண்டுமென்று விரும்பப் படுகிறது. 121

ஸ்தூபியின் கீலமானது, ஊர்துவ பூமியின் பாதத்தின் ஆயாமம், விஸ்தாரம், பாதம் இவைகளுக்கு சமமாக இருக்க வேண்டும். அதன் அக்கிரமானது (உச்சியானது) ஒரு அங்குலம் விஸ்தாரமுள்ளதாகவும் அடியிலிருந்து முறையே சிறுத்துமிருக்கவேண்டும். 122

வ்ருத்தமூர்த்வோதய: கார்யஸ்தஸ்ய ஶிகிபாதம் ந்யஸேதத: ||௧௨௩||

விஸ்தாராத் த்ரிகுணாயாமம் வ்யாஸோந்நதம் பாததுல்யகம் |
ஸ்திரம் ச யதா பூமௌ பஞ்சமூர்த்திஸமந்விதம் ||௧௨௪||

அதவா ஸ்தூபிகாயாம த்விகுணம் கீலமுச்ச்ரிதம் |
ஸ்தம்பவ்யாஸார்த்தவிஸ்தாரம் த்ரிபாகைகமேவ வா ||௧௨௫||

பாதம் வா வ்யாஸம் பரிணாஹம் யதோசிதம் |
ஶிகராக்ருதிவத் கீலம் லிங்காகாரமதாபி வா ||௧௨௬||

ஏவம் த்ரிதா ஸமுத்திஷ்டம் ஸ்தூபிகாகீலமுத்தமை: |

அது, சச்சதுரமாக இருப்பதற்கு சமமாகச் செய்ய வேண்டும். அதன் அதோபகரமானது (அடிப்பக்கமானது) முக்கால்பங்கு இருக்கவேண்டும். மேலும் கீழும் வட்டமாகக்கல்பிக்க வேண்டும். அதன் கீழே சிகிபாதத்தை (மயிலின்கால்) வைக்க வேண்டும். (அந்த கீலமானது) அகலத்தைப்போல் மூன்று பங்கு உயரமுள்ளதாகவும், வியாஸத்தின் (விஸ்தாரம்) உயரமுள்ளதாகவும், பாதத்திற்கு சமமாகவுமிருக்க வேண்டும். பூமியிலிருப்பதைப் போல அசையாமலும், பஞ்சமூர்த்திகளுடன் கூடியதாகவும் இருக்க வேண்டும். 124

அல்லது, அந்தஸ்தூபியின் சிகையின் உயரத்தைப் போல் இரண்டு பங்கு உயரமுள்ளதாகவும், கீலத்தின் (முளையின்) உயரமுள்ளதாகவும், ஸ்தம்பத்தின் அகலத்தில் பாதி விஸ்தாரம், மூன்றில் ஒரு பங்கு விஸ்தாரம், அல்லது கால் பங்கு விஸ்தாரமுள்ளதாக இருக்க வேண்டும். 125½

கீலமானது, சிகரத்தின் வடிவத்தைப்போன்ற வடிவமுடையதாகவும் இருக்கவேண்டும். அல்லது, லிங்கத்தின் வடிவத்தைப் போலிருக்க வேண்டும். 126

இவ்விதமாக, ஸ்தூபியின் கீலமானது, மூன்று விதமாகப் பெரியோர்களால் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. 126½

ஸௌம்யப்ராந்தே ச வாஸ்த்வீஶாநே து ஸுஸம்ஸ்க்ருதே ||

அதாஷ்டதீபஸம்யுக்தே வஸ்த்ரைஶ்ச பரிவேஷ்டிதே |
ஸர்வமங்கலஸம்யுக்தே ஶாலிதாந்யாஸ்த்ருதே ஶுபே ||

ஸ்தண்டிலே சண்டிதம் க்ருத்வா மண்டூகம் வா ததஃபரம் |
விந்யஸ்ய தேவாந் ப்ரஹ்மாதீந் ஶ்வேததண்டுலதாரயா ||

ஆராத்ய மங்கலவாத்யைஃ புவநாதிபதிம் ஜபேத் |
தேவதாப்யோ பலிம் தத்த்வா தத்தந்நாம்நா யதாவிதி ||௧௩௰||

ஸ்தபதிஃ கும்பாந் கந்தஸ்ய பூர்ண பூர்ண ஸரத்நகாந் |
ஸூத்ரவஸ்த்ராதிகஸம்வேஷ்டிதாந் வஸ்த்ரஸஹிரண்யகாந் ||

வீட்டின் வடக்குப் பக்கத்தில், நன்கு சுத்தம் செய்து, மண்டபத்தை கல்பித்து, அதில் நான்கு (4) தீபங்கள் வைத்து, நான்கு பக்கங்களிலும் வஸ்திரத்தினலே சுற்றி, ஸகலமங்கள திரவியங்களையும் வைத்து, சுபகரமான சுத்தமான சம்பாநெல்லைப் பரப்பி, அந்த ஸ்தண்டிலத்தில், சண்டிதபதம், அல்லது மண்டூகபதத்தை கல்பிக்க வேண்டும். அதன் பிறகு வெளுப்பான தண்டுல தாரையினலே, பிரம்ஹாதிதேவதைகளை விந்யாஸம் செய்ய வேண்டும். அவர்களை ஆராதித்து, புவநாதிபதியை ஜபிக்க வேண்டும். (புவநாதிபதியின் ஜபத்தை செய்யவேண்டும்.) பிறகு,

தேவதைகளுக்கு, அந்தந்த நாமாக்களினலே விதிப்படி பலி கொடுக்கவேண்டும். 130

பிறகு, ஸ்தபதியானவன், நல்ல கந்தோதகங்களினலே நிறப்பப்பட்டவைகளும் பஞ்சரத்னங்களுடன் கூடியவை களும், ஸூத்திரம்-வஸ்திரம்-கூர்சங்களுடன் கூடியவை களும், மூடப்பட்டவைகளும், ஸுவர்ணத்துடன் கூடியவை

ஸஸூத்ராந் வஸ்த்ரஸம்யுக்தாந் ஸாபிதாநாந் ஸஹோதகாந் |
உபபீடாம்ஶதேவாநாம் (பாம்ஶஸ்த) ஸ்வஸ்வநாம்நா ஹ்ருதயாய ச ||

ப்ரணவாதிநமோந்தேந நாமாத்யைஶ்ச யஜேத் க்ரமாத் |
ப்ரக்ஷால்ய பஞ்சகவ்யேந நவரத்நகுஶோதகை꞉ ||

இஷ்டகாஸ்து யதா கீலம் ஸூத்ரைஸ்தாம் வேஷ்டயேத் க்ரமாத் |
கும்பஸ்ய தக்ஷிணே ஶுத்தஶாலி ஸ்தண்டிலோபரி ||௧௩௪||

ஆராத்ய கந்தபுஷ்பாத்யைர் பலிம் தத்வா யதாவிதி |
இஷ்டகாஶ்சைவ கீலாம்ஶ்ச வேஷ்டயேச்சுபவஸ்த்ரகை꞉ ||

ஶ்வேதவஸ்த்ராஸ்தரம் க்ருத்வா தஸ்யோர்த்வே த்வாஸ்தரேத் ஶுசி꞉ |
ஸ்ருவதீர்க்கவேஷ்டநாத்யை꞉ ஶாகுநாத்யாநநேந து꞉ ||௧௩௫||

களும், லக்ஷணமானவைகளுமான ஐந்து ஐந்து கலசங்களை வைத்து, உபபீடாம்ச தேவதைகளை, பிரணவாதியாகவும் நமோந்தமுமான அவர்களின் நாமாக்களினாலே, கந்தாதிகளினாலே முறையே பூஜிக்க வேண்டும்.

கீலத்தைப்போல, இஷ்டகைகளை பஞ்சகவ்யத்தினாலேயும், நவரத்னங்களுடன் கூடிய குசோதகத்தினாலேயும், அலம்பி, ஸூத்திரங்களினாலே முறையே வேஷ்டனம் செய்யவேண்டும்.

கும்பத்திற்கு தென் பக்கத்தில் சுத்தசாலீ ஸ்தண்டிலத்தில் கந்தபுஷ்பாதிகளினாலே ஆராதித்து, முறையுடன் பலி கொடுத்து, இஷ்டகைகளுடன் (கற்களுடன்) கீலங்களையும் (முளைகளையும்) சுபகரமான வஸ்திரத்தினாலே சுற்ற வேண்டும். 135

பிறகு வெளுப்பான வஸ்திரத்தை விரித்துப்போட்டு

𑌸𑌿𑌤𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌪𑌰𑌿𑌧𑌾𑌨𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑍀𑌯𑍋 𑌹𑍇𑌮𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑍀𑌯𑌕𑌃 ।
𑌪𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌪𑌯𑍋 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍌 𑌉𑌪𑍋𑌷𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌥𑌪𑌤𑌿𑌸𑍍𑌸𑍁𑌧𑍀𑌃 ॥ ௧௩௭ ॥

𑌕𑌲𑌶𑌸𑍍𑌯𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑍇 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑍇 𑌸𑌿𑌤𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌪𑌰𑌿𑌸𑍍𑌤𑍃𑌤𑍇 ।
𑌤𑌤𑌃 𑌶𑍁𑌭𑌾𑌹𑍇 𑌶𑍁𑌭𑍇 𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌕𑌰𑌣𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑍇 ॥ ௧௩௮ ॥

𑌸𑍁𑌮𑍁𑌹𑍂𑌰𑍍𑌤𑍇 𑌸𑍁𑌲𑌗𑍍𑌨𑍇 𑌚 𑌸𑍍𑌥𑌪𑌤𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌕𑍇𑌨 𑌤𑍁 ।
𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌲𑌹𑌾𑌰𑌾𑌦𑌿𑌕𑌟𑌕𑍋𑌰𑍍𑌮𑌿𑌕𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑍀𑌯𑌕𑍈𑌃 ॥ ௧௩௯ ॥

𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌙𑍍𑌗𑌭𑍂𑌷𑌣𑍈𑌰𑍍𑌹𑍇𑌮𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑍈𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌃 ।
𑌹𑍇𑌮𑌯𑌜𑍍𑌞𑍋𑌪𑌵𑍀𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌨𑌵𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌪𑌰𑌿𑌚𑍍𑌛𑌦𑌃 ॥ ௧௪௦ ॥

𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑌾𑌨𑍁𑌲𑍇𑌪𑌨𑌶𑍍𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑌸𑌿𑌤𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌶𑌿𑌰𑌾𑌃 𑌶𑍁𑌚𑌿𑌃 ।
𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌯𑌥𑌾𑌤𑌥𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 [illegible] ॥

அதன்மேலே தர்பைகளைப்பரப்பி, அதில் அவைகளை வைக்கவேண்டும்.

அதற்குப் பிறகு புத்திமானுன [?] ஸ்தபதியானவன், சுத்தனாக இருந்து கொண்டு, நன்கு அலங்கரித்துக் கொண்டு, வெளுப்பு மாலையைதரித்துக் கொண்டு, வெளுப்பான வஸ்திரம் உத்தரீயங்களை தரித்துக்கொண்டு, சுவர்ண மோதிரத்தை தரித்துக்கொண்டு, இரவில் சுத்தமான பாலை குடித்துவிட்டு, உபவாசமாக இருக்க வேண்டும். 137

பிறகு, நிர்மலமான பிரபாத (வெடியும்) காலத்தில், கலசத்திற்கு வடக்குப் பக்கத்தில், வெண்மையான வஸ்திரத்தை விரித்து, சுபகரமான நக்ஷத்திரம், சுபமான கரணம், சுபமான முஹூர்த்தம், சுபமான லக்னத்தில், ஸ்தபதியானவன், ஸ்தாபகனேடுகூட [?], புஷ்பம்-குண்டலம்-ஹாராதிகள் – கடகம் – மோதிரம் – சுவர்ண நிர்மிதமான பஞ்சாங்கங்களினுல் அலங்காரம் செய்துகொண்டு, சுவர்ண யஞ்ஜோபவீதத்தைத் தரித்துக்கொண்டு, புதிதான வஸ்தி

ஸஸாகரம் ஸதிக்கஜம் ச அநந்தஸ்யோபரிஸ்திதம் |
ஸ்ருஷ்டிஸ்திதிலயாதாரம் புவநாதிபதிம் ஜபேத் ||௧௪௨||

ஸ்நாபயித்வேஷ்டகா: ஸம்யக் பூர்வோக்தை: கலஶோதகை: |
கந்தபுஷ்பைஶ்ச தூபதீபஸமர்சிதை: ||௧௪௩||

பலிம் தத்வா யதாந்யாயம் ஜயஶப்தாதிமங்களை: |
விப்ரஸ்வாத்யாயகோஷைஶ்ச ஶங்கபேர்யாதிநிஸ்வநை: ||

ஸ்தாபயேதிஷ்டகா: ஸம்யக் பூர்வதக்ஷிணத: க்ரமாத் |
ஶிகராக்ரே விமாநஸ்ய ம(த்யா)ம் ஊர்த்வதலாக்ரகே வா ||

ரங்களை தரித்துக்கொண்டு வெண்மையான சந்தனத்தைப் பூசிக்கொண்டு, வெளுப்பான புஷ்பத்தை தலையில் வைத்துக்கொண்டு, சுத்தனுக, திக்கஜங்களுடன் கூடியதும், சமுத்திரங்களுடன் கூடியதும், பெரிய மலைகளுடன் கூடியதும், அநந்தனுடைய சிரஸ்ஸில் இருப்பதுமான, பூமி முழுவதையும் தியானம் செய்து, ஸ்ருஷ்டி-ஸ்திதி-லயம் இவைகளுக்கு ஆதாரமான புவநாதிபதியை ஜபிக்க வேண்டும். 142

கற்கள்—முனைகள், இவைகளை, முன்பு கூறப்பட்ட கலசோதகத்தினுலே, ஸ்நானம் செய்து (நன்கு நனைத்து) கந்தம்-புஷ்பம்—தூபம்-தீபம் இவைகளினுலே ஆராதித்து, முறைப்படி பலி கொடுத்து, ஜயசப்தம் முதலான மங்கள சப்தங்களுடன், பிராம்ஹணர்களின் ஸ்வாத்தியாய கோஷங்களுடன், சங்கம்—பேரிகை—முதலிய வாத்திய கோஷங்களுடன், இஷ்டகை (கல்) களை, கிழக்கு, தெற்கு, என்ற முறையில், நன்கு ஸ்தாபனம் செய்ய (வைக்க) வேண்டும். 144½

வைக்கப்படும் இஷ்டகைகள், சிகரத்தின் அக்ரம் (உச்சி) விமானத்தின் அக்ரத்திலுள்ள (உச்சியிலுள்ள)

ஶிகரத்ர்யம்ஶமாவஸானே வாம்புஜாதத: ।
ததாத்யாத் ஸ்தூபிகாயாஸ்து கீலஸ்யைவோச்ச்ரயம்
ப்ரமாணம் ஸ்யாத் ||௧௪௬||

பூர்வமேவேஷ்டகாஸ்தானம் நிஶ்சித்ரம் து த்ருடீக்ருதம் ।
தன்மத்யே நவ ரத்னானி வின்யஸேத்து யதாக்ரமம் ||௧௪௭||

மாஹேந்த்ரே மரகதம் வித்யாத் வைடூர்யம் வஹ்நிகோசரே ।
இந்த்ரநீலம் து யாம்யாயாம் மௌக்திகம் நிர்ருதௌ ஸ்ம்ருதம் ||

வாருணே ஸ்பாடிகம் வித்யாத் மஹாநீலம் ஸமீரணே ।
வஜ்ரம் து ஸௌம்யதிஶி ஸ்யாதைஶான்யாம் து
ப்ரவாலகம் || ௧௪௯ ||

மாணிக்யம் மத்யதேஶே ஹாடகம் ச விநிக்ஷிபேத் ।

பத்திரத்தின் மத்தியம், அல்லது சிகரத்தின் மூன்றில் ஒரு பாகம், அல்லது நான்கில் ஒரு பாகத்தில் அம்புஜத்திற்குக் கீழே, இருக்கவேண்டும்.

அந்த இடம் முதல், ஸ்தூபியின் உயரம், (எவ்வளவு இருக்கின்றதோ, அவ்வளவு) கீலத்தின் நீளம் அளவிட்டுக் கொள்ளவேண்டும். 146

இஷ்டகைகளை வைப்பதற்கு முன்னமே, இஷ்டகைகளை வைக்கவேண்டிய இடத்தை, துவாரமில்லாமல் திடப் படுத்தவேண்டும். அதன் நடுவில், நவரத்தினங்களை கிரமமாக வைக்கவேண்டும். 147

கிழக்கு திக்கில் மரகதம், அக்கினி திக்கில் வைடூரியம், தெற்கு திக்கில் இந்திரநீலம், நிருருதி திக்கில் முத்து, மேற்கு திக்கில் ஸ்டிகம், வாயு திக்கில் மஹாநீலம், வடக்கு திக்கில் வஜ்ரம், ஈசானிய திக்கில் பவழம், மத்திய பாகத்தில்

ரஸோபரஸபீஜேஷு தாந்யாந்யௌஷதயாநி ச ||௧௫௦||

தடூர்த்வே ஸ்தூபிகாகீலம் ஸ்தாபயேதசலம் ஸமம் |
தஸ்யோத்தரே [illegible] மஹாத்வஜம் ||௧௫௧||

[illegible] க்ஷௌமவஸ்த்ரைர்வா [illegible]
[illegible] |
[illegible] ||

ஸம்ஸ்ப்ருசேத் யதி ஸர்வேஷாம் ப்ராணினாம்
ஸம்பத்ப்ரதம் |
[illegible] ||

மாணிக்கமும் தங்கமும், என்று முறையே இவைகளை வைக்கவேண்டும்.

ரசபதார்த்தங்கள், உபரசங்கள், விதைகள், தானியங்கள், ஓஷதிகள், இவைகளையும் வைக்கவேண்டும்.

அதற்குமேலே, ஸ்தூபிகையின் கீலத்தை, அசையாமலும், சமமாகவும் வைக்கவேண்டும். 150½

அதன் வடக்குப்பக்கத்தில், பட்டு வஸ்திரங்களினுலாவது, அழகான பஞ்சுவஸ்திரங்களினுலாவது, பிணைக்கப்பட்ட, மஹாதுவஜத்தை பூமிதலம் வரையில் தொங்கவிடவேண்டும்.

அந்த துவஜமானது, அங்கிருந்து, வடக்கு கிழக்கு ஆகிய இரண்டு திக்குகளையும், அதாவது, வட கிழக்கு திக்கைத் தொட்டிருக்க வேண்டும். (வடக்கிலிருந்து, ஈசானிய திக்கு வரையில் நீண்டிருக்க வேண்டும். அவ்விதமிருந்தால், அது, சகல பிராணிகளுக்கும், (ஜனங்களுக்கும்) சகலவிதமான சம்பத்துக்களையும் நிறைந்திருக்கச் செய்யும். (அவ்விதமிருந்தால் சகல ஜனங்களும், சகலவிதமான செல்வமும் நிறைந்தவர்களாக இருப்பார்கள்.) 152½

चतुर्दिक्षु चतुर्गास्तु सवत्साः सन्निवेशयेत् ।
द्वारालङ्करणं कुर्यात् सद्विचित्राम्बरैर्नवैः ॥ ௧௫௪ ॥

यजमानो विशुद्धात्मा प्रणम्य शिरसा गुरुम् ।
विमानस्तूपिका स्तम्भ द्वारालङ्करणानि च ॥ ௧௫௫ ॥

वस्त्राणि धनधान्यानि पशूनपि सवत्सकान् ।
तुष्ट्या स्थपतये दद्यात् शेषान् भक्त्या तु तर्पयेत् ॥

एवं मुनिवरैः प्रोक्तं प्रासादानां तु मूर्धनि ।
हर्म्याणां गर्भसंयोगे नेत्रभित्तौ तलान्तरे ॥

मण्डपे मध्यदेशे तु [illegible] ।

பவநம், (சிகரம்) ஸ்தூபிகீலம், இவைகளை, சுத்தமான (வெளுப்பான) பட்டு வஸ்திரங்களினுலே சுற்றி, நான்கு திக்குகளிலும், கன்றுகளுடன்கூடிய நான்கு பசுக்களை நிறுத்தி வைக்கவேண்டும். விசித்திரமான புதிய வஸ்திரங்களினுலே, துவாரத்தை அலங்காரம் செய்யவேண்டும்.

(பிறகு) யஜமானன், விசுத்தமான மனதுடன், குருவை நமஸ்கரித்து, விமானம், ஸ்தூபி, ஸ்தம்பம், துவாரம், இவைகளின் அலங்காரங்களையும் வணங்கி, வஸ்திரங்கள், தனம், தானியம், கன்றுகளுடன் கூடிய பசுக்கள், இவைகளை, சந்தோஷத்துடன் ஸ்தபதிக்குக் கொடுத்து, மற்றவர்களையும் பக்தியுடன் திருப்திசெய்து வைக்க வேண்டும். 156

இவ்விதமாக முனிவர்கள், பிராசாதங்களின் சிரஸ்ஸின் (சிகரங்களின்) நிர்மாணவிதியைக் கூறியிருக்கிறுர்கள்.

ஹர்மியங்களில் கர்பசம்யோகத்திலும், நேத்திரபித்தியில் தலாந்தரத்திலும், மண்டபத்தில் மத்திய தேசத்திலும்,

வ்ராஸாஷவகஂ ஷ்ாதவ்யம் ஜொவுராணாம் து உவ்யஂதீ ||

ஸவம் து விபி நா ஸஜ்யகஂ ஸம்வஸம் ஸம்வஷாம் வஷீ |
யெந யகஂ கஂஉ அாரஜ்பஉாஷள தஷவஸாகெ ||கருகூ||

தநெவ நிஷ்தம் கஉ ஸ்ரீஸௌஹா மூாயுரெயஂதீ |
தஸ்ாஹாவெ து தகஂவுதுஃ ஶிஷெ்ா வா தம்
முரம் வடெ || ககூ0 ||

ஜ்விஸ்வா தஜி பாடெந ஸவஂகஉ ஸஉாஅரெகஂ |
அஜ்ஞாநாகஂ ஸ்வரிதெநாவி யஜ்ஞஸ்யந ஹாவிதஂ |
கரொதி ஷ்ாஸிநம் ஸீவ்ருஉஜ்யெதி ஹ நிஷ்யஃ ||ககூக||

சபை முதலியவைகளில் அம்புஜத்திற்குக் கீழேயும், பிராசாதத்தைப்போல் கல்பிக்க வேண்டும். கோபுரங்களுக்கு சிரஸில் கல்பிக்கவேண்டும். இவ்விதமாக விதியுடன் நன்கு கல்பிக்கப்பட்டால், அது, சகலவிதமான சம்பத்துக்களுக்கும் இருப்பிடமாகும். 159½

எந்தக் காரியமானது, எவனாலே, ஆதியில் துவக்கப்பட்டதோ, அவனாலேயே, அந்தக் காரியமானது, அதன் முடிவிலும் காரியம்செய்து முடிக்கப்பட்டால், அது ஐசுவரியம்-சௌபாக்கியங்களை விருத்திசெய்வதாகும்.

அவன் இல்லாவிட்டால், அவனுடைய புதல்வன், அல்லது, அவனுடைய சீடன், அந்த குருவை படத்தில் வரைந்து வைத்துக்கொண்டு, அவனுடைய உத்தரவின் பேரில்(செய்வதாகக்கருதிக்கொண்டு), எல்லாகாரியங்களையும் செய்யவேண்டும்.

அறியாமையினாலாவது, வேகமாகவாவது, எந்தக் காரியமானது, மற்றொருவனாலே (வேறுவிதமாக) கல்பிக்கபடுகின்றதோ, அது, இவ்வுலகத்தில், யஜமானனை, சீக்கிரமாக, வேறுவிதமாக, (இருந்த நிலையிலிருந்து மாறியவனாக) செய்து விடும், நிச்சயம். 161

ஶ்ருங்காத்யம் க்ருதவாந் விதிம் யதாவத்
க்ருதவாநேவ கரோதி நிஷ்டிதாந்தம் |
அதவா விதிரந்யதா பவேச்சேத்
அஶுபம் ஸ்வாமிநமந்யதா கரோதி || ௧௬௨ ||

எவம் க்ரீவாலங்க்ருதம் புஷ்கராபம்
மாநம் முக்யாநாம் ஶிவாவஹம் லக்ஷணம் ச |
யுக்த்யா பவேச்ச்ரேஷ்டம் கராளாதிபந்தம்
ப்ரோக்தம் ஸம்யக் மூர்தேஷ்டகா பந்தமித்யேவ ||௧௬௩||

கதிரஸாஸஸாலஸ்தபகாஶோகவ்ருக்ஷா:
பநஸதிமிஸ(ஶ)நிம்பா: ஸப்தபர்ணாஶ்ச ஸர்வே |

சிகரத்தை எந்த விதியின் பிரகாரம் முதலில் செய்து வந்திருக்கிறோமோ, அதே விதியின்படி, அதன் முடிவுவரையில் செய்யவேண்டும். அல்லாமல் வேறு விதியின்படி செய்யப்பட்டால், அது, அசுபத்தையுண்டுபண்ணும் எஜமானனை மாற்றிவிடும். (சிகரத்தை, ஆரம்பம் முதல் மூர்தேஷ்டகை வரையில் ஒரே விதமான விதியின்படி செய்ய வேண்டும். ஆரம்பத்தில் ஒருவிதமாகவும், முடிவில் மற்றொருவிதமாகவும் செய்யக்கூடாது. அவ்விதம் வேறு விதமாகச்செய்தால், அசுபத்தையளிக்கும். யஜமானனை தன் னிலையிலிருந்து மாற்றிவிடும்). 162

இவ்விதமாக, க்ரீவாலங்காரம்-புஷ்கராபம், மல்லமானம், கராளம் முதலியபந்தங்கள், மூர்தேஷ்டகாபந்தம், இவைகள், யுக்தியுடன் நன்றாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. 163

கருங்காலி - ஆச்சாமரம் - ஸாலம் - ஸ்தபகம் - அசோகம் பலா - திமிசை - வேம்பு - ஏழிலைப்பாலை - பருஷம் - வகுளம் -

ஸாராஶ்ச பகுலோ வஹ்நி: க்ஷீரிணீ த்ருடஸாரகா:
ஸாந்த்ரஸாரமஹாஸாரா: ஸ்தூபிகீலா: ப்ரகீர்த்திதா: ||

அத ஹர்ம்யே ஸமாப்தே து(ஸு)ஷ்டே ததா
யஜமானோ(அ)பி குருஸ்தஸ்ய வர்த்தகி: |
உதகயனே ஶுபர்க்ஷே ச ஶுக்லபக்ஷே
ஜலஸம்ப்ரோக்ஷணகர்மாரபேத் || ௧௬௫ ||

நவஸப்தத்ரிபஞ்சாஹே ராத்ரௌ
விதிநா அங்குரார்ப்பணம் சரேத் |
ஸௌம்யைஶான்யாம் ப்ரதேஶே து
ஸ்நாபநார்த்தம் மண்டபம் ப்ரகல்பயேத் || ௧௬௬ ||

நவஸப்தாஷ்டபஞ்சாஹே மாத்ரகம்
ஸஹோத்ஸவம் நவஸ்ய ப்ரோக்ஷிதம் |

(மஹிழமரம்) வன்னி - க்ஷீரிணீ (பாலுள்ளமரம்) இந்த விருக்ஷங்களும், மிகவும் அழுத்தமாகவும், வலுவுள்ளதாக வும் இருக்கின்ற மரங்களும் ஸ்தூபிகீலத்திற்குரியவை களாகும் என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றன. 164

ஹர்மியமானது முழுமையும் கட்டிப்பூர்த்தியடைந்த பிறகு, யஜமானன் - குரு - வர்தகி, (சில்பி) இவர்கள், உத்தராயணத்தில், சோபனமான நக்ஷத்திரம், சுபகர மான பக்ஷத்தில், ஜலசம்பிரோக்ஷணகர்மாவைத் துவக்க வேண்டும். 165

ஒன்பது (9) ஏழு (7) மூன்று (3) அல்லது ஐந்து (5) ராத்திரிகளில், அங்குரார்பணத்தைச் செய்யவேண்டும். (அதற்காக) அந்த பவனத்தின் வடகிழக்கு திக்கில், அதி வாசம் செய்வதற்குத் தகுந்த மண்டபத்தைக் கல்பிக்க வேண்டும். 166

ஸவிதாநம் ஸவஸ்த்ரைர் பரிவேஷ்டிதம் |
ஸுமநோஜ்ஞம் ஸிதபுஷ்பைஶ்ச ஶோபிதம் || கசுஎ ||

தஸ்ய மத்யே து ஶாலீபி: ஸ்தண்டிலம் கல்பயேத்தத: |
அஷ்டாஷ்டபதம் ந்யஸ்ய ப்ரஹ்மாதீந் வஸ்துநாயகாந் ||

ஶ்வேததண்டுலதாராபி: விந்யஸ்யாப்யர்ச்ய புஷ்பகை: |
கந்தைர்தூபைஶ்ச தீபைஶ்ச பலிம் தத்வா விதாநத: ||

தஸ்யோர்த்வம் வஸ்த்ரைஶ்சைவ கலஶாந் ஸுஶோபிதாந் |
ரத்நஹேமஸமாயுக்தாந் ஸஸூத்ராந் ஸாபிதாநகாந் ||

அந்த மண்டபமானது, ஒன்பது, (9) ஏழு (7) அல்லது ஐந்து (5) முழத்தில் சதுரச்ரமாக (சச்சதுரமாக) வும், எட்டு (8) கால்களுடையதாகவும், புதிதான வஸ்திரத்தினாலே அலங்காரம் செய்யப்பட்டதாகவும், விதானத்துடன் கூடியதாகவும், அழகான வஸ்திரங்களினாலே சுத்தப்பட்டதாகவும், மனோஹரமாகவும், வெளுப்பான புஷ்பங்களின் சோபையுடன் கூடியதாகவுமிருக்கவேண்டும். 167

அந்த மண்டபத்தின் மத்தியில், சம்பா நெல்லினாலே, ஒரு கோலளவுக்கு திட்டாணியைக் கல்பித்து, அதன்மேலே அஷ்டாஷ்ட பதத்தை (81 பதத்தை) வைத்து, (கல்பித்து) பிரம்ஹா முதலிய வஸ்து (வாஸ்து) நாயகர்களை, வெளுப்பான தண்டுல (அரிசி) தாரையினாலே வைத்து, புஷ்பம், கந்தம், தூபம், தீபம் இவைகளினாலே பூஜை செய்து, விதிப்படி பலிகொடுத்து, அதன்மேலே,—

வஸ்திரங்களினால் அலங்காரம் செய்யப்பட்டவைகளும், ரத்னங்களுடனும் சுவர்ணத்துடனும் கூடியவைகளும், நூல், சுத்தப்பட்டவைகளும் மேலே மூடப்பட்டவைகளும், களங்கமற்றவைகளும், (களங்கம்—குற்றம் அல்லது அழுக்கு) துவாரமில்லாதவைகளும், சுவர்ணத்துடன்

[illegible] |
[illegible] ||௧௭௧||

[illegible] |
[illegible] ||

[illegible] |
[illegible] ||௧௭௨||

[illegible] |
[illegible] ||

[illegible] |
[illegible] ||

ஜலத்தினலே நிரப்பப்பட்டவைகளுமான ஐந்து ஐந்து கலசங்களை, உபபீட பதங்களில் வைத்து, அவைகளை, ஓம்காராதியும், நமோந்தமுமான அந்தந்த தேவதா நாமாக்களினலே பூஜித்துவைக்கவேண்டும்.

அதன்பிறகு, அந்த கலசங்களுக்கு வடக்குப்பக்கத்தில், தர்பாசனம் பரப்பப்பட்டதும், நான்கு தீபங்களுடன் கூடியதும், சகலவிதமான மங்களங்களுடன் சோபிப்பதுமான இடத்தில், பரிசுத்தமான மனதுடையவனும், சுத்தாத்மாவுமான ஸ்தபதி, சுத்தமான பாலைக் குடித்து, விரதமாக இருந்துகொண்டு, இரவில் உபவாசமிருக்கவேண்டும்.

பிறகு பிராசாதத்தின் (அந்தக் கட்டிடத்தின்) முன் பக்கத்தில், விதிப்படி யாக மண்டபத்தைக் கல்பிக்க வேண்டும். 174

அந்த யாக மண்டபமானது, நான்கு துவாரங்கள் (வாயில்கள்) உள்ளதாகவும், நான்கு தோரணங்களுடைய்தாகவும், வஸ்திரங்களினலேயும், தர்ப மாலைகளினலேயும்,

𑌤𑌨𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌵𑍇𑌦𑌿𑌕𑌾𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌂𑌶𑌭𑌾𑌗𑌤𑌃 ।
𑌚𑌤𑍁𑌰𑌶𑍍𑌰𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌿𑌕𑍍𑌷𑍁 𑌵𑌿𑌦𑌿𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵𑌶𑍍𑌵𑌤𑍍𑌥𑌪𑌤𑍍𑌰𑌵𑌤𑍍 ॥௧௭௬॥

𑌶𑌕𑍍𑌰𑍇𑌶𑌾𑌨𑌯𑍋𑌰𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌮𑌷𑍍𑌟𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌮𑍇𑌖𑌲𑌾𑌸𑌮𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌏𑌕𑌮𑍇𑌖𑌲𑌯𑌾𑌥𑌵𑌾 ॥ ௧௭௭ ॥

𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌕𑍋 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌪𑍈𑌸𑍍𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌨𑌾 𑌹𑍋𑌮𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ।
𑌶𑌾𑌲𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌣𑍍𑌡𑌿𑌲𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑍇𑌦𑌿𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌚𑌕𑍍𑌷𑌣𑌃 ॥௧௭௮॥

𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑌂 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌬𑍀𑌜𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌮𑌨𑍁𑌸𑍍𑌮𑌰𑌨𑍍 ।

சந்தணம்—புஷ்பங்களினுலேயும் அலங்காரம் செய்யப்பட்டதாகவும், இருக்கவேண்டும். 175

அதன் மத்தியில் அந்த யாக-மண்டப விஸ்தாரத்தில், மூன்றில் ஒரு பங்கு அளவுள்ளதாக வேதிகையைக் கல்பிக்க வேண்டும். அந்த வேதிகையானது, நான்கு திக்குகளிலும் சதுரச்ரமாகவும், விதிக்குகளில் அரச இலையைப் போலவுமிருக்கவேண்டும். 176

இந்திர திக்கு, ஈசான திக்கு, இவைகளின் நடுவில், அஷ்டாசிரமாக குண்டமிருக்கவேண்டுமென்று, கூறப்பட்டிருக்கின்றது. அந்த குண்டமானது, மூன்று மேகலைகளுடனுவது, அல்லது ஒரு மேகலையுடனுவது இருக்கவேண்டும். 177

அந்த குண்டத்தில், ஸ்தாபகன், மூர்த்தி அதிபர்களுடன்விதிப்படி ஹோமம் செய்யவேண்டும்.

சமர்த்தனுக இருப்பவன், வேதியின் மத்தியில், சம்பா நெல்லினுலே ஸ்தண்டிலத்தை (திட்டாணியை) கல்பித்து, பீஜ மந்திரத்தை ஸ்மரித்துக்கொண்டு, மூர்த்தி கும்பத்தை பிரதிஷ்டை செய்யவேண்டும். 178

[illegible]
[illegible] ||கஎங||

[illegible] ஜாதவேதஸம் [illegible]
[illegible] ||

[illegible]
[illegible]
[illegible] ||கஎச||

[illegible]
[illegible] ||

[illegible]
[illegible] ||கஎரு||

ஸ்தாபகன், பிராசாதத்தின் (யாகமண்டபத்தின்) நான்கு திக்குகளிலும், விருத்த குண்டத்தில் அக்னியை திருப்தி செய்து, வஸித்துவர வேண்டும்.

பிறகு விமானத்தின் அடிமுதல், ஸ்தூபி வரையில்; வஸ்திரத்தைச் சுத்தவேண்டும்.

ஸ்தூபி கீலத்தை, தர்பைகள் பரப்பப்பட்ட புதிய வஸ்திரங்களினாலே அலங்காரம் செய்யவேண்டும். 180½

பலிஹரணத்திற்கான அன்னம், பாயஸான்னம், முத்கான்னம், (பயத்தம்பருப்புப் பொங்கல்) யவான்னம், கிருஸரான்னம், (எள்ளும் வெல்லமும் கலந்த அன்னம்) குளான்னம், (சர்க்கரைப்பொங்கல்) சுத்தான்னம், பீத வர்ணமான (மஞ்சள்) அன்னம், கருப்பு நிறமான அன்னம், சிவப்பு நிறமான அன்னம், இவைகளைத் தங்கப்பாத்திரத்தில் வைத்துக்கொண்டு,—

தயிர்—பால்—நெய்—தேன்—ரத்னம்—புஷ்பம்—அக்ஷதை

யாநயித்வாம்பு³நீராத்³யை வாஸ்துதே³வப³லிம் சரேத் ।
தத꞉ ப்ரபா⁴தே விமலே நக்ஷத்ரகரணாந்விதே ||கஅச||

ஸுவஸ்த்ரவேஷ꞉ ஸ்த²பதி꞉ பஞ்சாங்க³பூ⁴ஷண꞉ ।
த்⁴ருதஹாடகயஜ்ஞோபவீத꞉ ஶ்வேதாநுலேபந꞉ ||கஅரு||

ஶ்வேதபுஷ்பஶிரா꞉ ப்ராவ்ருதோஷ்ணீஷாஹதவஸ்த்ரயுக் ।
தி³ங்மூர்த்திவர்ஜம் ஸர்வாஸாம் சக்ஷுர்மோக்ஷணம் விதி⁴நா சரேத் ||

ஸ்நா(ஸ்தா)பயேத் கலஶாம்போ⁴பி⁴ராதௌ³ ஸகலவாஸ்துகை꞉ ।
ப்ரபூஜ்ய ஹேமயா தத்ர ஶலாகயா நயநோந்மீலநம் ||கஅஎ||

—ஜலம், இவைகளுடன், வாழைப்பழத்துடன் கூடிய பாத்திரம், இவைகளை, மற்ற சில்பிகளைக்கொண்டு தூக்கி வரும்படி செய்து, ஸகல மூர்த்தியின் எதிரில் வைத்துவிட்டு, இரவில் வாஸ்து தேவபலியைச் செய்யவேண்டும்.

பிறகு சுபகரமான நக்ஷத்திரம் கரணத்துடன் கூடிய நிர்மலமான பிரபாத (உதய) காலத்தில், சிறந்த வேஷத்துடன் கூடிய ஸ்தபதி பஞ்சாங்க பூஷணங்களுடன், சுவர்ண யஜ்ஞோபவீதத்தை தரித்துக்கொண்டு, வெளுப்பான சந்தனத்தைப்பூசிக் கொண்டு, வெளுப்பான புஷ்பத்தை சிரத்தில் தரித்துக்கொண்டு, தலைப்பாகையை தரித்துக்கொண்டு, புதிதான இரண்டு வஸ்திரங்களை தரித்துக்கொண்டு, திசாமூர்த்திகளைத்தவிர, மற்ற மூர்த்திகளுக்கு, விதியுடன் சக்ஷுர்மோக்ஷணத்தைச் செய்ய வேண்டும். (கண்திறக்கவேண்டும்). 186

கலசதீர்த்தத்தினாலே, (முதலில் சகல மூர்த்திகளை) ஸ்நானம் செய்துவைத்து, கந்தம், புஷ்பத்தினாலே பூஜிக்க வேண்டும்.

லிகித்வா தீக்ஷ்ணஶஸ்த்ரேண நேத்ரத்ரயமதோ லிகேத் |
ஶுக்லாதி நவவஸ்த்ரேண ப்ராஹ்மணாந் தாந்யஸம்சயாந் ||

தேநும் ஸவத்ஸாம் கந்யாம் ச தர்ஶயித்வா யதாக்ரமம் |
விமாநம் சாருஹ்ய ஸ்தபதி: ஸ்தாபகாஜ்ஞயா ||௧௮௯||

ஶங்ககாஹளதூர்யாதி கோஷேண ஸ்வஸ்திவாசநை: |
ஸ்தூப்யக்ராத் ப்ரக்ருத்யந்தம் சதுர்திக்ஷு மஹாத்வஜாந் ||

லம்பயேத் க்ஷௌமவஸ்த்ரைர்வா கார்பாஸைர்வா ஸ்யூதம் நவம்(வம்) |
அதோர்த்வம் ஸமந்தாத்தோயேந ஸர்வாமோதேந ச ||௧௯௧||

முதலில், கண் திறக்கவேண்டிய இடத்தில் நயந மண்டலத்தை எழுதி, பிறகு, கூர்மையான சஸ்திரத்தினலே (கத்தியினலே) மூன்று கண்களையும் எழுத வேண்டும். (திறக்கப்பட்டகண்களை) புதிய வஸ்திரத்தினலே மூடி, (பிறகு அந்த வஸ்திரத்தை எடுத்துவிட்டு), முறையே, பிராம்ஹணர்கள், தானியக்குவியல், கன்றுடன்கூடிய பசுமாடு, கன்னிகை, இவைகளை பார்க்கும்படி செய்யவேண்டும். (காண்பிக்கவேண்டும்.) 188½

பிறகு, ஸ்தபதி, ஸ்தாபகனுடைய அனுமதியுடன், சங்கம்—காஹளம்—தூர்யம் — முதலிய வாத்திய கோஷங்களுடனும், ஸ்வஸ்திவாசனங்களுடனும், விமானத்திலேறிக்கொண்டு, ஸ்தூபியின் உச்சிமுதல், (ஸ்தூபியின்) பிரகிருதி (தலம்) வரையில், நான்கு திக்குகளிலும், பெரிய துவஜங்களைத் தொங்கவிட வேண்டும். அந்த துவஜங்கள் வெண் பட்டுகளினுலாவது, பஞ்சு நூலினுலாவது நெய்யப்பட்டதாகவும் புதிதாகவுமிருக்க வேண்டும்.

அதன்மேலே சுற்றிலும், சந்தணம்—அகில்—முதலிய சகல விதமான வாசனுபதார்த்தங்களுடன் கூடிய கந்தோத

கலஶோதை: குஶாம்போபிர் கந்தாம்போபி: ஸஸம்யுத: ।
ப்ரோக்ஷயேத் ஸ்தபதி: ப்ராஜ்ஞ: புவநாதிபதே: ஜபேத் ॥ [illegible] ॥

ஶைதில்யா(தாம் விமாநா)நாம் பாஞ்சபௌதிகஸம்ஸ்ரிதாந் ।
ஸ்தூபிகும்பம் ஸுவர்ணேந தாம்ரேண ரஜதேந வா ॥

உபலேஷ்டகயா ஸுதயா யதேஷ்டம் கீலவத் ஸ்ம்ருதம் ।
ஸம்ஸ்தாப்யாசலம் யாவத் ப்ரோக்ஷயேத் கந்தவாரிணா ॥

விமாநாதவரோஹ்யாத கர்பகேஹம் ச மண்டபம் ।
ப்ரோக்ஷயித்வாக்ரே ஸ்தித்வா நத்வா தேவம் வதேதிதம் ॥

கத்திலேயும், கலசோதகத்திலேயும், குசோதகத்திலேயும் ப்ரோக்ஷிக்க வேண்டும்.

பிறகு, புத்திமான ஸ்தபதி, புவனாதிபதியை ஜபிக்க வேண்டும்.

சைதில விமானங்களில், பஞ்சபௌதிக விமானம் வரையில் ஸ்தூபியின் கும்பமானது சுவர்ணத்தினாலாவது செம்பினாலாவது, வெள்ளியினாலாவது, கருங்கல்லினாலாவது செங்கல்லினாலாவது, சுதையினாலாவது, இஷ்டம்போல, கீலத்தைப்போலிருக்க வேண்டும்.

கும்பத்தை அசையாமலிருக்கும்படி, நன்கு ஸ்தாபிதம் செய்து, கந்தோதகத்தினாலே, ப்ரோக்ஷிக்க வேண்டும்.

பிறகு, விமானத்திலிருந்து இறங்கி, கர்பகிரஹம், மண்டபம், இவைகளை ப்ரோக்ஷித்து, எதிரில் நின்று கொண்டு, தேவதையை வணங்கி இவ்விதம் சொல்ல வேண்டும். 196

𑌧𑌾𑌰𑌾𑌪𑌾𑌤𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌲𑌿𑌲𑌪𑍍𑌰𑌕𑍋𑌪𑌾𑌤𑍍
𑌦𑌂𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌾𑌨𑌿𑌪𑌾𑌤𑌾𑌤𑍍 𑌪𑌵𑌨𑌪𑍍𑌰𑌕𑍋𑌪𑌾𑌤𑍍 ।
𑌅𑌗𑍍𑌨𑍇𑌰𑍍 𑌦𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍 𑌚𑍋𑌰𑌿𑌤𑌾𑌚𑍍 𑌚 𑌘𑍋𑌰𑌾𑌤𑍍
𑌰𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌵𑍇𑌦𑌂 𑌗𑍃𑌹𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌂 𑌚 𑌦𑍇𑌹𑌿 𑌮𑍇 ॥ ௧௯௬ ॥

𑌨𑌿𑌰𑍋𑌗𑌾 𑌮𑍁𑌦𑌿𑌤𑌾 𑌸𑌦𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌿𑌤𑌾
𑌯𑌶𑌸𑌾 𑌮𑌹𑌦𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌯𑍁𑌤𑌾 ।
𑌸𑌤𑌤𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍁𑌪𑌦𑍍𑌰𑌵𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌯𑍁𑌤𑌾
𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀 𑌪𑍃𑌥𑍁𑌜𑍀𑌵𑌤𑍁 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌵𑌿𑌧𑍇𑌃 ॥ ௧௯௭ ॥

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌃 𑌶𑌂𑌕𑌰𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃
𑌕𑍍𑌷𑍋𑌣𑍀 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌃 𑌵𑌾𑌗𑍁𑌮𑌾 𑌸𑌿𑌂𑌹𑌕𑍇𑌤𑍁𑌃 ।
𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑍇𑌦𑍇𑌵𑌪𑌤𑍍𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌨𑌾𑌂
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑍌𑌭𑌾𑌗𑍍𑌯𑌾𑌰𑍋𑌗𑍍𑌯𑌮𑌹𑍋𑌦𑌯𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑍁 ॥ ௧௯௮ ॥

ஹே தேவ! பெருமழை பெய்வதிலிருந்தும், ஜல பிரகோபத்திலிருந்தும் (ஜலம் தாருமாருக ஓடுவதிலிருந்தும்) ஆலங்கட்டிகள் விழுவதிலிருந்தும், பெருங்காத்திலிருந்தும், அக்னிதாஹத்திலிந்தும் (தீப்பிடிப்பதிலிருந்தும்), திருட்டுக் குற்றத்திலிருந்தும், இந்த கிரஹத்தைக் காப்பாற்த வேண்டும். எனக்கும் க்ஷேமத்தையளிக்கவேண்டும். 196

பூமியானது (ஜனங்கள்) வியாதியில்லாததாகவும், ஸந்தோஷமுடையதாயும், புகழினுல் பிரஸித்தி பெற்றதாகவும், பெரியதாயும், ஆச்சரியகாரமுமான வீரியமுடையதாகவும், எப்பொழுதும் உபத்திரவமில்லாத காரியங்களையுடையதாகவும், தர்மமாக ஜீவித்திருக்க வேண்டும். 197

பிரம்ஹா—விஷ்ணு-பரமேசுவரன்—சகல தேவதைகள்—பூதேவி-லக்ஷ்மி-சரஸ்வதி-துர்கை-ஜ்யேஷ்டை-விசுவதேவர்களின் பத்நிகள், இவர்கள், பிரஜைகளும், சம்பத்து,

உக்த்வைவம் ஸ்தபதி: கர்மண்யஸ்மின்னேவ ஸமாபிதே ।
ஸ்தாபகோ விதினா ஶுத்திம் குர்யாத் யாகாதிகர்மபி: ॥

ப்ரோக்ஷயித்வா கடாம்போபி: பஞ்சகவ்யை:
குஶோதகை: ।
அர்ச்சயேத்கந்தபுஷ்பாத்யை: நைவேத்யம் ச ப்ரதாபயேத் ॥

ப்ராஸாதபீஜமந்த்ரம் ச ந்யஸேத் ஸௌதாதிதேவதாம் ।
ப்ராஸாதாபிமுகே ஸ்தித்வா யஜமான: ப்ரஸன்னதீ: ॥௨௱௧॥

ஸ்தபதேர்யத்வஸ்து ஸர்வஸ்வம் க்ஷேத்ரே ஸந்தம் யத் பவேத் ।
தத் ஸர்வம் ஸம்ப்ரக்ருஹ்ணீத ஸம்ப்ரீத்யா ஸ்தாபகாஜ்ஞயா ॥

ஸௌபாக்யம், ஆரோக்யம், போகபோக்கியங்கள், இவை களையளிக்கவேண்டும். 198

இவ்விதம் சொல்லி, ஸ்தபதியின் காரியமானது இத்துடன் முடிந்தவுடன், ஸ்தாபகன், யாகாதி காரியங் களினலே, விதியுடன் சுத்திகாரியத்தைச் செய்ய வேண்டும். 199

குடத்து நீரினலேயும் பஞ்சகவ்யத்தினலேயும், குசோதகத்தினலேயும், புரோக்ஷித்து, கந்தத்தினலேயும் புஷ்பம் முதலியவைகளினலேயும் பூஜை செய்து, நைவேத்யமும் செய்யவேண்டும். 200

பிராசாத பீஜமந்திரத்தையும், சௌதாதிதேவதையை யும் நியாசம் செய்ய வேண்டும்.

பிறகு, யஜமானன், ஸ்தாபகனுடைய அனுமதியின், பேரில் நிர்மலமான மனத்துடன், பிரசாதத்திற்கு எதிர் முகமாக நின்று கொண்டு, சிரமத்துடன் கூடிய, ஸ்தபதி யின் யாதொரு ஸம்பூர்ணதர்மமுண்டோ, அது முழுமையும் பிரீதியுடன் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும். 202

ஸம்பூஜயேத் யதாசக்தி ஸ்தாபகம் ஸ்தபதிம் தத: ।
ஸம்புத்ர மித்ர களத்ரைஸ்து யஜமானோ முதா யுத: ॥

தான்யைர் வஸ்த்ரைர் பசுபிர் வாஹனைர் பூமி
தானகை: ।
தோஷயேச்ச தக்ஷாதீனன்யானபி ச கர்மணி ॥௨௱௫॥

ஸௌவர்ணைர் ஹிரண்யைர்வா வஸ்த்ரைர்வாபி
மனோஹரை: ।
விமான ஸ்தூபிகா ஸ்தம்ப மண்டபாலங்க்ருதானபி ॥௨௱௫½॥

வஸ்த்ராதீன் த்வஜம் தேனும் ப்ரீத்யா ஸ்தபதயே திசேத் ।
ஏவமேவம் க்ருதம் வஸ்து வர்தயேத் நித்யசோமாசம் ॥

ப்ராஸாதஸ்திதிமானந்த்யம் யாவத் ஸூர்யோ யுகாவதி
(ப்ராக்பவம்) ।

தனது சக்திக்கேற்றபடி, ஸ்தாபகனையும், ஸ்தபதியையும், பூஜிக்க வேண்டும். பிறகு—

யஜமானன், புத்திர—மித்திர—களத்திராதிகளுடன், சந்தோஷத்துடன், அந்தக்காரியத்தில் உதவியாக வேலை செய்தவர்களான, தக்ஷன் முதலிய மற்றவர்களையும், தனம்-தானியம்—பசுக்கள்—வஸ்திரங்கள்—வாஹனங்கள் — பூமி, இவைகளைக்கொடுத்து திரிப்தியடையச்செய்யவேண்டும்.

சுவர்ணம்-மனோஹரமான வஸ்திரங்கள், விமானம்—ஸ்தூபி—ஸ்தம்பங்கள்—மண்டபம்—இவைகளில் அலங்காரம் செய்திருந்த வஸ்திரங்கள் முதலியவைகள், துவஜம், பசு, இவைகளை, ஸந்தோஷமாக ஸ்தபதிக்குக் கொடுக்க வேண்டும். 205½

இவ்விதமாகச் செய்யப்படும் வஸ்துவானது, (பிராசாதமானது) யுகம் முடியும் வரையில் சாசுவதமாக விருத்தியடையும். 206

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

யஜமானன் இவ்வுலகத்திலும், பரலோகத்திலும் சிறந்த பலனையடைவான். நிச்சயம்.

அப்படிச் செய்யாமல் போனல், யஜமானன் அந்தப் பிராசாத நிர்மாண பலனையடையமாட்டான். 207

புதிதாக நிர்மாணம் செய்யப்பட்ட வஸ்துவில் (பிராசாதத்தில்) பூதங்கள்—பிரேதங்கள்—பைசாசங்கள்—ராக்ஷச கிரஹங்கள் (வந்து வஸிக்கத் துவங்குமாகையால், அவ்விதம், அவைகளடையாமலிருக்கும்படி செய்வதற்காக) ஆலயம் நிர்மாணமான உடனேயே சம்புரோக்ஷணம் செய்ய வேண்டும். 208

மண்டபம், சபை, ரங்க மண்டபம், விஹாரசாலை, ஹேமகர்பசபை, துலாபாரக்கூடம், விசுவ கோஷ்டம், பானீயசாலை (ஜலம் வைக்குமிடம்) தானியசாலை, சமையல் கட்டு, இந்த இடங்களுள், ஏதாவது ஓரிடத்தில், அல்லது இந்த இடங்களில், வாஸ்து தேவ பலியைக் கொடுத்து விட்டு, விதியுடன் அதிவாசம் (அதிவாசம் அவ்விடத்தில்

[illegible] ।
[illegible] ॥௨௧௨॥

[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ॥

[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ ௨௧௫ ॥

இரவு வசிப்பது) செய்து, பிறகு ஸ்தபதியானவன், சுத்தமான சரீரம் மனதுடன், பஞ்சாங்க பூஷணங்களை தரித்துக் கொண்டு, புதிய வஸ்திரம், உத்தரீயங்களைத் தரித்துக் கொண்டு சகலவிதமான வாத்திய கோஷங்களுடன், ஜல சம்பிரோக்ஷணத்தைச் செய்யவேண்டும்.

இவ்விதம் சம்பிரோக்ஷணம் செய்யும் காலமானது, உத்தராயண மாதத்திலிருப்பது உத்தமமாகும். 212

சீக்கிரமாகச் செய்யவேண்டியதாக இருந்தால், தக்ஷிணாயன காலத்தில், இவ்விதமே சம்பிரோக்ஷணம் செய்வதாகும்.

மூன்று இரவு (3 நாள்) ஓரிரவு அல்லது ஸத்யோதிவாசம் செய்வதாகும். 213

அதுவிஷயத்தில் குறைவில்லாமல் தனம் சிலவழிக்கப் பட்டால், கர்த்தா பெரும் பலனையடைவார். 214

(சீக்கிரமாக செய்யப்படும் சம்பிரோக்ஷணத்தில்) ஒரு கலசம், மூன்று கலசம், அல்லது ஐந்து கலசங்களில் ஒன்று,

ஸர்வம் ததா2 ப4வநகர்ம ஸமாப்தமேதத்
ராஜ்ஞோ ஜநஸ்ய ச க3வாம் விப4வஸ்ய வ்ருத்3த்4யை ।
யத்ரைவ வாஸ்துவிஹிதம் ந க்ருதம் விபர்யக்
தத்3வாஸ்து வாஸ்துப3லிஹீநமநர்த2த3ம் ஸ்யாத் ॥௨௧௬॥

இதி மயமதே வாஸ்துஶாஸ்த்ரே ஶிக2ரகரணப4வந
ஸமாப்திவிதா4நம் நாம அஷ்டாத3ஶோऽத்4யாய: ॥

மூன்று அல்லது ஐந்து அதி தேவதா மூர்த்திகளை பிரதிஷ்டை செய்யவேண்டும்.

இந்தக் காரியத்தை அவரவர்களுக்குறிய தந்திரங்களுடன் செய்யவேண்டும்.

மூர்த்திகளுக்குக் கீழே சுவர்ணம் நவரத்னங்களை வைக்கவேண்டும்.

கலசங்களை விதியுடன் வைக்கவேண்டும். 215

அரசன், ஜனங்கள், கோகுலம், ஐசுவரியம், இவைகளின் சமிருத்தியையுத்தேசித்து, பவன கர்ம சமாப்தியை இவ்விதம் செய்யவேண்டும்.

எந்த வாஸ்துவானது, வாஸ்துவில் செய்யவேண்டியவைகள் செய்யப்படாமலிருக்கின்றதோ, அல்லது விபரீதமாக செய்யப்பட்டிருக்கின்றதோ, வாஸ்து பலி செய்யப்படாமலிருக்கின்றதோ, அந்த வாஸ்துவானது அனர்த்தத்தையுண்டுபண்ணும். 216

சிகரகரணம் பவனஸமாப்தி விதானம் என்னும்
பதினெட்டாவது அத்தியாயம் முற்றும்.

அத ஏகோநவிம்ஶோऽத்யாய: ॥

ஏகபௌமம் சதுர்மாநம் வக்ஷ்யே ஸம்க்ஷிப்ய ஶாஸ்த்ரத: ।
த்ரிசதுர்ஹஸ்தமாரப்ய நவதிக்ஹஸ்தவிஸ்த்ருதம் ॥௧॥

தாரே ஸப்ததஶாம்ஶேऽத்யர்தம் தத்த்ரிபாதகம் ।
‡த்விகுணம் ச ததுத்ஸேதம் ஶாந்திகம் பௌஷ்டிகம்
பவேத் ॥௨॥

ஜயதம் சாத்புதம் சைவ சதுர்தோச்சாயமீரிதம் ।
சதுரம் வ்ருத்தமாயாமம் த்வ்யஶ்ரவ்ருத்தம் ஷடஶ்ரகம் ॥ ௩ ॥

பத்தொன்பதாவது அத்தியாயம்

நான்கு விதமான அளவுகளுடன், ஏக பௌமத்தை, சாஸ்திரப்படி சுருக்கமாகக் கூறுகிறேன்.

மூன்று (3) அல்லது நான்கு (4) ஹஸ்தம் (முழம்) முதல், ஒன்பது (9) அல்லது பத்து (10) ஹஸ்தம் வரையில் அகலமும், அகலத்தில் ஏழு (7) பங்கு, அல்லது பத்து (10) பங்கு, அதில் அரைப்பங்கு அதிகம், ($1\frac{1}{2}$ பங்கு) அதில் முக்கால் பங்கு, *அதைப்போலிரண்டு பங்கு, உயரமுமிருக்க வேண்டும். இவைகள், முறையே, சாந்திகம் (1) பௌஷ்டிகம் (2) ஜயதம் (3) அத்புதம் (4) என்று பெயருடையவைகளாம். இவ்விதம் நான்கு (4) விதமான உயரங்கள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. $2\frac{1}{2}$

இவைகள் சதுரம், சதுரச்ரம், (சதுரசிரம்) விருத்தம், தீர்கம், (நீண்ட விருத்தம்) துவியச்ரவிருத்தம், ஷடச்ரம்,

---

‡ த்விபாதம் இதி பாடே ஸாபேக்ஷித ஹாநி ।

*அதில் அரைப்பங்கு என்று இருக்கவேண்டுமென்று தோன்றுகிறது.

அஷ்டாஶ்ராக்ருதிஸம்யுக்தம் ஶிகரேऽபி ததைவ ச ।
ஸமம் த்ரிபாதமர்தம் வா முகமண்டபமிஷ்யதே ॥ ௪ ॥

ஸமம் தந்மண்டபம் யஸ்ய ஸாந்தராலம் ஸவேஶகம் ।
யுக்மஸ்தம்பஸமாயுக்தம் யுக்த்யா ஸர்வாங்கஶோபிதம் ॥ ௫ ॥

ஸார்தஹஸ்தம் த்விஹஸ்தம் வா ப்ராஸாதஸ்யாம்ஶமேவ வா ।
அந்தராலஸ்ய விஸ்தாரம் த்விதண்டம் தஸ்ய வேஶநம் ॥ ௬ ॥

ஸாவகாஶாந்தராலம் சேத் த்வித்ரிஹஸ்தாந்தரம் து வா ।
பார்ஶ்வே ஸோபாநஸம்யுக்தம் ஹஸ்திஹஸ்தவிபூஷிதம் ॥

அஷ்டாச்ரம், ஆகிய உருவங்களைக் கொண்டவைகளாம். சிகரத்திலும் அவ்விதமான உருவங்களையுடையவைகளேயாகும். 3½

முகமண்டபமானது, சமமாகவோ, முக்கால் பங்கோ, அரைப்பங்கோ இருப்பதாகும். 4

எதனுடைய முக மண்டபமானது சமமாக இருக்கின்றதோ, அதை இடைவெளியுள்ளதாகவும், வேசத்துடன் கூடியதாகவும், இரட்டைத் தூண்களுடன் கூடியதாகவும், சர்வாங்க சோபிதமாகவும் இருக்கும்படி, யுக்தியுடன் கல்பிக்கவேண்டும். 5

அதன் மத்திய விஸ்தாரமானது, ஒண்ணரை ஹஸ்தமானாலும், இரண்டு ஹஸ்தமானாலும், பிராசாதத்தின் அம்சமானாலும், அதன் வேசனமானது இரண்டு தண்டமாகும்.

அதிக இடைவெளியுள்ளதானால், இரண்டு, அல்லது மூன்று (3) ஹஸ்தம் இடைவெளியுள்ளதாகவும், பக்கத்தில் படிக்கட்டுள்ளதாகவும், யானைத் துதிக்கையாலலங்கரிக்கப் பட்டதாகவுமிருக்கவேண்டும். 7

𑌹𑌾𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑌃 𑌕𑍂𑌟𑌸𑌮𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌮𑌂 𑌵𑌾
𑌪𑌾𑌦𑍋𑌨𑌂 𑌵𑌾 𑌭𑌿𑌤𑍍𑌤𑌿𑌵𑌿𑌷𑍍𑌕𑌮𑍍𑌭𑌮𑌾𑌨𑌤𑌃 ।
𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌯𑍋𑌃 𑌦𑍍𑌵𑍌 𑌤𑍍𑌰𑍀𑌨𑍍𑌦𑌣𑍍𑌡𑌵𑍇𑌶𑌂
𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌸𑌮𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌯𑍀𑌨𑌾𑌤𑍍 ॥ ௮ ॥

𑌤𑌤𑍍𑌤𑌦𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌯𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑍇𑌷𑍁 𑌚 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍
𑌹𑍀𑌨𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑌾𑌦𑌮𑌧𑌿𑌕𑌮𑍍𑌅𑌰𑍍𑌧𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌵𑌾𑌧𑌿𑌕𑌮𑍍 ।
𑌤𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌨𑌿 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌥𑍈𑌵
𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌚 𑌬𑌹𑍁𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍈𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌨𑍈𑌕𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌷𑍁 ॥ ௯ ॥

𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌭𑌵𑌨𑌂 𑌹𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍌𑌧𑌂 𑌧𑌾𑌮 𑌨𑌿𑌕𑍇𑌤𑌨𑌮𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌦𑌂 𑌸𑌦𑌨𑌂 𑌸𑌦𑍍𑌮 𑌮𑌨𑍍𑌦𑌿𑌰𑌾𑌵𑌾𑌸𑌕𑌂 𑌗𑍃𑌹𑌮𑍍 ॥

விமானத்தின் பித்தி விஸ்தாரமானது, அந்தக்கட்டிடத்தின் சுவற்றின் விஸ்தாரத்தில் அரைப்பங்கு, சமவிஸ்தாரம், அல்லது முக்கால் பங்கு விஸ்தாரமுள்ளதாக இருக்க வேண்டும்.

விஸ்தாரத்திற்கு ஸம அளவு, முக்கால் பங்கு அகலம், அல்லது அரைப் பங்கு அகலமுள்ளதாக கல்பிக்கவேண்டும்.

இதன் பக்கத்தில், இரண்டு அல்லது மூன்று தண்டம் வேசத்தையும் (வேசம்—வழி) கல்பிக்கவேண்டும். 8

விமானத்திற்குக் கூறப்பட்டிருக்கின்ற அகலம், உயரங்களில், அதே வஸ்துவில், ஒரு ஹஸ்தம், முக்கால் ஹஸ்தம், அரை ஹஸ்தம், அல்லது கால் ஹஸ்தம், உசிதம்போல் கூட்டிக்கொள்ளுவதும், குறைத்துக்கொள்ளுவதுமாகும். ஆனால் அப்படிச் செய்வது, அநேக சாஸ்திரங்களுக்கும் சம்மதமாக இருக்கவேண்டும். நிந்திக்கப்படாமலிருக்க வேண்டும். 9

விமானம் (1) பவனம் (2) ஹர்மியம் (3) ஸௌதம் (4)

आलयं निलयं वासास्पदं वस्तु वास्तुकम् ।
क्षेत्रं चायतनं वेश्म मन्दिरं धिष्ण्यकं पदम् ॥ ११ ॥

लयं क्षयमगारं च तथोदवसितं तथा ।
स्थानमित्येव शब्दास्तु पर्यायवाचीनि पण्डितैः ॥

हर्म्यतारे त्रिभागैकं भूतांशेषु त्र्यंशकम् ।
सप्तभागे वेदांशः स्याद्बाणांशं नवमांशके ॥ १३ ॥

रुद्रांशे षड्भागं तु सप्त त्रयोदशांशके ।
तिथ्यंशे वसुभागं तु सप्तदशे नवांशकम् ॥ १४ ॥

विस्तारस्य तु ते सर्वे नालीगृहविशालतः ।
[illegible] ॥ १५ ॥

தாம (5) நிகேதனம் (6) பிராசாதம் (7) சதனம் (8) சத்ம (9) கேஹம் (10) ஆவாஸகம் (11) கிரஹம் (12) ஆலயம் (13) நிலயம் (14) வாசம் (15) ஆஸ்பதம் (16) வஸ்து (17) வாஸ்துகம் (18) க்ஷேத்திரம் (19) ஆயதநம் (20) வேச்ம (21) மந்திரம் (22) திஷ்ணியகம் (23) பதம் (24) லயம் (25) க்ஷயம் (26) அகாரம் (27) உதவஸிதம் (28) ஸ்தானம் (29) என்னும் பதங்கள், பர்யாய வாசகங்களாகு மென்று பண்டிதர்கள் கூறியுள்ளார்கள். 12

மாளிகையின் அகலத்தில் மூன்றில் ஒரு ($\frac{1}{3}$) பாகம், ஐந்தில் மூன்று ($\frac{3}{5}$) பாகம், ஏழில் நான்கு ($\frac{4}{7}$) பாகம், ஒன்பதில் ஐந்து ($\frac{5}{9}$) பாகம், பதினொன்றில் ஆறு ($\frac{6}{11}$) பாகம், பதிமூன்றில் ஏழு ($\frac{7}{13}$) பாகம், பதினைந்தில் எட்டு ($\frac{8}{15}$) பாகம், பதினேழில் ஒன்பது ($\frac{9}{17}$) பாகம், விஸ்தாரத்தில் சரிபாதியளவு, இவைகள் யாவும், நாளீ கிருஹத்தின் விஸ்தாரங்களாம். $14\frac{1}{2}$

பத்மதாரத்ரிபாகைகம் கும்பதாரமிதி ஸ்ம்ருதம் ।
கும்பதாரத்ரிபாகைகம் கும்பமூலாவலக்னகம் ॥

வலக்னஸ்ய த்ரிபாகைகம் கும்பஸ்யோபரி கந்தரம் ।
கந்தரத்ரிகுணம் பாலீ தத்பாகேந குட்மலம் ॥ ௧௭ ॥

ஸர்வம் த்ரிபாகமேகம் வா மஹாநாஸீ விநிர்கமம் ।
தஸ்யாஸ்த்ர்யர்த்தபாகோநமதிகம் ஸ்கந்தாந்தமுந்நதம் ॥

பத்ரயுக்தம் ததூர்த்வம் த்ரிபாதம் வா விதீயதே ।
கந்தரோர்த்வத்ரிபாகைகம் வேதிகோதயமீரிதம் ।

பலிகையின் பத்ம பாகத்தில், (எட்டு பாகத்தில்) நாலரை ($4\frac{1}{2}$) பங்கு, பத்மத்தின் விஸ்தாரமாகும். 15

பத்ம விஸ்தாரத்தில் மூன்றில் ஒரு ($\frac{1}{3}$) பாகம் கும்பத்தின் விஸ்தாரமாகும், என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

கும்பத்தின் விஸ்தாரத்தில் மூன்றில் ஒரு ($\frac{1}{3}$) பாகம், கும்பத்தின் அடியின் வலக்னம் (குறுகிய இடம்) ஆகும். 16

வலக்னத்தில் மூன்றில் ஒரு ($\frac{1}{3}$) பாகம், கும்பத்தின் மேலேயுள்ள கந்தரம் (கழுத்து) ஆகும்.

கும்பத்தின் பாலியானது, கந்தரத்தைப்போல் மூன்று மடங்கு விஸ்தாரமுடையதாகும்.

அதில் மூன்றில் ஒரு ($\frac{1}{3}$) பாகம் குட்மளம் (கும்பத்தின் உச்சியிலிருக்கின்ற மொட்டு) ஆகும். 17

மஹாநாஸியின் விநிர்கமமானது, (கும்ப நாஸியின் நீளமானது) குட்மளத்தின் அளவு, அதில் மூன்றில் ஒரு ($\frac{1}{3}$) பாகம், அல்லது அதில் சரிபாதியளவு இருக்கவேண்டும்.

அதன் ஸ்கந்தாந்தத்தின் உயரமானது, அதன் அகலத்

सार्धदण्डं त्रिदण्डं वा क्षुद्रनासाविशालकम् ॥

पादोत्सेधे वस्वङ्कदिग्भागे
द्वारोत्सेधं तत्तदेकांशहीनम् ।
विस्तारं स्यात् तत्तदायामार्धं
द्वारं कार्यं हर्म्यमध्ये नृपाणाम् ॥ २७ ॥

योगव्यासं पादविष्कम्भमानं
पादायामं वा तदर्धं त्रिपादम् ।

தில், மூன்றில் ஒரு ($\frac{1}{3}$) பாகம், அல்லது நான்கில் ஒரு ($\frac{1}{4}$) பாகம் குறைவாக இருக்கவேண்டும். 18

சக்தி துவஜமானது, அதில் அரை ($\frac{1}{2}$) பங்கு அல்லது முக்கால் ($\frac{3}{4}$) பங்கு உயரமுள்ளதாக இருக்கவேண்டுமென்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

வேதிகையின் உயரமானது, கந்தரத்தின் உயரத்தில் மூன்றில் ஒரு ($\frac{1}{3}$) பாகமிருக்கவேண்டும். 19

க்ஷுத்ர நாஸியின் விசாலமானது, ஒண்ணரை ($1\frac{1}{2}$) தண்டம், அல்லது மூன்று (3) தண்டம் இருக்கவேண்டும்.

பாதத்தின் உயரத்தை பத்து (10) ஒன்பது (9) அல்லது எட்டு (8) பாகங்களாகச் செய்துகொண்டு, அந்த பாகங்களில் ஒரு (1) பாகத்தைக் குறைத்துக்கொண்டு, அந்த அளவை துவாரத்தின் அளவாகக் கொள்ளவேண்டும். உயரத்தில் சரிபாதியளவு துவாரத்தின் அகலமாகும்.

இவ்விதமாக, அரசர்களுக்கு ஹர்மியத்தின் மத்திய பாகத்தில், துவாரத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். 20

யோக விஸ்தாரமானது, (அதை இணைக்கும் விஸ்தாரமானது) பாதவிஷ்கம்பத்தின் (அகலத்தின்) அளவாகும்,

पादार्धं सत्रिपादं वा पादमाने
बाह्ये साब्जक्षेपणं तस्य त्रिमानतः ||२१||

भित्तिव्यासे द्वादशांशे तु बाह्ये
पञ्चांशान्तं द्वारयोगस्य मध्यम् ।
तथान्तः स्तम्भमध्यं तयोस्तत्
मध्यं प्राहुर्भित्तिमध्यं विधिज्ञाः ||२२||

जन्मान्तं वा जगत्यन्तं कैरवान्तं गलान्तकम् ।
पट्टिकान्तं तथा पञ्च भेदं सर्वेषु धामसु ||

[illegible] विष्कम्भयोरुच्चे बाह्ये भागं प्रयोजयेत् ।
द्वादशांशार्धमानस्य [illegible] विवर्धनात् ||

கால் (¼) பங்கு, அரை (½) பங்கு, அல்லது முக்கால் (¾) பங்கு இருப்பதாகும்.

பெரும்பாலும் உயரத்தில் நான்கில் மூன்று (¾) பாகம், வெளிப்பக்கத்தில் அப்ஜத்துடன் கூடிய க்ஷேபணம் (வால்வீச்சு) இருப்பதாகும். 21

சுவற்றின் விஸ்தாரமானது, வெளியில் பன்னிரண்டு (12) அம்சமாக இருந்தால், ஐந்து (5) அம்சம், துவார யோகத்தின் மத்தியத்திற்கு வெளியிலிருப்பதாகும். அவ்விதமே நடுவிலுள்ள ஸ்தம்பத்தின் மத்தியுமாகும். இவ்விரண்டுகளின் மத்தியமானது, பித்தி மத்தியமாகு மென்று, விதியையறிந்தவர்கள் கூறுகிறார்கள். 22

சகல்விதமான கட்டிடங்களிலும், தலமானது, ஜன்மாந்தம் (1) ஜகதியந்தம் (2) கைரவாந்தம் (3) களாந்தம் (4) பட்டிகாந்தம் (5) என்று ஐந்துவிதமாகும். 23

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

அதன் கீழேயும் மேலேயும் துவாரமிருக்கவேண்டும். வெளிப்பக்கத்தில் நாளத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். அதன் நீளமானது, பன்னிரண்டு (12) அங்குலம் முதல் மூன்று (3) மூன்று (3) அங்குலம் வீதமாக இருபத்திநான்கு (24) அங்குலம் வரையில் ஐந்து (5) விதமாகும்.

அதன் விஸ்தாரமானது, எட்டு (8) அங்குலம் முதல் இரண்டு (2) இரண்டு (2) அங்குலம் வீதமாக பதினாறு (16) அங்குலம் வரையில் கூட்டிவர, ஐந்து (5) விதமாகும், என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 25½

அதன் கனமானது, அகலத்திற்கு சமமாகவோ, அதில் முக்கால் பங்காகவோ, அரைப் பங்காகவோ, இருக்க வேண்டும். அதன் நடுவில் துவாரமிருக்கவேண்டும். 26

அது மூன்று (3) நான்கு (4) அல்லது ஆறு (6) அங்குலமாகும். அந்த அளவுக்கு சமமாக பள்ளமாக இருக்கவேண்டும். அது அடியிலிருந்து, ஐந்து விபாகங்களை யுடையதாகும். அதன் அக்கிரமானது தாரையுடன் கூடியதாகும். 27

𑌸𑌮𑌃 𑌪𑍀𑌠𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌾𑌡𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌮𑌂 𑌵𑌾 𑌬𑌹𑌿𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌾𑌯𑌾𑌮𑌤𑍁𑌙𑍍𑌗𑍇𑌷𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗𑌾𑌨𑌿 𑌚 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍 ॥
𑌸𑌂𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌤𑌃 𑌤𑌲𑌾𑌦𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑍋𑌽𑌥 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌾𑌮𑌸𑍍𑌤𑌕𑌂 𑌵𑍈𑌜𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑍋𑌗𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌕𑍂𑌟𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍁 ।
𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑌂 𑌤𑌥𑍈𑌵
𑌵𑌸𑍍𑌵𑌶𑍍𑌰𑌂 𑌚𑍇𑌚𑍍𑌛𑍀𑌰𑍍𑌷𑌕𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌿𑌬𑌨𑍍𑌧𑌂 ॥ ௩௰ ॥

மேலும் ஸிம்ஹ முகத்துடன் பிணைக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். அடியிலிருந்து நுனியில் சிறிது வளைந்து இருக்க வேண்டும். இவ்விதமாக நாளத்தை இடது பக்கத்தில் பிராஸாத மத்தியில் கல்பிக்கவேண்டும். 28

நாளமானது பீடத்திற்குள்ளேயும் வெளியிலும் ஸமமாக இருப்பதுமாகும்.

அதன் விஸ்தாரம், நீளம், உயரம், ஆகிய அங்கங்கள் யாவும் கிரமமாக இருக்கவேண்டும். 29

இவ்விதம் தளாதிகள், சுருக்கமாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. இனி அலங்காரத்தைக் கூறுகிறேன்.

விமானமானது, விருத்த (வட்டமான) கிரீவமாகவும், விருத்தமஸ்தகமாகவுமிருந்தால், அதற்கு வைஜயந்தம் என்று பெயர்.

கர்ண கூடத்துடன் கூடியதாக இருந்தால், அதற்கு ஸ்ரீபோகம் என்று பெயர்.

அதுவே, மத்திய பத்திரமாக இருந்தால், ஸ்ரீ விசாலம் என்று பெயருடையதாகும்.

சீர்ஷமானது (உச்சியானது) அஷ்டாசிரமாக இருந்தால் அது ஸ்வஸ்திபந்தம் எனப்படும். 30

வேதாஶ்ராஸ்யம் தச்சிர: ஶ்ரீகரம் ஸ்யாத்
  த்வ்யஶ்ரம் வ்ருத்தம் ஹஸ்திப்ருஷ்டம் ஹி நாம்நா ।
ஷடஶ்ராஸ்யம் ஶீர்ஷகம் ஸ்கந்தகாந்தம்
  தத்தந்நாம்நா தத்ததாயாமயுக்தே ॥ ௩௧ ॥

மத்யே பத்ரயுதம் கர்ணகூடயுக்தம் து மஸ்தகே ।
கோஷ்டகம் பத்ரநாஸ்யங்கம் வ்ருத்தம் வா கலமஸ்தகம் ॥ ௩௨ ॥

கேஸரம் ப்ரோக்தம் யுக்மாஶ்ரம் வா களம் ஶிர: ।
பஞ்சஸப்தஷடம்ஶே து த்ரித்வ்யம்ஶம் மத்யபத்ரகம் ॥ ௩௩ ॥

நாகரம் த்ராவிடம் சைவ வேஸரம் ச க்ரியாத்ரயம் ।
சதுரஶ்ராயதாஶ்ரம் யத் நாகரம் பரிகீர்த்திதம் ॥ ௩௪ ॥

விமானத்தின் உச்சியானது, சதுரசிரமாக இருந்தால், அதற்கு ஶ்ரீகரம் என்று பெயர்.

துவியசிரவிருத்தமாக இருந்தால், அது ஹஸ்தி பிருஷ்டம் (யானையின் முதுகு) எனப்படும்.

விமானத்தின் உச்சியானது, ஷடசிரமாக (அறுபட்டையாக) இருந்தால், அதற்கு ஸ்கந்தகாந்தம் என்று பெயர்.

அந்தந்த அளவுகளுடன் கூடியதாக இருப்பின், அவைகள், அந்த அந்த பெயருடையவைகளாகும். 31

பத்திர நாஸியங்கமான கோஷ்டமானது, மத்தியில் பத்திரத்துடன் கூடியது, மஸ்தகத்தில் கர்ணகூடத்துடன் கூடியது, அல்லது, களம் மஸ்தகங்கள் வட்டவடிவமானதாக் இருந்தால், அதற்கு கேஸரம் என்று பெயர். அது, களம் சிரங்கள் யுகாச்ர (சதுரச்ர) மாகவாவது, ஐந்து 5, ஏழு 7, அல்லது 6, பாகங்களில் மூன்று 3, அல்லது இரண்டு 2, பாகம் மத்திய பத்திரமாகவோ இருப்பதுமாகும். 33

அஷ்டாஶ்ரம் வா ஷடஶ்ரம் வா தச்சாயாமமேவ வா |
ஸௌதம் த்ராவிடமித்யுக்தம் வேஸரம் து வ்ருத்தயுக்தே ||

வ்ருத்தம் வ்ருத்தாயதம் த்வ்யஶ்ரம் வ்ருத்தம் வாத்ருதம் வ்ருத்தயுக்தே |
ஸ்தூப்யந்தம் சதுரஶ்ரம் யத் நாகரம் பரிகீர்த்திதம் ||

க்ரீவாதாரப்ய சாஷ்டாஶ்ரம் விமானம் த்ராவிடம் பவேத் |
க்ரீவாதாரப்ய வ்ருத்தம் யத் வேஸரம் தத்ப்ரகீர்த்திதம் ||

தலே தலே விமானானாம் திக்ஷு சைவ யதாக்ரமாத் |
ஸம்ஸ்தாப்யௌ த்வாரபாலௌ து நந்திகாலௌ ச பூர்வதஃ ||

விமானமானது, நாகரம், திராவிடம், வேஸரம் என்று மூன்றுவிதமாகும்.

சதுரச்ரம் அல்லது ஆயதசதுரச்ரமாக இருப்பது நாகரம் என்று கூறப்படும். (34)

அஷ்டாச்ரம், அல்லது ஷடச்ரமாக இருந்து, அதே ஆயாமமுடையதாகவும் இருந்தால், அந்த சௌதமானது வேஸரம் எனப்படும். 35

விருத்தம், விருத்தாயதம், அல்லது துவியச்ரவிருத்தமாக இருந்தால், அது வேஸரம் எனப்படும்.

மற்றொருவிதமும் கூறுகிறேன்,

ஸ்தூபிவரையில் சதுரச்ரமாக இருப்பது, நாகரம் எனப்படும். 36

கிரீவையிலிருந்து அஷ்டாச்ரமாக இருக்கின்ற விமானமானது, திராவிடம் என்று பெயருடையதாகும்.

கிரீவையிலிருந்து வட்டவடிவமாக இருப்பது, வேஸரம் என்று கூறப்படும். 37

விமானங்களின் ஒவ்வொரு தலத்திலும், ஒவ்வொரு திக்கிலும், முறையே தேவர்களைக் கல்பிக்கவேண்டும்.

கிழக்குதிக்கில் துவாரபாலர்கள், அல்லது நந்திகேசர், காலன், இவர்களைக் கல்பிக்கவேண்டும். 38

ദക്ഷിണേ ദക്ഷിണാമൂർത്തിം പശ്ചിമേ ത്വഥവൈ ഹരിം ।
അഥവാ ലിംഗസംഭൂതം കല്പയേത്തു വിധാനതഃ ॥ ௩௯ ॥

മണ്ഡപേ മധ്യദേശേ തു ദക്ഷിണേ തു വിനായകം ।
തത്പൂർവേ പശ്ചിമേ വാപി നൃത്തമേവം വിശേഷതഃ ॥

കാത്യായനീമുത്തരേ ക്ഷേത്രപാലം തഥൈവ ച ।
സ്ഥാനകാസനസംയുക്താ ദിശാമൂർത്തീർന്യസേദ്ബുധഃ ॥

വിശേഷേണ കഥോപേതം രൂപാണ്യപി വിധാനതഃ ।
ഏവം മൂലതലേ പ്രോക്തമുപര്യുപരി വക്ഷ്യതേ ॥௪௨॥

தெற்குதிக்கில் தக்ஷிணுமூர்த்தியையும், மேற்குதிக்கில், மஹாவிஷ்ணுவையும் கல்பிக்கவேண்டும். அல்லது லிங்கோத்பவரை கல்பிக்கவேண்டும்.

வடக்குதிக்கில் பிரம்ஹதேவரை கல்பிக்கவேண்டும். 39

மண்டபத்தின் மத்திய தேசத்திலும், தெற்குப்பக்கத்திலும் விநாயகரை கல்பிக்கவேண்டும்.

அதற்குக் கிழக்கு அல்லது மேற்குப்பக்கத்தில் விசேஷித்து நடராஜமூர்த்தியை கல்பிக்கவேண்டும். 40

வடக்குதிக்கில் காத்யாயநியையும் க்ஷேத்திர பாலகரையும் கல்பிக்கவேண்டும்.

புத்திமானுக இருப்பவன், திக்குகளில் கல்பிக்கப்படுகின்ற மூர்த்திகளை ஸ்தாநகமூர்த்திகளாகவோ, ஆஸந மூர்த்திகளாகவோ கல்பிப்பதாகும்.

விசேஷித்து கதையுடன் கூடிய உருவங்களை விதியுடன் கல்பிக்கவேண்டும்.

இவ்விதமாக மூலதலத்தில் மூர்த்தி நிர்மாணமானது கூறப்பட்டிருக்கின்றது. மேலும்மேலும் கூறப்படுகிறது. 42

பூர்வஸ்யாம் திஶ்யேகஸ்மின்னேவ ஸுப்ரஹ்மண்யமதவாபி வா |
தக்ஷிணே வீரபத்ரஸ்ஸ்யாத் நாரஸிம்ஹஸ்து பஶ்சிமே ||௪௩||

உத்தரே து விதாதா ஸ்யாத் தனதோ வா விதீயதே |
ஏவம் த்விதலவின்யாஸம் த்ரிதலே து கணான்ந்யஸேத் ||௪௪||

தலே தலேऽமரான் ஸித்தான் கந்தர்வான் முனீம்ஸ்ததா ந்யஸேத் |
ஷோடஶப்ரதிமாஶ்சைவ ஸர்வத்ர பரிகீர்திதா: ||௪௫||

ஸ்ரீபாயஸ்தாம்ஸ் ப்ரதிஷ்டேத் கோணே கோணே
வ்ருஷாந்ந்யஸேத் |
ஸர்வேஷாமபி தேவாநாம் தத்தத்வாஹநமீரிதம் || ௪௬ ||

இரண்டாவது தலத்தில், கிழக்குதிக்கில் இந்திரனை வைக்கவேண்டும். அல்லது, சுப்பிரஹ்மணியரை வைக்க வேண்டும்.

தெற்குதிக்கில் வீரபத்திரரை வைக்கவேண்டும்.

மேற்குதிக்கில் நரஸிம்ஹமூர்த்தியை வைக்கவேண்டும். 43

வடக்குதிக்கில் பிரம்ஹ தேவரைக் கல்பிக்கவேண்டும். அல்லது குபேரனைக் கல்பிக்கவேண்டும், என்று விதிக்கப் பட்டிருக்கின்றது.

இவ்விதமாக இரண்டாவது தலவிந்யாசமாகும்.

மூன்று தலமாக இருந்தால், மூன்ருவது தலத்தில் தேவ கணங்களைக் கல்பிக்கவேண்டும். 44

ஒவ்வொரு தலத்திலும் தேவர்களையும் ஸித்தர்களையும், கந்தர்வர்களையும், முனிவர்களையும், கல்பிக்கவேண்டும்.

எல்லாவிடங்களிலும் ஷோடச (16) பிரதிமைகளையும் கல்பிக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 45

𑌪𑍍𑌰𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌵𑍃𑌤𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍇𑌵𑌾𑌲𑌯𑍇 𑌤𑌥𑌾 ।
𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌮𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌸𑌂𑌪𑌦𑌾𑌂 𑌪𑌦𑌮𑍍 ॥ ௪௭ ॥

𑌕𑍂𑌟𑍈𑌰𑍍𑌨𑍀𑌡𑍈𑌸𑍍𑌤𑍋𑌰𑌣𑍈𑌰𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑌭𑌦𑍍𑌰𑍈𑌃
𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌂𑌗𑌶𑍋𑌭𑌮𑍍 ।
𑌨𑌾𑌨𑌾𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌾𑌂𑌘𑍍𑌰𑌿𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌯𑍋𑌗𑌂
𑌧𑌾𑌮 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍈𑌤𑌿𑌲𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚𑌯𑍇𑌷𑌾𑌮𑍍 ॥ ௪௮ ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌮𑌯𑌮𑌤𑍇 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌏𑌕𑌭𑍂𑌮𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌨𑌾𑌮
𑌏𑌕𑍋𑌨𑌵𑌿𑌂𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

கிரீவைக்குக் கீழே விருதிக்கு மேலே, ஒவ்வொரு கோணத்திலும் விருஷபங்களைக் கல்பிக்கவேண்டும்.

சகல தேவதைகளுக்கும், அந்தந்த தேவர்களுக்குரிய வாஹநத்தையே கல்பிக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது. 46

அப்படிக் கல்பிப்பது, சகல தேவாலயங்களிலும், பிரதக்ஷிணவிருதமாக இருக்கவேண்டும்.

இது முதலியவைகளுடன் கூடிய விமானமானது, சம்பத்துக்களுக்கு இருப்பிடமாகும். 47

கூடங்கள், நீடங்கள், தோரணங்கள், மத்திய பத்திரங்கள், இவைகளுடன் கூடியும் கூடாமலும், சர்வாங்க சோபையுடன் கூடியதும், நாநாவிதமான அதிஷ்டானம், அங்கிரி, வேதி முதலியவைகளுடன் கூடியதுமான அந்த தாமாவானது, தைதிலர்களுக்கு, என்றாலே, இங்கு கூறப்பட்டதாகும்.

ஏகபூமி விதானமென்னும்
பத்தொன்பதாவது அத்தியாயம் முற்றும்.

அத விம்சோத்யாய: ||

த்விதலம் பஞ்சதா ப்ரோக்தம் வக்ஷ்யே ஸம்க்ஷேபத: க்ரமாத் |
பஞ்சஷட்ஸப்தஹஸ்தாரப்ய த்வித்விஹஸ்தவிவர்த்தநாத் || ௧ ||

ருத்ரார்க்கவிஶ்வஹஸ்தாந்தமுதயம் பூர்வவத்
பவேத் |
தாரே ஸப்தஷடம்சே து ஹ்யம்சம் ஸௌஷ்டிகவிஸ்த்ருதம் ||

கோஷ்டம் து த்வ்யம்சாயாமம் சேஷம் ஹாரம் ஸபஞ்ஜரம் |
விமாநோத்ஸேதம் விபஜேத் அஷ்டாவிம்சதி ஸங்க்யயா ||௩||

அம்சாம்சாத் (தேஷாம்) த்ரிரந்த்ரபாதாம்சை: ஸார்த்த-
நேத்ரசிவாம்சகை: |
நேத்ரஸார்த்தத்ரிஸார்த்தாம்சநயநார்த்தயுகை யதாக்ரமாத் ||

இருபதாவது அத்தியாயம்

துவிதல (இரண்டு தல) மானது, ஐந்து 5 விதமான அளவுகளுடையதாகும். அதை முறையே, சுருக்கமாகக் கூறுகிறேன்.

ஐந்து 5, ஆறு 6, அல்லது ஏழு 7, ஹஸ்தம் முதல், முறையே, பதினொன்று 11, பன்னிரண்டு 12, பதின்மூன்று 13, ஹஸ்தம் வரையில் கூட்டிவர, விமானத்தின் உயரமானது, முன்புபோலவே ஐந்து 5 விதமாகும்.

விஸ்தாரத்தில் ஏழு 7, அல்லது ஆறு 6, பாகத்தில் ஒரு பாகமானது ஸௌஷ்டிக விஸ்தாரமாகும். 2

கோஷ்டமானது இரண்டு 2, பங்கு விஸ்தாரமுடையதாகும். மீதமுள்ளது, பஞ்ஜரத்துடன் கூடிய ஹாரமாகும்.

விமானத்தின் உயரத்தை இருபத்தெட்டு 28, அம்சங்களாகச் செய்யவேண்டும். அவைகளில், இரண்டு 2 ஆறு 6,

மஸூரகாங்க்⁴ரிகம் மஞ்சமங்க்⁴ரிமஞ்சவிதர்தி³கம் ।
கந்த⁴ரம் ஶிக²ரம் கும்ப⁴ம் க்ரமஶ: பரிகல்பயேத் ॥௫॥

சதுரஶ்ராதி⁴ஷ்டா²நம் தத்³வத் கந்த⁴ரமஸ்தகம் ।
சதுஷ்கூடஸமாயுக்தம் சதுஷ்கோஷ்ட²ஸமந்விதம் ॥௬॥

க்ஷுத்³ரநீடோ³பர்யஷ்டௌ ஷட்³வைவால்பநாஸிகம் ।
ஶிக²ரம் மஹாநாஸீபி⁴: சதுஸ்ஸம்யுக்தாபி⁴ரந்விதம் ॥ ௭ ॥

ஹாராந்தரஸ்ய மத்⁴யே து கும்ப⁴ம் கும்ப⁴லதாந்விதம் ।
தோரணைர்வேதி³காத்³யைஶ்ச நாநாசித்ரை-
விசித்ரிதம் ॥ ௮ ॥

ஸர்வதே³வாலயம் ஶ்ரேஷ்ட²ம் நாம்நைதத் ஸ்வஸ்திகம் ப⁴வேத் ।

மூன்று 3, ஐந்து 5, இரண்டு 2, ஒன்று 1, மூன்று 3, நாலரை 4½, ஒண்ணரை 1½, (2 + 6 + 3 + 5 + 2 + 1 + 3 + 4½ + 1½ = 28) என்ற அம்சங்களினாலே, முறையே, மஸூரகம் 1, அங்கிரி 2, மஞ்சம் 3, அங்கிரி 4, மஞ்சம் 5, விதர்திகம் 6, கந்தரம் 7, சிகரம் 8, கும்பம் 9 என்பவைகளை, அடியிலிருந்து கல்பிக்கவேண்டும். 5

சதுரசிரமான அதிஷ்டானம், அதேபோல சதுரசிரமான கந்தரம், மஸ்தகம், உடையதாகவும், சதுஷ்கூடங்களுடன் கூடியதாகவும், சதுஷ்கோஷ்டங்களுடன் கூடியதாகவும், சிறிதான எட்டு நீடங்களுக்கு (கூடுகளுக்கு) மேலே, ஆறு 6, அல்லது எட்டு 8, சிறிய நாஸிகைகளும், உடையதாகவும், சிகரமானது, பெரிய (விஸ்தாரமான) நான்கு 4, நாடிகளுடன் கூடியதாகவும், ஹாரங்களின் இடைவெளியின் மத்தியில், கும்பம், லதைகளுடன் கூடியதாகவும், தோரணம், வேதிகை முதலிய பலவிதமான சித்திரங்களினாலே விசித்திரமாகவும், ஸகல தேவதைகளுக்கு முகந்ததாகவும், இருக்கின்ற இந்த சிறந்த விமானமானது, " ஸ்வஸ்திகம் " (1) என்று பெயருடையதாகும்.

[illegible] || ௯ ||

[illegible] ।
[illegible] ||

[illegible] ।
[illegible] || ௧௧ ||

[illegible] ।
[illegible] || ௧௨ ||

[illegible] ।
[illegible] || ௧௩ ||

அதுவே, பள்ளமான ஸௌஷ்டிகம், உயரமான கோஷ்டமுடையதாகவும், மத்தியில் பிரஸ்தரத்துடன் கூடியதாகவுமிருந்தால், இதற்கு, "விபுலஸுந்தரம்" (2) என்று பெயர். 9¼

துவிதலம் முதலிய விமானத்தில், பாதோதயத்தை பத்து 10 பாகங்களாகச் செய்துகொண்டு, அவைகளில், ஒரு 1 பாகம் விதர்தி, மூன்று 3 பாகம் அங்கிரி, ஒண்ணே முக்கால் $1\frac{3}{4}$ அம்சம் பிரஸ்தரம், ஒண்ணேகால் $1\frac{1}{4}$ அம்சம் கிரீவம், மூன்று 3 பாகம் மஸ்தகம், ($1+3+1\frac{3}{4}+1\frac{1}{4}+3=10$) இவைகளுடன், மத்தியில் பிரஸ்தரத்துடன் கூடிய தாக இருப்பது, "கூடசாலோன்னதம்" (3) என்று பெயர்.

அதுவே பள்ளமான கோஷ்டகம், மேடான ஸௌஷ்டிகம், இவைகளுடன், மத்தியில் பிரஸ்தரத்துடன் கூடியதாக இருந்தால், இதற்கு, "கைலாஸஸுந்தரம்" (4) என்று பெயர். 12¼

அதுவே, வேதி, கந்தரம், சிகரம், கடம், இவைகள், வட்டவடிவமாகவும், அஷ்டகூடமாகவும், சதுச்சாலை

𑌷𑌟𑍍𑌕𑍂𑌟𑌂 𑌅𑌰𑍍𑌧𑌹𑌾𑌰𑌾𑌵𑍃𑌤𑌂 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌾𑌷𑍍𑌟𑌨𑌾𑌸𑌿𑌕𑌮𑍍 ।
𑌕𑍋𑌷𑍍𑌠𑌕𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑌮𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌿𑌦𑌣𑍍𑌡𑍇𑌨 𑌸𑍌𑌷𑍍𑌠𑌿𑌕𑌾𑌤𑍍 ॥

𑌸𑌮𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌾𑌶𑌿𑌰𑍋𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌕𑍂𑌟𑌕𑍋𑌷𑍍𑌠𑌕𑌮𑍀𑌰𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌨𑌾𑌨𑌾𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌪𑌾𑌦𑍈𑌰𑌲𑌂𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥௧௫॥

𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌤𑌃 𑌪𑌰𑍍𑌵𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌵𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌮𑍍 ।
𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌶𑌿𑌖𑌰𑍇 𑌚𑌾𑌰𑍍𑌧𑌕𑍋𑌷𑍍𑌠𑌕𑌂 𑌤𑍁 𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌯𑌮𑍍 ॥௧௬॥

𑌚𑌤𑍁𑌰𑌶𑍍𑌰𑌶𑌿𑌰𑍋𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌕𑍂𑌟𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌨𑌾𑌨𑌾𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌷𑌡𑍍𑌵𑌾𑌷𑍍𑌟𑌾𑌲𑍍𑌪𑌨𑌾𑌸𑌿𑌕𑌮𑍍 ॥ ௧௭ ॥

𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌿𑌬𑌨𑍍𑌧𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌵𑌯𑌵𑌶𑍋𑌭𑌿𑌤𑌮𑍍 ।

பேதமாகவும், ஏழு 7. அல்லது எட்டு 8. நாஸிகைகளுடையதாகவும், கோஷ்டகத்திலிருந்தும், ஸௌஷ்டிகத்திலிருந்தும், இரண்டு 2, மூன்று 3. தண்டகம் மத்தியில் நிர்கமமுடையதாகவும், சமமான (சம அளவுள்ள) கிரீவை, சிரஸ் உடையதாகவுமிருந்தால், இதற்கு, "கூடகோஷ்டகம்" (5) என்று பெயர். 14½

நாநாவிதமான அதிஷ்டானங்களுடன் கூடியதாகவும், நாநாவிதமான பாதங்களினாலே அலங்கரிக்கப்பட்டதாகவும், இருந்தால், இதற்கு "பர்வதம்" (6) என்று பெயர். இது ஸார்வதேசிக விமானமாகும். 15½

அதுவே, சிகரத்தில் நான்கு 4. அர்த்தகோஷ்டமாகவும், சதுரசிரமானசிரோயுக்தமாகவும், சதுஷ்கூடங்களுடன் கூடியதாகவும், நாநாவிதமான அதிஷ்டானங்களுடன் கூடியதாகவும், ஆறு 6, அல்லது எட்டு 8, அல்பநாஸிகமுடையதாகவும், நாநாவிதமான அவயவங்களினாலே சோபிதமாகவுமிருப்பதுமானால், இதற்கு 'ஸ்வஸ்திபந்தம்' (7) என்று பெயர். 17½

ததேவ ஸௌஷ்டிகம் கோஷ்டஹாரபஞ்ஜரஸம்யுதம் ||௧௮||

ஹாரால்பஹாரம் க்ஷுத்ரம் நவாஷ்டவால்பநாஸிகம் |
நாநாலங்காரஸம்யுக்தம் கல்யாணமிதி கத்யதே ||௧௯||

ததேவ ஶிகரே அர்தகோஷ்டகம் ரஹிதம் து வா |
அதசதஸ்ரோ நாஸிகாயுக்தே சேத் பாஞ்சாலமிஷ்யதே ||௨௦||

ததேவாஷ்டாஶ்ரகம் வேதீகந்தரம் ஶிகரம் கடம் |
ஶிகரேஷ்டமஹாநாஸீ நாஸிகே சேத் விஷ்ணுகாந்தகம் ||௨௧||

ததேவ கூடஶாலாந்தரப்ரஸ்தரம் விநா |
தத்ராந்தஹாரமாஶ்ரித்யாயதம் அந்தராஶ்ரகம் ||௨௨||

வ்ருத்தாஶ்ரம் ததா வேதீகந்தரம் ஶிகரம் பவேத் |
ஸர்வ்விதீயநாஸிகே சேத் தந்நாம ஸௌமங்கலம் ||௨௩||

அதுவே மத்தியில் பிரஸ்தரங்களுடன் கூடிய ஸௌஷ்டிககோஷ்டமாகவும், பள்ளமானஹாரம், அல்ப பஞ்சரமுடையதாகவும், ஒன்பது 9 அல்லது எட்டு 8, அல்ப நாஸிகமுடையதாகவும், நாநாவிதமான அலங்காரங்களுடன் கூடியதாகவுமிருந்தால் அதற்கு கலியாணம் (8) என்று பெயர். 19

அதுவே சிகரத்தில் அர்த்தகோஷ்டகமாகவோ அதல்லாமலோ சதுர்நாடிகளுடன் கூடியதாக இருந்தால் அதற்கு பாஞ்சாலம் (9) என்று பெயர். 20

அதுவே வேதி, கந்தரம், சிகரம், கடம், இவைகள் அஷ்டாசிரமாகவும், சிகரத்தில் எட்டு 8, மஹாநாஸிகளுடையதாகவுமிருந்தால், இதற்கு, விஷ்ணுகாந்தகம் (10) என்று பெயர். 21

அதுவே கூடசாலைகளில் அந்தரபிரஸ்தரமில்லாமல்

தடே³வாயதவ்ருத்தம் சேத் வேதி³காகந்த⁴ரம் ஶிர: ।
ஸர்வாவயவஸம்யுக்தமேதத் கா³ந்தா⁴ரமிஷ்யதே ॥ ௨௪ ॥

தாராத³த்⁴யர்தா⁴ம்ஶமாதி⁴க்யாயதம் ஆயதாஶ்ரகம் ।
த்³வ்யஶ்ரவ்ருத்தஶிரோயுக்தம் நேத்ரஶாலாஸமந்விதம் ॥ ௨௫ ॥

ஹஸ்திப்ருஷ்ட²மித³ம் த்³வ்யஶ்ரம் வ்ருத்தம் வாபி மஸூரகம் ।
ஆயதாஶ்ரமதி⁴ஷ்டா²னம் வ்ருத்தம் ஸ்யாத் க³ர்ப⁴கே³ஹகம் ॥ ௨௬ ॥

ஸர்வாலங்காரஸம்யுக்தமேதந்நாம்னா மனோஹரம் ।
தடே³வ க்ஷுத்³ராத்⁴யாகாம்ஶாகம் வ்ருத்தம் சேத் விப⁴விபூ⁴ஷித: ॥

அதில் நான்கில் ஒருபாகம் (¼ பாகம்) அதிகமாக நீண்டு சதுரசிரமாகவும், அவ்விதமே வேதி, கந்தரம், சிகரம் இவைகள் நீண்டசதுரசிரமாகவும், மூன்று 3 ஸ்தூபிகளுடன் கூடியதாகவுமிருந்தால் இதற்கு ஸுமங்கலம் (11) என்று பெயராகும். 23

அதுவே, வேதிகை, கந்தரம், சிரஸ்ஸு, நீண்ட வட்ட வடிவமாகவும், ஸகல அங்கங்களுடன் கூடியதாகவுமிருந்தால் இதற்கு காந்தாரம் (12) என்று பெயராகும். 24

அகலத்தைக்காட்டிலும் அரை ½ பங்கு அதிகமாக நீளமுடையதானால், அது, ஆயத (நீண்ட) சதுரசிரமாகும்.

துவியசிர விருத்தமான சிரத்துடன் கூடியதாகவும், நேத்திரம், சாலாமுகத்துடன் கூடியதாகவும் இருந்தால் இதற்கு, ஹஸ்தி பிருஷ்டம் (யானை முதுகு) என்று பெயர்.

மஸூரகமானது, வட்டவடிவமாகவோ, துவியசிரமாகவோ இருந்து, அதிஷ்டானமானது, சதுரசிரமாகவும், கர்பகிருஹமானது விருத்தமாகவும், ஸகல அலங்காரங்களுடன் கூடியதாகவுமிருந்தால், இதற்கு மனோஹரம், (13) என்று பெயர். 26½

ஶேஷம் பூர்வவதிஷ்டம் ஸ்யாதீஶ்வரகாந்தகம் ।
தஸ்யைவ கர்ப்பாகாரம் ஸ்யாத் ஸமஸ்ரம் ஸமஸூரகம் ॥

ஜந்மாத: ஸ்தூபிகாந்தம் ச வ்ருத்தம் வ்ருத்தஹர்ம்யகம் ।
ஆயதாஶ்ரமதிஷ்டாநம் ஷடஶ்ரம் கந்தரம் ஶிர: ॥ ௨௯ ॥

தஸ்யைவ ஸர்வதஸ் ஸர்வம் நாம்நா கௌபேரகாந்தகம் ।
மாநம் பஞ்சவிதம் யாநாம் பேதம் பஞ்சதஶைவ ஹி ॥௩௦॥

விதலாநாம் யதா ப்ரோக்தா ததா குர்யாத் விசக்ஷண: ।
ஸஞ்சிதாஸஞ்சிதம் சைவோபஸஞ்சிதமிதி த்ரிதா ॥௩௧॥

ஸ்த்ரீபும்நபும்ஸகம் சைவ த்ரிவிதம் தத் ப்ரவக்ஷ்யதே ।

அதுவே, ஜன்மாதி கும்பாந்தம் ஒவ்வொன்றும் வெளியில் வட்டமாகவும், மீதமானது முன்பு கூறப்பட்டதை போலவுமிருந்தால், இது விரும்பத்தக்க, ஈசுவரகாந்தம் (14) என்று பெயருடையதாகும். 27½

அதுவே, கர்பகிருஹமும், மஸூரகமும், சதுரசிரமாகவும், ஜன்மாதி ஸ்தூபிகாந்தம் வட்டவடிவமாகவும் இருந்து, வட்டவடிவமான ஹர்மியம், ஆயதாசிரமான அதிஷ்டானம், ஷடசிரமான கந்தரம், சிரஸ்ஸு, மற்ற பாகங்கள் முன்புபோலவுமிருந்தால், அது குபேரகாந்தம் (15) என்று பெயருடையதாகும்.

இவ்விதமாக, விமானத்தின் ஐந்து 5 விதமான அளவுகளின் பேதங்கள் பதினைந்து 15, விதமாகும். 30

சமர்த்தனாக இருப்பவன், துவிதலங்களுக்கு எவ்விதமாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றதோ, அவ்விதமே செய்ய வேண்டும்.

இது, ஸஞ்சிதம் 1, அஸஞ்சிதம் 2, உபஸஞ்சிதம் 3. என்று மூன்று 3 விதமாகும். இவைகள், முறையே, ஸ்திரீ

உஷ்டகாபி: ஶிலாபிர்வா ஸஞ்சிதம் யச்ச தீக்ரு தத் ||

கபோதாதிஶிரோயுக்தம் தத்தத் பும்ஸ்த்வம் ஸமீரிதம் |
ஸௌதமிஷ்டகம் தாருஜம் ஸமயம் போகயுக்தாங்கஸம்யுதம் ||

ஸ்த்ரீத்வம் ஸௌதம் ஸ்ம்ருதம் போகாபோகயுக்தம்
ஸஞ்சிதைரங்கை: |
ஸந்தாஸந்தாஸ்யுக்தம் ஷண்டத்வம் ஸம்ப்ரதிஷ்டிதம் ||௩௪||

ஊர்த்வதலபாததைர்க்யம்
ஸப்தாம்ஶம் ஸ்தூப்யுதயமேகாம்ஶம் |
த்ர்யம்ஶம் ஶிரஸ்து களம் த்வ்யம்ஶகம்
வேதிகாம்ஶகம் ப்ரோக்தம் ||௩௫||

1, புருஷம் 2, அலி 3, என்று மூன்று 3 விதமாகக் கூறப் படுகிறது.

(விமானமானது) செங்கற்கள், அல்லது, சிலைகளினாலே கனீகிருதமாகவும், கபோதாதியான சிரஸ்ஸுடன் கூடியதாகவுமிருந்தால், அது புருஷ விமானம், என்று கூறப்படும்.

ஸௌதமானது, செங்கற்கள், அல்லது, மரத்தினாலே கல்பிக்கப்பட்டு, போகயுக்தமான அங்கங்களுடன் கூடியதாக இருந்தால், அது ஸ்திரீ ஸௌதமாகும்.

மரங்கள், கற்களினாலே, ஸஞ்சிதா ஸஞ்சிதமான போகா போகங்களுடன் கூடியதாகவும், கனமானதும், கனமில்லாததுமான அங்கங்களுடன் கூடியதாகவுமிருந்தால் அந்த ஸௌதமானது, அலி, என்று கருதப்படுகின்றது. 34

மேல் தளத்தின் பாததீர்க்கத்தை ஏழு (7) பாகமாகச் செய்து, அவற்றுள் ஸ்தூபியின் உதயம் ஒரு (1) பாகம். சிரம் மூன்று (3) அம்சம். களம் இரண்டு (2) அம்சம். வேதிகம் ஒரு (1) அம்சம். இருக்க வேண்டும் என்று,

பாதோதயே தஶநவாஷ்டவிபாஜிதே தத꞉
ஸப்தர்துபஞ்சத்³வ்யம்ஶா(ச்சதுர்பா⁴)யதந்து ஸாம்ஶகம் |
ஶேஷம் ஸஷாம்ஶமுத³யார்த⁴விஸ்தாரகம் வா
ஷட்பஞ்சவேத³த்³வ்யம்ஶேந ஸவிஸ்தாரம் ||௩௬||

நீடஸ்ய தாவதுத³யம் ச விஸ்தாரம் பாத³மூலத꞉
த்ரிபாத³விஸ்தாரம் தலிபம் தயோஸ்து |
ஹாராந்தரே ஸத³மத்⁴யபதே³ ச கூடே
கோஷ்டே ச தோரணமலங்க்ருதமேவ கார்யம் ||

த்³வாரஸ்யோத³ய பார்ஶ்வே த்³வாரஸ்தம்பே⁴ து பாத³ம்
வர்த⁴யேத் |

கீழே கூறப்பட்ட கண்டபவனத்தின் விதியானது இவ்வித மாக, சிறந்த மேதாவிகளினாலே கூறப்பட்டுள்ளது. 35.

பாதோதயத்தை பத்து 10, ஒன்பது 9, எட்டு 8, பாகங்களாகச் செய்துகொள்ள, அதில் ஏழு 7, ஆறு 6, ஐந்து 5, இரண்டு 2, (நான்கு 4) பாகம் அதன் நீளமாகும். மிச்சமுள்ளது சஷாம்சம் (மீனம்) ஆகும். அல்லது உதயத்தின் விசாலத்தில் பாதியோ, ஆறு 6 ஐந்து 5 நான்கு 4 அல்லது இரண்டு 2, அம்சங்களினாலோ, அதன் விஸ்தாரம் இருக்கவேண்டும். 36.

நீடத்தின் (கூண்டின்) உயரமும், அகலமும், பாத மூலத்திற்கு முக்கால் பங்கு ¾ விஸ்தாரமுள்ளதாக இருக்க வேண்டும், தலிபமும் இவ்விதமே யாகும். ஹாராந்தரம், கிருஹமத்தியபதம், கூடம், கோஷ்டம், இந்த இடங்களில் (இவ்விதமாக) தோரணத்தை (வெளிவாயில்படி) அலங் காரமாகக்கல்பிக்கவேண்டும். 37.

ஆலம்பவாலே மத்யமே வா த்வாரஸ்ய உத்தரவஸானகம் ததா
வோர்த்வம் ததா ||

கண்டாந்தபோதிகாந்தம் தோரணோச்ச்ராயம் ததா வா
கல்பயேத் ।

யுக்த்யா ச ப்ரவேஶயுக்த்யா ஸர்வேஷ்வாலயேஷு கல்பயேத் ||

இதி மயமதே வாஸ்துஶாஸ்த்ரே த்விபூமிவிதானம் நாம
விம்ஶோऽத்யாய: ||

துவாரத்தின் இரண்டு பக்கங்களிலோ துவார சமீபத்திலோ, பதமத்தியிலோ, துவாரபவாஸகுகையாகும். அதன் உயரமானது, உத்தரகண்டாந்தமாக இருக்கவேண்டும். கண்டாந்தத்திலுள்ள போதிகை வரையிலாவது தோரணத்தின் உயரமாவது இருப்பதாகுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. இவ்விதம் யுக்தியினாலேயும் பிரவேச யுக்தியினாலேயும், சகல விதமான ஆலயங்களிலும் கல்பிக்க வேண்டும். 39.

துவிபூமிவிதானமென்னும்
இருபதாவது அத்தியாயம் முற்றும்.

|| 𑌏𑌕𑌵𑌿𑌂𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ||

𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑌲𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌧𑌾 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌂𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌾𑌦𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇𑌽𑌧𑍁𑌨𑌾 ।
𑌸𑌪𑍍𑌤𑌾𑌷𑍍𑌟𑌹𑌸𑍍𑌤𑌮𑌾𑌰𑌭𑍍𑌯 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌿𑌹𑌸𑍍𑌤𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑌾𑌤𑍍 ॥ ௧ ॥

𑌪𑌞𑍍𑌚𑌦𑌶𑌕𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌸𑍍𑌤𑍁𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌤𑍁 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌵𑌤𑍍 ।
𑌸𑌪𑍍𑌤𑌾𑌷𑍍𑌟𑌨𑌵𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌤𑍁 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌾𑌂𑌶𑍇𑌽𑌂𑌶𑍇 𑌵𑌿𑌭𑌾𑌜𑌿𑌤𑍇 ॥

𑌭𑌾𑌗𑍇𑌨 𑌕𑍂𑌟𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌕𑍋𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌾𑌯𑌤𑌮𑍍 ।
𑌲𑌮𑍍𑌬𑌪𑌞𑍍𑌜𑌰𑌯𑍋𑌰𑌰𑍍𑌧𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌹𑌾𑌰𑌾(𑌰)𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌤𑍁 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌮𑌮𑍍 ॥

𑌤𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌤𑌲𑍇 𑌷𑌡𑌂𑌶𑍇𑌽𑌂𑌶𑌂 𑌕𑍂𑌟𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑌿𑌮𑌾𑌣𑌾𑌯𑌤𑌮𑍍 ।
𑌕𑍋𑌷𑍍𑌠𑌕𑌂 𑌚𑌾𑌙𑍍𑌗𑌣𑍇 𑌹𑌾𑌰𑌂 𑌭𑌾𑌗𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

இருபத்தொன்ருவது அத்தியாயம்

ஐந்து விதமான அளவுகளுடன் கூடிய திரிதலத்தை சுருக்கமாகக் கூறுகிறேன். ஏழு 7, அல்லது எட்டு 8, ஹஸ்தம் முதல் இரண்டு 2, இரண்டு 2, ஹஸ்தமாக பதினைந்து 15 ஹஸ்தம் வரையில் கூட்டிவர திரி (3) தலவியாஸமாம். துங்கமானது முன்பு போலவே (துவி தலமானத்தைப்போலவே ஐந்து 5 விதம்) ஆகும். 1½.

விமானோச்சமானது 7, 8, அல்லது 9, ஹஸ்தமாக இருந்தால் ஒரு பாகம் கூடவிஸ்தாரமாகும். கோஷ்டம் ஆறு பங்கு விஸ்தாரமாகும். லம்ப பஞ்ஜரத்தின் விஸ்தாரம் அரை பங்காம். ஹாரபாகம் அரை பங்காகும். (இது அடித்தலத்தின் விஸ்தாரம்.) 3

இதன் மேல் தலத்தின் விஸ்தாரத்தை 6, அம்சங்களாகச் செய்து, அவைகளில் ஒரு அம்சம் கூடத்தின் விஸ்தாரம். கோஷ்டகத்தின் விஸ்தாரம் இரண்டு அம்சம் மத்தி

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௫ ॥

[illegible]
[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௮ ॥

யில் ஹாரம் ஒரு (1) அம்சம் என்று கல்பிக்கவேண்டும்.* 4

அதற்கு மேலேயுள்ள தலத்தில், மூன்று அல்லது மூன்றில் ஒரு பாகத்தினுலே நடுவில் பத்திரம் கல்பிக்க வேண்டுமென்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. புத்திமானுக இருப்பவன் அந்த பத்திரத்தை ஒரு (1) தண்டம், ஒண்ணரை ($1\frac{1}{2}$) தண்டம், அல்லது இரண்டு (2) தண்டம் விஸ்தாரத்தில் கல்பிப்பதாகும். 5

சமர்த்தனுக இருப்பவன், விமானத்தின் உயரத்தை இருபத்திநான்கு பங்குகளாகச் செய்துகொண்டு, அவைகளில், தராதலம் ஒரு (1) பாகம், அதஸ்தம்யம் ஒரு (1) பாகம், மஞ்சம் இரண்டு (2) பாகம், அங்கிரிக மஞ்சம் மூனே முக்கால் ($3\frac{3}{4}$) பாகம், தலிபம் ஒண்ணரை ($1\frac{1}{2}$) பாகம், பிரஸ்தரம் எட்டரை ($8\frac{1}{2}$) பாகம், வேதி ஒன்ணேகால் ($1\frac{1}{4}$) பாகம், கந்தரம் ($\frac{1}{2}$) பாகம், சிகரம் மூணரை ($3\frac{1}{2}$) பாகம், கடம் ஒரு (1) பாகம் ($1 + 1 + 2 + 3\frac{3}{4}, 1\frac{1}{2}, 8\frac{1}{2}, 1\frac{1}{4}, \frac{1}{2}, 3\frac{1}{2}, 1, = 24$) என்று தராதலம் முதல் கடம் முடிய கல்பிக்க வேண்டும். 8

---

*ஆறு அம்சங்களில், நான்கு அம்சங்களுக்குத்தான் விநியோகம் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

கூடம் நீடம் கோஷ்டகம் அஷ்டகம் தத்
வேதாத்யாந்தம் சதுச்ர: ஸ்தூபிகாந்தம் ।
ஊர்த்வே ஷோடசால்பநீடம் விசேஷா
திஷ்டம் ஸ்யாத் ஷண்ணவத்யல்பநாஸம் ॥ ௯ ॥

நாநாவிதாதிஷ்டாநாங்க்ரிவேத்யாதியுக்தம்
சீர்ஷே க்ஷுத்ரம் ததா மஹந்நாஸம் ।
கோஷ்டம் கூடாதுந்நதம் தத்ஸமம் வா
ஸம்போவச்சாலம் ஸ்வஸ்திகம் தத்த்ரிபாகம் ॥ ௰ ॥

தாரே ஸப்தநவாம்சே து பாகம் ஸௌஷ்டிகவிஸ்தரம் ।
சாலாபாகம் ததா த்வம்சம் ஹாரா(ரம்)ஹாரேண கல்பயேத் ॥

கடம், நீடம், கோஷ்டகம், (முதலிய) எட்டும் அடித்தலம் முதல் ஸ்தூபி வரையில் சதுரசிரமாக இருக்க வேண்டும். மேல் தலத்தில் பதினாறு (16) அல்ப நாஸிகைகளைக் கல்பிக்கவேண்டும். (இந்த விமானத்தில்) தொண்ணூத்தாறு (96) அல்ப நாஸிகைகளைக் கல்பிப்பது இஷ்டமாகும். 9

நாநாவிதமான அதிஷ்டாநாங்கிரி, வேதி, முதலியவைகளுடனிருக்கவேண்டும். சிரோபாகத்தில் பள்ளமான அல்லது மேடான நான்கு (4) நாஸிகைகளிருக்கவேண்டும். கோஷ்டமானது கூடத்தைக் காட்டிலும் உயரமாகவோ, கோஷ்ட சமமாகவோ இருப்பதாகும். சம்புவாசத்தில, ஸ்வஸ்திகமானது மூன்று பாகமாகும். (மூன்றில் ஒரு பாகமாம்). 10

விஸ்தாரத்தை (7), அல்லது ஒன்பது பங்குகளாகச் செய்துகொள்ளவேண்டும். அவைகளில் ஒரு (1) பாகம் ஸௌஷ்டிக (அழகுக்கான) விஸ்தாரமாகும். சாலை ஒரு (1) பாகமாகும். அவ்விதமே ஹாரங்கல் (ஹாரம்) இரண்டு (2)

அஷ்டகூடம் து தத்கோஷ்டம் த்³வாத³ஶைவ விதீ⁴யதே |
அஷ்டௌ நீடா³நி விம்ஶத்து ஶதாந்யல்பநாஸிகா꞉ ||௧௨||

அஷ்டாஶ்ரம் மஸ்தகம் வேதீ³கந்த⁴ரம் சாஷ்டநாஸிகம் |
விமலாக்ருதிகம் நாம்நா ஸம்ப⁴வார்த²ம் ஸநாதநம் ||

ஊர்த்⁴வப்⁴ரவஸ்த்ரக்ஷேத்ரவஹாரம்
ஹாராந்திகூடவஸ்த்ரங்ககோஷ்டம் |
ஊர்த்⁴வே வஸ்த்வஷ்டபஞ்ஜரமஷ்டநாஸம்
விம்ஶதிஶதாங்க³(ஸம்)விமலாக்ருதிவிமாநம் ||௧௪||

ஏகாத³ஶகரம் வ்யாஸமஷ்டபா⁴கை³ர்விபா⁴ஜயேத் |
தத்ர து ஷட்³பா⁴கா³தி⁴காயதம் வ்ருத்தமிஷ்யதே || ௧௫ ||

ஆகும். இவ்விதம் கல்பிக்கவேண்டும். எட்டு (8) கூடம், பன்னிரண்டு (12) கோஷ்டங்கள், எட்டு (8) நீடங்கள் நூத்திருபது (120) அல்ப நாஸிகம் என்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 12

மஸ்தகமானது அஷ்டாசிரமாகும். வேதியும் கந்தரமும் அல்லது வேதீகந்தரமானது அஷ்டநாஸிகமாகும். இதற்கு **விமலாகிருதிகம்** என்று பெயர். வெகுகாலமாக இது சம்புவாசமாகும். 13

... ...
... ...
... ... ?
மேலே எட்டு (8) பஞ்ஜரம் (கூடு) எட்டு களநாஸமுடையது மாகும். இவ்விதமாக நூத்திருபது (120) அங்கங்களுடன் கூடியது விமலாகிருதி விமானமாகும். 14

பதினொரு (11) கரம் விஸ்தாரத்தை, எட்டு பாகங்களாகக்கொண்டு, அவைகளில் நான்கு (4) பாகங்களுக்கு அதிகமாக நீண்டு வட்டமிருக்கவேண்டுமென்று விரும்பப்

த்வ்யச்ரவ்ருத்தமதிஷ்டானம் தத்வத் கந்தரமஸ்தகம் ।
தத்விஸ்தாராயதார்தேன வர்த்துலம் வர்த்தநீயகம் ॥ ௧௬ ॥

அச்ராத் பார்ச்வே ச ப்ருஷ்டே ச சதுர்விம்சதிகாம்சகே ।
கூடகோஷ்டகநீடானாம் விஸ்தாரம் பாகமிஷ்யதே ॥ ௧௭ ॥

கோஷ்டகம் த்விகுணாயாமம் ஹாரா பாகேன யோஜிதா ।
ஸமம் த்ரிபாதமர்த்தம் வா முகமண்டபமிஷ்யதே ॥ ௧௮ ॥

மண்டபோர்த்வம் யதாஹர்ம்யம் ததாலங்காரஸம்மிதம் ।
கூடகோஷ்டாதிஸம்யுக்தம் மண்டபம் மண்டஹர்ம்யகே ॥ ௧௯ ॥

த்ரிதலம் ஸஹிதம் வாபி தோரணாத்யைர்விசித்ரிதம் ।

படுகிறது. அதிஷ்டானமானது (அடித்தலமானது) துவியச்ர விருத்தமாக இருக்கவேண்டும். கந்தரம், மஸ்தகம், இவைகளும் அதேபோல துவியச்ர விருத்தமாக இருக்கவேண்டும். அதன் விஸ்தாரத்தின் சரிபாதியளவினலே வட்டமான வர்தநீயகம் இருக்கவேண்டும். 16

அச்ரத்திற்கு பக்கவாட்டிலும் பின்பக்கத்திலும் இருபத்திநான்கு (24) பாகங்களாகக் கல்பிக்கவேண்டும். கூடம், கோஷ்டம், நீடம், இவைகளின் விஸ்தாரமானது ஒரு (1) பாகமாகும். கோஷ்டமானது இரண்டு (2) பங்கு உயரமுடையதாகும். ஹாரமான ஒரு (1) பாகத்தினுல் கல்பிக்கப்படவேண்டும். 17½

முகமண்டபமானது, (விமான தலத்திற்கு) சமமான அளவு உடையதாகவோ, முக்கால் (¾) பங்கு அளவு உடையதாகவோ, அரைப் (½) பங்கு அளவு உடையதாகவோ இருப்பதாகுமென்று விரும்பப்படுகிறது. 18

மண்டபத்தின் மேல்பாகமானது, விமானத்திற்கேற்றபடி இருக்கவேண்டும். அவ்விதமே அலங்காரமும் கூறப்

[illegible] ||

[illegible] ।
[illegible] ||

[illegible] ।
[illegible] ||

[illegible] ।
[illegible]
[illegible] || [illegible] ||

பட்டிருக்கிறது. கண்டஹர்மியத்தில், மண்டபமானது, கூடம், கோஷ்டம், முதலியவைகளுடன் கூடி இருக்க வேண்டும். அல்லது தோரணம் முதலியவைகளினாலே அலங்கரிக்கப்பட்டு, திரிவர்கஸஹிதமாகவாவது இருக்க வேண்டும். 19½

மண்டபமானது சமசூத்திரமாக இருந்தால், அதன் இடைவெளியானது பதிந்திருக்கவேண்டும். கூடம், கோஷ்டம் முதலிய ஸகல அங்கங்களும், மான சூத்திரத்திற்கு வெளியில் வந்திருக்கவேண்டும். அது, அதன் விஸ்தாரத்தில் ஸரிபாதியளவு, அல்லது பாதியில் பாதி (¼) பங்கு ஒரு (1) தண்டம், ஒண்ணரை (1½) தண்டம், இரண்டு (2) தண்டம், இரண்டரை (2½) தண்டம், அல்லது மூன்று (3) தண்டம், மானஸூத்திரத்திற்கு வெளியே வந்திருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக ஹர்மியத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். அப்படிக் கல்பிக்கப்பட்டது, எப்பொழுதும் சகலவிதமான சம்பத்துக்களுக்கும் இருப்பிடமாகும். ருஜுஸூத்திரமானது, பிரமாணாந்தமாக இருக்க வேண்டும். அவ்விதமில்லாமல் பங்கப்பட்டிருந்தால், ஆயத்துக்களுக்கு இருப்பிடமாகும். 22½

க்ருத்வாக்ஷிப்ரமாணாம்ஶம் தத்ர கூடகோஷ்டாதி கல்பயேத் |
ப்ருஷ்டபக்ஷம் ததூர்த்வே து பக்ஷயோ: ஷட்விபாஜயேத் ||௨௪||

ஊர்த்வே வேதாம்ஶகே தத்ர யுக்த்யா ஸம்கல்பயேத் |
மஸ்தகே முகபட்டேஷு ஸநேத்ரம் ஶாலவக்த்ர ஸம்யுதம் ||௨௫||

கூடகோஷ்டாதிஸம்யுக்தம் யதாலங்காரஸம்யுதம் |
ஶிகரே தஶநாஸ்ய: ஸ்யு: த்ரி: பாதஸம்யுதா: ||

அஷ்டகூடம் ததா கோஷ்டம் நீடம் த்வாதஶ சைவ ஹி |
ஹாராயாம் க்ஷுத்ரநீடம் ஸ்யாத் சதுர்விம்ஶதிஸம்யுதா ||

நாநாமஸூரகஸ்தம்ப வேதிகாத்யைரலங்க்ருதம் |
ஸோபபீடாதிஷ்டாநம் கேவலம் வா மஸூரகம் ||௨௬||

அதற்குமேலே பின்பக்கம், பக்கங்களில் ஆறு (6) பாகங்களிருக்கவேண்டும். அதை இருபத்திநான்கு (24) பாகங்களாகச் செய்துகொண்டு, கூடம் கோஷ்டம் முதலியவைகளை முன்போலவே கல்பிக்கவேண்டும். 23½

அதற்கு மேலேயுள்ள தலமானது நான்கு (4) பாகங்களுடையதாகும். இதை யுக்தியுடன் கல்பிக்கவேண்டும். மஸ்தகத்தில், முன்பக்கத்தில், நேத்திரம், சாலை, வக்திரத்துடனிருக்கவேண்டும். கர்பகூடத்துடனிருக்கவேண்டும். க்ஷுத்திரநாஸி, அங்கிரிகளுடனிருக்கவேண்டும். கூடம் கோஷ்டம், முதலியவைகளுடன் கூடியதாகவும் அலங்காரமாக இருக்கும்படியும் கல்பிக்கவேண்டும். சிகரத்தில் பத்து (10) நாஸிகளிருக்கவேண்டும். (அவற்றுள்) மூன்று பாதங்களுடனிருக்கவேண்டும். எட்டு (8) கூடம், எட்டு (8) கோஷ்டம், பன்னிரண்டு (12) நீடங்கள், ஹாரத்தில் இருபத்திநான்கு (24) க்ஷுத்திர நீடங்கள், பலவிதமான மஸூரகம், ஸ்தம்பம், வேதிகை, முதலியவைகளினாலே

ஹஸ்திப்ருஷ்டமிதம் நாம்நா ஸர்வதேவேஷு யோக்யகம் ।
பாதோச்சம் த்ரித்விபாகோச்சம் பாதம் ஸர்வாங்கஸம்யுதம் ॥

போதிகாரஹிதம் வீரகாண்டோபரி ஸமன்விதம் ।
உத்தரம் வாஜனம் ஸாப்ஜக்ஷேபணம் ப்ரதிவாஜனம் ॥ ௩௦ ॥

ததூர்த்வே ஜஷகாண்டம் ஸ்யாந்நாநாபத்ரவிசித்ரிதம் ।
தோரணாக்ருதிஸம்யுக்தம் ம்ருணாலயுதகந்தரம் ॥ ௩௧ ॥

ஸர்வாலங்காரஸம்யுக்தம் ஸ்தம்பதோரணமீரிதம் ।
பாதாந்தரே வா ஹாராயாம் கர்ணப்ராஸாதயோரபி ।
ஶாலாத்யோர்த்வாரயோர்வா க்ஷுத்ரநீடே ஸர்வேஷு தாமஸு ॥

அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். உபபீடத்துடன் கூடிய அதிஷ்டானம், அல்லது, மஸூரகம் மட்டிலும் இருப்பதுமாகும். இப்படிப்பட்ட விமானத்திற்கு ஹஸ்தி பிருஷ்டம் (யானையின் முதுகு) என்று பெயர். இது சகல தேவதைகளுக்கும் யோக்கியமாகும். 28½

பாதத்தின் உயரத்தைப் போல், மூன்று (3) பங்கு அல்லது இரண்டு (2) பங்கு உயரமுடையதும், பாதமானது, சகல அங்கங்களுடன் கூடியதாகவும், போதிகை இல்லாததும், வீர காண்டத்தின்மீது அலங்காரத்துடனிருப்பதும், உத்தரம், வாஜனம், அப்ஜக்ஷேபணத்துடன் கூடிய பதிவான வாஜனம், (இவைகளுடன் கூடியதாக இருக்க வேண்டும்.) அதற்குமேலே பலவிதமான இலை வடிவங்களுடன் கூடிய மத்ஸிய காண்டம் இருக்கவேண்டும். தோரணத்தைப்போன்ற உருவமுடையதும், மிருணாளத்துடன் (மிருணாளம்—தாமரைத்தண்டு) கூடிய கழுத்தையுடையதும், சகலவிதமான அலங்காரத்துடன் கூடியதுமாக இருப்பது, ஸ்தம்ப தோரணம், என்று கூறப்படுகிறது. இதை சகல தாமாக்களிலும் (தாம—விமானம் முதலிய கட்டிடம்) பாத மத்தியிலும், ஹாரத்திலும், பிராஸாத

ஸாங்கே ஸ்தம்பே ஸமந்தாத் ஸமதலமுபகதே
பார்ஶ்வே வீரகாண்ட-
ஸ்யாக்ரே ஸ்யாதுத்தரம் வாஜநோர்த்வமபி ச
க்ஷேபணம் தோரணாக்ரம் ।
நக்ரை: பத்ராதியுக்தை: விரசிதம்(தத்)யாத்
வா ஸ்தாநே வா
ஶாலாயாம் மண்டபே வா ஹர்ம்யதலே ஸ்யாதஸம்பந்தஸ்தம்பயுக்
தோரணம் ஸ்யாத் ॥

ததேவ சதுரஶ்ராயதம் மஸூரகம் ॥ ௩௪ ॥

விஸ்தாரேஷ்டாம்ஶம் ஸ்யாத் ஆயாமம் தஶாம்ஶகம் ।
கூடகோஷ்டநீடம் ச ஏகா(ம்ஶேந) கல்பயேத் ॥

கர்ணமத்தியிலும், சாலா மத்தியத்திலும், வீட்டு நடுவிலும், கல்பிக்கவேண்டும். 32

ஸகல அங்கங்களுடன் கூடிய ஸ்தம்பத்தில், இரண்டு பக்கங்களிலும் ஸமதலமாகவும், வீரகாண்டத்திற்கு முன் பக்கத்தில் உத்தரம் வைக்கப்பட்டதும், வாஜனத்திற்கு மேலே தளம்-க்ஷேபணம்-தோரணாக்கிரம் இவைகளுடையதும், நக்கிரம், (முதலை) பத்திரம் முதலியவைகளுடன் கல்பிக்கப்பட்டதுமான அது? வீடு, மண்டபம், சாலை, மற்றுமுள்ள கட்டிடம் இவைகளில் இருப்பது விரும்பத்தக்கதாகும். சேராத ஸ்தம்பத்துடன் கூடியது (ஸ்தம்பத்தில் சம்பந்தமில்லாதது) தோரணமாகும்.

அதுவே சதுரச்ரத்தைப்போல நீளமாக இருந்தால், அது மஸூரகமாகும். 34

எட்டு (8) பாகம் இருக்கவேண்டும். நீளம் பத்து (10) பாகம் இருக்கவேண்டும். அதில், கூடம், கோஷ்டகம்-நீடம் இவைகளை ஒரு (1) பாகத்தினுலே கல்பிக்க

ஹாராம்ஶம் து தலே ச ஷட³ம்ஶம் ப்ரஸ்த²ரோச்ச்²ரிதே ।
தத³ர்த்⁴வே து சதுர்பா⁴க³மாயாமே த்³வ்யம்ஶமாதி⁴கம் ॥

ஸாயதம் த்³வ்யஸ்ரவ்ருத்தம் ஸ்யாத் வேதி³காமஸ்தகே கலம் ।
கூடகோஷ்டா²தி³ஸர்வாங்க³ம் பூர்வவத்பரிகல்பயேத் ॥

நாநாதி⁴ஷ்டா²நஸம்யுக்தம் நாநாபாதை³ரலங்க்ருதம் ।
பா³ஷோபரிஸமேதாவி ஶ்லிஷ்டஸந்தி⁴ஸமந்விதா ॥௩௮॥

யதா²ப³லம் யதா²யோக³ம் ததா² கல்பயேத்³ விசக்ஷண: ।
ஸௌத⁴ம் தத்கீர்த்திதம் ஸாயம் கஜப்ருஷ்ட²ம் புராதனை: ॥

ஹர்ம்யேஷ்வேவம் த்³வயம் ஜ்ஞாத்வா ஸர்வஹர்ம்யேஷு
விசக்ஷணே:(ண:) ।

வேண்டும். ஹாரம் ஒரு (1) பாகமிருக்கவேண்டும். இதன் மேல் தலமானது, ஆறு (6) அம்சமிருக்கவேண்டும். அதற்கு மேல்தலமானது, நான்கு (4) பாகமிருக்கவேண்டும். நீளமானது, இரண்டு (2) பாகம் அதிகமாக இருக்கவேண்டும். இது நீண்ட துவியச்ர விருத்தமாகும். இதில், வேதிகைகளும்–மஸ்தகம்–கூடம்–கோஷ்டகம் முதலான சகல அங்கங்களையும், முன்போலவே கல்பிக்கவேண்டும். இது நாநாவிதமான அதிஷ்டானங்களுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். பலவித பாதங்களினுலே அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். இதை, சமர்த்தனுக இருப்பவன், பலத்துடனிருப்பதாகவும், பொருத்தமான சேர்க்கையுடையதாகவும் கல்பிக்கவேண்டும். இந்த சௌதமும், கஜப்ருஷ்டம் என்று பெயருடையதாகும் என்று முன்னேர்களினுலே கூறப்பட்டிருக்கிறது. 39

சாமர்த்தியசாலியாக இருப்பவன், சகலவிதமான ஹர்மியத்திலும், இரண்டாக இருந்தாலும், (இரண்டாகவும்) கல்பிப்பதாகும். 40

த்ரயோதஶகரவ்யாஸம் நவதா விபஜேத் ஸுதீ: || ௪௧ ||

தத்ரைகம் க்ருஹாம்ஶேந க்ருஹபிண்டீ ஹ்யம்ஶத: |
அந்தராம்ஶம் ஶேஷத: பரிதோந்தாரிகா பவேத் ||

அம்ஶேந ஸௌஷ்டிகம் கோஷ்டம் விஸ்தாரம் த்ரிகுணாயதம் |
அர்தேந நீவ்ரவிஸ்தாரம் ஶேஷம் ஹாராங்கமிஷ்யதே || ௪௨ ||

கோஷ்டமத்யே த்ரிதண்டேந நாஸீ நிர்கமஸம்யுதா |
உபரிஷ்டாத் ஷடம்ஶேம்ஶம் கூடம் தத்த்விகுணாயதம் ||

கோஷ்டகம் ஸபஞ்சரம் ஹாரா பஞ்சரொந்விதா பவேத் |
ஊர்த்வஸாமம் க்ருஹாம்ஶேந ஹம்யே தண்ணேந நிர்கமம் ||

பதிமூன்று (13) முழம் விஸ்தாரத்தை ஒன்பது (9) சம பாகங்களாக வகுக்கவேண்டும். அவைகளில் மூன்று (3) பாகம் கர்பகிரஹமாகும். ஒரு (1) பாகம் கிருஹபிண்டியாகும். ஒரு (1) அம்சம் அந்தாரமாகும். ஒரு (1) அம்சத்தினாலே சுற்றிலும் அந்தாரிகை இருக்கவேண்டும். ஒரு (1) அம்சத்தினாலே ஸௌஷ்டகத்தையும், ஒரு (1) அம்சத்தினாலே கோஷ்டத்தையும் கல்பிக்கவேண்டும். விஸ்தாரத்தைப்போல் மூன்று (3) பங்கு நீளமிருக்க வேண்டும். அதில் சரிபாதி நீடவிஸ்தாரமாகும். மீதமிருப்பது ஹாராங்கமாக இருக்கவேண்டுமென்று கருதப் படுகிறது. 42

அதன் கோஷ்ட மத்தியில் மூன்று (3) தண்டம் நாஸீ நிர்கமனத்துடனிருக்கவேண்டும்.

மேல்தலத்தில் ஆறில் (6) ஒரு (1) அம்சம் கூடம், அதைப்போல இரண்டு (2) மடங்கு நீளமுள்ளதான கோஷ்டகம், பஞ்சரங்களுடன் கூடிய ஹாரம் ஒரு (1) அம்சம் இருக்கவேண்டும். 43½

சதுரஶ்ரமதி⁴ஷ்டா²நம் வ்ருத்தாஶ்ரம் மஸ்தகம் ।
க்ருத்வா தந்மத்⁴யே சதுஷ்கோணே கண்ட²ம் சாஷ்டாஶ்ரமஸ்தகம் ॥

அஷ்டாஶ்ரமுபரிஷ்டாத்து ஸௌஷ்டிகாகாரம் து மஸ்தகம் ।
அஷ்டகூடம் ததா² நீட³ம் கோஷ்ட²கம் து ததை²வ ஹி ॥௪௪॥

க்ஷுத்³ரநீட³ம் ததா²ஷ்டாவஷ்டௌ ஸ்யு: களநாஸிகா: ।
ஸ்வஸ்திகாகாரஸம்யுக்தம் நாஸிகாபூ⁴ஷணம் ப⁴வேத் ॥

ப⁴த்³ரகோஷ்ட²மித³ம் நாம யதா²ர்த²ம் பரிகீர்திதம் ।
ததை²வ வ்ருத்தரூபம் ச கர்ணகூடோர்த்⁴வோர்த்⁴வபூ⁴மிகே ॥

மஸ்தகம் தஸ்ய வ்ருத்தம் ஸ்யாத் சதுர்நாஸீஸமந்விதம் ।

அதன் மேல்பாகத்தை மூன்று (3) பாகங்களாகச் செய்துகொள்ளவேண்டும். அதன் மத்தியில் தண்டத்துடன் நிர்கமமிருக்கவேண்டும். அதில், சதுரசிரமான அதிஷ்டானத்தையும், அஷ்டாசிரமான களம், மஸ்தகம், இவைகளையும் கல்பிக்கவேண்டும்.

சதுஷ்கண்டமான ஆதிதலத்தில், கூடத்தையும் சதுரசிரமான மஸ்தகத்தையும் கல்பிக்கவேண்டும். 45

அதன் மேல்தலமானது, அஷ்டாசிரமாகவும், ஸௌஷ்டிக மஸ்தகமுடையதாகவுமிருக்கவேண்டும். எட்டு (8) கூடம், எட்டு (8) நீடம், எட்டு (8) கோஷ்டம், எட்டு (8) க்ஷுத்ர நீடம், எட்டு (8) களநாஸிகைகள் இருக்கவேண்டும். ஸ்வஸ்திகத்தின் உருவத்துடன் கூடிய நாஸிகா பூஷணமிருக்கவேண்டும். இதற்கு பத்திர கோஷ்டம் என்று பெயர். இந்த பெயர் உண்மையான அர்த்தமுடையதாகவே கூறப்பட்டதாகும். 47½

அதுவே வட்ட வடிவமாகவும், அதன் மேல்தலம், அதற்கு மேல்தலத்தில் கர்ணகூடமும், மஸ்தகமானது

[illegible] || ௪௯

[illegible] ।
[illegible] ||௫௦||

[illegible] ।
[illegible] ||௫௧||

[illegible] ।
[illegible] ||

[illegible] ।
[illegible] ||

வட்ட வடிவமாகவும், நான்கு நாஸிகளுடன் கூடியதாகவும் இருக்கவேண்டும். இதற்கு விருத்த (வட்ட வடிவமான) கூடம் என்று பெயர். இது சகல தேசங்களிலும், சகல தேவதைகளுக்குமுகந்ததாகும். 49

அதுவே எட்டு (8) அம்சம் அதிகமாக நீண்டதாகவும், சதுர்சிரமாகவும், கர்ணகூடமானது சதுரசிரமாகவுமிருக்க வேண்டும். மஸ்தகமானது ஆயதமாகவும் விருத்தமாகவுமிருக்கவேண்டும். 50

அதில், கோஷ்டபத்திரம் நீங்கலாக பாக்கியை முன்பு போலவே கல்பிக்கவேண்டும். மூன்று (3) ஸ்தூபிகளிருக்க வேண்டும், இதற்கு ஸுமங்கலம் என்று பெயர், 51

பதினைந்து (15) கரம் விஸ்தாரத்தை, பத்து (10) அம்சங்களாக வகுக்க வேண்டும். அவைகளுள், கர்பகிருஹமானது நான்கு (4) பாகமாகும். ஒரு (1) அம்சத்திலே அந்தாரியை கல்பிக்கவேண்டும். ஒரு (1) அம்சம் அளிந்திரம், ஒரு (1) அம்சம் கண்டஹர்மியம் இவைகளையும் கல்பிக்கவேண்டும். (அதற்கு) வெளியில் முறையே,

ஹாரேஷு கோஷ்டகாயாமம் த்ரிபாகை: ஸமுச்ச்ரிதம் பவேத் ।
ஊர்த்வே ஹாரம் ஸமாம்ஶேந ஹாரம் ஸௌஷ்டிகவிஸ்த்ருதம் ॥

கோஷ்டகம் த்ரிபாகாயாமம் ஹாராஹாரேஷு யோஜயேத் ।
தத்³த்³வயேந து அந்தரம் (மே) ஷிகாமம்
யத்ருசிதம் ॥ ௫௫ ॥

ஷண்ணாம் வாயுக்³மஷண்ணாம் வா த்ரிஷண்ணாம் வா விசேஷத: ।
அத்யந்தஸுக்ஷ்மமிஷ்டாந்தம் தஸ்ய கர்ணஸ்து கல்பயேத் ॥ ௫௬ ॥

ஸௌஷ்டிகம் தயா த்ரிபம் கோஷ்டகம் ததைவ ச ।
ஷூம்ப த்ரிபாகயுக்தம் வக்ஷ்யே ஸுஸம்ஸ்திதம் ॥ ௫௭ ॥

த்ராவிகா ஸ்வஸ்திகாகாரா ஸவ்ருத்த்யா வரிஶோபிதா ।

கர்ணத்திலும், மத்தியிலும், அந்தரத்திலும் (இடைவெளியிலும்) கூடம் – கோஷ்டம் – பஞ்ஜரம் இவைகளைக் கல்பிக்க வேண்டும். கோஷ்டத்தின் உயரமானது, ஒரு பாகத்தின் அளவு இருக்கவேண்டும். அதன் இருமடங்கு இருப்பதுமாகுமென்று, புத்திமான்களாலே அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 53½

மேல்தலத்தில் ஆறு (6) பாகத்தில், ஒரு (1) பாகம் ஸௌஷ்டிக விஸ்தாரமாகும். (ஸௌஷ்டிகம்—அழகு படுத்துவது) கோஷ்டமானது இருமடங்கு உயரமாக இருக்க வேண்டும். ஹாரத்தை ஒரு (1) பாகத்தினாலே கல்பிக்க வேண்டும். 54½

அதற்கு மேல்தலத்தில், நான்கு (4) பாகத்தில் இரண்டு பாகம் மத்திய நிர்கமமாகும். (அது) ஒரு (1) தண்டம், ஒண்ணரை (1½) தண்டம், விசேஷித்து இரண்டு (2) தண்டம் இருப்பதாகும். அதிஷ்டானமானது, சதுரசிரமாக இருக்கவேண்டும். அவ்விதமே, கந்தரமும், மஸ்தகமுமிருக்கவேண்டும். (அதில்) எட்டு (8) கூடம்,

நாநா மஸூரகஸ்தம்பவேதீஜாலகதோரணை: ||௫௮||

உச்சௌ கூடகோஷ்டௌ ஸப்ரஸ்தராந்விதௌ |
யத்தத் காந்தாரமித்யுக்தமஷ்டாச்ரம் வா கலம் சிர: ||௫௯||

தஸ்யைவ வ்ருத்தம் வேதீகந்தரம் சிகரம் பவேத் |
சேஷம் பூர்வவதுத்திஷ்டம் நாம்நா ஸ்ரீபோகமிஷ்யதே ||

வ்ருத்தே வ்ருத்தாயதே த்வ்யச்ரவ்ருத்தேऽஷ்டாச்ரே ஷடச்ரகே |
கூடகோஷ்டகநீடாநாமூர்த்வயுக்தவசாத் ததா ||௬௧||

கூடகோஷ்டகநீடேஷு ஸஞ்சிதம் பஞ்சஷட்கதே |

எட்டு (8) நீடம், எட்டு (8) கோஷ்டம், மேலே எட்டு (8) லம்பநீடம், இவைகளிருக்கவேண்டும். வர்ஷ ஸ்தலத்துடனிருக்கவேண்டும். எங்கும் அழகாயும் ஸ்வஸ்திக வடிவுடன் கூடியதுமான நாஸிகை இருக்கவேண்டும். நாநாவிதமான மஸூரம்-ஸ்தம்பம்-வேதி-ஜாலகம், தோரணம், இவைகளுடனிருக்கவேண்டும். 58

கூடம்-கோஷ்டம், இவைகள் உயரமாக இருந்தால், அந்தர ப்ரஸ்தரமுடையவைகளாக இருக்கவேண்டும். இதற்கு காந்தாரம் என்று பெயர்.

அதுவே, களம்-சிகரம்-இவைகள் அஷ்டாசிரமாகவும், வேதி-கந்தரம், சிகரம் இவைகள் வர்துளமாகவும் இருக்க வேண்டும். மற்றவை முன்புபோலவே இருக்கவேண்டும். இதற்கு ஸ்ரீபோகம் என்று பெயர். 60

(விமானமானது) விருத்தமாகவோ, விருத்தாயதமாகவோ, துவியசிரவிருத்தமாகவோ, அஷ்டாசிரமாகவோ, அல்லது ஷடசிரமாகவோ இருந்தால், அதில், கூடம்-கோஷ்டம்-நீடம், இவைகளைக் கல்பித்து அதன் மேலே

𑌕𑌣𑍍𑌠𑌹𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌾𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌶𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌤𑍁 𑌵𑌰𑍍𑌤𑍁𑌲𑍇 ॥

𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌦𑍍𑌭𑌵𑍇𑌨𑍍𑌨𑍍𑌯𑍂𑌨𑌂 𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌮𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌾 ।
𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌂𑌶𑍇𑌨 𑌦𑌶𑌾𑌂𑌶𑍇𑌨 𑌹𑍍𑌯𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾𑌂𑌶𑍇 𑌵𑌾𑌧𑍋𑌂𑌶𑌕𑌾𑌤𑍍 ॥ ௩௪ ॥

𑌯𑌥𑌾 𑌶𑍋𑌭𑌾 𑌬𑌲𑌾𑌵𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 𑌧𑍀𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌅𑌰𑍍𑌪𑌿𑌤𑌾𑌨𑌰𑍍𑌪𑌿𑌤𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌦𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌅𑌰𑍍𑌪𑌿𑌤𑌂 𑌨 𑌤𑍁 𑌸𑌾𑌲𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑌨𑌰𑍍𑌪𑌿𑌤𑌸𑌾𑌲𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌹𑌾𑌰𑌕𑌮𑍍 ।
𑌏𑌵𑌮𑌲𑍍𑌪𑌕𑍍𑌰𑌮𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌯𑍋𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌚𑌕𑍍𑌷𑌣𑌃 ॥ ௩௫ ॥

மேலே, கிரமாக கூடம்-கோஷ்டம்-நீடம், இவைகளினாலே அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும்.

கண்டஹர்மியத்தில், நேராக இருக்கும் விசாலத்தைக் காட்டிலும், துவியசிர விருத்தத்தில், வர்துளத்தில், ஸ்வல்ப பாகம் குறைவாக இருக்கவேண்டும். எல்லா பாகங்களும் சமமாக இருப்பதுமாகும்.

கீழ்தலத்தின் அம்சத்தைக் காட்டிலும் மேல்தலங்களில் எட்டில் ஒரு பாகம், பத்தில் ஒரு பாகம் குறைவாக இருக்க வேண்டும். இதை புத்திமானாக இருப்பவன், அழகாக இருக்கும்படியும், பலமாக இருக்கும்படியும் கல்பிக்க வேண்டும். 63½

பிராசாதமானது, அர்பிதம் என்றும், அநர்பிதம் என்றும், இரண்டு விதமாகும். அர்பிதமாக இருந்தால் அளிந்திரம் இருக்கக்கூடாது. (அளிந்திர(த)ம்-தலைவாசல் படிக்கு முன்னாலே இருக்குமிடம்.) அநர்பிதமாக இருந்தால் அளிந்திரம் இருக்கவேண்டும். அதை அறிந்தவன் இவ்விதம் எல்லாவற்றையும், அல்பகிரமமாக கல்பிக்கவேண்டும்.

[illegible]

[illegible] ॥

𑌹𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑌾𑌙𑍍𑌗𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑍂𑌟𑌕𑍋𑌷𑍍𑌠𑌾𑌦𑌿𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂
𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌧𑍋 𑌵𑍇𑌦𑌿𑌕𑌾 𑌯𑍋𑌜𑌨𑍀𑌯𑌾 ।
𑌹𑌾𑌰𑌭𑌾𑌗𑍇 𑌵𑍇𑌦𑌿𑌕𑌾 𑌵𑍇𑌦𑌿𑌕𑌾 𑌵𑌾
𑌨𑍀𑌡𑌂 𑌵𑌾(𑌦) 𑌤𑍍𑌵𑌲𑍍𑌪𑌨𑌾𑌸𑌂 𑌤𑍁 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥ ௬௭ ॥

𑌤𑍋𑌰𑌣𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌿𑌧𑌂 𑌪𑌤𑍍𑌰𑌤𑍋𑌰𑌣𑌂 𑌮𑌕𑌰𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌤𑍋𑌰𑌣𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇𑌽𑌧𑍁𑌨𑌾 ॥

ஹர்மிய விஸ்தாரத்தை 3, 5, 7, 9, 11, 13, 15, 7, 10, என்று பாகம் செய்துகொள்ளவேண்டும். இவைகளில் முறையே, 1, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, ஸ்வபவனத்தின் விஸ்தரத்தில் சரிபாதி, இந்த அளவுகளினாலே நாளிகிரஹம் இருக்கவேண்டும்.* 66

ஹர்மியாங்கமான கூடம்—கோஷ்டம் முதலியவைகளுக்கு, கிரீவைக்குக் கீழே வேதிகையைச் சேர்க்கவேண்டும். ஹாரபாகத்தில் வேதிகை இருப்பதுமாகும். இல்லாதிருப்பதுமாகும். அல்லது, இந்தவிடத்தில் அல்பநாஸியையோ நீடத்தையோ கல்பிக்கவேண்டும். 67

தோரணமானது, பத்திர தோரணம் (1) மகர தோரணம் (2) சித்திர தோரணம் (3) என்று மூன்று (3) விதமாகும். இவைகளின் அலங்காரங்கள் இப்பொழுது கூறப்படுகின்றன. 68

---

† [illegible]

* இதில் ஏழுபாகத்தில் ஒன்பதுபாகம் என்று வருகிறது. அதையோஜித்து முடிவு செய்யவேண்டும்.

பாலசந்த்ரநிபம் பத்ரை: சித்ரிதம் பத்ரதோரணம் |
த்வயோர்மகரயோர்வக்த்ர*மத்(த்ய)கதபத்ரஸம்பூரிதம் ||சுஅ||

நாநாவிதலதாயுக்தமேதத் மகரதோரணம் |
ததேவ பார்ச்வயோர்மத்யம் மத்யமம் ஸமாஸ்தித: ||

நக்ரதுண்டம் ப்ரக்ருஹ்யைவ த்வயோராஸ்யவிநிர்கதை: |
வித்யாதரைச்ச பூதைச்ச ஸிம்ஹைர்வ்யாலைச்ச
ஹம்ஸகை: ||எக||

பாலை: ஸ்ரக்தாமகைர்யுக்தைரன்யைர்ரத்நபந்த-
விசித்ரிதம் |
சித்ரதோரணமேதத் ஸ்யாத் தேவாநாம் பூபுஜாம்
வரம் ||எஉ||

பாலசந்திரனைப்போல் இலை வடிவங்களினாலே அலங் கரிக்கப்பட்டது, பத்திரதோரணமாகும். 68½

இரண்டு (2) மகரங்களின் [1]வாயின் நடுவில் நிறைந் ததும், பற்பல விதமான லதை (கொடி) களுடன் கூடியது மாக இருக்கவேண்டும். இதற்கு, மகரதோரணம் என்று பெயர். 69½

அதுவே இரண்டு பக்கங்களின் மத்தியமானது பூரி மத்தியமாக இருக்கவேண்டும். நக்கிரத்தின் (முதலையின்) முகத்தைப் பிடித்துக்கொண்டு, இரண்டு (நக்கிரங்களின்) வாயிலிருந்து வெளிப்பட்டவர்களான வித்தியாதரர்கள், பூதங்கள், ஸிம்ஹங்கள், வியாளங்(யாளி)கள், அன்னங்கள், பாலர்கள், புஷ்ப மாலைகளுடன் கூடிய மற்றவர்கள், ரத்ன பந்தங்கள் (மணிமாலைகள்) இவைகளால் விசித்திரமாக இருப்பது, சித்திரதோரணமாகும். இது தேவர்களுக்கும், அரசர்களுக்கும் சிறந்ததாகும். 72

---

*மத்யகத உத்க்ருத ஸம்பத்ரை: ப்ர உதி பாடோ ப்ரூக உதி ஸாதி |

1. வாயின் நடுவில் பத்திரங்களினாலே நிறைந்த என்று இருக்கலாமென்று தோன்றுகிறது.

குஹாஸு ப்ரதிமா: கார்யா: பார்ச்வயோ: பாதயுக்தாநி ச ।
தோரணாந்யுத்தராதஸ்தாத் ப்ரயோஜ்யாநி
விசக்ஷணை: ||௭௩||

ஸ்தம்போத்ஸேதே பஞ்சஷட்ஸப்தாம்சே த்வ்யம்சம் தோரணோந்நதி: ।
சேஷம் பாதோதயம் பாதம் சதுரஷ்டாச்ரவ்ருத்தயுக் ||

கும்பமண்ட்யாதிஸம்யுக்தம் போதிகாரஹிதம் து வா ।
உத்தரம் வாஜநம் ஸாப்ஜக்ஷேபணம் க்ஷுத்ரவாஜநம் ||

போதிகோபரி வா குர்யாத் வீரகாண்டஸ்ய சோபரி ।
ஊர்த்வஸந்த்யக்ராநதாக்ரம் து குர்யாத் கோரவிஷ்டரம் ||

தந்மாநாம்சம் த்ர்யம்ச பஞ்சாம்சம் தோரணவிஸ்த்ருதம் ।
சாகா தந்நிர்கதம் வ்யாஸார்தம் ஸம்ப்ரயோஜயேத் ||௭௭||

சாமர்த்தியசாலியாக இருப்பவன், குகைகளில் பிரதிமைகளைக் கல்பிக்கவேண்டும். அவைகளில் பக்கங்களில் பாதங்களுடன் கூடிய தோரணங்களை உத்தரத்திற்குக் கீழே பிரயோகிக்கவேண்டும். 73

ஸ்தம்பத்தின் உயரத்தில் ஐந்து 5, ஆறு 6, அல்லது ஏழு 7, அம்சங்களில் இரண்டு 2, அம்சம் உயரமுள்ளதாக தோரணோக்கிரம் இருக்கவேண்டும். மீதமுள்ள பாகமானது, பாதத்தின் உயரமாகும். அந்த பாதமானது, சதுரசிரம், அஷ்டாசிரம், அல்லது விருத்தமாக இருப்பதாகும். 74

ஸ்தம்பமானது, கும்பம், மண்டி முதலியவைகளுடன் இருக்கவேண்டும். போதிகை இல்லாமலிருப்பதுமாகும். உத்தரம், வாஜனம், அப்ஜ க்ஷேபணத்துடன் கூடிய க்ஷுத்திர (சிறிய) வாஜனம், இவைகளை, போதிகைக்கு மேலேயாவது, வீர காண்டத்திற்கு மேலேயாவது கல்பிக்க வேண்டும். 75½

மேலேயுள்ள சந்தி வரையில் நுனியானது வணங்கி

உத்தரோத்தரஸம்யுக்தம் மங்க³ல்யார்த²மூர்த்⁴வநக்ரகம் ।
ப²லகம் பஞ்சவக்த்ரம் து ததூ³ர்த்⁴வே ஶூலஸம்யுதம் ॥ ௭௮ ॥

ச²த்ரகேதுபதாகா ஶ்ரீபே⁴ரீகும்ப⁴ம் ச தீ³பிகா ।
நந்த்³யாவர்த்தமித்யஷ்டௌ ஹி ஸர்வேஷாமஷ்டமங்க³ளம் ॥ ௭௯ ॥

ஏவம் ப்ரோக்தம் சதுர்பே⁴த³ம் தே³வாதீ³நாம் து
தோரணம் ।
பத்³மாஸநோர்த்⁴வே கும்ப⁴ஸ்ய க்ஷுத்³ரகே சாருலதாக்ருதி: ॥

ததூ³ர்த்⁴வே ஸம்ப⁴ராஸ்தம்ப⁴வல்லீமண்டலமண்டிதம் ।
ததூ³ர்த்⁴வே ஸமுகோர்த்⁴வாப்³ஜவிஷ்டகும்ப⁴முதாம்ரகம் ॥

இருக்கும்படி மகர விஷ்டரந்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். (தோரணமானது) இரண்டு ஸ்தம்பங்களுக்கு மேலே, உயரத்தில் சரிபாதி, மூன்று 3, நான்கு 4, ஐந்து 5, தண்ட தோரணம் விஸ்தாரமாகவும், துவாரத்திற்கு சமமான உயரமுள்ளதாகவும், வியாசாந்தரமிருக்கவேண்டும். 77

உத்தரத்திற்கு உத்தரம் சம்பந்தமுடையதாக மங்களார்தமாக மேலேயுள்ள நக்கிரத்துடன் (நக்கிரம்—முதலை) கூடியதான பலகையானது, பஞ்ச வக்திரமாக இருக்க வேண்டும். அதற்குமேலே சூலத்துடனிருக்கவேண்டும்.

சத்திரம், (குடை) கேது, (துவஜம்) பதாகை, ஸ்ரீ, பேரிகை, கும்பம், தீபம், நந்தியாவர்தம், இந்த எட்டும் எல்லாவற்றிற்கும் அஷ்டமங்கலமாகும். 79

தேவர் முதலியவர்களின் தோரணமானது, இவ்விதம், நான்குவிதமான பேதங்களுடையதாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. 79½

கும்பத்தின் பத்மாசனத்திற்குமேலே, குறுக்காக அழகான கொடியினுருவமிருக்கவேண்டும். அதற்குமேலே ஸ்தம்பமானது, சுத்திக்கொண்டிருக்கின்ற வல்லீமண்டல

கும்பகும்பலதா சைவம் ஸ்யாத் குட்யவேத்யுபரிஸ்திதா |
ததேவ ஸந்திகோர்த்வே து வீரகாண்டஸமன்விதம் || ௮௨ ||

ஸ்தம்பகும்பலதா சைவம் ஸ்யாத் ஸ்தம்பதோரணவத்க்ரமாத் |
ஹாராயாம் து க்ருஹே தேவ்யா தேவதேவ
நிகேதநே || ௮௩ ||

ஷடஷ்டதசமாத்ரைர்வா த்வாதசைர்மாத்ரகை: |
வ்யாஸம் ததர்தநிஷ்க்ராந்தம் (ஸம்) த்வ்யம்சம் வா
த்ரிபாதிகம் || ௮௪ ||

வ்ருத்தாகாரஸமம் கூடம் தோரணாங்க்ரிவதாயதம் |
ஸகந்தரம் ததூர்த்வே து சுகநாஸ்யாதிபூஷிதம் ||

(கொடிகளின் கூட்டம்) த்திறைலே அலங்காரமாக இருக்க வேண்டும். அதற்குமேலே பலகையின் மேலேயுள்ள அப்ஜமானது, மனதிற்கு இஷ்டமான கும்பலதாக்கிரத்துடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். கும்பத்தில் கல்பிக்கக் கூடிய கும்ப லதையானது இவ்விதமாகும். மற்றவைகளையும் இவ்விதமே ஊஹித்துக்கொள்ளவேண்டும். 81½

அதுவே, இவ்விதம், மேலேயுள்ள சந்திக்குமேலே, வீரகாண்டத்துடன் கூடியதாகவும், ஸ்தம்பதோரணத்தைப் போல் சிரமுடையதாகவும் இருந்தால், இதற்கும், ஸ்தம்ப கும்ப லதை என்று பெயராகும். இதை தேவ நிகேதனத்திலும், தேவதைகளில்லாத கிருஹத்திலும், ஹாரத்தில் கல்பிக்கவேண்டும். 83

ஆறு 6, எட்டு 8, பத்து 10, அல்லது பன்னிரண்டு 12, மாத்திரைகள் அகலமுள்ளதாகவும், அகலத்தில் சரிபாதி நிஷ்கிராந்தமுடையதாகவோ (நிஷ்கிராந்தம் — வெளியில் வந்திருப்பது) மூன்றில் இரண்டு பாகமோ, முக்கால் பாகமோ நிஷ்கிராந்தமாகவும், வட்டமானதுபோலிருப்பதும், மறைந்திருப்பதும், தோரணாங்கிரியைப்போல் நீண்டிருப்பதும், கந்தரத்துடன் கூடியதும், அதற்குமேலே சுக

வ்ருத்தஸ்புடிதமித்யுக்தம் தேவாலயானாம் ச பூஷணம் |
தஸ்மிம்ஸ்தஸ்மிம்ஸ்து ஸோபானம் ப்ரயுஞ்ஜீத விசக்ஷண: ||

த்ரிவிதம் தஸ்ய மூலம் து சதுரஶ்ரம் வ்ருத்தமாயதம் |
சதுர்த்யப்ரகாரம் ஸ்யாத் த்ரிகண்டம் ஸம்வர்ணிதம் ||

வல்லீவர்க்கயுதஞ்சார்த்தே கோமூத்ரேண ஸமாவ்ருதம் |
மூலாதக்ராக(க்ரம்) க்ரமக்ஷீணம் ப்ரஸித்தம் ஸம்வர்ணிதம் ||

ஸ்யாத் வல்லீமண்டலம் வ்ருக்ஷாரோஹிவல்லீஸமக்ரியம் |
அஶ்வபாதோபரிஸ்தித்யா ரோஹணம் தக்ஷிணாங்க்ரிணா ||

விஷ்ணாத்யா:(த்யா) ஸ்தண்டிகாக(கம்) ஸோபானஸ்ய
விபர்யத:(தா) |

நாஸியிலே அலங்கரிக்கப்பட்டுமிருப்பது **விருத்த ஸ்புடிதம்** என்று பெயருடையதாகும். இது தேவாலயங்களுக்கு அலங்காரமாகும். 85½

சமர்த்தனுக இருப்பவன், ஒவ்வொரு தலத்திலும் சோபானத்தை (படிக்கட்டை) உபயோகிக்கவேண்டும். அதன் அடியானது, சதுரம், விருத்தம், ஆயதம் என்று மூன்று விதமாகும். நான்காவது திரிகண்டம் எனப்படும்.

சங்க மண்டலமானது, கொடிகளின் கூட்டத்துடன் கூடியதாகவும், பாதிக்குமேல் கோமூத்திர (பந்த)த்துடன் கூடியதாகவும், அடியிலிருந்து நுனி வரையில் முறையே சிறுத்துமிருக்கவேண்டும். இது பிரஸித்தமான சங்க மண்டலமாகும்.

விருக்ஷத்தின்மேலே படர்ந்திருக்கின்ற கொடியைப் போலிருப்பது, வல்லீமண்டலம் என்று பெயருடையதாகும்.

அசுவ பாதத்திற்கு மேலே இருந்து வலதுகாலா லேறுவதாகும். 89

அஶ்வபாதஸ்ய விஸ்தாரஃ த்விகுணாதி சதுர்குணாஃ ||

ஶயிதவ்யாஸபாதார்த்தத்ரிபாதாம்ஶம் து நேத்ரயோஃ |
[illegible] ஸமகண்டாந்யநுக்ரமாத் || ௯௧ ||

ஶயநபலகவ்யாஸஃ ஷோடஶாஷ்டாதஶாங்குலஃ |
தஸ்யோத்ஸேதம் ஷடம்ஶைகமேவம் ஸோபானகல்பனம் || ௯௨ ||

ஹஸ்தவ்யாஸம் த்விதண்டம் தத்பாதவ்யாஸம் து பாஹுஷு |
ஸ்தித்வா ஶயாநயுக்தம் யோக்யம் ப்ரவேஶோஸ்திதஶாயினோஃ ||

ஸ்யாத் [illegible] ஸோபானம் [illegible] வஶாத்ததஃ |
[illegible] பாஹ்யதஃ || ௯௪ ||

சோபானத்தின் விஸ்தாரமானது, துவி (2) தண்டம் முதல் ஸப்த (7) தண்டாந்தமாகும். அசுவ பாதத்தின் விஸ்தாரமானது, துவிகுணாதியாக சதுர்குணாந்தமாக இருக்க வேண்டும். 90

சயித (படுக்கையான) விஸ்தாரத்தில் கால் பங்கு, அரைப்பங்கு, முக்கால்பங்கு, நேத்திரோதயத்துடன் முறையே குட்டியானை, கழட்டியானை இவைகளுக்கு சமான மான கண்டங்களாக இருப்பவைகளாகும்.

சயாநபலகத்தின் (படுக்கையான பலகையின்) விஸ்தாரமானது பதினாறு 16, அல்லது பதினெட்டு 18, அங்குலங்கள் இருக்கவேண்டும். அதன் சமுத்கதமானது (ஒப்புஸமானது) ஆறில் ஒரு பங்காகும். இவ்விதமாக சோபானத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். 92

ஹஸ்த வியாஸமானது இரண்டு தண்டமாகும். பெரும் பாலும், அதில் கால் பங்கு விஸ்தாரமிருப்பதுமாகும். நன்கு வசமாக நின்றும் படுத்துமிருக்கின்ற ஹஸ்தத்தில் வலுவாக இருக்கும்படி கல்பிக்கவேண்டும். 93

ஸோபாநம் ஸர்வவர்ணாநாம் ப்ராத³க்ஷிண்யாதி⁴ரோஹணம் ।
ப்ரஶஸ்தம் விபரீதம் தத் விநாஶாய ப⁴வேதி³ஹ ॥ ௯௫ ॥

அதி⁴ஷ்டா²நாதி³ரோஹார்த²ம் ஸோபாநம் பார்ஶ்வயோர்முக²ம் ।
ஹஸ்திஹஸ்தம் அஶ்வபாத³ப²லகாந்தம் ப்ரயோஜயேத் ॥ ௯௬ ॥

ஸோபாநம் தத³தி⁴ஷ்டா²நஸ்தம்ப⁴ப்ரஸ்தரவத் ப⁴வேத் ।
ஏவம் விதி⁴விஶிஷ்டம் து ஸோபாநம் ஸம்பதா³ம் பத³ம் ॥

ஏவம் ப்ராக்³ரம் தை³விகாநாம் த்³வாராணாம்
பா³லே யோக்³யம் தோரணம் சைவ யுக்த்யா ।

சோபானமானது, ஒத்தைப் படையாகவே இருக்க வேண்டும். மண்டபம் முதலியவைகளின் வெளிப்பக்கத்தில் குஹ்யாகுஹ்யவசமாக (தெரிந்தும் தெரியாமலுமிருக்கும்படி) ஒரு பத்தியை வெளியிலிருக்கும்படி கல்பிக்கவேண்டும். 94

சகல ஜாதிகளுக்கும், சோபானமானது பிரதக்ஷிணமாக ஏறக்கூடியதாக இருக்கவேண்டும். அவ்விதமிருப்பது புகழ்ச்சிக்குரியதாகும். அப்படிக்கு இல்லாமல் விபரீதமாக இடமாக இருந்தால், அது விநாசத்திற்கு ஹேதுவாகும். 95

அதிஷ்டானம் முதலியவைகளில் ஏறுவதற்காக சோபானம் (படிக்கட்டு) கூறப்பட்டிருக்கிறது. இதன் இருபக்கங்களிலும் முகம் (முகப்பு) இருக்கவேண்டும். அசுவபாத பலகாந்தமாக ஹஸ்திஹஸ்தத்தைக் கல்பிக்க வேண்டும். 96

அந்த சோபானமானது, அதிஷ்டானம்—ஸ்தம்பம்—பிரஸ்தரம் இவைகளுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும்.

சோபானமானது, இவ்விதமாக விதியுடன் கூடியதாக இருந்தால், அது சகலவிதமான சம்பத்துக்களையும் அளிக்கக் கூடியதாகும். 97

ஸோபாநம் தத்³பே⁴த³ரூபாகாரமேஷு
ஸம்யக் யோஜ்யம் வாஸ்துவித்³யாவிதி⁴ஜ்ஞை: ॥௯௮॥

நாக³ரம் த்³ராவிட³ம் வேஸரம் ச
க்ரமேண ச ஸத்த்வரஜஸ்தமாம்ஸி ।
ப்³ராஹ்மக்ஷத்ரியவைஶ்யகாஸ்து
ஹரிவிரிஞ்சாத்³யா ஹர ஶூலிதே³வா: ॥ ௯௯ ॥

இதி மயமதே வாஸ்துஶாஸ்த்ரே த்ரிபூ⁴மிவிதா⁴நம் நாம
ஏகவிம்ஶோऽத்⁴யாய: ॥

இவ்விதமாக நைதிலர்களின் வாசஸ்தலத்திற்கு யோக்கியமான தோரணமானது கூறப்பட்டிருக்கிறது. இதில் வாஸ்துவித்தியையின் விதியையறிந்தவன், சோபானம், அதன் பேதம், அதன் உருவம், இவைகளை, யுக்தியுடன் நன்கு கல்பிக்கவேண்டும். 98

நாகரம், திராவிடம், வேசரம், என்பவைகள், முறையே சத்துவ குணம், ரஜோகுணம், தமோகுணமுள்ளவைகளாகும். இவைகள், முறையே, பிராம்ஹண—க்ஷத்திரிய—வைசியர்களாகும். இவைகளுக்கு முறையே, விஷ்ணு, பிரம்ஹா—பரமசிவன், இவர்கள் அதிதேவதைகளாவார்கள்.

திரிபூமி விதாநம் என்னும்
இருபத்தொன்றுவது அத்தியாயம் முற்றும்.

॥ 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌵𑌿𑌂𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑍌𑌮𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌸𑌂𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌤𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍 ।
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌶𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌦𑌿𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌿𑌹𑌸𑍍𑌤𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑌾𑌤𑍍 ॥ ௧ ॥

𑌏𑌕𑌦𑍍𑌵𑌾𑌵𑌿𑌂𑌶𑌹𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸(𑌂) 𑌤𑍁𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌤𑍁
𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌵𑌤𑍍 ।
𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑍋𑌤𑍍𑌸𑍇𑌧𑌮𑌾𑌨𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌹𑌾𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑌾𑌂𑌶𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿
𑌹𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑌕𑍇 ॥ ௨ ॥

𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌦𑌶𑌕𑌰𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌮𑌷𑍍𑌟𑌧𑌾 𑌵𑌿𑌭𑌜𑍇𑌤𑍍 𑌸𑌮𑌮𑍍 ।
𑌏𑌕𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌕𑍂𑌟𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌶𑌾𑌲𑌾𑌯𑌾𑌮𑌂 (𑌮𑌾𑌨𑌂)
𑌦𑍍𑌵𑌿𑌭𑌾𑌗𑌿𑌕𑌮𑍍 ॥ ௩ ॥

𑌭𑌾𑌗𑍇𑌨 𑌪𑌞𑍍𑌜𑌰𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑍇 𑌤𑍁 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌵𑌤𑍍𑌤𑌥𑌾 ।

இருபத்திரண்டாவது அத்யாயம்

ஐந்து 5, அளவுகளுடன் கூடிய சதுர்பௌமத்தை (நான்கு 4, தலத்துடன் கூடிய விமானத்தை) சுருக்கமாக, முறையே கூறுகிறேன். மூன்று 3, நான்கு 4, பத்து 10, ஹஸ்தம் முதல், இரண்டு 2, இரண்டு 2, ஹஸ்தம் வீதமாக, இருபத்தொன்று 21, இருபத்திரண்டு 22, ஹஸ்தம் வரையில் கூட்டி வரவேண்டும். இது விமானத்தின் அகல மாகும். உயரமானது முன்பு கூறப்பட்டிருப்பதேயாகும். விஸ்தாரம், உயரம் இவ்விரண்டுகளின் மானத்திலே ஹர்மியத்தின் பாகங்களைக் கூறுகிறேன். 2

பதிமூன்று 13, ஹஸ்த விஸ்தாரத்தை, எட்டு 8, சமபாகமாக பங்கிட்டுக்கொள்ளவேண்டும். (அந்த பாகங்களில்) ஒரு 1, அம்சம் கூட விஸ்தாரம், சாலாமானம் இரண்டு 2, அம்சம், ஒரு 1, பாகம், பஞ்ஜரத்தின் விஸ்தாரம், (என்று கொள்ளவேண்டும்.)

அதற்குமேலே (இரண்டாவது தலத்தில்) அதன்

ப்ராக்வதேவ ஸபாஶாலா பஞ்ஜராணாம் ச கல்பயேத் ||

ஊர்த்வே ஷட்பாஜிதே பாகமேகம் கூடஸ்ய விஸ்த்ருதம் |
த்விபாகம் கோஷ்டகாயாமம் நீடம் ப்ரா(பா)கார்த்தவிஸ்த்ருதே ||

தடூர்த்வே த்ரிபாகைகாம்ஶம் மத்யே தண்டேந நிர்கமம் |
உச்ச்ராயம் விபஜேத் வித்வாந் நவத்ரிம்ஶத்ஸங்க்யயா ||

ஸார்த்தத்வ்யம்ஶமதிஷ்டாநம் பஞ்சாம்ஶம் பாதஞ்சைவ துங்ககம் |
தடர்த்தம் ப்ரஸ்தரோத்ஸேதம் ஸத்ரிபாதார்த்தமாம்ஶகம் ||

ஸார்த்தஹஸ்த்யம்ஶம் க்ரீவோத்ஸேதம் ஸபாதத்வ்யம்ஶகம் |
ஶிகா தச் சிகராந்த ஊர்த்வே த்வ்யம்ஶேந
ப்ரஸ்தோதயம் || ௮ ||

அகலத்தை எட்டு 8, பாகங்களாகச் செய்து கொள்ள வேண்டும். முன்பு கூறியிருப்பதைப்போலவே, ஸபை, சாலை, பஞ்ஜரம், இவைகளை கல்பிக்கவேண்டும்.

அதற்குமேலே (மூன்றாவது தலத்தின் விஸ்தாரத்தை) ஆறு 6, பாகங்களாகச் செய்து கொள்ளவேண்டும். அவைகளில் ஒரு 1, பாகம் கூடத்தின் விஸ்தாரமாகும். இரண்டு 2, பாகம் கோஷ்டக நீளமாகும். அரை ½, பாகம் நீட விஸ்தாரமாகும். 5

அதற்குமேலே, (நான்காவது தலத்தில்) மூன்றில் ஒரு 1, பாகம், மத்தியில் தண்டத்துடன் நிர்கமமாகும். 5½

வித்துவானாக இருப்பவன், விமானத்தின் உயரத்தை முப்பத்தொன்பது 39, பாகங்களாகச் செய்து கொள்ள வேண்டும். இந்த 39, பாகங்களில், இரண்டரை 2½ பாகம், அதிஷ்டானம், பாதத்தின் உயரம் ஐந்து 5, பாகம் அதில் பாதி (இரண்டரை 2½) பாகம் பிரஸ்தரத்தின் உயரம்.

வாடாயிகஅதுஹாசாமசவஸிஹும்ஹதும்மகழ ।
ஸ்யாக் ஸக்ரி ஹாமவாஷிந வ்ருஹ்ரம் வெஷிகாம்ஶகழ ॥

மயோத்தீஸாமம் ஸாயஉவெவைஹ சஷ்ய உதி ।
ஶேஷஸாமம் ஶிவாரோஜரோஹாமம் அதுரஶ்ருகழ ॥ ௰ ॥

ரவிஸம்வ்யா ஹவெக் ஸளஷ்டீ கோஷ்டம் தாவத்து வஞ்ஜரழ ।
ஶிவரே தெவ(வெத)நாஸ்ய: ஸ்யுஶாஷ்வநாஸ்யா
விஹூஷிதழ ॥ ௧௧ ॥

ஸ்வஸ்திகாகாரஸம்யுக்தம் நாஸிகாஹிரஞ்கருதழ ।

ஊர்துவபூமியின் அங்கிரி (பாதம்)யின் உயரம் நாலே முக்கால் 4¾, பாகம், மஞ்சத்தின் உயரம், இரண்டேகால் 2¼, அம்சம், ஜங்கை அதைப்போலிரண்டு பங்கு, 4½ பாகம் உயரம்.

அதற்குமேலே இரண்டு 2, பாகம், பிரஸ்தரத்தின் உயரம். மேலே ஸ்தம்பத்தின் உயரம் நாலேகால் 4¼, பாகம். மூன்று 3, பாகம், பிரஸ்தரத்தின் உயரம். கால் ¼ பாகம் வேதிகையின் உயரம். களத்தின் உயரம் இரண்டு 2, பாகம். சிரோபாகம் நாலரை 4½, பாகம், மீதியுள்ள (ஒண்ணரை 1½) பாகமானது சிகையின் உயரம். என்று இவ்விதமாக உயரத்தைக் கணக்கிட்டுக் கொள்ளவேண்டும். [2½ + 5+ 2½ + 4¾ + 2¼ + 4½ + 2 + 4¼ + 3 + ¼ + 2 + 4½ + 1½ = 39] இந்த விமானத்தின் ஆகிருதியானது, சதுரசிரமாகும். 10

இதில் பன்னிரண்டு, 12, சௌஷ்டிகம், பன்னிரண்டு 12, கோஷ்டம், பன்னிரண்டு 12, பஞ்சரம், இருக்க வேண்டும். சிகரத்தில் தேவ (வேத—நான்கு) நாசிகளிருக்க வேண்டும். அல்பநாசியினாலே அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். 11

நாசிகளாலே அலங்கரிக்கப்பட்டு, ஸ்வஸ்திகாகாரத்

ப்ராக்³வத்தலாத⁴ஸ்ஸ்தம்பா⁴லங்காரதோரணம் ।
ஸர்வாலங்காரஸம்யுக்தமேதத்³ஹர்ம்யம் ஸுப⁴த்³ரகம் || ௧௨ ||

ஸர்வம் ப்ராக்³வத் கூடகோஷ்டா²தி³யுக்தம்
மத்⁴யே மத்⁴யே ஶீர்ஷகம் மண்ட³லாப⁴ம் ।
வ்ருத்தாகாரம் ஸ்யாத் ஸபா⁴னாம் ஶிரஸ்து
விஸ்தாரார்தே⁴நாந்விதம் க³ர்ப⁴கே³ஹம் || ௧௩ ||

ஶேஷம் த்ர்யம்ஶைரந்தராவாஸபிண்டி³:
தத்துல்யம் தத்³பா³ஹ்யதோந்தர்ஹார: ।
நாநாதி⁴ஷ்டா²நாங்க்⁴ரிவேத்³யாதி³யுக்தம்
நாம்நேத³ம் ஸ்யாத் ஶ்ரீவிஶாலம் ஸுஹ்ருஷ்டம் || ௧௪ ||

துடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். முன்பு கூறப்பட்டிருப்பதைப்போல் தலத்தின் கீழே ஸ்தம்பாலங்காரம், தோரணங்களுடனிருக்கவேண்டும். சகலவிதமான அலங்காரங்களுடனிருக்கவேண்டும். இந்த ஹர்மியத்திற்கு, (விமானத்திற்கு) ஸுபத்திரகம், என்று பெயர். 12½

கூடம், கோஷ்டம், முதலியவைகளுடன் சகலமும் முன்பு கூறியுள்ளதைப்போலவே இருக்கவேண்டும். நடுவில் நடுவில், சிரஸ்ஸானது மண்டலத்தைப்போலிருக்க வேண்டும். சபைகளின் சிரஸ்ஸானது வட்ட வடிவமாக இருக்கவேண்டும். கர்பகிருஹமானது, அதன் விஸ்தாரத்தில் பரிபாதி அளவுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். 13½

சேஷமான ஆவாசபிண்டியானது, மூன்று 3, அம்சங்களினாலே குறைக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். அதற்கு வெளிப் பக்கத்தில் அந்தரஹாரமானது, அதற்கு சமமாக இருக்க வேண்டும். நானாவிதமான அதிஷ்டானம், பாதம், வேதி, இவைகளுடன் கூடியிருக்கவேண்டும். இதற்கு சுஹிருஷ்டம் ஸ்ரீவிசாலம் என்றுபெயர். 14

பஞ்சதஶகரவ்யாஸம் நவதா விபஜேத் க்ரமாத் ||௧௫||

கர்பகேஹம் த்ரிபாகேந (பாகம் து) க்ருஹபிண்டி-
காம்ஶகம் |

அம்ஶேந பரிதோऽலிந்தம் கண்டஹர்ம்யம் ததாம்ஶகம் ||

ஸபாஶாலா ததா நீடம் பாகைஸ்த்ரிபிஸ்து விஸ்தராத் |
விஸ்தாரத்ரிகுணாயாமாஸ்வவ்யாஸஸமநிர்கமா: || ௧௭ ||

ஶாலாமத்யே பாகநாஸீ பாகமாத்ரா விநிர்கதா |
ஸபாகோஷ்ட(க)நீடாநாம் மத்யேऽர்த்தேந ஹாரகம் ||௧௮||

ததூர்த்வேऽஷ்டபாகேந விபஜேத் கூடகாம்ஶகம் |
கோஷ்டகஸ்ய து விஸ்தாரம் ததைவ த்விகுணாயதம் ||௧௯||

(நான்கு தலங்களுடன் கூடிய விமானத்தில்) பதினைந்து 15, கரம் அகலத்தை, ஒன்பது 9, பாகமாகச் செய்து கொள்ளவேண்டும். அவைகளில் முறையே, கர்பகிருஹம் மூன்று 3, பாகம். கிருஹபிண்டி ஒரு 1, பாகம். சுற்றிலும் அளிந்தம் ஒரு 1, அம்சம். கண்டஹர்மியம் ஒரு 1, அம்சம். சபை, சாலை, நீடம், இவைகள் ஒவ்வொரு 3 அம்சமாகும். இவைகள் விஸ்தாரத்தைப்போல் மூன்று 3, பங்கு உயரமிருக்கவேண்டும். அதன் அகலத்திற்கு சமமான நிர்கமமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். சாலாமத்தியில் ஒருபாகம் நிர்கமத்துடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். சபை, கோஷ்டம், நீடம், இவைகளின் மத்தியில் அரை ½ பாகம் ஹாரமிருக்கவேண்டும். 18

அதற்குமேலே, (இரண்டாவது தலத்தில்) விஸ்தாரத்தை எட்டு 8, பாகமாகக் கல்பித்துக்கொள்ள வேண்டும். அவைகளில், ஒரு 1, அம்சம் கூடம், ஒரு 1, பாகம் கோஷ்டம், இவைகள் இருமடங்கு உயரமுள்ளவை

𑌕𑍂𑌟𑌶𑌾𑌲𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇 𑌨𑍀𑌡𑌮𑍇𑌕𑍇𑌨 𑌪𑌰𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌤𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑍇 𑌷𑌡𑍍𑌵𑌿𑌭𑌾𑌗𑍇 𑌤𑍁 𑌕𑍂𑌟𑌮𑍇𑌕𑍇𑌨 𑌕𑍋𑌷𑍍𑌠𑌕𑌮𑍍 ॥

𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍁𑌣𑌾𑌯𑌾𑌮 [illegible] ।
𑌸𑍍𑌯𑍁𑌰𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 [illegible] 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌶𑍍𑌰𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌕𑍂𑌟𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌕𑍋𑌷𑍍𑌠𑌕𑌂 𑌕𑍃𑌕𑌰𑍀𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌮𑌹𑌾𑌶𑌿𑌖𑌰𑌮𑌷𑍍𑌟𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌷𑍍𑌟𑌨𑌾𑌸𑍀𑌵𑌿𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ ௨௨ ॥

𑌕𑍂𑌟𑌕𑍋𑌷𑍍𑌠𑌕𑌨𑍀𑌡𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌵𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌃 ।
𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑍋𑌦𑌯𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌚 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌵𑌤𑍍 𑌪𑌰𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

களாக இருக்கவேண்டும். கூடம், சாலே, இவைகளின் மத்தியில், நீடமானது ஒரு 1, பாகமிருக்கும்படி கல்பிக்க வேண்டும். 19½

அதற்குமேலே, (மூன்ருவது தலத்தில்) விஸ்தாரத்தை ஆறு 6, பாகங்களாகக் கல்பித்துக் கொள்ளவேண்டும். அவைகளில், ஒரு 1, பாகம் கூடம், ஒரு 1, பாகம் கோஷ்டமாகும். இவைகள், விஸ்தாரத்தைப்போல் இரண்டு பங்கு உயரமுள்ளவைகளாக இருக்கவேண்டும். இவைகளின் நடுவில் நீடம் அரை ½ பாகமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும்.

மேலேயுள்ள நான்காவது தலத்தின் விஸ்தாரத்தை நான்கு 4, பாகங்களாகச் செய்து கொள்ளவேண்டும். அதன் மத்தியில் தண்டமானது நிர்கமத்துடன் இருக்க வேண்டும். கர்ண கூடமானது அஷ்டா (8) சிரமாக இருக்கவேண்டும். கோஷ்டமானது கிருகரீகிருதமாக இருக்க வேண்டும். மஹாசிகரமானது அஷ்டாசிரமாகவும் அஷ்ட (8) நாசிகளினுலே அலங்கரிக்கப்பட்டுமிருக்கவேண்டும். கூடம், கோஷ்டம், நீடம், இவைகளின் எண்ணிக்கையானது, முன்பு கூறி இருப்பதைப்போலவேயாகும். இதன் உயரத்தையும் முன்பு கூறி இருப்பதைப்போலவே கொள்ள

ப⁴த்³ரகோஷ்டி²கம்ʼ நாம்நா தே³வாநாம்ʼ து சதுஸ்தலம் ।
ஸப்ததஶகரவ்யாஸம்ʼ த³ஶபா⁴கை³ர்விபா⁴ஜயேத் ॥௨௪॥

நாலீக்³ருஹம்ʼ வேத³பா⁴க³மேகாம்ʼஶேநாந்தரிகா ப⁴வேத் ।
அலிந்த³மம்ʼஶமம்ʼஶேந வ்ருத: கண்ட²ஹர்ம்யகம் ॥ ௨௫ ॥

கூடம்ʼ கோஷ்ட²ம்ʼ ச நீட³ம்ʼ ச பா⁴கே³ந பரிகல்பயேத் ।
கோஷ்டா²யாமம்ʼ த்³விபா⁴க³ம்ʼ ஸ்யாத் ஶேஷம்ʼ ஹாரா ஸபஞ்ஜரம் ॥

ஜலஸ்த²லம்ʼ விஹாயோர்த்⁴வே விஸ்தாரேऽஷ்டாம்ʼஶபா⁴ஜிதே ।
பா⁴கே³ந கூடவிஸ்தாரம்ʼ கோஷ்ட²கம்ʼ த்³விகு³ணாயதம் ॥௨௭॥

ஹாரமத்⁴யே ததா²ம்ʼஶேந லம்ப³பஞ்ஜரமீரிதம் ।

வேண்டும். தேவர்களுக்கான இந்த நான்கு 4, தலங்களுடன் கூடிய விமானத்திற்கு, பத்ரகோஷ்டம், என்றுபெயர். 23½

பதினேழு 17, முழம் அகலத்தை, பத்து 10, பாகமாகப் பிரித்துக்கொள்ளவேண்டும். அந்த பாகங்களில் நாடீ கிருஹமானது நான்கு 4, பாகமாகும். அந்தாரிகை ஒரு 1, பாகமாகும். அளிந்தமானது ஒரு 1, அம்சமாகும். சுற்றிலும் ஒரு 1, அம்சம் கண்டஹர்மியமாகும். கூடம், கோஷ்டம், நீடம், இவைகளின் அகலம், ஒரு 1, அம்சமாகும். [4 + 1 + 1 + 1 + 1 + 1 + 1 = 10] கோஷ்டத்தின் உயரமானது இரண்டு 2, பங்காகும். மீதமுள்ளது பஞ்ஜரத்துடன் கூடிய ஹாரமாகும். 26

ஜலஸ்தலத்தைவிட்டு, மேலே (முதல் தலத்திற்கு மேலே இரண்டாவது தலத்தில்) அகலத்தை எட்டு 8, பங்குகளாக வகுத்துக்கொள்ளவேண்டும். அவைகளில் ஒரு 1, பாகம், கூடத்தின் விஸ்தாரமாகும். கோஷ்டமானது, இரண்டு பங்கு உயரமாக இருக்கவேண்டும். ஹாரத்தின் மத்தியில் லம்ப பஞ்ஜரம், ஒரு 1, பாகம் இருக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 27½

ததூ³ர்த்⁴வே ஷடம்ஶே து ஹாராம்ஶம் ஸௌஷ்டி²கவிஸ்த்ருதம் ||

த்³வ்யம்ஶம் கோஷ்ட²காயாமம் ஹாராயாம் க்ஷுத்³ரபஞ்ஜரம் |
ததூ³ர்த்⁴வே து த்ரிபா⁴கே³ந மத்⁴யே த³ண்டே³ந நிர்க³மம் ||

அதா⁴நம் சதுரஶ்ரம் ஸ்யாத்³ க்³ரீவாஷ்டாஶ்ரம் ச மஸ்தகம் |
த்³வாத³ஶ கோஷ்ட²கம் தாவத் ஸௌஷ்டி²கம் சாஷ்டபஞ்ஜரம் ||

ஷம்பபஞ்ஜரஷ்டௌ ஹி க்ஷுத்³ரநீட³ம் த்³விரஷ்டகம் |
ஶாலாநாஸிகஸம்யுக்தம் கோஷ்ட²கம் கிஞ்சிது³த்³த்⁴ருதம் ||௩௧||

நாநாவித⁴மஸூரகஸ்தம்ப⁴வேதீ³ஜாலகதோரணம் |
நாநாலங்காரஸம்யுக்தம் நாநாபட்டைர்விசித்ரிதம் ||

அதற்குமேலே (மூன்ருவது தலத்தில்) அதன் அகலத்தை ஆறு 6, பங்குகளாகச் செய்து கொள்ள வேண்டும். அவைகளில் ஒரு 1, பாகம் சௌஷ்டக விஸ்தாரமாகும். கோஷ்டத்தின் உயரம், இரண்டு 2, பங்காகும். ஹாரத்தில் க்ஷுத்திர பஞ்ஜரத்தைக் கல்பிக்க வேண்டும். 28½

அதற்குமேலே (நான்காவது தலத்தில்) விஸ்தாரத்தை மூன்று பங்குகளாக்கிக்கொள்ளவேண்டும். மத்தியில் தண்டத்துடன் நிர்கமம் இருக்கவேண்டும். அதிஷ்டான மானது, சதுரசிரமாக இருக்கவேண்டும். களம், மஸ்தகம், இவைகள், அஷ்டா (8) சிரமாக இருக்கவேண்டும். பன்னிரண்டு 12, கோஷ்டம். அவ்வளவு (12) சௌஷ்டிகம். எட்டு 8, பஞ்ஜரம். க்ஷுத்திர நீடம் பதினறு 16, எட்டு 8, சாலநாசிகளுடன் கூடிய கோஷ்டமானது, சிறிது உயரமாக இருக்கவேண்டும். 31

நானுவிதமான மசூரகம், ஸ்தம்பம், வேதி, ஜாலகம், தோரணம், இவைகளுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். பற்பல அலங்காரங்களுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும்.

ஸோபபீடமதி⁴ஷ்டா²நம் கேவலம் வா மஸூரகம் ।
ஸ்வஸ்திகாகாரஸம்யுக்தம் நாஸிகாபி⁴ரலங்க்ருதம் || ௩௩ ||

பூர்வவத்து ததுத்ஸேத⁴ம் ப⁴க்த்வா நாம்நா ஜயாவஹம் ।
நவபங்க்திகரவ்யாஸே த³ஶபா⁴க³விபா⁴ஜிதே || ௩௪ ||

க³ர்ப⁴கே³ஹம் சதுர்பா⁴க³ம் க்³ருஹபிண்டி³ஸ்ததா²ம்ஶகே ।
அந்தாரம்ஶம்ஶமேகேந பரித: கண்ட²ஹர்ம்யகம் || ௩௫ ||

கூடகோஷ்ட²கநீடா³நாம் தாரமம்ஶேந யோஜயேத் ।
கோஷ்ட²கம் த்³விகு³ணாயாமம் ஹாரா பா⁴க³ஸமந்விதா || ௩௬ ||

பஞ்சாம்ஶே ஸப்தகவ்யாஸே க³ர்பே⁴ த்³வ்யம்ஶேந விஸ்தரே ।

பற்பலவிதமான சித்திரங்களினலே அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். 32

அதிஷ்டானமானது, உபபீடத்துடனிருக்கவேண்டும். கேவல மசூரகமாகவும் இருப்பதாகும். ஸ்வஸ்திக வடிவமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். நாஸிகைகளினுலே அலங்கரிக்கப் பட்டிருக்கவேண்டும். இந்த விமானத்தின் உயரத்தை, முன்பு கூறியுள்ளபடியே பாகம் செய்து கொள்ளவேண்டும். இதற்கு ஜயாவஹம், என்றுபெயர். 33½

ஒன்பது (9) அல்லது பத்து (10) கரம் அகலத்தை பத்து (10) பங்குகளாகச் செய்து கொள்ள வேண்டும். அவைகளில், கர்பகிருஹம் நான்கு (4) பாகம். ஒரு (1) அம்சம், கிருஹபிண்டி, அந்தாரம் ஒரு (1) அம்சமாகும். சுற்றிலும் கண்டஹர்மியம் ஒரு (1) அம்சமாகும். கூடம் கோஷ்டம், நீடம் இவைகள் ஒவ்வொரு அம்சம் கல்பித்துக் கொள்ளவேண்டும். கோஷ்டமானது இருமடங்கு உயரமிருக்கவேண்டும். ஹாரம், ஒரு (1) பாக அளவுடன் கூடியதாகும். 36

ணகஹாரமவிநிஷ்க்ராந்தயுக்மஸ்தம்பஸமந்விதம் ॥ ௩௭ ॥

ஸோபபீடமதிஷ்டானம் ஸமஞ்சம் ஸவிதர்திகம் ।
ஸகந்தரஶிரோயுக்தம் ஸர்வாலங்காரஸம்யுதம் ॥ ௩௮ ॥

பாதோத்தரயோர்மத்யே நவாம்ஶமுபபீடகம் ।
மஸூரகம் த்விபாகோச்சம் த்விபாகம் ஸ்தம்பமேவ த்வயகம் ॥

ஸார்த்தாம்ஶம் ப்ரஸ்தரோச்சம் அர்த்தாம்ஶம் வேதிகோதயம் ।
உத்தராதிகபோதாந்தம் களோதயமிதீரிதம் ॥ ௪௦ ॥

பஞ்ஜராக்ருதிஸம்யுக்தம் கபோதாந்த் விநிர்கதம் ।
யதாஶோபம் யதாயுக்தி ததாஸக்த்வஜாம்பிதம் ॥ ௪௧ ॥

பஞ்சாம்சமான சௌஷ்டிக வியாஸத்தில் மத்தியில் இரண்டு (2) அம்சம் விஸ்தாரமிருக்கவேண்டும். ஒரு (1) பாகம் விநிஷ்கிராந்தத்துடன் கூடிய யுக்ம ஸ்தம்பத்துடன் [இரட்டைத்தூணுடன்] கூடியதாக இருக்கவேண்டும். 37

அதிஷ்டானமானது, உப பீடத்துடனிருக்கவேண்டும். மஞ்சத்துடனும் விதர்திகத்துடனும் இருக்கவேண்டும். கந்தரத்துடன் கூடிய சிரமுடையதாக இருக்கவேண்டும். சகல அலங்காரங்களுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். 38

பாதுகம் உத்தரம் இவைகளின் மத்தியல் உபபீடமானது, ஒன்பது 9), அம்சமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். மசூரகமானது, இரண்டுபாகம் உயரமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். ஸ்தம்பத்தின் உயரமானது, மசூரகத்தைப் போல் இரண்டு (2) பங்கு உயரமுள்ளதாகும். பிரஸ்தரத்தின் உயரமானது, ஒண்ணரை (1½) அம்சமாகும். வேதிகையின் உயரம் அரை (½) அம்சமாகும். உத்தரம் முதல் கபோதம் வரையில், களோதயமாகும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. கபோதத்திலிருந்து விநிர்கதமான பஞ்ஜராகிருதி

கபோதபஞ்ஜரம் ஹ்யேதத் ப்ராஸாதே ஸர்வதேஶிகே |
ஹாராயாம் வா ஶாலாயாம் மத்யே மத்யே து யோஜயேத் ||

கூடகோஷ்டக நீடம் சைவாந்தரப்ரஸ்தரான்விதம் |
ஜலஸ்தலம் விஹாயோர்த்வ ஊர்த்வே சாஷ்டாம்ஶ ஸௌஷ்டிகம் ||

த்விபாகம் கோஷ்டகாயாமம் தயோர்மத்யே து பஞ்ஜரம் |
ததூர்த்வே ஷட்தலாம்ஶே து ஸௌஷ்டிகே கோஷ்டம் து
பூர்வவத் || ௪௪ ||

விஜயஸ்ய யதா ப்ரோக்தம் ஶேஷமூர்த்வே து யோஜயேத் |
கூடகோஷ்டாதிஸர்வாம்ஶம் பூர்வவத் ஸர்வதா விது: ||

யுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். அழகாகவும் யுக்தியுடனும் கல்பிக்கப்பட்ட சக்தி துவஜத்துடனிருக்க வேண்டும். இந்த கபோத பஞ்சரமானது சகல தேசங்களிலுமுள்ள பிராசாதத்தில், ஹாரத்திலாவது, சாலையிலாவது, நடுவு நடுவில் சேர்க்கவேண்டும். 42

கூடம், கோஷ்டம், நீடம் அந்தரபிரஸ்தரம், இவைகளுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும்.

ஊர்துவ பூமியில், ஜலஸ்தலத்தை நீக்கி எட்டு (8) அம்சம், சௌஷ்டிகமாகும். கோஷ்டகத்தின் உயரம், (அகலத்தின்) இரு பங்காகும். இவ்விரண்டுகளின் மத்தியில், பஞ்சரமிருக்கவேண்டும். 43½

அதற்கு மேலேயுள்ள தலத்தை ஆறு (6), பாகங்களாகச் செய்து கொள்ள வேண்டும். அவைகளில், சௌஷ்டிகம், கோஷ்டம், இவைகள் முன்பு கூறப்பட்டிருப்பதைப்போலவேயாகும். 44

அதற்கு மேல்தலத்தில், விஜய விமானத்திற்கு கூறியிருப்பதைப் போலவே, மீதமுள்ளவைகளைக் கல்பித்துக்

महानीडं विलक्षण्य [illegible] षोडशं भद्रकूटकम् ।
तदेवान्यविभूषाढ्यं शालामध्ये सभद्रकम् ॥ ४६ ॥

वृत्तग्रीवाशिरोयुक्तं तन्नाम्ना तु मनोहरम् ।
तदेवान्यविभूषाढ्यं वेदाश्रं कन्धरं शिरः ॥ ४७ ॥

नानालङ्कारसंयुक्तं [illegible] ।
नाम्नावन्तिकमित्युक्तं शम्भोरावासमुत्तमम् ॥ ४८ ॥

[illegible]
[illegible] ।
[illegible] महानासं
कूटं च नीडयुक्तं कोष्ठकं [illegible] ॥ ४९ ॥

கொள்ளவேண்டும், கூடம், கோஷ்டம், முதலிய சகல அங்கங்களும், முன்பு கூறியுள்ள எண்ணிக்கையுள்ளதே யாகும். பதினாறு (16) மஹா நீடங்களிருக்கவேண்டும். இந்த விமானத்திற்கு பத்திரகூடகம் என்று பெயர். 45½

அதுவே வேறு அலங்காரமுடையதும், சாலாமத்தியில் பத்ரகத்துடன் கூடியதும், வட்ட வடிவமான கிரீவை சிரத்துடன் கூடியதுமாக இருந்தால், இதற்கு மனோகரம் என்று பெயர்.

அதுவே, வேறு விதமான அலங்காரமுடையதும், கந்தரம், சிரஸ், இவைகள் சதுரசிரமாக இருப்பதும் நானா விதமான மசூரகஸ்தம்பம், வேதிகை முதலிய அலங்காரம், இவைகளுடன் கூடியதாக இருந்தால், இதற்கு, அவந்திகம் என்று பெயர். இவ்விதமிருப்பது பரமேசுவரனுடைய உத்தமமான ஆலயமாகும். 48

இருபத்தொன்று (21) ஹஸ்தம் விஸ்தாரமுள்ள விமானத்தில், நான்கு அம்சம் நாளி, ஒன்பது (9) அம்சத்

ஶாலாயாமம் த்விகுணம் ஸ்யாத் ஹாராம்ஶகம்
வாதாயநைர்மகரதோரணைஶ்சித்ரிதம் |
தத்ஸ்தாநோர்த்வதலேऽஷ்டாம்ஶே
கூடம் ச நீடகம் கோஷ்டகாம்ஶந்ததா || ௫௰ ||

ஶாலாயாமம் த்விகுணமூர்த்வதலே ஷடம்ஶே
ஸௌஷ்டிகைகாம்ஶவிஸ்தாரம் த்விகுணாயதம் ஸ்ம்ருதம் |
கோஷ்டம் ச நீடவிஸ்தாரம் ஸ்தித்யுச்சஸமம்
ஊர்த்வே வேதாம்ஶி (ஶ) தத்வ்யம்ஶகமத்யபத்ரம் ||

தில் ஒரு (1) அம்சம் சுற்றிலும் கிரஹபிண்டி, அந்தாரம் ஒரு (1) அம்சம், அங்கஹாரம் சுற்றிலும் ஒரு 1 அம்சம் கூடம், நீடம், கோஷ்டகம், இவைகள் ஒவ்வொரு அம்சம் விஸ்தாரமுடையதாகும். 49

சாலையின் உயரமானது அகலத்தின் இரண்டு பங்காகும். ஹாரமானது ஒரு (1) அம்சமாகும். வாதாயநங்கள், (ஜன்னல்கள்) மகரதோரணங்கள் இவைகளினாலே அலங்காரமாக இருக்கவேண்டும்.

ஜலஸ்தலத்தை நீக்கி, மேல் தலத்தில் எட்டு (8) பாகங்களில் கூடம், நீடம், கோஷ்டம், இவைகள், ஒவ்வொரு அம்சம் விஸ்தாரமுள்ளவைகளாக இருக்கவேண்டும்.

மேலே விஸ்தாரத்தை ஆறு (6) பங்குகளாகச் செய்து கொள்ளவேண்டும். அவைகளில் சாலா விஸ்தாரம் ஒரு (1) பங்கு; உயரம் இரண்டு (2) பங்காம். சௌஷ்டியின் அகலம் ஒரு (1) அம்சமாகும். அதன் உயரம், அகலத்தைப் போல் இரண்டு பங்காகும். கோஷ்டம், நீடம், இவைகளின் விஸ்தாரமானது, (சௌஷ்டியின்) உயரத்தில் சரியாதியளவாகும்.

மேலேயுள்ள தலத்தில், அகலத்தை நான்கு பாகங்களாகச் செய்துகொள்ளவேண்டும். அவைகளில் இரண்டு (2) பாகம் மத்திய பத்திரமாகும். (51)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ||௫௨||

[illegible]
[illegible] |
[illegible]
[illegible] ||௫௩||

[illegible]
[illegible] |

அதற்குமேலே, தண்டத்துடன் நிர்கமம், பத்திர நீடம் இவைகளிருக்கவேண்டும். பத்திர நீடத்தின் அகலமானது ஒண்ணரை (1½) அல்லது இரண்டு (2) பங்காகும். களம் நாஸிகையுடனிருக்கவேண்டும்.

கந்தரம், விதர்திகம், மஸ்தகம், இவைகள் வட்ட வடிவமாக இருக்கவேண்டும். பெரிதான நாசிகள் நான்கும் சிறிய நாசிகள் எட்டும் இருக்கவேண்டும். 52

கூடம், நீடம், கோஷ்டகம், இவைகள் உயர்ந்திருக்க வேண்டும். முதல் தலத்தில், அதுவும் மத்திய மஞ்சத்துடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். மேலேயுள்ள சாலையானது உயர்ந்திருக்கவேண்டும். மேலேயுள்ள கூடமானது, உயரமாக இருக்கவேண்டும். மத்தியில் எட்டு (8) பட்டங்களுடன் கூடியதான சிரஸ்ஸானது வட்ட வடிவமாக இருக்கவேண்டும். 53

கூடத்துடன் கூடிய சிகரமானது, நாச்சதுரமாக இருக்க வேண்டும். அடித்தலத்தில் அல்ப நாசிகளிருக்கவேண்டும், மேலே வேத (4) விஹீநமான பந்தமுள்ளதாக இருக்க

நாநாமஸூரகோபேதம் ப்ருதுபாதோபஶோபிதம்
நாம்நா ஸுகாவஹமிதம் ஸுரோசிதம் ஸ்யாத் || ௫௪ ||

ஸத்ரிபாதயுகம் ஸார்த்தபஞ்சகை:
அர்த்தயுக்த்வயாங்க்ரிஸம்யுக்தைகை: ।
ஸார்த்தத்விகஸார்த்தபஞ்சைகை:
த்ர்யம்ஶத்வயபாதயுக்வேதைகை: || ௫௫ ||

த்ர்யம்ஶகாம்ஶகரிவஸ்விவாதமந்த்
மாஸ்வி நீஹிராத்யே ஷடஷ்டகே ।
குட்டிமம் சரணமஞ்சபாதகம்
ப்ரஸ்தரம் தளிபமஞ்சமங்க்ரிகம் || ௫௬ ||

ப்ரஸ்தரம் தளிபமஞ்சவேதிகம்
கண்டம் ஶிகரகூடமஸ்தகம் க்ரமாத் ।

வேண்டும். நாநாவிதமான மசூரகங்கள், பெரிதான பாதங்கள், இவைகளுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். இந்த விமானத்திற்கு, ஸுகாவஹம் என்று பெயர். இது தேவதைகளுக்கு யோக்கியமான விமானமாகும். 54

விமானத்தின் உயரத்தை நாற்பத்தெட்டு 48 பாகங்களாகச் செய்துகொள்ளவேண்டும். அவைகளில் இரண்டே முக்கால் $2\frac{3}{4}$, ஐந்தரை $5\frac{1}{2}$, இரண்டரை $2\frac{1}{2}$, ஒண்ணேகால் $1\frac{1}{4}$, இரண்டரை $2\frac{1}{2}$, ஐந்து 5, ஒன்று 1, இரண்டு 2, நாலே முக்கால் $4\frac{3}{4}$, இரண்டு 2, நாலரை $4\frac{1}{2}$, ஒண்ணே முக்கால் $1\frac{3}{4}$, ஒண்ணு 1, ஒண்ணரை $1\frac{1}{2}$, இரண்டு 2, அம்சங்கள், * $[2\frac{3}{4} + 5\frac{1}{2} + 2\frac{1}{2} + 1\frac{1}{4} + 2\frac{1}{2} + 5 + 1 + 2 + 4\frac{3}{4} + 2 + 4\frac{1}{2} + 1\frac{3}{4} + 1 + 1\frac{1}{2} + 2 = 40]$ முறையே, குட்டிமம், சரணம், மஞ்சம், பாதம், ப்ரஸ்தரம், தலிபம், மஞ்சம், அங்கிரி,

---

* $6 \times 8 = 48$. அம்சத்தில் என்று இருக்கின்றது. ஆனால் அம்சங்களை கூட்டினால் 40. தான் இருக்கின்றது.

பஞ்சபௌமே ஸமுத்திஷ்டம் விஸ்தாரகே
சதுர்விம்ஶதிபிர்யுக்தம் ப்ரயாம்ஶகைஃ ॥ ௫௭ ॥

ஊர்த்வே தஸ்ய ஷட்பிஃ பாதாம்ஶைஸ்த்ரிகம் தலம் ।
ஷட்பஞ்சதலே ஸம்ப்ரோக்தம் தாராம்ஶம் ததா பவேத் ॥ ௫௮ ॥

தஸ்ய ஸார்த்தஷட்பாகைஃ ஸபாதமூலபாகைஃ ।
ஸ்தம்பம் மஸூரகம் கல்ப்யம் தாரே த்ர்யவிம்ஶதிபாகதஃ ॥

ஸப்தபௌமம் இதம் ப்ரோக்தம் ஸார்வதேஶிகம் ।
தஸ்யாதஃ ஸப்தபாகம் பாதாம்ஶம் ஸ்தம்பகுட்டிமம் ॥

அதஸ்ஸார்த்தபாகைஃ ஸ்தம்ப ஸக்ருதயோ நவாதிகஃ ।

பிரஸ்தரம், தலிபம், மஞ்சம், வேதி, கந்தரம, சிகரம், கும்பம், இவைகளாம்.

பஞ்சபௌமமானது (அகலத்தில்) இருபத்திநான்கு 24, அம்சங்களையுடையதாகும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

[ஷட்தல விமானத்தில் பஞ்சதலத்திற்கு] கீழே ஆறு 6, அம்சங்களில் பாதமும், மூன்று 3, அம்சங்களில் தலமும் இருக்கவேண்டும். அதன் அகலம் பஞ்சபௌமத்திற்குக் கூறியிருப்பதைப்போலவேயாகும். 58

அதற்குக்கீழே ஆறரை 6½, அம்சங்களினாலே ஸ்தம்பத்தையும், மூணேகால் 3¼, பாகங்களினாலே மசூரகத்தையும் கல்பிக்கவேண்டும். இதன் அகலமானது இருபத்திமூன்று 23, பாகங்களாகும். இது சப்தபௌமமாகும். (ஏழுதலம்) இது சார்வதேசிகவிமானமாகும். 59½

அதற்குக்கீழே, ஏழு 7, அம்சம் ஸ்தம்பமும், மூணரை 3½, பாகம் குட்டிமமும், கல்பிக்கவேண்டும். இதன் (அகலமானது) ஒன்பது 9, பதினொன்று 11, பன்னிரண்டு 12,

𑌅𑌷𑍍𑌟𑌭𑍌𑌮𑌂 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌏𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌮𑌨𑍀𑌷𑌿𑌣𑌃 ॥

𑌤𑌦𑌧𑌸𑍍𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌸𑌪𑍍𑌤𑌾𑌂𑌶𑍈𑌃 𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑌂 𑌪𑌾𑌦𑍋𑌨𑌵𑍇𑌦𑌾𑌂𑌶𑌕𑍈𑌃 ।
𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑌂 𑌚 𑌤𑌲𑌮𑍇𑌕𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍁
𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌵𑌦𑍍𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ ௬௨ ॥

𑌏𑌵𑌂 𑌨𑌵𑌤𑌲𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌦𑌶𑌭𑍌𑌮𑌮𑌥𑍋𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌤𑌦𑌧𑍋𑌽𑌷𑍍𑌟𑌾𑌂𑌶𑍈𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌮𑌸𑍂𑌰𑌕𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍋𑌕𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌶𑌾𑌂𑌶𑌮𑍇𑌵 𑌵𑌾 ।
𑌤𑌦𑌧𑌃 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌵𑌸𑍍𑌵𑌂𑌶𑍈𑌃 𑌸𑌪𑌾𑌦𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌵𑍇𑌦𑌾𑌂𑌶𑌕𑍈𑌃 ॥

𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑌂 𑌮𑌸𑍂𑌰𑌕𑌂 𑌕𑌲𑍍𑌪𑍍𑌯 𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌧𑍍𑌵𑌕𑍍𑌷𑌕𑍈𑌃 ।
𑌤𑌥𑌾 𑌷𑍋𑌡𑌶𑌮𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌦𑌶𑌾𑌂𑌶𑌕𑍇𑌨 𑌵𑌾 ॥

அல்லது பதிமூன்று 13, அம்சமாகும். மேதாவிகளான முனீசுவரர்கள் அஷ்டபௌமத்தை இவ்விதம் கூறுகிறார்கள்.

அதற்குக்கீழே, ஏழரை 7½, அம்சம் ஸ்தம்பம், மூனேமுக்கால் 3¾, அம்சம் தலம், இவைகளை கல்பிக்கவேண்டும். இதன் அகலத்தில் அம்சம், முன்பு கூறியுள்ளதைப்போலவே ஆகும். இவ்விதமாக நவதலம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. 62

இனி தசதல விமானத்தைக் கூறுகிறேன். அதற்கு (நவதலத்திற்கு)க்கீழே, எட்டு 8, பாகம் பாதம், நான்கு 4, பாகம் மசூரகம், இவைகள் இருக்கவேண்டும். இதன் அகலமானது முன்பு கூறப்பட்டிருப்பது, அல்லது பதினான்கு 14, பாகங்களாகும்.

அதற்குக்கீழே, எட்டரை 8½ பாகம், ஸ்தம்பம், நாலேகால் 4¼, பாகம், மசூரகம், இவைகளைக் கல்பிக்கவேண்டும். அதன் அகலமானது, பதினைந்து 15, பதினாறு

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

16, அல்லது பதினேழு 17, அம்சமாகும். இது ஏகாதச தலத்திற்குக் கூறப்பட்டதாகும்.

இனி, துவாதசதலத்திற்கு யோக்கியமான (துவாதச தலத்தின்) மானத்தைக் கூறுகிறேன். அதற்கு (ஏகாதச தலத்திற்கு)க்கீழே, ஒன்பது 9, அம்சம் ஸ்தம்பம், நாலரை 4½, அம்சம் மசூரகம், இவைகளைக் கல்பிக்கவேண்டும். அதன் அகலமான பதினாறு 16, பாகம் முதல், இருபத்து நான்கு 24, அம்சம்வரையில் கல்பிப்பதாகும். 66½

கிரஹபிண்டி, அளிந்திரம், ஹாரம், இவைகள், கர்ப கிருஹத்திற்கு வெளியில், முறையே ஹர்மியத்தின் எல்லையானது எவ்வளவு இருக்கின்றதோ, அவ்வளவு பாகம் இருக்கவேண்டும். அல்லது, மூன்று 3, நான்கு 4, ஐந்து 5, அல்லது ஆறு அம்சமிருப்பதாகும். கிருஹமானது முன்பு கூறப்பட்டிருக்கிற அம்சங்களினாலிருப்பதுமாகும். 68

அல்லது அளிந்திரமானது, ஒண்ணரை 1½ அம்சமிருக்கவேண்டும். மீதமுள்ளதை குட்டியத்தில் சேர்க்க

ஷட்குட்யம் பஞ்சாலிந்த்ரம் பஹி: கூடாதிஶோபிதம் ।
கூடம் கோஷ்டம் ச நீடம் ச க்ஷுத்ரஶாலேபதுண்டகம் ॥

யதா ஶோபாஸமாயுக்தம் ததா யுஞ்ஜீத புத்திமான் ।
யுக்மஹஸ்தைர்யுக்மைர்வா யோஜயேச்சைவ மிஶ்ரயா ॥௭௧॥

யுக்மாம்ஶே த்வ்யம்ஶகம் வாபி கூடவிஸ்தாரம் இஷ்யதே ।
ஸார்த்தாயாஸ்த்ருதம் வேதே யுக்மே யுக்மாம்ஶகைர்விதௌ ॥

நாநாஹாரைஸ்ஸமாயுக்தைஸ்ஸௌந்தர்யார்த்தம் ச ஸ்தௌர்யவை: ।
ததா வா தத்ர யுஞ்ஜீயாத் வ்யாஜ்ஞ: ஶில்பிஷு புத்திமான் ॥

வேண்டும். சிலர், துவாதச தலத்தில், இருபத்தேழு 27, பாகங்களினாலே கூறுகிறார்கள். 69

குட்யம் 6, இருக்கவேண்டும். அவைகளில் ஐந்து 5, அளிந்திரத்துடனிருக்கவேண்டும். வெளியில் கூடாதிகளுடன் சோபிக்கவேண்டும். கூடம், கோஷ்டம், நீடம், க்ஷுத்திரசாலை, இபதுண்டம் (யானைமுகம்) இவைகளை புத்திமானாக இருப்பவன், அழகாக அமைக்கவேண்டும். புத்திமானாக இருப்பவன் இரட்டைப்படை, ஒத்தைப்படை ஹஸ்தங்களினாலே சேர்த்துக் கல்பிக்கவேண்டும். 71

யுக்மாம்சத்தில் இரண்டு 2, அம்சமானது, கூட விஸ்தாரம் இருப்பதாகும். அதன் உயரமானது அகலத்தின் இரண்டு பங்கு இருக்கவேண்டும். அல்லது சாலையின் நான்கில் ஒரு பாகத்தினாலாவது இருப்பதாகும். இரட்டைப் படையாக இருந்தால் இரட்டைப் படையான அம்சங்களினால் இருக்கவேண்டும் என்பதையறிந்துகொள்ள வேண்டும். 72

மற்ற முனீசுவரர்கள், பற்பல விதமான பாகங்களினாலே அலங்காரங்களைக் கூறி இருக்கிறார்கள். சில்பிகளில்

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௭௪ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

ஸமயோசித புத்தியுள்ளவன், அந்த முனிவர்கள் கூறி இருப்பதைப் போலவாவது கல்பிப்பதாகும். 73

சதுஸ்தலத்தில் கண்ட ஹர்மியமாகும். ஒரு தலம் கிராசமாகும் [நன்கு வெளிப்படையாகத் தெரியாமலிருப்பதாகும்.] ஐந்து 5, ஆறு 6, ஏழு 7, (அம்சங்களுள்ள) பூமி (பூமி—அம்சம்) களில்தான், துவிதலம், விதிக்கப்படுகின்றது.

அஷ்டபூமம், நவதலம், தசதலம், இவைகளில் திரிதலமாகும். பூமம், தலம், இவைகளுக்கு அம்சம் என்று பொருள் கொள்ளவேண்டும்.

பன்னிரண்டு 12, பதினொரு 11, தலத்தில், பஞ்சபௌமம், சதுர்பௌமம், இவைகளாம். 75

யாதொருவன் அடியிலிருந்து, கூடம், கோஷ்டம் முதலியவைகளை நன்கு கல்பிக்க விரும்புகின்றானோ, அவன், ஒவ்வொரு தலத்திலும் விபாகங்களை யுக்தியுடன் உபயோகிக்கவேண்டும். 76

மேலே மேலே, (ஒவ்வொரு தலத்திலும்) கூடம், கோஷ்டம், முதலிய சகல அங்கங்களையும், முன்பு இருப்பதைப் போலவே கல்பிக்கவேண்டும்,

பூர்வம் பே⁴தே³ஷு கூடகோஷ்ட²நீடா³நாம் யாத³ஸ்யா
ப⁴வேத் |
த்³விதலாதே³வம் யாவத்³த்³வாத³ஶதலாவதி⁴: ||௭௮||

கர்ணே மத்⁴யே தயோர்மத்⁴யே கூடம் கோஷ்ட²ம் ச பஞ்ஜரம் |
கர்தவ்யம் மாநஸூத்ராத்து தேஷாம் நிர்க³ம உச்யதே ||

ஸ்வவிஸ்தாரார்த⁴ம் ததா²ர்தா⁴ர்த⁴ம் த³ண்ட³ம் வா (த்³வி த்ரி)
த்ரித³ண்டகம் |
அந்தர்விந்யாஸதே³ஶம் து மாநஸூத்ரம் ந யோஜயேத் ||

ருஜுஸூத்ரப்ரமாணாத்து தத³ந்தர்விந்யஸம் ப⁴வேத் |
தஸ்மாத் கூடாதி³ஸம்ஸ்தா²நம் மாநஸூத்ராத் ப³ஹி-
ர்ப⁴வேத் || ௮௧ ||

விமானமானது, கூடம், கோஷ்டம், நீடம், இவைகளின் பேதங்களினுலே, முன்பு, எவ்விதப்பெயர் உடையதாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறதோ, அதே பெயரையுடையதாகும். இரண்டு 2, தலம் முதல், பன்னிரண்டு 12, தலம் வரையில், (பெயர்களை) இவ்விதமே கல்பிக்கவேண்டும். 78

கர்ணம், மத்தியம், இவைகளின் மத்தியம், இந்த இடங்களில், கூடம், கோஷ்டம், பஞ்ஜரம், இவைகளைக் கல்பிக்கவேண்டும். இவைகளை மான சூத்திரத்தைக் கொண்டு கல்பிக்கவேண்டும். அவைகளுக்கு, நிர்கமம் கூறப்படுகிறது. [நிர்கமம் – விமானத்திற்கு வெளியில் இருப்பதால், நிர்கமம் என்று பெயர்.] 79

தன் விஸ்தாரத்தில் சரிபாதி, அவ்விதமே பாதியில் பாதி ¼ பங்கு, ஒரு 1, தண்டம், இரண்டு 2, தண்டம், அல்லது மூன்று 3, தண்டம், அந்தர்விந்யாச தேசமாகும். [உள் பக்கத்தில் வேலைப்பாடுகள் செய்யக்கூடிய இடமாகும்.] இதில் மானசூத்திரத்தை உபயோகிக்கக் கூடாது. ருஜு சூத்திரத்தையே பிரமாணமாகக் கொள்ளவேண்டும். அது

சதுரஶ்ரம் து வஸ்வஶ்ரம் ஷோடஶாஶ்ரம் து வர்துலம் |
ஶிரஸ்கம் ஸ்தூபிகோபேதம் கூடம் கர்ணகதம் மதம் ||

மத்யநாஸிஸமோபேதமர்தகோடிஸமந்விதம் |
ஸாவவேதிகயோபேதம் ஶக்தித்வஜஸமாயுதம் || ௮௩ ||

அநேகஸ்தூபிகோபேதம் கோஷ்டகம் மத்யமே ஸ்தலே |
ஹஸ்திப்ருஷ்டநிபம் ப்ருஷ்டே ஶாலாகாரம் முகே முகே ||

பஞ்ஜரம் விஹிதம் கூடகோஷ்டயோரந்தரே புதை: |
பார்ஶ்வவக்த்ரம் தச்சைவேஷ்டம் ஹஸ்திதுண்டம் ஸமந்விதம் || ௮௫ ||

ஏஷ ஜாதிகர்ண: ப்ரோக்த: கர்ணகோஷ்டஸமந்வித: |
மத்யே கூடம் தயோர்மத்யே க்ஷுத்ரகோஷ்டாதிஶோபிதம் ||

பங்கப்பட்டால் ஆபத்துகளுக்கு இடமாகும். ஆகையால், கூடம் முதலிய சகல அங்கமும் மான சூத்திரத்திற்கு வெளியில் இருக்கவேண்டும். 81

ஸ்தூபியுடன் கூடிய சிரஸ்ஸானது, சதுரசிரம், அஷ்டாசிரம், ஷோடசாசிரம், அல்லது வர்துலமாக இருக்க வேண்டும். கூடமானது, கர்ணத்தை அடைந்திருக்க வேண்டும். கோஷ்டமானது, மத்திய நாஸியுடன் கூடியதாகவும், அர்தகோடியுடன் கூடியதாகவும், சக்தி துவஜத்துடன் கூடியதாகவும், அநேகம் ஸ்தூபிகளுடன் கூடியதாகவும், மத்தியிலிருக்கவேண்டும். 83½

சாலாகாரமானது, ஒவ்வொரு முகத்திலும், பின் பக்கத்தில், யானையின் முதுகைப்போலிருக்கவேண்டும். கூடம், கோஷ்டம், இவைகளின் மத்தியில், பஞ்ஜரம் இருக்க வேண்டுமென்று புத்திமான்கள் கூறி இருக்கிறார்கள்.

அதுவே, பக்கவாட்டில் முகமுடையதான ஹஸ்திதுண்டமாகவும், அலங்கரிக்கப்பட்டதுமாக இருப்பது விரும்பத் தக்கதாகும். கர்ணம், கூடத்துடன் கூடிய இதே, ஜாதிக்

அர்த்தேநாத ஸமுத்க்ருஷ்டம் கூடம் வா கோஷ்டகம் து வா ।
ஸஹப்ரஸ்தரமத்யே து நிம்நம் வோந்நதமேவ வா ॥ ௮௭ ॥

விகல்பமிதி நிர்திஷ்டம் ஸம்மிச்ரம் த்வதிரீரிதம் ।
க்ஷுத்ரமல்பம் ச மத்யோத்க்ருஷ்டம் ஹர்ம்யாணாமேவமீரிதம் ॥ ௮௮ ॥

(ஜா)த்யாதிபேதஸம்யுக்தம் விமாநம் ஸம்பதாம் பதம் ।
விபரீதே விநாசாய பவத்யேவ ந ஸம்சய: ॥ ௮௯ ॥

ஷடச்ரே சாஷ்டவ்ருத்தே ச த்வ்யச்ரவ்ருத்தே ச தத்க்ரமாத் ।
பஞ்சாஷ்டநவபங்க்த்யம்சே ஏகாம்சேந ப்ரவாஹ்யத: ॥

வர்த்தயேத்து ததாக்ருத்யா கோடிச்சேதாய சேரிதம் ।
சதுரச்ரஸ்ய விஸ்தாரே பாஜயேத்து ஸமம் யதா ॥ ௯௧ ॥

கிரமமாகும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. கூடமத்தியம், கர்ணகோஷ்டமத்தியம், இவைகளில், க்ஷுத்திரகோஷ்டாதிகளினுலே அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். மத்தியில், பிரஸ்தரத்துடன் கூடியதாய் தாழ்வாகவோ, மேடாகவோ இருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக விகல்ப விமானம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. கீழே கூறப்பட்டிருப்பவைகள் கலந்திருந்தால், அது விமிசிரம் எனப்படும். பிராசாதங்களின் அலங்காரமானது, க்ஷுத்திரம், அல்பம், மத்தியமம், உத்கிருஷ்டம், என்று, இவ்விதமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

ஜாத்யாதி பேதங்களுடன் (அல்லது இது முதலிய பேதங்களுடன்) கூடிய விமானமானது, சகல ஸம்பத்துக்களுக்கும் இருப்பிடமாகும். விபரீதமாக இருந்தால் விநாசத்தைத்தருவதாகவே இருக்கும், என்பது நிச்சயம். 89

ஷடசிரம், அஷ்டாசிரம், விருத்தம், துவியசிரவிருத்தம், இவைகளில், அதன் கிரமப்படி, அதன் அகலத்தில் ஐந்து 5, எட்டு 8, ஒன்பது 9, பத்து 10, அம்சத்தில் ஒரு 1, அம்சத்தினுலே, வெளிக்கையில், அதே ஆகிருதியினுலே, வர்தனம் செய்யவேண்டும். இது கோடிச் சேதத்திற்காகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. 90½

சதுரசிரத்தினுடைய விஸ்தாரத்தினுலே, ஸமமாக

ததாவத்-யோஜயா தேஷாம் மாநம் ஸம்பூர்ண-மிஷ்யதே।
மாநம் விமாநஸ்ய ஸம்பூர்ணம் லோகஸம்பூர்ணதா பவேத்॥

தஸ்மாத் ஸர்வப்ரயத்னேந புத்திமாந் ஸம்யக் ப்ரகல்பயேத்।
ஏவம் ஸம்க்ஷேபத: ப்ரோக்தம் ப்ராஸாதாநாம் து லக்ஷணம் ॥ ௯௩ ॥

ஏகதலாதி த்வாதசாந்தம் உத்ஸேதவிஸ்தாரமங்கஸௌஸ்தாரமாநம்
ஹஸ்தேயம் கூடகோஷ்டாத்யவயவகரணம் நாமபேதம் க்ரமேண।
ப்ரோக்தம் ஸம்க்ஷிப்ய ஸம்யக் ப்ரஹ்மாதிமுநிவிரசிதம்யே-
புதவிபுதப்ரியதாயயோக்தம்
நாநாபேதைர்விமாநம் ப்ரியதமபவம்
ஸ்பஷ்டமாநம் மயே(ஸு-ஷ) ॥ ௯௪ ॥

இதி மயமதே வாஸ்துசாஸ்த்ரே அதஹரஸம்பூராதி பஹுபூமிவிதாநம் நாம த்வாவிம்சோऽத்யாய: ॥

இருக்குப்படி யோஜனம் செய்யவேண்டும். அவ்விதமான வர்தனத்தினாலே, அவைகளின் மானமானது, ஸம்பூர்ணமாக ஆகிறது என்று கருதப்படுகிறது. விமானத்தின் மானமானது ஸம்பூர்ணமாக இருந்தால் உலகம் ஸம்பூர்ணமாக இருப்பதாகும். 92

ஆகையால், புத்திமானாக இருப்பவன், இவைகளை, தக்க முயற்சியுடன் நன்கு கல்பிக்கவேண்டும். இவ்விதமாக பிராசாத லக்ஷணமானது சுருக்கமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது

ஏகதலம் முதல், துவாதசதலம் வரையில் உயரம், அகலம், இவைகளின் பாகங்களும், விஸ்தாரம், உயரம், இவைகளின் அளவானது, முழ அளவுகளினாலும், கூடம், கோஷ்டம், முதலிய அங்கங்களின் கல்பனைகளும், அவைகளின் நாமபேதங்களும், பிரம்ஹா முதலிய முனிவர்களினாலே எவ்விதம் கூறப்பட்டிருக்கிறதோ, அவைகளை ஸங்கிரஹித்து, தைதிலர்களுக்கு பிரியத்தை அளிக்கக்கூடியதும், அமோகமானதும், நாநாபேதங்களுடன் கூடியதுமான விமானத்தை, மயன் நன்கு கூறியிருக்கிறார். 94

இருபத்திரண்டாவது அத்தியாயம் முற்றும்.

𑌅𑌥 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌵𑌿𑌂𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌚 𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌶𑍋𑌭𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌚 𑌯𑌥𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍 ।
𑌪𑌰𑌿𑌵𑌾𑌰𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇
𑌬𑍁𑌧𑍈𑌃 ॥ ௧ ॥

𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌪𑌦𑌂 𑌮𑍂𑌲𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌰𑌾𑌤𑍍 ।
𑌆𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌶𑌾𑌲𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌪𑍀𑌠𑌂 𑌪𑌦𑍈𑌃 𑌷𑍋𑌡𑌶𑌭𑌿𑌰𑍍𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 ॥ ௨ ॥

𑌮𑌣𑍍𑌡𑍂𑌕𑌾𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌂 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌮𑌹𑌾𑌨𑌸𑌮𑍍 ।
𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌸𑍁𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑌂 𑌚𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑌮𑍍 ॥

𑌏𑌵𑌂 𑌯𑍁𑌗𑍍𑌮𑌪𑌦𑍈𑌰𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌯𑍁𑌗𑍍𑌮𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌏𑌕𑌾𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌾𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌶𑌾𑌲𑌂 𑌤𑍁 𑌪𑍀𑌠𑌕𑌮𑍍 ॥

இருபத்திமூன்ருவது அத்தியாயம்.

விமானங்களின் ரக்ஷைக்காகவும், அழகுக்காகவும், பரிவாரங்களை வைப்பதற்காகவும், புத்திமான்கள், பிராகாரத்தைக் கூறியிருக்கிருர்கள். 1

மூல பிராஸாதத்தின் விஸ்தாரத்தை சதுஷ்பதமாகச் செய்யவேண்டும். ஆத்யஸாலமானது (ஸாலம்-சுவர்) மஹாபீடமாகும் இது பதிஞறு பதங்களுடன் கூடியதாகும்.

இரண்டாவது மண்டூகம் என்று பெயருடையதாகும். மூன்ருவது, பத்திர மஹாநஸமாகும். நான்காவது சுப்ரதீகாந்தம் ஆகும். ஐந்தாவது இந்திரகாந்தமாகும். இவ்விதமாக இரட்டைப்படையான பதங்களுடன் கூடியவைகளாகும். இனி ஒத்தைப்படையான பதங்களுடன் கூடியவைகள் கூறப்படுகின்றன. 3½

முதலாவது ஆத்யவிமானமாகும். ஆத்யசாலமானது

த்விதீயம் ஸ்தண்டிலம் சாலம் த்ருதீயம் சோபயசண்டிதம் ।
ஸாஸம்ஹிதம் சதுர்த்தம் ஸ்யாதீசகாந்தம் து பஞ்சமம் ॥

அதாத்ர ப்ராக்ருதே தேந முகாயாமோ(தோ-ஷோ)ப்யதே: ।
பாதாதிகஸமாயுக்தம் பாதோநத்விகுணம் க்ரமாத் ॥

த்விகுணம் த்விகுணார்த்தம் ச த்ரிகுணம் வா
சதுர்குணம் ।
முகாயாமே த்ருதம் க்ஷுத்ரகாணாம் விசேஷத: ॥எ॥

க்ஷுத்ராணாம் ஸஹஸ்ராணாம் ஸ்வஸ்வாஸாயேஷ்வாரண்த: ।
கண்டோக்தாக்ரகம் காயேநாக ஸத்ரிஹஸ்தம் து தக்ஸமம் ॥

பீடமாகும். இரண்டாவது ஸ்தண்டில சாலம் எனப்படும். மூன்ருவது உபய சண்டிதம் எனப்படும். நான்காவது ஸாஸம்ஹித ஸாலம் எனப்படும். ஐந்தாவது ஈசகாந்தம் என்று பெயருடையதாகும். 5

மூல பிராசாதத்தை சதுரசிரமாகச் செய்துகொள்ள வேண்டும். அந்த அளவிலுலே, முகாயாமமானது, இனி கூறப்படுகிறது.

முதல் பிராகாரத்தின் முகாயாமமானது, மூல பிராஸாத பித்தி விஸ்தாரத்துடன் கால் ¼ பங்கு அதிக விஸ்தாரமுள்ளதாகவும், இரண்டாவது 2, சாலவிஸ்தாரம் அரை ½ பங்கு அதிக விஸ்தாரமுள்ளதாகவும், மூன்ருவது 3, முக்கால் ¾ பங்கு அதிக விஸ்தாரமுள்ளதாகவும், நான்காவது 4, சாலமானது, ஒரு 1 பங்கு அதிக விஸ்தாரமுள்ளதாகவுமிருக்க வேண்டும். ஐந்தாவது 5, சாலவிஸ்தாரமானது, இரண்டு 2, இரண்டரை 2½, மூன்று 3, அல்லது 4 பங்கு நீளமுள்ளதாக இருப்பதாகும். இந்த அளவு, க்ஷுத்திர பிராசாதங்களுக்குக் கூறப்பட்டதாகும். 7

த்விதீயம் ஹி த்ருதீயம் து தஸ்மாத் பஞ்சகராதிகம் ।
தஸ்மாத் ஸஸப்தஹஸ்தம் து தத்வ்யாஸம் ஸ்யாச்சதுர்த்தகம் ॥

நவஹஸ்தஸமாயுக்தம் தத்வ்யாஸம் பஞ்சமம் பவேத் ।
மத்யோத்தமாம் ஸ்வ தாராய [illegible] ருச்யதே ॥ ௰ ॥

தத்வ்யாஸம் பஞ்சஹஸ்தேந ஸம்யுக்தம் ஸ்யாத் த்விதீயகம் ।
ஸப்தஹஸ்தாதிகம் தஸ்மாத் ஸாயுக்தம் த்ருதீயகம் ॥ ௧௧ ॥

நவஹஸ்தாதிகம் தஸ்மாத் சதுர்த்தம் ஸம்ப்ரகீர்த்திதம் ।
ஏகாதஶகரைர்யுக்தம் தத்வ்யாஸம் பஞ்சமம் பவேத் ॥ ௧௨ ॥

அல்பஹர்மியங்களுடைய சாலவிஸ்தாரமானது, சாலத்தின் உள்கையில், மூல பிராசாத விஸ்தாரத்தில் அரை ½ பங்கு அதிகமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். இரண்டாவது சால விஸ்தாரமானது, முதல் சால விஸ்தாரத்தைக்காட்டிலும் மூன்று 3, ஹஸ்தம் அதிகமாக இருக்கவேண்டும். மூன்றுவது சாலத்தின் நீளமானது, இரண்டாவது சாலத்தின் நீளத்தைக்காட்டிலும் ஐந்து 5, கரம் அதிகமாக இருக்கவேண்டும். நான்காவது சால விஸ்தாரமானது, மூன்றுவது சால விஸ்தாரத்தைக்காட்டிலும் ஏழு 7 ஹஸ்தம் அதிகமாக இருக்கவேண்டும். ஐந்தாவது சாலமானது, நான்காவது சால விஸ்தாரத்தைக்காட்டிலும், ஒன்பது 9, ஹஸ்தம் அதிகம் நீளமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். 9½

மத்தியமபிராஸாதத்தின் முதலாவது பிராகாரவிஸ்தாரமானது, உள்கையில், மூல பிராஸாத விஸ்தாரத்தில், அரை ½ பங்கு அதிகமிருக்கவேண்டும். இரண்டாவது பிராகார விஸ்தாரமானது, ஐந்து 5, ஹஸ்தம் அதிகமாக இருக்கவேண்டும். மூன்றுவது பிராகார விஸ்தாரமானது, இரண்டாவது பிராகார விஸ்தாரத்தைக்காட்டிலும் ஏழு 7 ஹஸ்தம் அதிகமாக இருக்கவேண்டும். நான்காவது சாலவிஸ்தாரமானது, மூன்றுவது சாலவிஸ்தாரத்தைக்காட்டிலும்

உத்தமாநாம் விஸ்தாரார்த்தாதிக்யம் ஶாலம் ப்ரகீர்த்திதம் ।
தஸ்மாத் ஸப்தஹஸ்தேந ஸம்யுக்தம் ஸ்யாத் த்விதீயகம் ॥

நவஹஸ்தாதிகம் தஸ்மாத் த்ருதீயம் ஶாலமுச்யதே ।
ஹஸ்தைகாதஶாதிக்யம் தஸ்மாத் து சதுர்த்தகம் ॥௧௪॥

த்ரயோதஶகரைர்யுக்தம் தஸ்மாத் பஞ்சமம் பவேத் ।
ஏவம் க்ஷுத்ராத்யுத்தமாந்தாநாம் ஶாலாநாம் ப்ரகீர்த்திதம் ॥

ஏதேந மாநயோகேந பூர்வோக்தேந க்ரமேண வா ।

ஒன்பது 9, ஹஸ்தம் அதிகமாக இருக்கவேண்டும். ஐந்தாவது சாலமானது, நான்காவது சாலத்தைக்காட்டிலும் பதினேரு 11 ஹஸ்தம் அதிக விஸ்தாரமுள்ளதாக இருக்க வேண்டும். 12

உத்தம பிராஸாதங்களின், முதல் சாலமானது, மூல விஸ்தாரத்தைக்காட்டிலும் அரை ½ பங்கு அதிகமாக இருக்க வேண்டும். இரண்டாவது சால விஸ்தாரமானது, முதலாவது சால விஸ்தாரத்தைக்காட்டிலும், ஏழு 7 ஹஸ்தம் அதிகமிருக்கவேண்டும். மூன்ருவது சாலம், இரண்டாவது சால விஸ்தாரத்தைக்காட்டிலும் ஒன்பது 9 ஹஸ்தம், அதிக விஸ்தாரமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். நான்காவது சாலமானது. மூன்ருவது சால விஸ்தாரத்தைக் காட்டிலும், பதினேரு 11 ஹஸ்தம், அதிக விஸ்தாரமுள்ள தாக இருக்கவேண்டும். ஐந்தாவது சாலமானது, நான்காவது சால விஸ்தாரத்தைக்காட்டிலும் பதிமூன்று 13, கரம், அதிக விஸ்தாரமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். 14½

இவ்விதமாக க்ஷுத்திர – அல்ப – மத்தியம – உத்தம ஹர்மியங்களின் சாலங்கள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. முன்னேர்களினுலே கூறப்பட்டிருக்கின்ற இந்த அளவு களுடன் ஸாலங்களை நிர்மாணம் செய்யவேண்டும். 15½

ப்ராகாரம் பரிதஃ குர்யாத் முகாயாமம் து பூர்வவத் ||

பித்திமத்யப்ரமாணேந மாநயேந் மாநவித்தம: |
பித்திமத்யேந பாஹ்யேந கேசிதிச்சந்தி ஸூரய: ||

அந்தர்மண்டலபித்தேஸ்து விஷ்கம்பம் ஸார்தஹஸ்தகம் |
தந்மாநாத் த்ரித்ர்யங்குலாதிக்யாத் த்விஹஸ்தாந்தம் யதாக்ரமம் ||

பஞ்சசாலாவதி ஸாமாநாம் விஷ்கம்பம் பரிகல்பயேத் |
தத்விஷ்கம்பவசேந த்ர்யம்சம் வா சதுரம்சகம் ||௧௮||

ப்ராகாரோதயமுத்திஷ்டம் ஸ்யாஷ்டாம்சோநம் ப்ரவிஸ்தராத் |
உத்தராக்ரோ பித்தாவாபி கம்ஸஹீநாங்கோதயா: || ௨௦ ||

ஆதலால், சுற்றிலும் (நான்கு பக்கங்களிலும்) பிராகாரத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். அதன் முகாயாமமானது, முன்பு கூறப்பட்டிருப்பதை போலவேயாகும். அளவுகளையறிந்தவன் (பிராகாரத்தை) பித்திகளின் மத்தியிலுள்ள மானத்தினாலே கணக்கிடவேண்டும். சில வித்வான்கள், பித்தி மத்தியமானத்தினாலேயும், பித்திபாஹ்யமானத்தினாலேயும் இருக்கவேண்டுமென்று கூறியுள்ளார்கள். 17

அந்தர்மண்டல பித்தியின் விஷ்கம்பமானது, ஒண்ணரை $1\frac{1}{2}$ ஹஸ்தமாகும். அந்த அளவைக்காட்டிலும், மூன்று 3, மூன்று 3, அங்குலம் அதிகமாக, இரண்டு 2, ஹஸ்தம்வரையில், ஐந்து சாலங்களுடைய மானத்தையும் கணக்கிட்டுகொள்ளவேண்டும். $18\frac{1}{2}$

பிராகாரத்தின் உயரமானது, அவைகளின் விஷ்கம்பமானத்தினாலே மூன்று 3, பங்கு, அல்லது, நான்கு 4, பங்கு இருக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதன் அக்ரத்தின் (தலையின்) அகலமானது, அதன் அகலத்தில் எட்டில் ஒரு பங்கு குறைவாக இருக்கவேண்டும். பித்தியின்

மஸூரகாதிவர்காட்யா: கண்டஹர்ம்யாதிமண்டிதா: |
ருஜுபித்தியுதா வாபி புத்புதார்தேந்துஶீர்ஷகா: ||௨௧||

க்ஷுத்ராணாம் அல்பஹர்ம்யாணாம் பித்திர்ஹஸ்தப்ரமாணத: |
ஸார்த்தஹஸ்தாவதிர் யாவத் வர்த்தயேத் பூர்வவத்
க்ரமாத் ||௨௨||

ஸோத்தரா வாஜநச்சத்ரஶீர்ஷாபா: ஶாலபித்தய: |
பித்திவ்யாஸஸமோத்துங்கம் பாதார்த்தாதிகமேவ வா ||௨௩||

ததுச்ச்ராயம் ஹரேதேவம் ஏகாதஶ ஶிவாம்ஶகை: |
உத்தரம் வாஜநாம்ஶம் து க்ஷேபணம் து யதாக்ரமம் ||௨௪||

உயரமானது, உத்தராந்தத்திற்கு சமமாகவோ, கும்ப மண்டியந்தமாகவோ இருக்கவேண்டும். 20

மதூரகம் முதலிய வர்கங்களுடன் கூடியதாகவும், கண்டஹர்மியங்களினாலே அலங்கரிக்கப்பட்டவைகளாகவும் இருக்கவேண்டும். நேரான பித்தியுடன் கூடியதாகவோ, கொப்பளத்தைபோன்ற அர்தேந்து சீர்ஷத்தையுடையதாகவோ இருப்பதாகும். 21

க்ஷுத்திர ஹர்மியம், அல்பஹர்மியங்களின் மதில் சுவரானது, ஒரு ஹஸ்தம் அளவுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். முன்பு கூறி இருப்பதைப்போல ஒண்ணரை 1½, ஹஸ்தம் வரையில் விருத்திசெய்துகொள்ளவேண்டும். 22

சாலபித்திகள், உத்தரம் வாஜனத்துடன் கூடியதாய் குடையின் உச்சியைப்போலிருக்கவேண்டும். பித்தியின் வியாசத்திற்கு சமமான உயரமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். கால் ¼ பங்கு அல்லது அரை ½ பங்கு அதிகமாக இருப்பதுமாகும். 23

அதன் உயரத்தை பதினொரு 11 பாகங்களாகச்செய்து

𑌋𑌜𑍁𑌭𑌿𑌤𑍍𑌤𑌿𑌯𑍁𑌤𑌂 𑌚𑍇𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌹𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌅𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿𑌵𑌰𑍍𑌗𑌾𑌢𑍍𑌯𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑌮𑍋𑌦𑍍𑌗𑌮𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 ॥ ௨௫ ॥

𑌏𑌕𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑌲𑍋𑌪𑍇𑌤𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑌾𑌵𑍃𑌤𑌮𑌣𑍍𑌡𑌪𑌮𑍍 ।
𑌅𑌭𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇 𑌬𑌹𑌿𑌰𑍍𑌭𑌾𑌗𑍇 𑌋𑌜𑍁𑌭𑌿𑌤𑍍𑌤𑌿𑌯𑍁𑌤𑌾 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ ௨௬ ॥

𑌅𑌧𑍋𑌭𑍂𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌾𑌗𑍇 𑌤𑍁 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌚𑍋𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌭𑍂𑌮𑌿𑌕𑌮𑍍 ।
𑌤𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑌾𑌷𑍍𑌟𑌾𑌂𑌶𑌹𑍀𑌨𑌂 𑌵𑌾 𑌬𑌹𑌿𑌰𑍍𑌭𑌿𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑍁𑌨𑍍𑌨𑌤𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌮𑌾𑌲𑌿𑌕𑌾𑌕𑍃𑌤𑌿𑌰𑍇𑌵𑌂 𑌵𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌵𑌾𑌰𑌯𑍁𑌤𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌾 ।

கொண்டு அந்த பாகங்களில் முறையே மூன்று 8, ஒன்று 1, இரண்டு 2, ஒன்று 1 அம்சங்களினாலே முறையே உத்தரம், வாஜனம், அப்ஜம், க்ஷேபணம் இவைகளை கல்பிக்க வேண்டும். 24

இது நேரான சுவற்றுடன் கூடியதாக இருந்தால், கண்டஹர்மியத்தினாலே அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும்.

ஆவிருதி மண்டபத்தை அதிஷ்டானம் முதலிய வர்கத்துடன் கூடியதாகவும், நிர்கமம் உத்கமத்துடன் கூடியதாகவும், ஒன்று 1, இரண்டு 2, அல்லது மூன்று 3, தலத்துடன் கூடியதாகக் கல்பிக்கவேண்டும். [இந்த ஆவரணமண்டபமானது பித்தியின்] உள்கையிலிருக்கவேண்டும். வெளிப் பக்கத்தில் நேரான சுவற்றுடன் கூடியதாக இருக்க வேண்டும். 26

ஆவிருதி மண்டபத்தின் மேல் தலமானது, அதோ பூமியின் அளவில் மூன்றில் 3, இரண்டு பங்கு இருக்க வேண்டும். வெளியிலுள்ள பித்தியின் உயரமானது [ஆவிருதி மண்டபத்தின்] பாதமானத்தில் கால் ¼ பங்கு அல்லது எட்டில் 8ல் ஒரு 1 பாகம் குறைவாக இருக்க வேண்டும். 27

இவ்விதம் மாலிகாகாரமாகவோ, மஹாவாரத்துடன் கூடியதாகவோ இருக்கவேண்டும்.

ஊராந்தம் பாஹ்யபித்த்யுச்சஸ்யாதோ பூதலாந்தகம் ||

மூலஸத்மோத்தராந்தம் வா ப்ரஸ்தராந்தமதோபி வா |
கண்டஹர்ம்யோத்தராந்தம் வா சிகராந்தோந்நதம் து வா ||

ஹர்ம்யம் த்விதலம் சைகதலம் வாபி மண்டபம் |
அதிஷ்டாநாதிவர்காட்யம் ஸமம் வாஷ்டாம்சஹீநகம் || கூ0 ||

த்ர்யம்சம் வா விசேஷேண ஸாலாதிஷ்டானதுங்கதா |
த்வ்யம்சம் அர்ணோத்துங்கம் ஷடஷ்டாம்சோனகேவ வா ||

உக்ஷம் வா பூதரூபம் வா கர்தவ்யம் ஸாலசீர்ஷகே |
மூலஜந்மதலம் ஹஸ்தாத் ஸர்வஜந்மோந்நதம் || கூஉ ||

பாஹ்ய பித்தியின் உச்சத்தின் மானுந்தமானது, கீழேயுள்ள பூதலம் வரையிலிருப்பதாகும். மூலஸத்மத்தின் உத்தராந்தம், அல்லது பிரஸ்தராந்தம் அல்லது கண்டஹர்மியத்தின் உத்தராந்தம், அல்லது (கண்டஹர்மியத்தின்) சிகராந்தம் உந்நதமாக இருப்பதாகும். 29

(ஆவரணத்திலுள்ள ஹர்மியமானது) மண்டபம் துவிதலம் அல்லது ஏகதலமாக இருப்பதாகும். அதிஷ்டானாதிவர்க்கங்களுடன் கூடியதாக (சாலோச்சத்திற்கு) சமமாகவோ அல்லது எட்டில் ஒரு பாகம் குறைவாகவோ இருக்கவேண்டும். 30

சாலாதிஷ்டானத்தின் உயரமானது, விசேஷித்து, (சாலதுங்கத்தில்) முக்கால் ¾ பங்கு இருக்கவேண்டும். அதன் சர்ணத்தின் உயரமானது, இரண்டு பங்காகவோ, அல்லது, ஆறில் 6-ல், ஒரு 1 பாகம், அல்லது எட்டில் 8-ல், ஒரு 1 பாகம் குறைவாகவோ இருப்பதுமாகும். 31

சாலத்தின் உச்சியில், விருஷபத்தையாவது, பூதஸ்வருபத்தையாவது கல்பிக்கவேண்டும்.

மூலஜன்மதலமானது, சர்வஜன்மதலத்தைக் காட்டிலும், ஒரு 1 ஹஸ்த (முழம்) உயரமாக இருக்கவேண்டும். 32

வ்ருத்திவிஸ்தாரம் து ஷண்மாத்ரஹீனம் ஸ்யாச்சேஷவிஸ்தரே ।
க்ஷுத்ரே ஹர்ம்யாஷ்டாதஶாங்குல்யம் மத்யமே மூலபாதக: ||

[illegible] பஞ்சஶாலாந்தம் வேதவேதாங்குலக்ஷயாத் ।
யோஜயேத்விதிநாநேந ஸ்தபதிஶ்ச க்ரமேண து || ௩௪ ||

பரிவாரவிமாநாநாம் மாநம் கர்பாகாரஸமிஷ்யதே ।
மூலவஸ்த்வம்ஶகைகம் ஸ்யாத் வா பாதபாஹ்யக: ||

த்ரிசதுஷ்பஞ்சஷட்ஸப்தஹஸ்தைர்விஸ்தார ஈரித: ।
அஷ்டௌ வா பரிவாரா: ஸ்யு: ததா ஶாஸ்த்ரவிஶாரதா: ||

மீதமுள்ள சாலத்தில் ஒவ்வொரு சாலத்திலும், ஆறு 6, அங்குலம் குறைவாக இருக்கவேண்டும். இது க்ஷுத்ர ஹர்மியத்திற்குக் கூறப்பட்டதாகும்.

மத்தியம ஹர்மியத்தின் மூல பாதுகமானது, பதினெட்டு 18, அங்குலமாகும். ஐந்தாவது சாலம் வரையில் நான்கு 4, நான்கு 4, அங்குலம் வீதம் குறைத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஸ்தபதியானவன், இந்த விதியின் பிரகாரம், முறையே, (சாலமானத்தையும், ஹர்மியமானத்தையும்) கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும். 34

பரிவார தேவதைகளின் விமானமானது, கர்ப கிருஹத்தின் அளவில் சரிபாதி இருக்கவேண்டுமென்று விரும்பப்படுகிறது. பரிவார விமானத்தின் பாதபாஹிய மானது, (பாஹியம் – வெளிப்பக்கம்) மூலவாஸ்துவின் மூன்றில் 3-ல், ஒரு 1 பாகம், அல்லது மூன்றில் 3-ல், ஒண்ணரை $1\frac{1}{2}$ (சரிபாதி) இருப்பதாகும். 35

அதன் விஸ்தாரம், மூன்று 3, நான்கு 4, ஐந்து 5, ஆறு 6, அல்லது, ஏழு 7, ஹஸ்தம் இருப்பதாகும்.

சாஸ்திரத்தை நன்கு அறிந்தவர்கள், எட்டு 8,

द्वात्रिंशकं परिवाराणां हीनेष्वष्टौ प्राकारैकविधैः ।
परिवारालयोत्सेधं युक्त्या तत्र प्रकल्पयेत् ॥

यदुक्तं सकलं बेरं तद्धामं मूर्तिसंयुतं परे: ।
सर्वलक्षणसंयुक्तं स्थानकासनमेव वा ॥ ३८ ॥

हीनविमानानां परिवाराष्टौ वै प्राकारः ।
प्राकारैकोवैद्य(वं,कः) स्थाप्य पीठपदे आर्यकः
स्थाप्यः ॥ ३९ ॥

वृषभश्चण्डिपश्चैव
ब्रह्मा मातृगणस्तथा ।
गुहः पीठपदे आर्यः
अच्युतः परिवारकाः स्थाप्याः ॥ ४० ॥

பன்னிரண்டு 12, பதினாறு 16, அலலது முப்பத்திரண்டு 32, பரிவாரங்கள் இருக்கவேண்டுமென்று விரும்புகிருர்கள். ஆங்காங்கு, பரிவார தேவதைகளின் உயரத்தை யுக்தியுடன் கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும். 37

சாமர்த்தியசாலிகள், அவைகளின் மானத்தை சகல பேரங்கள் கூறப்பட்டிருப்பதைப் பார்த்துத் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும். பரிவார தேவதைகளின் பேரமானது சகல லக்ஷணங்களுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். ஸ்தாநக (நின்ற வடிவம்) மாகவோ, ஆசநமாகவோ (ஆசநம்—உட்கார்ந்த வடிவம்) இருப்பதாகும். 38

ஹீந விமானங்களுக்கு, எட்டு 8 பரிவாரங்கள்தான் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. பிராகாரமும் ஒன்றுதான் கூறப்பட்டிருக்கிறது. பீட பதத்தில் ஆர்யகனே ஸ்தாபிதம் செய்யவேண்டும். 39

விருஷபர் 1, கஞ்சதிபன் 2, பிரம்ஹா 3, மாதிருக்கள் 4, குஹன் 5, ஆரியன் 6, அச்யுதன் 7, சண்டேசன் 8,

வ்ருஷகமலஜஸ்கந்தஹரய:
பூர்வவத்ப்ரதிஷ்டாப்யா ஆர்யகாதிபதே |
ரவிர்கஜவதநயமோஸ்த
மாத்ருகவருணௌ ச துர்கா ச ॥ ௪௧ ॥

யக்ஷேஶ்வர: சண்டேஶ: ஸூர்யபதாதிஷ்வவாமத: |
ஷோடஶபரிவாராஸ்ஸ்யுருக்ரபீடே ந்யஸ்தவ்யா: ॥

அப்யந்தரார்யகபாகேஷு வ்ருஷபாதீந்யதா பூர்வம் |
ஈஶம்ஸ்வதே ச ஜயந்தே ப்ருஶாக்நௌ ச விததே ச ॥

ப்ருங்கராஜே பித்ருஸ்தாநே ஶோஷே வாயௌ ச
முக்யே ஸுக்ரீவ(ஸுக்ரீ)பதே |
அப்யந்தரஸ்தாநே கஜவதந: ஶ்ரீ: ஸரஸ்வதீ ததா ॥

இவர்களை ஸ்தாபிக்கவேண்டும். உபபீடபதத்தில் உள்ளே துவாதச (12) பரிவாரங்களை ஸ்தாபிக்கவேண்டும். 40

விருஷபர் 1, கமலஜன் 2, குஹன் 3, விஷ்ணு 4 இவர்களை முன்போலவே ஸ்தாபிக்கவேண்டும். அவ்விதமே ஆரியகாதி பதத்தில், ரவி 5, கஜவதநன் 6, யமன் 7, மாதிருக்கள் 8, வருணன் 9, துர்கை 10, குபேரன் 11, சண்டிகேசர் 12 இவர்களை சூரியபதம் முதலியவிடங்களில், வலமாக ஸ்தாபிக்கவேண்டும்.

ஷோடச (16) பரிவாரங்களை உக்கிரபீடத்தில் ஸ்தாபிக்கவேண்டும். 42

உள்ளே ஆரியகாதி பாகங்களில், முன்பு கூறி இருப்பதைபோலவே விருஷபாதிகளை ஸ்தாபிக்கவேண்டும்.

ஈசபதம் 1, ஜயந்தபதம் 2, பிருசபதம் 3, அக்நிபதம் 4, விததபதம் 5, பிருங்கராஜபதம் 6, பிதிருபதம் 7, சுகல (சுக்ரீவ) பதம் 8, சோஷபதம் 9, வாயுபதம் 10, முக்கிய

மாதரஸ்ஸப்த ஶுக்ரோ ஜீவோ துர்கா திதிஸ்ததா
உதிதி(ரதிதி)ஸ்ததா |
த்வாத்ரிம்ஶத் பரிவாராஸ் ஸ்தண்டிலாக்யே து சண்டிதே
ஸ்தாப்யா: || ௪௫ ||

ப்ரஹ்மபதாத் பஹி(ர்பஹி)ர்பாகேஷு ஸ்ரீஜ்யேஷ்டோமா
ஸரஸ்வதீ தேவதா: |
ஸாவித்ரேந்த்ரஜயாம்ஶே ருத்ரஜயே ஆபவத்ஸே ச ||

ஆர்யகாதிஷு ச பதேஷு வ்ருஷபாத்யா: பூர்வவத்
கதிதா: |
ஈஶம் பர்ஜன்யபதே மாஹேந்த்ரே பானுபதே ததா ||

ஸத்யாந்தரிக்ஷகாக்நிபூஷம்ருகாக்ஷதீர்கமே ததா |

பதம் 11, உதிதி (அதிதி) பதம் 12 ஆகிய பன்னிரண்டு 12 இடங்களில், முறையே, சண்டேசர் 1, சந்திரன் 2, சூரியன் 3, கணபதி 4, லக்ஷ்மீ 5, ஸரஸ்வதீ 6, சப்த மாதாக்கள் 7, சுக்கிரன் 8, பிருஹஸ்பதி 9, துர்கை 10, திதி 11, உதிதி (அதிதி) 12 இந்த பன்னிரண்டு 12 தேவதை களை பிரதிஷ்டை செய்யவேண்டும். 44½

ஸ்தண்டிலகமெனப்படும் சண்டித பதத்தில் முப்பத்தி ரண்டு 32 பரிவாரங்களை பிரதிஷ்டை செய்யவேண்டும். 45

பிரம்ஹபதத்திற்கு வெளியிலிருக்கின்ற சாவித்திராம்சம் 1, இந்திரஜயாம்சம் 2, ருத்திரஜயாம்சம் 3, அபவத்ஸாம்சம் 4, இவைகளில், லக்ஷ்மீ 1, ஜ்யேஷ்டை 2, உமை 3, சரஸ்வதீ 4 இவர்களை ஸ்தாபிக்கவேண்டும். 46

ஆர்யகாதி பதங்களில், முன்பு கூறப்பட்டிருப்பதைப் போல, விருஷபாதிகளை பிரதிஷ்டை செய்யவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

ஈசபதம் 1, பர்ஜந்யபதம் 2, மாஹேந்திரபதம் 3, பாநு

𑌮𑍃𑌗𑍇𑌷𑍁 𑌭𑍃(𑌧𑍃)𑌷𑌹𑌾𑌸𑍇 𑌵𑌿𑌤𑌥𑍇𑌽𑌪𑍍𑌯𑌨𑌨𑍍𑌤𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁
𑌷𑌡𑍍𑌜𑌯𑌪𑌰𑍍𑌣𑍇𑌷𑍁 ॥ ௪௮ ॥

𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌯𑌕𑍍𑌷𑌸𑍁𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌹𑌾𑌸𑍇𑌨𑌾𑌸𑍇 𑌚 𑌹𑌨𑍂𑌮𑌤𑍇 ।
𑌸𑍋𑌮𑌵𑌤𑍍 𑌭𑌷(𑌭𑍃𑌮)𑌹𑌾𑌸𑍇 𑌵𑍃𑌷(𑌵𑍃𑌷)𑌤𑍀𑌤𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃
𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑍍𑌯𑌾𑌃 ॥ ௪௯ ॥

𑌈𑌶𑌶𑍍𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌿𑌕𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌶𑌕𑍍𑌰𑍌 𑌤𑌥𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌕𑌾𑌲𑌃 ।
𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌬𑍍𑌰𑍃𑌹𑌸𑍍𑌪𑌤𑌿𑌗𑌜𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯𑌮𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌭𑍃𑌙𑍍𑌗𑌿𑌰𑌿𑌟𑌿𑌃 ॥

𑌚𑌾𑌮𑍁𑌣𑍍𑌡𑌾 𑌨𑌿𑌰𑍃𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌗𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾 𑌚 ।
𑌜𑌲𑌪𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 𑌭𑍃𑌗𑍁𑌰𑍍𑌦𑌕𑍍𑌷𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌵𑌾𑌯𑌵𑌃 ॥

𑌦𑍁𑌰𑍍𑌗𑌾 𑌚 𑌵𑍀𑌰𑌭𑌦𑍍𑌰𑌾 𑌯𑌕𑍍𑌷𑌶𑍍𑌚𑌣𑍍𑌡𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 𑌶𑍁𑌕𑍍𑌰𑌃 ।

பதம் 4, சத்தியபதம் 5, அந்தரிக்ஷபதம் 6, அநலபதம் 7, பூஷபதம் 8, கிருஹக்ஷதபதம் 9, ஆர்திபதம் 10, கந்தர்வ பதம் 11, ப்ருஷ (மிருஷ) பதம் 12. பிதிருபதம் 13, போதந (தௌவாரிக) பதம் 14, புஷ்பதந்தபதம் 15, வருணபதம் 16, அசுர பதம் 17, யக்ஷ (சோஷ) பதம் 18, வாயுபதம் 19, நாகபதம் 20, பல்லாட பதம் 21, சோம பதம் 22, மிருக பதம் 23, உதிதி (அதிதி) பதம் 24, இந்த இடங்களில், முறையே, (தொடர்ந்து மேலே கூறப்படும் தேவதைகளை) ஸ்தாபிக்கவேண்டும். 49

ஈசன் 1, சந்திரன் 2, நந்திகேசுவரர் 3, இந்திரன் 4, மஹாகாலன் 5, சூரியன் 6, அக்கிநி 7, பிருஹஸ்பதி 8, கஜவதநன் 9, யமன் 10, பிருங்கிரிடி 11, சாமுண்டை 12, நிருருதி 13, அகஸ்தியர் 14, விசுவகர்மா 15, வருணன் 16, பிருகுமுனிவர் 17, தக்ஷபிரஜாபதி 18, வாயு 19, துர்கை 20, வீரபத்திரர் 21, குபேரன் 22, சண்டிகேசுவரர் 23, சுக்கிரன் 24, இவர்களை பிரதிஷ்டை செய்யவேண்டும். 51½

ஸ்தண்டிலே சண்டிதாம்சே ச பண்டிதஜநஸம்ஸத்யுத்கோஷிதா: ||

யுக்மாயுக்மபதேஷு தே குட்யமத்யகதா வா மத்யகாஸ்து வதுஷ்டயே |
த்ரிப்ராகாரே பஞ்சப்ராகாரேப்யேவமேவ ஹி வைசக ||௫௩||

அஷ்டாத்யா: பரிவாரா: மத்யாந்தஹாரயோரா ஸ்திதா: |
ப்ரத்யக் த்வாரே மித்ரஸ்தாநே வ்ருஷபஸ்திதி:
ப்ரோக்தா || ௫௪ ||

கமலஜகுஹஹரயஸ்து பூதரார்யகயோ: விவஸ்வதி |
யத்வா ஸ்ரீஸ்வாமிபதம் தத்வா ப்ரோக்தம் தேஷாம் ||௫௫||

[லக்ஷ்மீ முதலிய 4 பேர்கள், விருஷபாதி 4 பேர்கள், ஈசாதி 24 பேர்கள், ஆக 32 பேர்களையும்] ஸ்தண்டில சண்டித பாகத்தில் பிரதிஷ்டை செய்ய வேண்டுமென்று பண்டித ஜனங்களின் குழுவினால் கூறப்பட்டிருக்கிறது. 52

கீழே கூறப்பட்ட தேவதைகளை யுக்மபதம், அயுக்ம பதங்களில் குட்டியகதர்களாகவோ, பதமத்தியகதர்களாகவோ வைக்கவேண்டும். திரி (3) பிராகாரமான பிராஸாதத்தில் இவ்விதம் பிரதிஷ்டை செய்யவேண்டும். பஞ்ச (5) பிராகாரமானாலும் இவ்விதமே இருக்கவேண்டும். 53

அஷ்ட (8) பரிவாரங்கள் முதலிய பரிவாரங்கள், மத்யஹாரம், அந்தர்ஹாரங்களில் இருக்கவேண்டும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

மேற்கு முகமான ஆலயத்தில் மித்திரஸ்தானத்தில விருஷபதேவர் இருக்க வேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. கமலஜன், குஹன், ஹரி இவர்கள், பூதரபாகம், ஆரியகபாகம், விவஸ்வத்பாகம் இவைகளில் இருக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

சிவாலயமானது எந்த திக்கைப்பார்த்து இருக்கின்

𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌦𑌾𑌭𑌿𑌮𑍁𑌖𑌾𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍋𑌕𑍍𑌤𑌪𑌦𑍇 𑌨𑌿𑌯𑌾𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌙𑍍𑌮𑍁𑌖𑌂 𑌵𑍃𑌷𑌂 𑌵𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌭𑌿𑌮𑍁𑌖𑍋 𑌵𑌾
𑌦𑍇𑌵𑌾𑌭𑌿𑌮𑍁𑌖𑌃 (𑌨𑌿𑌯𑌾𑌤𑌵𑍍𑌯𑌃) ॥ ௫௬ ॥

𑌯𑌾𑌮𑍍𑌯𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌦𑌿𑌶𑌿 𑌮𑍁𑌖𑌿𑌨𑍌 𑌚𑌣𑍍𑌡𑍇𑌶𑌗𑌜𑌾𑌨𑌨𑍌 𑌚 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍌 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌦𑌮𑌣𑍍𑌡𑌪𑌸𑌭𑌾𑌶𑌾𑌲𑌾𑌕𑌾𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌣𑌿 ॥௫௭॥

𑌪𑌰𑌿𑌵𑌾𑌰𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌵𑌶𑌾𑌤𑍍 ।
𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌹𑌾𑌰𑌯𑍋𑌰𑍇𑌵 𑌮𑌾𑌲𑌿𑌕𑌾𑌪𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥௫௮॥

றதோ, அதே திக்கைப்பார்த்து அந்த தேவதைகள் இருக்க வேண்டும். 55

மற்ற தேவதைகளை முன்பு கூறப்பட்டிருக்கின்ற பதங்களில் தேவாலயத்தைப்பார்த்து வைக்கவேண்டும்.

விருஷபத்தை கிழக்குமுகமாகவோ மேற்குமுகமாகவோ தேவாபிமுகமாக வைக்கவேண்டும். 56

[கிழக்கு முகமான தேவாலயத்தில் மேற்கு முகமாகவும், மேற்கு முகமான தேவாலயத்தில் கிழக்கு முகமாகவும் பரமேசுவரனுக்கு அபிமுகமாக வைக்கவேண்டும் என்பது பொருள்.]

சண்டிகேசர், கஜாநநன் இவர்களை முறையே தெற்கு முகமாகவும் வடக்கு முகமாகவும் வைக்கவேண்டும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

பரிவாரங்களின் விமானங்களை பிராஸாதம், மண்டபம், ஸபை, சாலை இவைகளின் வடிவங்களில் கல்பிக்கவேண்டும். அவைகளில் ஸகலவிதமான அங்கங்களையும் யுக்தியுடன் கல்பிக்கவேண்டும். 57½

மத்தியஹாரம், அந்தர்ஹாரங்களில்தான் மாலையைப், போன்ற பங்க்தியானது விரும்பப்படுகிறது. 58

ஏகத்³வித்ரிசதுர்பூ⁴ம்யந்தா வா பஞ்சபூ⁴மிகே |
பி⁴த்த்யுபரி பி⁴த்தி: ஸ்யாத் பாத³: பாதோ³பரி ஸ்ம்ருத: ||

பி⁴த்த்யுபரி பாதோ³ வா பாதோ³பரி ந பி⁴த்திகா |
கூடகோஷ்டா²தி³யுக்தா வா ஜல(ஜால)பி⁴த்திரலங்க்ருதா ||௫௰||

மண்ட³பாக்ருதியுக்தா வா ஸபா⁴ஶாலாஸமன்விதா |
பி⁴த்திமானம் ததா² பாதா³யாமம் ஸம்ப்ரவக்ஷ்யதே ||௫௧||

மூலதா⁴ம்ன உத்தராந்தமுபானாத்³யுன்னதம் க்ரமாத் |
ஸப்தஹாரைமல்லம் க்ருத்வா ஶ்ருங்க³ம் மஸ்தகோன்னதம் ||௫௨||

(மூலஸ்தான விமானமானது) பஞ்சபூமிகமாக இருந்தால், (பரிவாராலய விமானமானது) ஏகதலம், துவிதலம், த்ரிதலம் அல்லது சதுஸ்தலமாக இருப்பதாகும்.

பித்தியின் மேலே பித்தியும், பாதத்திற்கு மேலே பாதமுமிருக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 59

பித்திக்குமேலே பாதமோ, பாதத்திற்கு மேலே பித்தியோ இருக்கலாகாது.

(ஜல) ஜால பித்தியானது கூடம், கோஷ்டம் முதலியவைகளுடன் கூடியதாகவும் அலங்கரிக்கப்பட்டும் இருக்க வேண்டும். 60

(பரிவாராலயமானது) மண்டப வடிவத்துடன் கூடியதாகவோ, சாலை வடிவமான ஸபையுடன் கூடியதாகவோ இருப்பதாகும்.

பித்திமானமும், பாதாயாமமும் கூறப்படுகிறது. (பித்திமானமானது) மூலதாமாவினுடைய உத்தராந்தமாக முறையே உபாநாதிகளின் உயரம் உள்ளதாக இருக்க வேண்டும்.

𑌪𑌾𑌦𑌾𑌯𑌾𑌮𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌂𑌶𑌮𑌾𑌨𑌤𑌃 |
𑌅𑌥𑌵𑌾 𑌪𑌾𑌦𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌤𑍁 𑌨𑌵𑌭𑌾𑌗𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌭𑌾𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 || ௬௩ ||

𑌅𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌪𑌾𑌦𑍋𑌦𑌯𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 |
𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌦𑍍𑌵𑌿𑌹𑌸𑍍𑌤𑌮𑌾𑌰𑌭𑍍𑌯 𑌷𑌟𑍍𑌷𑌡𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑌾𑌤𑍍 ||௬௪||

𑌷𑌡𑍍𑌢𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌖𑍍𑌯𑍇𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌃
𑌪𑌞𑍍𑌚𑌸𑌂𑌪𑌦𑌾 |
𑌭𑌿𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌭𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑌪𑌾𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌤𑌥𑌾 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌵𑌿𑌭𑌾𑌗𑌤𑌃 || ௬௫ ||

𑌹𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 (𑌭𑌿𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾) 𑌯𑌾𑌮𑌂 𑌚 𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌦𑍍𑌰𑍇
𑌮𑌨𑍍𑌦𑌿𑌰𑍇 |
𑌷𑌡𑌂𑌶𑌾𑌂𑌶𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌂𑌶𑌾𑌂𑌶𑌾𑌂𑌶𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑌾𑌤𑍍 ||

𑌵𑌿𑌂𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌵𑌸𑍍𑌯𑌰𑌾𑌵𑌤𑍍 𑌪𑌾𑌦𑌵𑌿𑌷𑍍𑌕𑌮𑍍𑌭𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 |

அதன் உயரத்தை ஏழு பாகமாகச் செய்துகொள்ள வேண்டும். அந்த பாகங்களில் இரண்டு (௨) அம்சம் மசூரிகையின் உயரமாகும். பாதத்தின் உயரம் ஐந்து (5) அம்சமாகும். அந்தப் பாதமானது சகல அங்கங்களுடனும் கூடியதாக இருக்கவேண்டும்.

அல்லது, பாதமானத்தை ஒன்புது (9) பாகங்களாகச் செய்துகொள்ள வேண்டும். அந்த ஒன்பது பாகங்களில், இரண்டு (2) பாகம் அதிஷ்டானமாகும். மீதமுள்ளது பாதோதயமாகும். 63½

ஸ்தம்பத்தின் உயரமானது இரண்டரை (2½) ஹஸ்தம் முதல் ஆறு (6), ஆறு (6) அங்குலம் வீதமாகக் கூட்டி ஆறு (6) ஹஸ்தம்வரையில் இருப்பதாகும். எட்டு (8) ஸ்தம்பங்களிருக்கவேண்டும். பித்தியின் உள்கையிலும் இவ்விதமே இருக்கவேண்டும். க்ஷுத்ரமந்திரத்தில் பக்தியின் (பித்தியில்) நீளமானது அதே அளவு இருக்கவேண்டும்.

[illegible] ||௬௭||

[illegible] ।
[illegible] || ௬௮ ||

[illegible] ।
[illegible]
[illegible] || ௬௯ ||

[illegible] ।
[illegible] || ௭௰ ||

மந்திரமானது பெரிதாக இருந்தால், பாதவிஷ்கம்பமானது ஆறு (6) அங்குலம் முதல் இருபது (20) அங்குலம் வரையில் ஒவ்வொரு அங்குலமாகக் கூட்டிக்கொள்ள வேண்டுமென்று விரும்பப்படுகிறது. 66½

அதிஷ்டானமானது பாதத்தின் உயரத்தில் சரிபாதி, ஆறில் ஒரு (1) பங்கு, அல்லது எட்டில் (8)ல் ஒரு பங்கு குறைவாக இருக்கவேண்டும். அல்லது பாதோதயத்தில் மூன்றில் (3)ல் ஒரு பாகம், நான்கில் ஒரு (1) பாகம் இருப்பதுமாகும்.

அதிஷ்டானமானது பாதபந்தமாகவோ, சாருபந்தமாகவோ இருக்கவேண்டும். 68

பாதமில்லாமல் அலங்காரமிருப்பதாகும். பிரஸ்தரமும் அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும்.

அலங்காரத்தை அங்கேயே யுக்தியுடன் சேர்க்க வேண்டும். 69

மனிதர்களின் வாசஸ்தலத்தில் கலூரிகையும், இவவிதமே இருக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

யதேஷ்டதிஶி ஹி த்வாரம் யுக்த்யா யுக்தம் ந்ருணாம் மதம் |
பரிவாரவிமாநாநி தத்தத்ப்ரோக்தபதே க்ரமாத் || ௭௧ ||

ப்ரோக்தாநி பூர்வவத்கல்ப்யாநி தாநி ப்ராஸாதாபி-
முகாந்யபி |
ந்ருத்தமண்டபபீடாதி பரிவாராத் பஹி: புர: || ௭௨ ||

ஸ்நாநார்த்தம் மண்டபம் வாபி ந்ருத்தமண்டபமேவ வா |
பரிவாராலயாப்யந்தரே கல்ப்யம் ப்ரமாணத: || ௭௩ ||

மஹாபீடஸ்ய விஸ்தாரே பீடஸ்யோத்ஸேதயோ: ஸமே |
கர்பக்ருஹஸ்யார்த்தமேவம் வா பலிவிஷ்டரே || ௭௪ ||

ஆவரண தேவாலயமானது, முதலாவது பிராகாரம் முதல் மூன்ருவது பிராகாரம் வரையில் இருக்கவேண்டும்.

தேவாலய துவாரமானது, மனிதர்களின் விருப்பம் போல் இஷ்டமான திக்கில், யுக்தியுடன் கல்பிக்கப்படுவதாகும்.

பரிவார தேவதைகளின் விமானங்களை, முறையே, அந்தந்த தேவதைகளுக்குக் கூறப்பட்டிருக்கிற பதங்களில் முன்பு கூறியிருப்பதைப்போல கல்பிக்கவேண்டும். அவைகள், பிராசாதத்திற்கு (மூல தேவாலயத்திற்கு) எதிர் முகமாக இருக்கவேண்டும்.

நிருத்த மண்டபம், பீடம், முதலியவைகள், பரிவாரங்களுக்கு வெளியில், முன்பு இருக்கவேண்டும் 72

ஸ்நாநார்த்தமான மண்டபமோ, நிருத்த மண்டபமோ, பரிவாராலயத்திற்கு உள் கையில், அதன் பிரமாணப்படி கல்பிக்கப்படுவதுமாகும். 73

பீடத்தின் (பலிபீடத்தின்) அகலம், உயரம், இவைகள் கர்பகிருஹத்தின் சரிபாதியளவு இருக்கவேண்டும்.

गोपुराद्बहिः पीठं प्रासादार्धेन निर्गमम् ।
तत्समं वा त्रिपादं वा निर्गमं बलिविष्टरम् ॥ ७५ ॥

पञ्चप्राकारशालान्ते पैशाचपदमग्रतः ।
पैशाचपीठप्रासादमध्ये च बलिविष्टरम् ॥ ७६ ॥

पीठोत्सेधे षोडशांशे ह्यंशेन जन्म वेदांशैः ।
जगतीं अथ त्र्यंशेन कुमुदं एकांशेन कम्पं
त्रि[illegible]ः ॥ ७७ ॥

[illegible]मेनोपरि पट्टं कण्ठं एकांशेन त्रिभागेन ।
समेनोपरि कम्पं [illegible] ॥

பலிபீடமானது, ஒன்று 1, இரண்டு 2, அல்லது மூன்று 3, முழம் அகலம், உயரமுள்ளதாகவும் இருப்பதாகும். 74

கோபுரத்திற்கு வெளியிலிருக்கின்ற பலிபீடமானது, பிராசாதத்தின் சரிபாதியளவு, நிர்கமமுடையதாக இருக்க வேண்டும்.

பலிபீடத்தின் நிர்கமமானது (பிராசாதத்திற்கு) சம அளவு உள்ளதாகவோ முக்கால் ($\frac{3}{4}$) பங்கு அளவு உள்ள தாகவோ இருப்பதுமாகும். 7

பலிபீடமானது ஐந்து மதிள்ச் சுவர்களுக்குச் சமீபத்தில் பைசாச (பீடத்)திற்கு முன்பு, பைசாச பீடம், பிராஸாதம் இவைகளுக்கு மத்தியிலிருப்பதுமாகும். 76

பீடத்தின் உயரத்தை பதினாறு 16, பாகங்களாகச் செய்துகொண்டு, அவைகளில் ஒரு 1, பாகம் ஜந்மம், நான்கு 4, பாகம் ஜகதீயைக் கல்பிக்கவேண்டும். மூன்று 3, பாகத்தால் குமுதத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். உபரி

[illegible]
[illegible] ||௭௯||

[illegible]
[illegible] || ௮௦ ||

[illegible]
[illegible]
[illegible] || ௮௧ ||

[illegible]

(மேலே) கம்பம் ஒரு 1, அம்சம் இருக்கவேண்டும். அதற்கு மேலே வாஜநம், இரண்டு 2, அம்சம் இருக்கவேண்டும். அதற்குமேலே ஒரு 1, அம்சம் வாஜநம் இருககவேண்டும். மேல் தளமானது, அதன் விஸ்தாரத்தில் சரிபாதி அல்லது முக்கால் பங்கு இருக்கவேண்டும். அதற்குமேலே, அதில் முக்கால் பங்கு பத்மமிருக்கவேண்டும். பத்மத்தின் மத்தியில் கர்ணிகையைக் கல்பிக்கவேண்டும். 79

கமலத்தின் உயரமானது, அதில் (அதன் அகலத்தில்) சரிபாதி இருக்கவேண்டும். கர்ணிகையின் உயரமானது (கமலத்தின் உயரத்தில்) அரை ½ பங்கு இருக்கவேண்டும். மத்தியில் பத்திரத்துடன் கூடியதாகவோ, கூபுபீடத்துடன் கூடியதாகவோ இருக்கவேண்டும். 80

நாநாவிதமான அதிஷ்டானங்களின் ஆகாரங்களை, அவைகளுக்குக் கூறப்பட்டிருப்பதைப்போல கல்பிக்க வேண்டும்.

மிகப்பெருமை வாய்ந்த முன்னோர்களான முனிவர்கள், இவ்விதமாகப் பீடத்தின் அலங்காரத்தைக் கூறியிருக்கிறார்கள். 81

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

விருஷபத்திற்கு எதிரில், பிராஸாதத்தின் சரிபாதி யளவில், துவஜஸ்தானத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். அதற்கு முன்னால் அதைக் கடந்து அக்கினிஸ்தானம் இருக்க வேண்டும். 82

இந்த விருஷபாதிகள் யாவும் கோபுரத்திற்கு உள்கையில், இடதுபக்கத்தில் மத்தியஸாலத்தை அடுத்து இருக்க வேண்டும். அக்கினி ஸ்தானத்தில் பாகசாலை இருக்க வேண்டும். 83

அக்கினிஸ்தானம், கோபுரம் இவைகளின் மத்தியில் தனம், தானியம் இவைகளின் இடமிருக்க வேண்டும்.

யமஸ்தானத்தில், ஸ்நானசாலை இருக்கவேண்டும். அவ்விடத்திலேயே, புஷ்பமண்டபம் இருக்கவேண்டும். 84

நைர்ருதிஸ்தானத்தில், ஆயுத மண்டபத்தை கல்பிக்க வேண்டும். வருணஸ்தானம், வாயுஸ்தானத்தில் சயநஸ்தானம் இருக்கவேண்டுமென்று விரும்பப்படுகிறது. 85

ஸௌம்யே தர்மவ்யாக்யாநஶாலேஶகோபுரயோர்மத்யே வாத்யஸ்தாநம் ப்ரகீர்த்திதம் |
கூபாதீஶே விமாநஸ்ய ஸ்தாநம் சண்டேஶ்வரஸ்ய வா ||அஎ||

பூர்வோக்தஸ்தாநகேஷ்வேவ கல்ப்யம் தத்தத் புதை: |
ஶக்திஸ்தம்பம் பீடாத் புரதோ விதத்யாத் விமாநமாநத: ||

க்ஷுத்ராணாம் த்விமாநோதயமல்பாநாம் தத்ஸமம் விது: |
மத்யவிமாநாநாமர்த்தம் பாதோநம் வா த்ரிபாதகம் ||

உதயத்ரிபாகமேகம் வார்த்தம் வோத்க்ருஷ்டஹர்ம்யாணாம் |
ஹஸ்தம் ஷோடஶாத்ரம் பாதபாதமாத்ரகம் விது: ||

ஸோமஸ்தானத்தில், தர்மங்களைக் கேட்கும் மண்டபத்தை கல்பிக்கவேண்டும். ஈசாநஸ்தானத்தில் குட்டை, கிணறு, இவைகளைக் கல்பிக்கவேண்டும். ஈசன், கோபுரம், இவைகளின் மத்தியில், ஆபவத்ஸபதத்தில், வாத்திய ஸ்தானம் இருக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஈசான ஸ்தானத்திற்கு ஸமீபத்தில், விமானஸ்தானம், அல்லது, சண்டிகேசுவரஸ்தானம் இருக்கவேண்டும். 87

கீழே கூறப்பட்டிருக்கிற ஸ்தானங்களில், அந்த அந்த ஸ்தானங்களைக் கல்பிக்கவேண்டும், என்று புத்திமான்கள் கூறியுள்ளார்கள்.

சக்தி ஸ்தம்பமானது, பீடத்திற்கு முன்னாலே, விமானத்தின் அளவு இருக்கவேண்டும். 88

க்ஷுத்திர விமானமாக இருந்தால், ஸ்தம்பமானது, விமானத்தின் உயரத்தைப்போல் இரண்டு 2 பங்கு உயரமிருக்கவேண்டும். அல்ப விமானமானால், அதற்கு ஸமமான உயரமிருக்கவேண்டும். மத்திய விமானங்களானால், ஸ்தம்பமானது, விமானத்தின் உயரத்தில் ஸரிபாதி (½) அல்லது, முக்கால் (¾) பங்கு உயரமிருக்கவேண்டும். உத்கிருஷ்ட ஹர்மியமானால், அதன் உயரத்தில் மூன்றில் ஒரு (⅓) பாகம், அல்லது அரை (½) பாகம், ஸ்தம்பமிருக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 89½

உண்ணீகாம்ஹயாந்தம் தஸ் ஹமுகொயெம் ஹமிதசாக்ஷா வா ।
மெளஹும் தாராஉயம் வா வூத்தம் வாஷாஸ்ரகம் ஷிரஷாஸ்ரம் ॥

வெஶஸ்தாநம் வாஷீகாவோரூள அ தீவிகா மைவ ।
ஸவத்ர ஸஜதம் ஸ்யாஸ் உஹக்திகெதநம் அசவி ॥௯௨॥

நாஞஉஜ்ஜ்யஉயவா அாஞஹதாரம் தயெகஸாரும் மசஸ் ।
ஸஞஹதாஶா உயஹஉஹாரா உயதரஷி(ஷா)ஹிதீஷு ॥ ௯௩ ॥

த்ரிப்ராகாரெஶவ்யாஷிதா: வஹுயந்தா: வஹுஸாராா: ஸ்யு: ।
ஸாஷாம் ப்ராகாராணாஉவரி வ்யஷா: ஸ்யு:
ஸவஷீகா: வரிதா: ॥ ௯௪ ॥

துவஜஸ்தம்பம் வைக்குமிடமானது, ஒரு 1 முழம், பதினாறு 16 அங்குலம், பன்னிரண்டு 12 அங்குலம், அல்லது பத்து 10 அங்குலம், விஸ்தாரமுள்ளதாக இருக்க வேண்டும். அது, மண்டீ, கும்பம், இவைகளுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். பலகையின்மேலே, பூதம், அல்லது, விருஷபம் இருக்கவேண்டும். வேச ஸ்தானமானது, கருங்கல்லாகவோ, மரமாகவோ, இருக்கவேண்டும். வட்டவடிவம், அஷ்டாசிரம், அல்லது, ஷோடசாசிரமாக இருக்கவேண்டும். 91

வாபி, கிணறு, பூத்தோட்டம், நீரோடை, இவைகள், எவ்விடமானுலும் இருப்பதாகும். மடம், போஜநசாலே, இவைகள், (தேவாலய) மண்டபத்திற்கு மத்தியில் இருக்கக்கூடாது. ஏக (ஒரு) ஸாலயிருந்தால், அதற்கு, உள்பக்கத்தில், (மடம், போஜநசாலே) இருக்கக் கூடாது. 93

மூன்று 3 பிராகாரங்களிருந்தால், (அவைகளுக்கு, முறையே) அந்தர்ஹாரம், மத்தியமஹாரம், மர்யாதாபித்தி, என்று பெயராகும். இவ்விதம், ஐந்து 5, பிராகாரங்களுடையவைகள், ஐந்து, ஸாலமுள்ளவைகளாகும்

ஶக்திஸ்தம்பாத் புரத: த்ரி சது: பஞ்சாந்தராலயம் நீத்வா |
மணிகாமந்தரயோ: பார்ஶ்வயோஸ்து ஸாம்பா(வா)
ஹிகா ஸம்ஹிதம் || ௯௫ ||

ப்ராகாரபஹி: பரித: வாஸம் பரிவாரகாணாம் து |
தாஸீநாமபி தத்வத் புரதோ வா வாஸஸ்தானம் ||௯௬||

யாம்யாம் தேவாலயே ஸ்யாத் தேஶிகமடம் ப்ராங்முகம் தக்ஷிணாமுகம் |
ஶேஷமுக்தம் ஸர்வம் குர்யாத் ராஜோபசாரேண ||௯௭||

விஷ்ணோர்தேவாலயே வக்ஷ்யாமி பரிவாரகம் |
புரதோ வைநதேயஸ்ய வக்த்ர மண்டபமாலயம் ||௯௮||

இந்தப் பிராகாரங்களின் மேலே, சுற்றிலும், வரிசையாக விருஷபங்களை வைக்கவேண்டும். 94

சக்திஸ்தம்பத்திற்கு முன்னால் (எதிரில்) மூன்று 3, நான்கு 4, அல்லது ஐந்து 5, அந்தராலயத்தை நீக்கி இருபக்கங்களிலும், ஸாம்பா (வா) ஹிகைகளுடன் கூடிய கணிகைகளின் கிருஹமிருக்கவேண்டும். 95

பிராகாரத்திற்கு வெளியில், சுற்றிலும் பரிவாரங்களின் (தேவாலய சிப்பந்திகளின்) கிருஹங்களிருக்கவேண்டும். அவ்விதமே, எதிரிலாவது, தாஸிகளின் வாஸஸ்தானமிருக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 96

தேவாலயத்திற்குத் தென்பக்கத்தில் குருமடம் இருக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. அது கிழக்கு நோக்கியோ, தெற்கு நோக்கியோ இருக்கவேண்டும். இங்கு கூறப்படாத மற்ற எல்லாவற்றையும், அரசனை உபசரிக்கும் முறையில் செய்யவேண்டும். 97

இப்பொழுது விஷ்ணு தேவாலயத்தில், பரிவாரங்களைக் கூறுகிறேன். விஷ்ணுவின் எதிரில் கருடனுடைய ஆலய

யதெ விதாஊஹ ஸர்வே காதா விதரீஸிதா:
(வரிகீ,தி-ஃதா:) ।
மாஹொ ஜன்மெ வாயவ்யே து மா-கா ஸொமெய,நாயிவ: ॥

ஸெநாவதிஈமெந்ாதெ வீடாதீநாம் து வூவ-லவக ।
வாகாரொவெ்க ஊவம் ஸ்தாக உத்யுஞெ
ஆடிமாய்நா ॥ ௯௯ ॥

விஷ்ணோஹிஊம் அகு்ம் மாஊக் ஸுகவ்ருதக்ஷிணெ ।
ஶங்வொ வாமெ வஹிவக்ூாஸ்ரொதெ ஸகஸூ்லிண: ॥௱௧॥

ஸூய-சாமஸெவஸள வாஸ்வெ-ஒ மொவுா
ஸ்தாணுாநள ।

மிருக்கவேண்டும். அக்கினி திக்கில் கஜமுகனுடைய ஆலய மிருக்கவேண்டும். 98

தெற்குத் திக்கில் பிரும்ஹாவினுடைய ஆலயமும், ஸப்த (7) மாதாக்களுடைய ஆலயமுமிருக்கவேண்டும். மேற்குத் திக்கில் ஸுப்பிரம்ஹணியரும், வாயு திக்கில் துர்கையும், வடக்கு திக்கில் குபேரனுமிருக்கவேண்டும். 99

ஈசான திக்கில், (விஷ்ணுவின்) ஸேநாபதியை ஸ்தாபிக்கவேண்டும். இவர்களின் பீடங்களை, முன்பு கூறி யிருப்பதைப்போலவே கல்பிக்கவேண்டும். இனி பன் னிரண்டு பரிவாரங்களைக் கூறுகிறேன். 100

விஷ்ணுவின் எதிரில் விஷ்ணுவைப் பார்த்திருக்கும்படி சக்கரத்தை பிரதிஷ்டை செய்யவேண்டும். அதன் வலது பக்கத்தில் கருடனும், இடது பக்கத்தில் சங்கமும் இருக்க வேண்டும். சகல ரூபிகளான இவர்கள் அக்நி திக்கைப் பார்த்திருப்பவர்களாவார்கள். 101

ஸூரியன், சந்திரன் இவர்களை கோபுரத்திற்கு இரண்டு

ஸ்தூ²ல பசநகே³ஹம் ஸ்யாத் ஶேஷம் பூர்வவ-
தா³சரேத் ॥ ௱உ ॥

மத்⁴யஹாராந்தரயோரேவ பரிவாராந் ஷோட³ஶ ।
மண்ட³பஸ்யாக்³ரத: குர்யாத் பக்ஷிராஜம் ச பீட²கம் ॥௱௩॥

லோகேஶா: க்ரமஶ: ஸ்தா²ப்யா: தத்தத³ம்ஶே ஶிவம் விநா ।
ஸூர்யஸ்து ப்⁴ருகு³ரேவாஶ்விநௌ தே³வௌ ச ஸரஸ்வதீ ॥ ௱௪ ॥

பத்³மா ச ப்ருதி²வீ சைவ முநயஶ்ச விஷ்ணுமந்த்ரிணா ।
த்³வாரபாலகமத்⁴யாதி³ஷ்வந்தராலே து கீர்திதா: ।
த்³வாத்ரிம்ஶத்பரிவாராம்ஶ்ச யுக்த்யா தத்ரைவ யோஜயேத் ॥

அக்³நௌ ச அக்³நிதே³ஶே ச வாஹநம்-
து³ர்கா³ம் த்ரிஶூலம் ஹோமம் ...ஹாவா: ।

பக்கங்களிலும் தேவாலயத்தின் உள்பக்கத்தைப் பார்த்திருக்கும்படி கல்பிக்கவேண்டும். அக்நி திக்கில் பாகசாலை இருக்கவேண்டும். மற்றவைகளை முன்பு கூறியிருப்பதைப் போலவே கல்பிக்கவேண்டும். 102

மத்திய ஹாரம், அந்தர்ஹாரங்களில், ஷோடச (16) பரிவாரங்களை வைக்கவேண்டும். மண்டபத்திற்கு முன்னால் கருடனையும், பீடத்தையும், ஸ்தாபிக்கவேண்டும். சிவனைத் தவிர்த்து, மற்ற லோக தேவதைகளை அந்த அந்த அம்சத்தில் ஸ்தாபிக்கவேண்டும். 103½

ஆதித்யன் 1, பிருகு 2, அசுவிநீதேவர்கள் 3, ஸரஸ்வதீ 4, லக்ஷ்மீ 5, பூதேவி 6, முநிவர்கள் 7, விஷ்ணுவின் மந்திரி 8, இவர்களை, துவாரபாலக மத்தியம் முதலான இடைவெளிகளில் ஸ்தாபிக்கவேண்டும். அங்கேயே துவாதிரிம்சத் (32) பரிவாரங்களையும், யுக்தியுடன் ஸ்தாபிக்கவேண்டும். 105½

ஸர்வேஷ்வஸ்யாஸ்வவஸ்தாஸு தயா மண்டபே
ப்ராகாராவரணே சைவ கோபுராக்ரே நியோஜயேத் || ௱௬ ||

வ்ருஷஸ்ய லக்ஷணம் ஸம்யக் ஸம்க்ஷிப்யேஹ
ப்ரவக்ஷ்யதே || ௱௭ ||

த்வாரலிங்கஸமம் ச்ரேஷ்டம் பாதாம்ஶவிஹீனகம் ।
மத்யமம் த்வித்ரிபாகோனம் கன்யஸம் வ்ருஷபோதயம் || ௱௮ ||

கர்ப்பார்த்தோதயம் கன்யஸம் நாளீகேஹோதயம் வரோதயம் ।
தன்மத்யேஷ்டாம்ஶகே தே நவமாத்ராண்யுதீரிதம் || ௱௯ ||

ஷட்காதி நவஹஸ்தாந்தம் கநிஷ்டாதி த்ரயம் த்ரயம் ।

சண்டன் 1, பிரசண்டன் 2, ரதநேமி (சக்ரம்) 3, பாஞ்ச ஜந்யம் (சங்கம்) 4, துர்கை 5, கணபதி 6, ஸூரியன் 7, சந்திரன் 8, ஸர்வேசுவரன் 9, இந்திரன் 10, ஆகிய மஹாநுபாவர்களான பத்துப் 10, பேர்களேயும், பஞ்ச (5) பிராகாரங்கள், முன் பக்கத்திலுள்ள கோபுரம், இவைகளில் கல்பிக்கவேண்டும். 106½

இவ்விடத்தில், விருஷப லக்ஷணமானது, நன்ருகவும், சுருக்கமாகவும் கூறப்படுகிறது. (கர்பகிருஹ) துவாரம், லிங்கம், இவைகளுக்கு ஸமமான உயரம் இருக்கும் விருஷபமானது ச்ரேஷ்டமாகும். அதில் கால், ¼ பாகம் குறைவாக இருப்பது, மத்திமமாகும். அதில், (நான்கில்) இரண்டு 2 பாகம், அல்லது மூன்று ¾ பாகம் உயரமிருப்பது, கனிஷ்டம் (அதமம்) ஆகும். 108

கர்பகிருஹத்தின் ஸரிபாதி ½ உயரமிருப்பது அதமமாகும். நாளிகிருஹத்திற்கு ஸமமான உயரமிருப்பது உத்தம உயரமுடையதாகும். அதன் மத்தியத்தை எட்டு 8 பாகங்களாகச் செய்தால், ஒன்பது 9 அளவுகளாகும். 109

பஞ்சாஶதம்ஶகம் க்ருத்வைகாம்ஶமாத்ரமிஷ்யதே || ௱௰ ||

†பஞ்சாஷ்டாம்ஶாங்குலாயாமம் தந்மாநமதுநோச்யதே |
ஶிரஸோ க்ரீவபர்யந்தம் தஶமாத்ரம் ததஸ்த்வத: ||௧௧௧||

க்ரீவோச்சமஷ்டமாத்ரம் ஸ்யாத் வக்ஷோந்தம்
ஷோடஶாங்குலம் |
ஊர்வோர்தைர்க்யம் ச ஷண்மாத்ரம் ஜாநுமாத்ரம் (ந்தம்)
த்விமாத்ரகம் || ௧௧௨ ||

ஜங்காதைர்க்யம் ஷடங்குல்யம் பாதாந்தம் கோலகமுச்யதே |
குரமாநம் த்விமாத்ரம் ஸ்யாத் குரமத்யம்
த்விகோலகம் || ௧௧௩ ||

ஒரு 1 ஹஸ்தம் முதல், ஒன்பது 9 முழம் வரையில் மூன்று 3, மூன்று 3, முழங்கள், முறையே, கனிஷ்டம் (அதமம்), மத்தியமம், உத்தமம், என்னும் மானங்களாகும்.

விருஷபத்தின் உயரத்தை ஐம்பது 50 பாகங்களாக்கிக் கொண்டால், அதில் ஒரு 1 பாகம், ஒரு அங்குலம் எனப்படும். 110

*விருஷபத்தின் நீளமானது நாற்பது 40, அங்குலமாகும். அந்த அளவானது, இப்பொழுது கூறப்படுகிறது.

சிரத்திலிருந்து கழுத்துவரையில் பத்து 10 அங்குலமாகும். அதற்குக் கீழே கழுத்தின் உயரம் எட்டு 8 மாத்திரையாகும். மார்புவரையில் பதினாறு 16 அங்குலமாகும். துடையில் நீளம் ஆறு 6 அங்குலமாகும். முழங்காலின்

---

†அஷ்டாவிம்ஶாங்குலாயாமம் ப்ருஷ்டவம்ஶாவஸாநகம் |
இதி காஶ்யபஶில்பே |

*கழுத்திலிருந்து, முதுகுக்கோடி (வால்) வரையில் நீளம் நாற்பது 40, அங்குலமாகும். என்று காசிய சில்பத்தில் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]

அளவு இரண்டு 2, அங்குலமாகும். கண்டைக்காலின் நீளம் ஆறு 6 அங்குலம் ஆகும். குளம்பு இரண்டு 2 அங்குலமாகும். சிருங்கமத்தியம் இரண்டு 2 அங்குலமாகும். கொம்பின் நீளம் நான்கு அங்குலமாகும். [சிரஸ்ஸிலிருந்து குளம்பு வரையில் உயரம் $10 + 8 + 16 + 6 + 2 + 6 + 2 = 50$. அங்குலமாகும்.] **113**

சிருங்கமூலத்தின் வியாஸமானது, மூன்று 3 பாகமாகும். சிருங்காக்கிர வியாஸமானது இரண்டு 2 அங்குலமாகும்.

நெற்றியின் விஸ்தாரமானது, ஒன்பது 9 அங்குலமாகும். முகவிஸ்தாரமானது ஐந்து 5 அங்குலமாகும். அதன் கனமானது, அதே அளவு (5 அங்குலம்) ஆகும். நேத்திரத்தின் நீளம் இரண்டு 2 அங்குலமாகும். அதன் உயரம் ஒண்ணரை 1½ அங்குலமாகும். நேத்திரமத்தியிலிருந்து (நேத்திரமத்தியில்) முகத்தின் விஸ்தாரமானது, எட்டு 8 அங்குலமாகும். அதன் பிறகு, கழுத்துவரையில் (விஸ்தாரமானது) ஆறு 6 அங்குலமாகும். நேத்திரமத்தியிலிருந்து, நெற்றியின் உயரம், நான்கு 4 அங்குலமாகுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

நேத்திரத்திலிருந்து கர்ணமத்தியம் வரையில் அதே

கர்ணம் த்வ்யங்குலவிஸ்தாரம் மத்யே சைகாங்குலம் பவேத் ।
க்ராணம் ஸார்த்தாங்குலாயாமம் அங்குலம் நிம்நவிஸ்தரத: ॥

ஏகாங்குலம் நாஸிகோத்துங்கம் முகாஸ்யம் பஞ்சாங்குலாயதம் ।
உத்தரோஷ்டம் த்ரிமாத்ரம் ஸ்யாத் அதரோஷ்டம் த்விமாத்ரகம் ॥௧௧௯॥

நாஸாயாமவிஸ்தாரோத்துங்கம் த்ரித்வ்யேகாங்குலீமிதம் ।
க்ரீவாவ்யாஸம் தசாங்குல்யம் மூலம் த்வாதசமாத்ரகம் ॥

மூலாக்ரே ச கனம் க்ரீவாபஸ்சாத் ஷட்சதுரங்குலம் ।
கேசாந்தம் ஷடங்குலவ்யாஸம் ஸாம்ஸேயம் து த்ரிதயம் ॥

அளவு (நான்கு 4 அங்குலம்) ஆகு'ம். காதின் நீளம் ஐந்து 5 அங்குலமாகும். காதின் அடிப்பக்கத்தின் விஸ்தாரமானது, இரண்டு 2 அங்குலமாகும். கர்ணமத்தியில் அகலம் ஒரு 1 அங்குலமாகும். காது நுனியின் விஸ்தாரம் ஒரு 1 அங்குலமாகும். அதன் கனமானது அரை ½ அங்குலமாகும். மூக்கின் நீளமானது, ஒண்ணரை 1½ அங்குலமாகும். அதன் ஆழமும், விஸ்தாரமும், ஒரு 1 அங்குலமாகும். மூக்கின் உயரமானது, ஒரு 1 அங்குலமாகும். முகத்தின் விஸ்தாரமானது, ஐந்து 5 அங்குலமாகும். மேலுதட்டின் உயரம், மூன்று 3 அயகுலமாகும். கீழுதட்டின் உயரம், இரண்டு 2 அங்குலமாகும். 119

மூக்கின் நீளம், விஸ்தாரம், உயரம், இவைகள், (முறையே) மூன்று 3 இரண்டு 2 ஒரு 1 அங்குலமாகும். கழுத்தின் விஸ்தாரம், பத்து 10 அங்குலமாகும். கழுத்தின் அடிப்பக்கத்தின் விஸ்தாரம், பன்னிரண்டு 12 அங்குலமாகும். கழுத்தின் பின்பாகத்தில், அடி, நுணி, இவைகளின் கனமானது, ஆறு 6 அங்குலமும், நான்கு 4 அங்குலமுமாகும். கொண்டையின் விஸ்தாரமானது, ஆறு 6 அங்குலமாகும். அதன் கனமானது அதில் ஸரிபாதி (மூன்று 3) அங்குலமாகும். 121

ஸ்ரீவஸ்யாமுவிஸாலும் தா விஸ்தாரம் யுக்தியோ
தயேலக் ।
ககாடிஸ் ஸரீரோத்ஸும் த்ரி:ஷடம்மாமுச்சிதம் ॥கஉஉ॥

த்ரிஸ்வஸ்தாரகம் வரஷோ வஸ்தம் ஷாடிஸாகுகம் ।
கவரோமாவிஸாலும் தா டிஸாஷ்டதாலமாலும் ॥கஉங॥

வஞாமாலும் தடியாமம் ஜாநுமெஸம் விஸாதகம் ।
ஜங்காமெஷஷ்யம் ஸாமாமாலும் ஆமாலும்
ஸ்தாவிஸாலகம் ॥ கஉச॥

வாரோகமெயம் விஸ்தாரம் ஸ்தாக் வாஸமூலம்
தயெவ ச ।
ஸாமாமாலும் தா வாஸாமம் ஜங்காஞம் தஸ்
லும்பதம் ॥ கஉரு ॥

கழுத்து நுனியின் விசாலமானது, இரண்டு 2 அங்குலமாகும். இதை யுக்தியுடன் கல்பிக்க வேண்டும். கொண்டையிலிருந்து சரீரத்தின் உயரமானது $(6 \times 3 = 18)$ பதினெட்டு 18, அங்குலமாகும், என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. (சரீரத்தில்) இருபத்தோரு 21, அங்குலம் முதுகாகும். அதன் விஸ்தாரம், பன்னிரண்டு 12, அங்குலமாகும். பின்துடையின் விசாலமானது, பத்து 10, எட்டு 8, நான்கு 4, அங்குலங்களாகும். 123

துடையின் உயரமானது, ஐந்து 5, அங்குலமாகும். முழங்கால், இரண்டு 2, அங்குலமாகும். கண்டைக்காலின் நீளம், ஐந்து 5, அங்குலமாகும். அதன் விசாலமானது, இரண்டு 2, அங்குலமாகும். குளம்பின் உயரம் இரண்டு 2, அங்குலமாகும். வாலின் அடிபபக்கமும் அவ்விதமே (இரண்டு 2, அங்குலம்) ஆகும். வால் நுனியானது (விஸ்தாரமானது) ஒண்ணரை $1\frac{1}{2}$, அங்குலமாகும். அது, (வால்) கணுக்கால் வரையில் தொங்கவேண்டும். 125

முஷ்காயாமவிஸ்தாரௌ து த்ரித்³விமாத்ரம் யதா²க்ரமம் ।
ஶேபா²யாமம் த்ரிமாத்ரம் ஸ்யாது³த³ராதே³கமாத்ரம் க⁴னம் ॥

பூர்வோருமூலவிஸ்தாரம் து அப்³தி⁴மாத்ரமுதீ³ரித: ।
ஜங்கா⁴க்³ரே து த்³விமாத்ரம் ஸ்யாத் ஶேஷம்
யுக்திவஶாந்நயேத் ॥ ௧௨௭ ॥

ஸ்தி²தம் வா ஶயிதம் வாபி யதா²யோக்³யம் ததா² ந்யஸேத் ।
ஸுதா⁴லோஹைஶ்ச அன்யைர்த்³ரவ்யை: யதா²யோக்³யம்
ததா² ந்யஸேத் ॥ ௧௨௮ ॥

க⁴னம் வாப்யக⁴னம் வாபி லோஹஜம் யுக்திதோ ந்யஸேத் ।
ஸகலஸ்ய து யன்மானம் தன்மானம் வ்ருஷபோ⁴ச்ச்ரயம் ॥ ௧௨௯ ॥

கிங்கிணீஸூத்ரநாளிகம் கண்ட²ம் ஸர்வாலங்காரஸம்யுதம் ।

அண்டகோசத்தின் நீளம், அகலங்கள், முறையே மூன்று 3, இரண்டு 2, அங்குலங்களாகும். சேபத்தின் (ஆண்குறியின்) நீளமானது, மூன்று 3, அங்குலமாகும். அது, வயிற்றிலிருந்து ஒரு 1, அங்குலம் கனமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். 126

முன்கால் துடையின் விஸ்தாரமானது, நான்கு 4, அங்குலமாகும். முழங்கால் நுணியில் இரண்டு 2, அங்குலம் விஸ்தாரமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். மற்றவைகளை யுக்தியுடன் கல்பிக்கவேண்டும். 127

(விருஷபத்தை) நின்ற வடிவமாகவோ, படுத்த வடிவமாகவோ உசிதம்போல் கல்பிக்கவேண்டும். ஸுதை, உலோகம், இவைகளினுலேயும், மற்ற திரவியங்களினுலேயும், மனதிற்குகந்தபடி கல்பிக்கவேண்டும். லோகத்தினுலான விருஷபத்தை, கனமாகவோ, கனமில்லாமலோ, யுக்தியுடன் கல்பிக்கவேண்டும். சகல மூர்த்தியின் உயரம்

தஸ்மாத் ஸர்வப்ரயத்நேந ஸர்வலக்ஷணஸம்யுதம் ||

த்வாரலிங்கஸமோச்சம் வ்ருஷபம் வரம்
மத்யமம் பாதாம்ஶஹீநகம் |
த்வித்ரி (த்ரித்வி) பாகமாநோச்ச்ரிதம்
கநீயஸம் த்ரிவிதம் ப்ரோக்தம் முநிபிர்வரை: || ௧௩௧ ||

இதி காமிகே பூர்வபாகே ஸந்திகர்மவிதாநம் நாம
த்ரயோவிம்ஶோऽத்யாய: ||

எதுவோ, அதுவே, விருஷபத்தின் உயரமாகும். அந்த அளவுக்குக் கூடுதலாகவோ, குறைவாகவோ இருந்தால், அது சகலவிதமான தோஷங்களையும், உண்டு பண்ணுவதாகும். ஆகையால் அவ்விதமான குற்றங்களில்லாமல், சகல லக்ஷணங்களுடன் கூடியதாகக் கல்பிக்கவேண்டும்.

(கர்பகிருஹ) துவாரம், லிங்கம், இவைகளுக்கு சமமான உயரமுடைய விருஷபமானது சிரேஷ்டமாகும். அதில் கால் ¼, பங்கு குறைவாக இருப்பது மத்தியம விருஷபமாகும். அரைப்பங்கு அல்லது முக்கால் பங்கு, (மூன்றில் இரண்டு பங்கு) உயரமிருப்பது, அதமமாகும். இவ்விதமாக சிறந்த முனிவர்களினாலே, மூன்று விதமான விருஷபமானது கூறப்பட்டிருக்கிறது. 131

ஸந்திகர்ம விதாநமென்னும்
இருபத்திமூன்றாவது அத்தியாயம் முற்றும்.

॥ 𑌅𑌥 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑍋𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌅𑌥𑌾𑌤𑍋 𑌗𑍋𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍 ।
𑌕𑍍𑌷𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌲𑍍𑌪𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌹𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌤𑌃 ॥

𑌮𑍂𑌲𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌦𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑍇 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌾𑌷𑍍𑌟𑌨𑌵𑌭𑌾𑌗𑌿𑌕𑍇 ।
𑌦𑌶𑍈𑌕𑌾𑌦𑌶𑌭𑌾𑌗𑍇 𑌤𑍁 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌦𑍇𑌕𑌾𑌂𑌶𑌹𑍀𑌨𑌕𑌮𑍍 ॥ ௨ ॥

𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌶𑍋𑌭𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌗𑍋𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌮𑍍 ।
𑌕𑍍𑌷𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌲𑍍𑌪𑌯𑍋𑌃 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥ ௩ ॥

𑌮𑍂𑌲𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌦𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑍇 𑌚𑌤𑍁𑌃𑌪𑌞𑍍𑌚𑌷𑌡𑌂𑌶𑌕𑍇 ।
𑌸𑌪𑍍𑌤𑌾𑌷𑍍𑌟𑌾𑌂𑌶𑍇 𑌚 𑌭𑌾𑌗𑍋𑌨𑌂 𑌗𑍋𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌮𑍍 ॥

𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌶𑍋𑌭𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌵𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌕𑌮𑍍 ।

இருபத்திநான்காவது அத்தியாயம்.

இப்பொழுது கோபுர லக்ஷணமானது, முறையே கூறப்படுகிறது. க்ஷுத்திர ஹர்மியம், அல்ப ஹர்மியம், மத்திய ஹர்மியம், முக்கிய ஹர்மியம், இவைகளுக்கு தன்னளவைக் கொண்டு, மூல பிராஸாத விஸ்தாரத்தில் ஏழு 7, எட்டு 8, ஒன்பது 9, பத்து 10, பதினொன்று 11, பாகத்தில், அந்தந்த அம்சத்தில், ஒரு 1, அம்சத்தைக் குறைத்து, முறையே கோபுராந்தமாக, துவாரசோபாதி விஸ்தாரமாகும். இந்த அளவானது க்ஷுத்திர ஹர்மியம், அல்ப ஹர்மியம், இவைகளுக்குக் கூறியதாகும். இனி மத்தியம ஹர்மியங்களுக்குக் கூறப்படுகிறது. 3

மூல பிராஸாதத்தின் விஸ்தாரத்தில், நான்கு 4, ஐந்து 5, ஆறு 6, ஏழு 7, எட்டு 8, பாகத்தில், ஒரு பாகத்தைக் குறைத்து, முறையே கோபுராந்தமாகும். இவ்விதம் துவார

[illegible]
[illegible] || ௫ ||

[illegible]
[illegible] ||௬||

[illegible]
[illegible] || ௭ ||

[illegible]
[illegible] ||௮||

[illegible]

சோபாதி விஸ்தாரமானது, ஐந்து விதமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இது மத்திய கோபுர விஸ்தாரமாகும். 4½

மூல பிராஸாத விஸ்தாரத்தில், மூன்றில் 3ல், ஒரு 1, பாகம், மூன்றில் 3ல், இரண்டு 2 பாகம், நான்கில் 4ல், மூன்று 3 பாகம், ஐந்தில் 5ல், நான்கு 4, பாகம், இவைகள் முறையே, கோபுராந்தமாக, துவாரசோபாதி விஸ்தாரமாகும். இந்த மானமானது, உத்தம கோபுரங்களுக்குக் கூறப்பட்டதாகும். இனி ஹஸ்தங்களினுலேயும் கோபுரத்தின் மானம் கூறப்படுகிறது. 6½

இரண்டு 2, ஹஸ்தம் (முழம்) முதல், பதினாறு 16, ஹஸ்தம் வரையில், ஒவ்வொரு அரத்நி (12 அங்குலம்) வீதம் கூட்டிவரவேண்டும். இவ்விதமான அளவு ஒவ்வொன்றும், மும்மூன்று விதமான அளவுடையதாகும். இவ்விதம், துவார சோபை முதலிய ஐந்தி 5லும், (மூன்று விதமான அளவுகளேயும் கல்பித்துக்) கொள்ளவேண்டும். 7½

மூன்று 3, ஹஸ்தம் (முழம்) முதல், முப்பத்தோறு 31, ஹஸ்தம் வரையில், இரண்டு 2, முழம் வீதமாகக்

𑌨𑌵𑌹𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌰𑌭𑍍𑌯 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌿𑌹𑌸𑍍𑌤𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑌾𑌤𑍍 || ௮ ||

𑌸𑌪𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍𑌕𑌰𑌂 𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌦𑌶𑌵𑌿𑌧𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍 |
𑌶𑍋𑌭𑌾𑌦𑌿𑌗𑍋𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌚 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌮𑍍 ||௯||

𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌶𑍋𑌭𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌶𑌾𑌲𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌦𑌹𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑌕𑍇 |
𑌗𑍋𑌪𑍁𑌰𑍇𑌣 𑌤𑍁 𑌪𑌞𑍍𑌚𑍈𑌤𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌶𑍋𑌭𑌾𑌦𑌿
𑌪𑌞𑍍𑌚𑌕𑌮𑍍(௧௦) || ௧௧ ||

𑌅𑌥𑌵𑌾 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍 |
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑌞𑍍𑌚𑌸𑌪𑍍𑌤𑌨𑌵𑍈𑌕𑌾𑌦𑌶𑌾𑌰𑌤𑍍𑌨𑌿𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑌾𑌤𑍍 || ௧௨ ||

𑌪𑌞𑍍𑌚𑌕𑌂 𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌰𑌤𑍍𑌨𑌿𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌸𑍍𑌵𑍇𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌮𑍍𑌮𑌤𑌮𑍍 |

கூட்டிவர, கோபுரமானது, பதினைந்து 15, விதமாகும். இந்த மானத்தை துவாரசோபாதி பஞ்சகத்தில் கொள்ள வேண்டும். 8½

ஒன்பது 9, முழம் முதல் முப்பத்தேழு 37, முழம் வரையில், இரண்டு 2, இரண்டு 2, முழம் விதமாகக் கூட்டி வர, பதினைந்து 15 விதமான அளவுகளாகும். இந்த மான மானது, கோபுர சோபாதிகளுக்குக் கூறப்பட்ட விஸ்தார மாகும். 10

துவார சோபை 1, துவாரசாலை 2, துவார பிராஸாதம் 3, துவார ஹர்மியம் 4, கோபுரம் 5, ஆகிய ஐந்தும் 5ம், துவாரசோபாதி பஞ்சகமாகும். 11

அல்லது ஹஸ்தமானததினால் விஸ்தாரத்தைக்கொள்ள வேண்டும். மூன்று 3, ஐந்து 5, ஏழு 7, ஒன்பது 9, பதினொன்று 11, அரத்நிகளினால் (அரத்நி – பன்னிரண்டு 12, அங்குலம்) விருத்தி செய்துவர, இரண்டு 2 அரத்நிகளினால் ஐந்துவித மானங்களாகும். இந்த ஐந்துகளில் ஒரு 1. அளவைக்கொள்ளுவது அனுமதிக்கப்பட்டதாகும். 12½

ஸஹஸ்ரம் த்ரயோவிம்ஸத்யந்தாயாம: || ௧௩ ||

ப்ரதமாவரணே த்வாரஸோபா வ்யாஸஸ்து பஞ்சதா |
த்ரிபஞ்சாத்யா த்ரயோவிம்ஸத் கராந்தா விஸ்தரா: ||

பஞ்ச பஞ்சகராத்யாவத் த்ரயஸ்த்ரிம்ஸத் கராந்தகம் |
த்வாரப்ராஸாதவிஸ்தாரம் பஞ்சதா பரிகீர்த்திதம் || ௧௫ ||

பஞ்சவிம்ஸத்கராத்யாவத் த்ரிசத்வாரிம்ஸதந்தகம் |
த்வாரஹர்ம்யஸ்ய விஸ்தாரம் பஞ்சஹேதிபேதாத்ம்யதே ||௧௬||

தவபஞ்சகராத்யாவத் த்ரிபஞ்சாஸத் கராந்தகம் |
பஞ்சதா விஸ்தரம் ப்ரோக்தம் கோபுரஸ்ய
முநீஸ்வரை: || ௧௭ ||

முதலாவது ஆவரணத்தில் - துவாரசோபையின் விஸ்தாரமானது. ஐந்து 5, ஏழு 7, ஒன்பது 9, பதினென்று 11, பதிமூன்று 13 என்ற மானங்களினால் ஐந்து 5 விதமாகும்.

பதினைந்து 15 கரம் (முழம்) முதல் இருபத்திமூன்று 23. கரம் வரையில் துவாரசாலையின் விசாலமாகும். (இரண்டு 2 கரம் வீதம் கூட்டிக்கொள்ள வேண்டும்.) 14

துவார பிராஸாத விஸ்தாரமானது இருபத்தைந்து 25 முழம் முதல், முப்பத்தி மூன்று 33 முழம் வரையில், (இரண்டு 2 முழம் வீதம் கூட்டிவர) ஐந்துவிதமாகும். 15

துவாரஹர்மியத்தின் விஸ்தாரமானது, இருபத்தைந்து 25 கரம் முதல், நாற்பத்தி மூன்று 43 கரம் வரையில் ஐந்து வித மானமுடையதாகும். (நாலரை 4½, கரம் வீதம் கூட்டிக்கொள்ளவேண்டும்.) மேலும் கூறப்படுகிறது. 16

முனீசுவரர்களினாலே கோபுரத்தின் விஸ்தாரமானது,

சக்ரவர்த்திமஹாராஜவேஶ்மஸ்வேவம் ப்ரகல்பயேத் ।
ஸார்த்தம் த்ரிபாதம் த்விஹஸ்தம் த்ர்யம்ஶைகத்வ்யம்ஶமாயதம் ॥

ஶோபாதீநாம் து பஞ்சாநாம் த்வாராணாமுதிதம் தத: ।
தேஷாமேவம் க்ரமாத் வ்யாஸாத் உத்ஸேதம்
ப்ரவக்ஷ்யதே ॥ ௧௮ ॥

ஸப்தாம்ஶே(ஶம்) அ ரஸாம்ஶம்(ஶே) அ அஷ்டாம்ஶே(ஶம்) ஷடம்ஶகம்(கே) ।
ஸப்தாம்ஶே அஷ்டமம்ஶம் நிர்த்திஷ்டமே து
பஞ்சம்ஹி(கம்) ॥ ௨௦ ॥

விமானம் து யதா ஸம்வ்ருத்தம் த்வாராயதனதுங்கதா ।

நாற்பத்தைந்து 45 முழம் முதல், ஐம்பத்தி மூன்று 53 முழம் வரையில் (இரண்டு 2 முழம் வீதம் கூட்டிவர) ஐந்துவித மானமாகும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

சக்ரவர்த்தி, மஹாராஜா, இவர்களின் பிராஸாதங்களிலும், இவ்விதமே கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று ஊஹித்துக் கொள்ள்வேண்டும். 17½

துவாரசோபாதி பஞ்சகத்தின் (ஐந்தின்) துவாரத்தின் உயரமானது (அதன் அகலத்தில்) முறையே ஒண்ணரை 1½ பங்கு, முக்கால் ¾ பங்கு, இரண்டு 2 பங்கு மூன்றில் 3ல் ஒரு 1 பாகம், மூனறில் 3ல் இரண்டு 2 பாகம் என்று கூறப் பட்டிருக்கிறது.

பிறகு, அவைகளுக்கு இவ்விதமாக முறையே விஸ்தாரத்திலிருந்து உயரமானது கூறப்படுகிறது. 19

துவாராயதனத்தின் உயரமானது முறையே பத்து 10 பாகத்தில் ஏழு 7 பாகம், ஆறில் 6ல் நான்கு பாகம், ஏழில் 7ல் நான்கு 4 பாகம், ஒன்பதில் 9ல் ஐந்து 5 பாகம், இவைகளின் இரண்டு 2, பங்குமாகும்.

கோபுரஸ்ய து விஸ்தாரம்(ஸே) த்ரிபாகாதிக
பாகிகம் ॥ ௨௧ ॥

சதுர்பாகைகபாகம் வா பஞ்சபாகத்விபாகிகம் ।
நிர்கமம் கோபுராணாம் து ப்ராஸாதாத் பித்தி
பாஹ்யத: ॥ ௨௨ ॥

மூலம் ஸார்த்தம் து பாதோந த்விஹஸ்தம் து த்விஹஸ்தகம் ।
தத்தத் [illegible] த்ரிவிதம் [illegible] ॥

வ்ருத்யா பஞ்சகராந்தம் து ஸப்தாந்தம் து நவாந்தகம் ।
ஷட் த்ரிநவ [illegible] து வ்ருத்திக:
வ்ருத்திக: ॥

கோபுரத்தின் விஸ்தாரத்தில் மூன்றில் 3ல் ஒரு 1 பாகம், அல்லது, நான்கில் 4ல் ஒரு 1 பாகம், அல்லது, ஐந்தில் 5ல் இரண்டு 2 பாகம், பிராஸாதத்திலிருந்து பித்தி பாஹ்யத்தில் (மதிளுக்கு வெளியில்) கோபுரங்களின் நிர்கமமாகும். (கோபுரபாகமானது மதிளுக்கு வெளியில் நீண்டிருக்க வேண்டும்.) 22

(பிராஸாத) மூல விஸ்தாரமானது ஒண்ணரை $1\frac{1}{2}$, முழம் விஸ்தாரம், ஒண்ணேமுக்கால் $1\frac{3}{4}$, முழம் விஸ்தாரம் 3, இரண்டு 2, முழம் விஸ்தாரம், என மூன்று 3 விதமாகும்.

இந்த விஸ்தாரங்களுடன், தனித்தனியே, முறையே, ஐந்து 5, கரம் வரையில், ஆறு 6, அங்குலம் வீதமும், ஏழு 7, கரம் வரையில், ஒன்பது அங்குலம் வீதமும், ஒன்பது கரம் வரையில், பன்னிரண்டு 12, அங்குலம் வீதமும் கூட்டிவர துவாரமானம் ஒவ்வொன்றும், பதினைந்து விதமாகும். 24

க்ஷுத்ரே மத்யே ச உத்தமே த்வாரவிஸ்தாரா: ப்ரகீர்த்திதா: ।
தத்தத்விஸ்தாரமானேன தது்ச்ராயோऽதுனோச்யதே ॥ ௨௫ ॥

*பஞ்சாம்சே பஞ்சஸப்தாம்சம் ஸப்தாம்சே பஞ்சஸப்தமம்
த்ரயாம்சகம் ।
த்விபாகாத்யதிகம் பாதாதிகம் பஞ்சதா: ஸ்ம்ருதா: ॥

மூலவஸ்துப்ரமாணேன பாதாதிஷ்டானதுங்கதா ।
அதிஷ்டானஸ்ய துங்கம் ஸ்யாத் வஸ்துவத் கோபுராதிஷு ॥௨௭॥

க்ஷுத்திர தேவாலயம், மத்திய தேவாலயம், உத்தம தேவாலயம், இவைகளின் துவார விஸ்தாரங்கள், இவ்விதமாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

இனி அந்தந்த விஸ்தார மானத்தைக் கொண்டு, உயரமானது கூறப்படுகிறது. 25

(கோபுர துவாரத்தின் உயரமானது, அதன் அகலத்தைக் காட்டிலும்) *ஐந்து 5, முதல் ஏழு 7, அம்சம் (1) ஏழு 7, முதல் பத்து 10, அம்சம் (2) இரண்டு 2, பங்கு (3) இரண்டரை 2½, பங்கு, (4) இரண்டேகால் 2¼, பங்கு, (5) என ஐந்து 5, விதமாகும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 26

மூல வஸ்துவைப் பார்த்துக்கொண்டே, பாதாதிஷ்டானத்தின் உயரம் இருக்கவேண்டும். (கோபுர துவாரத்தின் பாதாதிஷ்டானத்தின் உயரமானது, மூல வஸ்துவின் அதிஷ்டானத்தின் உயரமே இருக்கவேண்டும், என்பது பொருள்.)

---

*பஞ்சாம்சம் ஸப்தமாம்சே ஸப்தாம்சம் த்ரயாம்சகே ।
இதி பாட: ஸோதநீயோ பாதி ।

*ஏழில் 7ல் ஐந்து 5, அம்சம் 1, பத்தில் 10ல் ஏழு 7, அம்சம் 2 என்று திருத்திக்கொள்ளவேண்டுமென்று தோன்றுகிறது.

பாதாதிஷ்டாநமேகைகமாத்ரோநம் வேதாத்யர்காந்ததுங்ககம் ।
ஶேஷம் ததுபபீடம் ஸ்யாத் பாதபந்தம் மஸூரகம் ॥ ௨௮ ॥

ப்ராஸாதஸ்தம்பதுங்கம் வா வஸ்வம்ஶோநமேவ வா ।
நவாம்ஶைகாம்ஶஹீநம் வா தஶாம்ஶோநம் து துங்ககம் ॥

ஸபாதயுக் ததிஷ்டாநம் ஹோமாந்தம் வா ததா சரேத் ।
உத்தராந்தம் ஸமுத்ஸேதம் தததர்தம் த்வாரவிஸ்த்ருதம் ॥ ௩௦ ॥

ப்ரவேஶதக்ஷிணே பார்ஶ்வே பித்திகே ஸ்தாபயேத் ।
ஸ்ரீகரம் ரதிகாந்தம் ச காந்தவிஜயமேவ ச ॥ ௩௧ ॥

கோபுர துவாரத்தின் பாதாதிஷ்டானம் வரையிலுள்ள உயரமானது, நான்கு 4, ஐந்து 5, ஆறு 6, ஏழு 7, எட்டு 8, ஒன்பது 9, பத்து 10, பதினொன்று 11, அல்லது பன்னிரண்டு 12, அம்சங்களில் ஒரு அம்சம் குறைவாக இருக்கவேண்டும்.

மீதமுள்ள பாதபந்தம், மஸூரகம், இவைகள், அதன் உபபீடமாகும். 28

கோபுரஸ்தம்பத்தின் உயரமானது, பிராஸாத ஸதம்பத்தின் உயரம், அல்லது, அதில் எட்டில் 8ல் ஒரு 1 பாகம், அல்லது ஒன்பதில் 9ல், ஒரு 1 பாகம், அல்லது பத்தில் 10 ஒரு 1 பாகம் குறைவாக இருக்கவேண்டும். 29

புதைக்கப்பட்ட பாதத்துடன் கூடிய, அதன் அதிஷ்டானத்தை, ஹோமாந்தம் சேதிக்கவேண்டும்.

அதன் உயரமானது, உத்தரம் வரையிலாகும். அந்த உயரத்தில் ஸரிபாதி ½ அளவு துவாரத்தின் அகலமாகும். 30

துவாரத்தின் வலது பக்கத்தில், எழுப்பிய சுவரில், கர்பம் இருக்கவேண்டும். 30½

விஜயவிஶாலகம் சைவ விஶாலாலயமேவ ச ।
விப்ரதீகாந்தம் ஶ்ரீகாந்தம் ஶ்ரீகேஶம் ச ததா² பரம் ॥௩௨॥

கேஶவிஶாலகம் ஸ்வஸ்திகம் தி³ஶாஸ்வஸ்திகமேவ ச ।
மர்த³லம் மாத்ரகாண்ட³ம் ச ஶ்ரீவிஶாலம் சதுர்முக²ம் ॥௩௩॥

ஏகாதி³ பஞ்சபர்யந்தா: ஸோபாதி⁴காஶ்சால்பமானகா: ।
த்³விதலாதி³ ஷட³ந்தம் மத்⁴யமம் க்ரமதோ மதம் ॥௩௪॥

த்ரிதலாதி³ ஸப்ததலாந்தம் உத்தமம் பரிகீர்திதம் ।
...

ஸோபபீட²மதி⁴ஷ்டா²னம் பாதோ³ச்சம் சோத்தராந்தகம் ।
ஶேஷம் தத் ஸ்தூபிபர்யந்தம் பா⁴க³மானம் விதீ⁴யதே ॥௩௬॥

ஸ்ரீகரம் 1, ரதிகாந்தம் 2, காந்த விஜயம் 3, விஜய விசாலகம் 4, விசாலாலயம் 5, விப்ரதீகாந்தம் 6, ஸ்ரீகாந்தம் 7, ஸ்ரீகேசம் 8, கேசவிசாலகம் 9, ஸ்வஸ்திகம் 10, திசாஸ்வஸ்திகம் 11, மர்தளம் 12, மாத்ரகாண்டம் 13, ஸ்ரீவிசாலம் 14, சதுர்முகம் 15, என்று பதினைந்து 15, பெயர்கள், கோபுரத்திற்குக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. 33½

ஏக 1, தலம் முதல், பஞ்ச 5, தலம் வரையில் சோபாதிகள், அல்பப் பிரமாணமாக இருக்கவேண்டும். 34

துவி 2, தலம் முதல், ஷட் 6, தலம் வரையில், மத்தியம கிரமமாக இருக்கவேண்டுமென்று கூறப்படுகிறது.

திரி 3, தலம் முதல், ஏழு 7, தலம் வரையில், உத்தமமாக இருக்கவேண்டுமென்று கூறப்படுகிறது. 35

(கோபுரத்தின்) அதிஷ்டானமானது, உபபீடத்துடன் இருக்கவேண்டும். பாதத்தின் உயரமானது உத்தராந்தமாகும். மீதமுள்ளது, அதன் ஸ்தூபி வரையிலுள்ள மானமாகும். (இதில்) பாகமானமானது, விதிக்கப்படுகிறது. 36

†ஸபாதாம்ஶம் மஞ்சோத்ஸேதம் கந்தரோச்ச்ரம் ததம்ஶகம் ।
ஸத்ரிபாதத்விபாகம் து ஶிர: ஶேஷம் ஶிகோதயம் ॥௩௭॥

நவபக்தோதயம் த்வேவம் த்விதலே மானமுச்யதே ।
உத்தராதிஶிகாந்தம் நவதா விபஜேத் ஸமம் ॥௩௮॥

ஸபாதாம்ஶம் மஞ்சோத்ஸேதம் ஸார்தத்வ்யம்ஶம் அங்க்ர்யுதயம் ।
மானமேகம் ப்ரஸ்தரோத்ஸேதமேகாம்ஶம் கந்தரோதயம் ॥

ஸார்தத்வ்யம்ஶம் ஶிரஸ்துங்கம் ஶேஷமானம் ஶிகோதயம் ।
நவம் த்விதலோத்ஸேதம் த்ரிதலே மானமுச்யதே ॥ ௪௦ ॥

---

*மஞ்சத்தின் உயரம், ஒண்ணேகால் $1\frac{1}{4}$ பங்காகும். கந்தர(கழு)த்தின் உயரம் அதே அளவாகும். சிரஸ்ஸின் உயரம் இரண்டேமுக்கால் $2\frac{3}{4}$ பங்காகும். மீதமுள்ளது, சிகோதயமாகும். இவ்விதமாக ஏகதலத்தின் மானம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி இங்கு, துவி 2, தலத்தின் பாகம் கூறப்படுகிறது. 37½

உத்தராதியான சிகாந்தமானத்தை ஒன்பது 9, ஸம பாகங்களாகச் செய்துகொள்ளவேண்டும். அவற்றுள் மஞ்சத்தின் உயரம் ஒண்ணேகால் $1\frac{1}{4}$, பாகமாகும். பாதோச்சமானது, இரண்டரை $2\frac{1}{2}$, பாகமாகும் பிரஸ்தரத்தின் உயரம் ஒரு 1 பாகமாகும். கந்தரத்தின் (கந்தரம்—கழுத்து) உயரம் ஒரு 1 பாகமாகும். சிரத்தின் உயரமானது இரண்டரை $2\frac{1}{2}$ பாகமாகும். மீதமுள்ளது (முக்கால் $\frac{3}{4}$ பாகம்) சிகோதயமாகும். $[1\frac{1}{4}+2\frac{1}{2}+1+1+2\frac{1}{2}+\frac{3}{4}=9]$ இவ்விதமாக துவிதலம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி திரி 3 தலத்தில் பாகம் கூறப்படுகிறது. 40

---

†ஸத்ரியதி மானே நவம் மானமக்ஷுரமிதி பாடகம் ।

*இங்கு எவ்வளவு பாகத்தில், இந்த பாகங்கள் என்று கூறப்படவில்லை.

ஸ்தூப்யந்தோத்தராந்தம் ச க்ருத்வோச்சம் த்³வாத³ஶாம்ஶகம் |
ஸபாதா³ம்ஶம் கபோதோச்சம் த்³வ்யம்ஶார்த⁴ம் சரணாயதம் ||

ஏகைகம் ப்ரஸ்தரோச்சஸ்ய த்³விபா⁴க³ம் பாத³
ஞ்சைவ த்³வ்யம்ஶகம் |
த்ரிபாத³ம் தத்கபோதோச்சம் அம்ஶம் க்³ரீவோத³யம் ப⁴வேத் ||

ஸார்த⁴த்³வ்யம்ஶம் ஶிரஸ்ஸ்தூப்யா: ஶேஷம் ஸ்தூப்யுச்ச்ரயம்
ப⁴வேத் |
ஏவம் த்ரிதலமாக்²யாதம் அத² சாதுர்பௌ⁴மே ப்ரோச்யதே ||௪௩||

உத்தராதி³ஶிகா²ந்தம் யத் தத³ஷ்டாத³ஶாம்ஶகம் |
ஸத்ரிபாதா³ம்ஶகம் மஞ்சம் த்ரிபா⁴க³ம் தலிபாயதம் ||௪௪||

ஸார்தா⁴ம்ஶம் ப்ரஸ்தரோச்சம் ஸ்யாத் த்³வ்யம்ஶம் ஸ்யாத்
ஸ்தம்ப⁴ஞ்சைவ த்³வ்யம்ஶகம் |

ஸ்தூபியந்தமும் உத்தராந்தமுமான உயரத்தை (கீழ் தலத்தின் ஸ்தூபி முதல் திரி 3 தலத்தின் உத்தராந்தமான உயரத்தை) பன்னிரண்டு 12 பாகங்களாகச் செய்து கொண்டு அவைகளில், கபோதத்தின் உயரம் ஒரு 1 பாகம். பாதத்தின் உயரம் இரண்டரை $2\frac{1}{2}$ பாகம். பிரஸ்தரத்தின் உயரம் ஒரு 1 பாகம். பாதத்தின் உயரம் இரண்டு 2 பாகம். அதன் கபோதத்தின் உயரம் முக்கால் $\frac{3}{4}$ பாகம். கண்டத்தின் உயரம் ஒரு 1 பாகம். சிரத்தின் உயரம் இரண்டரை $2\frac{1}{2}$ பாகமாகும். மீதமுள்ளது ஸ்தூபியின் உயரமாகும். இவ்விதமாக திரி 3 தலத்தின் விபாகம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி சதுர்பௌமத்தின் மானத்தைக் கூறுகிறேன். 43

உத்தரம் முதல் சிகை ஈறுக உள்ள மானத்தை பதினெட்டு 18 அம்சங்களாகச் செய்துகொள்ளவேண்டும். அவைகளில் ஒண்ணே முக்கால் $1\frac{3}{4}$ அம்சம் மஞ்சமாகும். தலிபத்தின் உயரம் மூன்று 3 அம்சமாகும். ஒண்ணரை $1\frac{1}{2}$

மம்அம்ஶம்[?] மத்யம் மானம் த்ரிமானம் ஶிவலோகயோ: ||௪௫||

ஶேஷமானம் ஶிவாராதம்[?] வம்[?]ஶமனயோரபி[?] யதே |
ஸ்தூபிவத்தரோத்தராந்தம்[?] ச த்ரயோவிம்ஶதிமாதிகே[?] ||௪௬||

த்விமானம் ப்ரஸ்தரோச்சம்[?] ஸ்யாத் த்ரயம்ஶாயதம்[?]
அர்த்தாம்ஶயதே[?] |

பாதோச்சம்[?] ஸார்த்தம்[?] மஞ்சம் பாதயாமம்[?] த்ரியம்ஶகே[?] ||௪௭||

ஸார்த்தாம்ஶம்[?] ஊர்த்வமஞ்சோச்சம்[?] ஸார்த்தாம்ஶம்[?]
பாதமேவ ஸ்யாத்[?] |

ஸபாதாம்ஶம் கபோதோச்சம்[?] த்வ்யம்ஶம்[?] ஸ்யாத் தலிபாயதே[?] ||

ப்ரஸ்தரோச்சம்[?] ததா மானமேக[?] கண்டம்[?] மானமிஷ்யதே[?] |

அம்சம், பிரஸ்தரத்தின் உயரமாகும். ஸ்தம்பத்தின் உயரம் இரண்டு 2 அம்சமாகும். மஞ்சத்தின் உயரம் ஒரு 1 அம்சமாகும். கண்டத்தின் உயரம் ஒரு 1 அம்சமாகும். சிகரத்தின் உயரம் மூன்று 3 அம்சமாகும். மீதமுள்ள அம்ச மானது, சிகையின் மானமாகும். இனி பஞ்ச 5 பௌம மானது கூறப்படுகிறது. 45½

ஸ்தூபியந்தமும் உத்தராந்தமுமான உயரத்தை, இருபத்தி மூன்று 23 பாகங்களாகச் செய்துகொள்ள வேண்டும். அவைகளில் இரண்டு 2 பாகம். பிரஸ்தரத்தின் உயரமாகும். மூணரை 3½ அம்சம் பாதத்தின் உயரமாகும். ஒண்ணேமுக்கால் 1¾ அம்சம், மஞ்சத்தின் உயரமாகும். மூன்று 3. அம்சம், பாதத்தின் உயரமாகும். ஒண்ணரை 1½ அம்சம், ஊர்துவ மஞ்சத்தின் உயரமாகும். இரண்டரை 2½ அம்சம் பாதத்தின் உயரமாகும். ஒண்ணே கால் 1¼ அம்சம் கபோதத்தின் உயரமாகும். இரண்டு 2 அம்சம் தலிபத்தின் உயரமாகும். ஒரு 1 அம்சம் பிரஸ்தரத் தின் உயரமாகும். ஒரு 1 அம்சம் கண்டமாகும்.

सार्धांशद्वयं शिखरोत्सेधं शेषं स्तूप्युदयं
भवेत् ॥ ४९ ॥

उत्तरादिशिखान्तं षट्तलके नवविंशत्कृते ।
द्विभागं प्रस्तरोत्सेधं पादोच्चं
चतुरंशकैः ॥ ५० ॥

मञ्चोच्चं द्व्यंशकं सार्धं त्र्यंशायां पाद
तुङ्गकम् ।
मञ्चं पादोनकं द्व्यंशं त्रिपादं तलिपायतम् ॥ ५१ ॥

सार्धांशं प्रस्तरोत्सेधं द्व्यंशार्धं पाद
तुङ्गकम् ।
सपादांशं कपोतोच्चं ऊर्ध्वे द्विभागं द्विभागतः ॥

प्रस्तरोच्चं तु भागैकं कण्ठं तन्मानं भवेत् ।

இரண்டரை 2½ அம்சம் சிகரத்தின் உயரமாகும். மீதமுள்ளது ஸ்தூபியின் உயரமாகும். 49

ஷட் 6 தலகோபுரத்தில், உத்தரம் முதல் சிகைவரையிலுள்ள உயரத்தை இருபத்தொன்பது 29 அம்சங்களாகச் செய்து கொள்ளவேண்டும். அந்த அம்சங்களில் இரண்டு 2 பாகம் பிரஸ்தரத்தின் உயரமாகும். நான்கு 4 அம்சம், பாதத்தின் உயரமாகும். ஒண்ணேமுக்கால் 1¾ அம்சம், மஞ்சமாகும். மூணரை 3½ அம்சம் பாதோச்சமாகும். ஒண்ணேமுக்கால் 1¾ அம்சம், மஞ்சத்தின் உயரமாகும். முக்கால் ¾ அம்சம், தலிபத்தின் உயரமாகும். ஒண்ணரை 1½ அம்சம் பிரஸ்தரத்தின் உயரமாகும். இரண்டரை 2½ அம்சம் பாதத்தின் உயரமாகும். ஒண்ணேகால் 1¼ அம்சம் கபோதத்தின் உயரமாகும். அதன்மேல் பாகம் இரண்டு 2 பாகமாகும். ஒரு 1 பாகம், பிரஸ்தரத்தின் உயரமாகும். கண்டத்தின் உயரம் அதேயளவு (ஒரு 1 அம்சம்) ஆகும்.

ஸார்த்தத்வ்யம்சம் சிரஸ்ஸ்யாத் சேஷபாகம் சிகோதயம் ||

ஏவம் து ஷட்தலம் ப்ரோக்தம் ஸப்தபௌமோதயோச்யதே |
உத்தராதிசிகாந்தம் யந்மாநம் ஷட்த்ரிம்சதம்சகம் || ௫௪ ||

மஞ்சம் ஸாங்க்ரித்வயம் ஸார்த்தவேதாம்சம் பாததைர்க்யகம் |
த்விபாகம் ப்ரஸ்தரோத்ஸேதம் பாதோச்சம் வேதாம்சகம் ||

ஸத்ரிபாதாம்சகம் மஞ்சம் த்ர்யம்சார்த்தம் சரணாயதம் |
பாதோநத்வ்யம்சமஞ்சோச்சம் த்ரிபாதம் பாததைர்க்யகம் ||

ஸார்த்தாம்சம் ப்ரஸ்தரோச்சம் து த்வ்யம்சார்த்தம் கலிபாயதம் |
ஸபாதாம்சம் மஞ்சோச்சமூர்த்வபாதம் விபாகிகம் || ௫௫ ||

அதிலிருந்து, இரண்டரை 2½ அம்சம், சிரஸ்ஸு ஆகும். மீதமுள்ள அம்சமானது (மூணரை 3½ அம்சமானது) சிகோதயமாகும். 53

ஷட் 6. தலத்தின் மானமானது, இவ்விதமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி ஸப்த 7. பௌமமானமானது கூறப்படுகிறது.

ஸப்த 7 தலத்தில், உத்தரம் முதல் சிகாந்தமான மானத்தை முப்பத்தாறு 36. பாகங்களாகச் செய்து கொள்ளவேண்டும். அந்த அம்சங்களில், இரண்டேகால் 2¼ அம்சம், மஞ்சத்தின் உயரமாகும். நாலரை 4½ அம்சம், பாதத்தின் நீளமாகும். இரண்டு 2 பாகம், பிரஸ்தரத்தின் உயரமாகும். நான்கு 4. அம்சம், பாதத்தின் உயரமாகும். ஒண்ணேமுக்கால் 1¾. அம்சம், மஞ்சமாகும். மூணரை 3½. அம்சம், பாதத்தின் உயரமாகும். ஒண்ணேமுக்கால் 1¾. அம்சம், மஞ்சத்தின் உயரமாகும். முக்கால் ¾. அம்சம், பாதத்தின் நீளமாகும். ஒண்ணரை 1½. அம்சம், பிரஸ்தரத்தின் உயரமாகும். இரண்டரை 2½. அம்சம், தலிபத்தின் ஊயரமாகும். ஒண்ணேகால் 1¼. அம்சம், மஞ்சத்தின் உயர

𑌕𑌪𑍋𑌤𑍋𑌚𑍍𑌚𑌂 𑌤𑍁 𑌭𑌾𑌗𑍇𑌨 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌮𑌂 𑌗𑌲𑍋𑌦𑌯𑌮𑍍 ।
𑌸𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑌾𑌦𑌦𑍍𑌵𑌿𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌶𑌿𑌰𑌃 𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌶𑌿𑌖𑍋𑌦𑌯𑌮𑍍 ॥௫௮॥

𑌏𑌵𑌂 𑌭𑌾𑌗𑌾𑌨𑍍𑌤𑍁 [illegible] 𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣 𑌤𑍁 ।
𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑍇 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌭𑌾𑌗𑍇 𑌤𑍁 𑌨𑌾𑌲𑍀𑌗𑍇𑌹𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂𑌶𑌕𑌮𑍍 ॥

𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌤𑍁 𑌭𑌿𑌤𑍍𑌤𑌿𑌵𑌿𑌷𑍍𑌕𑌮𑍍𑌭𑌮𑍇𑌕𑌭𑍂𑌮𑍌 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ।
𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑍇 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌭𑌾𑌗𑍇 𑌤𑍁 [illegible] 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌗𑍇𑌹𑌂 𑌯𑍁𑌗𑌾𑌂𑌶𑌕𑌮𑍍 ॥

𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌤𑍁 𑌭𑌿𑌤𑍍𑌤𑌿𑌵𑌿𑌷𑍍𑌕𑌮𑍍𑌭𑌮𑍇𑌕𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌕𑍂𑌟𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌕𑍋𑌷𑍍𑌠𑌕𑌂 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌂𑌶𑌕𑌂 𑌤𑌾𑌰𑍇 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌂𑌶𑌂 [illegible] ॥

𑌕𑍂𑌟𑌕𑍋𑌷𑍍𑌠𑌕𑌯𑍋𑌰𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌪𑌞𑍍𑌜𑌰𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌏𑌵𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑌲𑌮𑍁𑌦𑍍𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥ ௬௨ ॥

மாகும். இரண்டு 2. அம்சம், ஊர்துவ பாதமாகும். ஒரு 1. பாகம், கபோதத்தின் உயரமாகும். கண்டத்தின் உயரம் அதற்கு ஸமம் ஒரு 1 அம்சமாகும். இரண்டேமுக்கால் 2¾. அம்சம், சிரஸ்ஸு ஆகும். மீதமுள்ளது (மூணரை 3½. அம்சம்) சிகையின் உயரமாகும். 58

கோபுரத்தின் தலங்களின் எண்ணிக்கையின்பேரில், இவ்விதமாக பாகங்களை கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும். கோபுரத்தின் அகலத்தில் ஐந்தில் மேல் மூன்று 3. பாகம் நாளிகேஹம். (சுவறுகளுக்கு மத்தியிலுள்ள பாகம்) ஆகும். மீதமுள்ளது, (இரண்டு 2, பாகம்,) சுவற்றின் விஷ்கம்பம் (அகலம்) ஆகும். இந்த மாநம், ஏக 1. தலத்திற்குக் கூறப்பட்டதாகும். 59½

விஸ்தாரத்தில் ஏழில் 7ல் நான்கு 4 பாகம், துவிதலத்தின் கர்பகிருஹ விஸ்தாரமாகும். மீதமுள்ளது சுவற்றின் விஷ்கம்பமாகும். (விஷ்கம்பம்–அகலம்) அதன் விஸ்தாரத்தில் ஒரு 1 அம்சம் கூடமாகும். மூன்று 3 அம்சம் கோஷ்ட

விஸ்தாரே நவபாகே து நாளீகேஹம் த்ரியம்சகம் |
க்ருஹபிண்ட்யளிந்தஹாராணாமேகாம்சேந விகல்பயேத் ||௬௩||

கூடகோஷ்டாதிஸர்வாங்கம் பூர்வவச்ச விகல்பயேத் |
ஶேஷம் து பித்திவிஷ்கம்பமேகாம்சம் கூடவிஸ்த்ருதம் ||௬௪||

ஶாலாயாமம் த்ரிபாகம் ஸ்யாதேகாம்சம் பஞ்ஜராயதம் |
ஹாரா ஹாரமயோர்தம் ஸ்யாதர்தே கோஷ்டகாயதம் ||௬௫||

பஞ்சாம்சம் வா ஷடம்சம் வா ஸப்தம் வா தத்ஸவிஸ்த்ருதம் |
கூடமம்சம் த்விபாகேந ஶாலாயாமம் ப்ரகல்பயேத் ||௬௬||

ஹாராயாம் க்ஷுத்ரநீடம் து ஶேஷமாநமிதி ஸ்ம்ருதம் |

மாகும். அதன் நீளத்தில் ஐந்து 5 அம்சம், கூடம், கோஷ்டம் இவைகளின் மத்தியில் பஞ்ஜரம் முதலிய அலங்காரமாகும். இவ்விதமாக இரண்டாவது தலம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி திரி 3 தலத்தின் மானம் கூறப்படுகிறது. 62

கோபுரவிஸ்தாரத்தின் ஒன்பதில் 9ல் மூன்று 3 பாகம் நாளீகேஹம் (உள் தலம்) ஆகும். கிரஹபிண்டி அளிந்தம், ஹாரம் இவைகளை ஒரு 1 அம்சத்தினாலே கல்பிக்க வேண்டும். கூடம் கோஷ்டம் முதலிய ஸகல அங்கங்களையும் முன்பு கூறியிருப்பதைப்போலவே கல்பிக்கவேண்டும். மீதமுள்ளது பித்திவிஷ்கம்பமாகும். கூடத்தின் விஸ்தாரம் ஒரு 1 அம்சமாகும். மூன்று 3 அம்சம் சாலாயாமமாகும். ஒரு 1 அம்சம் லம்பபஞ்ஜரமாகும். ஹாரவிஸ்தாரம், ஒரு 1 அம்சமாகும். கோஷ்டவிஸ்தாரம் அரை ½ அம்சமாகும். மேலே (அதன் விஸ்தாரத்தில் ஒன்பதில் 9ல்) ஐந்து 5, ஆறு 6, அல்லது ஏழு 7, அம்சம் விஸ்தாரமிருப்பதாகும். கூடம் ஒரு 1 அம்சம். சாலாயாமம் இரண்டு 2 அம்சமாகும்.

𑌶𑌾𑌲𑌾𑌯𑌾𑌮𑌂 𑌤𑍁 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌂𑌶𑌂 [illegible] 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥௬௭॥

𑌏𑌵𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑌲𑌮𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌂 𑌶𑍇𑌷𑌮𑍂𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌚𑌕𑍍𑌷𑌣𑍈𑌃 ।
𑌤𑌾𑌰𑍇 [illegible] 𑌨𑌾𑌳𑍀𑌗𑍇𑌹𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌰𑌂𑌶𑌕𑍈𑌃 ॥

𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌭𑌿𑌤𑍍𑌤𑌿𑌵𑌿𑌷𑍍𑌕𑌮𑍍𑌭𑌮𑍇𑌕𑌾𑌂𑌶𑌮𑌲𑌿𑌨𑍍𑌦𑌕𑌮𑍍 ।
𑌏𑌕𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌕𑌣𑍍𑌠𑌹𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌕𑍂𑌟𑌕𑍋𑌷𑍍𑌠𑌾𑌦𑌿
𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌵𑌤𑍍 ॥௬௯॥

𑌮𑍁𑌖𑍇 𑌮𑍁𑌖𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌶𑌾𑌲𑌾𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌷𑌡𑌂𑌶𑌕𑌮𑍍 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌵𑌯𑌵𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌸𑍍𑌤𑌲𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌵𑌰𑌮𑍍 ॥௭௦॥

𑌤𑌾𑌰𑍇 [illegible] 𑌨𑌾𑌳𑍀𑌗𑍇𑌹𑌂 (𑌅) 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌰𑌂𑌶𑌕𑍈𑌃 ।

ஹாரத்தில் க்ஷுத்திர (சிறிய) நீடமானது அரை ½ அம்சமாகும் என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது. சாலாயாமமானது அதன் விஸ்தாரத்தில் (எட்டில் 8) ஐந்து 5 பாகம் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 67

இவ்விதமாக திரி 3 தலமானம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. மற்றவைகளை ஸாமர்த்தியசாலிகள் ஊஹித்துக் கொள்ள வேண்டும்.

(கோபுரத்தின் சதுஸ் 4 தலத்தில்) பத்து 10 பாகத்தில் மூன்று 3 பாகம் நாளீகேஹமாகும். ஒண்ணரை 1½ பாகம் சுவற்றின் விஸ்தாரமாகும். அளிந்தம் (வாயிற்படியின் முன்பக்கம்.) ஒரு 1 பாகமாகும். கண்டஹர்மியம் ஒரு 1 பாகமாகும். கூடம், கோஷ்டம் முதலியவைகளை முன்பு கூறியிருப்பதைப்போல் கல்பிக்கவேண்டும். 69

முகந்தோறும் ஐந்து 5 அல்லது ஆறு 6 பாகம். மஹாசாலையைக் கல்பிக்கவேண்டும். இவ்விதம் ஸகல அங்கங்களுடன் கூடிய இந்த நான்கு 4 தலமானது சிறந்ததாகுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 70

𑌦𑍍𑌵𑌿𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌭𑌿𑌤𑍍𑌤𑌿𑌵𑌿𑌷𑍍𑌕𑌮𑍍𑌭𑌮𑍇𑌕𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌹𑌾𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௭௧ ॥

𑌏𑌕𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌕𑌣𑍍𑌠𑌹𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌶𑍇𑌷𑌂
𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌵𑌦𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ।
𑌏𑌵𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌤𑌲𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌷𑌟𑍍𑌤𑌲𑌂 𑌚𑌾𑌧𑍁𑌨𑍋𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌾𑌂𑌶𑍇 𑌤𑍁 𑌨𑌾𑌲𑍀𑌗𑍇𑌹𑌂 𑌯𑍁𑌗𑌾𑌂𑌶𑌕𑌮𑍍 ।
𑌦𑍍𑌵𑌿𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌭𑌿𑌤𑍍𑌤𑌿𑌵𑌿𑌷𑍍𑌕𑌮𑍍𑌭𑌮𑌂𑌶𑍇𑌨𑌾𑌨𑍍𑌧𑌾𑌰𑌕𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ ௭௨ ॥

𑌅𑌂𑌶𑍇𑌨 𑌕𑌣𑍍𑌠𑌹𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌕𑍂𑌟𑌕𑍋𑌷𑍍𑌠𑌾𑌦𑌿𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌵𑌤𑍍 ।
𑌤𑌾𑌰𑍇 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌦𑌶𑌾𑌂𑌶𑍇 𑌤𑍁 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌗𑍇𑌹𑌂 𑌯𑍁𑌗𑌾𑌂𑌶𑌕𑌮𑍍 ॥

𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌂𑌶𑌂 𑌭𑌿𑌤𑍍𑌤𑌿𑌵𑌿𑌷𑍍𑌕𑌮𑍍𑌭𑌮𑍇𑌕𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌹𑌾𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ।

அகலத்தில் பதினொன்றில் 11 மூன்று 3 பாகம் நாளீகேஹமாகும். இரண்டு 2 பாகம் பித்திவிஷ்கம்பமாகும். ஒரு 1 பாகம் கண்டஹர்மியமாகும். மற்றதை முன்போலவே கல்பிக்கவேண்டும். இவ்விதமாக பஞ்ச 5 தல ஹர்மியத்தின் மானத்தை அறிந்து கொள்ளவேண்டும்.

இப்பொழுது ஷட் 6 தலஹர்மியமானது கூறப்படுகிறது. 72

(ஆறுவது 6வது தலத்தின்) விஸ்தாரத்தில் பன்னிரண்டில் 12ல் நான்கு 4 பாகம், நாளீகேஹம் (உள்கூடு) ஆகும். இரண்டு 2 பாகம் சுவற்றின் அகலமாகும். ஒரு 1 அம்சம் அந்தாரகமாகும். ஒரு 1 அம்சம் கண்டஹர்மியமாகும். கூடம், கோஷ்டம் முதலியன முன்பு கூறியிருப்பதைப் போலவேயாகும். [இது ஷட்6 தலஹர்மியமானமாகும். 73½

(ஏழாவது 7வது தலத்தின்) அகலத்தில் பதிமூன்று 13 பாகங்களில் நான்கு 4 பாகம் கர்பகிரஹமாகும். இரண்டரை 2½ பாகம், பித்தி விஷ்கம்பமாகும். ஒரு 1 பாகம் அளிந்த

ஶாலாம்ஶம் ஶேஷஹர்ம்யம் ஸ்யாத் கூடகோஷ்டாதி
பூர்வவத் ॥௭௫॥

முகே முகே மஹாஶாலாசதுஷ்கம் விதீயதே ।
பஞ்ஜரே ஹஸ்திப்ருஷ்டே ச பக்ஷஶாலாதிஸம்யுதம் ॥

நாநாமஸூரகஸ்தம்பவேதீஜாலகதோரணம் ।
ஏவம் ஸப்ததலம் ப்ரோக்தம் கோபுரம் ஸர்வதேஶிகம் ॥

மூலத்வாரஸ்ய விஸ்தாரே பஞ்சபாகைகஹீநகம் ।
அத வேதாம்ஶகைகஹீநம் வோபரிஷ்டாத் த்வாரவிஸ்த்ருதம் ॥

உபர்யுபரி வேஶம் ச மத்யபாதோத்தரையுதம் ।

மாகும் (அளிந்தம்—துவாரத்தின் முன் பக்கம்). ஒரு 1 பாகம் கண்டஹர்மியமாகும். கூடம், கோஷ்டம் முதலியவைகளை முன்பு கூறியுள்ளதை போலவே கல்பிக்கவேண்டும். 75

ஒவ்வொரு முகத்திலும் (முகம்—முகப்பு) நான்கு 4 அம்சம் மஹாசாலை இருக்கவேண்டுமென்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பஞ்ஜரம், ஹஸ்திபிருஷ்டம், இவைகளில் பக்ஷசாலை முதலியவைகளுடன் இருக்கவேண்டும். பலவிதமான மஸூரகம், ஸ்தம்பம் வேதீ, ஜாலகம், தோரணம், இவைகளையும் கல்பிக்க வேண்டும். இவ்விதமாக ஸப்த 7 தலம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இத்தகைய கோபுரமானது ஸகல தேசங்களுக்குமுகந்ததாகும். 77

மேல் தலத்திலுள்ள துவாரத்தின் விஸ்தாரமானது மூல துவாரத்தின் (அடித்தலத்தின் துவாரத்தின்) விஸ்தாரத்தில் ஐந்தில் 5ல் ஒரு 1 பாகம் அல்லது நான்கில் 4ல் ஒரு 1 பாகம் குறைவாக இருக்கவேண்டும். 78

மேலே மேலே கூறப்பட்டிருக்கிற வேசமானது மத்தியபாதம், உத்தரம், இவைகளுடன் கூடியதாக

மஹாமாநெ து ஸோவாநம் ஹஸ்தவயவ்ஹவசி
விதீயதெ ||எகூ||

அதுஷ்கர்ணெ து ஸோவாநமுபபீடெ ப்ரஸஸ்யதெ ।
யதாயுக்தி யதாஸோஹம் கர்தவ்யம் விசக்ஷணை: ||அ0||

கோபுராணாமலங்காரம் ப்ருத்தக்கம் வக்ஷ்யதெ(அ)து நா ।
த்வாரஸோபா யதா ஸாலஸோபா தத்ர ப்ரகீர்த்திதா ||அக||

த்வாரஸாலா யதா ஸாலஸாலா தத்ர விதீயதெ ।
ப்ராஸாதாக்ருதிவத் ஸாலப்ராஸாதம் ப்ரேக்ஷ்யதெ
பண்டிதை: ||

இருக்கவேண்டும். கர்பகிருஹத்தில் மேலுக்கு மேலே படிக்கட்டை கல்பிக்கவேண்டும்.

கோபுரமானது சதுஷ்கர்ணமாக (நான்கு மூலைகள் உடையதாக) இருந்தால், அதில் படிக்கட்டானது, உபபீடத்திலிருப்பது, புகழப்படுகிறது.

ஸாமர்த்தியசாலிகள், யுக்தியுடனும், அழகாக இருக்கும் படியும், கல்பிக்கவேண்டும். 80

இப்பொழுது கோபுர அலங்காரமானது, தனித்தனியே கூறப்படுகிறது.

கோபுரத்தில் துவாரத்தின் சோபையானது, மண்டபத்தைப்போல இருக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 81

அங்கு, துவாரசோபையானது, தண்டசாலையைப் போல இருக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

புத்திமான்கள், துவாரபிராஸாதத்தை (பிராஸாத துவாரத்தை) பிராஸாதத்தின் உருவத்தைப் போலவே காண்கிறார்கள். 82

ஶாலிகாக்ருதிவத் த்வாரஹர்ம்யம் து ப்ரோச்யதே
புதை: |
ஶாலாக்ருதிஸம்ஸ்தானம் த்வாரகோபுரமிஷ்யதே ||௮௩||

ஸர்வேஷு கோபுரம் கல்பயேத் யதாயுக்திவிஶேஷத: |
ஶ்ரீகரஸ்யாலங்காரம் ப்ரவக்ஷ்யாம்யனுபூர்வஶ: ||

விஸ்தாராத் த்விகுணம் வாபி பாதோனத்விகுணாயதம் |
பஞ்சஸப்தநவாம்ஶம் து விஸ்தாரே ப்ரவிதீயதே || ௮௫ ||

விஸ்தாராம்ஶப்ரமாணேன தைர்க்யாம்ஶாம்ஶ்ச கல்பயேத் |
ஏகத்வித்ரிதலோபேதம் ஸர்வாவயவஸம்யுதம் ||௮௬||

புத்திமான்கள், துவாரஹர்மியத்தை மாலையின் வடிவத்தைப்போலிருப்பதாகக் கூறுகிறார்கள்.

துவாரத்திலுள்ள கோபுரமானது, சாலையின் வடிவத்துடன் கூடிய ஸ்திதியையுடையதாக நினைக்கப்படுகிறது.

ஸகல ஹர்மியங்களிலும், விசேஷித்து, யுக்தியுடன் கோபுரத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும்.

ஸ்ரீகரம் என்று பெயருடைய கோபுரத்தின் அலங்காரத்தை வரிசையாகக் கூறுகிறேன்.

கோபுரத்தின் நீளமானது, விஸ்தாரத்தைப்போல் இரண்டு 2 பங்கு, அல்லது ஒண்ணேமுக்கால் $1\frac{3}{4}$ பங்கு இருக்கவேண்டும்.

விஸ்தாரத்தில் பஞ்ச 5. அம்சம், ஸப்த 7 அம்சம், நவ 9. அம்சம் என்று அம்சம் விதிக்கப்படுகிறது. 85

விஸ்தாரத்தின் அம்ச பிரமாணத்தினாலே நீளத்தின் அம்சங்களையும் கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும்.

ஒன்று 1, இரண்டு 2, மூன்று 3, தலத்துடன் கூடிய

ஸஸ்வஸ்திகாக்ருதிகம் நாஸீ ஸர்வத்ர விதீயதே ।
முகே முகே மஹாநாஸீ வம்ஶநாஸீ த்விபார்ஶ்வயோ: ॥

ஶிர: க்ருகரகோஷ்டம் வா யுக்மஸ்தூபிஸமாயுதம் ।
லுபாரோஹி ஶிரோவாபி மண்டபாக்ருதிரேவ வா ॥௮௮॥

ரதிகாந்தஸ்ய ஸம்ஸ்தானம் விஸ்தாராத்யர்தமாயதம் ।
கூடகோஷ்டாதிஸர்வாங்கம் பூர்வவத் பரிகல்பயேத் ॥

ஶாலாகாரஶிரஸ்தஸ்ய ஷண்ணாஸீ முகப்ருஷ்டயோ: ।
ஸார்தகோடிஸமாயுக்தம் யுக்மஸ்தூபிஸமாயுதம் ॥௯௦॥

அந்த: பாதோத்தரோத்துங்கம் மத்யே ஸோபானஸம்யுதம் ।

கோபுரமானது, ஸகல அங்கங்களுடன் கூடியதாகவும், ஸ்வஸ்திகத்தைப்போன்ற வடிவமுடையதாகவும் இருக்க வேண்டும். எங்கும் நாஸியானது விதிக்கப்படுகிறது. ஒவ்வொரு முகத்திலும் மஹாநாஸீ இருக்கவேண்டும். இரு 2. பக்கங்களிலும் வம்ச நாஸிகளைக் கல்பிக்க வேண்டும். 87

சிரஸ்ஸானது, கிருகரகோஷ்டமாகவோ, யுக்ம 2. ஸ்தூபியுடன் கூடியதாகவோ, லுபாரோஹி (லுபையின் மேலேரிய) சிரஸ்ஸாகவோ, மண்டபத்தைபோன்ற ஆகிருதியையுடையதாகவோ இருப்பதாகும். 88

ரதிகாந்தம் என்னும் கோபுரத்தின் அமைப்பானது, விஸ்தாரத்தைப்போல் ஒண்ணரை 1½ப் பங்கு நீளமுடைய தாக இருக்கவேண்டும். கூடம், கோஷ்டம் முதலிய ஸகல அங்கங்களையும் முன்பு கூறியிருப்பதைப்போலவே கல்பிக்க வேண்டும்.

அதன் சிரமானது சாலாகாரமாக இருக்கவேண்டும். முன்னும் பின்னும் ஆறு 6. நாஸிகள் இருக்கவேண்டும். ஸார்தகோடியுடன் கூடியதாகவும், யுக்ம 2. ஸ்தூபிகளுடன் கூடியதாகவுமிருக்கவேண்டும். உள் கையில், பாதங்கள்,

காந்தவிஜயஸம்ஸ்தானம் தாராத்த்ரித்வ்யம்ஶமாயதம் ॥ ௯௧ ॥

பூர்வவத் க்ஷிதிபாகம் ச கூடகோஷ்டாதி பூர்வவத் ।
அந்த: பாதோத்தரைர்யுக்தம் நானாங்கைஶ்ச ஸமலங்க்ருதம் ॥

ஶிகரே ச முகே ப்ருஷ்டே ஷண்ணாஸ்ய: பார்ஶ்வயோ-
ர்த்வயோ: ।
ஸபாகாரஶிரஸ்தத்ர அயுக்மஸ்தூபிகான்விதம் ॥ ௯௨ ॥

த்வாரஶோபாத்ரயம் ப்ரோக்தம் த்வாராங்கம் முகஶோபிதம் ।
விஜயவிஶாலஸம்ஸ்தானம் விஸ்தாராத் த்விகுணாயதம் ॥ ௯௩ ॥

ஸ்வாங்கம் வாத ஸாயாங்கம் வா பாதோனத்விகுணாயதம் ।

உத்தரம், இவைகளுடன் கூடியதாகவும் மத்தியில் வேசனத்துடன் (துவாரத்துடன்) கூடியதாகவுமிருக்கவேண்டும் 90½

காந்தவிஜயம் என்னும் கோபுரத்தினமைப்பானது, அகலத்தைப்போல், மூன்று 3. பங்கு, அல்லது இரண்டு 2. பங்கு நீளம் உடையதாகும். பூமி பாகமானது முன்பு போன்றதேயாகும். கூடம், கோஷ்டம் முதலியவைகளை, முன்புபோலவே கல்பிக்கவேண்டும். உள் கையில் பாதம், உத்தரங்களுடனிருக்கவேண்டும். பல அங்கங்களினாலே அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். அதன் சிகரம், முகம், பின்பக்கம், இருபக்கங்கள், இவைகளில், ஆறு 6. நாஸிகள் இருக்கவேண்டும். அதில், சிரஸ்ஸானது ஸபையைப் போன்ற வடிவமுடையதாகும். இரட்டைப்படையல்லாத (ஒத்தைப்படையான) ஸ்தூபிகளிருக்கவேண்டும். அதில், மூன்று 3. துவாரசோபை இருக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. முக சோபிதமானது, துவாரத்திற்கு அங்கமாக இருக்கவேண்டும். 93½

விஜய விசாலத்தின் ஸ்திதியானது, விஸ்தாரத்தைப் போல் இரண்டு 2. பங்கு நீளமுடையதாகும். ஒன்ணே

ஸபாதஸார்தபாதோனத்விகுணம் தைர்க்யமிஷ்யதே ॥ ௯௫ ॥

ஸாத்விம்ச த்ரித்ரிசதுர்ஹஸ்தே ஸப்தமே நவமேகாதஸாம்ஸகா: ।
நவே வ்ருத்தே மஹாநாஸீ ஸார்தகோடி ஸமன்விதம் ॥

பாஸ்வயோ: பஞ்ஜரயுக்தம் ஸாலாகாரஸிர: க்ரியம் ।
த்விஸ்தூபி கோபேதம் ஸர்வாவயவஸம்யுதம் ॥ ௯௭ ॥

விஸாலாலயஸம்ஸ்தானம் பாதோனத்விகுணாயதம் ।
பூர்வவத் பூமிஹாரம் ச கூடகோஷ்டாத்யலங்க்ருதம் ॥

கால் 1¼ ஒண்ணரை 1½ அல்லது ஒண்ணேமுக்கால் 1¾ பங்கு, நீளமுள்ளதாக இருப்பதுமாகும்.

இரண்டாவது 2 வது, மூன்ருவது 3 வது, நான்காவது 4வது, தலங்கள், ஏழு 7, ஒன்பது 9, பதினொன்று 11. அம்சங்களினுலிருக்கவேண்டும்.

அளிந்தத்துடன், (வாயிற்படியின் முன் பக்கத்துடன்) கூடிய மூன்ருவது 3வது, நான்காவது 4 வது. தலத்தில், நான்கு 4 முகப்பட்டிகைகளிருக்கவேண்டும். முகத்திலும், பின்பக்கத்திலும், மஹாநாஸி இருக்கவேண்டும். ஸார்த கோடியாகவும், பத்திரகத்துடன் கூடியதாகவுமிருக்க வேண்டும். இரு 2. பக்கங்களிலும், பஞ்ஜரங்களுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். சிரஸ்ஸானது, சாலாகாரமாகக் கல்பிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். இரட்டை 2. படையல்லாத ஸ்தூபியுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். ஸகலவிதமான அவயவங்களுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். 97

விசாலாலயம் என்னும் கோபுரத்தின் அமைப்பானது, ஒண்ணேமுக்கால் 1¾ பங்கு நீள முடையதாகும். பூமி பாக மானது, முன்பு போலவேயாகும். கூடம், கோஷ்டம் முதலியவைகளினுலே அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும்.

𑌅𑌰𑍍𑌧𑌕𑍋𑌟𑌿𑌸𑌭𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌨𑌾𑌸𑍀 𑌮𑍁𑌖𑍇 𑌮𑍁𑌖𑍇 ।
𑌚𑌤𑌸𑍍𑌰𑌃 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌯𑍋𑌰𑍍𑌨𑌾𑌸𑍍𑌯𑌃 𑌶𑌾𑌲𑌾𑌶𑌿𑌖𑌰𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌅𑌯𑍁𑌗𑍍𑌮𑌸𑍍𑌤𑍂𑌪𑌿𑌕𑍋𑌪𑍇𑌤𑌂 𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌵𑌦𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ।
𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌂 𑌤𑍁 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌂𑌶𑍇 𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌂𑌶𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌯𑌤𑌮𑍍 ॥௱॥

𑌕𑍂𑌟𑌕𑍋𑌷𑍍𑌠𑌾𑌦𑌿𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌵𑌤𑍍𑌪𑌰𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌵𑌦𑍍𑌭𑍂𑌮𑌿𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌚 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌿𑌕𑍍𑌷𑍁 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍 ॥௱௧॥

𑌚𑌤𑌸𑍍𑌰𑌃 𑌶𑌿𑌖𑌰𑍇 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌯𑌃 𑌶𑌿𑌰𑍋𑌭𑌦𑍍𑌰𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌅𑌨𑍍𑌤𑌃𑌪𑌾𑌦𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑍋𑌪𑍇𑌤𑌮𑌯𑍁𑌗𑍍𑌮𑌸𑍍𑌤𑍂𑌪𑌿𑌕𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥௱௨॥

அர்தகோடியுடன் பத்திரத்துடன் கூடியதாக இருக்க வேண்டும். முகந்தோறும் பத்திர நாஸியுடனிருக்க வேண்டும். இரு 2. பக்கங்களிலும், நான்கு 4. நாஸிகளிருக்க வேண்டும். சாலாகாரமான சிகரத்துடனிருக்கவேண்டும். இரட்டை 2ப் படையல்லாத ஸ்தூபிகளுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். மற்றவைகளை முன்பு போலவே கல்பிக்க வேண்டும். 99½

விப்ரதீகாந்தம் என்னும் கோபுரமானது, அகலத்தில் மூன்றில் 3ல் இரண்டு 2. பங்குக்கு அதிக நீளமுடையதாக இருக்கவேண்டும். கூடம், கோஷ்டம், முதலிய ஸகல அங்கங்களையும் முன்போலவே கல்பிக்கவேண்டும்.

பூபாகமும் முன்பு கூறியிருப்பதைப் போலவேயாகும். நான்கு 4 திக்குகளிலும் பத்திரகத்தை யமைக்கவேண்டும். அதன் சிகரத்தில் நான்கு 4 நாஸிகளிருக்கவேண்டும். சிரஸ்ஸானது பத்திரத்துடனிருக்கவேண்டும். உள் கையில், பாதம், உத்தரம் இவைகளுடன் கூடி இருக்கவேண்டும். இரட்டை 2-ஐ அல்லாத (ஒத்தைப்படையான) ஸ்தூபி களுடனிருக்கவேண்டும். 102

[illegible] ।
[illegible] ||௱௨||

[illegible] ।
[illegible] ||௱௪||

[illegible] ।
[illegible] ||

[illegible] ।
[illegible] ||௱௬||

அதில் மூன்று 3 துவார சாலைகளிருக்கவேண்டும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. சகலவிதமான அங்கங்களுடன் அழகாக இருக்கவேண்டும். 102½

ஸ்ரீகாந்தம் என்பதன் அமைப்பானது அதன் விஸ்தாரத்தைக் காட்டிலும் அரை ½ பங்கு அதிகமாக நீண்டிருக்க வேண்டும். 103

மூன்றுவது 3-வது, நான்காவது 4-வது, ஐந்தாவது 5-வது தலங்கள், ஒன்பது 9, பத்து 10, பதினொன்று 11, அம்சங்களைக் கொண்டவைகளாக இருக்கவேண்டும். அதில், பாதம், உத்தரம் இவைகள் உள்பக்கத்திலிருக்க வேண்டும். அந்தாரம் முதலியவைகளினாலே அலங்கரிக்கப் பட்டிருக்கவேண்டும். துவாரத்திற்கு மேலே, நடுவில், ரங்கம் இருக்கவேண்டும். பரிபத்திரத்துடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். முகந்தோறும் மஹாநாஸி இருக்க வேண்டும் தலையானது சாலை வடிவமாக இருக்கவேண்டும். அர்தகோடியுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். நான்கு 4. பஞ்ஜரங்களுடன் பிரகாசிக்கவேண்டும். 105½

ஸ்ரீகேசத்தின் அமைப்பானது, அதன் அகலத்தில் மூன்றில் 3-ல் ஒரு 1 பங்கு (அதிகமாக) நீளமுள்ளதாக

पूर्ववत् समभूभागं द्वारे निर्गमकुट्टिमम् ।
सान्धारं कूटकोष्ठादि सर्वावयवसंयुतम् ॥௨௭॥

नानामसूरकस्तम्भवेदिकाद्यैरलङ्कृतम् ।
कुड्यः पादोत्तरोपेतं मध्ये वारणशोभितम् ॥

मुखे मुखे महानासी शालाकारशिरःक्रिया ।
पार्श्वयोर्वेदिनास्यः स्युः सर्वावयवशोभितम् ॥

स्वस्तिकाकृतिवन्नासी सर्वत्र परिशोभिता ।
नन्द्यावर्तगवाक्षादिजालकाद्यैर्विचित्रितम् ॥௨௮॥

இருக்கவேண்டும். பூமிபாகமானது முன்பு கூறப்பட்டிருப்பதைப் போலவே இருக்கவேண்டும். துவாரத்தில் நிர்கம குட்டிமம் இருக்கவேண்டும். (நிர்கமம்–நீண்டிருக்குமிடம், குட்டிமம்–கற்களால் கட்டப்பட்ட தரை) அந்தாரத்துடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். கூடம், கோஷ்டம் முதலிய சகல அங்கங்களுடனிருக்க வேண்டும். பற்பலவிதமான மசூரகம், ஸ்தம்பம், வேதிகை இவைகளால் அலங்கரிக்கப் பட்டிருக்கவேண்டும். உள் கையில், பாதம், உத்தரம் இவைகளுடனிருக்கவேண்டும். மத்தியில், வாரணத்திலுலே சோபித்துக்கொண்டிருக்கவேண்டும். முகந்தோறும் மஹா நாஸீ இருக்கவேண்டும். அதன் சிரஸ்ஸானது, சாலையைப் போன்ற வடிவமுடையதாக இருக்கவேண்டும். இரண்டு பக்கங்களிலும், வேதி, நாஸி இவைகளிருக்கவேண்டும். சகலவிதமான அவயவங்களினுலேயும் அழகாக இருக்க வேண்டும். அதன் நாஸியானது ஸ்வஸ்திகத்தின் வடிவத்தைப் போலிருக்கவேண்டும். எங்கும் அழகாக அமைந்திருக்கவேண்டும். நந்தியாவர்தம், கவாக்ஷம் முதலியவைகளினுலேயும், ஜாலகம் முதலியவைகளினுலேயும் ஆச்சரியகரமாக இருக்கவேண்டும்.

கெஶவிஶாலஸம்ஸ்தாநம் விஸ்தாராயாமயோரயதஃ ।
மத்ய-ேவஶ் ஸமிஹா ஸம் அ மய்யவாரணஶோஷிதஃ ||௧௧௧||

கூடகோஷ்டாதயஃகாரம் மத்ய-ேவஶ் வகிகல்பயேத் ।
மூவெ ஷஷ்ஷெ ஷிவாஶ்வெ-ஃ து மஹாநாஸீ அநுஷ்டயஃ ||

ஸஹாகாரஶிரஸ்து ஸ்யூ மூவெ வஷ்ஷெ ஷிவாஶ்வ-யொ: ।
ஶய: ஸ்தூூவிகாயக்ஸம் ஆரவ்ராஸாதகக்ஃயஃ ||௧௧௩||

ஸ்வஸ்திகஸ்ய து ஸம்ஸ்தாநம் விஸ்தாரஷிமணாயதஃ ।
வஃக்ஷிரஃராகஹாமெநு வேநவணத-ஹமய: ||

சதுஃவாஷொக்தமெய-க்ஸம் ஸமிஹாஸம் அ மத்ய-ேவஶ் ।

கேசவிசாலத்தின் ஸ்திதியானது, அகலத்தைக் காட்டிலும் அரை ½ப் பங்கு நீள முள்ளதாகும். பூமி பாகமானது, முன்பு கூறப்பட்டிருப்பதைப்போன்றதாகும். மத்தியில், வாரணத்தினலே பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கவேண்டும். கூடம், கோஷ்டம், முதலிய அலங்காரங்களை முன்பு போலவே கல்பிக்கவேண்டும். முகம், பின் பக்கம், இரு 2. பக்கங்கள், இவைகளில் நான்கு 4. மஹாநாஸிகள் இருக்கவேண்டும். அதன் சிரஸ்ஸானது, முகம், பின்புறம், இரு 2. பக்கங்கள், இவைகளில் சபையைப்போன்ற வடிவமுடையதாக இருக்கவேண்டும். ஒத்தைப்படையான ஸ்தூபி களுடனிருக்கவேண்டும். துவாரங்களில் (மூன்று 3. துவாரங்களில்) மூன்று 3. பிராஸாதங்களிருக்கவேண்டும்.

ஸ்வஸ்திகத்தின் அமைப்பானது, விஸ்தாரத்தைப் போல் இரண்டு 2 பங்கு நீளமுடையதாகும். நான்காவது 4 வது, ஐந்தாவது 5 வது, ஆருவது 6 வது, பூமிகள், பத்து 10, பதினென்று 11, பன்னிரண்டு 12, பாகங்களுடையவைகளாக இருக்கவேண்டும். உள்கையில், பாதம், உத்தரங்

கூடகோஷ்டாதிஸர்வாங்கைரந்தராத்யைரலங்க்ருதம் ॥

ஸபாஶிகரஸம்யுக்தம் ஸ்வஸ்திகாக்ருதிநாஸியுக் ।
அஷ்டநாஸி ஸபாக்ரே த்வயுக்மஸ்தூபிகாந்விதம் ॥௧௧௬॥

திஶாஸ்வஸ்திகஸம்ஸ்தாநம் விஸ்தாராத் த்விகுணாயதம் ।
பூர்வவத் பூமிபாகம் ச கூடகோஷ்டாத்யலங்க்ருதம் ॥

அந்தர்யந்தரஹாராங்கம் கண்டஹர்ம்யாதிபூஷிதம் ।
முகே முகேऽதிபத்ராம்ஶம் ஶிரஶ்சாயதவ்ருத்தகம் ॥௧௧௭॥

மஹாநாஸி சதுஷ்கம் ச சதுஷ்பஞ்ஜரஶோபிதம் ।

களுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். பூமி பாகமும் முன்பு போலவேயாகும். கூடம், கோஷ்டம், முதலிய சகல அங்கங்களினாலேயும், அந்தாரம் முதலியவைகளினாலேயும் அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். சபையைப்போன்ற சிகரத்துடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். ஸ்வஸ்திக வடிவமான நாஸியுடனிருக்கவேண்டும். ஸபையின் முன் பக்கத்தில் அஷ்ட 8. நாஸிகள் இருக்கவேண்டும். ஒத்தைப் படையான ஸ்தூபிகள் இருக்கவேண்டும். 116

திசாஸ்வஸ்திகத்தின் அமைப்பானது, விஸ்தாரத்தைப் போல் இரண்டு 2. பங்கு நீளமுடையதாகும். பூமி பாகமானது, முன்பு கூறப்பட்டிருப்பதைப்போலவேயாகும். கூடம், கோஷ்டம், முதலான அலங்காரங்களுடனிருக்கவேண்டும். அந்தாரி, அந்தாரம், ஹாரம், இவைகளை அங்கங்களாகக் கொண்டிருக்கவேண்டும். கண்டஹர்மியத்தினாலே அலங்கரிக்கப் பட்டிருக்கவேண்டும். முகந்தோறும் அதிபத்திராம்சத்துடனிருக்கவேண்டும். சிரஸ்ஸானது நீண்ட வட்டமாக இருக்கவேண்டும். நான்கு 4. மஹாநாஸிகளுடனிருக்கவேண்டும். நான்கு 4. பஞ்ஜரங்

அந்த:பாதோத்தரைர்யுக்தம் ஸர்வாவயவஸம்யுதம் ||௧௧௯||

அநுக்தம் பூர்வவத் ஸர்வமயுக்மஸ்தூபிகாந்விதம் |
மர்தலஸ்ய து ஸம்ஸ்தாநம் விஸ்தாராத் த்விகுணாயதம் ||௧௨0||

பூர்வவத் பூமிபாகம் ச கூடகோஷ்டாத்யலங்க்ருதம் |
ஸபாக்ரே(க்ர:) ப்ருஷ்டே ஸஹாக்ரம் ஸ்யாத் விஸ்தாரத்ர்யம்ஶ
நிர்கமம் || ௧௨௧ ||

ஶாலாகாரஶிரோ யுக்தம் க்ஷுத்ரநாஸீ விபூஷிதம் |
அக்ரே ப்ருஷ்டே மஹாநாஸீ சதுஷ்பஞ்ஜரஶோபிதம் ||௧௨௨||

அந்த:பாதோத்தரைர்யுக்தம் த்வாரஹர்ம்யம் த்ரிதோதிதம் |

களினாலே அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். உள்கையில் பாதம், உத்தரம், இவைகளுடனிருக்கவேண்டும். ஸகல அங்கங்களுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். கூறப்படாத யாவும், முன்பு போலவேயாகும். இரட்டைப் 2. படை அல்லாத ஸ்தூபிகளுடனிருக்கவேண்டும். 119½

மத்தளம் என்னும் கோபுரத்தின் அமைப்பானது, விஸ்தாரத்தைப்போல் இரண்டு 2. பங்கு நீள முடையதாம். பூமி பாகமானது முன்புபோலவேயாகும். கூடம், கோஷ்டம் முதலியவைகளினாலே அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். சபையின் முன் பாகமானது, முன்புறத்திலும், பின்புறத்திலுமிருக்கவேண்டும் விஸ்தாரத்தில் மூன்றில் 3ல் ஒரு 1. பாகம் நிர்கமமிருக்கவேண்டும். சாலாகாரமான சிரத்துடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். க்ஷுத்திர நாஸியால் அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். முன்பக்கத்திலும் பின்பக்கத்திலும், மஹாநாஸி இருக்கவேண்டும். நான்கு 4, பஞ்ஜரங்களுடன் பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கவேண்டும். உள்கையில் பாதம், உத்தரம், இவைகளுடன் கூடியிருக்கவேண்டும். மூன்று 3 விதமான துவாரஹர்மியம் கூறப்படுகிறது. 122½

மாத்ராகாண்டஸ்ய ஸம்ஸ்தாநம் விஸ்தாரத்விகுணாயதம் ||

ருத்ரார்கத்ரயோதஶாம்ஶை: பஞ்சஷட்ஸப்தபூமய: |
பூர்வவத்பூமிபாகம் து கூடகோஷ்டாதி பூர்வவத் ||

அந்த:பாதோத்தரோபேதம் சதுர்திக்ஷு பத்ரகம் |
க்ருஹபிண்ட்யலிந்தஹாராதிஶோபிதம் கண்டஹர்ம்யவத் ||

ஶாலாகாரஶிர: கார்யம் மஹாநாஸீ முகே முகே |
பார்ஶ்வயோ: க்ஷுத்ரநாஸ்யஶ்ச யதாயுக்த்யா
ப்ரயோஜயேத் || ௧௨௬ ||

ஸ்ரீவிஶாலஸ்ய ஸம்ஸ்தாநம் பஞ்சாம்ஶே த்வ்யம்ஶமாயதம் |
பூர்வவத் பூமிபாகம் து முகத: ப்ராக்ஸீக்ருதம் ||௧௨௭||

மாத்ராகாண்டத்தின் அமைப்பானது, விஸ்தாரத்தைப்போல் இரண்டு 2 மடங்கு நீளமுடையதாகும். ஐந்தாவது 5-வது, ஆறுவது 6-வது, ஏழாவது 7-வது, பூமிகள், பதினொன்று 11, பன்னிரண்டு 12, பதிமூன்று 13 அம்சங்களைக்கொண்டவைகளாகும். பூமி பாகமானது, முன்பு கூறப்பட்டிருப்பதைப் போலவேயாகும். கூடம், கோஷ்டம் முதலியவைகளை முன்புபோலவே கல்பிக்க வேண்டும். உள்கையில், பாதம், உத்தரம் இவைகளுடனிருக்கவேண்டும். நான்கு 4 திக்குகளிலும் பத்ரகம் அமைக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். கிருஹபிண்டி, அளிந்தம், ஹாரம், இவைகளினாலே அலங்கரிக்கப்பட்டு கண்ட ஹர்மியத்தைப்போலிருக்கவேண்டும். சிரஸ்ஸை சாலாகாரமாகக் கல்பிக்கவேண்டும். ஒவ்வொரு முகத்திலும் மஹாநாஸீ இருக்கவேண்டும். பக்கங்களில், க்ஷுத்திர நாஸிகளை யுக்தியுடன் கல்பிக்கவேண்டும். 126

ஸ்ரீவிசாலத்தின் அமைப்பானது, அகலத்தில் ஐந்தில் 5-ல் இரண்டு 2 பாகம் நீளமுடையதாகும். பூமிபாகமானது

[illegible] ।
[illegible] ॥௧௨௮॥

[illegible] ।
[illegible] ॥௧௨௯॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible]
[illegible] ।

முன்புபோலவேயாகும். மூலத்தில் (அடியில்) இருந்து கிரகரீகிருதமாக இருக்கவேண்டும். சிரஸ்ஸானது, கிரகர கோஷ்டமாக இருக்கவேண்டும். அங்கு, தலையில் சபையாவது கல்பிக்கப்படவேண்டும். பற்பலவிதமான மசூரகம், ஸ்தம்பம், வேதிகை முதலியவைகளினுலே அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். நான்கு 4 திக்குகளிலும், மஹாநாஸீ க்ஷுத்திரநாஸீ இவைகளினுலே அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். நாஸிகளை எங்கும் ஸ்வஸ்திகத்தை போன்ற வடிவமுள்ளவைகளாகக் கல்பிக்கவேண்டும். 129

சதுர்முகத்தின் அமைப்பானது, விஸ்தாரத்தில் நான்கில் 4ல், ஒரு 1 பாகம் அதிக நீளமுடையதாக இருக்கவேண்டும். பூமிபாகமானது, முன்பு கூறப்பட்டிருப்பதை போலவேயாகும். திக்குகளில், பத்திரகத்துடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். மத்தியில் ஹாரத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். குட்டியம், கும்பம், லதை, இவைகளுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். தோரணங்கள், ஜாலகங்கள் வ்ருத்தஸ்புடிதங்கள், இவைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்

க்ருஹபிண்ட்யலிந்த்ரஹாராத்யை: கண்டஹர்ம்யவதேவ ஹி ||

ஸபாஶிரஸ்து வா ஶாலாகாரம் வா ஶீர்ஷகம் து தத் |
சதுர்நாஸி ஸமாயுக்தம் பார்ஶ்வே த்வே த்வே து நாஸிகே || ௧௩௪ ||

உபர்யுபரி கூடாத்யை: ஸர்வாங்கைரபி ஸம்யுதம் |
அந்த:ஸோபானஸம்யுக்தம் த்வாரகோபுரகம் த்ரிதா ||

வர்ஷஸ்தலஸமாயுக்தம் நிர்வாரிஸ்தலகம் து வா |
கனாகனாங்கயுக்தானி ஶ்ரீகராதீனி யுக்தித: || ௧௩௫ ||

டிருக்க வேண்டும். கூடங்கள், நீடங்கள், கோஷ்டங்கள், க்ஷுத்திர (சிறிய) கோஷ்டங்கள், இவைகளினுலே அலங் கரிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். கிரஹபிண்டி, அளிந்தம், ஹாரம், முதலியவைகளால், கண்டஹர்மியத்தைப்போல அலங்கரிக்கப் பட்டிருக்க வேண்டும். சிரஸ்ஸானது சபையைப் போலவோ, சாலாகாரமாகவோ இருக்க வேண்டும். நான்கு 4 நாஸிகளுடன் கூடியதாக இருக்க வேண்டும். இரண்டு 2 பக்கங்களிலும், இரண்டு 2 இரண்டு 2, நாஸிகளுடன் கூடியதாக இருக்க வேண்டும். மேலுக்கு மேலே, கூடம் முதலிய சகல அங்கங்களினுலேயும், நன்கு அலங்கரிக்கப் பட்டிருக்க வேண்டும். உள்புரத்தில் படிக்கட்டுடன் கூடியதாக இருக்க வேண்டும். துவார கோபுரமானது, மூன்று விதமாகும். மூன்று 3 துவார கோபுரங்களிருக்க வேண்டும். வர்ஷஸ்தலத்துடன் கூடிய தாக இருக்க வேண்டும். வாரிதலமில்லாததாக இருப்பது மாகும்.

ஸ்ரீகரம் முதலிய கோபுரங்களை, கனமான அங்கங்கள், கனமில்லாத அங்கங்கள், இவைகளுடன் கூடியதாக யுக்தி யுடன் கல்பிக்க வேண்டும். 135.

நாநாவிதஸ்தம்பமஸூரகாணி
நாநாவிதாங்காநி ஸலக்ஷணாநி |
நாநோபபீடாநி ஸகநாக(நா)நி
ஸபத்ராண்யபத்ராணி யதாயதாநி || ௧௧௬ ||

ஹாராதிஸ்தாநதயாதி யுக்த்யா
ஶோபார்த்த(மு)க்த,பஞ்சதஶ கோபுராணி |
ஶாலாஸபாமண்டபஶீர்ஷகாணி
ரக்தாநி ஸத்ருஶ்யஶ்வராணாம் || ௧௧௭ ||

இதி மயமதே வாஸ்துஶாஸ்த்ரே கோபுரவிதாநம் நாம
சதுர்விம்ஶோத்யாய: ||

தேவாலயங்களில், பலவிதமான ஸ்தம்பங்களையும், மசூரகங்களையும், பற்பல விதமான அங்கங்களுடனும், லக்ஷணங்களுடனும், பத்திரமாகவும், பத்திரமில்லாமலும், கனமாகவும், கனமில்லாமலுமிருக்கின்ற பலவிதமான உபபீடங்களை யுக்தியுடன் கல்பிக்க வேண்டும்.

சோபார்த்தமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிற பதினைந்து விதமான கோபுரங்களும், சாலை, சபை, மண்டபம், போன்ற சிரஸ்களுடையவைகளாக கல்பிக்கப்பட வேண்டும் என்றும் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

கோபுரவிதானமென்னும்
இருபத்திநான்காவது அத்தியாயம் முற்றும்.

॥ 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌿𑌂𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰 𑌵𑍈𑌶𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌜𑌨𑍍𑌮𑌨𑌾𑌂 ।
𑌤𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌮𑌣𑍍𑌡𑌪𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥௧॥

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌦𑌾𑌭𑌿𑌮𑍁𑌖𑍇 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌚𑌾𑌰𑌾𑌮𑌕𑍇 𑌶𑍁𑌭𑍇 ।
𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌦𑌿𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌚 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌿𑌕𑍍𑌷𑍁 𑌵𑌿𑌦𑌿𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵𑌪𑌿 ॥௨॥

𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌾𑌭𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑌤𑍋 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌗𑍃𑌹𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑍇𑌽𑌗𑍍𑌰𑌕𑍇 ।
𑌵𑌾𑌸𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌮𑌣𑍍𑌡𑌪𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌯𑌾𑌗𑌮𑌣𑍍𑌡𑌪𑌮𑍇𑌵 𑌚 ॥௩॥

𑌅𑌭𑌿𑌷𑍇𑌕𑌾𑌦𑌿𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌨𑍃𑌤𑍍𑌤𑌮𑌣𑍍𑌡𑌪𑌕𑌂 𑌤𑌥𑌾 ।
𑌵𑍈𑌵𑌾𑌹𑌿𑌕𑌂 𑌚 𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌚 𑌤𑌥𑍋𑌪𑌨𑌯𑌨𑌾𑌰𑍍𑌥𑌕𑌮𑍍 ॥

𑌸𑍂𑌤𑌿𑌕𑌾𑌮𑌣𑍍𑌡𑌪𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌯𑍋𑌗𑌕𑌮𑌣𑍍𑌡𑌪𑌮𑍍 ।

இருபத்தைந்தாவது அத்தியாயம்.

தேவதைகள், பிராம்ஹணர்கள், ராஜாக்கள், வைசியர்கள், சூத்திரர்கள், இவர்களில் அவரவர்களுக்குத் தகுந்த மண்டபமானது யுக்தியுடன் விதிக்கப்படுகிறது. 1

பிராஸாதத்திற்கு (தேவாலயத்திற்கு) எதிரில், புண்ணியக்ஷேத்திரத்தில் மங்களகரமான உத்தியானத்தில், கிராமம் முதலியவைகளின் வீட்டுநடுவில், கீழே கூறப்பட்டிருக்கு மிடங்களில் நான்கு 4 திக்குகளிலும், விதிக்குகளிலும், இவைகளின் வெளியில், உள்கையில் வீடுகளின் மத்தியில், முன்பக்கத்தில், ஆகிய இடங்களில், தங்குவதற்கான மண்டபம், யாகமண்டபம், அபிஷேகம் முதலியவைகளுக்கு யோக்யமான மண்டபம், நிருத்த மண்டபம், விவாஹ மண்டபம், மைத்திர (ஸ்நேஹிதர்களுடன் இருப்பதற்கான) மண்டபம், உபநயநம் செய்வதற்கு யோக்கிய

ஸபிகாய போஜநகம் க்ஷௌரம் ஸுகவாஸாவாயிதஃ ||௫||

தேஷாம் க்ரமேண நாமாநி வக்ஷ்யந்தே விதிநாऽதுநா ।
மேருகம் விஜயம் ஸித்தம் பத்மகம் பத்ரகம் ஶிவம் || ௬ ||

வேதம் அலங்க்ருதம் தர்பம் கௌஶிகம் குலதாரி(ர)ணம் ।
ஸுகாங்கம் ஸௌக்யகம் கர்பம் மாஹ்யம் மாஹ்யாத்புதம் ததா || ௭ ||

தேவத்விஜநரேந்த்ராணாம் ஷோடஶாஶ்ரம் சதுஶ்ரகம் ।
கநம் ஸம்பூஷணாக்யம் ஆஹல்யாக்யம் ஸ்ருகம் ததா || ௮ ||

கோணம் ச கர்வடம் சைவ ஶ்ரீரூபாக்யம் ச மங்களம் ।

மான மண்டபம், ஆஸ்தாந மண்டபம், சைனியங்களைக் காண்பதற்கான மண்டபம், ஸந்தி (சமாதானம் செய்து கொள்வதற்கான) மண்டபம், க்ஷௌரமண்டபம், போஜனம் செய்வதற்கான மண்டபம், சுகவாஸத்திற்கான மண்டபம், இவைகளின் பெயர்கள் இப்பொழுது முறையே விதியுடன் கூறப்படுகின்றன.

மேருகம் 1 விஜயம் 2 ஸித்தம் 3 பத்மகம் 4 பத்திரகம் 5 சிவம் 6 வேதம் 7 அலங்கிருதம் 8 தர்பம் 9 கௌசிகம் 10 குலதாரி(ர)ணம் 11 ஸுகாங்கம் 12 ஸௌக்கியகம் 13 கர்பம் 14 மாஹியம் 15 மாஹியாத்புதம் 16 என்பன கீழே கூறப்பட்ட மண்டபங்களின் பெயர்களாம். 7

தேவர்கள், பிராம்மணர்கள், அரசர்கள், இவர்களுக்கு, மண்டபமானது, ஷோடசா 16 ச்ரம், சதுர 4 ச்ரமாக இருக்கவேண்டும்.

கனம் 1. ஸம்பூஷணம் 2. ஆஹல்யம் 3. ஸ்ருககம் 4. கோணம் 5. கர்வடம் 6. ஸ்ரீரூபம் 7. மங்களம் 8. என்ற

𑌸𑍁𑌤𑌾𑌦𑍍𑌯𑌷𑍍𑌟𑍌 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌨𑍃𑌪𑌾𑌣𑌾𑌮𑌾𑌯𑌤𑌾𑌶𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍 ॥

𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌂 𑌸𑍌𑌭𑌦𑍍𑌰𑌕𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌸𑍁𑌨𑍍𑌦𑌰𑌾𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌮𑍍 ।
𑌸𑌾𑌧𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌚 𑌸𑍌𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌤𑌥𑍈𑌵𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑌮𑍍 ॥௰॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍋𑌭𑌦𑍍𑌰𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌷𑍍𑌟𑍌 𑌵𑍈𑌶𑍍𑌯𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌯𑍋𑌃 ।
𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌤𑌥𑌾 𑌪𑌾𑌦𑌾𑌯𑌾𑌮𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑌕𑌮𑍍 ॥ ௧௧ ॥

𑌅𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌂 𑌤𑌥𑌾𑌧𑌾𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌰𑌙𑍍𑌗𑌕𑌮𑍍 ।
𑌅𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌦𑍍𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑌪𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌤𑌥𑌾𑌕𑍃𑌤𑌿𑌮𑍍 ॥௧௨॥

𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌹𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌰𑌭𑍍𑌯 𑌷𑌡𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑌾𑌤𑍍 ।
𑌪𑌞𑍍𑌚𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑌧𑌿𑌪𑌾𑌦𑌸𑍍 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌂𑌶𑍍𑌰𑌿𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑌮𑍍 ॥

பெயருடைய இந்த எட்டு 8. விதமான மண்டபங்களும், தேவர் முதலியவர்களுக்கு கூறப்பட்டவைகளாகும்.

அரசர்களுக்கு நீண்ட சதுரச்சிரமாக இருக்க வேண்டும். 9

மார்கம் 1. ஸௌபத்திரகம் 2. ஸுந்தரம் 3. ஸாதாரணம் 4. ஸௌக்கியம் 5. ஈசுவரகாந்தம் 6. ஸ்ரீபத்திரம் 7. ஸர்வதோபத்திரம் 8 என்ற எட்டு 8. விதமான மண்டபங்களும், வைசியர்கள், சூத்திரர்களுக்குக் கூறப்பட்டவைகளாகும். 10½

பத்தியின் மானம், பாதத்தின் நீளம், பாதத்தின் அகலம், அதிஷ்டானம், அதன் ஆதாரம், பிரபை, மத்தியமரங்கம், அலங்காரம், ஸ்தம்ப பக்ஷம், அதன் ஆகாரம், இவைகளைக் கிரமமாகக் கூறுகிறேன். 12

ஒண்ணரை 1½ ஹஸ்தம் (முழம்) முதல், ஐந்து 5. ஹஸ்தம் வரையில், ஆறு 6. அங்குலம் வீதம் கூட்டிவர, பாதத்தின் (ஸ்தம்பத்தின்) அந்தமானது, பதினைந்து 15. விதமாகும். 13

तस्य विस्तारहस्तेषु षड्भागं व्यासवर्धते ।
एकादि पञ्चभागान्तमेकांशेन युते ॥ १४ ॥

एकहस्तान्तवृद्धिः स्यात् त्र्यङ्गुलं तु विवर्धनात् ।
तस्य स्तम्भविस्तारात् स्यादष्टधा मानतः ॥१५॥

तुल्यायामवशात् तेषां तन्नाम्ना योजयेत् ।
सार्धद्विहस्तमारभ्य षडङ्गुलविवर्धनात् ॥

सार्धद्विहस्तमारभ्य षडङ्गुलविवर्धनात् ।
अष्टहस्तावसानं स्यात् त्रयोविंशतिसङ्ख्यकम् ॥

இனி, விஸ்தாரத்தின் பக்தியினாலே, (பாகத்தினாலே) இவைகளின் நீளமானது விதிக்கப்படுகிறது.

பக்தியந்தரத்தை, ஒன்று 1. இரண்டு 2. மூன்று 3. நான்கு 4. ஐந்து 5. என்று பாகங்களைச் செய்து கொள்ள வேண்டும். அத்துடன் ஒரு 1. பாகத்தைச் சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டும். இது, அதன் விஸ்தாரத்தினாலே கிடைக்கும் விஸ்தாரமாகும்.

அல்லது, அதன் பக்தி விஸ்தாரத்திலிருந்து, ஒரு 1. முழம் வரையில், மூன்று 3. அங்குலம் வீதம் கூட்டிவர, அதன் அளவானது, எட்டு 8 விதமாகும். அந்த மானத்தினாலேயாவது கல்பிக்கவேண்டும்.

அவ்விதமான நீளத்துடன் கூடிய அவைகள், அதே பெயருடையவைகளாகும். 16

இரண்டரை 2½ முழம் முதல், எட்டு 8 முழம் வரையில், ஆறு 6, ஆறு 6, அங்குலம் வீதமாகக் கூட்டிவர, பாதத்தின் (ஸ்தம்பத்தின்) உயரமானது, இருபத்தி மூன்று 23. விதமாகும்.

த்ரித்ர்யங்குலவிவ்ருத்த்யா வா ஸ்தம்போத்ஸேதா:
ப்ரகீர்த்திதா: ।
அஷ்டாங்குலம் ஸமாரப்ய பாதார்த்தாங்குல
வர்த்தநாத் ॥ ௧௮ ॥

[illegible] யாவத் ஸம்க்யா பூர்வவத் ததி: ।
பாதோ[illegible] ॥ ௧௯ ॥

ஏகாதஶம் து பாகேந தஶாம்ஶோ நவமாம்ஶத: ।
[illegible] ॥ ௨௦ ॥

பாதோத்ஸே பஞ்சபாகே து த்விபாகோம்ஶம் து வா த்ரயம் ।
ஸ்தம்போத்ஸேதத்ரிபாகைகம் வா [illegible] ॥

அல்லது, மூன்று 3. மூன்று 3. அங்குலம் வீதம் கூட்டிக் கொண்டும், ஸ்தம்பத்தின் உயரத்தைக் கணக்கிடுவது மாகும், என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 17½

எட்டு 8. அங்குலம் முதல், பத்தொன்பது 19 அங்குலம் வரையில், அரை ½ அங்குலம் வீதம் கூட்டிவர, ஸ்தம்பத்தின் அகலமானது, முன்பு கூறப்பட்டிருப்பதைப்போல், (இருபத்திமூன்று 23. விதம்) ஆகும்.

ஸ்தம்பத்தின் உயரத்தை, பதினொன்று 11. பத்து 10. ஒன்பது 9. அல்லது எட்டு 8. பாகமாகப் பிரித்துக்கொள்ள வேண்டும். அதில் ஒரு 1. பாகம், ஸ்தம்பத்தின் அடியின் அகலமாகும். அதன் நுணியானது, (அவ்வித பாகங்களில்) ஒரு 1. பாகம் குறைவாக இருக்கவேண்டும். 19½

சகலவிதமான கட்டிடங்களிலும், பாதாதிஷ்டானமானது, பாதோச்சத்தில் அரைப் ½ பங்கு இருக்கவேண்டும். என்று, சாதாரணமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. 20

தலமானது, பாதோச்சத்தில் ஐந்தில் 5ில் இரண்டு 2.

𑌸𑍋𑌪𑌪𑍀𑌠𑌮𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌂 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌵𑌾 𑌮𑌸𑍂𑌰𑌕𑌮𑍍 ।
𑌅𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌸𑌮𑍋𑌤𑍍𑌸𑍇𑌧𑌂 𑌵𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌾 ॥

𑌉𑌪𑌪𑍀𑌠𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑍇 𑌤𑍁 𑌯𑌦𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍇𑌨 𑌵𑍋𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌉𑌪𑌪𑍀𑌠𑌂 𑌸𑌂𑌕𑌲𑍍𑌪𑍇𑌯𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿 𑌯𑌥𑌾𑌰𑍁𑌚𑌿 ॥ ௨௩ ॥

𑌉𑌪𑌪𑍀𑌠𑌤𑌲𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌾𑌲𑌙𑍍𑌕𑍃𑌤𑌿𑌃 𑌪𑍁𑌰𑌾 ।
𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑍈𑌵 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌅𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑍋𑌪𑌰𑌿 𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌚 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌰𑍍𑌗𑌕𑌮𑍍 ।
𑌕𑌪𑍋𑌤 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌤𑌨𑍍𑌮𑌣𑍍𑌡𑌪𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௨௫ ॥

பங்கு இருப்பதுமாகும். ஸ்தம்பத்தின் உயரத்தில் மூன்றில் 3ல் ஒரு 1 பங்கு மஸூரகொச்சமாகும். 21

அதிஷ்டானமானது, உபபீடத்துடனிருக்கவேண்டும். கேவல மசூரகமாக இருப்பதுமாகும்.

உபபீடமானது, அதிஷ்டானத்திற்கு ஸமமான உயரமுடையதாகவோ, அதைப்போல் இரண்டு 2. பங்கு உடையதாகவோ, மூன்று 3. பங்குடையதாகவோ அல்லது, உபபீடவிதியில் கூறப்பட்டிருக்கின்ற உயரமுடையதாகவோ இருப்பதுமாகும். 22½

உபபீடத்தை, யுக்தியுடனும், அழகாகவும் கல்பிக்க வேண்டும். 23

உபபீடம் தலம், ஸ்தம்பம், பிரஸ்தரம், இவைகளின் அலங்காரமானது, முன்னமே கூறப்பட்டிருக்கிறது. மீதமுள்ளவைகளை யுக்தியுடன் கல்பிக்கவேண்டும். 24

அதிஷ்டானத்திற்கு மேலே, ஸ்தம்பம், பிரஸ்தரம், திரிவர்கம், கபோதம், பிரதி, இவைகளுடன் கூடிய யாதொரு கட்டிடமுண்டோ, அதற்கு மண்டபம் என்று பெயர். 25

मण्डं सालङ्करणं तं पातीति मण्डपमिष्यते ।
साधारण्यं सर्वजातीनां प्रपारूपं वदाम्यहम् ॥

प्रपारूपाङ्गपादाग्रे चोत्तरादूर्ध्ववंशकम् ।
प्राग्वंशमनुवंशं च नालिकेरदलादिभिः ॥ ௨௭ ॥

अन्यैरपि तथा पत्रैश्छन्नैः प्रच्छादिता प्रपा ।
प्राग्वदेवास्य स्तम्भायामं तद्विष्कम्भं षडंशकम् ॥

पादविष्कम्भमेतेषां प्रमाणं सारदारजम् ।

மண்டம் என்பதற்கு, நல்ல அலங்காரம் என்பது பொருள். அப்படி அலங்காரத்தைக் காப்பாற்றுவதனுல், (அலங்காரங்களுடனிருப்பதால்) இதற்கு, மண்டபம் என்று பெயர்.

ஸகல ஜாதிகளுக்கும் பொதுப்படையாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்ற, பிரபா, என்னும் கட்டிடத்தின் ஸ்வரூபத்தைக் கூறுகிறேன். 26

பிரபாரூபத்தின் (பிரபா—பானசாலை) அங்கமான பாதத்தின் உச்சியில், உத்தரத்தையும், அதற்கு மேலே, ஊர்துவ வம்சம், பிராக்வம்சம், அநுவம்சம், இவைகளைக் கல்பிக்கவேண்டும்.

தென்னங்கீத்து, இலைகளான மற்ற ஸாதனங்கள், இவைகளினாலே மூடப்பட்ட (வேயப்பட்ட) கட்டிடமே, "பிரபை" எனப்படும்.

இதன் ஸ்தம்பத்தின் உயரமானது, முன்பு கூறப்பட்டு இருப்பதைப்போலவேயாகும்.

அதன் பாதத்தின் விஷ்கம்ப (பருமன்) மானது, நான்கு 4 ஆறு 6 எட்டு 8 அல்லது பத்து 10 அங்குலம் அளவுடையதாக இருக்கவேண்டும்.

[illegible] ||

[illegible] ।
[illegible] ||

[illegible] ।
[illegible] ||

[illegible] ।
[illegible] ||

ஸ்தம்பமானது, அழுந்தமான மரத்திலானதாகவோ, துவக்ஸாரமாகவோ (பனை, தென்னை மரங்களைப்போல் அழுத்தமான பட்டைகளையுடையதாகவோ), இருக்க வேண்டும். இத்தகையவைகளை கிடைத்தவரையிலும் உபயோகிக்கவேண்டும். 29

பிரபையின் வேதிகையானது, (வேதிகை – மேடை) பாதத்தின் உயரத்தில், பத்து 10 ஒன்பது 9 எட்டு 8 ஏழு 7 ஆறு 6 அல்லது ஐந்து 5 பாகத்தில் ஒரு 1 பாகம் உயரமிருக்கவேண்டும். அதன் மத்தியில், ரங்கத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். 30

மஞ்சரகமானது ஸ்தம்பத்தின் உயரத்தில் நான்கில் 4ல் ஒரு 1 பாகமிருக்கவேண்டும்.

தலிபத்தின் ஆயாமமானது, இரண்டு 2 பங்காகும். பிரஸ்தரமானது ஒரு 1 பாகமாகும். 31

அதன் விசாலமானது, இரட்டைப்படை, ஒத்தைப் படை, இரண்டு 2 பத்தி, அல்லது, ஒரு 1 பத்தியாக இருக்க வேண்டும்.

பிரபையானது, எட்டு 8 தூண்கள், அல்லது, நான்கு 4 தூண்களுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். 32

𑌪𑍍𑌰𑌪𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌵𑌾 𑌰𑌂𑌗𑌮𑍀𑌰𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌵𑌯𑌵𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌮𑌿𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ ௩௩ ॥

𑌶𑌾𑌲𑌾𑌸𑌭𑌾𑌪𑍍𑌰𑌪𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌮𑌣𑍍𑌡𑌪𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑍇 ।
𑌪𑍍𑌰𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌚𑌤𑍁𑌃𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌰𑌂𑌗𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥௩௪॥

𑌮𑌣𑍍𑌡𑌪𑍋𑌪𑌰𑌿𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑍇 𑌤𑍁 𑌮𑌾𑌲𑌿𑌕𑌾𑌮𑌣𑍍𑌡𑌪𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌮𑌣𑍍𑌡𑌪𑍋𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑍇 𑌸𑌶𑌿𑌖𑌰𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑌲𑌂 𑌯𑌦𑌿 𑌸𑌂𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥௩௫॥

𑌮𑌧𑍍𑌯𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌵𑌶𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌮𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌦𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌮𑍇𑌰𑍁𑌜𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑌶𑍍𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌚𑌤𑍁𑌶𑍍𑌶𑌾𑌲𑍈𑌕𑌹𑌸𑍍𑌤𑌿𑌕𑌮𑍍 ॥

பிரபை முதலியவைகளின் அமைப்பானது, ரங்கத்திற்கு கூறி இருப்பதைப்போலவேயாம். 32½

ஸகலவிதமான அங்கங்களுடன் கூடியதாகவும், மிச்சிர திரவியங்களுடன் கூடியதாகவும் இருக்கின்ற, சாலை, ஸபை, பிரபை, மண்டபம், இவைகளின் மத்தியில், கல்பிக்கப் பட்ட சதுஸ்தானங்களை (நான்கு 4 இடம்) உடையதும், மூன்று 3 விதமான அளவுகளுடையதும், "ரங்கம்" என்று கூறப்படுகிறது. 33

மண்டபத்திற்கு மேலே மற்றொரு 1 தலமிருந்தால், (மேல் தலம்) அதற்கு, "மாலிகாமண்டபம்" என்று பெயர்.

மண்டபத்திற்கு மேலே, சிகரத்துடன்கூடிய இரண்டாவது தலமிருந்தால், (கீழ்தலம், மேல்தலம், இவைகளின்) மத்தியில் தலமிருப்பதால், அதற்கு, "பிரதிமத்தியம்," என்று பெயர். 35½

அது சதுரச்ரமாக இருந்தால், அதற்கு, "மேருஜம்" என்று பெயர்,

நாஸிகாஷ்டகஸம்யுக்தம் ப்ரஹ்மாஸநமிதி ஸ்ம்ருதம் ।
த்விபக்தி சதுரஶ்ரம் தத் விஜயம் நாம மண்டபம் ॥ ௩௭ ॥

அஷ்டபாதஸமாயுக்தமஷ்டநாஸ்யா விபூஷிதம் ।
அதிஷ்டாநாதிவர்காட்யம் மத்யே(அ)பாதகம் ॥ ௩௮ ॥

நவபாதஸமாயுக்தா ப்ரபா கல்யாணகாரிதா ।
த்ரிபக்தி சதுரஶ்ரம் தத் ஷோடஶஸ்தம்பஸம்யுதம் ॥ ௩௯ ॥

நாஸிகாஷோடஶஸம்யுக்தம் மத்யேங்கணாந்விதம் ।
மத்யகூடோர்த்வகூடயுக்தம் வா சதுர்த்வாரஸமந்விதம் ॥ ௪௦ ॥

சதுர்திக்ஷு பஹிர்த்வாரே சதுஸ்தோரணபூஷிதம் ।

அது, நான்கு (4) கால்களுடன்கூடியதாகவும், ஒரே (1) பத்தியாகவும், எட்டு (8) நாஸிகைகளுடன் கூடிய தாகவுமிருந்தால், அதற்கு "பிரம்ஹாஸநம்" என்று பெயர்.

இரண்டு (2) பத்தியுடன் சதுரச்ரமாகவும், எட்டு (8) பாதங்களுடன் (பாதம்—தூண்) கூடியதாகவும், எட்டு (8) நாஸிகளினுலே அலங்கரிக்கப்பட்டதாகவும், அதிஷ்டானம் முதலிய வர்கங்களுடன் கூடியதாகவும், மத்தியில் பாத மில்லாமலுமிருந்தால், அதற்கு, "விஜயமண்டபம்" என்று பெயர். (38)

இவ்விதம், (மத்தியில் ஒரு பாதத்துடன்) ஒன்பது (9) ஸ்தம்பங்களுடன் கூடியதானுல், அந்த பிரபைக்கு, "கல்யாண காரிதா" என்று பெயர்.

மூன்று (3) பத்திகளுடன் சதுரச்ரமாகவும், பதினுறு (16) தூண்களுடன் கூடியதாகவும், பதினுறு (16) நாஸிகைகளுடன் கூடியதாகவும், மத்தியில் அங்கணத்துடன் (அங்கணம்—மேடை) கூடியதாகவும், மத்தியகூடம், ஊர்த்துவ கூடத்துடன் கூடியதாகவும், நான்கு (4) திக்கு

யாகாதிகர்மயோக்யம் ஸ்யாத் தேவவிப்ரக்ஷ்மாப்ருதாம் ।
நாம்நா ஸித்தமிதி ப்ரோக்தம் ஸர்வகர்மஸு பூஜிதம் ॥

கூர்மைகாக்ரமதிர் மாநு நிர்மிதவிஸ்தீர்ணமதி-
மண்டபாப்யந்தரம் தத்
மத்யே வேதீ நவாம்ஶா பவதி ஹி பரித: த்ரீணி
பாகாநி மத்யே ।
சதுரம் யோந்யர்த்தசந்த்ரம் த்ரிகோணஸம்வ்ருத்தம்
வைஸாவ்ருத்தம் ஷடச்ரம்
பத்மம் வஸ்வச்ரகுண்டம் ஸர்வதிக்ரமதோ ப்ராச்யாதிக்ரமேணைவ
கல்பயேத் || ௪௨ ||

களிலும், நான்கு (4) துவாரங்களுடன் கூடியதும், துவாரங்களின் வெளிப்பக்கத்தில், நான்கு தோரணங்களினாலே அலங்கரிக்கப்பட்டும், (தோரணம்—வாயிற்படிக்கு வெளியில் அலங்காரங்கள் செய்வதற்காக முன்பக்கத்தில் இரண்டு (2) கால்களை நட்டு நீட்டிக்காட்டப்பட்டிருக்குமிடம்) தேவர்கள், பிராமணர்கள், அரசர்களுக்கு யாகம் முதலிய காரியங்களைச் செய்வதற்கு யோக்கியமாகவும் இருக்கின்ற இடத்திற்கு "ஸித்தம்" என்று பெயர் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இது சகலவிதமான காரியங்களுக்கும் சிறந்ததாகும். (41)

கூர்மையாகவும் விஸ்தாரமாகவும் இருக்கின்ற புத்தியையுடையவன், மண்டபத்தின் (யாகசாலையின்) உள்பரப்பை, எண்பத்தோரு (81) பாகங்களாகச் செய்துகொள்ளவேண்டும். அதன் மத்தியில் ஒன்பது (9) அம்சங்களை கொண்டதான வேதியை (மேடை) கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும். அதைச்சுற்றிலும் மூன்று (3) பாகங்கள் இருப்பவைகளாகும். அவைகளின் மத்தியில் இந்திர திக்கு முதல் முறையே, 1. சதுரச்ரகுண்டம், 2. யோநிகுண்டம், 3. அர்தசந்திர குண்டம், 4. திரிகோண குண்டம், 5. விருத்த குண்டம், 6. ஷடச்ரகுண்டம், 7. பத்மகுண்டம், 8. அஷ்டாச்ர குண்டம், இவைகளைக் கல்பிக்கவேண்டும். (42)

ஹஸ்தவிஸ்தாரநிம்நவத் அதஶ்-
சதுஷ்கோணிகம் த்ரித்ரி த்ரிஸூத்ராட்யம் ।
ஸப்தபஞ்சத்ரிகம் த்வா வா
யாதாஸ்ஸ்யுர் மேகலா: த்ரிஶோபிதம் ॥ ௪௩ ॥

பஶ்சாத்ஸ்யாத் ஊர்த்வமேகலோபரி
யோநிர்மத்யே கஜோஷ்டவத் கார்யா ।
ஸப்ததைவ த்ர்யங்குலம் த்வ்யங்குலம் அத:
ஷண்ணாம் மாநம் விஸ்தாரதீர்க்கவத் ॥ ௪௪ ॥

வேதஷட்காங்குலம் மாநமோந்நத
வஹ்நிதேவமுகம் தத்வா வா மத: ।

ஒரு (1) முழம் விஸ்தாரம், ஒரு (1) முழம் ஆழம், நான்கு (4) மூலைகள், இவைகளுடன் கூடியதும், ஒவ்வொரு திக்கிலும் மூன்று (3) (அகலம், நீளம், குறுக்களவு என்று மூன்று 3). ஸூத்திரங்களுடையதும், ஏழு (7), ஐந்து (5), மூன்று (3), அங்குலம் உயரமான மூன்று (3) மேகலைகள், அல்லது இரண்டு (2) மேகலைகளுடையதாகவும், இருக்க வேண்டும். (இது சதுரச்ரகுண்ட லக்ஷணமாகும்). (43)

அந்த மேகலையின்மேலே (ஹோமம் செய்கிறவன் உட்காருமிடத்திற்கு எதிரில், மேகலையின் மத்தியில்) யானையின் உதட்டைப்போன்ற வடிவமுள்ள யோநியைக் கல்பிக்கவேண்டும்.

யோநியானது, ஏழு (7), மூன்று (3), அல்லது இரண்டு (2) அங்குலம் அகலமும், அகலத்திற்கு சமமான நீளமும் உடையதாகவும், அக்கினியை நோக்கி இருப்பதாகவும் இருக்கவேண்டும்.

அல்லது, அதன் அகலம், நீளம், உயரம், இவைகள், நான்கு (4), ஆறு (6), ஒரு (1) அங்குலமிருப்பதுமாகும்.

தாஷ,மாஉஉயஜெவகஉவெ ஜும்
ஸவ-ஃகு ஞ்ஜா கஉகண-ஃயொ நிகஜ் || ௪௫ ||

வ்ருத்தஸந்நிஸஉயொ தஜாக்ருதிம்
வா யுமெஷு ரஸஸாத் வெவபூஜும் |
வ்யாஸவெஜ,மாண ஸா,ம(ஜெத்)தும்,மகம்
நாஸிஉப்ஜஸிவ கூண்டஉய்ஜெ || ௪௬ ||

த்ரிகொண்யகாம்பம் வஞ்சஸாமெ வாரதாக
கொணஸந்யாய-ஃயாய-ஃம் மரஹீகா ததஸக |
கொணம் யாவக ஸம்ராஉயெத்ஸஜந்ருக
யொந்யாகாரம் ஸ்யாக ஷிஸஂஷத்ரவ்யொமாக ||௪௭||

மற்ற குண்டங்கள் ஆறு, (6), நான்கு (4) மூன்று 3), உயரமும், அகலமுமுடையதாகவும், ஒரு (1) தாலம் (அடி) ஆழமுடையதாகவும், இருக்கவேண்டும். ஒரே மேகலை யுடையதாக இருப்பதுமாகும். இந்த குண்டங்களுக்கு கர்ணம், யோனி, இவைகள் கிடையாது. 45

குண்டங்களின் மத்தியில், அப்ஜத்தை (தாமரை மலர் போன்ற வடிவத்தை) கல்பிக்கவேண்டும். அந்த அப்ஜமானது வட்டவடிவம்போன்ற வடிவமுடையதாகவும், நான்கு 4, ஐந்து 5, அல்லது ஆறு 6, அங்குலம் விஸ்தார முடையதாகவும், நான்கு 4, மூன்று 3, அல்லது ஒரு 1, (இரண்டு) அங்குலம் உயரமுடையதாகவுமிருக்கவேண்டும்.

திரிகோணத்தின் (நீளத்தில்) ஐந்தில் ஒரு பாகத்தை முன்னால் ஒதுக்கிவிட்டு, மீதமுள்ள நீளத்தில் பாதியில் பாதி (கால் பங்கு) அளவை எடுத்துக்கொண்டு, பிறகு அதை, கோணம் வரையில் சுழற்றவேண்டும். இவ்விதமே மற்றொரு பக்கத்தையும் கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும். இவ்விதமாக இரு சூத்திரங்களை பிரயோகிப்பதால் (குண்டமானது) யோனி வடிவமாகும். 47

*வ்யாஸே [illegible]
[illegible] பாதயித்வா ।
[illegible]
[illegible] || ௪௮ ||

க்ஷேத்ரவ்யாஸே [illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] வ்ருத்தகுண்டம் || ௪௯ ||

வாஸ்து வித்தையை யறிந்தவன் [2]பூவிஸ்தாரத்தில் ஒன்பது 9, பாகத்தில் ஒரு 1, பாகத்தை மேலும் கீழும் ஒதுக்கி, ஜியாசூத்திர பாதனம் செய்யவேண்டும். அந்த அளவினாலே வட்டத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும் இவ்விதம் யுக்தியுடன் அர்த சந்திர குண்டத்தைக் கல்பிககவேண்டும்.

க்ஷேத்திர வியாசத்தை ஆறு 6, அல்லது எட்டு 8, பாகங்களாகச் செய்துகொண்டு அந்த அளவினாலே த்ரி சூத்திர ந்யாஸம் செய்யவேண்டும். அது திரியச்ர (முக்கோண வடிவமான) குண்டமாகும்.

க்ஷேத்திர வியாசத்தை பதினெட்டு 18 பாகங்களாக்ச் செய்துகொண்டு ஒரு 1 அம்சத்தை வெளியில் ஒதுக்கி (அதன் மத்தியிலிருந்து சூத்திரத்தை வட்டமாக) சுத்த வேண்டும். அப்பொழுது, அது விருத்த குண்டமாகும். 49

---

*வ்யாஸே [illegible]

2. பூ விஸ்தாரத்தில் ஒன்பது 9, பாகமாகச் செய்து, மேலும் கீழும் இரண்டு 2, பாகங்களை ஒதுக்கி, ஜியா சூத்திர பாதனம் செய்து, அந்த ஜியா சூத்திரத்தின் சரிபாதி அளவினாலே ஜியா சூத்திர மத்தியிலிருந்து, ஜியாசூத்திரத்தின், ஒரு பக்கத்திலிருந்து மற்றொரு பக்கம் வரையில் அர்த சந்திர வடிவமாக வட்டத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும், என்று இருக்க வேண்டுமென்று தோன்றுகிறது.

[illegible]

[illegible] ‖ ௫௧ ‖

பூ விஸ்தாரத்தை ஐந்து 5, பாகங்களாகச் செய்து கொண்டு, அவைகளுள் ஒரு 1, பாகத்தை இரண்டு 2, பக்கங்களிலும் ஒதுக்கிவிட்டு, அதன் மத்திய மானத்தினாலே [2]இரண்டு 2, பக்கங்களிலிருந்தும் இரண்டிரண்டு 2, 2, மத்ஸ்யங்களைக் கல்பிக்கவேண்டும். இவ்விதம் ஷட் 6, சூத்திர பாதனம் செய்தால், அது, ஷட் 6, கோணமாகும்.

முன்கூறி இருப்பதைப்போல் விருத்தத்தைக் கல்பித்துக் கொள்ளவேண்டும். (விருத்தம்—வட்ட வடிவம்) அதன் மத்தியில் வட்டவடிவமான பத்மத்தைப் போன்ற (பத்மம்—தாமரை மலர்) வடிவத்தைக் கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும். அதன் மத்தியில் கர்ணிகையைக் கல்பிக்கவேண்டும். வித்துவானாக இருப்பவன் இவ்விதமாக முறையுடன் பத்ம குண்டத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். 51

---

*[illegible]

2. பூ விஸ்தாரத்தின் மத்தியத்தைக் கல்பித்துக்கொண்டு, ஐந்தில் 5ல், நான்கு 4, பாகங்களின் மானத்தினாலே, இரு 2, பக்கங்களிலும் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்ற ரேகையிலிருந்து, பூ விஸ்தார மத்தியாந்தமாக, அதே அளவில், இரண்டு 2, சூத்திரங்களைக் கல்பிக்கவேண்டும். அல்லது இரண்டு 2, முக்கோணங்களைக் கல்பிக்கவேண்டும். என்று சோதித்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று தோன்றுகிறது.

க்ஷேத்ரவ்யாஸே ஷட³ம்ஶே வா சதுரம்ஶே ஏகேநாம்ஶேந
ஸமந்தாத் பா³ஹ்யே த்யக்த்வா ஸூத்ரம் ஸமந்யஸேத் ।
‡கோணஸ்யார்த⁴ம் கோணகர்ணாப்⁴யாம் து யோஜ்யம்
அஷ்டாஶ்ரம் ஸ்யாத³ஷ்டஸூத்ரப்ரயோக³த꞉ ॥ ௫௨ ॥

தாரே பார்ஶ்வே ஸமந்தாத³ம்ஶகம் த்யக்த்வா பா³ஹ்யே
வ்ருʼத்தம் ஸூத்ரம் க்ஷேத்ரேஷ்டாஷ்டஸாமே ।
†ஸேகைகேஷோடா⁴ம்ஶகை꞉ ஷட்³ஸ்வேவம்
ஸத்ராஶ்ரம் ஸ்யாத் ஸஷ்டஸூத்ரப்ரயோக³த꞉ ॥ ௫௩ ॥

க்ஷேத்திர விஸ்தாரத்தை (சம சதுரமாகக் கல்பித்துக் கொண்டு) அதன் விஸ்தாரத்தை, ஆறு 6, பாகங்களாகவோ அல்லது நான்கு 4, பாகங்களாகவோ செய்துகொண்டு, அதில் ஒரு 1, பாகத்தைச் சுற்றிலும் (நான்கு பக்கங்களிலும்) ஒதுக்கிவிட்டு, சூக்திர நியாசம் செய்துகொண்டு, *கோணத்தின் சரிபாதியை, இரண்டு கோணங்களுடன் எழுத (இணைக்க) வேண்டும் இவ்விதமாக அஷ்ட 8, சூத்திரப் பிரயோகம் செய்தால், அது அஷ்டாச்ரமாகும். 52

பூ விஸ்தாரத்தை (சதுரமாகச் செய்துகொண்டு) வெளிப் பக்கத்தில், சுற்றிலும், ஒவ்வொரு 1, 1, அம்சத்தை ஒதுக்கி, எட்டு 8க்கு எட்டு 8 = அறுபத்திநான்கு 64 பாகங்களுடன் கூடிய பூமியில், வட்டமான வடிவத்தைக் கல்பிக்க

---

‡கோணார்த⁴ம் தத் மத்⁴யஸூத்ரம் து கர்ணம் இதி பாடே² ஸாமஞ்ஜஸ்யமிதி பா⁴தி ।

†மத்⁴யேதே ஸூத்ரைர்வ்ருʼத்தமஷ்டாஶ்ர இதி பாட²꞉ ஶோத⁴நீய இதி பா⁴தி ।

*சதுரச்ரத்தை அஷ்டாச்ரமாகச் செய்வதற்காக கோணங்களில் (மூலைகளில்) கல்பிக்கப்படும் ரேகையை நேர் கோட்டிற்கு சமமாக இருக்கும்படி கல்பிக்கவேண்டும். இவ்விதமாக அஷ்ட 8, சூத்திர பிரயோகம் செய்தால், அது அஷ்டாச்ரமாகும் என்று இருக்கவேண்டுமென்று தோன்றுகிறது.

வ்யாஸே ஸப்தாம்ஶகாம்ஶம் ந்யஸ்ய பாஹ்யே
வ்ருத்தம் ஹ்ராஸ்யம் க்ருத்வா தாஸ்ய யுகாம்ஶே ।
பட்டாயாமே த்ரிக்ருத்யாதேமாநேந
பஞ்சாஶ்ரம் ஸ்யாத் பஞ்சஸூத்ரப்ரபாதாத் ॥ ௫௪ ॥

தத்தச்சேஷோபாத்தபாகேஷு தத்தத்
மானம் க்ருத்வா ப்ராக்விதத்யாச்ச தீமான் ।
ந்யூனாதிக்யே ந்யூனமாஹ்ருத்ய தச்ச
யுக்த்யா தீரோ யோஜயேத் ஸர்வகோணான் ॥ ௫௫ ॥

வேண்டும். *அப்பொழுது, பட்டத்தின் நீளமானது, முப்பத்தி மூன்று 33 அம்சங்களுடையதாகும். அதில் ஸப்த 7, ஸூத்திர பிரயோகம் செய்தால், அது ஸப்தாச்ரமாகும்.

பூமியின் விஸ்தாரத்தில், ஏழு 7, பாகமாகச் செய்து, ஒரு 1, பாகத்தை வெளியில் ஒதுக்கி, விருத்தத்தைக் (வட்ட வடிவத்தை) கல்பிக்கவேண்டும். அந்த வட்டத்தின் யுகாம்சத்தை (மத்தியத்தின் குறுக்களவை—விட்டத்தை) மூன்று மடங்காகச் செய்தால், (மூன்றால் 3ல் பெருக்கினால்) அது, பட்டத்தின் (வட்டத்தின்) அளவாகும் (அதை ஐந்தால் 5ல் வகுத்து, வந்த ஈவினால்) பஞ்ச சூத்திர பாதனம் செய்தால், அது பஞ்சாச்ரமாகும். 54

புத்திமானாக இருப்பவன், (குண்டங்களைக் கல்பிக்கும் பொழுது) குறைக்கப்பட்டு மீதமுள்ளபாகத்தில், (அச்ரங்களுக்கேற்றபடி) அவைகளின் பாகங்களைக் கல்பித்துக் கொள்ளவேண்டும். அந்த பாகங்களில், கூடுதலோ, குறைவோ, இருந்தால், அப்பொழுது, அவைகளில் சிறிதளவு, கூட்டியும், குறைத்தும், அச்ரபாகங்கள் ஒன்றுக்

---

*வட்டத்தின் மத்தியமானத்தை, ஏழு 7, பாகமாகச் செய்து அவைகளில், ஒரு 1, பாகத்தைக் குறைத்துக்கொண்டு அந்த அளவினாலே ஸப்த 7, சூத்திரபாதம் செய்ய, அது ஸப்தா 7, ச்ரமாகும் என்று இருக்கவேண்டுமென்று தோன்றுகிறது.

பஞ்சாம்ஶே ஸாங்க்⁴ரி த்ரிபீஜம் ஸப்தாம்ஶே து த்³வயம்
ஷோட³ஶே ஸாம்ஶயுக்தம்
ஸத்ரிபாதை³கம் நவாம்ஶே ஶிவபத³விஹிதே
ஸார்த⁴கம் ஏகஹீநே ।
ஸாங்க்⁴ர்யேகம் பீ³ஜமேவம் திதி²யுதிமிதே
ஷோட³ஶாம்ஶேப்யேகஹீநம்
ஸப்தாத்³யேகாந்தராம்ஶே வஸுபதே³ஷ்டாம்ஶஹீநம்
க்ரமேண ॥ ௫௬ ॥

தத்³வத்³ யாம்யோத்தரே து கர்தவ்யம் சைக ஸம்ஜ்ஞகம் ।

கொன்று சமமாக இருக்கும்படி, யுக்தியுடன் கல்பித்துக் கொள்ளவேண்டும். இவ்விதமாகவே சகல விதமான குண்டங்களையும் கல்பிக்கவேண்டும். 55

(பூவிஸ்தாரமானது) பஞ்ச 5 பதமாக இருந்தால், (பதம் – பாகம்) மூணேகால் 3¼ பாகம், அதன் பீஜமாகும்.

ஸப்த 7 பதமானல், இரண்டு 2 பதம் பீஜமாகும்.

ஷோடசபதமானல், ஒரு அம்சத்துடன் கூடியது, பீஜமாகும். (இரண்டும், ஒன்றும், மூன்று பதம்)

நவாம்சத்தில், ஒண்ணேமுக்கால் 1¾ பதம் பீஜமாகும்.

பதிஞெரு 11 அம்சத்தில், ஒண்ணரை 1½ பதம், பீஜமாகும்.

அதில் ஒரு 1 அம்சம் குறைவானல், (தச 10 பதமானல்) ஒண்ணேகால் 1¼ பதம், பீஜமாகும், என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. மேலும்,

பதினைந்து 15 பதத்திலும், பதினறு 16 பதத்திலும், ஒரு அம்சம் குறைந்தது, பீஜமாகும்.

பதினேழு 17 பத்தொன்பது 19 பதத்தில், எட்டில் 8ல் ஒரு 1 பாகம், (⅓ பாகம்) குறைந்தது, பீஜமாகும். இவ்விதமாக, முறையே, பீஜமாகும்.

[illegible] ॥௫௭॥

[illegible] |
[illegible] ॥

[illegible]
[illegible] ।
[illegible] ॥ ௫௮ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

வீடுகளின் முன்னாலே மஸூரகம் கல்பிக்கவேண்டு மானால், அதையே கொள்ளவேண்டும்.

ஸ்தம்ப பிரஸ்தர வர்கமும், பிராஸாதாங்கத்திற்கு சமமாகவே இருக்கவேண்டுமென்று கருதப்படுகிறது. அதன் சுவரானது, ஒன்று 1 அல்லது இரண்டு 2 துவாரம் (வாயில்) உடையதாகவும், கும்பம் லதைகளுடன் கூடியதாகவுமிருக்கவேண்டும்.

அதன் மத்தியில், பத்திரகமானது ஸ்தம்ப விஸ்தாரத்தைப்போல், ஒன்று 1 இரண்டு 2 அல்லது மூன்று 3 பங்கு விஸ்தாரமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். 58

அது தோரணத்துடன் (முன்வாசல் வழியுடன்) கூடியதாகவும், குஹையுடன் (தேவதா விக்ரஹத்துடன்) சகல அங்கங்களிலேயும் சோபையுடன் கூடியதாகவுமிருக்க வேண்டும்.

அதன் பித்தி விஷ்கம்பமானது (சுவற்றின் அகலமானது) கிரஹத்தின் சுவற்றின் அகலம், அதில் கால் ¼ பங்கு குறைவாகவோ, மூன்றில் ஒரு ⅓ பங்கு குறைவாகவோ இருப்பதாகும்.

இவ்விதமான மஸூரகமானது, ஸகலவிதமான கிரஹங்

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
षट्त्रिंशत्पादसंयुक्तं अष्टाविंशाल्पनासिकम् ॥

सोपानाढ्यं स्यात् [illegible] कलशाकार-
भित्तिकम् ।
पञ्जरैरष्टभिर्युक्तं पद्मकं पद्मभद्रकम् ॥ ௬௩ ॥

स्नानार्थं देवतानां तु प्रासादाभिमुखे तथा ।

களுக்கும் முன்பக்கத்தில், மத்தியில் விஸ்தாரமுள்ளதாகவும், வாயிலுள்ளதாகவும், கல்பிக்கப்படுவதாகும். 60

(மஸூரகமானது) சதுரச்ரமாகவும், நான்கு 4 பக்தி (பத்தி—அல்லது பாகம்) களினுலே நான்கு 4 துவாரங்களுடையதாகவும், ஒவ்வொரு முகத்திலும் (முகம்-முகப்பு) ஒரு 1 பாகத்தினுலே அல்லது இரண்டு 2 பாகத்தினுலே விஸ்தாரமான நிர்கமமுடையதாகவும், (நிர்கமம்—வெளியில் நீண்டிருப்பது) இருக்கவேண்டும். 61

அதன் ஊர்துவகூடமானது மத்தியஸ்தம்பமில்லாமல் இரு 2 பத்திகளுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும்.

முப்பத்தாறு 36 தூண்களுடையதாகவும், இருபத்தெட்டு 28 அல்ப நாஸிகளுடையதாகவும், நான்கு 4 பக்கங்களிலும் படிகளுடையதாகவும், கலப்பையின் உருவத்தைப்போன்ற சுவருடையதாகவும் எட்டு பஞ்சரங்களுடன் கூடியதாகவும் இருக்கின்ற பத்மகமானது, (மத்தியில், பத்மத்துடன் கூடிய மண்டபமானது) பத்மபத்திரகம், என்று கூறப்படுகிறது. 63

இது தேவதைகளின் ஸ்நாநார்த்தமாகக் கல்பிக்கப் படுவதாகும். இது, தேவாலயத்திற்கு அபிமுகமாக

தஸ்யைவ காரயேத்³தே³வம் அப்⁴யந்தரமுகே² ஸ்தி²தம் ॥ ௬௪ ॥

யாகா³தி³கர்மயோக்³யம் ஸ்யாதி³ஷ்டதோऽபி வாரணம் ।
ஏகவக்த்ரம் மத்⁴யமே து அங்க³ணஸம்யுக்தம் ॥ ௬௫ ॥

பஞ்சாம்ஶே சதுரஶ்ரம் ஸ்யாந்மத்⁴யே த்ர்யம்ஶேந கூடவத் ।
பார்ஶ்வாம்ஶகம் பாத³ஸம்யுக்தம் அலிந்த³ம் ப⁴த்³ரகம் ஸ்ம்ருதம் ॥

வஜ்ரோஷ்ட்ரபி⁴ர்யுக்தம் கும்ப⁴ம் கும்ப⁴லதாயுதம் ।
அஷ்டாவஷ்டௌ அஷ்டாஸ்ரம் கணேஶ்வரம் மநூஷ்ணிகம் ॥ ௬௭ ॥

(தேவாலயத்தை நோக்கி) இருக்கவேண்டுமென்று கருதப் படுகிறது. 63½

அதுவே, ஒரு 1 முகமுடையதாகவும், மத்தியில் அங்கணத்துடன் கூடியதாகவும், மனதிற்கு உகந்தபடி, மறைவு (தடுப்பு) உள்ளதாகவுமிருந்தால், அது, யாகம் முதலிய காரியங்கள் செய்வதற்கேற்ற இடமாகும். (யாக சாலையாகும்.)

ஐந்து பாகங்களுடையதாக சதுரச்ரவடிவமாகவும், மத்தியில் மூன்று 3 பாகம் கூடம் (கூடம்) உடையதாகவும் சுற்றிலும் ஒரு 1 பாகம் மண்டபமுடையதாகவுமிருப்பது **பத்திரகம்** எனப்படும். 65½

[ஐந்து 5 பாகங்களுடன் சதுரச்ரமாகவும், மத்தியில் மூன்று 3 பாகம் கூடமும் சுற்றிலும் ஒரு 1 பாகம் தாழ்வாரமு முடைய மண்டபமானது பத்திரகம் எனப்படும்]

முப்பத்திரண்டு 32, கால்களுடையதாகவும், இருபத்தி நான்கு 24, நாஸிகைகளுடையதாகவும், (நாஸிகை—வளை) எட்டு 8 பஞ்சரங்களுடையதாகவும், கும்பம், லதைகளுடன் கூடிய குட்யமுடையதாகவும், (குட்யம்—சுவர்) நான்கு 4 திக்குகளிலும் நான்கு வழிகளுடையதாகவும், கர்ணத்தில், (மூலையில்) கலப்பையைப் போன்ற சுவறுகளையுடைய

மத்யேऽங்கணயுக்தம் வா த்ரிபாகஸ்த்யா விஸ்தாரபாதகம் ।
யாத்ரஃ க்ருஹதலஸமம் தஸ்ய பங்க்த்யஷ்டாம்ஶோநமேவ வா ॥

ந்ருத்தமண்டபமேதத்தி ஸ்நாநார்த்தம் வா ததேவ ஹி ।
ஷட்பங்க்தி சதுரச்ராபம் மத்யேऽஷ்டஸ்தம்பகூடகம் ॥

த்விபங்க்திவிஸ்த்ருதம் சைகபங்க்த்யா நிஷ்க்ராந்தவக்த்ரகம் ।
ஷட்ஷஷ்டிஸ்தம்பஸம்யுக்தம் த்யக்தமத்யமபாதகம் ॥௭௦॥

சதுர்விம்ஶதிநால்யங்கம் ஸர்வாலங்காரஸம்யுதம் ।
ஶிவாக்யம் மண்டபம் ஸர்வவாஸ்துயோக்யம் ஸநாதநம் ॥

ஸப்தாம்ஶே சதுரச்ராபம் ஷஷ்டிஸ்தம்பகஸம்யுதம் ।

தாகவும், நடுவில் அங்கணத்துடன் கூடியதாகவும் மூன்று 3, பாகங்களாக விஸ்தாரமான கால்களையுடையதாகவும், வீட்டின் தலத்திற்கு சமானமாக இருப்பதும், பங்க்தியில் (பத்தியில்) எட்டி 8ல் ஒரு 1 பாகம், குறைந்ததாகவும் இருப்பின், இதற்கு "நிருத்த மண்டபம்" என்று பெயர். அதுவே ஸ்நாந மண்டபமுமாகும். 68½

ஆறு 6, பத்திகளுடையதாகவும், சதுரச்ரத்தைப் போன்றதாகவும், நடுவில் எட்டு 8த் தூண்களுடன் கூடிய கூடத்துடன் கூடியதாகவும், இரண்டு 2, பத்தி விஸ்தார முடையதாகவும், ஒரு 1, பத்தியினுலே (செல்லுவதற்கான) வழியுடன் கூடிய முகமுடையதாகவும், அறுபத்தாறு 66, கால்களுடன் கூடியதாகவும், மத்தியில் காலில்லாததாகவும், இருபத்தினன்கு 24 நாளிகளை அங்கங்களாக உடையதாகவும், ஸகலவிதமான அலங்காரங்களுடன் கூடியதாகவும் இருக்கின்ற மண்டபமானது, "சிவம்" என்று பெயருடையதாகும். இது, ஸகலவிதமான வீடுகளுக்கும் தகுந்ததும், பழமையானதுமாகும். அல்லது தொன்று தொட்டு வந்ததுமாகும். 71

𑌨𑌵𑌭𑌾𑌗𑍇𑌨 𑌤𑌨𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌕𑍂𑌟𑌂 𑌵𑌾 𑌮𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑌾𑌂𑌗𑌣𑌮𑍍 ||௭௨||

𑌦𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌨𑍍𑌨𑌾𑌸𑍍𑌯𑌂𑌗𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑍇 𑌚 𑌵𑌾𑌰𑌣𑌮𑍍 |
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌾𑌗𑍈𑌕𑌾𑌂𑌶𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑌮𑌂 𑌮𑍁𑌖𑌭𑌦𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍 || ௭௩ ||

𑌮𑌧𑍍𑌯𑌰𑌂𑌗𑌸𑌮𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑌿𑌷𑍍𑌟𑌦𑌿𑌕𑍍𑌷𑍁 𑌚 𑌭𑌿𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑌮𑍍 |
𑌆𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌮𑌣𑍍𑌡𑌪𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌨𑍈𑌤𑌿𑌲𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌨𑍃𑌪𑌸𑍍𑌯 𑌚 ||

𑌅𑌭𑌿𑌷𑍇𑌕𑌾𑌦𑌿𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍 |
𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑌶𑍍𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌪𑌾𑌦𑌾𑌶𑍀𑌤𑌿𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 ||௭௫||

𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑌾𑌗𑍈𑌕𑌭𑌾𑌗𑍋𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌕𑍂𑌟𑌂 𑌤𑍁 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌭𑌾𑌗𑍇𑌨 𑌤𑍁 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍 |

ஏழு 7 அம்சங்களுடன் (பத்திகளுடன்) கூடியதாக சதுரச்ரத்தைப்போன்ற வடிவத்துடன் கூடியதும், அறுபது 60 தூண்களுடையதும், அதன் நடுவில் ஒன்பது 9 பாகத்தினுலே கூடம் அல்லது மண்டிதாங்கணத்துடன் கூடியதும், முப்பத்திரண்டு 32 நாஸிகளை அங்கமாக உடையதும், நான்கு 4 பக்கங்களிலும் மறைவு அல்லது தடுப்புடன் கூடியதும், மூன்றில் 3ல் ஒரு 1 பங்கு நிர்கமத்துடன் கூடியதும் முகபத்திரத்துடன் கூடியதும் (முகம்—முன்பக்கம், பத்திரகம், புஷ்பம் இலை கொடி முதலியவைகளினுலான அலங்காரம்) மத்தியரங்கத்துடன் கூடியதும், (ரங்கம்—மேடை) விருப்பமான திக்கில் சுவர் உடையதுமாக இருந்தால், அதற்கு, “ஆஸ்தாந மண்டபம்” என்று பெயர். அது நைதிலர்களுக்கும், அரசர்களுக்கும் கூறப்பட்டதாகும்.

அபிஷேகம் முதலிய காரியங்களுக்கேற்ற மண்டபத்திற்கு, வேதம் என்று பெயர், என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

எட்டு 8, பத்திகளுடன் கூடியதாக, சதுரச்ரமாக இருப்பதும், எண்பது பாதங்களுடன் கூடியதும், நான்கி 4ல் ஒரு 1 பாகம், ஊர்த்துவ கூடத்துடன் கூடியதும், இரண்டு 2

அலங்க்ருதமிதி ப்ரோக்தம் மண்டபம் ஸர்வகாமதம் ||

ஸர்வாலங்காரஸம்யுக்தம் அலங்க்ருதமிதி ஸ்ம்ருதம் |
தடேவ ஜாலபாதம் சேத் ப்ரஹ்மஸ்தலமிதீஷ்யதே || ௭௭ ||

பரிதோ வாரமேகாம்ஸம் த்வ்யம்ஸேநாவ்ருதமண்டபம் |
பூர்வவந் முகபத்ரம் ஸ்யாத் இஷ்டதிக்பத்ரகம் ||

ப்ரஹ்மஸ்தானே விதாதவ்யம் க்ராமாதீநாம் ஸநாதநம் |
நவபக்தியுதம் ஸம்யக் ஸதஸ்தம்பஸமந்விதம் ||

த்ர்யம்ஸைகவிஸ்த்ருதம் பத்ரம் சதுர்த்வாரஸமந்விதம் |
ஸாலாபத்ரம் ப்ரதேசே து ஸாலாகர்ணம் ஸமுதீரிதம் ||

பாகங்களினுலே பத்திரகத்துடன் கூடியதும், நான்கு 4 திக்குகளிலும் நான்கு 4, துவாரங்களுடன் கூடியதும், பக்கத்தில் படிக்கட்டுடன் கூடியதும், ஸகலவிதமான அலங்காரங்களுடன் கூடியதுமான மண்டபமானது, “அலங்கிருதம்” என்று கூறப்படும். 76½

அதுவே ஜாலபாதமாக இருந்தால், அது பிரம்ஹ ஸ்தலம், என்று கருதப்படுகிறது. 77

சுற்றிலும் ஒரு 1 அம்சம், வாரம், (தாழ்வாரம்) இரண்டு 2, அம்சம் ஆவிருதமண்டபம், முன்பு கூறப்பட்டிருப்பதைப் போல் முக பத்திரம், விருப்பமான திக்கில் பத்திரம், இவைகளை கிராமங்களில் பிரம்ஹ ஸ்தானத்தில் கல்பிக்க வேண்டும். இது தொன்றுதொட்டு வருவதாகும். 78½

நூறு தூண்களுடையதாகவும், ஒன்பது பக்தி (பாகம்) களுடையதாகவும், (அதன் நீளத்தில்) மூன்றில் ஒரு 1 பங்கு விஸ்தாரமுடையதாகவும், நான்கு துவாரங் (வழி) களுடையதாகவும் இருக்கின்ற சாலைக்கு “பத்திரம்” என்று பெயர்,

தஸ்யாக்ரே ஸோபானம் கர்ணே ஹலவத்பித்திகம் ।
நவப்ரஹ்மார்ச்சனார்ஹம் தத் க்ராமகேஹாதிமத்யமம் ॥௮௧॥

ஸர்வாலங்காரஸம்யுக்தம் ஹ்ருத்யம் தத்தர்பஸம்ஜ்ஞகம் ।
ஸ்தம்பா த்வாதஶ பக்த்யம்ஶம் சதுரஶ்ரம் ஸமாம்ஶகம் ॥௮௨॥

நவகூடஸமாயுக்தமேகைகாம்ஶாந்தராயுகம் ।
ஸ்யாத்தத் கௌஶிகமித்யுக்தம் சதுரஶ்ரம் து ஜாதிகம் ॥

த்ரிகோணகே ஸ்ம்ருதம் ஶ்ரீவம் ஸ்ம்ருதம் கௌஶிகம் ।

அதன் முன் பக்கத்தில், ஸோபானம் (படிக்கட்டு) இருக்கவேண்டும். கர்ணத்தில் (மூலையில்) கலப்பையைப் போன்ற சுவர் இருக்கவேண்டும். 80

அதைப் புதிதான ரங்கங்களினாலே (கோலங்களினாலே) அலங்காரம் செய்யவேண்டும்.

இந்தக் கட்டிடத்தில் அல்ப நாஸிகள் நாற்பத்தெட்டு 48 (அல்லது 6ம், 8ம், 14) களாம்.

இது நவ 9 பிரம்ஹா (பிரஜாபதி) களினாலேயும் பூஜிக்கத் தக்கதாகும். இது, கிராம மத்தியிலும், கிருஹ மத்தியிலும் இருக்கத் தக்கதாகும். 81

இது சகலவிதமான அலங்காரங்களுடன் கூடியதாக இருந்தால், மனதைக் கவரக்கூடிய இதற்கு "தர்பம்" என்று பெயர்.

நூத்திப் பன்னிரண்டு கால்களுடையதாகவும், பத்தி 10ல் ஒரு 1 பாகம் சதுரச்ரமாகவும், ஒவ்வொரு அம்சம் இடைவெளியுள்ளதான ஒன்பது 9 கூடங்களுடன் கூடியதாகவும் இருந்தால், இதற்கு "கௌசிகம்" என்று பெயர்.

இது சதுரச்ரமாக இருந்தால், இதற்கு, "ஜாதிகம்" என்று பெயர். 82

த்ரிவக்த்ரம் ஜயகோஶம் ஸ்யாத் பூர்ணகோஶம்
சதுர்வக்த்ரகே ॥ அச ॥

அதிஷ்டானாங்க்ரியுக் கர்ணே லாங்கலாகாரபித்திகம் ।
ஸர்வாலங்காரஸம்யுக்தம் அஷ்டசத்வாரிம்ஶந்நாஸிகம் ॥அரு॥

ஏகாதஶ விபாகேந ஸமம் து சதுரஶ்ரகம் ।
பரிதோ மண்டபம் தஸ்ய பாஹ்யே பாகேந காரயேத் ॥

சதுஷ்கர்ணே விபாகேந சதுஷ்கூடஸமன்விதம் ।
சதுர்திக்ஷு த்வித்ரிபக்ஷா து விஸ்த்ருதாயதகோஷ்டகம் ॥

ஒரு முகத்தில் பத்திரமாக இருந்தால், இதற்கு, "நந்தம்" என்று பெயர்.

இரண்டு 2 முகங்கள் பத்திரலக்ஷணத்துடனிருந்தால், அதற்கு, "பத்திரகௌசிகம்" என்று பெயர்.

மூன்று 3 முகத்துடனிருந்தால், அதற்கு, "ஜயகோசம்" என்று பெயர்.

நான்கு 4 முகங்களுடனிருந்தால், அதற்கு, "பூர்ண கோசம்" என்று பெயராம். 84

அதிஷ்டானத்தில் கால்களுடையதும், கர்ணத்தில், லாங்கலாகாரமான பித்தியையுடையதும், சகல அலங்காரங்களுடன் கூடியதும், நாற்பத்தெட்டு 48, அல்ப நாஸிகைகளுடையதும், பதினோரு 11, விபாகங்களுடன் சமசதுரச்ர வடிவத்துடன் கூடியதுமாக இருக்கவேண்டும். அதனுடைய வெளிக்கையில், சுற்றிலும், ஒரு 1, பாகத்தினாலே மண்டபத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். 86

அது நான்கு 4, கர்ணங்களிலும் நான்கு 4, கூடங்களுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். நான்கு 4 திக்குகளிலும், இரண்டு 2, மூன்று 3, பத்திகளுடன் விரிந்து நீண்ட கோஷ்டங்களுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும்.

त्रिभक्तिश्चतुरश्रं तु मध्यरङ्गोर्ध्वकूटकम् ।
कूटशालान्तरे तस्य ग्रकरीकृतमार्गकम् ॥௮௮॥

जात्यादिमुखपत्राङ्गं सर्वावयवशोभितम् ।
सभ्योर्ध्वभागे साङ्गिष्टं प्रस्तरं नवबोधकम् ॥

विवृतं संवृतं वापि गूढार्थागूढार्थयोजने ।
कुलधारणमित्युक्तं समं तु चतुरश्रकम् ॥௯௦॥

द्वादशांशसमायुक्तं समं तु चतुरश्रकम् ।
अष्टदिक्षु च मध्ये तु द्विभक्त्योर्ध्वकूटकम् ॥

तद्बाह्ये तु समन्तात्तु अलिन्दांशः प्रकल्प्यते ।

மத்தியரங்கத்தின் ஊர்துவ கூடமானது மூன்று 3 பத்திகளுடன் கூடிய சதுரச்ரமாக இருக்கவேண்டும். அதன் கூடசாலையின் இடையில், கிரகரீகிருதமான மார்க்கம் இருக்கவேண்டும். ஜாதியாதி முகபத்திரத்தை அங்கமாக உடையதாகவும், சகல அங்கங்களுடன் சோபையுள்ளதாகவும் இருக்கவேண்டும்.

ஸபையின் அங்கியான ஊர்துவ பாகத்தில், புதுமையைக் காட்டக்கூடிய, சிறந்த அங்கத்துடன் கூடிய பிரஸ்தரமிருக்கவேண்டும்.

அது, வெளிப்படையாகவோ, மறைமுகமாகவோ, மறைபொருளுடையதாகவும், மறைபொருளில்லாததாகவும் கல்பிக்கப்படவேண்டும். இதற்கு "குலதாரணம்" என்று பெயர் கூறப்படுகிறது. இது, ஸமசதுரச்ரமானதாகும். 90

பன்னிரண்டு 12 பாகங்களுடன் கூடியதாகவும் சதுரச்ரமாகவுமிருக்கவேண்டும். எட்டு 8 திக்குகளிலும், மத்தியிலும், இரண்டு பத்திகளுடன் ஊர்துவ கூடமிருக்கவேண்டும். அதற்குவெளியில், சுற்றிலும் அளிந்தம்

அங்கணம் வா ஸபாஸ்தானம் கர்ணே லாங்கலபித்திகம் ||௯௨||

சதுர்திக்ஷு சதுர்பாகே த்விபாகம் நிர்கமம் ஸோபானம் சதுர்திக்ஷ்வபி ।
பார்ச்வே ஸோபானஸம்யுக்தம் அஷ்டபஞ்ஜரஸம்யுக்தம் ||

ஷஷ்ட்யுத்தரஶதஸ்தம்பம் ப்ரதமாங்கே விதீயதே ।
யுக்த்யா நாஸ்யங்கஸம்யுக்தம் ஸாங்காக்யம் நாம மண்டபம் ||

த்ரயோதஶாம்ஶஸம்யுக்தம் சதுரஶ்ராக்ருதி ।
பரிதோ மண்டபம் த்வ்யம்ஶம் பாகேன க்ரஹீபதம் ||

(தாழ்வாரம்) இருக்கவேண்டும். அங்கணமாகவோ, ஸபாஸ்தானமாகவோ இருப்பதாகும். அதன் கர்ணத்தில் லாங்கலபித்தி இருக்கவேண்டும்.

நான்கு 4 திக்குகளிலும், நான்கில் 4ல் இரண்டு பங்கு (ஸரிபாதியளவு) நிர்கமமிருக்கவேண்டும். (நிர்கமம்—நீண்டிருப்பது) அதன் பக்கத்தில் படிக்கட்டுகளிருக்க வேண்டும். எட்டு 8 பஞ்ஜரங்கள் (கூடுகள்) உடையதாக இருக்கவேண்டும்.

முதலாவது அங்கத்தில், நூற்றறுபது 160 தூண்களிருக்கவேண்டுமென்று விதிக்கப்படுகிறது. இதில், நாஸியங்கமானது யுக்தியுடன் கல்ப்பிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும்.

இப்படிப்பட்ட மண்டபத்திற்கு, "ஸாங்காங்கம்" என்று பெயர்.

94

பதிமூன்று 13, அம்சங்களுடன் கூடியதாகவும், சதுரச்ரத்திற்கு சமமான வடிவமுடையதாகவும் இருக்க வேண்டும். இதைச் சுற்றிலும், இரண்டு 2, அம்சம் மண்டபமிருக்கவேண்டும். ஒரு 1 பாகம்; கிரகீபதம் (பதம்-வழி) இருக்கவேண்டும்.

𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌰𑌙𑍍𑌗𑌮𑌧𑍍𑌯𑍋𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌕𑍂𑌟𑌂 𑌸𑌸𑍍𑌤𑍂𑌪𑌿𑌨𑍀𑌵𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍 ।
𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑌕𑍍𑌷𑍍𑌣𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌭𑌾𑌗𑍇𑌨 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌕𑍂𑌟𑌕𑌮𑍍 ॥

𑌦𑌿𑌕𑍍𑌷𑍁 𑌚 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌂𑌶𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌾𑌯𑌾𑌮𑌂 𑌕𑍋𑌷𑍍𑌠𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌯𑌮𑍍 ।
𑌨𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌪𑌤𑍍𑌰𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌙𑍍𑌗𑌮𑌿𑌷𑍍𑌟𑌦𑌿𑌗𑍍𑌭𑌿𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ ௧௭ ॥

𑌚𑌤𑍁𑌰𑌶𑍀𑌤𑍍𑌯𑌧𑌿𑌕𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑌶𑌤𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍌𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌮𑌹𑍀𑌭𑍃𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥ ௧௮ ॥

𑌮𑌨𑍁𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿(𑌭𑌿𑌤𑍍𑌤𑌿)𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌸𑌮𑌂 𑌤𑍁 𑌚𑌤𑍁𑌰𑌶𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍 ।
𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌕𑍂𑌟𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍇𑌕𑌾𑌂𑌶𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥

இதன் மத்தியரங்கத்தின் ஊர்துவ கூடமானது, மூன்று 3, பாகமிருக்கவேண்டும். அது, ஸ்தூபியுடன் கூடியதாகவும், நீப்பிரத்துடன் கூடியதாகவும் இருக்கவேண்டும். (நீப்பிரம்—குறிப்பிட்ட இடத்திற்கு அதிகமாக நீண்டிருப்பது.

அது நான்கு கர்ணங்களிலும் (கர்ணம்—மூலை) மத்தியாங்கிரி கூடத்திலிருந்து, இரண்டு பாகம் விலகி இருக்கவேண்டும்.

எல்லா திக்குகளிலும் இரண்டு 2, மூன்று 3, அம்சங்கள் விஸ்தாரமாகவும் நீண்டுமிருக்கின்ற நான்கு 4, கோஷ்டங்களுடையதாக இருக்கவேண்டும். நந்தாதிகளான முகபத்திரத்தை (முகப்பின் அலங்காரத்தை) அங்கமாயுடையதாகவும், விருப்பமான திக்கில் சுவருடையதாகவும், நூற்றெண்பத்திநான்கு 184, தூண்களுடன் கூடியதாகவும், சகலவிதமான அலங்காரங்களுடன் கூடியதாகவுமிருக்கவேண்டும். இதற்கு (இந்தச் சாவடிக்கு) "ஸௌக்யம்" என்று பெயர். இது தேவதைகள், பிராமணர்கள், அரசர்கள், இவர்களுக்குக் கூறப்பட்டதாகும். 98

பதினான்கு பித்தி (பத்தி) களுடையதாகவும், ஸம சதுரச்ரமாகவுமிருக்கவேண்டும். அதன் கர்பகூடமானது,

ஸகாம் ரமஞ்ஜரீயம் ஸ்யாத்³வி ப⁴த்³ரயாந்விதம் ।
அந்தர்ஹிதைகதி³க்கேத்யலிந்த³ம் மண்டபம் வா த்³வ்யம்ஶகோடகம் ॥

விஸ்தாரவிஸ்தராயாமம் கோஷ்ட²ம் வாங்கணகம் தி³ஶி ।
தேஷாம் பா³ஹ்யே து ஸாமந்த வலிந்தா³ம்ஶம் விஷ்யதே ॥

இஷ்டதி³க்³பி⁴த்திஸம்யுக்தமிஷ்டதி³க்³ப⁴த்³ரஸம்யுதம் ।
ஸாஷ்டத்³விஶதபாத³ம் ஸ்யாதா³த்³யம்மே து விதீ⁴யதே ॥௮௨॥

தே³வத்³விஜந்ருபாதீ³னாம் மண்டபம் தத்ஸபா⁴ஸம் ।

இரண்டு 2 பத்திகளுடன் கூடியதாகும். ஒரு 1 திக்கில் மூடப்பட்டதான அளிந்திரம் (தாழ்வாரம்) இருக்க வேண்டும். அதன் அந்தராளமானது (அகலமானது) ஒரு 1 அம்சம் (ஒரு பத்தியின் விஸ்தாரம்) இருக்கவேண்டும் அதன் தலமானது அப்பிரச்சன்னமாக (மறைக்கப்படாமல்) இருக்கவேண்டும்.

அதன் நான்கு 4 கர்ணங்களிலும் (மூலைகளிலும்) இவ்விதமே, அங்கணமோ, ஊர்துவ கூடமோ (உயர்வான கூடமோ) இருக்கவேண்டும்.

திக்குகளில், எட்டு 8 (பத்தி) அகண்டு நீண்டிருக்கின்ற கோஷ்டமோ, அங்கணமோ இருக்கவேண்டும்.

அவைகளுக்கு வெளியில், சுற்றிலும், ஒரு 1 பாக அளவில், அளிந்திரம் (தாழ்வாரம்) இருக்கவேண்டுமென்று விரும்பப்படுகிறது.

விருப்பமான திக்கில் சுவற்றுடன் கூடியதாகவும், விருப்பமான திக்கில் பத்திர லக்ஷணத்துடன் கூடியதாகவும் இருக்கவேண்டும்.

இதன் முதலாவது அங்கமானது, இருநூத்தெட்டு 208 தூண்களாகும், என்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

पञ्चदशभक्तिविस्तारं समं तु चतुरश्रकम् ॥ ௱௨ ॥

त्रिभागं मध्यरङ्गोर्ध्वकूटं वाङ्गणमेव वा ।
परितोंऽशेनैकेन हारमेकेनान्तरांशकम् ॥ ௱௩ ॥

शेषं पूर्ववदुद्दिष्टं कोष्ठकं भागतोऽधिकम् ।
आद्यङ्गे द्विशतं पादा द्वात्रिंशच्च प्रवीयते ॥

सर्वालङ्कारसंयुक्तं मालियाख्यं तु मण्डपम् ।
मालियाख्यन्तं समाश्रं तु भागैः षोडशभिर्युतम् ॥

மனோஹரமான இந்தக் கட்டிடத்திற்கு, "கர்பம்" என்று பெயர். இது, தேவர்களுக்கும், அந்தணர்களுக்கும், அரசர்களுக்கும் கூறப்பட்டதாகும். 102½

பதினைந்து 15 பத்தி விஸ்தாரமும், சமசதுரச்ரமாகவும் இருக்கவேண்டும். அதில் மூன்று 3 பாக அளவுடையதாக மத்தியரங்கத்தின் ஊர்துவ கூடமோ, அங்கணமோ இருக்க வேண்டும். அதைச் சுற்றிலும் ஒரு 1 அம்ச அளவில் தாழ்வாரமிருக்கவேண்டும். அது, ஒரு 1 அம்ச அளவுள்ள இடைவெளியுள்ளதாக இருக்கவேண்டும்.

மீதமுள்ளவைகள், முன்பு கூறப்பட்டிருப்பதைப் போலவேயாகும். இதன் கோஷ்டமானது. ஒரு 1 பாகம் அதிகமாகும்.

இதன் ஆதியங்கத்தில் இருனூற்றி முப்பத்திரண்டு 232 தூண்கள் விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இது, ஸகல விதமான அலங்காரங்களுடன் கூடியதாக இருக்க வேண்டும். இது, "மாலியம்" என்ற பெயருடைய மண்டபமாகும். 105½

ஸமசதுரச்ரமாகவும், பதினாறு 16 பாகங்களுடன் கூடிய தாகவும் இருக்கவேண்டும்.

மத்யே த்வ்யம்சேந கூடம் து ஸ்யாதூர்த்வம் பரிதஸ்ததா
ஏகாம்சேந து ஹாரம் ஸ்யாத் கர்ணே லாங்கலபித்திகம் ||

பார்ச்வே ஸோபாந ஸம்யுக்தம் சித்ரப்ரஸ்தர ஸம்யுதம் ।
தத்பஹிர்த்வ்யம்சபாதேந ஜலமார்கம் ஸமந்ததம் ||௩அ||

தத்பாஹ்யே து சதுர்பக்த்யா பரிதோ மண்டபம் பவேத் ।
த்விபக்த்யா சதுரச்ராகாரம் வ்ருதமாங்கம் ||௯||

மத்யே ஷோடசாங்கணம் தத்ராயே பரிதஃ ப்ரகல்பயேத் ।
கர்ணே லாங்கல குட்யம் ஸ்யாதூர்த்வே ஹாராதி மண்டிதம் ||

(இதன் மத்தியில்) இரண்டு 2 பத்தியளவில் ஊர்துவ கூடம் (உயரமான கூடம்) இருக்கவேண்டும். இதைச் சுற்றிலும் ஒரு 1 பாகம் தாழ்வாரமிருக்கவேண்டும். இதன் முகத்தில் (முன் பக்கத்தில்) பத்திரம் (பத்திராலங்காரம்) இருக்கவேண்டும். கர்ணங்களில் லாங்கல பித்தி இருக்க வேண்டும். பக்கத்தில் படிக்கட்டுடன் கூடியதாக இருக்க வேண்டும். சித்திர பிரஸ்தரத்துடன் கூடியதாக இருக்க வேண்டும்.

அதற்கு வெளியில், சுற்றிலும், இரண்டு அம்சம் ஜலபாதமிருக்கவேண்டும்.

அதற்கு வெளியில், சுற்றிலும், நான்கு 4 பத்தி, மண்டபமிருக்கவேண்டும். இரண்டு 2 பத்தி சதுரச்ர வடிவத்தைப் போலிருக்கவேண்டும். ஒரு 1 அம்சம், மறைவுடையதாக இருக்கவேண்டும்.

அதன் மத்தியில், சுற்றிலும் பதினாறு 16 அங்கணங்கள் இருக்கவேண்டும் என்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அதன் கர்ணத்தில் லாங்கல குட்டியமிருக்கவேண்டும். மேலே ஹாரத்தினாலே அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும்.

அஷ்டபக்தி(பக்தி)விஸ்தாரநிர்கமம் திக்ஷு பத்ரகம் ।
பார்ஶ்வே ஸோபானஸம்யுக்தம் ஸர்வாலங்காரஸம்யுதம் ॥

ஏவம் விதமண்டபாணாம் சதுரஶ்ரம் ஷோடஶாக்யயா ।
ஊர்த்வம் ப்ராஜ்ஞ: பார்ஶ்வயோரேகவ்ருத்த்யா த்வாத்ரிம்ஶாம்ஶகம் ॥

விஸ்தாரம் சதுரஶ்ராணாம் மண்டபம் காரயேத் புத: ।
ஸ்வ்ருதம் ஸம்வ்ருதம் வாபி குட்யஸ்தம்பம் ப்ரயோஜயேத் ॥

யதாயுக்தியதாஶோபம் ததா காரயேத் விசக்ஷண: ।

எட்டு 8 பத்தி விஸ்தாரமான நிர்கமம் (வெளியில் நீண்டிருக்கும் பாகம்) உடையதாக இருக்கவேண்டும். (நான்கு 4) திக்குகளிலும் பத்திரகமுடையதாக இருக்க வேண்டும். பக்கத்தில் படிக்கட்டுகளுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். ஸகலவிதமான அலங்காரங்களுடனும் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். இதற்கு "மாலியாத்புதம்" என்று பெயர். இது தேவதைகள், பிராம்ஹணர்கள், அரசர்கள் இவர்களுக்கு உகந்ததாகும்.

இவ்விதமாக சதுரச்ர மண்டபமானது, பதினாறு 16 விதம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. 111½

இதற்குமேலே புத்திமானாக இருப்பவன், இரண்டு பக்கங்களிலும், ஒரு 1, அம்சம் வீதம், முப்பத்திரண்டு 32 அம்சம் வரையில், விஸ்தாரமான சதுரச்ர மண்டபத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும்.

குட்டியஸ்தம்பமானது (சுவற்றிலுள்ள தூணானது) வெளியில் தெரியும்படியோ, தெரியாமலிருக்கும்படியோ உபயோகிக்கப்படுவதாகும். 113

சமர்த்தனாக இருப்பவன் அவைகளை, யுக்தியாகவும் சோபையுடனும் இருக்கும்படி கல்பிக்க வேண்டும்.

ஸார்த்தேஷ்வாயதாஷ்டாம்ஶம் த்ருவம் வ்ருத்திரிஷ்யதே || ௧௧௪ ||

த்ரிபக்திவிஸ்தாரம் தஸ்மாத் த்விபக்த்யாதிகாயதம் |
அக்ரதோ வாரமேகாம்ஶம் சதுர்விம்ஶதிஸ்தம்பகம் ||

விம்ஶந்நாஸ்யம் ஸமாயுக்தம் தநாக்யம் தத் தநாவஹம் |
விஸ்தாரம் சதுரம்ஶேந ஸ்யாத் தஸ்மாத் த்வ்யம்ஶாதிகாயதம் ||

ஏகாம்ஶம் பரிதோ பக்த்யா ஶேஷம் மண்டபமங்கணம் |
த்விபக்திவிஸ்தாரம் சைகபக்த்யா தந்முகபத்ரகம் ||௧௧௫||

இவைகளுக்கு, மண்டபமானது, நீண்ட சதுரச்ரத்தை போலிருக்க வேண்டுமென்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 114

மூன்று 3 பத்தி விஸ்தாரமுடையதாகவும் அதைக் காட்டிலும் இரண்டு 2 பத்தி அதிகமாக நீண்டதாகவுமிருக்க வேண்டும்.

முன் பக்கத்தில், வாரமானது (தாழ்வாரமானது) ஒரு 1 அம்ச அளவுடையதாகவும், இருபத்தி நான்கு 24 தூண் களுடையதாகவுமிருக்க வேண்டும். 115

இது, இருபது 20 நாஸியங்களுடையதாக இருக்க வேண்டும், இதற்கு "தனம்" என்று பெயர். இது, செல்வத்தைக் கொடுக்கும்.

நான்கு 4 அம்சம் விஸ்தாரமுடையதாகவும் அதைக் காட்டிலும் இரண்டு 2 அம்சம் அதிகமாக நீளமுடையதுமாக இருக்க வேண்டும்.

அதைச்சுற்றிலும் ஒரு அம்சம் மண்டபமும் மீதம் அங்கணமாகவுமிருக்கவேண்டும். அதன் முகபத்திரமானது இரண்டு 2 பத்தி விஸ்தாரமுடையதாகவும் ஒரு 1 பத்தி நீளமுடையதாகவுமிருக்கவேண்டும்.

அதாஷ்டாம்ஶஸம்யுக்தாஸ்தம்பமேஷு பஹிர்பஹி: |
ஸர்வாலங்காரஸம்யுக்தம் ஸாபூஷணமிதி ஸ்ம்ருதம் ||

பஞ்சபக்த்யா விஶாலம் து தஸ்மாத் த்வ்யம்ஶாயிகாயதம் |
ஏகாம்ஶம் பரிதோம்ஶேந ஶேஷம் கூடம் து வாங்கணம் ||

த்ரிபக்திவிஸ்த்ருதம் ஏகபக்த்யா தத்ர வக்த்ரகம் |
சத்வாரிம்ஶத்ஸ்தம்பஸம்யுக்தம் ததாத்யங்கம் || கஉ0 ||

ஸர்வாலங்காரஸம்யுக்தம் மங்கல்யம் ஸர்வதேஶிகம் |
ஷட்பக்திவிஸ்த்ருதம் தஸ்மாத் த்விபக்த்யாயிகாயதம் ||கஉக||

அதன் ஆதியங்கங்களில், வெளியே, வெளியே முப்பத்திரண்டு 32 தூண்களிருக்கவேண்டும்.

அது, சகலவிதமான அலங்காரங்களுடன் கூடியதாக இருக்க வேண்டும். இதற்கு "ஸாபூஷணம்" என்று பெயர். 118

ஐந்து 5 பத்தி விசாலமுடையதாகவும், அதைக் காட்டிலும் இரண்டு 2 அம்சம் நீளமுடையதாகவுமிருக்க வேண்டும். சுற்றிலும் ஒரு 1 அம்சம் மண்டபம் இருக்க வேண்டும். மீதம் கூடமாகவோ, அங்கணமாகவோ இருக்க வேண்டும்.

அதன் முகபத்திரமானது ஒரு 1 பத்தி இருக்கவேண்டும் அதன் விஸ்தாரமானது மூன்று 3 பத்தி இருக்க வேண்டும்.

அதன் ஆதியங்கமானது, நாற்பது 40 தூண்களுடன் கூடியதாகவும், நன்கு அலங்கரிக்கப் பட்டதாகவும், சகல விதமான அலங்காரங்களுடன் கூடியதாகவும் இருக்க வேண்டும். இதற்கு "மங்கலீயம்" என்று பெயர். இது எல்லாவிடங்களுக்கும் கூறப்பட்டதாகும். 120½

ஆறு 6 பத்தி விஸ்தாரமுடையதாகவும், அதைக்

𑌅𑌥 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌕𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌮𑌾𑌦𑍍𑌵𑍈 𑌸𑌭𑍋𑌦𑌯𑌮𑍍 ।
𑌪𑌰𑌿𑌤𑍋 𑌮𑌣𑍍𑌡𑌪𑌂 𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌂𑌶𑌮𑌿𑌷𑍍𑌟𑌦𑌿𑌗𑍍𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌭𑌦𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍 ॥௧௨௨॥

𑌷𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌂𑌘𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌂𑌗𑌕𑌂 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌯𑌂𑌗𑌂 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌰𑌗𑌾𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌨𑍍𑌮𑌨𑍋𑌹𑌰𑌮𑍍 ॥

𑌸𑌪𑍍𑌤𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑌂 𑌤𑍁 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌂𑌶𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌯𑌤𑌮𑍍 ।
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑍃𑌤𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌦𑍈𑌰𑍍𑌘𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌭𑌾𑌙𑍍𑌗𑌣𑌮𑍍 ॥

𑌪𑌰𑌿𑌤𑍋 𑌮𑌣𑍍𑌡𑌪𑌂 𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌂𑌶𑌮𑌿𑌷𑍍𑌟𑌦𑌿𑌗𑍍𑌭𑌿𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑌮𑍍 ।

காட்டிலும் இரண்டு 2 பத்தி அதிக நீள முடையதாகவு மிருக்க வேண்டும்.

அதன் மத்தியில், ஸபோதயமானது, அதன் நீளம் அகலத்தின் நான்கு 4 பத்திகளுடனிருக்க வேண்டும்.

சுற்றிலும், இரண்டு 2 அம்சம் மண்டபமிருக்கவேண்டும். விருப்பமான திக்கில் முகபத்திரமிருப்பதாகும்.

அதன் ஆதியங்கமானது, அறுபது 60 தூண்களுடையதாகும், யுக்தியுடன் கல்பிக்கப்பட்ட நாசியை அங்கமாக உடையதாகும். சகல விதமான அலங்காரங்களுடன் கூடியதாகும். மனதைக்கவரும் அந்த மண்டபத்திற்கு, "ஸ்ருக்" என்று பெயர். 123

ஏழு 7 பத்தி விசால முடையதாகவும், அதைக்காட்டிலும் இரண்டு 2 அம்சம் அதிக நீளமுடையதாகவுமிருக்க வேண்டும்.

ஸபாங்கணமானது, மூன்று 3 பத்தி விஸ்தாரமும், ஐந்து 5, பத்தி நீளமுடையதாக இருக்க வேண்டும்.

சுற்றிலும் இரண்டு 2 அம்சம் மண்டபமிருக்க வேண்டும். விருப்பமான திக்கில் சுவர் இருப்பதாகும்.

த்ரிபக்திவிஸ்தாரம் ஸாம்ஶநிர்கமம் முகபத்ரகம் ||கஉரு||

யுக்த்யா நாஸ்யங்கஸம்யுக்தம் த்விஸப்தத்யங்க்ரிஸம்யுதம் ।
ஸர்வாலங்காரஸம்யுக்தம் த்ரோணாக்யம் மண்டபம் பவேத் ||

அஷ்டபக்த்யா விஶாலம் து தத்வ்யம்ஶாதிகாயதம் ।
மத்யே தஜ்ஜலஸ்தலம் த்விபாகவிஸ்தாராயாமம் சதுஷ் ‡ஜலஸ்தலம் ||கஉஎ||

பரிதோऽலிந்தமேகாம்ஶம் பாஹ்யே த்வ்யம்ஶேந மண்டபம் ।
த்யக்தமத்யாங்க்ரிஸம்யுக்தமிஷ்டதிக்ஷு ஹி பித்திகம் || கஉஅ ||

ஸாஷ்டஷஷ்ட்யங்க்ரிஸம்யுக்தம் பஞ்சவக்த்ரஸமந்விதம் ।

முகபத்திரமானது மூன்று 3 பத்தி விஸ்தாரமும ஒரு 1 அம்சம் நிர்கமமுமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும்.

யுக்தியுடன் கல்பிக்கப்பட்ட நாஸியங்கத்துடன் கூடியதாகவும், எழுபத்திரண்டு 72 தூண்களுடன் கூடியதாகவும் சகலவிதமான அலங்காரங்களுடன் கூடியதாகவுமிருக்க வேண்டும். இப்படிப்பட்ட மண்டபத்திற்கு, "துரோணம்" என்று பெயர். 126

எட்டு 8 பத்தி விசாலமும், அதை காட்டிலும் இரண்டு 2 அம்சம் கூடுதலாக நீளமுமிருக்க வேண்டும். அதன் மத்தியில், ஜலஸ்தலமானது (மேடையானது) இரண்டு 2 பாகம் விஸ்தாரமும் நான்கு 4 பாகம் நீளமுமுடையதாக இருக்க வேண்டும்.

அதைச்சுற்றிலும் ஒரு 1 அம்சம் அளிந்தம் (தாழ்வாரம்) இருக்க வேண்டும். வெளியில் இரண்டு 2 அம்சம் மண்டபமிருக்க வேண்டும். நடுவில் தூண்களிருக்கக்கூடாது, விருப்பமான திக்கில் சுவர் இருக்க வேண்டும்.

---

‡ஜலஸ்தலம் இதி மூலே ‘ஸபாமண்டபம்’ இதி பாடேऽபி ஸாத்யதி ஸாதி ।

𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌵𑌾𑌰𑍈𑌕𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌤𑍍𑌵𑍇𑌵𑌂 𑌸𑍋𑌪𑌾𑌨𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌨𑌾𑌨𑌾𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌲𑍍𑌲𑌭𑌮𑍍 ।
𑌨𑌵𑌹𑌸𑍍𑌤𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑌂 𑌤𑍁 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍 𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌂𑌶𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌯𑌤𑌮𑍍 ॥௧௨௯॥

𑌏𑌕𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌂𑌶𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌾𑌯𑌾𑌮𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌜𑌲𑌸𑍍𑌥𑌲𑌮𑍍 ।
𑌪𑌰𑌿𑌤𑍋𑌲𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌕𑌾𑌂𑌶𑌕𑌂 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑍇 𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌂𑌶𑍇𑌨 𑌮𑌣𑍍𑌡𑌪𑌮𑍍 ॥

𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑌹𑍀𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌾𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌭𑌾𑌗𑌤𑌃 ।

இந்த மண்டபமானது அறுபத்தெட்டு 68 தூண்களுடன் கூடியதாக இருக்க வேண்டும்.

இதன் முக பத்திரமானது முன்பு கூறப்பட்டிருப்பதைப் போன்றதேயாகும்.

இதன் முன்பக்கத்தில் ஒரு 1 அம்சம் வாரம் (தாழ் வாரம்) இருக்கவேண்டும். முகத்தில் (முன்பக்கத்தில்) படிக் கட்டுகளிருக்கவேண்டும். பலவிதமான அலங்காரங் களுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். இதற்கு "கர்வடம்" என்று பெயர். இது தேவாதிகளுக்கு உகந்த மண்டப மாகும். 129½

ஒன்பது 9 பத்தி விசாலமுடையதாகவும், அதைக் காட்டிலும் இரண்டு 2 அம்சம் அதிகமான நீளமுடையதாக வும் இருக்க வேண்டும்.

அதன் மத்தியில் ஜலஸ்தலமானது ஒரு 1 அம்சம் அகலமும், மூன்று 3 அம்சம் நீளமுமுடையதாக இருகக வேண்டும்.

அதைச்சுற்றிலும் ஒரு 1 அம்சம் அளிந்தம் இருக்க வேண்டும். அதற்கு வெளியில், இரண்டு 2 அம்சம் மண்டபமிருக்க வேண்டும். நடுவில் தூண்களில்லாமல் வெளியில், ஒரு 1 பாகம் வாரம் இருக்க வேண்டும்.

[illegible] ||௧௩௨||

[illegible] |
[illegible] ||௧௩௩||

[illegible] |
[illegible] ||௧௩௪||

[illegible] |
[illegible] ||

[illegible] |

இந்த மண்டபத்தில், தொண்ணூற்றாறு 96. கால்களிருக்கவேண்டும். துவாரம், சுவர், இவைகள் விருப்பப்படி இருப்பதாகும்.

அதன் முகபத்திரமானது, வார (தாழ்வார)த்துடன் கூடியதாகவோ வாரமில்லாததாகவோ முன்பு கூறப்பட்டிருப்பதை போலிருக்கவேண்டும். பற்பல விதமான அங்கங்களுடன் கூடியதான இந்த மண்டபத்திற்கு, "ஸ்ரீ நபம்" என்று பெயர் விரும்பப்படுகிறது. 133

பத்து 10 பங்கு விசாலமும், அதைக்காட்டிலும் இரண்டு 2 பங்கு நீளமுமுடையதாக இருக்க வேண்டும்.

மத்தியிலுள்ள சபையானது, இரண்டு 2 பங்கு அகலமும், நான்கு 4 பங்கு நீளமுமுடையதாக இருக்க வேண்டும்.

அதைச் சுற்றிலும் ஒரு 1 அம்சம் அளிந்தமும் ஒரு 1 அம்சம் ஜலபாதனமுமிருக்கவேண்டும்.

அதற்கு வெளியில், இரண்டு 2 பங்கு அளவில் சுற்றிலும் மண்டபமிருக்க வேண்டும்.

ஙயுவா மயூகூடிடம் ஆவஹுஙிந்ஷ்ரம் ஆவி வாவிவேஸவக் ||

ஐமுஸ்மும் விஙா ஸவ-ஷம் மணவம் வஙிகஙுயெக் |
விஷகூயா அதாஙஸ்ரம் தா ஷடூகூடம் வாஸ்ஹுயொமேஷதழ ||

விஅதாஸாமவிஹுாஙஸெவஷ்யம் கொஷ்ம் மாவெ
மாவெ |

கூணெஷ ஙாமுகாஸ்யம் வா வஙிதா கூஸ்யெவ வா ||

விவர்தம் ஸம்வர்தம் வாவி ஹுஸம் தஙெதேவ யொஜயெக் |
ஸவஸாவயவஸம்யூக்தம் மமஙாவஹ்யம் தா மணவழ ||கூசு||

தூண்கள், சுவர், முகம், பத்திரம் இவைகளை இஷ்டம் போல் கல்பித்துக் கொள்ளுவதாகும்.

அல்லது, மத்தியகூடம், அளிந்தம் இவைகளை முன்பு கூறப்பட்டிருப்பதைப் போலவே கல்பித்துக்கொள்ளுவதாகும்.

ஜலஸ்தலம் நீங்கலாக மற்றவிடங்களை மண்டபமாகக் கல்பிக்க வேண்டும்.

இரண்டு 2 பக்கங்களிலும், இரண்டு பத்தியில் சதுரச்ரமான ஆறு 6 கூடங்கள் இருப்பதாகும்.

முகந்தோறும், நான்கு 4 பாகம் விஸ்தாரமும் நீளமுமுள்ள கோஷ்டமிருக்க வேண்டும்.

கர்ணங்களில் லாங்கலகுட்டியமோ, அல்லது, சுற்றிலும் குட்டியமோ இருப்பதாகும்.

அதில் ஸ்தம்பத்தை தெரியும்படியோ, தெரியாமலிருக்கும்படியோ வைப்பதாகும்.

சகல அங்கங்களுடனும் கூடிய இந்த மண்டபமானது, "மங்களம்", என்று பெயருடையதாகும்,

அஷ்டாவேதாநி ஶாலாநி தேவவிப்ரமஹீப்ருதாம் ।
பூர்வோக்தாச்சதுரஶ்ராத்து ஸமைகைகயா விவர்தயேத் ॥

யாவத் த்விபாகமாயாமம் தாவத் தைர்க்யம் ப்ரயோஜயேத் ।
ஸ்தம்பகுட்டிமகம் ஸர்வமலங்காரம் ச தத்த்வத: ॥ ௧௪௧ ॥

யதாருசி யதாஶோபம் ததா கல்பேத் விசக்ஷண: ।
அஷ்டாவாயதஶாலாநி வக்ஷ்யே வைஶ்யஶூத்ரயோ: ॥

த்விஹஸ்தவிஸ்த்ருதம் சைவ விஸ்தாரத்விகுணாயதம் ।
த்ரி:பஞ்சஸ்தம்பஸம்யுக்தம் த்வ்யேகாம்ஶம் முகபத்ரகம் ॥

இந்த எட்டு விதமான மண்டபங்களும், தேவர்கள், பிராமணர்கள், அரசர்கள், இவர்களுக்குக் கூறப்பட்டவைகளாகும்.

முன்பு கூறப்பட்டிருக்கின்ற சதுரச்ர (மண்டப)த்தைக் காட்டிலும், ஒவ்வொரு பத்தியாகக்கூட்டி, இரண்டு 2 பங்கு அகலமும், அதே அளவு நீளமும் சேர்க்க வேண்டும்.

சமர்த்தனுக இருப்பவன் மேலும் ஸ்தம்பம், குட்டிமம் இவைகளையும், சகலவிதமான அலங்காரங்களையும், மனதிற்கு உகந்தபடி அழகாக இருக்கும்படி கல்பித்துக் கொள்ளவேண்டும். 141½

வைசியர்கள், சூத்திரர்களுக்கு உபயோகமான எட்டு 8 நீண்ட (சதுரச்ர) மண்டபங்கள் கூறப்படுகின்றன.

இரண்டு 2 பத்தி விஸ்தாரமுடையதாகவும், விஸ்தாரத்தைப்போல் இரண்டு 2 பங்கு நீளமுடையதாகவுமிருக்கவேண்டும். பதினைந்து 15 தூண்களிருக்கவேண்டும். இரண்டு 2 அம்சம் அல்லது ஒரு 1 அம்சம் முகபத்திரமிருக்க வேண்டும்.

பார்ச்வே ஸோபானஸம்யுக்தம் நாஸிகாபிரலங்க்ருதம் ।
இஷ்டதிங்முகஸம்யுக்தம் மார்காக்யம் மண்டபம் மதம் ॥௧௪௪॥

த்ரிபக்திவிஸ்த்ருதம் தஸ்ய விஸ்தாரத்விகுணாயதம் ।
அஷ்டாவிம்சஸ்தம்பஸம்யுக்தம் பக்த்யா வாரம் து தன்முகே ॥

த்ரிபக்திவிஸ்த்ருதம் பக்த்யா நிர்கமம் முகபத்ரகம் ।
யுக்த்யா நாஸ்யம் ஸமாயுக்தம் ஸௌபத்ரம் தன்மனோஹரம் ॥

சதுர்பக்த்யா விசாலம் து தஸ்மாதம்சாதிகாயதம் ।
மத்யே த்விசதுர்விஸ்த்ருதாயாமம் கூடம் கோஷ்டம் து வா மதம் ॥

பக்கத்தில் படிக்கட்டுடன் கூடியதாகவும், நாஸிகளாலே அலங்கரிக்கப்பட்டதாகவுமிருக்கவேண்டும். விருப்பமான திக்கில் முகத்துடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். இத்தகைய மண்டபத்திற்கு 'மார்கம்' என்று பெயராம். 144

மூன்று 3 பத்தி அகலமும், அதைப்போல் இரண்டு 2 பங்கு நீளமுமுடையதாகவும், இருபத்தெட்டு 28 தூண்களுடையதாகவுமிருக்கவேண்டும். அதன் முகத்தில் ஒரு 1 பத்தியளவு வாரமிருக்கவேண்டும். அதன் முகபத்திரமானது மூன்று 3 பத்தி விஸ்தாரமும், ஒரு 1 பத்தியளவு நிர்கமமுமுடையதாக இருக்கவேண்டும். அதில் நாஸியமானது யுக்தியுடன் கல்பிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். மனோஹரமான இந்த மண்டபத்திற்கு 'ஸௌபத்திரம்' என்று பெயர். 146

நான்கு 4 பத்தி விசாலமுடையதாகவும், அதைக் காட்டிலும், இரண்டு 2 அம்சம் நீளமுடையதாகவுமிருக்க வேண்டும். அதன் மத்தியில் இரண்டு 2 பத்தி அகலமும், நான்கு 4 பத்தி நீளமுமுடையதாக கூடமோ, அல்லது

த்³வாத்ரிம்ஶத்ஸ்தம்ப⁴ஸம்யுக்தம் ப⁴க்த்யா தத்³வத்ஸப⁴த்³ரகம் ।
யுக்த்யா நாஸ்யங்க³ஸம்யுக்தம் ஸாந்தா⁴ரவ்ருதம் து ஸௌந்த³ரம் ॥

பஞ்சப⁴க்த்யா விஶாலம் து தஸ்மாத்³வேதா³ம்ஶமாயதம் ।
த்³விப⁴க்திவிஸ்தாரம் த்³வ்யம்ஶதை³ர்க்⁴யம் ச அங்கணத்³வயம் ॥

ஷட்பஞ்சாஶத்ஸ்தம்பை⁴ர்வாரம் வாரமேகைகம் தத்³வதே ।
த்ரிப⁴க்திவிஸ்தாரம் ஏகப⁴க்த்யா தத்³வத்ஸப⁴த்³ரகம் ॥௧௫௦॥

ப்ராசே தஸ்ய ஸோபானம் ஸம்வ்ருத: குட்யஸம்யுதம் ।
யுக்த்யா நாஸ்யங்க³ஸம்யுக்தம் ஸாதா⁴ரணமிதி ஸ்ம்ருதம் ॥

அங்கணமோ இருக்கவேண்டும். முப்பத்திரண்டு 32 தூண்களிருக்கவேண்டும். இதன் முகபத்திரமானது ஒரு 1 பத்தி இருக்கவேண்டும். யுக்தியுடன் கல்பிக்கப்பட்ட நாஸிகளுடன்கூடிய தூண்களுடையதாக இருக்கவேண்டும். இந்த மண்டபத்திற்கு 'ஸௌந்தரம்' என்று பெயர். 147½

ஐந்து 5 பத்தி விசாலமுடையதாகவும் அதைக் காட்டிலும் நான்கு 4 பத்தி நீளமுடையதாகவுமிருக்க வேண்டும்.

அதன் பக்கத்தில் இரண்டு 2 பத்தி விஸ்தாரமும், இரண்டு 2 அம்சம் நீளமுமுடையதாக இரண்டு 2 அங்கணங்களிருக்கவேண்டும். ஐம்பத்தாறு 56 தூண்களிருக்கவேண்டும். அத முகத்தில் (முன்பக்கத்தில்) ஒரு 1 அம்ச அளவில் வாரம் (தாழ்வாரம்) இருக்கவேண்டும்.

அதன் முகபத்திரமானது மூன்று 3 பத்தி விசாலமும், ஒரு 1 பத்தி (நீளமுமுடையதாக) இருக்கவேண்டும். அதன் முன்னிலையில் படிக்கட்டிருக்கவேண்டும். சுற்றிலும் குட்டியத்துடன் (சுவற்றுடன்) கூடியதாக இருக்கவேண்டும். யுக்தியுடன் கல்பிக்கப்பட்ட நாஸியங்கத்துடன் கூடியதாக

𑌷𑌡𑍍𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑍃𑌤𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌯𑌤𑌮𑍍 ।
𑌦𑍍𑌵𑌿𑌬𑌾𑌣𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌾𑌯𑌾𑌮𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 [illegible] ॥௧௫௨॥

𑌪𑌰𑌿𑌤𑍋 𑌮𑌣𑍍𑌡𑌪𑌂 𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌂𑌶𑌂 𑌵𑌾𑌰𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌤𑍁 𑌤𑌨𑍍𑌮𑍁𑌖𑍇 ।
𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌵𑌨𑍍𑌮𑍁𑌖𑌭𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌨𑌾𑌸𑌿𑌕𑌾𑌭𑌿𑌰𑌲𑌙𑍍𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑌸𑌮𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌵𑌯𑌵𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 ।
𑌨𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾 𑌸𑍌𑌖𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍁
𑌸𑌨𑌾𑌤𑌨𑌮𑍍 ॥௧௫௩॥

𑌸𑌪𑍍𑌤𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑌂 𑌤𑍁 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌵𑍇𑌦𑌾𑌂𑌶𑌾𑌯𑌤𑌮𑍍 ।

இருக்கவேண்டும். இத்தகைய மண்டபத்திற்கு 'ஸாதாரணம்' என்று பெயர்.

ஆறு 6 பத்தி விஸ்தாரமும் அதைக்காட்டிலும் மூன்று 3 பத்தி அதிக நீளமுமுடையதாக இருக்கவேண்டும்.

மத்தியிலுள்ள சபையின் அளவானது இரண்டு 2 பத்தி அகலமும், ஐந்து 5 பத்தி நீளமுமுடையதாக இருக்க வேண்டும்.

அதைச் சுற்றிலும் 2 இரண்டு பத்தி விஸ்தாரத்தில் மண்டபமிருக்கவேண்டும். அதன்முகபாகத்தில் ஒரு 1 பத்தியளவு வாரம் இருக்கவேண்டும். முன்பு கூறப்பட்டிருப்பதைப்போலவே முகபத்திரம் இருக்கவேண்டும். நாஸிகளினாலே அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். அறுபது 60 தூண்களுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். சகலவிதமான அங்கங்களும் அமையப்பெற்றிருக்கவேண்டும். இதற்கு "ஸௌக்கியம்" என்று பெயர். இது எல்லோருக்கும் பொதுவாகக் கூறப்பட்டதும் தொண்டு தொட்டு வழங்கி வருவதுமாகும்.

𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌂𑌶𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌚𑌤𑍁𑌰𑌶𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌕𑍂𑌟𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌾𑌽𑌙𑍍𑌗𑌣𑌮𑍍 ॥

𑌤𑌦𑍍𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑍇 𑌭𑌾𑌗𑍈𑌕𑍇𑌨 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍋𑌽𑌲𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 𑌇𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑌕𑍍𑌷𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌾𑌯𑌾𑌮𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌂𑌶𑌮𑌙𑍍𑌗𑌣𑌦𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍 ॥௧௫௬॥

𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑍇 𑌮𑌣𑍍𑌡𑌪𑌮𑍇𑌕𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌤𑌃 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌦𑍍𑌬𑍁𑌧𑌃 ।
𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌂𑌶𑍈𑌕𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑌮𑌂 𑌮𑍁𑌖𑌭𑌦𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍 ॥௧௫௭॥

𑌚𑌤𑍁𑌰𑌶𑍀𑌤𑌿𑌕𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌙𑍍𑌗𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ।
𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍇𑌕𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌭𑍇𑌦𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌤𑌾𑌰𑌾𑌵𑌯𑌵𑌮𑍀𑌰𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥௧௫௮॥

ஏழு 7 பத்தி விஸ்தாரமும், அதைக்காட்டிலும் நான்கு 4 பத்தி நீளமுமுடையதாக இருக்க வேண்டும்.

அதன் மத்தியில் மூன்று 3 பாகம் (பத்தி) அளவில் சதுரச்ரமாக, கூடம், அல்லது அங்கணம், இருக்க வேண்டும்.

அதற்கு வெளியில், சுற்றிலும், ஒரு 1 பாகம் (பத்தி) அளவில் அளிந்திரம் (தாழ்வாரம்) இருக்க வேண்டும் என்று விரும்பப்படுகிறது.

அதன் இரண்டு 2 பக்கங்களிலும், இரண்டு 2 பத்தி விஸ்தாரம், ஐந்து 5 பத்தி நீளமுடையதாக இரண்டு 2 அங்கணங்களிருக்க வேண்டும்.

புத்திமானாக இருப்பவன், அதற்கு வெளியில் சுற்றிலும் ஒரு 1 அம்சஅளவில் மண்டபத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும்.

அதன் முகபத்திரமானது, மூன்று 3 பத்தி விஸ்தாரமும் ஒரு 1 பத்தி நிர்கமமும் (நிர்கமம்—கட்டிடத்திற்கு வெளியில் நீண்டிருக்கும் பாகம்) உடையதாக இருக்க வேண்டும்.

அதன் ஆதியங்கத்தில், எண்பத்திநான்கு 84 தூண்கள் விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

ஸர்வாலங்காரஸம்யுக்தமீஶ்வரகாந்தகம் ।
அஷ்டஹஸ்தம் விஶாலம் து தஸ்மாத் பூர்வவதாயதம் ॥

த்விஹஸ்தம் சதுரஶ்ரம் து மத்யே கூடம் து வாங்கணம் ।
தத்பாஹ்யே பாகமானேன பரிதோலிந்தமிஷ்யதே ॥௧௯௰॥

பூர்வவத் பார்ஶ்வயோ: கூடம் த்வ்யம்ஶேனாதிகாயதம் ।
த்விஹஸ்தம் மண்டபம் பாஹ்யே பரித: கல்பயேத் புத: ॥

அதன் முன்பக்கத்தில், ஒரு 1 அம்சம் (ஒரு 1 பத்தி அளவு) வாரம் இருக்க வேண்டும்.

(இந்த மண்டபமானது) பற்பல அங்கங்களுடன் கூடியதாகவும், சகலவிதமான அலங்காரங்களுடன் கூடியதாகவுமிருக்க வேண்டும். இதற்கு "ஈசுவரகாந்தம்" என்று பெயர். 158½

எட்டு 8 பத்தி விசாலமும், அதைக்காட்டிலும் முன்பு கூறப்பட்டிருப்பதைபோல (4 பத்தி) நீளமுமுடையதாக இருக்க வேண்டும்.

அதன் நடுவில் இரண்டு 2 பத்தியளவில் சதுரச்ரமாக கூடமோ, அங்கணமோ இருக்க வேண்டும்.

அதற்கு வெளியில், சுற்றிலும், ஒரு 1 பாக (1 பத்தி) அளவில் அளிந்தம் இருக்க வேண்டும் என்று கருதப்படுகிறது

அதற்கு இரு 2 பக்கங்களிலும் முன்பு கூறப்பட்டிருப்பதைப்போல் (2 பத்தி விஸ்தாரமும்) அதைக்காட்டிலும் இரண்டு 2 பத்தி நீளமுமுடையதாக இரண்டு 2 கூடங்கள் இருக்க வேண்டும்.

புத்திமானாக இருப்பவன், அந்த அளிந்தத்திற்கு வெளியில், சுற்றிலும், இரண்டு 2 பத்தியளவில் மண்டபத்தைக் கல்பிக்க வேண்டும்.

அத²ஸ்ஸீர்ஷக்ஷிவிஸ்தாரநிர்க³மம் த்³விப⁴க்திகம் ।
த³ஶாதி⁴கஸ்தம்ப⁴ஶதம் ப்ரத²மே ப்ரவிதீ⁴யதே ॥ ௧௬௨ ॥

ஸர்வாலங்காரஸம்யுக்தம் ஸ்ரீப⁴த்³ரம் ஸர்வயோக்³யகம் ।
நவப⁴க்த்யா விஶாலம் து தத்³வத் ப்ராக்³வதா³யதம் ॥

த்ரிப⁴க்த்யாஸ்ரம் து மத்⁴யே து கூடம் து வாங்கணம் ।
தத்³பா³ஹ்யே ஸமந்தேந ப⁴க்திதோऽலிந்த்³ரமிஷ்யதே ॥௧௬௪॥

த்³விப⁴க்திவிஸ்தாரம் பஞ்சதை³ர்க்⁴யம் பார்ஶ்வேऽங்கணத்³வயம் ।
ப⁴க்திதோ ஹ்யணவம் த்³ருஷ்ட்வா தத்³பா³ஹ்யே யோஜயேத் பு³த⁴: ॥

அதன் முகபத்திரமானது, நான்கு 4 பத்தியளவு அகலமும், இரண்டு 2 பத்தியளவு நிர்கமமுமுடையதாக இருக்க வேண்டும்.

இதன் முதலாவது அங்கத்தில் நூத்திப்பத்து 110 தூண்கள் விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

சகலவிதமான அலங்காரங்களுடன் கூடிய இந்த மண்டபத்திற்கு "ஸ்ரீபத்திரம்" என்று பெயர். இது எல்லோருக்கும் உபயோகமாகும். 162½

ஒன்பது 9 பத்தி விசாலமும், அதைக்காட்டிலும் முன்பு போல் நீளமுமுடையதாக இருக்க வேண்டும். மத்தியில், மூன்று 3 பத்தியில் சதுரச்ரமான கூடம், அல்லது, அங்கண மிருக்கவேண்டும்.

அதற்கு வெளியில், சுற்றிலும், ஒரு 1 பங்கு அளவில் அளிந்திரம் (தாழ்வாரம்) இருக்க வேண்டும் என்று விரும்பப் படுகிறது.

அதற்கு இரு 2 பக்கங்களிலும், இரண்டு 2 பத்தி விஸ்தாரம், ஐந்து 5 பத்தி நீளமுடையதான இரண்டு 2 அங்கணங்களிருக்க வேண்டும்,

பஹிர் த்வ்யம்ஶவிஶாலாயாமேந மண்டபம் ஸமந்தத: |
பத்ரம் ப்ரத்யேகவக்த்ரேஷு பஞ்சாம்ஶம் த்வ்யம்ஶநிர்கமம்
பத்ரகல்பநம் ||௧௧௬||

கர்ணே லாங்கலவத் குட்யம் வ்யக்தஸ்தம்பஸமந்விதம் |
ஸாஷ்டாவிம்ஶ ஶதம் பாதாஶ்சாத்யங்க்ரௌ ப்ரவிதீயதே ||௧௧௭||

யதாயுக்தி யதாயோகம் (ஶோபம்) ததா யோஜித
புத்திமாந் |
ஸர்வதோ பத்ரகம் நாம ஸர்வாலங்காரஸம்யுதம் ||

புத்திமானுக இருப்பவன், அதற்கு வெளியில், சுற்றிலும் இரண்டு 2 அம்ச அளவில் மண்டபத்தைச் சேர்க்க வேண்டும்.

ஒவ்வொரு முகத்திலும், ஐந்து 5 பத்தி விசாலம், இரண்டு 2 பத்தி அகலத்தில் ஒவ்வொரு முகப்பிலும் பத்திரத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும்.

இருபக்கங்களிலும், முகபத்திரமானது, மூன்று 3 அம்சம் அகலமும், ஒரு 1 அம்சம் நீளமுமுடையதாக இருக்க வேண்டும். 166

அதன் கர்ணத்தில் லாங்கலத்தைபோன்ற (லாங்கலம்-கலப்பை) சுவற்றைக்கல்பிக்க வேண்டும். அந்தச்சுவற்றில் தூண்கள் வெளியில் நன்கு தெரியும்படி இருக்க வேண்டும்.

இந்த மண்டபத்தின் ஆதியங்கத்தில் நூற்றிருபத்தெட்டு 128 தூண்களிருக்க வேண்டுமென்று விதிக்கப் பட்டிருக்கிறது.

புத்திமானுக இருப்பவன், யுக்தியுடன், பொருத்தமாக (அழகாக) இருக்கும்படி இணைக்க வேண்டும். சகல விதமான அலங்காரங்களுடன் கூடியதாக இருக்க வேண்டும். இதற்கு "ஸர்வதோபத்திரகம்" என்று பெயர்,

सतान्यपि विस्ताराद्दीर्घं योजयेद्विचक्षणः ।
छन्दानां तु विकल्पाभासायामं प्रविधीयते ॥१६९॥

जातिरूपं तु पूर्वोक्तं छन्दमेकं द्विपङ्क्तिकम् ।
विकल्पं त्र्यंशकं प्रोक्ताभासं चतुरश्रकम् ॥

दण्डकं स्वस्तिभद्रं च पद्मं क्रकरभद्रकम् ।
षण्मुखं लाङ्गलं मौलिं जातिनामानुसारतः ॥

प्रपामण्डपजातिस्तु युक्तितः पादसंयुता ।
ग्रहविन्यासरङ्गाङ्गं तदुक्तं ग्रहमण्डपम् ॥१७२॥

சமர்த்தனுக இருப்பவன், இவைகள் எல்லாவற்றையும், தேவர்கள் முதலியவர்களுக்கும் கல்பிக்கலாம் என்பதாகும்.

மண்டபங்களின் விஸ்தாரத்திலிருந்து, நீளம் விதிக்கப் படுகிறது.

முன்பு கூறப்பட்டிருப்பது, ஜாதிருபமாகும். ஒரு 1 பத்தியுள்ளது, "சந்தம்" எனப்படும். இரண்டு 2 பத்தி யுள்ளது, "விகல்பம்" எனப்படும். மூன்று 3 பத்தி யுள்ளது, "ஆபாஸம்" எனப்படும். இந்த மூன்று 3 விதமான மண்டபங்களும் சதுரச்ரவடிவமான மண்டபங் களாகும். 170

தண்டகம், ஸ்வஸ்தி, பத்திரம், அல்லது ஸ்வஸ்தி பத்திரம், பத்மம், கிரகரபத்திரகம், ஷண்முகம், லாங்கலம், மௌளி, இவைகள் ஜாதிநாமாக்களே அனுசரித்தவை களாகும். 171

பிரபாமண்டப ஜாதியானது, யுக்தியுடன் கல்பிக்கப் பட்ட தூண்களையுடையதாகும்.

அது, கிரஹவிந்யாஸரங்கத்திற்கு அங்கமாகக் கூறப் பட்டிருப்பதால், அது "கிரஹமண்டபம்" ஆகும்.

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌦𑌗𑌰𑍍𑌭𑌨𑌾𑌳𑍀𑌵𑌤𑍍 𑌸𑌾𑌲𑌿𑌨𑍍𑌦𑌂 𑌚𑌾𑌙𑍍𑌗𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 |
𑌸𑌾𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿𑌵𑌰𑍍𑌗𑌾𑌢𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌦𑌾𑌗𑌾𑌰𑌮𑌣𑍍𑌡𑌪𑌮𑍍 ||௧௭௩||

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌦𑌗𑍃𑌹𑌸𑌂𑌸𑌰𑍍𑌗𑌂 𑌗𑍃𑌹𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌦𑌮𑌣𑍍𑌡𑌪𑌮𑍍 |
𑌮𑌣𑍍𑌡𑌪𑍋𑌪𑌰𑌿𑌹𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌮𑌾𑌲𑌿𑌕𑌾𑌮𑌣𑍍𑌡𑌪𑌂 𑌮𑌤𑌮𑍍 || ௧௭௪ ||

𑌇𑌷𑍍𑌟𑌕𑌾𑌦𑌿𑌃 𑌶𑌿𑌲𑌾𑌦𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌦𑌾𑌰𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌃 𑌦𑌨𑍍𑌤𑌲𑍋𑌹𑌕𑍈𑌃 |
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌜𑌾𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌿𑌶𑍍𑌰𑌂 𑌮𑌿𑌶𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌿𑌤𑌮𑍍 ||௧௭௫||

𑌸𑌾𑌯𑌤𑌂 𑌤𑍁 𑌚𑌤𑍁𑌰𑌶𑍍𑌰𑌕𑌂 𑌜𑌲-
𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌤𑌯𑍋𑌪𑌿 𑌮𑌣𑍍𑌡𑌪𑌂 |
𑌸𑌕𑌲𑍈𑌕𑌸𑌭𑍈𑌕𑌶𑌾𑌲𑌕𑌂
𑌯𑍋𑌜𑌨𑍀𑌯𑌮𑌵𑌨𑍀𑌪𑌤𑍀𑌚𑍍𑌛𑌯𑌾 || ௧௭௬ ||

பிராசாதகர்பநாளிபோன்ற அளிந்திரம் என்னும் அங்க விசேஷமுடையதாகவும், அதிஷ்டாதிவர்க்கங்களையுடையதாகவுமிருந்தால், அது, 'பிராஸாதாகாரமண்டபம்' ஆகும். 173

பல அங்கங்களுடன் கூடியதாய், பிராசாத கிரஹத்திற்கு (மாடிக்கட்டிடத்திற்கு) அங்கமாக இருந்தால், அது, "கிரஹபிராஸாதமண்டபம்" எனப்படும்.

அந்த மண்டபத்திற்குமேலே தலம் (மாடி) இருந்தால் அதற்கு, "மாலிகாமண்டபம்" என்று பெயராம். 174

மண்டபங்களை, செங்கற்கள், கருங்கற்கள், மரங்கள், தந்தங்கள், உலோகங்கள், இவைகளினால் கல்பிக்க வேண்டும். எல்லாவிடங்களிலும், திரவியஜாதிகள், கலந்திருக்கவேண்டும். அவ்விதமாகக் கலந்திருப்பது சிறந்ததாகும். 175

ஜலகிரீடை செய்வதற்கான மண்டபமானது, நீண்ட சதுர்ச்ரம், அல்லது சதுரச்ரமாக இருக்கவேண்டும்.

[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ ௱௭௭ ॥

[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ ௱௭௮ ॥

[illegible]
[illegible] ।

அதை, அரசனுடைய விருப்பப்படி, ஏகதலமாகவோ அநேகதலமாகவோ கல்பிக்க வேண்டும். 176

அந்த மண்டபத்தின் தூண்கள், சுவற்றில் மறைந்தும் வெளியில் நன்றாகத்தெரியும்படியுமிருக்க வேண்டும்.

பத்திராகாரமானது, ஒவ்வொரு திக்கிலும் சென்றிருக்க வேண்டும். (நான்கு பக்கங்களிலும் சுற்றிவரும்படி வழியிருக்கவேண்டும் என்பது பொருள்)

அது, மத்தியரங்கத்துடன் கூடியதாகவோ, அங்கணத்துடன் கூடியதாகவோ இருக்கவேண்டும்.

அதற்கு மேலேமேலே, தூண்களுடன் சுவர்கள் இருப்பதாகும்.

மறைந்திருக்கின்ற யானையின் மீது ஏறுவது போல் (படிகள்) இருக்க வேண்டும்.

அதன் துவாரத்தில் (வாயில் படியில்) பலவிதமான யந்திரங்கள் கல்பிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும்.

ஜலத்தின் மத்தியில், யானை, பூதம், அன்னபக்ஷி,

[illegible]
[illegible] || ௧௭௪ ||

[illegible]
[illegible] |
[illegible]
[illegible] || ௧௭௫ ||

[illegible]
[illegible] |
[illegible]
[illegible] || ௧௭௬ ||

யாளி, அல்லது, பாம்பு, சிங்கம், குரங்கு, பதுமை இவைகளைக்கல்பிக்க வேண்டும்.

அதன் (அந்தமத்தியிலுள்ள, அல்லது சுற்றுப்புறமுள்ள கட்டிடமானது) மாடி, மண்டபம், சபை, இவைகளை போன்ற சிரத்தை (மேல் கட்டிடத்தை) யுடையதாக இருக்க வேண்டும். அது, கூடம், நீடம், யானையின் முகம் கோஷ்டம், இவைகளுடன் கூடியதாகவும், தோரணம், முதலியவைகளுடன் கூடியதாகவும், பலவித ஜன்னல்களுடன் கூடியதாகவுமிருக்க வேண்டும். நாஸிகை முதலியவைகளினாலே அலங்காரம் செய்யப்பட்டுமிருக்க வேண்டும். 180

இப்படிப்பட்ட மண்டபத்திற்கு எதிரிலோ, நடுவிலோ, ஜலாசயம் (நீர்த்தேக்கம்) இருக்க வேண்டும். அது, பலவிதமான யந்திரங்களுடன் (நிர்விழும் கருவிகளுடன்) கூடியதாக இருக்க வேண்டும்.

ஜலத்தில் மூழ்கியும், வெளியில் தெரியும்படியும் இருக்கின்ற, செங்கற்களும், கருங்கற்களும் இருக்க வேண்டும்.

இவ்விதமாக அரசர்களின் ஜலக்கிரீடைக்காக ரமணீயமான இடத்தில், கூறப்பட்டிருக்கின்ற மண்டபமானது

ஸ்திர: பாதிதோ வ்ருக்ஷ: திம்துகஸோம: ஸிலிந்த்ரக: பிசித: ।
ஸ்தம்பாய ராஜாதநஹேமமதூககாஷ்டம் பாதபாதபகா: ॥

ஸர்வே தேவத்விஜந்ருபயோக்யா: ஸர்வ: ஸர்வகர்மஸு ஸைவ ।
ஸ்தம்பாக்ருதய: ஸர்வே ப்ரோக்தா: பூர்வே ஸ்திதா ஸ்தோஷாம் ॥ ௧௮௨ ॥

பிசிதஸ்திந்துகவ்ருக்ஷ: நிம்போ ராஜாதநோ மதூகஸ்து ।
ஸிலிந்த்ர: ஸ்தம்பஜா வைஸ்யானாம் அபி ஸூத்ராணாம் ॥ ௧௮௩ ॥

அலங்காரங்களுடன் கூடியதாகவும், சகலவிதமான சித்திரங்களினாலேயும் அலங்கரிக்கப்பட்டும் இருக்க வேண்டும்.

இது, ஸ்திரீ சௌபாக்கியம், ஆரோக்கியம், பாக்கியம் இவைகளையளிப்பதாகும். 181

வெண் கருங்காலி, கருங்காலி, வன்னி, வேம்பு, வேங்கை, ஸிலிந்திரகம், பிசிதம், திந்துகம், ராஜாதனம், (பழமுன்னிப்பாலை) ஹேமம், மதூகம் (இலுப்பை) இவைகள் தூண்களுக்கு ஏற்ற மரங்களாம்.

இவைகள், தேவர்கள், பிராமணர்கள், அரசர்கள் இவர்களுக்கு எல்லாக் காரியங்களுக்கும் தகுதியுள்ளவைகளாம்.

அவைகளில் ஸ்தம்பவடிவங்கள் யாவும், முன்னமே கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

பிசிதம், திந்துகம், நிம்பம் (வேம்பு), ராஜாதனம் (பழமுன்னிப்பாலை), இலுப்பை, ஸிலிந்திரம், ஸ்தம்பருஜா இந்த மரங்கள், வைசியர்களுக்கும், சூத்திரர்களுக்கும் கூறப்பட்டவைகளாகும். 184

வ்ருத்தம் வா சதுரஶ்ரம் வாஷ்டாஶ்ரம் ஷோடஶாஶ்ரம் வா ।
ஸ்தம்பாக்ருதய: ப்ரோக்தா: ஸுத்ருடஸாரா: ஸர்வயோக்யா:
ஸ்ம்ருதா: ॥ ௧௫ ॥

தாலஞ்ச நாளிகேரஞ்ச க்ரமுகம் வேணுஸ்து கேதகீ
ததைவ ।
இஷ்டகாஶிலாவ்ருக்ஷைஶ்ச தேவத்விஜமஹீபதாம் ॥ ௧௬ ॥

ஶ்ரமிணாம் வைகாநஸாநாமாவாஸாநி ஹி ஸர்வாணி ।
தைரேவ ஶிலாபி: வணிஜாம் ஶூத்ராணாம் வாஸகே
யோஜயேத் ॥ ௧௭ ॥

ப்ராஸாதாதீநி ஸர்வே யாந்யுக்தாநி ஶ்ருங்கங்கணாநி
ச வை ।

ஸ்தம்பங்களின் உருவங்கள், வட்டவடிவமாகவோ, சதுரச்ரவடிவமாகவோ, அஷ்டாச்ரவடிவமாகவோ, ஷோட சாச்ர (16 பட்டை) மாகவோ, இருக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

ஸ்தம்பத்தைப்போன்ற வடிவமும், உறுதியான பட்டையும் உடையவைகளான மரங்கள், சகலவிதமான காரியங்களுக்குமேற்றவைகளாகும்.

பனை, தென்னை, பாக்கு, மூங்கில், தாழை ஆகிய மரங்கள் துவக்ஸாரமான (தோலமுத்தமான) மரங்களாம்.

தேவர்கள், பிராமணர்கள், அரசர்கள் இவர்களுக்கு (வீடுகளின் தூண்களை) செங்கல், கருங்கல், மரங்கள் இவைகளினால் கல்பிக்க வேண்டும். 186

சன்னியாஸிகளுக்குக் கூறப்பட்டிருக்கின்ற கட்டிடங்கள் யாவும் கீழே கூறப்பட்டிருக்கிறவைகளினாலேயே கல்பிக்கப்பட வேண்டும்.

வைசியர்கள்; சூத்திரர்கள் வீடுகளில் சிலைகளினால் (தூண்களை) கல்பிக்கக்கூடாது. 187

தாநி விமாநாத்³யங்க³ஸ்தம்போ⁴த்தரவாஜநாநி ஸத்³ருஶாநி ||

ஸ்வ உக்தவிஸ்தாராத் ஸப்தாஷ்டநவத³ஶாம்ஶைகாம்ஶஹீநாநி |
பூர்வோக்தமாநாநி ஹி ஸர்வாங்கா³ண்யம்மாநி வா
விதெ⁴யாநி || ௧௮௯ ||

ஶூத்ராந்தம் மண்ட³பாநாம் தாந்யேவோக்தாநி
தி³க்ப்ரமாணம் ச |
பஞ்சசதுஸ்த்ரித்³விபா⁴க³ம் ஸ்தம்ப⁴வ்யாஸேந பி⁴த்திவிஷ்கம்ப⁴ம் ||

தா³ருஸ்தம்ப⁴வ்யாஸாத் பாதோ³நம் வா த்ரிபாத³ம-
ர்தே⁴நாத² |
கும்ப⁴(ம்ப⁴ம்) ஸ்தம்ப⁴விஶாலம் தேந விஶாலேந வா கும்ப⁴ம் ||

அவராளுடைய (வைசியசூத்திரர்களுடைய) பிராஸாதத்தின் (மாளிகையின்) அபிமுகமாக (எதிரில்) கல்பிக்கப்படுகின்ற சிரேஷ்ட மண்டபங்களில் விமானத்தின் ஆத்தியங்கமான ஸ்தம்பம், உத்தரம், வாஜனம் இவைகள் ஒன்றுக் கொன்று சமமாக பொருத்தமாக இருக்கவேண்டும். 188

(மண்டபத்தின்) எல்லா அங்கங்களேயும் முன்பு கூறப்பட்டிருக்கின்ற அளவுகளுடன் கல்பிக்கவேண்டும். ஏழு 7, எட்டு 8, ஒன்பது 9, பத்து 10 பாகங்களில் ஒரு பாகம் குறைவாகவும் கல்பிப்பதாகும். 189

மண்டபங்களின் திக்பிரமாணமானது, கீழே கூறப்பட்டிருப்பவைகளே யாகும், என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

பித்திவிஷ்கம்பமானது (சுவற்றின் அகலமானது) ஸ்தம்பத்தின் வியாசத்தைப்போல், ஐந்து 5 பங்கு, நான்கு 4 பங்கு, மூன்று 3 பங்கு, அல்லது, இரண்டு 2 பங்கு இருப்பதாகும். 190

(பித்திவிஷ்கம்பமானது) மரத்தூணின் அகலத்தைக் காட்டிலும், கால் ¼ பங்கு, அரை ½ பங்கு, அல்லது முக்கால் ¾ பங்கு குறைவாக இருப்பதுமாகும்.

மத்யாங்கணஸ்ய த்ரிதக்ஷிணதோங்க்ரிமூலம்
த்வாரஸ்ய தக்ஷிணபாகே தருவேதமேகே ।
கோணே த்விதீயசரணாச்ரிதகேஹமேகே
[illegible] வதந்தி த்ரிதய: [illegible] ॥ ௧௯௨ ॥

உத்ஸேதாயாமதுல்யாம்சம் [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] ।
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] ॥ ௧௯௩ ॥

[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] ।

குட்டியமானது, (சுவரானது) தூணின் அகலம் இருப்பதாகும். ஸ்தம்பத்தின் அகலம், சுவரின் அகலமிருப்பதுமாகும். 191

சில முனிவர்கள், மண்டபங்களின் மத்தியாங்கணத்தின் வலது பக்கத்திலிருக்கின்ற தூணின் அடித்தலமானது, திரிகர்ப ஸ்தானமாகும் என்று கூறுகிறார்கள்.

சில முனிவர்கள், துவாரத்திற்கு (வாசலுக்கு) வலது பக்கத்திலிருக்கின்ற தூணின் அடித்தலமானது, திரிகர்ப ஸ்தானமாகும் என்று கூறுகிறார்கள்.

மற்றும் சில முனிவர்கள், கோணத்தில் (மூலையில்) இரண்டாவது தூணுடன் கூடியவிடமானது, திரிகர்ப ஸ்தானமாகும் என்று கூறுகிறார்கள். 192

தேவர்கள், பிராம்ஹணர்கள், அரசர்கள் இவர்களுக்கு மண்டபத்திற்குக் கூறப்பட்டிருக்கிற அகல நீளங்களில் ஒரு பாக பத்தியளவு அளிந்தமிருக்க வேண்டும்.

அது மத்திய மண்டபத்தின் முன்பக்கத்திலும் சுற்றுப்புறங்களிலும் ஒரு பத்தியளவிலிருப்பதாகும்.

அந்த அளிந்தமானது (அளிந்தம்—தாவாரம்) மண்டபத்தைச் சுற்றிலும் ஒரு பத்தியளவு அல்லது ½ (அரை) பத்தியளவிலிருப்பதுமாகும், 193

ப்ராஸாதம் ப்ராஸாதாங்கவதேவ ப்ரோக்தம்
ஏகத்வித்ரிபௌமகம் ஸமாசரேத் யுக்த்யா || ௧௯௪ ||

தத்தத்விஸ்தாராயதாம்ஶைர்விதிஜ்ஞை:
தேஷாம் மாநம் ஸ்தம்பபாஹ்யம் ததா கேசித் |
கேசித்பித்திமத்யாந்தம் ததேவ
ஶாலாகாரம் வா ஸபாஶீர்ஷாங்கம் ததா || ௧௯௫ ||

[யத்தஸ் வாஸாய மண்டபம் ஏவமேவம் ||]

ஏகத்வித்ரிதலாநி ச ஏவ ஸார்ணை ஸார்ணகா-
ந்யேவ கல்பயாந்தாநி மத்யகபதே
ஸம்ஸாமாந்யாநி வை |

பிராஸாதாங்கத்தை, மாலிகாங்கத்தைப்போல் கல்பிக்கவேண்டும். பிராஸாத குட்டியத்தை மூல குட்டியத்தின் மேலேயே கல்பிக்க வேண்டும். மாடியின் தூண்களை கீழே வைக்கப்பட்டிருக்கும் தூண்களின் மேலேயே வைக்கவேண்டும். இவ்விதமாக மண்டபங்களில் ஏகபௌமம், துவிபௌமம், திரிபௌமங்களை யுக்தியுடன் கல்பிக்கவேண்டும். 194

மண்டபங்களின் மானமானது அந்தந்த மண்டபங்களின் விஸ்தாரம் நீளத்தின் அம்சங்களினாலே காணப்படுவதாகுமென்று விதியையறிந்த சிலர் கூறுகிறார்கள்.

சிலர், தூண்களின் வெளிக்கைவரையிலுள்ள அளவினாலாவதாகுமென்று கூறுகிறார்கள்.

மற்றும் சிலர் சுவற்றின் மத்தியம் வரையிலுள்ள அளவாகுமென்று கூறுகிறார்கள்.

சாலாகாரத்தையும், ஸபாசீர்ஷாங்கத்தையும் இவ்விதமே கூறுகிறார்கள். 195

[வஸிப்பதற்கான மண்டபத்தை இவ்விதமே கல்பிக்க வேண்டும்]

ஸர்வாண்யாயதநாந்யேவம் அத ஶூத்ராணி வைஶ்யவிப்ர
க்ஷத்ராணி ப்ராயதநே மதாநி ச விஸ்தாரம் ஸசதுரச்ரம்
தீர்க்கம் மதம் || ௩௩ ||

இதி மயமதே வஸ்துஶாஸ்த்ரே மண்டபலக்ஷணம் நாம
பஞ்சவிம்ஶோऽத்யாய: ||

பூர்வபாகஸ்ஸமாப்த: ||

மண்டபங்கள், ஒன்று 1, இரண்டு 2, மூன்று 3, அல்லது நான்கு 4 முகங்கள் இருப்பவைகளாக இருப்பதாம்.

அவைகள், முகபத்திரத்துடன் கூடியவைகளாகவும், முகபத்திரமில்லாதவைகளாகவுமிருப்பதாகும்.

சில மண்டபங்கள், ஊர்துவகூடமுடையவைகளாக இருப்பதுமாகும்.

மத்தியபதத்தில், ரங்கம், அல்லது அங்கணம் இருப்பதாகும்.

நீண்ட மண்டபம், சதுரச்ரமண்டபம், யாவும், தேவாயதனம், துவிஜாயதனம், ராஜாயதனம் இவைகளில் கல்பிக்கத்தக்கவைகளாம்,

வைசியகிருஹம், சூத்திரகிருஹங்களில், நீண்டசதுரச்ர மண்டபங்களையே கல்பிக்கவேண்டும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 196

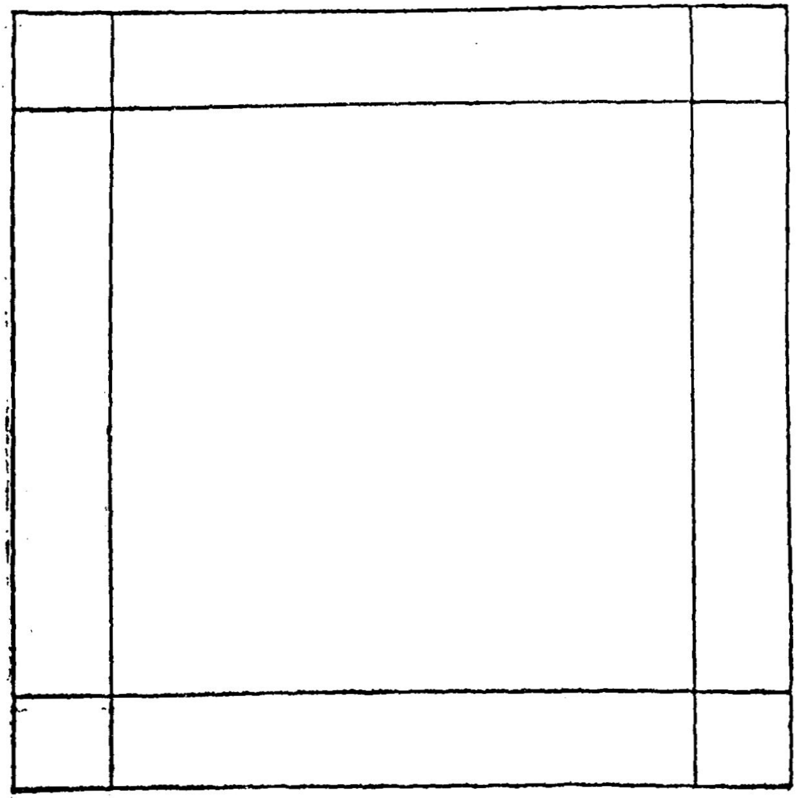
மயமதம் என்னும் வஸ்து சாஸ்திரத்தில்
மண்டபலக்ஷணமென்னும் இருபத்தைந்தாவது
அத்தியாயம் முற்றும்.

மயமதம் பூர்வபாகம் முற்றிற்று

𑌨𑌾𑌭𑌿𑌯𑍋𑌨𑌿𑌶𑍇𑌷𑌰𑌹𑌿𑌤𑌮𑍍

𑌚𑌤𑍁𑌰𑌶𑍍𑌰𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌮𑍍 ॥

4 × 4 𑌅𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌮𑍍

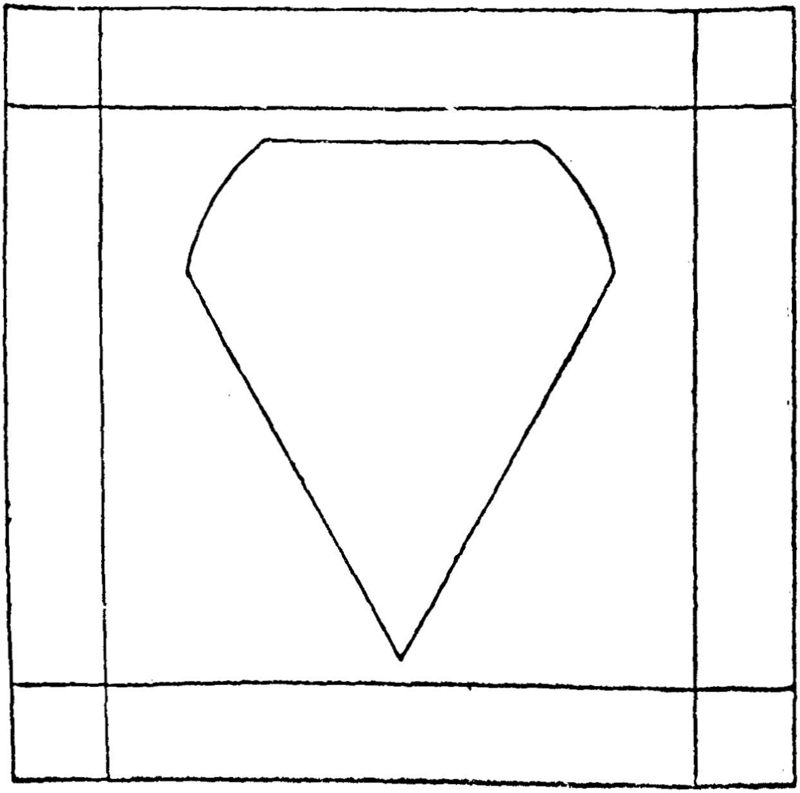

4 × 4 அங்குலம் விஸ்தாரமுள்ள இடத்தில்,

சுற்றிலும் ஒரு அங்குலம் நீக்கி

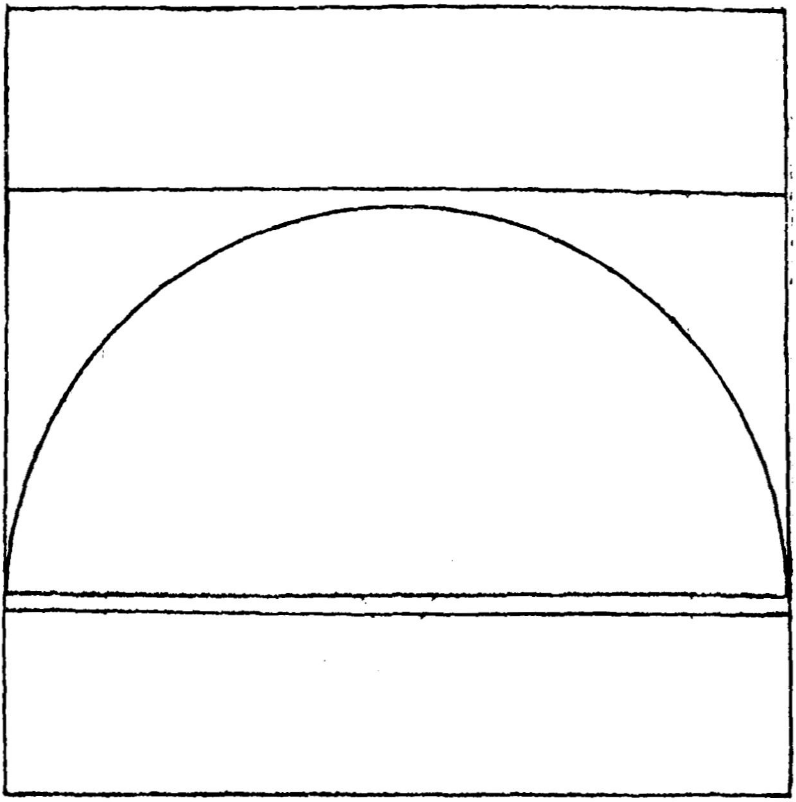
சதுரச்ரகுண்டம்

(ஶத ஹோமபக்ஷ) யோநிகுண்டம் ||

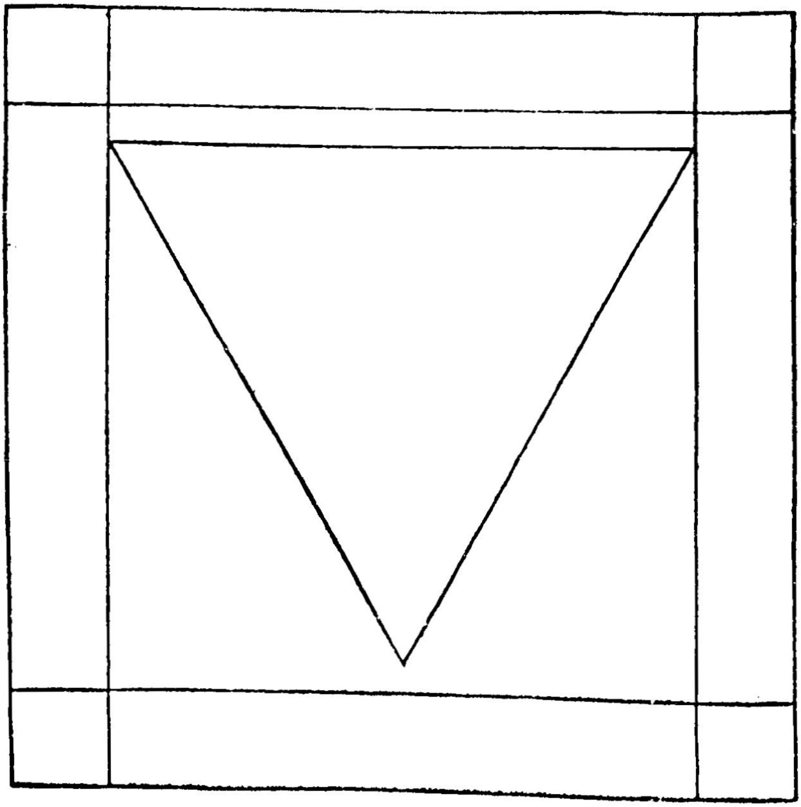
4×4 அங்குலம் யோநிகுண்டம்

[illegible]

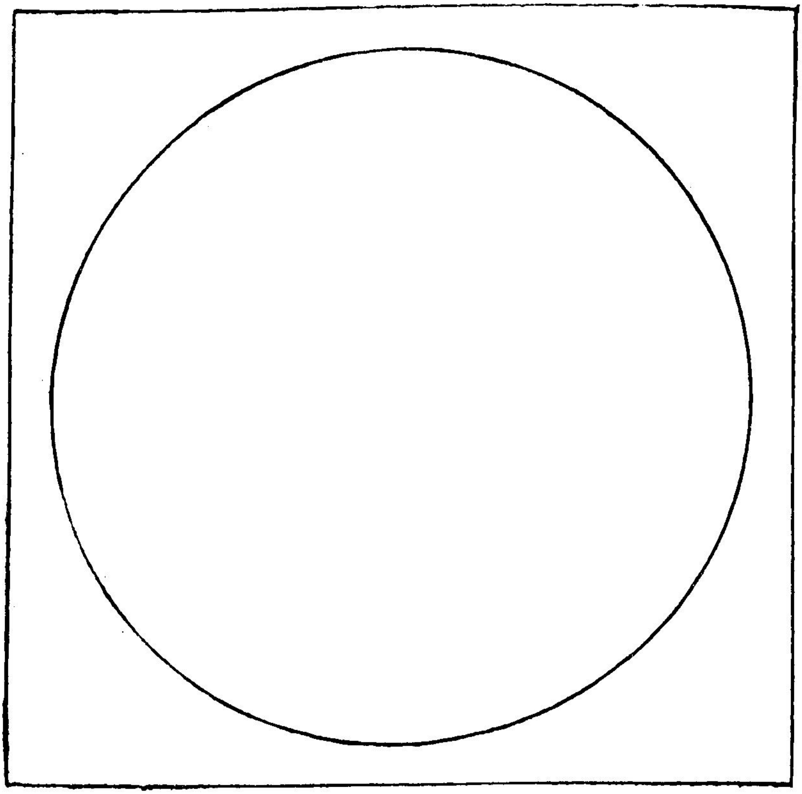
அர்தசந்திரகுண்டம்

(சக்ர ஸ்ரோதோத்பவம்) த்ரிகோணகுண்டம்

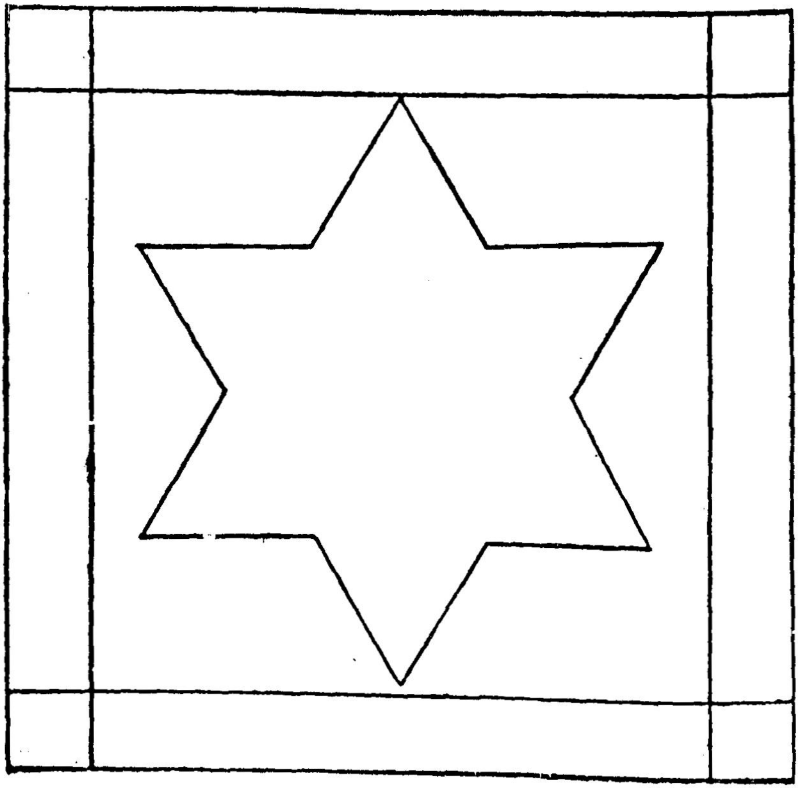
திரிகோணகுண்டம்

(𑌸𑌕𑌲 𑌹𑍋𑌮𑍋𑌤𑍍𑌸𑌵𑌃) 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌮𑍍

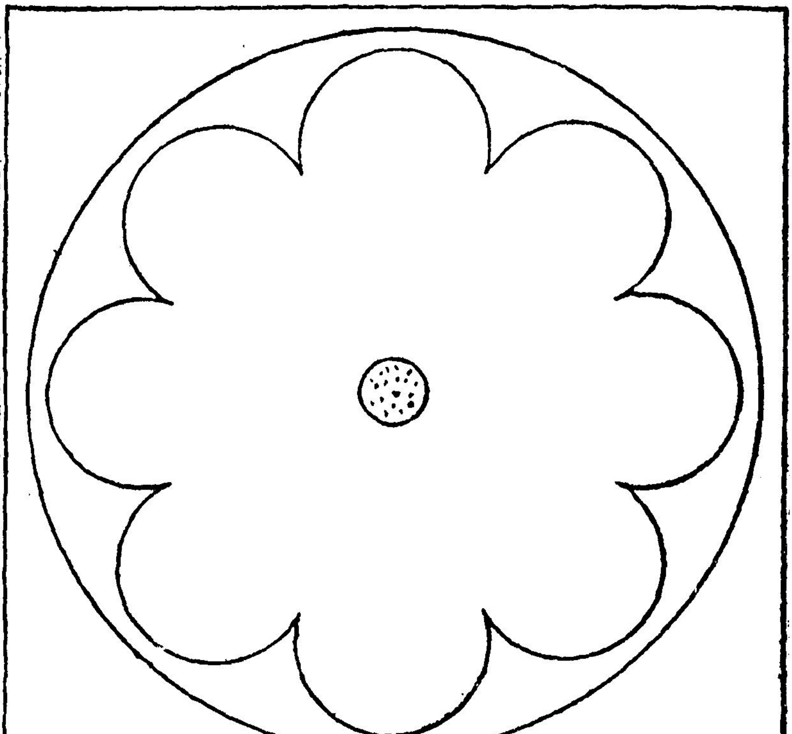
விருத்தகுண்டம்

ஸ்ரீ பௌஷ்கரோக்த ஷட்கோணகுண்டம்

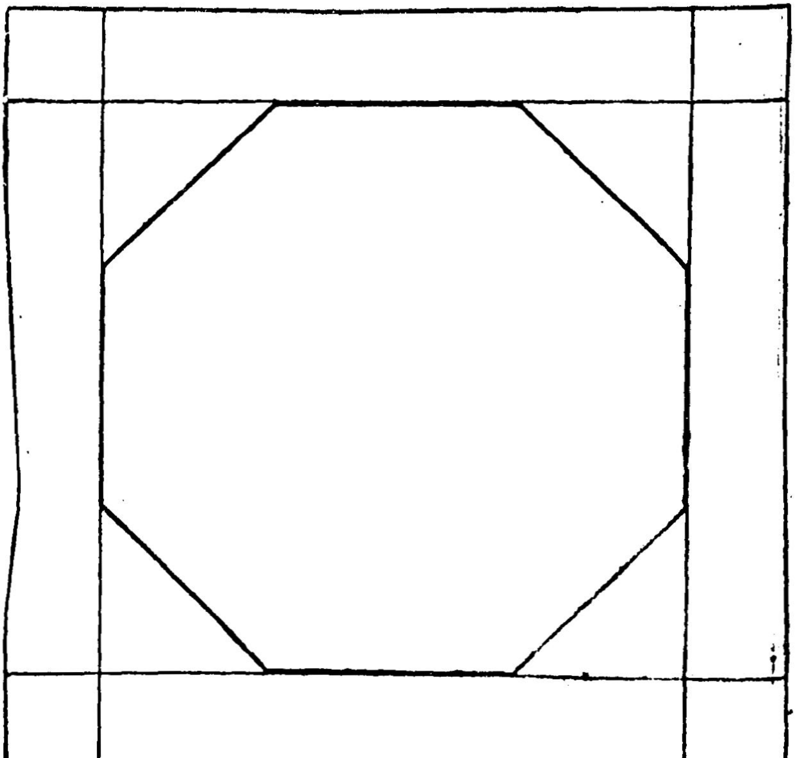
ஷட்கோணகுண்டம்

ஏக ஹஸ்தோந்நத வ்ருத்தகுண்டம்

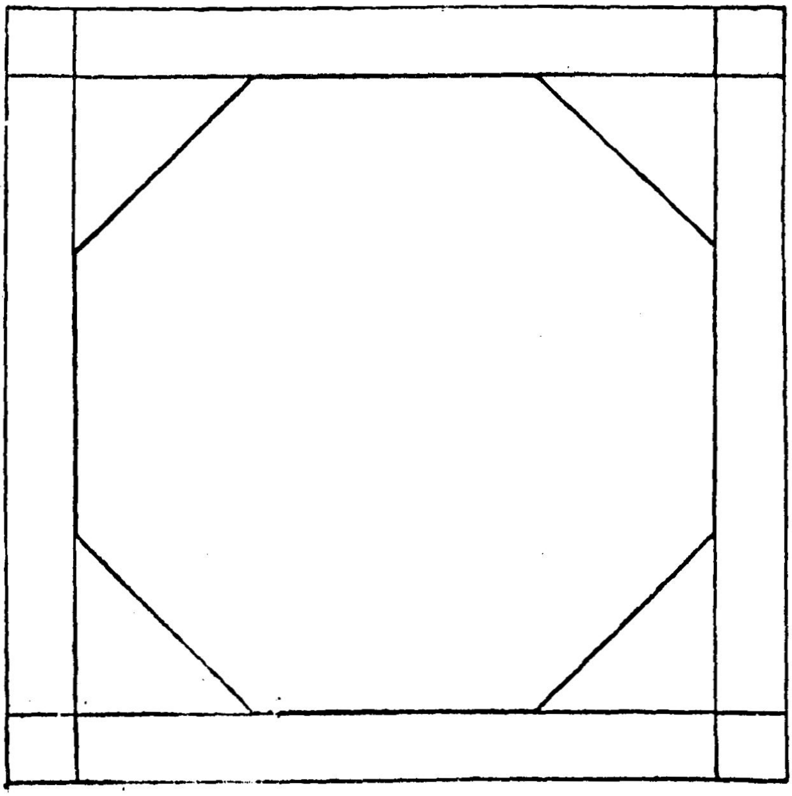
பத்மகுண்டம்

வாய்வ்யயோ: அஷ்டாஶ்ரஹாஸம் த்யக்த்வா அஷ்டாஶ்ரி
(ஶ்லோகம் ௫௨)

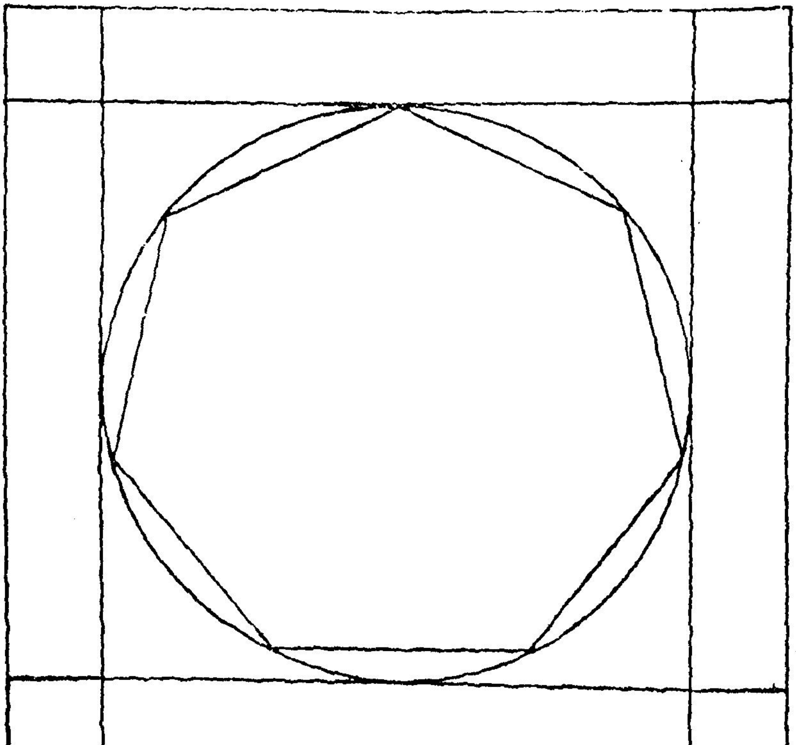
அஷ்டாச்ரகுண்டம்

பார்ஶ்வயோ: ஷட்பாகம் த்யக்த்வா
அஷ்டாஶ்ரம் (ஶ்லோகம் ௫௨)

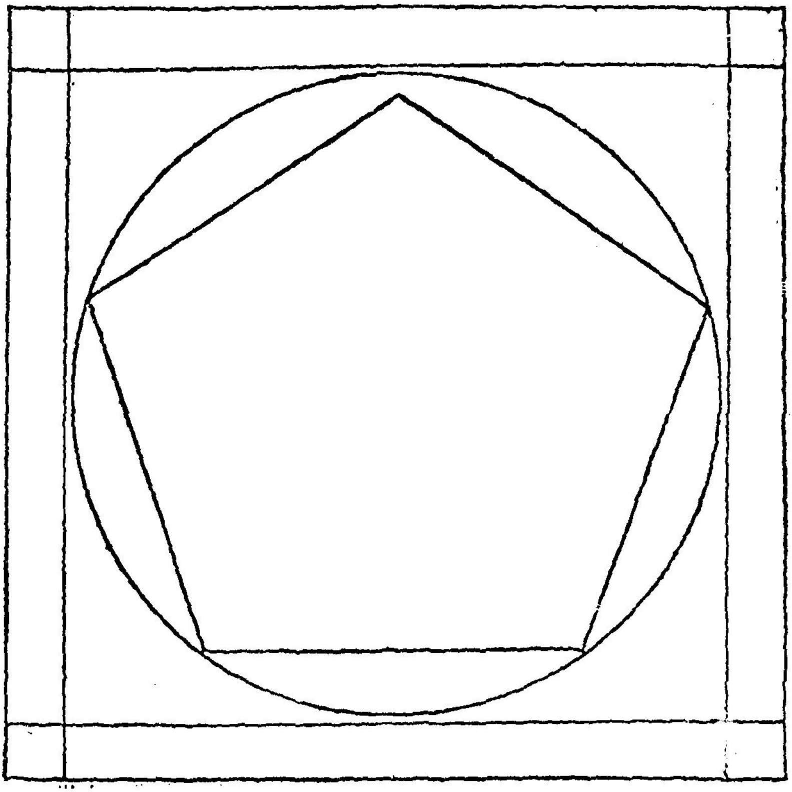
அஷ்டாச்ரகுண்டம் மற்றொருவிதம்

(ருஜு ப்ராகுத்தரவக்ர) ஸப்தாச்ரகுண்டம்

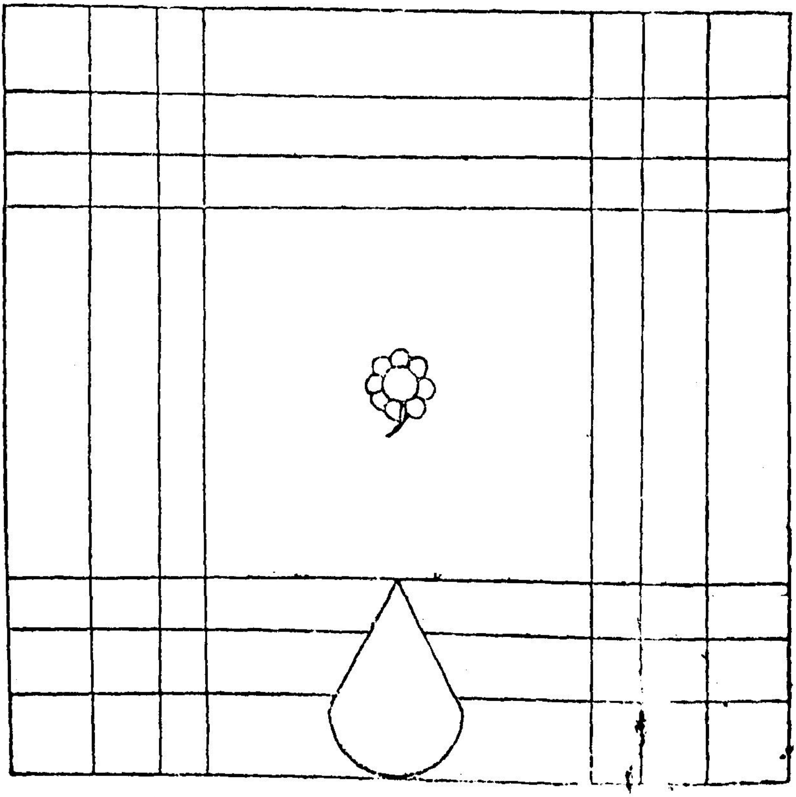
ஸப்தாச்ர குண்டம்

(ருசு ப்ரோக்தவத்) லக்ஷணம்

பஞ்சாச்ரகுண்டம்

𑌶𑍈𑌵𑌾𑌗𑌮𑍋𑌕𑍍𑌤𑌯𑍋𑌨𑌿𑌪𑌦𑍍𑌮𑌯𑍁𑌤𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑌶𑍍𑌰𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌂

மூன்று மேகலை யோநி பத்மத்துடன் கூடிய சதுரச்ர குண்டம்

சர்மாஸ், புதுக்கோட்டை. ✆ 221659